

شدہ رحی اللولؤ والمرجبان

فیما اتفق علیہ الشیخان

البخاری ومسلم

وضمعه

محمد فواد عبدالباقی

به پیشتووسی

نوری فارس حه مه خان

سه ربه رشتی چاپ

محمود احمد محمد

(به رگی دوووه م)

مکتبہ اقرأ الثقافی

www.iqra-ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

پۆدابه زانیانی چۆره ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

شہرحی اللؤلؤ والمرجان

فیما اتفق علیہ الشیخان

البخاری ومسلم

وضعه

محمد فؤاد عبدالباقی

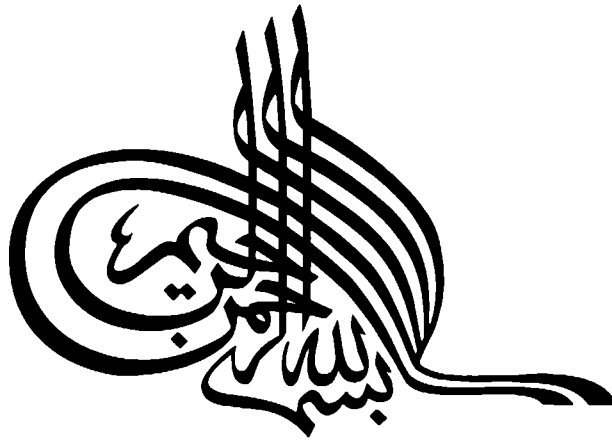
بہینووسی

نوری فارس حمہ خان

سہرپہ رشتی چاپ

محمود احمد محمد

﴿بہرگی دووہم﴾

📖 ناوی كتيب: شهرى اللؤلؤ والمرجان فيما اتفق عليه الشيخان البخارى
ومسلم.

📖 نووسينى: ماموستا نورى فارس حەمە خان

📖 تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

📖 ژمارەى سپاردن: لە بەرئۆبەرايەتى گشتى كتيبخانهكان ژمارەى
سپاردن (۱۲۷۸) ى سالى (۲۰۱۵ز) ى پىدراوه.

📖 كۆمپيووتەرو ديزاين: (سامان محمد امين)

📖 لەسەر ئەرکى كتيبخانهى ئارام لە سلیمانی چاپکراوه، مافى
چا پکردنەوى بۇ كتيبخانهى ناویراوه.

۶- کتاب صلاة المسافرين وقصرها
نامه‌ی نویژی ریبواران و کورتکردنه‌وهی
(۱) باب: صلاة المسافرين وقصرها
باسی کورتکردنه‌وهی نویژ بۆ ریبواران

۳۹۸- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (فَرَضَ اللَّهُ الصَّلَاةَ حِينَ فَرَضَهَا رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ فَأُقِرَّتْ صَلَاةُ السَّفَرِ وَزِيدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ). (الحديث ۳۵۰ طرفاه في: ۱۰۹۰، ۳۹۳۵). (۳۹۸)

عائیشه‌ی دایکی موسولمانان (پرمزای خوای لى بى) دمفه‌رمووی: له‌سه‌رمتاوه یه‌که‌مجار که‌خودای گه‌وره نویژی فه‌رزکرد، دوورکات دوورکات فه‌رزى کرد، ئیتر نویژخوین نیشته‌جى بوايه، یاریبوار بوايه، گشت نویژی دوورکاتی ده‌کرد، جانویژی سه‌فه‌ر وه‌ک خۆی مایه‌وه‌و له‌سه‌ر شیوه‌ی یه‌که‌مجارى چه‌سپاو دامه‌زرا، به‌لام نویژی نیشته‌جى لى ی زیاد کرا (ت/۱/ ۴۴۶ ز. ۱۵۵).

روونکردنه‌وه:

ئهم فه‌رموودمیه‌ مورسه‌لى سه‌حابیه، مورسه‌لى سه‌حابی حوججه‌تو به‌لگه‌یه، بۆیه مورسه‌له چونکه عائیشه خۆی فریای روودانى ئهم داستانه نه‌که‌وتوو، سایا له پیغه‌مبه‌رى بیستوو، یاله‌یه‌کى له‌هاورێ یانى پیغه‌مبه‌رى ژنه‌وتوو، هه‌رچۆن بى ئهم فه‌رموودمیه‌ دمبى به‌سه‌ر به‌لگه‌ بۆ ئهم بابه‌ته،

(۳۹۸) تجرید/۱، ژماره: ۲۲۲، بخاری: ۳۵۰، ۱۰۹۰، ۳۹۳۵، مسلم ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا:

که عبادتمه، چونکه عبادت بهرای خوئی دانامه زری، ساخ بوونه و هی هه موو بهرستنی پئویستی به دهقی یاسادانه ر (شاریع) هه یه که خودای که ورمیه، کهس بوئی نییه چوئییتی و چهندییتی ی بهرستنی بریار بدا، جگه له خودا خوئی.

مورسه ل (به کوردی واته: بئی بهند: بئی پئومند: رهها: بهره لا: نازاد: سه ربه ست) چونکه راوی جله وی رسته که به رده داو، خوئی سه ربه خو، راسته وخو فهرموومکه دهگیرپته ووه، باسی نه وه ناکا که نه و فهرموودیه ی له کی و مرگرتووه. که واته: حه دیثی مورسه ل، واته: فهرمووده ی بهره لا، که سه ر روشته ی روشته که کویر بوته ووه، له دهستا نه ماوه.

۳۹۹- عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ قَالَ: صَحِبْتُ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، فَصَلَّى لَنَا الظُّهْرَ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ أَقْبَلَ وَأَقْبَلْنَا مَعَهُ، حَتَّى جَاءَ رَحْلُهُ، وَجَلَسَ وَجَلَسْنَا مَعَهُ، فَحَانَتْ مِنْهُ التِّفَافَةُ نَحْوَ حَيْثُ صَلَّى، فَرَأَى نَاسًا قِيَامًا، فَقَالَ: مَا يَصْنَعُ هَؤُلَاءِ؟ قُلْتُ: يُسَبِّحُونَ، قَالَ: لَوْ كُنْتُ مُسَبِّحًا لَأَتَمَمْتُ صَلَاتِي، يَا ابْنَ أَخِي إِنِّي صَحِبْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي السَّفَرِ فَلَمْ أَرَهُ يُسَبِّحُ فِي السَّفَرِ، فَلَمْ يَزِدْ عَلَى رَكَعَتَيْنِ حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ، وَصَحِبْتُ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَلَمْ يَزِدْ عَلَى رَكَعَتَيْنِ، حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ، وَصَحِبْتُ عُمَرَ فَلَمْ يَزِدْ عَلَى رَكَعَتَيْنِ، حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ، ثُمَّ صَحِبْتُ عُثْمَانَ، فَلَمْ يَزِدْ عَلَى رَكَعَتَيْنِ، حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ، وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ). {الحديث/ ۱۵۷۷ = ۱۵۴۳ فم. تجرید/ ۱/ ۵۳۱ = ۱۱۰۱، ۱۱۰۲}. {راجع رقم: ۴۳۷ - تقدّم: (۳۹۹)}

حه فحسی کوری عاصیم فهرمووی: له سه فهریکا، له ریگهی مه کهه، له خزمهت ئیبنو عومه ری مامدا بووم، نویری نیومرووی به گو مه لی بو کور دین، نه و جا رویشه وه بو جیگه که هی خوئی، ئیمه یش دوا ی که وتین هه تا گه یشته وه

ئەو، لەو ئىشتو ئىمەيش لە خزمەتیدا دانىشتىن، وا رىكەوت ئاورپىكى بەرمو لای جىگە نويزمەكى داپەو، كۆمەللىكى بىنى بەپۆه راومستابوون، فەرمووى: ئەوانە چى دىمەن؟ منىش گوتىم: نويزى سوننەتى پاش نويزى نيوپۆ دىمەن! كەچى مامەم فەرمووى: (جا ئەگەر من شتى وابكەم، ئەووم پى باشرە كە نويزە فەرمەكە بەتەواوى بكەم).

ئەوجا بۆ پاساودانەووى باشى جۆنىتى نويزمەكى خۆى كە لە سەفەردا، بەو شۆمە بىرى كە ئەوكردى، فەرمووى: ئەى برازى شىرىنە! لە سەفەردا ھاوړاى پىغەمبەرم كىردو، هەتا ئەو رۆژى خودا بىردىو بۆلای خۆى، لە دوو ركات زىاترى نەكردو، لەپاش ئەویش ھاوړاى ئەبوبەكەم كىردو، لە سەفەردا، لە سەردەمى جىنشىنى خۆيدا ئەویش ھەروا، ھەروا عومەرىش لەسەردەمى جىنشىنى خۆيدا، ھەروا عوئمانىش لەسەردەمى جىنشىنى خۆيدا، ئەم چوار زاتە لەسەردەمى خۆيانا، لەسەفەردا، ھاوړىتەم كىردوون، ھىچيان لە دوو ركات زىاترى نەكردو، دەى خودايش سەبارەت بە پەپەموى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دىمەرمووى: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ - أحزاب/ ۲۱). واتە: پىغەمبەرى خودا، سەرمەشقىكى جوانە بۆ ئىو، لەھەموو كارىكا، كە مەوداى پەپەموى ھەبى، بىكەن بە پىشەوا بۆ خۆتان و پەپەموى بكەن!}. {بەروانە: تاج/ ۱/ ۴۳۷، زنجىرە: ۱۵۷، ژمارە: ۸۹۷}.

ئىبنوعمەر (پەزى خاوان لى بى) دىمەرمووى: بۆخۆم زۆر لەخزمەت پىغەمبەردا بووم، نەيم دىو كە لەسەفەردا نويزى سوننەت بكا، وەلحال خوداى يادەزنىش دىمەرمووى: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) پىغەمبەرى خوا سەرمەشقى جوانە بۆ ئىو، لەھەموو كارىكتانا پەپەموى بكەن).

راقه و شیکردنه وه:

به پئی نهم فهرموودمیه له سه فهردا نوێژه سوننه ته کانی پاش و پێشی
 فهرمهکان ناکرێن. به لام زوربهی زاناگان دهفهرموون: له سه فه ریشا نوێژخوێن
 ئارمژووی خوێهتی، بۆی ههیه ههموو جوړه سوننه تی بکا، بۆی ههیه نه یانکا.
 ٤٠٠- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الظُّهْرَ بِالْمَدِينَةِ أَرْبَعًا، وَصَلَّيْتُ مَعَهُ الْعَصْرَ بِبَنِي الْحُلَيْفَةِ
 رَكْعَتَيْنِ. {الحديث/ ١٥٨٠ = ١٥٤٦ فم. تجريد/ ٢، لایره: ١٦٨، رقم: ٧٤٥ =
 ١٥٥١، ١٠٨٩، ١٥٤٦، ١٥٤٧، ١٥٤٨، ١٧١٢، ١٧١٤، ١٧١٥، ٢٩٥١،
 ٢٩٨٦} (٤٠٠)

ئه نه سهی کوری مالیک (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: پێغه مبه ر
 (دروودی خودای له سه ر بئی) که چوو بۆ چه جی مالاوایی، له مه دینه نوێژی
 نیومرۆی به چوار رکات بۆمان کرد، نه و جا که وته پێ، که گه یشته زولحوله یفه،
 له وێ نوێژی عه صری به قه صر، واته: به کورتی، به دوو رکات، به جه ماعه ت
 بۆمان کرد.

٤٠١- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ، حَتَّى رَجَعْنَا
 إِلَى الْمَدِينَةِ، قُلْتُ: كَمْ أَقَامَ بِمَكَّةَ؟ قَالَ: عَشْرًا. وَفِي رِوَايَةٍ: خَرَجْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى
 الْحَجِّ. {الحديث/ ١٥٨٤ = ١٥٥٠ + ١٥٨٦ = ١٥٥٢ فم. تجريد/ ١، لایره: ٥٢٠،
 رقم: ٥٤٥ = ١٠٨١، ٤٢٩٧} (٤٠١)

(٤٠٠) تجريد/ ١، ژماره: ٧٤٥ = ١٥٥١، مختصر صحيح مسلم/ ١، ژماره: ٤٢٥ = شيحا: ١٥٨٠.

(٤٠١) تجريد/ ١، ژماره: ٥٤٥، بخاری: ١٠٨١، ٤٢٩٧، مسلم ترفيم محمد فؤاد: ٦٩٣ = ١٥٨٤، ترفيم

شيحا = مختصر صحيح مسلم/ ١، ژماره: ٤٣٦.

ئەنەسسى كوپرى مالىك (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: لە حەجى مالاوايىدا، لە خزمەتى پېغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) لە مەدېنەوہ چووين بۆ مەككە، ئىتر ھەر دوو ركات دوو ركات نوپۇزە چوار ركاتىيەكانى دمكرد بۆمان، بە كۆمەلئى، بە جەماعەت، ھەتا گەراينەوہ بۆ مەدېنە، يەحىاى كوپرى ئەبو ئىسحاق فەرمووى: گوتم بە ئەنەس: لە مەككەو دموروبەرى چەندى مانەوہ؟ فەرمووى: دىشەو لەوئى ماينەوہ. {تاج/۱، ژمارە: ۸۹۰}.

(۲) باب: قصر الصلاة بمنى

كورتکردنەوہى نوپۇزە چوارىنەكان لە مینا

۴۰۲ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَلَّى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمِنَى صَلَاةَ الْمُسَافِرِ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ ثَمَانِي سِنِينَ، أَوْ قَالَ سِتِّ سِنِينَ، قَالَ حَفْصٌ (يَعْنِي ابْنَ عَاصِمٍ): وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يُصَلِّي بِمِنَى رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَأْتِي فِرَاشَهُ، فَقُلْتُ: أَيْ عَمٍّ، لَوْ صَلَّيْتَ بَعْدَهَا رَكْعَتَيْنِ؟ قَالَ: لَوْ فَعَلْتُ لَأَتَمَمْتُ الصَّلَاةَ. {الحديث/۱۵۹۲ = ۱۵۵۸ تجريد/۱، لاپەرە: ۵۲۱، رقم: ۵۴۶ = ۱۰۸۲، ۱۶۵۵: {۴۰۲}}

ئىبنو عومەر (رمزى خوداىيان ئى بى) فەرمووى: لە مینا، لە حەجى مالاوايىدا، لە رۆژمەكانى جەژنى قورباندا، لەگەل پېغەمبەر خۆى و ئەبوبەكرو عومەردا، لەكاتى جېنشىنى خۆياندا، وەك نوپۇزى رېبوار، نوپۇزە چوار ركاتەكانمان بە دوو ركات دمكرد، واتە: كورتمان دمكردنەوہ، لەجىياتى چوار ركات دوو ركاتمان دمكرد، كە ئەم كردارە لە زاراوى شەرى پىرۆزدا، پىى دمگوترى

(۴۰۲) تجريد/۱، ژمارە: ۵۴۶، بخارى: ۱۰۸۲، ۱۶۵۵، مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۴۳۷ = ۶۹۴ =

(قصر الصلاة الرباعية) وه همروما له گهڻ عوسمانيشدا، ههشت سال، يا شمش سال، له سهرمتاي فهرمان رمواييه كهيدا، بههه مان جهشن، نوڙه چوارينه كانمان، له مينا، به دوو ركات دمكرد، به لام عوسمان له دواييدا چوار ركاتي دمكردو، له مينا نوڙي كورت نهدمكردموه.

حهفصي كوري عاصيم، كه نه م فرموودميه له ئيبنو عومهرموه دهگيرپتهوه، دمفرموي: دستووري ئيبنو عومهر وابوو، له مينا نوڙي چوارينه كورت دمكردموه، به دوو ركات دميكرد، به لام هيچ نوڙي سوننه تي له پاشيهوه نهدمكرد، به لكوو نه گهرايهوه بو جيگهي خوي، منيش عهزريم كرد: نه ي مامي شيرينم! نهوه بوچي دوو ركات نوڙي سوننمت، له پاش نوڙه فهرزه كور تكراره كهوه ناكهيت؟ فرمووي: نه ي برازي خوشه ويستم، نه گهر شتي وا بكه م، نوڙه فهرزه كه به ته واوي بكه م، به چوار ركات، نهوه م پي باشتره له مه ي تو دميلييت). {تاج/۱، لاپهړه: ۴۳۴، زنجيره: ۱۵۵، ژماره: ۸۹۲ + ۱۵۷۷ = ۱۵۴۳ فتح الملهم}.

روونكردنهوه:

۱. ههفصي كوري عاصيمي كوري عومهر ي كوري خه طاب، هه ق برازي عه بدوللاي كوري عومهر ي كوري خه طابه، كه ناسراوه به ئيبنو عومهر.
۲. ئيمامي نهوه وي (رمزاو رحمه تي خوداي لي بي) دمفرموي: زانايان به كوي دهنك دمفرموون: سوننه تي رها، له سهفهر، كاري شيرينه، به لام راجيايي هه يه له كردني سوننه ته كاني پاشو پيشي نوڙه فهرزه كانا، له لاي شافيعي و هاوه لاني و جه ماومري زاناياني ئيسلام، كردني نه م سوننه تانه سوننه ته، كه واته: به دلتيايي ده ليين: نه ي براي ريښوار! له سهفهر، دمتواني هيچ نوڙيكي سوننه ته هرك نه كه ي، له پيشو پاشي فهرزه كانه وه نوڙه

سوننه ته گان، وهك كاتى ئاسايى بكه، شهو نوپزبكه، نوپزى چيشتهنگاوو سوننه تى دمستوپزو ديارى مرگهوت بكه. ههروا نوپزى سوننه تى رهها، كه پپى دهگوترئ: (نوافل مطلقة).

۳. له (فَتْحُ الْمُلْهِمِ) دا، دمفه رموى: سه رخه سى له مه بسو وطلا دمفه رموى: (نوپزى سوننه ت كورت ناكريتته وه).

۴۰۳ - عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ صَلَّى بِنَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَنَحْنُ أَكْثَرُ مَا كُنَّا قَطُّ وَآمَنَةُ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ۱۰۸۳ - طرفه في: ۱۶۵۶). (۴۰۳)

حاريسه كورى ومهب (پرمزاي خواى لى بئ) فه مووى: له حه جى مال ئاوايى دا، له پوژمه گانى مينادا، پيغه مبهر (دروودى خوداي له سه ر بئ) نوپزه چوار پكاتييه گانى كورت دمكرده وه به دوورپكات بوى دمكردين، له وگاته شدا هه رگيز له ومپيش وا زور نه بووين، وه دنيا زور هيمن و ئه مين بوو، ئه وهى بليى ترس له دوژمن پيغه مبهر (دروودى خوداي له سه ر بئ) نه يبوو، كه واته: كورت كردنه وهى نوپز په يومندى به ترسه وه نيه، وهك گه لى له زاناكان وادمه رموون. (بروانه: حاريسه بن وهب/الاستيعاب/ابن عبدالبر).

حاريسه كورى ومهب خوزاعيه، برابى دايكى عوبه يديلاى كورى ئيمامى عومره، له صه حيه مين داچوار فه رموودهى ههيه، له بوخاريدا چوار فه رموودهى ههيه (پرمزاي خواى لى بئ).

(۳) باب: الصلاة في الرحال في المطر

نويزکردن له جيگه و شويئي نويزكار له كاتي بارانا

٤٠٤ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّهُ نَادَى بِالصَّلَاةِ فِي لَيْلَةٍ ذَاتِ بَرْدٍ وَرِيحٍ وَمَطَرٍ، فَقَالَ فِي آخِرِ نِدَائِهِ: أَلَا صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ، أَلَا صَلُّوا فِي الرِّحَالِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَأْمُرُ الْمُؤَذِّنَ إِذَا كَانَتْ لَيْلَةٌ بَارِدَةٌ أَوْ ذَاتُ مَطَرٍ فِي السَّفَرِ أَنْ يَقُولَ: (أَلَا صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ). {الحديث/ ١٥٩٩ = ١٥٦٥ ف.م. تجريد/ ١، لاپهړه: ٣٥٩، رقم: ٣٦٣ = ٦٣٢، ٦٦٦}: (٤٠٤)

نافيع فهرمووی: شهوئ سهرماو سؤلوه و باران بوو، ثيبنو عومهر (رمزای خودایان لی بئ) بانگی دا بو نويز، به لام له پاش ته و او بوونی بانگه که، فهرمووی: (ناگاداربن، مه یه ن بو جه ماعت، له بهر نه م سهرماو سؤلوه یه، به لکوه ههر له مال و شويئي خوتان نويز بکه ن).

له پاشا فهرمووی: من نه مه م له خومه وه نه کرد، جاران له سه فهدا، نه گهر شهوئ سهرماو باران بووایه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) به بانگد مرکه ی دم فهرموو که له پاش ته و او بوونی بانگه که یه کسر بلئ: (أَلَا صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ = ناگاداربن! مه یه ن بو جه ماعت، به لکوه ههر له بنه و باره گاکانی خوتان نويز م کانتان بکه ن). {تاج/ ١، زنجیره: ١٢٤، ژماره: ٧٥٢}.

٤٠٥ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَطَبَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ فِي يَوْمٍ ذِي رَدْغٍ فَأَمَرَ الْمُؤَذِّنَ لَمَّا بَلَغَ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ قَالَ قُلِ الصَّلَاةُ فِي الرِّحَالِ فَنَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فَكَأَنَّهُمْ أُنْكَرُوا فَقَالَ كَأَنَّكُمْ أُنْكَرْتُمْ هَذَا إِنَّ هَذَا فَعَلَهُ مَنْ هُوَ خَيْرٌ

مَنْ يَغْنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّهَا عَزْمَةٌ وَإِنِّي كَرِهْتُ أَنْ أُخْرِجَكُمْ). (الحديث ٦٦٨ - طرفاه في: ٦١٦، ٩٠١). (٤٠٥)

عبداللّای کوپی حاریث (پرمزای خوای لی بی) فہرمووی: جاری
 ئیبنوعہباس (پرمزای خویان لی بی) وتاری رؤزی ھینی خویندہوہ، ھوورہ
 رؤزو سہرماو سوئلہو قورپو لیتہ بوو، لہبہرئہوہ فہرمانی کرد بانگدہرہکھی
 کہگہیشتہ سہر (حي على الصلاة) لہ باتی ئہوہ بلّی: (الصلاة في الرحال)
 نوپژگہرمکانیش لہناو خویندا تہماشای یہکتریان کرد، وھک بلّی ی
 فہرمایشتہکھی ئیبنوعہباسیان بہدل نہبی. بہلام ئیبنوعہباس فہرمووی: دہلّی
 ی ئہمہتان بہلاوہ پەسەند نییہو رەخنەتان لی ھیہ، بہلام ئہمہ سوننہتی
 پیغہمبہر خوہتی، دیارہ کہ پیغہمبہر لہھموو روویہکھوہ لہمن باشترہو
 گشت کردارو گوتاریکی سہرمہشقہ بو نہتہوہی. ئہوجا فہرمووی: بہلّی راستہ
 کہنویژی ھینی فہرزی حەتمی یہ، بہبی بہہانہی رما نہکردنی دروست نییہ،
 بہلام باران و قورپو لیتہ یہکیکن لہبہہانہ رماکانی نہکردنی نوپژی ھینی،
 لہبہرئہوہ حەزناکەم بەگرتان بہینم و زورتان لی بکەم کہہرەدمبی بین
 بوپوژی ھینی! (٣٦٢).

(٤) باب: جواز الصلاة النافلة على الدابة في السفر حيث توجهت

لہ سہفہردا، نوپژی سوننہت بہسواری ولاخ دروستہ

٤٠٦ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسَبِّحُ عَلَى الرَّاحِلَةِ، قَبْلَ أَنْ يَجْهَ تَوَجُّهَهُ، وَيُوتِرُ عَلَيْهَا غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُصَلِّي

عَلَيْهَا الْمَكْتُوبَةُ). {الحديث/١٦١٦ = ١٥٨٢ فم. تجريد/١/٤٨٨، رقم: ٥١٤ = ٩٩٩، ١٠٠٠، ١٠٩٥، ١٠٩٦، ١٠٩٨، ١١٠٥}:(٤٠٦)

ثيبنو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: جاران پیغمبر (دروودی خودای له سهر بی) به سواری و لاخ نویژی سوننمت و نویژی و هتری به سهر پستی و لاخه وه دهکرد، به ره وه ههر لای بی بوايه، به مهرجی رووی له جینگهی مه به ست بوايه، به لام نویژی فهرزی به سهر پستی و لاخه وه نه دهکرد). {تاج/١/٢٠٣، ژماره: ٣٩٣، ٣٩٤، ٣٩٥، زنجیره: ٥٤}.

٤٠٧ - عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى السُّبْحَةَ بِاللَّيْلِ فِي السَّفَرِ عَلَى ظَهْرِ رَاحِلَتِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ بِهِ). (الحديث: ١١٠٤). (٤٠٧)

عامیری کوری رهیعه (رمزای خوای لی بی) ده فهرمووی: له سه فهردا له خزمهت پیغمبردا (دروودی خودای له سهر بی) بووم، دیومه به شهو شهو نویژی دهکرد، جاری دیم به سواری و لاخه که ی، به دهم ریوه شهو نویژی دهکرد، و لاخه که ی روی له همر لایه ک بوايه، مه به ستی نه بوو به مهرجی به ره وه نهو جینگه بر پشتایه که مه به ستی بوو (بروانه تاج: ٢١٤ / ١ / ٢ / ٣ = ز- ٥٤ ژ- ٣٩٣).

رافه و شیکردنه وه:

عامیری کوری رهیعه (رمزای خوای لی بی) یه کیکه له موسولمانه همر میشیننه کان، له گهل ژنه کهیدا کۆچی کرد بو حه به شه، له پاشا کۆچی کرد بو مه دینه، به دری یه، له گشت غه زاکانی تری پیغمبردا (دروودی خودای له سهر

(٤٠٦) تجرید/١، ژماره: ٥١٤، بخاری: ٩٩٩، مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٤٤٢ - ١٦١٦.

(٤٠٧) تجرید/١، ژماره: ٥٥٤، بخاری: ١١٠٤، مسلم: ١٦١٧.

بئی) به شداری کردوه دووفهرمودهی لهسه حیجی بوخاری دا ههیه، لهکاتی نازاومکهی سهردهمی عوسماندا (پرمزای خوای لی بئی)، عامیر (پرمزای خوای لی بئی) شهوی هه لدهستی بۆ شه ونویژ، له پاش شه ونویژمکهی دهخه ویته وه جادی نه خهوی، پئی ده لئین: هه لسه له خودا بپارێرموه، که له م نازاومیه په نات بدا، ههروهک بهنده باشهکانی خوی لی په ناداوه، ئه ویش هه لدهستیته وه و نوێژدهکا و نزادهکا، جاله پاشا نه خوش دهکهوی، ئیتر له مال دهرناجی تائه و ساتهی تهرمه کهی دهبه ن بۆ گۆرستان. چه ند قسه یی له سالی و وفاتی کراوه، رهنگ بئی سالی سی و چه وتی کۆچی، کۆچی دوا یی کردبئی، رها و رهمه تی خوای گه وهری لی بئی.

٤٠٨ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) صَلَّى عَلَى حِمَارٍ وَوَجَّهَهُ عَنْ يَسَارِ الْقِبْلَةِ؟ فَقِيلَ لَهُ: تُصَلِّي لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَهُ لَمْ أَفْعَلْهُ. (الحديث: ١١٠٠). (٤٠٨)

ئه نه سهی کوری شیرین (پرمزای خوای لی بئی) فهرمووی: ئیما می ئه نه سه (پرمزای خوای لی بئی) که له شام گه رایه وه چووین به پیری وه بۆ پیشوازی، له شوینی به خزمه تی گه یشتین پئی ده لئین عه ینی ته مر، ته ماشایم کردبه سوازی گویدرێژی نوویژی سوونه ت دهکا، رووی له لای چه پی قیبله وهیه، ئاله ملایه وه، منیش عه رزیم کرد: ده بینم نوویژی سوونه ت کرد، که چی رووت له روووگه نه بوو؟ فهرمووی: (ئه گه ر بۆخۆم پیغه مبه رم به چاوی خۆم نه دیبا یه، که له سه ر ئه م شیوه یه نوویژی سوونه تی ده کرد، ئه مه م نه ده کرد!).

راقه و شیکردنه وه: ئەم بەهرانه لەم فەرموودمیە و مردمگیرئ:

۱- کرداری پیڤه مبهەر (دروودی خودای له سەر بئ) وهك، گوتاری، بهبئ سێدوو، دهبئ به بهلگه بۆ و مرگرتنی بریار، واته: کرداری رێك وهك گوتاری سەرچاوهی بریاره.

۲- نوێژئ سوننهت، گهرجی نوێژخوین ڕووشی له ڕووهگه نهبئ، بهسواری و لاخ و خۆشروو ماشین و فرۆك و شه مه ندمه فەرو پا پۆرو مووشهك و بالۆن، له سه فەردا دروسته.

۳- نوێژخوین له سەر جێگه یئ نوێژ بخوینئ، كه پیسی تیا بئ، نوێژه كه دروسته، به مه رجئ پیسیه كه لیئ نه كه وئ، چونكه ولاخ كه پیڤه مبهەر خۆی نوێژئ بهسواری پشتهی كردوو، له پیسی به دمر نییه، ههر ههچ نه بئ دمر وازهكانی لهشی بیسیان پێوه ههیه.

شت شت یاد ده خاته وه:

له یادمه سائئ شیخ موحه مه دی قه رمه داغی خه تی بی مزگه وتی گه وره ی سلیمانی (رهحمه تی خوای لی بئ)، بۆ نه قلی وتارو نوێژئ هه ینی، سه ری میکرۆفونه که ی، به دمر زیه کی سنجاق دابوو له قه راخی یه خه ی جبه که ی.

جابه ندئ لۆکه به سه ره مه یان کرد به مه هانه یئ له دژئ خه تی ب، گوايه: نه و میکرۆفۆنه به سه راوه به وایه رێکه وه، که نه و سه ره که ی به سه راوه به چه ن دارته لی که وه، که خواه نا خواه پیسی وا له بن یه کی له و دارته لانه دا، شتی وایش نوێژ پووچ دمکاته وه!

ده ور و به ری سائئ ۱۹۵۵ بوو، عێراق سه ره جم له نیستا زیاتر، وهك مه نجه لی سه ر ناگر دمکولا، له مزگه وتی بن ته به ق مه لا مسته فای زه لمی، نیجازه ی مه لایه تی

دا بەيەككى لەفەقى مەلا باشەكانى خۇي، ئەوسا باوبوو، بەم بۇنەيەو
 ناھەنگىكى قەشەنگ دەگىپرا، خەلكى گەرەك و گشت مەلاو فەقىو پياوما
 قوولانى شارو قازى و فەرمانبەرانى مىرى بانگ دەكران، كۆمەللى وتارى جۇراو
 جۇر دەخويندرا ئەو، شەكراو دەخورايەو، ئىجازە نامەيەكى پىرۇز
 دەخويندرايەو، ئەوجا قازى، يامەلا باشى، ياگەرە پياو، مىزمو جىبە لەبەر
 فەقى ئىجازمېن دراومكە دەكرد، ئىتر فەقىكە دەبوو بەمەلاو كۆتايى بەزىانى
 فەقىيەتى دەھىنا.

ھەندى كەشىش وەك كەلەشىرى ناوخت خۇي تى ھەل دەقورتاند، ئەم
 جۇرە كۆبوونەو بەھەل دىزانى، بۆپروپاگەندەمبۇدەستەو بەستەى خۇي، ھەل
 ئەسا بەقاچاخى ووتارىكى دەدا!

جاكاك موخەمەدى مامۇستا مەلا عبدولكەرىم و من يەككى بووين لەم
 لاكوتانە! قەسەكانى من گەرچى كال و كىچ بوون، بەلام چونكە بەيان ھالى
 رووداويكى تالى رەق و زەق و ناھەقبوون، ھەتا ئىستايىش لەناومەلاو فەقىكانا
 سەداى ھەراما، پالفتەكەيان ئەمە بوو:

(... بەناوى ھەموو فەقىكانى ناوچەكەو، بىزىرى لەھالى شىر خۇمان
 دەردمېرىن، لەبەر ئەو داوا لەكار بەدەستان دەكەين، كەقوتابخانەى ئايىنىمان
 بۆكەنەو، ھەتا كەى ئىمەى وارىسانى پىغەمبەران، وەك سۆلكەرو شوان
 گاوان، ئىواران مالىو مال نان بىچىنەو بەرىزان! ئىو ھەموتان بەتەل و
 وايەركارمباتان راكىشاو بۇناو مالىكانتان، ئىمە بەرپۇزى نىومرۇ، بەئاوینە
 شەوقى ھەتاو رادەكىشىن بۇناو حوجرمكانمان، چونكە نەكارمبايان تىادايە،
 نەپۇشناى، بەشەویش لەبەر رووناكى چىراى كۆلان دەخوينىن! گوتىشم:

ئەومبۇ (مەجلىس عىلمى) شەرمى لەخودا ناكەن، لەكاتى تاقىکردنەوھى تەعیندا، بەس سەيرى ديارى و دەسەنەو واسیتەو جلو بەرگو كورمەلایى دەكەن، گوئ بەزانست و مەلایەتى نادەن، مزگەوتەكانیان پركردوھ لەمەلای نەزان، بارى وشرئ لۆكەیان لەسەر ناو، بەلام بەقەد حوشرئ عىلمى یان پئ نییە... سەرە واوى وەحە لەورگیانا نییە.. خەلكە بۆ خوا بەشایەت بن روژ روژی زانست و شەھادىیە، باوى بارە لۆكە بەسەرچوو..!)

كاكەحەمەش لەبارەى زەمىكى خەستى چرو پرى بەنداوى دوكان و دەر بەندیخانەو شانى پیا كرد.. گوايە:

(... ئەم بەنداوانە بۆ ئەو دەروست دەگرێن، كەببن بەبنكەى سەربازى ژیر دمریایى ئەتۆمى! ئەمەریكای جیهانخۆر دمیەوئ ولاتەكەمان بكا بە پێگەى ئەتۆمى لەدزى پەكێتى سۆفیت، كەباوكى گەلانە، پاسەوانى ناشتى یە، .. دەى ئیمە چۆن رازى دىمبىن، كەلەخاكى ئیمەوھ هیرش بیریته سەر رزگار كەرى مرۆفایەتى، برۆوخى سەددى دوكان و دەر بەندیخان! بمرئ ئەمەریكا، بژى .. و..!). ئەمە پوختەى وتارەكەى حەمە بوو . مامۆستا مەلا مستەفای سەفومت ھەبوو ، مەلایەكى زیرەكى پۆشنبیر بوو ، ووتار بیژیكى جوان بوو ، بەلام بەقەد عەققاد رقى لە كۆمەنىست بوو ، كۆمەلئ مەلای تریش ھەبوون، بەقەد دەرویشی ئاگیان لە روژ نەبوو، لەم جۆرە كۆرانەدا چاویان لەبیریاری مەلای سەفومت بوو، كۆیرانە دواى دەكەوتن، جا سەفومت لەم قسانەى (حەمەى مەلا) توورە بوو، بەمەلا مستەفای زەلمى گوت: (مەلا مستەفا! ئەمە ئاھەنگى ئیجازە وەرگرتنى فەقئ یە، یا مینبەرى وتارى ئیستگەى مۆسكۆیە..) ئەوجا گوتی:

(خەلكە! بۆ خواتان پئ دەلێم: ئەم بیرو باومرە پیسە بەنگو تلیاكى گەلانە، یەكەم كۆمارى نەتەوايەتى كورد لەمەھاباد، رزگار كەرى مرۆفایەتى، باوكى

گەلانى جيهان بەچەند تەنەكەيەك نەوت فرۇشتى، بەچاۋى خۇتان دەمىنن
كەنەم شىن و شەپۇرۇ گا قۇرەميان لەبەرچاۋى رمشى گەلان نىيە، بەلكوۋ بۇ
ھەرىسەى نەوتە، لەراستىدا دانىشتن لەكۇرى وادا، با لەناو مزگەوتىشا بى،
كەحەقىقەتى تيا ناومزۇو دمكرى تاوانە.. ئەمە مزگەوتە يا خەلىيەو شانەى
كۆمەنىستە..!) يا شتى لەم بابەتەى گوت، مەلا عبداللەى بىژومىى ھەبوو سۆفى
شىخى بىيارە بوو، لە خزمەت مامۇستا مەلا عبدلكەرىمى بىيارەدا دانىشتىبوو،
تاباسى بىيارەى بۇ بكا، كەگوئى لەم كەينو بەينە بوو، بەحەمەى فەرموو: ئەم
سەگبابە كىيە ئادەى بەشەق بىكەنە دەرەو!

ئەوجا سەفوت كۆرەكەى بەجى ھىشت، كۆمەلەكەشى يەكسەر بەدەم جنىو
دانەو كۆرەكەيان چۆل كىرد، ھەيان بوو دىگوت: مچە زەلمى تۆ لەمەت چى؟
تۆ لەم ملەقوتىيەت چى؟!

ئەو رۇزگارە لەئىستامان خراپتر، مەردوم چەواشە كرابوون، شارى سلىمانى
دەتگوت گرپكانە، جەماومر بەدەنگى دىھۆلى دوور بەتەواۋى تەفرە درابوو، ھەتا
گەرەكەكانى ناۋى نامۇيان لى نرابوو، وەك: كۇريا، مۇسكۇ، فىتنام.. تاد، داخەكەم
ئىستايىش ھەندى كورد بەناۋى كوردى ددانىيان ئال دەبىتەو، ئاشق بەناۋى
بىيانىن، وەك: حەماس و دىر ياسىنئەو ھەمكە گوندو شارۇچكە پىرۇزانەى
كوردستان، كەقەلاچۇكران، ھىچيان شايانى ئەومەنن، كەبەكەو مەلەبەندەكانى
ئەوانىيان بەناۋە ناو بىرى!

وەكى تىرىش كۆمەللى مەلاى تىرى نىشتەمانبەرۇم ھەبوو، زوربەيان لەژىرەو
پارتى و شتى تىرى وابوون، بەدزىيەو بەخۇيان دەگوت: عولەماى ئەحرار،
زۆربەى فەقى كانى ئەو سەردەمە تەفرەدراۋى ئەم گوروپە بوون، چونكە
بەخەيال وەك خەۋى خۇش مژدەميان دەدا كەبەزوۋىى لەسەر دەستى

ئىشتراكىيەتدا (بەھەشت دېتەۋە بۇسەر زمۇى..) لەھوتافكىشاندا دىيانفەرموو:
(.. سۇسيالىستى رېپرەومانە، ئەبو زىر پېشپەومانە !!) بە ئەبووزمىرى غەفارىيان
دىگوت: ابوالاشتراكىيە!

من خۇم يەككى بووم لە بە تەلەبوانى ئەم تاقمەيە، بەلگەيشم ئەم شتانەيە:
بەشدارىم دىمكىدلە (دىنگى فەقى)دا، رۇژنامەم بە قاچاخى دەخوئىندەۋە،
لەچاخانى خەمەرق بە بەرگى فەقىيەتتەۋە بە سەرى رىۋوت دادەنىشتەم
،دەچووم بۇ سىنەما،گويم لە رادىۋ دىگرت!! ھاموشۇ باخى گىشتىم دىمكىدە،
ھابەشى مۇسابەقەۋ پېشپەككىۋ وىمىزىشەم دىمكىدە، قىزە سەرم دىرېئ دىمكىدە، دەى
ئەگەر ئەمە خورىيەت و سەربەستى نەبى دىمكى سەربەستى چى تىرى؟!

مامۇستا مەلا سەى غەفوور ھەبوۋ،مەلاى مىزگەۋتى سەى خەسەن بوو،
مىرۇفنىكى زاناۋدانا بوو، لەسەرگورۋوپى زانىيانى سەربەستى خەلىب دىمكىدە، لەم
كاتەدا بەۋوردى سەرنجى ئەم فەلىمەى دىمكىدە، جاكاتى سەفۋەت وپېرەكەى
كۆرەكەيان بەجى ھىشت، بە دىنگىكى بەرمىزى كارىگەر،كە ھەموۋ لايى گۇيىان لى
بى، بە سەفۋەت ودىستەكەى گوت: (وَأَمَّا زُوا الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ!).

ئىتەركۆرەكە بوو بەكۆرى (بىزى و بىمى و بىرۋى!) من كاتى گەپامەۋە چووم
بۇ خىزمەتى مامۇستا مەلا ئەسەدى مەھۋى (رەھمەتى خۋاى لى بىت)، گويم
لى بوو حاجى عەلى خەلىفە بەپەرۋشەۋە دىنگۇباسەكەى بىتەبەقى بۇ
دىگىرپەيەۋە، دىمكىدە: (.. قوربان! دىمكىدەكە كەۋتۋتە ناۋ مەلاكانىشەۋە، ھەيانە
مۇسكۇ بەقىبەلەگا دىمكىدە، فەقى سىسەلەكەى لاي تۇيش لەۋانە.. رەنگ بى ئىستا
گىرابى، ئاى خۇ ئەۋمە ھاتەۋە..) مامۇستايىش فەرموۋى: فەقى نوۋرى چايەكە
گەرمە چايى بۇ خۇت تىكە..).

قەت قەت مەبەستەم لەم قسانە تانە نىيە، لەمردوو يا لەزىندوو، خوا ياربى
 من لەشتى واو دوورم، مەبەستەم خزمەتە، كەبىكەم تا ھەل لە دەستە، چونكە
 لەزۇر رۆشنىران دەبىستەم، كەئەم جۆرە يادگارە زۆر بەسوودن، بەتايبەت
 لەم جۆرە بابەتانە كەوەك ئاوينەى ئەو كاتەيە وان.

جا ھەر لەم بابەتەيە ئەم چەند يادگارە:

مامۇستا شىخ ئەمجد زەھاوى و شىخ سەوواف ھاتن، شەو لەنادى موومزەفەين
 بوون، من و مەلا كەرىمى گولپى و چەند فەقييەكى تر، دىنىمان كردن، سكالای
 حالى خۆمان لەلاگردن، داواى يارمەتيمان لى كردن بۆ كردنەوى فەيرگەى
 ئايىنى، ئامادەى خۆمان دەربرى بۆ بەشداری كردن لەغەزای جەزائىردا.

جاری لەسەردەمى عومەر عەلى دا^(١) وا دەزانم مەلىك، يا پياوێكى گەورە
 ھات، ئەرزەو ھالمان دا پى، بۆ كردنەوى قوتابخانەى ئايىنى، لەسەرا كۆيان
 كردينەو، لەئەنجاما من لەگەل بارچاوشىكا لەسەر مەسەلەكە دەممان تىك
 گىرا، منيان گرت: فەقى غەفوورى كانى سې كەيى و فەقى رەئووفى
 شانەخسەيى و فەقى كەرىمى سىتەلانى چوون بۆ خزمەتى قازى شىخ
 محەممەدى خال، گوتيان: قوربان! فەقى نورى لەسەر مەدرەسە گىراو،

(١) وەك دەزانين پىرۆز خانى دايكى خولە پىزە بانگ كرا بۆشايتەى دان لەسەر عومەر
 عەلى، بۆ مەحكەمەى شەعب لەبەغدا، تەلەفیزیۆن قەسەكانى ميمى پىرۆزى نەقل كرد، ھەر
 لەيادە كەوەك ژنىكى كوردى نازاى گوساغ بەعومەر عەلى گوت: دەك مال و منالت بە
 قاوومە بى وەك جەرگى منت دا بەتەنووومە، جالەپاش پۆزگار ئىزاكەى ميم پىرۆز
 گىرابوو، خۆم بەچاوى خۆم لە مزگەوتى ئىبراھىم بەگ، لەكەر كووك تەرمى عومەر عەلى و
 ژنەكەى و دوو مناليم بىنى، لەپنگەى بەغا و مرگەرپابوون، بوو بوون بەقاوومە. پاستە كە
 دوعاى مەزلۇم رەت نابتەو (ومرگىي).

کردوویانه به شیوعی لهسهر قسهی حهق، قازی تهشریضی هات، ههر لهیادمه بهموعاون سهرای فهرموو: (ئهمانه ئههلی عیلمن، سبهینئ دینه جیگهی ئیمه، بهچاوی سووک تهماشایان مهکه.. ئیتر بهریان دام.

ئای دنیا! ئیستا لهم میژووودا (۱۹۹۹) فهقی نوری، بهرهه می نهو کۆششهی دمدوو ریتهوه، لهپهیمانگهی ئیسلامی کوردستان وانه بیژه، دهرس بهفهقی ده ئیتهوه، خوایه! هه موو ئاواتیکمان ئاوا بهئینیتهدی و پیت و فهر بخهیته ئهم فیرگه ئیسلامییانه. ئامین. خوایه! بهرهحمهتی خۆت نموونهی نهزههری شهریف لهم کوردستانه دا زۆربکهی. ئامین.

(۵) باب: جواز الجمع بین الصلاتین فی السفر

کۆکردنهوهی دوو نوێژ له ریتبواریدا دروسته

۴۰۹ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَغْجَلَهُ السَّيْرُ فِي السَّفَرِ يُؤَخِّرُ صَلَاةَ الْمَغْرِبِ فَيُصَلِّيَهَا ثَلَاثًا، ثُمَّ يُسَلِّمُ، ثُمَّ قَلَمًا يَلْبَثُ حَتَّى يُقِيمَ الْعِشَاءَ فَيُصَلِّيَهَا رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يُسَلِّمُ، وَلَا يُسَبِّحُ بَعْدَ الْعِشَاءِ، حَتَّى يَقُومَ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ. (الحديث: ۱۰۹۲). (۴۰۹)

ئیبنو عهههر (رهزای خویان لی بن) فهرمووی: لهسهفهردا سههرنجی پیغه مبهرم دهدا، ئهگهر پهلهی رۆشتنی بوایه، نوێژی شیوانی دوادهخست، لهپاشا سی رگاتی تهواوی نوێژی شیوانی دمکردو سلاوی دمدایهوه، ئیتر بهبن دواخستن نوێژی خهوتنانی دادهبهست و بهدوورکات دمیکردو سلاوی دمدایهوه، پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بن) لهسهفهردا لهپاش نوێژی خهوتنانهوه نوێژی سووننهتی نهدهکرد، ههتا نیومهشو هه ل دسا بۆشه نوێژ!.

ئەمەش دىمقى ژمارە: (۴۳۸) ى پوختەى موسلىمە، جوانترىن نموونەىە بۇ
ئەم بابەتى نوپۇز كۆكردنەوہ:

ئەنەسى كورې مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: دەستوورى
پېغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) ئاوا بوو: ئەگەر زوو بىچوايە بۇ سەفەر
پەلەى بووايە، نوپۇزى نيومرۇى دوا دەخست، تا كاتى عەصر، ئەوجا ھەردووكيانى
پېكەوہ، بە جەمە تەنخىر (بە كۆكردنەوہى دواخراو) دەكرد، وە ھەرومھا
شېوانىشى دوا دەخست تا لەگەل نوپۇزى خەوتناندا پېكەوہ كۆى دەكردنەوہ،
ئەوكاتە دىكردن كە سوورايى كەنارى ئاسمان گوم دەبى!). {تاج/۱، زنجىرە: ۱۵۶،
ژمارە: ۸۹۵}.

۴۱۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ أَنْ تَرِيغَ الشَّمْسُ آخِرَ الظُّهْرِ إِلَى وَقْتِ الْعَصْرِ ، ثُمَّ نَزَلَ
فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا ، وَإِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ يَرْتَحِلَ صَلَّى الظُّهْرَ ثُمَّ رَكِبَ. ^(۴۱۰)

ئەنەسى كورې مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: دەستوورى
پېغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) لەسەفەردا وابوو، لەسەر ئەم شېومىە بوو:
ئەگەر بەر لەھاتنى كاتى نيومرۇ، كە خۆر بەدىمەن لەناومرپاستى ئاسمان لادەدا
بکەوتايەتە رى، ئەوہ نوپۇزى نيومرۇى دوا دەخست ھەتا كاتى نوپۇزى عەصر،
ئەوجا لە ولاخەكەى دادمبەزى، وە نوپۇزى نيومرۇو نوپۇزى عەصرى بە جەمە
(واتە: بە كۆكردنەوہ) دەكرد، بەلام ئەگەر لەپاش نيومرۇ بکەوتايەتە رىو
دەرچوايە، ئەوا نوپۇزى نيومرۇى بەتەنيا، بەبى جەمە دەكرد، ئەوجا سوار دەبوو،
وہ دەكەوتەرپو، لەرېگە دادمبەزىو نوپۇزى عەصرىشى بەتەنيا، بەبى
كۆكردنەوہ لەكاتى خۇيدا دەكرد.

(٦) باب: الجمع بين الصلاتين في الحضر

كۆكردنه‌وه‌ی دوو نۆیژ له ماله‌وه

٤١١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِالْمَدِينَةِ سَبْعًا وَثَمَانِيًا الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ). (الحديث ٥٤٣- طرفاه في: ٥٦٢، ١١٧٤).^(٤١١)

گێڕانه‌وه‌ی ئه‌صله‌که ئاوايه: قال ابن عباس: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ثَمَانِيًا وَسَبْعًا جَمِيعًا:

ئيبنوعه‌بباس (رەزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: جارەجارە پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌مه‌دینه، نۆیژی نیومرۆو عه‌صری کۆده‌کردوه‌و به‌جهمع هه‌شت رکاتی دمکرد، به‌لام به‌دووچار، له‌پیشا چوار رکات نۆیژی نیومرۆی دمکردو سلاوی دمه‌دايه‌وه، دوابه‌دوای ئه‌وه یه‌کسه‌ر چوار رکات نۆیژی عه‌صری دمکردو سلاوی دمه‌دايه‌وه، هه‌روه‌ها شیوان و خه‌وتنانیشی کۆده‌کردوه‌و به‌کۆكردنه‌وه‌ هه‌وت رکاتی دمکرد به‌لام به‌دوسلاو دانه‌وه). (ت/٥/٢٠٢/١-ز ٤٩-ژ ٣٧٠ ج ٤ ش/د/ت/ن).

روونکردنه‌وه:

پێشه‌وا عه‌سقه‌لانی له‌فه‌تحو‌لباریدا، دمه‌رموی: کۆمه‌لێ له‌پیشه‌وايانی شه‌ریعت، به‌پێی روا‌لت (ظاهیری) ی ئه‌م فەرموودمیه، بپاریان داوه، که‌جهمع و کۆكردنه‌وه‌ی دوو نۆیژ له‌ماله‌وه‌ بۆ نیشته‌جێ، به‌بێ به‌هانه، جاروبار دروسته، به‌مه‌رجی ئه‌م جهمعه نه‌کا به‌پیشه‌ی هه‌میشه‌یی، وه‌ك ئيبنوسیرین و ره‌بیعه‌و

^(٤١١) تجرید/١، ژماره: ٣١٩، بخاری: ٥٤٣، ٥٦٢، ١١٧٤، مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٤٢٩ - ١٦٣٢،

نەشەھب و ئىبنولونذىرو قەففالى كەبىر، خەطابى دىفەرموئى: كۆمەللى لەدەستەى
 فەرموودە (ئەصحابى ھەدىث) یش ھەمان رايان ھەيە، بەلگەشيان فەرموودەى
 ژمارە: (۳۱۵)ى پوختەى موسلىمە، كەلەكۆتاي يەكەيدا دىفەرموئى: عەرزى
 ئىبنووعەبباسم كرد: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەبەرچى ئاواى
 كردو، بەبى ئەو كەلەسەفەردا بى، ياترسى دوژمنى ھەبى، ياباران بى، نوپژى
 كۆكردۆتەو؟ فەرمووى: مەبەستى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەم
 كۆكردنەو ئەومبوو نەتەوھەكى تووشى سەراسى و ناپەھەتى نەكا. فەرمایشتى
 عەسقەلانى ھاتە كۆتايى. منیش كەومرگىپرم دەلیم: كاركردن بەم رايە بۆھەموو
 كەسى دروستە، چونكە ئەم زانايانە ھەمووخواوون پایەى بەرزى، بەلام
 بەمەرچى، وەك ئەوزانايانە دىفەرموون، كۆكردنەوھەكە لەبەرپىويستى بى، واتە:
 لەبەر حاجەت، وەك ئەو نوپژكەر لەوكاتەدا كارىكى گرنكى ھەبى، مەسەلا
 پزىشك بى و خەرىكى عەمەليات بى، كرىكاربى و سەرگەرمى كاربى و دەستى
 نەپەرژى دەست لەكارەكەى ھەلېگرى.

ئەمەيش دىقى ژمارە: (۳۱۵)ى پوختەى موسلىمە:

ئىبنو عەباس (رەزاي خودايان لى بى) فەرمووى: جارە جارە پىغەمبەر
 (دروودى خوداي لەسەر بى) لە مەدىنە، نوپژى نيومرپو و عەصرى كۆدەمكردەو
 بە جەمەع ھەشت ركاتى دەگرد، بە دوو سلاو، ھەرچار ركاتەى بە سلاوئى،
 ھەرومھا شىوان و خەوتنانىشى كۆدەمكردەو بە جەمەع ھەوت ركاتى دەگرد،
 بەدوو سلاو، سى ركات بەجيا بە سلاوئى، چوار ركاتىش بەجيا بە سلاوئى. لە
 گىرپانەوھى و مكيە، سەعيدى كوپى جوبەير دىفەرموئى: عەرزى ئىبنو عەباسم
 كرد: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەبەرچى ئاواى كردو؟ فەرمووى:
 ھەتا كەلى ئىسلامى خوى تووشى ئەرك و رەنج نەكا. لە گىرپانەوھى ئەبو

موعاوييەدا سەئىدى كۆرى جوبەير دىمفەرمۇئ: بە ئىبنو عەباس گوترا:
مەبەستى چى بوو لەم كۆكردنەومىيە؟ فەرمووى: مەبەستى ئەو بوو كە
ئۆمەتى، تووشى نارەھەتى نەكا. {تاج/۱، زنجیرە: ۴۹، ژمارە: ۳۷۰}.

روونكردنەو:

۱. ئەم فەرموودمىيە لە سەحىجى موسلىما، ئەم دوو رشتەيەى ھەيە:
 أ- نىمامى موسلىم لە ئەبوبەكرى كۆرى ئەبو شەيبەو لە ئەبو كۆرەيبەو،
 ئەم دوانەيش لە ئەبو موعاوييەو.
 ب- نىمامى موسلىم لە ئەبو كۆرەيبو لە ئەبو سەئىدى ئەشەججەو، ئەم
 دوانەيش لە وەككەو.
 موعاوييە و وەككەيش ھەردوکیان: لە ئەعمەشەو، لە حەبیبى كۆرى ئەبو
 ئابىتەو، لە سەئىدى كۆرى جوبەيرەو، لە ئىبنو عەباسەو.
 جا ئەبو موعاوييە و وەككە بەشى يەكەمى فەرموودمەکیان وەك يەك
 گىراومتەو، بەلام بەشى دوومى فەرموودمەكە كەمى بە جىاوازیيەو
 گىراومتەو، وەك لە پىشەو رۆشت.
 ۲. شىوانو بەيانی كورت ناکرىنەو، نوپىزى بەيانی كۆناكریتەو.
 ۳. نەووى لە شەرحى ئەم فەرموودمەدا دىمفەرمۇئ: كۆمەللى لە
 پىشەوايانى ئاپىن، دىمفەرموون: نوپىز كۆكردنەو بۇ نىشتەجى، بەبى مەھانە
 ناوبراوەكانىش، وەك باران و سەفەر و نەخۆشى، دروستە، لەبەر ھەندى كاری
 پىويست بەلام بەمەرچى نەيكەيت بە عادەت و پىشەى ھەمىشە.

(۷) باب: جواز الانصراف من الصلاة عن اليمين والشمال

ههلمسان و به جئ هئشتنی جینوئز له‌لای راستو له‌لای چهپهوه دروسته

۴۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَا يَجْعَلَنَّ أَحَدُكُمْ لِلشَّيْطَانِ مِنْ شَيْءٍ مِنْ صَلَاتِهِ يَرَى أَنْ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ لَا يَنْصَرِفَ إِلَّا عَنْ يَمِينِهِ، لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَثِيرًا يَنْصَرِفُ عَنْ شِمَالِهِ. {الحديث/ ۱۶۳۶ = ۱۶۰۲ فَتْحُ الْمُلهِمِ} + {تجريد/ ۱/ ۴۳۵، رقم: ۴۵۸ = ۸۵۲ فَتْحُ الْبَارِي} : (۴۱۲)

عمبدوللای کوری مه‌سعوود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: کهستان کاریکی وامه‌که‌ن، که بهشی شهیتان بکه‌ویته نوئزمکه‌په‌وه، به‌هوی نه‌وموه که‌وا بزانی دمی همر له‌لای راسته‌وه له‌نوئز دمرچی، چونکه من به‌چاوی خۆم دیومه که زۆرجار پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌لای چه‌په‌وه له‌ نوئز دمرچوووه جئ نوئزمکه‌ی به‌جئ هئشتوووه). {تاج/ ۱/ ۴۰۳، زنجیره: ۱۳۶، چاپی/ ۱، ژماره: ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸}.

روونگردنه‌وه:

۱. شهرحه‌کان دم‌فهرموون: واباشه کارمکه‌ی له‌کوئوه بوو له‌و لایه‌وه دمرچی، وه دمرچوون له‌لای راسته‌وه، یا له‌لای چه‌په‌وه ناپه‌سه‌ندی و ناباشیی نییه، به‌لام نه‌گهر ههر دوولا یه‌کسان بوون، دمرچوون له‌لای راسته‌وه خیرتره.
۲. جاری وا هه‌یه جی‌گه و ری‌گه رۆل دهبینن و رۆیشتن له‌ لایه‌که‌وه ناچاریه.

(۹) باب: کراهة الشروع في النافلة بعد شروع المؤذن

کاتی بانگدەر دەست دەکا به بانگدان، نیتز دابهستنی نویتزی سوننەت ناباش و ناپهسەندە

۴۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ابْنِ بُحَيْنَةَ رَجُلٌ مِنَ الْأَزْدِ قَالَ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا وَقَدْ أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ فَلَمَّا انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَثَ بِه النَّاسُ وَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصُّبْحُ أَرْبَعًا الصُّبْحُ أَرْبَعًا). (الحديث ۶۶۳). (۴۱۳)

عەبدوللای کورێ مالیک (پەزای خویان لێ بێ) فەرمووی: جاری قامەتی نویتزی بەیانی کرا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) روانی واپیایۆ دوورکات نویتزی سوننەت دەکا، جاکاتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەرنویتی نویتزی بەیانی بۆوه، نویتزکەرەکان دەورمیان لێ دا، حەزەرت (دروودی خوی لێ بێ) بەپیاووەکی فەرموو: (چۆن شتی وادەکە؟ ئەمە لەشیوی ئەوێه کەنویتی بەیانی بەجوار رکات بکە).

(۱۱) باب: استحباب تحية المسجد بركعتين، وكراهة الجلوس قبل صلاتهما، وأنها

مشروعة في جميع الأوقات

کاتی چووێ نالو مزکەوت سوننەتە بەدوو رکات نویتزی سلاوی مزکەوت دەست پێ بکری، ناباشە دانیشتن بەر لەکردنی ئەم دوو رکاتە، وەنەم نویتزی سلاوی مزکەوتە کاتی دیاریکراوی بۆ نییە، گشت کاتی سوننەتە

۴۱۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّلَمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ). (الحديث: ۴۴۴، طرفه في: ۱۱۶۳). (۴۱۴)

(۴۱۳) تجريد/۱، ژماره: ۳۷۱، بخاری: ۶۶۲، مسلم: ۷۱۱ - ۱۶۴۷.

(۴۱۴) تجريد/۱، ژماره: ۳۷۱، بخاری: ۴۴۴، مختصر صحيح مسلم/۱، ژماره: ۲۴۸، مسلم: ۷۱۴ - ۱۶۵۲.

ئەبو قەتادە (رەزای خۆای لى بى) فەرمووى: سەرور (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (هەرکاتى چوونە ناو مزگەوت، لەپیش ئەودا کەدانبىشن دوو رکات نوێزى دیارى مزگەوت بکەن). (ت/ ۱/ ۲۵۶ / ۵ ز- ۱۸ ژ- ۷۱۰ چ- ۴ = ش / د / ت / ن).

روونکردنەوه:

ئەبو قەتادەى ئەل سولەمى (رەزای خۆای لى بى) ناسراوه بەشاسوارى پێغەمبەرى خودا (فارس رسول الله) سەدو حەفتا فەرموودەى لە حەزەرتەوه (دروودى خودای لەسەر بى) گێراوتمەوه، سیازدە فەرموودەى لەبوخارىدا هەيه، ئەبو قەتادە دەفەرموئ: (لەرۆژى غەزای دى قەرەدا، حەزەرت (دروودى خۆای لى بى) پێى فەرمووم: (ئەوه چىيە بەدەمو چاوتەوه؟) گوتم: ئەوه زامى تیرە بەرم کەوتوو ئەى پێغەمبەرى خودا! فەرمووى (دروودى خودای لەسەر بى): (دە وەرە نزیکمەوه) منیش رویشتمە بەردەمى، تفى پێرۆزى دا لەجێگەى تیرمکە، بېراى بېراى نەپلى داو نەکولایەوه! لەپەنجاو چواری کۆچیدا لەمەدینە مرد، بێزراویشە: لە (۲۸) دا مردوو، عەلى نوێزى مردووى لەسەر کردو.

ئەمەیش فەرموودمىهکى ترى (متفق علیه) سەبارەت بەم بابەتە:
عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: (دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَالِسٌ بَيْنَ ظَهْرَانِي النَّاسِ، قَالَ: فَجَلَسْتُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « مَا مَنَعَكَ أَنْ تَرْكَعَ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ تَجْلِسَ؟ ». قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ رَأَيْتُكَ جَالِسًا وَالنَّاسُ جُلُوسٌ، قَالَ: « فَإِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يَرْكَعَ رَكَعَتَيْنِ ». {الحديث/ ۱۶۵۲. تجريد/ ۱/ ۲۸۱، رقم: ۲۷۱ = ۴۴۴، ۱۱۶۳ فتح الباری}:

ئەبو قەتادە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: جاری، رویشتم بۆ مزگەوت، روانیم وا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەناو خەڵکەکاندا دانیشتوو، ئیتر منیش دانیشتم، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) پێی فەرمووم: (ئەو بۆچی لەپیش ئەومدا کە دابنیشیت دوو رکات نوێزی سوننەتی مزگەوت نەکرد؟). عەرزیم کرد: ئەی پیغەمبەر! خودا! کەدیم تۆ دانیشتووی و مەردومەکەیش لە خزمەتتا دانیشتوون ئیتر منیش چاوم لە ئیو کردو یەکسەر دانیشتم. فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بئ): (دەی هەرکاتی کەسێ لەئێو کە دەجێتە ناو مزگەوتەوه، لەپیش ئەومدا کە دابنیشی، با دوو رکات نوێزی دیاری مزگەوت بکا).

(نزای کاتی هامووشۆی مزگەوت)

عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ - أَوْ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَقُلْ: (اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ) وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلْ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ)». {الحديث/ ١٦٤٩} :

ئەبو حومەید (یا ئەبو ئوسەید) (رمزای خودایان ئی بئ) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (کاتی دەچنە ناو مزگەوت، لەپیشا سلاو لە پیغەمبەر بکەن، ئنجا بڵێن: (اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ: خودایە! دەرگاکی رهحمەت و میهرمبانی خۆتم ئی بکەرەوه) کاتی چوونە دەرەوه بڵێن: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ: خودایە! داوای بەخشش و بەهرە خۆت ئی دەکەم). {تاج/ ١/ ٣٥٥، چاپی یەکەم، زنجیرە: ١٨، ژمارە: ٧٠٦، چاپی دووهم}.

روونکردنه وه:

ئیمامی نهوموی (پېر گۆری پیرۆزی له نووری خودا بڼ) دمفه رموی: پوختهی کوی نهو زیکرو یادانهی که لهم کاته دا سوننه ته بگوترین ئەمهیه: (أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ). واته:

پهنا دمگرم به خودای گه وره، به زاتی پیرۆزی، به دمه لاتی دیرینی، له شهیتانی به شپراو له رحمه تی خودا، به ناوی خودا، سوپاس بۆ خودا، خودایه! دروودو سلاو برژینه به سهر موحه ممه دو به سهر که سوکاری موحه ممه دا، خودایه! له گونا هه گانم خۆش به، هه موو دمرگا کانی سۆزو رحمه تی خۆتم ئی بکه ره وه). دمفه رموی: له کاتی دمرچوونیشا له مزگهوت هه مان شت بلی، به لام له کۆتایدا، له باتی (وَأَفْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ) ئەمه بلی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ). {تاج/۱، لاپه ره: ۲۵۶، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۷۰۸}.

(۱۲) باب: استحباب الركعتين في المسجد لمن قدم من سفر أول قدمه

وا سوننه ته که ریبوار که یشته جی، له پیندا بجی بۆ مزگهوت، لهوی دوو رکات

نوویژی هاتنه وه له سهفه ر، له مزگهوت بکا

۴۱۵ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ فَأَبْطَأَ بِي جَمَلِي وَأَعْيَا فَأَتَى عَلَيَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ جَابِرُ: فَقُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (مَا شَأْنُكَ قُلْتُ أَبْطَأَ عَلَيَّ جَمَلِي وَأَعْيَا فَتَخَلَّفْتُ فَزَلَّ يَحْجُنُهُ بِمَخْجَنِهِ) ثُمَّ قَالَ: (ارْكَبْ) فَرَكَبْتُ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَكْفَهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تَزَوَّجْتَ) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (بِكْرًا أَمْ ثِيْبًا؟) قُلْتُ: بَلْ ثِيْبًا قَالَ: (أَفَلَا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ) قُلْتُ: إِنَّ لِي أَخَوَاتٍ فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَتَزَوَّجَ امْرَأَةً تَجْمَعُهُنَّ

وَتَمَشُطُهُنَّ وَتَقُومُ عَلَيْهِنَّ قَالَ: (أَمَّا إِنَّكَ قَادِمٌ فَإِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيْسَ الْكَيْسَ) ثُمَّ قَالَ: (أَتَبِيعُ جَمَلَكَ؟) قُلْتُ: نَعَمْ، فَاشْتَرَاهُ مِنِّي بِأُوقِيَةٍ ثُمَّ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلِي وَقَدِمْتُ بِالْقَدَاةِ فَجِئْنَا إِلَى الْمَسْجِدِ فَوَجَدْتُهُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ قَالَ: (أَلَا أَنْ قَدِمْتُ؟) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (فَدَعِ جَمَلَكَ فَادْخُلْ فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ) فَدَخَلْتُ فَصَلَّيْتُ فَأَمَرَ بِلَالاً أَنْ يَرِنَ لِي أُوقِيَةً فَوَزَنَ لِي بِلَالٌ فَأَرْجَحَ لِي فِي الْمِيزَانِ فَأُتِلَقْتُ حَتَّى وَلَّيْتُ فَقَالَ: (ادْعُ لِي جَابِراً) قُلْتُ: الْآنَ يَرُدُّ عَلَيَّ الْجَمَلَ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ أَبْغَضَ إِلَيَّ مِنْهُ قَالَ: (خُذْ جَمَلَكَ وَلَكَ ثَمْنُهُ) (الحديث ٢٠٩٧). (٤١٥)

جابری کوری عهبدوللا فهرمووی: لهغهزایهکا لهخرمهتی پیغهمبهردا بووم، وشترمهکم لهزیرما وهستاو لهسوپاکه بهجی مام، پیغهمبهرد (دروودی خوای لهسهر بئ) لهدوای سوپاکهوه بوو، تهشریفی هاتو منی گرتهوهو فهرمووی: (جابر) عهرزم کرد: بهلئ فهرمووی: (ئهوه چیه وای جیماوی؟) گوتم: وشترمهکم پهکی کهوتووومو وهستاوه، لهبهر ئهوه بهجیماوم، جا پیغهمبهرد (دروودی خوای لهسهر بئ) لهولآخهکهی خوئی دابهزی و بهگوچانهکهی خوئی چهند گوچانیکی دا لهوشترمهکی من، نهوجا فهرمووی: (سواربه) منیش سواربوومهوه سهرنجم دا وشترمهک واخلرا بوو، ناچاربووم که جلهوی بگرمهوه مهبادا پیش وشترمهکی پیغهمبهرد (دروودی خوای لهسهر بئ) بکهوی، پیغهمبهرد (دروودی خوای لهسهر بئ) فهرمووی: (ئهی جابیر! ژنت هیئا؟) گوتم: بهلئ، فهرمووی: (جیت هیئاوه، کج یا بیوهزن؟) عهرزیم کرد: نه،، بیوهزنیکم هیئاوه، فهرمووی: (ئهی بوچی کچیکت نههیئا، پیکهوه یاری و دمسبازی بکهن؟!)

گوتەم: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! خۆت دىمزانى كە عەبدوللاى باوگم لە غەزاي ئوچوددا شەھىد بوو، (بې: تاج/۵/۸۲ ف ۱- از ۵۱) باوگم كەمرد حەوت خوشك، يا ھەشت خوشكى سەروھنگى مئالكارى بەسەردا بەجىي ھىشتەم، لەبەر ئەو ھە بىئومزنىكەم ھىنا كەكارامە بى، مال و مىردى دىبى وەك خۇيان كۆلى و دىسەوسان نەبى، ھەتا سەرىپەرشتيان بكاو كۆمەلىان كۆبكاتەو، نەھىلى سەريان لى بشىوئ و سەريان شانە بكاو سەرموگارىيان بكا..

جا پېغەمبەر(دروودى خواى لەسەر بى) نزاى باشى بۆم كىردو فەرمووى: (ئەوا دىمروئىتەو، كەچوئىتەو ھۆشياربە ھۆشيار! نەكەى بەھۇى دوورىيەو، بۆسەرچىيى، جەھوى ھۆش لەدەست بەدى!).

ئەوجا پېغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) فەرمووى: (ئايا وشترەمكەت دىمفروئىت؟! گوتەم: بەلى، جا بەئۇقىيەك كەدەمكەتە چل درەمى زىو لىي كىرەم. ئەنجا پېغەمبەر(دروودى خواى لەسەر بى) لەپىش مەنەو كەشەتە مائەو، مەنىش بۆ سەبەنى گەشەتەجى و روئىشتەم بۆ مزگەوت، تەماشام كىرد پېغەمبەر(دروودى خواى لەسەر بى) لەبەردەرگاي مزگەوت بوو، فەرمووى: (ئىستاكە گەشەتەجى؟) و تەم: بەلى، فەرمووى: (دە وشترەمكەت بەردەو بچۆرە ناو مزگەوت و دوو ركات نوپىزى سوننەتى گەرانەو لەسەفەر لەناو مزگەوتدا بكە) مەنىش چوومە ژوورەو نوپىزەم كىرد. ئەوجا پېغەمبەر(دروودى خواى لەسەر بى) فەرمانى بەبىلال كىرد ئۇقىيەى زىو لەباتى وشترەمكەم بۆم كىشاو لەكىشانەكەشا سلاوى دايەو قورس كىشاى. مەنىش پارەمكەم و مەرگرت و روئىشتەم، تاپشتەم ھەكەرد لەوان بەرمو مال كەوتەپى، كەچى گوپم لىي بوو فەرمووى: (ئادەى جابىرەم بۆ بانگ بىكەرمەو) مەنىش لەدىلى خۇما گوتەم: ئەى! ئىستە وشترەمكەم دىماتەو بەسەردا وەلدەلەو لەو دەم پى ناخۆشتە نەبوو كە

و شتر مکهم بداته وه به سهر دا، که چی پیغمبهر (دروودی خوی له سهر بی) فهرمووی: (و شتر مکمت بهرموه بو خوت و پارمکهیشی ههر بو خوت) (تاج/۳/۵۵۵ ف-۲۵).

(۱۳) باب: استحباب صلاة الضحی وان اقلها رکعتان

نویژی چیشته نگو سوننه ته، لای که مه که ی دوو رکاته

۴۱۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيَدْعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُحِبُّ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ خَشْيَةً أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ فَيَفْرَضَ عَلَيْهِمْ وَمَا سَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبْحَةَ الضَّحَى قَطُّ وَإِنِّي لَأَسْبَحُهَا). (الحديث ۱۱۲۸- طرفه في: ۱۱۷۷).^(۴۱۶)

عائیشه ی هاوسهری پیغمبهر (دروودی خودا له پیغمبهر و رمزای خودا له کس و کار و هاوسهر و هاوړیکانی) د فهرمووی: (که ل جابر وادبوو که پیغمبهر (دروودی خودای له سهر بی) بهردموام دبوو له سهر گاری، وده زیشی لهو بوو که بهردموام بی له سهری، هه موو کاتی له ساتی خویدا نه نجای بدا، به لام له گه ل نه و میش دا وازی لهو کاره دهینا، له ترسی نه و می که موسولمانان سهری تی بکه و بهره بهره فهرزبی له سهریان. و به پی زانیاری من، من خوم ههر گیز نه مدیوه که پیغمبهر (دروودی خودای له سهر بی) نویژی چیشته نگاو بکا، به لام من خوم نویژی سوننه تی چیشته نگاو ده کهم، چونکه هه والم زانیوه که پیغمبهر (دروودی خودای له سهر بی) کردوویه تی) پروانه: (ریاضی صالحین بهرگی ۳/ل/۶۹ فهرموودی ژماره/ ۱۱۴۱).

رافه و شیکردنه وه: وهک ریسایهکی گشتی زاناگان دمفهرموون: (سوننمت دمزیایهکی گهوره فره بابته، کهم کهس پهی بههه مووی دهبا، بهتایبهتی لهسه ردهمی پیغه مبهه ر خۆیدا).

ئهمهش دهگه رپته وه بۆ سروشتی راگه یاندنی بهرنامهی ئیسلامی پیروژ، چونکه پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) بهفهرمانی خودای گهوره، له بههه حکمهتی که خودا خۆی دمیزانی، به پیی کاتو شوین و بۆنه و بوار، له کۆرو دانیشان و وتارو فهرمووده کانیدا، به گوتارو به کردارو به پرما دهر برین لهسهه شتی، به هۆی هۆکاری له بار به پیی سه ردهمی خۆی، وهک نووسین و فیکردن و پی له بههه کردن، له رپگهی هاو رپییانی یه وه، بهرنامهی ئیسلامی به ناو گه لی ئیسلام دا پهخش ده کرد وه.

جا به بی گومان، زور بهی یاران، کهم تا زۆر، لهم کاره پیروژدها هاو بهشی یان کردووه، به لām کهسیان ئاگایان له سه ره جهمی سوننمت به ته واوی نه بووه، بگره زور بهیان له باب ته تیکی تایبه ته دا پسپۆری یان هه بووه، به لām ئه وهی له کیس ئه میان چوووه، به نصیبی ئه وی تریان بووه، جا له سهه ئه م بنیاته ئه م چه نه یاسایه دامه زراوه:

۱- (چه سپاندن پیش ده خری له سهه نه فیکردن) بۆ نموونه: چه زرمتی عایشه (رمزای خوی لی بئ) نه فی ئه وه دهکا که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) نوێژی چیشه نگاوی کرد بی، به لām کهسانی تر له هاو رپییانی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ)، ئه ومیان چه سپاندووه که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) نوێژی چیشه نگاوی کردووه. دهی له م باب ته ده کا به پای ئه وانه ده کری که ده لئین: (نوێژی چیشه نگا و سوننه ته، چونکه پیغه مبهه ر خۆی (دروودی خودای له سهه بئ) کردوویه تی و فهرمانیشی کردووه به کردنی).

ومبايستی رای عائیشەیش ناوا روون دمکریتهوه:

(بۆیه ئاگای لەم نوێژمی پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نهبووه، چونکه زوربهی گات پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لهکاتی چێشتهنگاودا لهدمرهموی مائهوه بووه، لهناو پیاواندا بووه، لهمزگهوت بووه، لهسهفهر بووه، لهغهزا بووه، چونکه پیاو کهمتر لهکاتی چێشتهنگاودا لهمائوه دمبێ، سهره رای ئهوهمیش سوننهت چهند جۆریکی ههیه، ههندێ سوننهت پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بێ) جاری دوان کردوویهتی ههر شتیکیش یهك جار بههرموئ بیکهن، یاخۆی بیکا بهسه بۆ کردنی.

جۆری یهكهم: بهلگهی زۆرو روون لهنايهت وههرمووده ههیه لهسهری، وهك: شهوونوێزو رۆزوی سوننهت و خێرو سهدهمههکردن و زۆر شتی تری لهم چهشنانه، که بهزۆری پێغه مبهەر کردونی.

جۆری دووهم: پێغه مبهەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بێ) چهند جاری لهژيانیدا بۆ تهشریع کردوونی و بهس. وهك نوێژ کردن لهناو مالی کهعهبهدا.

جۆری سێههم: خۆی نهیکردووه، بهلام بهیارانی خۆی فهرمووه بیکهن، وهك: (بانگدان و قامهت کردن و ئهو جۆره سوننهتانهی کهبۆ ئوممهتی سوننهت بوون کهبهرابههر بهو بیکهن، لهڕێزو خۆشهویستی و ئهدهب و شهرم و شکۆ کردن لهخۆی و کهسوکاری) وهك قورئان دهفهرموئ: (يا أيها الذين آمنوا لا ترفعوا أصواتكم فوق صوت النبي) مه بهست لهوه کهده ئێیین: (پێغه مبهەر خۆی بانگو قامهتی نه داوه) شیوهی هه می شه یی یه. چونکه له سه فهر دا جاری بانگی داوه.

۲- (کار بهکۆی بهلگهکان دمکری، بهمهرجی کۆبوونه میان دمست بدا)

۳- (زیادهی ئیقه مهقبوله).

تېبىنى: پاش ئەۋەدى كىتەپ پەيدا بوو زۆر لە زاناكان شارە زايى يان لە زۆربەى سوننەتدا پەيدا كرد.

٤١٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ تَوَيْلٍ قَالَ: سَأَلْتُ وَحَرَصْتُ عَلَى أَنْ أَجِدَ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ يُخْبِرُنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبَّحَ سُبْحَةَ الضُّحَى، فَلَمْ أَجِدْ أَحَدًا يُحَدِّثُنِي عَنْ ذَلِكَ، غَيْرَ أَنَّ أُمَّ هَانِيَّ بِنْتَ أَبِي طَالِبٍ أَخْبَرْتَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ مَا ارْتَفَعَ النَّهَارُ يَوْمَ الْفَتْحِ، فَأَتَى بِثَوْبٍ فَسَتَرَ عَلَيْهِ، فَاعْتَسَلَ ثُمَّ قَامَ، فَكَعَّ ثَمَانِي رَكَعَاتٍ، لَا أَذْرِي أَقِيَامَهُ فِيهَا أَطْوَلَ أَمْ رُكُوعَهُ أَمْ سُجُودَهُ، كُلُّ ذَلِكَ مِنْهُ مُتَقَارِبٌ، قَالَتْ: فَلَمْ أَرَهُ سَبَّحَهَا قَبْلُ وَلَا بَعْدُ. {الحديث/١٦٦٥ = ١٦٣٢. بخارى، ١١٠٣، ١١٧٦، ٤٢٩٢}؛ (٤١٧)

عەبدوللای کۆری حاریتی کۆری ئەوغل فەرمووی: پرسیاری زۆرم کرد، وە زۆر مەبەستم بوو کە کەسیکم دەست بکەوێ، کە لێی بپرسم: کە ئایا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نوێژی سوننەتی چێشتەنگاوی دەکرد یان؟ کەسم دەست نەکەوت کە لەم بارمێوە قسەى لێ بکا، تەنیا ئوم هانیی کچی ئەبو طالیب نەبێ، ئەو هەوالی پێمدا: کە لە رۆژی ئازادکردنی مەککەدا، کاتی خۆر بەرزموه بوو، چوووم بۆ خزمەتی حەزرمەت (دروودی خودای لەسەر بێ) سلاوم لێکرد، روانیم کەوا خەریکە خۆی ئەشۆرێ، فاتیمەى کچی بەجلکێ پەردەى بۆ گرتبووه، جا کە لە خوشۆردنەکەى بووه، هەشت رکات نوێژی سوننەتی بە دوو رکات، دوو رکات کرد، ئەو حەلەش رێک چێشتەنگاو بوو، نازانم تیا راوەستانی بۆ قورئان خویندن و روکووع بردنی و کۆرپووش بردنی، کامیان درێژتر بوون، هەموویانی لەمەکەوه لە کورتی و درێژیدا لە یەکتەرمه

(٤١٧) بخارى، ١١٠٣، ١١٧٦، ٤٢٩٢، مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٣٦٦ = ١٦٦٥، ترفيم الشيخ خليل

نزيك بوون. ئوم هانيئ فهرمووى: من بهش بهحالى خۆم نه لهومپيش، نه لهوه پاش نه مېينيوه كه پېغه مېهر ئهم نويزى چيشتهنگاوى كردبى. {بروانه: رياض/۳، لاپهړه: ۱۱۷، زنجيره: ۲۰۶ و ۲۰۷ له ژماره: ۱۱۳۹ وه ههتا ژماره: ۱۱۴۳}. {تاج/ ژماره: ۹۵۶}.

ئهمه دمقى ژماره (۳۶۶) ى (مختصر صحيح مسلم)ه، ئهمهيش له دواوه دمقى ژماره (۱۱۰۳) ى صهحيحى بوخاريه، كه دانهرى ئهم پهراوى (اللؤلؤ والمرجان) راگويزى كردووه لهم شوينه دا:

حفصى كورى عومهر فهرمووى: شوعبه فهرمووى: ئيبنو نهبو لهيلا فهرمووى: (كهسى بهئيمه رانهگه ياندووه: كه پېغه مېهر (دروودى خوداى لهسهر بى) نويزى چيشتهنگاوى كردووه، تهنيا ئوم هانيئى كچى نهبو تاليب نه بى، كه دمفهرموئ: پېغه مېهر (دروودى خوداى لهسهر بى) لهروژى نازادكردنى مهككه دا، له مالى ئوم هانى خۆى دمشۆرى، نهوجا ههشت ركات نويزى سوننه تى چيشتهنگاو دمكات، نه مديوه كه پېغه مېهر (دروودى خوداى لهسهر بى) نويزى سووكه له تى وابكا، بهلام چه مينه وه و كورنووشه كانى به ته واوى ئه نجام دمد).

۴۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثَ، لَأَأَدَّعُهنَّ حَتَّى أَمُوتَ: صَوْمٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَصَلَاةٌ الضَّحَى، وَكُومٌ عَلَى رِثْرٍ. (۴۱۸)

ئهبو هورميره (پرمزى خواى لى بى) فهرمووى: دۆستى ئازيزم پېغه مېهرى خۆشه ويستم (دروودى خوداى لهسهر بى) ئهم سى ئامۆزگاريه كى كردوم، ههتا دمەرم تەركيان ناكەم: لههه موو مانگى سى رۆژ بهرۆزوو دېم، ومهه موو رۆژى

به لایه‌نی که مه‌وه دوورکات نویژی چیشته‌نگاو بکه‌م، و مه‌موو شه‌وی له‌پیش خه‌وتندا نویژی و متر بکه‌م. (ت/١/٤٨٥-ش/د/ت/ن). (الحديث: ١١٧٦ فتح الباري).

(١٤) باب: إستحباب رکعتي سنة الفجر والحث عليهما

دوو رکات نویژی سونه‌ت له‌پیش نویژی به‌یانیدا زۆر سونه‌ته

٤١٩- عَنْ حَفْصَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اعْتَكَفَ الْمُؤَذِّنُ لِلصُّبْحِ وَبَدَأَ الصُّبْحُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ تُقَامَ الصَّلَاةُ. (الحديث ٦١٨ - طرفاه في: ١١٧٣، ١١٨١). (٤١٩)

حه‌پسه (پرمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: کاتی به‌یانی دمداو بانگ‌دمر له‌بانگ دمبووه، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دوورکات نویژی سونه‌تی سووکه‌له‌ی دمکرد، به‌رله‌وه قامه‌ت بکری بۆنویژی به‌یانی.

روونکردنه‌وه:

حه‌فصه هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ری خودایه، له‌سالی سییه‌می کۆچیدا به‌بیومزنی له‌دوا عایشه شوی کرد به پیغه‌مبه‌ر، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دمفه‌رموی: (جوبرائیل پی ی فه‌رمووم: حه‌فصه رۆزووه‌وانیکی باش و شه‌ونویژکه‌ریکی زۆرچاکه، له‌به‌هه‌شتیشا هاوسه‌ری تۆیه!) حه‌فصه هه‌تا مرد هه‌میشه به‌رۆزووبوو، کچی عومه‌ری کۆری خه‌طاب بوو، له‌ژنه‌کۆچکارمکان بوو، سه‌رومسیتی باوکی بوو. پینج فه‌رمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه خوینه‌وار بوو، برپانه: به‌رگی پینجه‌می تاجول ئوصول به‌کوردی لاپه‌ره/ ١٦٢ هـ = تاج-٣ ز-٣٥ هه‌تا زنجیره ٤١.

۴۲۰- عَنْ عَائِشَةَ كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ بَيْنَ النَّدَاءِ وَالْإِقَامَةِ مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ. (۴۲۰)

عائشه فهرمووی: (جاران دهستووری پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بئ) وابوو، له نیوانی بانگی به یانی و قامه تدا، دوورکات نویژی سووکه لهی سوننه تی دهکرد).

۴۲۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخَفِّفُ الرَّكَعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ هَلْ قَرَأَ بِأَمِّ الْكِتَابِ. (الحديث: ۱۱۶۵). (۴۲۱)

عائشه (پرمزای خوای لی بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بئ) نه و منده به گورجی دوورکاته سوننه ته که ی پیش نویژی به یانی دهکرد، ته نانه ت له دلی خو مه وه دم گوت: چۆن فريای خویندنی فاتحدا دمکه وئ! (ت/۳۰۶/۱/ش/د/ن).

۴۲۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ التَّوَاتُلِ أَشَدَّ مِنْهُ تَعَاهُداً عَلَى رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ. (الحديث: ۱۱۶۳). (۴۲۲)

عائشه (پرمزای خوای لی بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بئ) هیچ سوننه تکی تری وهک دوورکاته سوننه ته که ی پیش نویژی به یانی ناوابه باشی سه ره موکاری نه دهکرد! . (ت/۳۰۶/۱/ش/د).

(۴۲۰) بخاری: ۶۱۹، مسلم: ۱۶۸۰.

(۴۲۱) تجرید/۱، ژماره: ۵۸۲، بخاری: ۱۱۶۵، مسلم: ۷۲۳ = ۱۶۸۱.

(۴۲۲) تجرید/۱، ژماره: ۵۸۱، بخاری: ۱۱۶۳، مسلم: ۵۲۴ = ۱۶۸۲.

(۱۵) باب: فضل السن الرابعة قبل الفرائض وبعدهن وبيان عددهن

خیری سوننه ته دامه زراوه کانی پېش و پاشی نویژه فهرزه کان

۴۲۳ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلَ الظُّهْرِ سَجْدَتَيْنِ، وَبَعْدَهَا سَجْدَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ سَجْدَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْعِشَاءِ سَجْدَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْجُمُعَةِ سَجْدَتَيْنِ، فَأَمَّا الْمَغْرِبُ وَالْعِشَاءُ وَالْجُمُعَةُ، فَصَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِهِ. {الحديث/ ۱۶۹۵ = ۱۶۶۲ فَتْحُ الْمُلْهِمِ. تجرید/ ۱/ ۴۶۹، رقم: ۴۹۵ = ۹۳۷، ۱۱۶۵، ۱۱۷۲، ۱۱۸۰}؛ (۴۲۳)

ئېبنو عومەر (رمزای خودایان لی بئی) فهرمووی: بو خوّم، له خزمه تی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بئی) ئهم نویژه سوننه تانهم ئه نجام داوه: دوو رگاتم له پېش نویژی نیومړووه کردووه، وه دوو رگات له پاشیه وه، وه دوو رگات له پاش نویژی شیوانه وه، وه دوو رگات له پاش نویژی خه وتاننه وه، وه دوو رگات له پاش نویژی ههینییه وه، ئېبنو عومەر (رمزای خودایان لی بئی) دمیفه رموو: (به لام سوننه ته که ی پاش شیوان و سوننه ته که ی پاش خه وتان و سوننه ته که ی پاش نویژی ههینیم، له خزمه ت هزرمتدا، له ماله که ی ئه ودا دمکرد، نه ک له مزگه وت). {تاج/ ۱/ ۳۰۸، زنجیره: ۱۰۳، ژماره: ۶۰۳. {ریاض/ ۳/ ۹۵، زنجیره: ۱۹۵، ژماره: ۱۰۹۸}.

روونکردنه وه:

۱. وا دمردمکه وئ، له رووکاری فهرموودمکه وه، که مبهست له وهی که ئېبنو عومەر دمفهرموئ: (له خزمه ت پیغه مبهردا، ئهم نویژه سوننه تانهم ئه نجام داوه) مبهست مهعییه تی شوین و کاته، وه مبهست کردنیان به جهماعه ت

نییه له پشتیهوه، هه‌ل‌یش دم‌گ‌ری که مه‌به‌ست کرد‌نیان به جه‌ماعه‌ت بی له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا،

۲. کورت و پوخت: (نوێژه سوننه‌ته‌کانی پاش و پێشی نوێژه فهرزەکان، له مزگه‌وت بک‌ری‌ن مسو‌گه‌ر ترن، نه‌گه‌ر ترسی نه‌وه‌ی هه‌بوو، که له ماله‌وه، له‌به‌ر بی جی‌گه‌یی و بی رێ‌گه‌یی و میوان و شتی وا بو‌ی نه‌ک‌ری، یا مه‌لای مزگه‌وت بی، له بردنه‌وه‌ی سوننه‌ته‌کان بو‌ ماله‌وه، ئازاومیی دروست ببی، وه‌ک نه‌وه نوێژ خوێنه‌کان به هه‌له له حاله‌که حال‌ی ببن و بلی‌ن: که مه‌لاکه نه‌م نوێژه سوننه‌تانه نه‌کا ئیتر من بو‌ بیکه‌م، به‌هه‌ر حال کرد‌نی نه‌م سوننه‌تانه، له مزگه‌وت هیج ناباشیه‌کی تیادا نییه، وه‌ که‌سی بلی‌ن: نه‌م جو‌ره سوننه‌تانه یا دم‌بی له ماله‌وه بک‌ری‌ن، یا دم‌بی هه‌ر نه‌ک‌ری‌ن، نه‌وه بوختانه به‌ده‌م یاسا نامه‌ی خوداوه!).

(۱۶) باب: جواز النافلة قائما وقاعدا وفعل بعض الركعة قائما وبعضها قاعدا

شه‌ونوێژ به‌راوه‌ستانه‌وه‌و به‌دانیه‌شته‌وه‌و دروسته

٤٢٤ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ فِي شَيْءٍ مِنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ جَالِسًا، حَتَّى إِذَا كَبَّرَ قَرَأَ جَالِسًا حَتَّى إِذَا بَقِيَ عَلَيْهِ مِنَ السُّورَةِ ثَلَاثُونَ أَوْ أَرْبَعُونَ آيَةً قَامَ فَقَرَأَهُنَّ، ثُمَّ رَكَعَ. {الحديث/ ١٧٠١ = ١٦٦٨ فم. تجريد/ ١/ ٥٣٣، رقم: ٥٥٧ = ١١١٨، ١١١٩، ١١٤٨، ١١٦١، ١١٦٨، ٤٨٣٧: (٤٢٤)}

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: هه‌رگیز نه‌مدیوه که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) به دانیه‌شته‌وه‌و شه‌و نوێژ بکا، هه‌تا کاتی چوو

به‌سالا، ئیتر به دانیشتنیشه‌وه قورئانی ناو نویژی شه‌و نویژی ده‌خویند، هه‌تا دمیویست که روکوع ببا، نه‌وسا هه‌لدهستایه سه‌رپی، به‌راوه‌ستانیشه‌وه ده‌وری سیی چل ئایه‌تی تریشی ده‌خویند نه‌وسا روکوعی دم‌برد، له‌رکاتی دووه‌میشا هه‌مان شتی ده‌کرد).

٤٢٥- عَنْ عَائِشَةَ، أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّهَا لَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي صَلَاةَ اللَّيْلِ قَاعِدًا قَطَّ حَتَّى أَسَنَّ، فَكَانَ يَقْرَأُ قَاعِدًا، حَتَّى إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ، فَقَرَأَ نَحْوًا مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً، ثُمَّ رَكَعَ). (الحديث: ١١١٨ - أطرافه في: ١١١٩، ١١٤٨، ١١٦١، ١١٦٨، ٤٨٣٧).

وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي رِوَايَةٍ: (ثُمَّ يَفْعَلُ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ فَإِذَا قَضَى صَلَاتَهُ نَظَرَ: فَإِنْ كُنْتُ يَقْطِي تَحَدَّثَ مَعِي، وَإِنْ كُنْتُ نَائِمَةً اضْطَجَعَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث: ١١١٩). (٤٢٥).

عائیشه، دایکی موسولمانان (پەزای خویان لی بی) هه‌رموی: هه‌رگیز نه‌مدیوه پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) به‌دانیشتنه‌وه شه‌و نویژبکا، هه‌تا کاتی چوو به‌سالا، ئیتر به‌دانیشتنه‌وه قورئانی ناو نویژی شه‌و نویژی ده‌خویند، هه‌تا دمیویست که روکوع ببا، نه‌وسا هه‌لدهستایه سه‌رپی، به‌راوه‌ستانیشه‌وه ده‌وری سی چل ئایه‌تی تریشی ده‌خویند نه‌وسا روکوعی دم‌برد. له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی ترده‌ا عائیشه (پەزای خوی لی بی) هه‌رموی: ئیتر له‌رکاتی دووه‌میشا هه‌مان شتی ده‌کرده‌وه، جاکاتی له‌شه‌و نویژه‌که‌ی ده‌بۆوه ته‌ماشای ده‌کرد: ئەگەر من به‌خه‌به‌ر بومایه نه‌واقسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم، ئەگەر من خه‌وتوو بومایه نه‌وا نه‌ویش پاده‌کشا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی).

(۱۷) باب: صلاة الليل وعدد ركعات النبي صلى الله عليه وسلم في الليل وأن الوتر ركعة، وأن الركعة صلاة صحيحة

باسی شهونویژو ژماره‌ی رکا‌ته‌کانی شهونویژی پی‌غه‌مبه‌رو نه‌وه‌یش که وه‌تر به‌یه‌ک رکاتیش ده‌بی، وه‌ تاقه‌ رکاتی دانه‌نری به‌نویژکی دروستی نه‌واو

۴۲۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا (سَلَّتْ: كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَمَضَانَ؟ فَقَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ تُوترَ؟ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ عَيْنِي تَنَامَانِ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي). (الحديث: ۱۱۴۷ طرفاه في: ۲۰۱۳، ۳۵۶۹): (۴۲۶)

نه‌بو سه‌له‌مه‌ی کوری عه‌بدو‌ره‌حمان (ره‌حمه‌تی خوی لی بی) فه‌رمووی: له‌عائیشه‌ی هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌رم پرس‌ی: له‌شه‌وانی مانگی ره‌مه‌زانا، شه‌ونویژی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) چۆن بوو؟ فه‌رمووی: (به‌پی ناگاداری من به‌شیوه‌ی گشتی، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نه‌ له‌شه‌وانی مانگی ره‌مه‌زاناو، نه‌ له‌شه‌وانی مانگی تردا، له‌ یازده‌ رکات شه‌ونویژ، زیاتری نه‌ده‌کرد، له‌پیشا چوار رکاتی ده‌کرد، مه‌پرسه‌ له‌جوانی و دریزی یان، ئنجا چوار رکاتی تریشی ده‌کرد، مه‌پرسه‌ له‌جوانی و دریزیان، ئنجا سی رکاتی تریشی ده‌کرد. عائیشه‌ فه‌رمووی: عه‌رزیم کرد: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! به‌رله‌وه‌ و‌ه‌تر بکه‌ی جار جاره‌ دمه‌تبینم ده‌خه‌وی؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی عائیشه‌! چاو‌مه‌کانم ده‌خه‌ون به‌لام دلم ناخه‌وی!). (ت/ ۱/ ۴۹۸/ ۵ ز- ۱۸۲ ژ- ۹۸۲ = ش/ د/ ت/ن).

روونکردنه وه:

ئەمە مانای وانییە کە پێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەمانگی
رەمەزانا زیاتر لەمانگەکانی تر سەرگەرمی تاعەت نەبووە، راستە کە کردەوی
پێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەمیشەیی بووە، بەلام فەرموودە تری
دروست زۆرە کەبەلگەن لەسەر:

۱- پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەمانگی رەمەزانددا سەرگەرمی طاعت و شەونویژو قورئانخویندن و رەوان کردنی قورئان و خێرو سەدەدەقە کردن و خەلۆه کردن بووه، بەتایبەتی لەدەوی دوایی رەمەزانددا، بەپێی فەرموودەی ژمارە شەشی تەجرییدی بوخاری، لەهەموو شەوێکەکانی رەمەزانانا، حەزەرتی جوبرائیل (سەلامی خۆی لەسەر بێ) تەشریفی دەهات بۆ خەزەمەت پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) قورئانی پێ رەوان دەکرد، وە بەپێی فەرموودەی ساخ، شەوی وابوو لەرەمەزانا، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەرمتای شەوێکە، مالا و مالا و خیزانی خۆی و موسوڵمانانی لەمەزگەوت کۆ کردۆتەوێک و هەتا نزیکەی بەیانی تەراویحی بەجەماعەت بۆ کردوون، تەنانەت مەترسی ئەوێکەیان بووه کە فریای پارشیۆ نەگەون، پیغەمبەر ئەوێکە لەشەونویژا راوستابوو لاقەکانی پەنەمابوون، شەوی وابوو پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سێ جار لەخەو هەڵساوه بۆ شەونویژ. کەواتە: ئەگەر کەسێ، هەتا دەتوانی شەونویژیکی زۆری دوورو درێژ بکا، جیگەیی خۆیەتی، چونکە شتی وا لەسوننەت دا چەسپاوه. (بەروانە: تاج- ۱ ز- ۱۸۲ ژ- ۹۷۸ هەتا ژمارە ۱۰۰۱ بەتایبەتی ژمارە ۹۸۴، ۹۹۴).

٤٢٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً مِنْهَا الْوُثْرُ وَرَكْعَتَا الْفَجْرِ. (الحديث: ١١٤٠). (٤٢٧)

عائیشہی ھاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہہموو ھاوسہرو ھاوہلہکانی) دمفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہومترو دوو رکاتہ سوننہتہکھی پیش بہیانییہوہ، بہشہو سیازدہ رکات نویژی سوننہتی دمکرد. (تاج/١، زنجیرہ: ٨٢، ژمارہ: ٩٨١ = ش/د/ت/ن).

٤٢٨- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَأَلَتْ: (كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِاللَّيْلِ؟ قَالَتْ: كَانَ يَتَامُ أَوَّلَهُ وَيَقُومُ آخِرَهُ فَيُصَلِّي ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى فِرَاشِهِ فَإِذَا أَذِنَ الْمُؤَذِّنُ وَتَبَّ فَإِنْ كَانَ بِهِ حَاجَةٌ اغْتَسَلَ وَإِلَّا تَوَضَّأَ وَخَرَجَ. (الحديث: ١١٤٦). (٤٢٨)

نہسود (رمزای خوی لی بی) فہرمووی: لہ حہزرمتی عائیشہم پرسی: بہشہو شہونویژی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) چۆن بوو؟ فہرمووی: (زۆر جاران پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہسہرمتای شہوہوہ دمخہوت، لہکوٹایی شہوہوہ ھلہدستا بو شہونویژ، دمنویژیکی جوانی دمشوردو دمستی دمکرد بہشہونویژ، کاتی شہونویژمکھی تہواو دمکرد، دمگہرایہوہ بو ناو نوینی نوستنہکھی، جا کاتی کہبانگبیژ بانگی بہیانی دما، لہناو نوینہکہ رادمپہری، نہگہر کاری بہخوشوردن ھہبواپی خوی دمشوردو غوسلی دمکرد، دما دمنویژی دمگرتو دمردہچوو بو مزگہوت، لہوی پیشنویژی نویژی بہیانی بو ھاوریانی دمکرد).

(٤٢٧) تجرید/١، ژمارہ: ٥٦٨، بخاری: ١١٤٠، مسلم: ١٧١٧، ١٧١٢ شیخا.

(٤٢٨) تجرید/١، ژمارہ: ٥٧٣، بخاری: ١١٤٦، مسلم: ٧٣٩ - ١٧٢٥.

٤٢٩- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَيُّ الْعَمَلِ كَانَ أَحَبَّ إِلَيَّ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: الدَّائِمُ، قُلْتُ: مَتَى كَانَ يَقُومُ؟ قَالَتْ: كَانَ يَقُومُ إِذَا سَمِعَ الصَّارِخَ) (الحديث: ١١٣٢). (٤٢٩)

مهسرووق دمفهرموی: عهرزی عانیشهه کرد: کام کاری باش لهلای پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) خوشهویست بوو؟ فهرمووی: خوشهویستترین کردمووی باش بهلای پیغهمبهرموه (دروودی خودای لهسهر بی) کردمووی باشی ههمیشهیی بوو. واته: باشترین نایینداری لهلای خودا نهومیه کهخاومنهکهی بهردموام بی لهسهری) عهرزیم کرد: نهی کهی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) لهخه وهلدسا بو شهونویژ؟ فهرمووی: (کاتی گوپی لهکهلهشیری نیوه شهو دمبوو دمیخویند هلدسا بو شهونویژ) (وفي رواية عنها قالت: ما ألقاه السحر عندي إلا نائماً. تعني النبي (دروودی خودای لهسهر بی)).

لهم گپړانهومیهدا عانیشه (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: (نهو شهوانهی که پیغهمبهر لهنوره شهوی خو ما لهلای من دمبوو، لهنیوه شهودا، کهکهلهشیری نیوه شهو دمیخویند هلدسا بو شهونویژو نویرژیکی زوری جوانی دمکرد، لهپاشا دهخهوتهوه، ئیتر ههتا بهرمبهیان زوربهی کات دهخهوتهوه).

٤٣٠- عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ مَا أَلْقَاهُ السَّحَرُ عِنْدِي إِلَّا نَائِمًا . تَعْنِي النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (٤٣٠)

عانیشه فهرمووی: (پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) نهگهر بهشهو لهلای من بوایه، دمبینی لهبهرمبهیانا دهخهوت).

(٤٢٩) تجرید/١، ژماره: ٥٦٥، بخاری: ١١٣٢، مسلم: ٧٤١ - ١٧٢٧.

(٤٣٠) بخاری: ١١٣٣، مسلم: ١٧٢٨ شیخا.

٤٣١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: مِنْ كُلِّ اللَّيْلِ قَدْ أَوْتَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ وَأَوْسَطِهِ، وَآخِرِهِ فَاَنْتَهَى وَتَرَهُ إِلَى السَّحَرِ. {الحديث/ ١٧٣٣ = ١٧٠١ فم. تجريد/ ١، لایپره: ٤٨٧، رقم: ٥١٢ = ٩٩٦} : (٤٣١)

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: لہ پاش کردنی نوپڑی خہوتنان، پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) لہ ہہموو کاتیکی شہودا، ومتری دمکرد، ہہندی جار لہ سہرمتای شہوموہ دمیکرد، ہہندی جار لہ ناومپراستی شہودا دمیکرد، وہ ہہندی جاریش لہ دواوای شہودا، لہ پیش بانگی بہیانیدا دمیکرد، بہ لام لہ پیش مردنیدا ہہر بہرمبہیان ومتری دمکرد). {تاج/ ١، زنجیرہ: ١٠٥، ژمارہ: ٦١٣}.

(٢٠) باب: صلاة الليل مثنى مثنى، والوتر ركعة من آخر الليل
شہونویژ دوو رکات دوو رکاتہ، وہ تریش یہ کاتہ لہ کوٹای شہودوہ
٤٣٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (دروودی خودای لہ سہر بآ) (صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمُ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً، تُوتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى). {الحديث: ٩٩٠}. (٤٣٢)

ئیبنو عومہر (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: پیای لہ پیغہ مبہری پرسى: شہو نوپڑ چوٹہ؟ پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) فہرمووی: (شہونویژ دوو رکات دوو رکاتہ، کہ ترسی ہہ ٹہاتنی بہیان ت ہہبوو، تافہ یہ ک رکات

(٤٣١) تجريد/ ١، ژمارہ: ٥١٢، مختصر صحيح مسلم/ ١، ژمارہ: ٣٩١ - ٧٤٥ = ١٧٣٣، مسلم ترقیم

شیخا.

(٤٣٢) تجريد/ ١، ژمارہ: ٥١٠، بخاری: ٩٩٠، مسلم: ١٧٤٥، ١٧٤٦.

بکه، نه و مدمبی به و متری نه و نوپژانه ی که کرد و وتن). (ت/١/٤٩٧، ٣١٢ ز- ١٨ ژ- ٩٧٩ = ش/د/ت/ن).

٤٣٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَثَرًا. (الحديث: ٩٩٨). (٤٣٣)

ئیبینو عومەر (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: (ومتربکه ن به دواترین نوژی شهوتان!). (ت/١/٣١١، ٣- ش/د/ت).

(٢٤) باب: الترغيب في الدماء والذكر في آخر الليل والإجابة فيه

هاندان له سهر نزاو پارانه وهو يادی خودا له کو تایی شهودا، وه نزاو پارانه وهو يادی خودا له وکاته دا گیرایه وه بهووله

٤٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي كُلِّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ». {الحديث: ١٧٦٩ = تجريد البخاري بالكوردی /١، رقم: ٥٧٢ = ١١٤٥، ٦٣٢١، ٧٤٩٤ فتح الباري. أبو داود. صلاة: ١٣١٥. ترمذی. دعوات: ٣٤٩٨. تحفة الأشراف: ١٣٤٦٣}: (٤٣٤)

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (له سییه کی دوا یی شهودا، هه موو شهوی، سال دوا زده مانگه، خودای په رومردگاری پیرو زو گه وره مان، دپته خو اره وه بو ناسمانی خو اروو، دمفه رموی: کی له م دهمه دا لیم دمپارپته وه تابجم به هاوارییه وه، کی

(٤٣٣) تجريد/١، ژماره: ٥١٣، بخاری: ٩٩٨، مسلم: ١٧٥٢.

(٤٣٤) تجريد/١، ژماره: ٥٧٢ = بخاری: ١١٤٥، مختصر صحيح مسلم/٥، ژماره: ١٧٦٩ = شیح.

لهم دمه‌دا داوای شتم ئی دمکا تا به‌شی باشی پی بدمو و بی‌به‌شی نه‌که‌م، کئ
داوای لی‌خوشبوونم ئی دمکا تا لی‌ی خوشم به‌!

روونکردنه‌وه:

شیخی عه‌سقه‌لانی (ره‌حه‌متی خودای ئی بی) له‌رافه‌و روونکردنه‌وه‌ی ئەم
فه‌رموودمه‌دا، زۆر زانایانه‌و مه‌لایانه، له‌ هاتنه‌ خوارمه‌وه‌ی خودا بۆ ئاسمانی
خواروو دمه‌دۆی، وه‌راو بۆ‌چوونی زاناو لایه‌ن و کۆمه‌له‌ مه‌زه‌هبییه‌کان باس دمکا.
یه‌کئ له‌و زاتانه‌ ئیبنو عه‌ره‌بییه، که‌ دمه‌فه‌رموئ: (من رام له‌سه‌ر ته‌ئویلی ئەم
جوړه‌ فه‌رموودانه‌یه، که‌ بۆنی جیه‌ه‌ت و لاو جی‌گه‌و شوینیان ئی دئ).

(٢٥) باب: الترغيب في قيام رمضان وهو التراويح

هاندان له‌سه‌ر کردنی ته‌راویحی ره‌مه‌زان

٤٣٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يُرَغِّبُ فِي قِيَامِ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَأْمُرَهُمْ فِيهِ بِعَزِيمَةٍ، فَيَقُولُ: «مَنْ قَامَ
رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». فَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ، ثُمَّ كَانَ الْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ فِي خِلَافَةِ أَبِي بَكْرٍ، وَصَدْرًا
مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ عَلَى ذَلِكَ». {الحديث/١٧٧٧ = ١٧٤٦ فم. تجريد/١، لایره: ٥٦،
رقم: ٣٦ = ٣٨، ٣٥، ١٩٠١، ٢٠٠٨، ٢٠٠٩، ٢٠١٤}؛ (٤٣٥)

ئه‌بو هورمه‌یره (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: جاران پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بی) هانی یارانی خو‌ی دمدا له‌سه‌ر کردنی شه‌و نو‌یژی ره‌مه‌زان،
به‌لام له‌م لایه‌نه‌وه‌ جه‌ختی ئی نه‌دمه‌کرن، دمه‌فه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر
بی): (که‌سئ شه‌و نو‌یژی ره‌مه‌زان بکا، به‌ ئیمان و باوم‌په‌وه، له‌به‌ر ره‌زای خودا،

خودا له گوناهاهه کانی له وهه پېشی خوښ دهې، ئیتر ههتا پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) گۆچی دوايي کرد، ئەم کاره له سهر ئەم بارودوڅه بوو، ههرکه سئ بۆ خوئی به ته نیا به ئارمزی خوئی، چه ندئ ئارمزی لئ بوايه ئەومنده نوێزئ تهراوېحی ده کرد، له پاشیشا له کاتی جېنشینی (خه لافهت) ی نه بوبه گرو له سهرمتای جېنشینی عومهریشه وه ئەم کاره هه روا بوو. {تاج/۲، لاپه ره: ۱۰۰، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۱۳۴۷}.

روونکردنه وه:

پوخته ی گۆمه ئئ برپاری شهرعی که له م فهرموودانه ی پېشه وه و مرده گیرین، له گه ئ گۆمه ئئ به ههرمیان، به پئی شهرحی نه وه وی و فه تحولولوه ییم.

۱- پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) به شه و به رده وام، یادو زیکری خودای کردووه، وه بۆ ئیمه یش سونه ته که وابه یین، به تایبه تی کاتی هه ئ دمسین بۆ شه و نوێزو خواپه رستی.

۲- شه و نوێز لای که مه که ی یه ک رکاته، ژماره نییه بۆلای زۆری، زاناکان دمفه رموون: (إِنَّ صَلَاةَ اللَّيْلِ مِنَ الطَّاعَاتِ الَّتِي كُلَّمَا زَادَ فِيهَا زَادَ الْأَجْرُ = هه تا شه و نوێز زیاتر بکه ی خیری زۆرتره). شه و نوێز دوو رکات دوو رکات بئ خیرتره.

۳- ومتر سونه ته، له پاش کردنی نوێزئ خه و تنان کاته که ی ده ست پئ ده کا، هه تا بانگی نوێزئ به یانی ده مینئ، لای که می یه ک رکاته، لای زۆری یازده رکاته، نه گهر بفه وتئ دروسته هه زا بکریته وه.

۴- نوێزئ ته هه ججود سونه ته، ئەو شه و نوێز مه که له پاش خه و تن ده کری، واباشه له هه شت رکات که متر نه بئ، به دوو رکاتیش ئەصلئ سونه ته که دپته دی.

۵- شهو نوڙو نوڙی سونمت به دانیشتنیشهو دمکری به لام خیری که متره، مهگمر دانیشتنه که له بمر هو ی رموابی. ته نانمت دروسته رکاتی، ههندیکی به پیوه و ههندیکی به دانیشتنه و بکری.

۶- له پاش و متر، نوڙی سونمت و نوڙی ترو نوڙی ته هه ججود دمکری، وه به کردنی و متر شهو نوڙو نوڙی سونمت فضل نابی. {بروانه: ژماره: ۱۷۱۴ – ۱۷۷۵ شهرحی نهو موی و ژماره: ۱۶۸۸ فتح الملهم شرح صحیح مسلم}.

۷- له پاش کردنی دوو رکاته سونته که ی پیش نوڙی به یانی راکشان، له سهر لای راست سونته ته. {بروانه: ژماره: ۳۶۱ یوخته ی موسلیم}.

۸- إَحْيَاءُ مَا بَيْنَ الظُّلُوعَيْنِ کاری شیرینه. که نهو میه نوڙ که ره له پاش کردنی نوڙی به یانی له جیگه نوڙ که یدا بمینیته وه ههتا خور به جوانی دمکه و ی، وه لهو ماومیه دا خهریکی یادو ته زیجات و سه لاواتدان و شتی تری وابی. {ژماره: ۱۴۹۰، ۱۴۹۱، ۱۷۵۰ فتح الملهم}.

۹- بۆ باسی شهو نوڙ بروانه: تاج/۱، لاپه ره: ۴۷۶، زنجیره: ۱۸۱ ههتا زنجیره: ۱۸۶، لاپه ره: ۴۹۳ چاپی چواره م + ریاض/۳، لاپه ره: ۱۲۹، زنجیره: (۲۱۲) ههتا (۲۱۵).
 ۴۳۶ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، فَصَلَّى فِي الْمَسْجِدِ، فَصَلَّى رَجَالَ بِصَلَاتِهِ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ يَتَحَدَّثُونَ بِذَلِكَ، فَاجْتَمَعَ أَكْثَرُ مِنْهُمْ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي اللَّيْلَةِ الثَّانِيَةِ، فَصَلُّوا بِصَلَاتِهِ فَأَصْبَحَ النَّاسُ يَذْكُرُونَ ذَلِكَ، فَكَثُرَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ مِنَ اللَّيْلَةِ الثَّالِثَةِ، فَخَرَجَ فَصَلُّوا بِصَلَاتِهِ، فَلَمَّا كَانَتِ اللَّيْلَةُ الرَّابِعَةُ، عَجَزَ الْمَسْجِدُ عَنْ أَهْلِهِ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَطَفِقَ رَجَالٌ مِنْهُمْ يَقُولُونَ: الصَّلَاةُ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى خَرَجَ لِصَلَاةِ الْفَجْرِ، فَلَمَّا قَضَى صَلَاةَ الْفَجْرِ، أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، ثُمَّ تَشَهَّدَ، فَقَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّهُ لَمْ يَخَفْ عَلَى شَأْنِكُمُ اللَّيْلَةَ، وَلَكِنِّي خَشِيتُ أَنْ

تُفَرِّضَ عَلَيْكُمْ صَلَاةَ اللَّيْلِ فَتَعْجِزُوا عَنْهَا». (وفي رواية): وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ». {الحديث/ ١٧٨١ = ١٧٥٠ فم. تجريد/ ٢، لایپرہ: ٣٠٣، رقم: ٩٢١ = ٢٠١٢، ٢٠١١، ٩٢٤} : (٤٣٦)

عائیشہ (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: شہوئی لہ شہوہکانی رہمہزان، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہناو جہرگہی شہودا دمرچوو لہمالو جوو بؤ مزگہوتو لہوئی دمستی کرد بہشہو نویژ، وہ چہند پیاوی لہ ہاوہلانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہ پشتیہوہ بہپرہوی (نیقتیدا)یان پی کردو، دمستیان کرد بہ نویژ کردن بہ جہماعمت لہ گہلایو، جا کاتی رۆژ بۆوہو خەلک ئەم باسەیان گیرایەوہ بۆ یەکتری، لہ شہوی دووہما خەلک زۆرتہ گردموہ بوونو پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) دیسان بہر نویژی بؤ کردنہوہ، وہ بؤ سبہینئی دیسان ئەم باسہ تہواو بلأوبۆوہ، نیتر بؤ شہوی سییہم خەلکیکی زۆر لہ مزگہوت کۆوہ بوونو، دیسانہوہ شہو نویژیان بہ جہماعمت لہپشت پیغہمبہرہوہ گردموہ، جا لہشہوی چوارہما، ہاورپیانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ئەوہندہ زۆر کۆبوونہوہ، مزگہوت نەیدمگرتن، بہلام پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہو شہودا نەہات بؤ ناویان بؤ شہو نویژ، تہانہمت چہند کەسێ بہ دہنگی بہرز، بؤ یاد خستنہوہی پیغہمبہر، ہەتا بیت بہر نویژی تہراویجہکەیان بؤ بکا، دمیانگوت: کاتی نویژہ، کاتی نویژہ، بہلام پیغہمبہر ہەر نەہات، جا سبہینئی کە ہات بۆناویانو، نویژی سبہینئی بؤ کردن، رووی تی کردنو شایہتمانی ہیئاو فہرمووی (دروودی خودای لہسہر بی): (لہپاش سوپاسو ستایشی خودای گہورہ، من ئەمشہو ئاگادار بووم لہ ہاتنی ئیوہ بؤ مزگہوتو ئاگام لہ حالتان بوو، کە چاوہروانی من

بیوون که بهر نوپژی تهرایوختان بۆ بکهه، بهلام من که نههاتم بۆلاتان لهبهرنهوه بوو نهبادا ئهم تهرایوچه فهرز بکری لهسهرتان، وه ئیومیش پیی ههلهسنو بۆتان نهکری، نهوسا لهسهر نهوه تووشی ئیش و ئازار ببن).

ئیتز ههتا چهزمت (دروودی خودای لهسهر بئ) گۆچی دواپی کرد، شهو نوپژی رهمهزان ههر لهسهر ئهم شیومیه بوو، ههبوو له مالهوهی دمیکرد، ههبوو له مزگهوت دمیکرد، ههبوو کۆمهڵ کۆمهڵ بهیهکهوه به کۆمهڵ دمیانکرد).
{تاج/۲، لاپههه: ۱۰۱، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۱۳۴۸}. {پروانه ژماره: ۳۷۴ لهمختصر صحیح مسلم = بوختهی موسلیم}.

(۲۶) باب: الدعاء في صلاة الليل وقيامه

نزای ناو شهونویژو ههلهسان لهخهو بۆ شهونویژ

۴۳۷- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَتُّ لَيْلَةً عِنْدَ خَالَتِي مَيْمُونَةَ، فَقَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ اللَّيْلِ، فَأَتَى حَاجَتَهُ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ، ثُمَّ نَامَ، ثُمَّ قَامَ، فَأَتَى الْقُرْبَةَ، فَأَطْلَقَ شِقَاقَهَا، ثُمَّ تَوَضَّأُ وَضُوءًا بَيْنَ الْوُضُوءَيْنِ، وَلَمْ يُكْثِرْ، وَقَدْ أَبْلَغَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى فَقُمْتُ فَتَمَطَّيْتُ كَرَاهِيَةً أَنْ يَرَى أَنِّي كُنْتُ أَتَيْتُهُ إِلَيْهِ، فَتَوَضَّأْتُ، فَقَامَ فَصَلَّى، فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَأَدَارَنِي عَنْ يَمِينِهِ، فَتَتَامَتُ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، ثُمَّ اضْطَجَعَ فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ، وَكَانَ إِذَا نَامَ نَفَخَ، فَأَتَاهُ بِلَالٌ، فَأَذَنَهُ بِالصَّلَاةِ، فَقَامَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ، وَكَانَ فِي دُعَائِهِ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ يَسَارِي نُورًا، وَفَوْقِي نُورًا، وَتَحْتِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَخَلْفِي نُورًا، وَعَظْمُ لِي نُورًا». قَالَ كُرَيْبٌ: وَسَبْعًا فِي الثَّابُوتِ، فَلَقِيتُ بَعْضَ وَلَدِ الْعَبَّاسِ، فَحَدَّثَنِي بِهِنَّ، فَذَكَرَ: عَصْبِي وَلَحْمِي وَدَمِي وَشَعْرِي وَبَشْرِي. وَذَكَرَ خَصْلَتَيْنِ». {الحديث/ ۱۷۸۵ = ۱۷۵۴ فم. تجريد/ ۱، لاپههه: ۱۱۹، رقم: ۹۶ = ۱۱۷، ۱۳۸،

۱۸۳، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۲۶، ۷۲۸، ۸۵۹، ۹۹۲، ۴۵۶۹، ۱۱۹۸، ۴۵۷۰،

۴۵۷۱، ۴۵۷۲، ۵۹۱۹، ۶۲۱۵، ۷۴۵۲، ۶۳۱۶: {^(۴۳۷)}

ئىبنو عەبباس (رمزى خودايان لى بى) فەرمووى: شەوئ لى مالى مەيموونەى بوورم بووم، كە ھاوسەرى پىغەمبەر بوو، مەيموونە خوشكى دايكم بوو، لى دەورى نىوہ شەودا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خەبەرى بۆوہ، چوو دەستى بەئاو گەياند، ئەوجا دەموچاوو ھەردوو دەستى خۆى شۆردو خەوتەوہ، پاش ماومىئ ھەئسا، چوو بۆلاى كوندەكەو دەمبىنەكەى كەردەوہو دەستنوئزىكى تەواوى گرت، گەرچى ئاوى زۆرى بەكار نەھيئا، بەلام دەستنوئزىكى تەواوى گرت، ئەوجا ھەئسا دەستى كرد بەشەو نوئز، منيش ھەئسام بە درؤ خۆم، وەك كەسئ تازە لەخەو ھەئسى، كش و بادا، نەبادا پىغەمبەر وابزانئ كە بەخەبەر بوومو ئاگام لەو بووہ، كەچى كەردوہو، منيش دەستنوئزىم گرت، پىغەمبەر دەستى كرد بە شەو نوئز، منيش چووم لەلاى چەپەوہ راوہستامو نوئزىم بە جەماعەت لە پشتىوہ دابەست، جا خوشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) دەستى راستى نايە سەر سەرمو گوئى راستى گرتەو بردمى بۆلاى راستى خۆى، وە بە سىازدە ركات شەو نوئز كۆتايى بە شەو نوئزى ئەو شەوہ ھيئا، ئەوجا راکشايەوہو خەوتەوہ، تەنانەت دەستى كرد بە پرخە پرخ، دەستوورى وابوو كە دەخەوت پرخەى لىوہ دىھات، جا بىلال ھات ئاگادارى كەردەوہ كەوا كاتى نوئزى بەيانىيە، تەشرىفى ھەئسا نوئزى كرد، دەستنوئزى تازە نەكەردەوہ، ئەمەيش بەشيكە لە نزاو پارنەوہى ئەو شەوہى: (اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِى قَلْبِى نُورًا وَفِى بَصَرِى نُورًا وَفِى سَمْعِى نُورًا وَعَنْ يَمِينِى نُورًا وَعَنْ يَسَارِى نُورًا وَفَوْقِى نُورًا وَتَحْتِى نُورًا وَأَمَامِى نُورًا وَخَلْفِى نُورًا وَعَظْمِ لِى نُورًا).

٤٣٨ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ بَاتَ لَيْلَةً عِنْدَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ خَالَتُهُ فَأَضْطَجَعْتُ فِي عَرْضِ الْوِسَادَةِ وَأَضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلُهُ فِي طَوْلِهَا فَتَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا انْتَصَفَ اللَّيْلُ أَوْ قَبْلَهُ بِقَلِيلٍ أَوْ بَعْدَهُ بِقَلِيلٍ اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَلَسَ يَمْسَحُ التَّوَمَ عَنْ وَجْهِهِ بِيَدِهِ ثُمَّ قَرَأَ الْعَشْرَ الْآيَاتِ الْخَوَاتِمَ مِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ ثُمَّ قَامَ إِلَى شَنْ مُعَلَّقَةٍ فَتَرَضَّاهَا فَأَحْسَنَ وَضُوءَهُ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فَقُمْتُ فَصَنَعْتُ مِثْلَ مَا صَنَعَ ثُمَّ ذَهَبْتُ فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى رَأْسِي وَأَخَذَ بِأُذُنِي الْيُمْنَى يَفْتِلُهَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ أَوْتَرَ ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى أَتَاهُ الْمُؤَذِّنُ فَقَامَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ). (الحديث - ١٨٣ طرفه في: ١١٧). (٤٣٨)

(۴۳۸) تحریر: ۱، ژماره: ۱۳۸، بخاری: ۱۸۳، مسلم: ۷۶۳ = ۱۷۸۶.

مهردومه که کرد). (بر= برونه: فهرمووده نه وودوشه شی ته جرید که له نامه ی زانست دایه. تاج/ ۶ / ۹۷ / ۳۹ = تاج- ۴ ز- ۴ ژ- ۳۷۹۲).

رافه و شیکردنه وه:

بو تیگه یشتنی ته واوله فهرموودمیه که پریوایات و طوروق و ووجووهی زوره برونه شهرحی نه ووهی له سهر صه حیجی موسلیم، ج/ ۶ ص ۴۴ هه تا ص ۵۵ له فهرموودمدا نه مانه ی تیادایه: دروسته خویندنی قورئان به بی دمستنویر، ههرکاتی مروف به شه و له خه و هه لسا خویندنی نه م ده نایه ته سوننه ته، له نویری سوننه ت دا جه ماعت دروسته، به دوو که سیش جه ماعت دمکری.

۴۳۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً يَعْنِي بِاللَّيْلِ) (الحديث: ۱۱۳۸). (۴۳۹)

ئیببنوعه بباس (رمزای خویان لی بی) دمه رموی: (شه و نویری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) سیازده رکات بوو).

۴۴۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَعِنْدَكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَآخَرْتُ، وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ، أَنْتَ

إِلَهِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ». {الحديث / ١٨٠٥ = ١٧٧٤ فم. تجريد / ١ / ٥٣٥، ژماره: ٥٥٨ = ١١٢٠، ٦٣١٧، ٧٣٨٥، ٧٤٤٢، ٧٤٩٩}: (٤٠)

ثيبنو عهباس (رمزای خودایان لی بی) دهغه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) که له شهوا ههله دمهسا بو شهو نویژ، له سهه رمتاوه دهیغه رموو: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ أَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أُنْبِتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَآخَرْتُ وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ):

واته: نهی خودایه! سوپاس و ستایش ههه بو تویه، ههه توی رووناک کهرموهی ناسمانهکان و زموی و نهومشی لهوانا ههیه، دیسان سوپاس و ستایش بو تو، ههتا ههتایه پایه داری و مایه ی بوون و مانی ههموو شتیکی و، پاریزمرو راگری ناسمانهکان و زموی و نهومشی لهوانا ههیه، دیسان سوپاس و ستایش ههه بو تویه، ههه تو پهرومردگاری ناسمانهکان و زموی و نهوانهشی لهوانا ههیه، تو ههقی و راست و دروستی و ههرمایشتت ههقهو، بهلینت ههقهو، شاد بوون به دیدارت لهپاش مردن ههقهو و راسته و بههشت راسته، دۆزهخ راسته، قیامت راسته، نهی خودایه! خوّم سپارد بهتو، باومرم ههیه به تو، پشت و پهنام ههه توی، دالدهم هیناومته بهرتو، به پشتی تو دهچم بهگر ناحهزی خوّم، مهحکهمه و دادی خوّم دینمه لای توو، تو دهکهم به حهکهم و دادومر لهنیوانی خوّم و نهیارما، ساتویش به کهرم و گهورمی خوّت له گوناھی بهرو دوام خویش

(٤٠) تجريد / ١ / ژماره: ٥٥٨، بخاری: ١١٢٠، مختصر صحيح مسلم / ١ / ژماره: ٢٨١، مسلم: ٧٦٩ -

به، ههرومها له گوناھی نهیئی و ئاشکرام، ههه تۆ خودای منی و بهس، خودای تر نییه جگه لهتۆ!}. {تاج/۱/۴۸۶، ژماره: ۹۸۶ چاپی چوارهه}.

(۲۷) باب: إستحباب تطویل القراءة فی صلاة اللیل

سوننه ته قورئان خویندنێ ناو شهونویژ دریژ بکریتهوه

۴۴۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةً فَلَمْ يَزَلْ قَائِمًا حَتَّى هَمَمْتُ بِأَمْرِ سَوْءٍ قُلْنَا وَمَا هَمَمْتَ؟ قَالَ هَمَمْتُ أَنْ أَقْعَدَ وَأَذَرَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (الحديث ۱۱۳۵). (۴۴۱)

ئیبینوو مهسعود (پرمزای خودایان لێ بێ) فهرمووی: شهوی شهونویژم بهجهماعهت لهگهڵ پێغه مبهردا (دروودی خودای لهسهه بێ) دمکرد، پێغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بێ) نهومنده بهپێوه راومستا و بهدووورو دریژی قورئانی خویند، تهناهت نیازم بوو ئیشی خراپ بکهه، عههزیمان کرد: نیازت بوو چی بکهیت وا به خراپی دادهنییت؟ فهرمووی: نیازم بوو دابنیشم و پێغه مبهه بهپێوه بێ و من بهدانیشتنهوه جهماعهتهکهه تهواو بکهه لهپهشتیهوه، دیاره کهشتی وایش تههکی نهدهبه).

لهه فهرموودهیه نهه بهههرا نه و مردهگیری:

- ۱- دریژی راومستان سوننه ته، شهونویژ بهجهماعهت سوننه ته.
- ۲- پێچهوانه ی پێشویژ کاریکی خراپه.
- ۳- نهدهب لهپێشویژ سوننه ته، بهتایبهتی نهگهه رههه بێ.

۴- دهرسی، یا قسهیی تئی نهگهیشتی دووباره‌ی بکه‌پته‌وه‌له‌مامؤستا، مامؤستایش به‌شینه‌یی به‌بی تووره‌ بوون روونی بکاته‌وه‌ بۆیان، چونکه‌ نه‌ومتا فه‌قی و یارانی ئیبنو مه‌سعوودو، ئیبنو مه‌سعوود ناوایان کردووه‌.

(۲۸) باب: ما روي فيمن نام الليل أجمع حتى أصبح

كه‌سی شه‌وتا به‌یانی به‌وئی وه‌له‌نه‌سی بۆ شه‌ونویژ

۴۴۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: ذُكِرَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ نَامَ لَيْلَةً حَتَّى أَصْبَحَ، قَالَ: « ذَاكَ رَجُلٌ بَالِ الشَّيْطَانِ فِي أَذْنِهِ ». أَوْ قَالَ « فِي أُذُنَيْهِ ». {الحديث/ ۱۸۱۴ = ۱۷۸۴ فم. تجريد/ ۱/ ۵۴۷، رقم: ۵۷۱ = ۱۱۴۴، ۳۲۷۰}؛ (۴۴۲)

عه‌بدوئلا‌ی کو‌ری مه‌سعوود (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) باسی کابراییی کرا، گو‌ترا: همتا به‌یانه‌کی هه‌ر نووستبوو، وه‌ نه‌چوو بوو به‌لای شه‌و نو‌یژه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ شه‌یتان گمیزی کردۆته‌ ناو گو‌یچکه‌یه‌وه‌). یا فه‌رمووی: (ناو هه‌ردوو کونه‌ گو‌یچکه‌یه‌وه‌). {تاج/ ۱، ژماره‌: ۹۷۰}.

۴۴۳- عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَرَفَهُ وَفَاطِمَةَ بِنْتَ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَيْلَةً، فَقَالَ: (أَلَا تُصَلِّيَانِ). فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْفُسُنَا بِيَدِ اللَّهِ فَإِذَا شَاءَ أَنْ يَنْعَثَنَا بَعَثْنَا، فَأَلْصَقَ حِينَ قُلْنَا ذَلِكَ،

وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيَّ شَيْئًا، ثُمَّ سَمِعْتُهُ وَهُوَ مُوَلِّ، يَضْرِبُ فَخِذَهُ وَهُوَ يَقُولُ: (وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا). (الحديث: ١١٢٧ - اطرافه في: ٧٤٦٥، ٧٣٤٧، ٤٧٢٤). (٤٤٣)

عهلی کوری نه بو تالیب (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: شهوی پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) ته شریفی هیئا بولای من و فاتیمه ی کچی، سهیری کرد: ئیمه نوستوین، فهرمووی: (نهری نه وه بوشه ونویژ ناگهن، ناده ی هه لسن بو شه ونویژ).

منیش گوتم: نه ی پیغه مبهری خودا! وهك خودای گه وره له م نایه ته دا (الله یتوفی الانفس حین موتها ..) دمه فهرمو ی، گیانمان واله دمستی خودا خویدا، هه رکاتی خو ی چه زکا هه لمان بسینئ نه وا هه لمان دم سینئ! جاکه وامان گوت پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) به ره ودوا گه رایه وه وه هیج وه لامی نه دایه وه، له پاشا که دوور که وته وه گویم لی بوو له په رپوشا دمیدا به رانی خویدا و بو په ره رچی وه لامه که ی من نه م نایه ته ی خوینده وه: (وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا) (٥٤-٨).

واته: له راستیدا ناده میزاد له هه موو شتی زیاتر چه زی له ده مه و مری و دمبازی یه).

٤٤٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِي أَحَدَكُمْ ثَلَاثَ عُقَدٍ إِذَا نَامَ، بِكُلِّ عُقْدَةٍ يَضْرِبُ عَلَيْكَ لَيْلًا طَوِيلًا، فَإِذَا اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، وَإِذَا تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عَنْهُ عُقْدَتَانِ، فَإِذَا صَلَّى انْحَلَّتِ الْعُقَدُ، فَاصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا أَصْبَحَ حَبِيثَ

نَفْسٍ كَسَلَانَ». {الحديث/ ۱۸۱۶ = ۱۷۸۶ فم. تجرید/ ۱/ ۵۴۶، رقم: ۵۷۰ = ۳۲۶۹: (۴۴۴)}

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) دمفەرموئ: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دمفەرموئ: (کاتی که کهسی له ئیوه دەخەوئ شەیتان سی گری دەدا لەپشتی سەری و، یەکه یەکه دەست دەمائی بە گریکانا و دەئ: بخەو شەوگاریکی دوورو دریزت لەسەر بئ، جا ئەگەر خەوت و لەپاشا خەبەری بۆو و یادی خودای کرد، ئەوا گریهکیان دەگریتهو، خو ئەگەر دەستنوێژی گرت، ئەوا گریهکی تریشیان دەگریتهو، وە ئەگەر شەو نوێژی کرد، ئیتر هەموو گریکان بەتەواوی دەگریتهو، وە خووشی چالاک و گورج و گۆل و دلخۆش دەبیتهو، ئەگینا پەستی و دلگرانی و تەمبەئی دایدەگری). {تاج/ ۱، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۹۶۹}.

(۲۹) باب: استحباب صلاة النافلة في بيته وجوازها في المسجد
وا سوننه ته كه نويزه سوننه ته كان له ماله وه بكرين، به لام له مزكهوتيش
دروسته بكرين

۴۴۵ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا). (الحديث: ۴۳۲ طرفه في: ۱۱۸۷). (۴۴۵)

ئەبنو عومەر (رمزای خودا لەخۆی و لەباوکی بئ) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دمفەرموئ: (هەندئ لەنوێژە سوننەتەکانتان لەماله وه بکەن، با ماله کانئان نەبئ بە گۆرستان!).

(۴۴۴) تجرید/ ۱، ژمارە: ۵۷۰، بخاری: ۳۲۶۹، مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژمارە: ۲۸۷ = ۱۸۱۶.

(۴۴۵) تجرید/ ۱، ژمارە: ۲۶۷، بخاری: ۴۳۲، مسلم: ۵۳۱ = ۱۸۷.

٤٤٦- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ. (الحديث ٦٤٠٧): (٤٤٦)

نهبو مووسا (رمزای خوای لی بئ) فہرمووی: پیغہمہر دروودی خوای
لہسہر بئ۔ دمفہرمووی: وینہی کہسئ کہزیکرو یادی خودا بکا، وەك مروفی
زیندوو وایہ، وینہی کہسئ کہزیکرو یادی خودا نہکا، وەك مروفی مردوو وایہ.
(تاج/ ٩/ ل/ ١٤١/ ز/ ٥٨/ ژ/ ٣- باسی گہورمی یادی زیکری خودا).

٤٤٧- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(اتَّخَذَ حُجْرَةً قَالَ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ مِنْ حَصِيرٍ فِي رَمَضَانَ فَصَلَّى فِيهَا لَيْالِي فَصَلَّى
بِصَلَاتِهِ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَلَمَّا عَلِمَ بِهِمْ جَعَلَ يَقْعُدُ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ قَدْ عَرَفْتُ الَّذِي
رَأَيْتُمْ مِنْ صَنِيعِكُمْ فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ
إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ). (الحديث ٧٣١ طرفاه في - ٦١١٣، ٧٢٩٠): (٤٤٧)

زمیدی کوری ثابت (رمزای خوای لی بئ) فہرمووی: پیغہمہر (دروودی
خودای لہسہر بئ) لہرمہزانا کوختی دروست دمکا، راوی فہرمووی: وادمزائم کہ
فہرمووی: لہحہسیر، جا چہند شہوی لہو کوختہدا شہونویژدمکا، کوہملی
لہیارانی نویژی تہراویح لہپشتیہوہ دمکەن، جاکاتی حہزرت (رمزای خوای لی
بئ) بہم حالہی یارانی دمرانی وازدینئی، نہوانیش دمنگ ہل دمہرنو
سوبخانہللا دمکەن و زیخ دمگرنہ دمرگاکہ، تا حہزرت تہشریف بینئی و نویژی
تہراویحیان بوبکا، تہشریفی دمرچوو ہات بۆلایان، پئی فہرموون: (حالی بووم
لہداواکەتان، بہفہستی نہہاتم، نہی موسولمانینہ! لہمالہومتان شہونویژو نویژی

(٤٤٦) تجرید/ ٥، ژمارہ: ١٩٩٥، بخاری: ٦٤٠٧، مسلم: ٧٧٩ = ١٨٢٠، ١٨١٧.

(٤٤٧) تجرید/ ١، ژمارہ: ٤٠١، بخاری: ٧٣١، مسلم: ٧٨١ = ١٧٨٠، ١٧٨١.

سوننەت بىكەن، چۈنكى نوپۇزى قەرزى لى دەرچى خىرتىرەن نوپۇزى پىياو، ئەو نوپۇزمىھىتى كەلەمالى خۇيا دىكا). (ت/۱/۵۰۷ = ز-۳۷ ژ-۱۳۴۸).

روونكردنهوه:

ئەم چەن بەھرىيە لەم قەرموودەيە وەردەگىرى:

۱- نوپۇزى سوننەت بۇپىياو و ئ لەمالەو قىرتەرە، جگە لەونوپۇزانەى كەسوننەتە بەكۆمەل بىرىن، وەك نوپۇزى قەردو و جەز و نوپۇزمبارانە و نوپۇزى خۇرگىران و مانگ گىران، ئەم نوپۇزانە لەدەرمووى مالاو قىرتەرن.

۲- بىنەما (ئەصل) ى نوپۇزى تەراوىچ و كەردنى بەجەماعەت لەمىزگەوت و كەردنى لەمالەو بەتەنىيا، لەم قەرموودەيە وەردەگىرى.

۳- كەردنى نوپۇزى سوننەت لەمالەو لەبەرنەم ھۇيانەيە: چۈنكى نەينى تەرە دوورتەرە لەرىابازاى و دوورتەرە لەپووجىبونەو مى پاداشەكەى، ھاوكات لەگەل ئەومدا مالاكەى بى قەردار دىبى و مىھرىبانى و رەھمەتى بەسەردا دىبارى و قىرىشتە ھاموشوى ئەو مالا دىكەن، شەيتان لى ى دوور دىكەوتەو.

۴- ھەرنوپۇزى دىق ھەبى لەسەر جىگە و كات و ھوى، مەرج نىە كەردنى لەمالا خىرتەربى، وەك سلاوى مىزگەوت و نوپۇزى طەواف و سوننەتى ئىحرام دابەستەن، نوپۇزى ھوى تاپبەتى ھەبى وەك سلاوى دىسنوپۇز، سوننەتى زەوال، وەكى تىرىش نوپۇزى مالاو دىبى بەسەرمەشق بۇكەسانى كەكەمىر ھاتوچوى مىزگەوت دىكەن، وەك: ئ و كۆيلەو نەخۇش و ئەمانە.

زەمىدى كورپى ئابىتى ئەنصارى (رەزى خواى لى بى) يەكى بوو لەزانا شەرعزانە ناودارەمەزەنەكانى ھاورپىيانى پىغەمبەر (دروودى خوادى لەسەر بى) قەرائىز زانىكى گەورەبوو، پىغەمبەر (دروودى خوادى لەسەر بى) دەقەرموى:

(باشترین فەرائیز زانتان، کەشارمزاىی ھەبى لەفرائیزدا زمیدی کورپى ثابتە).
 زمید قورئانزانیکی گەورمیش بوو، ھەرلەسەردەمى پێغەمبەر (دروودى خودای
 لەسەر بێ) ھەموو قورئانی لەبەر بوو، زمید یەكی بوو لەنووسەرەکانى پێغەمبەر
 (دروودى خودای لەسەر بێ) کاغەزى بۆ دمنووسى بۆخەلك و کاغەزى خەلكیشى
 بۆ دەخویندەو، یەكی بوو لەنووسەرانی سرووش، لەسەر فەرمانى پێغەمبەر
 (دروودى خودای لەسەر بێ) زمانى عیبرى کە زمانى جوولەکەى، لەماومىەکی
 زۆرکەما فیربوو، بەپازدە رۆژ زمانى عیبرى بەشارمزاى فیربوو، زمانى
 سەریانیش بەحەفدە رۆژ فیربوو، لەسەردەمى جینشینى ئەبوبەکر،
 بەفەرمانى ئەبوبەکر، لەسەر راویژى عومەر (پەمزاى خوايان لى بێ) قورئانى
 کۆکردەو، لەبەر میردەندالى لەغەزای بەدردا ئامادەنبوو، بەلام ئامادەى
 غەزای ئوحدوبوو، دەلێن: لەخەندەقا بەکۆل خۆلى خەندەقەکەى دەگواستەو،
 پێغەمبەر کەبىنى پێى فەرموو: (بەراستى ئەم کورپە کورپى چاکە). دەلێن:
 لەدووبابەتا زمید بالادەست بوو بەسەر مەردوم دا: لەقورئان و لەفەرائیزدا.
 مەسرووق دەفەرموئ: چووم بۆمەدینە، روانیم وازمیدی کورپى ثابت یەكیکە
 لەزانا ھەرە پایەبەرزەکان.

دەلێن: لەناو خێزانى خۆیدا زۆر رووخۆش و مەشرەب خۆش بوو، بەلام
 لەناو کۆرپە مەجلیس دا زۆر سەلارو سەنگین بوو.

جاری لەکاتى سوواربونى و لاخا، ئیبنوعەباس ئاوەزەنگى یەكەى بۆدەگرئ،
 زمید پێى دەفەرموئ: ئەى ئامۆزای نازدارى پێغەمبەر! ئەو شایانى شانى
 تۆنێیە، دەى ئاوەزەنگیەکە بەردە. ئیبنوعەباس دەفەرموئ: نا، ئێمە ئاوا
 رەفتار لەگەڵ زانایان و گەورەپایان دەکەین. کۆمەلێ فەرموودە لەزمیدەو
 دەگێرەنەو، لەھاوڕێیان: ئەبوهورەیرەو ئەبوسەعیدو ئیبنوعومەر و ئەنەس و

كەسانى تىرىش، لەپەپرەوان (تابعين): سەئىدى كورى موسەيەبو دوو كورمكەى
خۆى خاريجەو سولەيمان و كەسانى تىرىش.

زۆرىنە دەلّين: سالى چلو پىنجى كۆچى مردوو، كەدەمرى ئەبوهورمىرە
دەفەرموى: (ئەمىرۆ مەلاى گەورەى نەتەوۋى ئىسلام مرد، ئومىدە
كەئىبنوعەبباس جىگەى بگىرتەوۋە. حەسسانى كورى ئابىتىش بەم شىعرە
لاواندىەوۋە:

فَمِنْ لِّلْقَوَا فِي بَعْدِ حَسَانٍ وَابْنِهِ ؟
وَمِنْ لِّلْمَعَانِى بَعْدِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ ؟

واتە:

شىعر پاش حەسان ھەتتىو دەكەوئ
مەئانىش پاش زەيد، گەر راست دەوئ

بىروانە: تاج/۲/۱/۳۳۱/۵ = تاج-۴ ز-۹۴ ج-۴ ژ-۳۸۴ ھەتا ۳۸۶.

زەمىدى كورى ئابىت (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) لە رەمەزانا، لەناو مزگەوتا بە حەسەر كۆختى دروست دەكا،
جا چەند شەوئ، لە مال دمرەچوو، دەرۆشت لەناو ئەو كۆختەدا شەو نوپىزى
دەكرد، جا كۆمەلئ لە يارانى، لە پىشتىەوۋە، لەناو ئەو كۆختەدا، چەند شەوئ بە
جەماعەت نوپىزى تەراوچى لە پىشتەوۋە دەكەن، جا بەرۆژ ھاوۋەلان ئەم ھەوالەيان
بلاو دەكردەوۋە، جا كۆمەلئ زۆر شەوئ لە مزگەوت ئامادە دەبن، بەلام پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) بەم حالەيان دىزانى، واز دىنى و دىرناچى بۆ لايان،
ئەوانىش بۆنەوۋەى كە پىغەمبەر ئاگادار بىكەنەوۋە، ھەتا تەشرىف بەيىنى، دىنگ
ھەل دىمىر و سوبجانەللا دىكەن و زىخ و چەو دىگرنە دىرگاى مالەكەى
پىغەمبەر، كە لەسەر مزگەوت بوو، تا تەشرىف بەيىنى و تەراوچىيان بۆ بكا، لە

ئەنجاما پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بە توورمیی ھات بۆلايان و ھەرمووی پێیان: (حالی بووم لە داواکەتان، کە زۆر مەبەستتانە نوێژی تەراویح بە کۆمەڵ بکەن، من ئەمەم لەیادە، بەلام بۆیە نەھاتم چونکە دمتەرم کە ئێوە سەری تێ بکەن و بە جەخت بیگرن و بەرە بەرە ھەرزەبێ لەسەرتان!) دەی لە مالمومتان، لە جینگە و رینگە خۆتان شەو نوێزو نوێژی سوننەت بکەن، چونکە نوێژی ھەرزەبێ لێ دەرچێ، خێرتەری نوێژی پیاو، ئەو نوێژمییەتی کە لەمالی خۆیا دەیکا). {تاج/١، لاپەرە: ١/٥٠٧ - چاپی/١، ژمارە: ٩٩٨، ٩٩٩، ١٠٠٠، ١٠٠١، چاپی/٢}.

روونکردنەو:

١- نوێژی سوننەت بۆ پیاو و بۆ ژن، لە مالمووە خێرتەرە، جگە لەو نوێژانە کە بە کۆمەڵ دەرچێ، وەک نوێژی ھەردوو جەژن و نوێژە بارانە و نوێژی خۆر گیران و مانگ گیران و تەراویح. {تجرید/١، لاپەرە: ٢٨٦، ژمارە: ٤٠١}. {بەروانە: ژمارە: ٣٧٢ (روونکردنەو - ٢)}.

٢- زەمیدی کۆری ئابیت (رەزای خودای لێ بێ) ئەنصارییە، یەکیکە لە زانا شەرع زانە ناوادرە مەزەکانی ھاوڕێیانی پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرائیز زانیکی گەورە بوو، پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرەمۆ: (باشترین ھەرائیز زانتان، کە شارەزایی ھەبێ، لە ھەرائیزدا، زەمیدی کۆری ئابیتە). شافعی پەپەرەوی زەمید دەکا، لە زانستی کەلەپوور دابەشکردندا.

٣- زەمید قورئان خوێنێکی گەورەش بوو، ھەر لەسەردەمی پېغەمبەردا ھەموو قورئانی لەبەر بوو، زەمید یەکی بوو لە نووسەرەکانی پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کاغەزی بۆ دەرئەووسی بۆ خەلک و کاغەزی خەلکیشی بۆ دەخویندەو، یەکی بوو لە نووسەرانی سرووش، لەسەر ھەرمانی پېغەمبەر

(دروودی خودای لهسەر بئ) زمانی عیبری، که زمانی جوولهکەیه، له ماوهیهکی زۆر کهما فیڕ بوو، به پازده رۆژ زمانی عیبری به شارمزیی فیڕ بوو، زمانی سهریانیش به ههفته رۆژ فیڕ بوو، لهسهردهمی جینشینیی ئه‌بویه‌کردا، به‌ فهرمانی ئه‌بویه‌گر، له‌سهر راویژی عومهر (رهزای خودای ئی بئ) قورئانی کۆکردوه، له‌بهر می‌رد منالی، له‌ غه‌زای به‌دردا ئاماده‌ نه‌بوو، به‌لام ئاماده‌ی غه‌زای ئو‌حود بووه، ده‌لێن: له‌ خه‌نده‌قا به‌ کۆل خو‌لی خه‌نده‌قه‌که‌ی ده‌گواسته‌وه، کاتی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) بینی، پێی فهرموو: (به‌راستی ئه‌م کو‌ره‌ کو‌ری چاکه‌). ده‌لێن: له‌ دوو باب‌ه‌تا، زمید بالا‌ ده‌ست بووه، به‌سهر مه‌ردوما: له‌ قورئانو له‌ فهرائیزدا، مه‌سرووق ده‌فهرموئ: چووم بۆ مه‌دینه، روانیم وا زمیدی کو‌ری پابیت په‌کیکه‌ له‌زانا هه‌ره‌ پایه‌ به‌رزمکان. ده‌لێن: له‌ناو خیزانی خو‌یدا زۆر رووخۆشو مه‌شرب خو‌ش بووه، به‌لام له‌ناو کو‌رو مه‌جلیسدا زۆر سه‌لارو سه‌نگین بووه.

جاری له‌کاتی سواربوونی و‌لا‌خا، ئیبنو عه‌باس ئا‌وزمنگیه‌که‌ی بۆ ده‌گرئ، هه‌تا سواربئ، زمید پێی ده‌فهرموئ: ئه‌ی ئامۆزای نازداری پێغه‌مبه‌ر! ئه‌وه‌ شایانی شانی تۆ نییه‌، ده‌ی که‌واته‌ ئا‌وزمنگیه‌که‌ به‌رده‌). ئیبنو عه‌باس ده‌فهرموئ: (نا، ئی‌مه‌ ئا‌وا ره‌فتار له‌گه‌ڵ زانایانو گه‌وره‌ پیاوان ده‌که‌ین).

کۆمه‌لێ له‌ فهرمووده‌ خوازمکان، فهرموودمه‌کانی زمید ده‌گیرنه‌وه، له‌ هاو‌پیان: ئه‌بو هورمیره‌و ئه‌بو سه‌عیدو عومهر و ئه‌نه‌سو که‌سانی تریش، له‌ په‌یره‌وان (تابعین): سه‌عیدی کو‌ری موسه‌ییبه‌و دوو کو‌ره‌که‌ی زمید خو‌ی: خاریجه‌و سوله‌یمان و که‌سانی تریش.

زۆرینه‌ ده‌لێن: سالی چ‌ل و پینجی کۆچی مردووه، که‌ ده‌مرئ ئه‌بو هورمیره‌ ده‌فهرموئ: (ئهم‌ڕۆ مه‌لای گه‌ورمی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام مرد، ئومیدمه‌که‌ ئیبنو عه‌باس جینگه‌ی بگریته‌وه).

حه سانی کوری ثابیتیش بهم شیعره لاواندیه وه:

قَمَنْ لِّلْقَوَافِي بَعْدَ حَسَّانَ وَأَبْنِهِ
وَمَنْ لِّلْمَعَانِي بَعْدَ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ

واته:

شیعر پاش هه سسان هه تیو ده که وه
واتاس جوان، پاش زهید گهر راستت ده وه

{بروانه: تاج/ بهرگی چوارهم/ چاپی چوارهم، لاپه ره: ٦٢، ژماره: ٣٨٤
+ ژماره: ٣٦٨٥، زنجیره: ٩٤}.

(٣١) باب: أمر من نَعَسَ في صلاة أو استعجم عليه القرآن أو الذكر بأن يرقد أو
يقعد حتى يذهب عنه ذلك

فه مانکراوه به که سی له نویژدا وه نهوز بداو خه و زوری بو هیتابی و قورنانه که
ببرسکیتی، که سه ره وهی بشکیتی و دانیشی و واز له نویژکردن بهیتی هه تا
خه وه که ی ده زری و خه بهری ده دا

٤٤٨ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) الْمَسْجِدَ، وَحَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ سَارِيَتَيْنِ، فَقَالَ: «مَا هَذَا؟» قَالُوا: لِيَزْنَبَ تُصَلِّي،
فَإِذَا كَسَلَتْ أَوْ فَتَرَتْ أَمْسَكَتْ بِهِ، فَقَالَ: «حُلُّهُ، لِيُصَلَ أَحَدُكُمْ نَشَاطَهُ، فَإِذَا كَسِلَ أَوْ
فَتَرَ قَعَدَ». {الحديث/ ١٨٢٨ = ١٧٩٨. تجريد/ ١/ ٥٥٠، رقم: ٥٧٥ = ١١٥٠} (٤٤٨)

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: جاری
خو شه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) چوو بو مزگه وت، روانی و گوریسی
له ناو مندی دوو کۆله که دا رایه لکراوه، فه رمووی: (ئه م گوریسه چییه؟) گوتیان:
ئه مه گوریسی زمینه بی خیزانته، له کاتی کردنی نویژی سوننه تا که ماندوو

دمبى، بهم گوريسه خوۋى دىگري!! فهرمووى: (بيكه نه وه و لايبه ن، شتى وا مهكهن، نه ومنده نوپژى سوننهت بكه ن كه چالاك و گورج و گولن، كاتى شهكمت بوون و خاو بوونه وه و خولكتان نه ما، ئيتىر وازبېنن و دانيشن). {رياض/۱/ ۱۳۶، زنجيره: ۱۴، ژماره: ۱۴۶} + {تاج/۱، زنجيره: ۱۸۵، ژماره: ۹۹۴}.

رافه و شىكردنه وه:

رسته ى (ئيتىر دانيشن) دوو واتا هه ل دىگري: يه كه م: (ئيتىر به دانىشتنه وه نوپژى سوننهت بكه ن). دووهم: (ئيتىر واز له كردنى نوپژى سوننهت بهيئن، تا مانووتان دىرېچى).

۴۴۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا امْرَأَةٌ فَقَالَ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَتْ فُلَانَةٌ تَذْكُرُ مِنْ صَلَاتِهَا قَالَتْ مَهْ عَلَيْكُمْ بِمَا تُطِيقُونَ فَوَاللَّهِ لَا يَمَلُّ اللَّهُ حَتَّى تَمَلُّوا وَكَانَ أَحَبَّ إِلَيْهِ الدِّينَ إِلَيْهِ مَا دَامَ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ). (الحديث ۴۴۹- طرفه في: ۱۱۵۱).

عائيشه (پرمزای خواى لى بى) فهرمووى: جارى پېغه مېهر (دروودى خودای له سهر بى) هاته وه، له و دمه ده ئافرمتيكم له لا بوو، فهرمووى: نه م ژنه كي ه؟ گوتم: نه مه فيساره ئافرمته، بو نوپژى كردن و خودا په رستى مانه ندى كه مه! فهرمووى: (وسبه! نه ومنده خواپه رستى بكه ن كه له توانا تاندا بى، چوونكه به خودا هه تا ئيوه وهرس نه بن خودا وهرس نابى، واته: پاداشدانه وه ى خودا بو ئيوه بهر دىوام دىبى تانيوه له تاعه تكدن سارد دىبنه وه، وه باشتري ناييندارى له لاى خودا نه وميه كه خاومنه كه ى بهر دىوام بى له سهرى).

رافه و شیکردنه وه:

گفت و گۆی پښه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) له کاتی روون گردنه وهی
 بابه ته کانی ناییندا، باله گهل ناماد مېوانی کۆر مکه یش بڼ، به لام مېه به ست لیی
 سهر جه می گه لی ئیسلامه چونکه بریاری پښه مېهر (دروودی خودای له سهر
 بڼ) بۆ تاك ياله سهر تاك بریاریشه بۆ کۆمه ل یا له سهر کۆمه ل، مه گهر
 به لگه یه کی سهر به خۆ هه بڼ، که پښه له وه بگرځ، هه روا بریار له سهر پیاو،
 ژنیش ده گریته وه، که واته: نه م رسته و وشه و زاراوانه هه موو موسولمانی
 له هه موو چهرخ و سهر ده میکا ده گرنه وه، مه گهر به لگه ی تایبه تی هه بڼ: به نده،
 پیاو، که سڼ، له زمانی عهرمیی دا جیاوازی زوره له نیوان داپشته (صیغه) ی
 نیرو می دا، به لام له گوردی دا نه مه زور که مه، بۆ نمونه نه م رسته و
 داپشته یانه له عهرمیی دا بۆ نیرنه ن: (یا بها الذین امنوا، احدکم، یا عبادي،
 صاحب، فلان) بهر بهری نه مانه نه مانه ن، که بۆ میینه ن: (یا ایها اللّٰهي آمن،
 احداکن، یا ایماني، صاحبه، صاحبها، فلانة) له سهر نه م بنیاته: وشه ی
 (علیکم) له م فهرموو دمی ده که رچی بۆ پیاوانه و، له کاتی خۆی دا گفت و گو که
 له گهل هاوړ پیاو دا بووه، به لام ژنانیش ده گریته وه، چونکه به لگه یی نه
 که بیپرځ به سهر پیاواندا، ههر وه که هه موو موسولمانی چ پیاو چ ژن، له هه موو
 چهرخ و چاخیکا ده گریته وه، چونکه به لگه یی یا نیشانه یی نییه که بیپرځ
 به سهر کاتیکی تایبه تدا. مېه به ست له (دین) نایین نه، چونکه خاوم نایین
 نه بڼ به رده موام بڼ له سهری هه تا مردن، به لام مېه به ست نایینداری و
 خودا پهرستی گردنه، له ته رجه مه کور دییه که دا، وه که زور به ی کات، مېه به ست
 سهر مکیه که چه سپیندراوه، نه که واته ی بیت به پیتی له فظو بیژمه که، نه و میش
 ده گریته وه بۆ کۆمه له یاسایه که له کاتی و مرگ پیران و رافه گردن و لیکنده و دا،

كەدمبى و مرگىپرو لىكۆلەرموۋە بەمباشى ئاگاي لىيان بى، يەككى لەو ياسايانە ئەم گوتەيەيە: (إن القرآن يفسر بعضه بعضاً): ئايەتەكانى قورئان لەناو خۆيان دا، دمىن بە تەفسىرو رافە بۆ يەكتىرى) ديارە كەمەر موودمىش ھەروايە، كەسى دىمەوئى لە تەرجەمەو شەرحى ھەدىثدا بەھەلەنەچى دىمى ھەردوۋ زمانەكە بەمباشى بزانى، ئاگايەكى چاكى لەزانستە ئىسلامىيەكان و عولومى ەرمبى ھەبى، سەرەراي ئەمەش ھەموو رىواياتى جۆر بەجۆرى ئەو ھەدىثە كۆبكاتەو، ئەوجا بەپىي ئەوانە تەرجەمەو شەرحەكە وادابىرئىزى كەبگونجى لەگەل كاكلىەى ناومرۆكى ھەموو گىرپانەومكاندا، لەلايەنى رەوانبىزىشەو و مرگىپ بۆى ھەيە ئەگەر بتوانى رىستەى رەساي رەوانبىز بەكاربىنى، زاناكان دىمەر موون (مەلەل) و وەرسبوون لەخودا ناومشيتەو، كەواتە ئەم جۆرە تەعبىرە (لايمل الله حتى تملوا) بۆ موشاكەلەو ئىزدىواجە، بۆيە بەندمىش موشاكەلەم بەكارھىنا، ئەوجا مەبەستى سەرمكى وەرسبوونى خودام لىكدايەو. ئەم جۆرە شىكردنەومىيە لەكوردىدا، لەم جۆرە بابەتەدا ھىشتا زۆر نۆبەرمىيە، لەبەرئەو زۆر تىرو تەسەل نابى: (ت/ال/٦١/ف/١/ز/١٠ = ز/١٠/ز/٧١).

٤٥٠ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ، فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى وَهُوَ نَاعِسٌ، لَعَلَّهُ يَذْهَبُ يَسْتَغْفِرُ فَيَسْبُ نَفْسُهُ». {الحديث/ ١٨٣٢ = ١٨٠٢ فم. تجريد/ ١، لاپەرە: ١٧١، ژمارە: ١٥٦ = ٢١٢}: (٤٥٠)

عائىشە (رەزاي خوداي لى بى) ھەرموۋى: جارى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) ھەرموۋى: (كاتى يەككى لەئىو لەناو نوپژدا وەنەوزى دىداو خەو نووچكەى بوو، ئىتر بابچى بخەوئى ھەتا خەومكەى دەرۋا، چونكە كاتى بەدەم

ومنه وزه کوتی و خه وبردنه ووه، نوئژ بکه، رنگه بتانه وی بپارینه وه بو
خوتان، به لام له حیاتی نه وه جنیو به خوتان بدمن). {تاج/۱، ژماره: ۵۷۸،
چاپی/۴، زنجیره: ۹۶}.

(۳۲) باب: الأمر بتعهد القرآن وکراهة قول: نسیت آیه کذا وجواز قول: أنسيتها
فهو مانکردن به سه ره برشتی قورنان و ناباشه بلی: نهو نایه ته م له بیر
چوه ته وه له بهرم نه ماوه، به لام دروسته که بلی: فیساره نایه ته م له بیر
براو ته وه!

۴۵۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ: «يَرْحَمُهُ اللَّهُ لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً كُنْتُ أَسْقِطُهَا
مِنْ سُورَةٍ كَذَا وَكَذَا». (الحديث ۱۸۳۴ = ۱۸۰۴ فم. تجريد البخاري ۳/ رقم: ۱۱۲۰ =
۲۶۵۵، ۵۰۳۷، ۵۰۳۸، ۵۰۴۲، ۶۳۳۵، ۵۰۳۸. أبوداود. صلاة: ۱۳۳۱ تحفة
الأشراف: ۱۶۸۰۷): (۴۵۱)

عائیشه هاوسهری پیغه مبه (دروودی خودا له سهر پیغه مبه رو رمزای
خودا له هه موو هاوه ل و هاوسه رانی بی) فهرمووی: شه وی پیغه مبه (دروودی
خوای له سهر بی) له مالی من بوو، خه ریکی شه ونوئژ بوو، پیاویکیش له ناو
مزگه وتا، شه ونوئزی دمکردو قورنانی تیادا ده خویند پیغه مبه (دروودی خوای
له سهر بی) گوئی له دمنگی قورنان خویندنه که ی بوو، له منی پرسى: نه ی عائیشه!
نه مه دمنگی عه ببادی کورپی بیشره؟ گوتم: به لی، نه وه دمنگی نه وه، فهرمووی:
ره حمه تی خودای لی بی، نه م پیاوه فیساره نایه تی له فیساره سوورعت یاد
خسته وه، که نهو نایه ته م له یاد برابووه. (تاج/۴ ز ۷۷/ ژ/۳۶۱۰).

(۴۵۱) تجريد البخاري/۳، ژماره: ۱۱۲۰ = ۲۶۵۵، ۵۰۳۷، مختصر صحيح مسلم/۵، ژماره: ۲۱۱۴ =

٤٥٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ الْإِبِلِ الْمُعْقَلَةِ إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ». (الحديث ١٨٣٦ = ١٨٠٦ فم. تجريد البخاري بالكوردي/٤ رقم/١٧٣٤ = ٥٠٣١ فتح الباري).^(٤٥٢)

عەبدوللای کوری عومەر (ڕمزی خۆی لى بى) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خۆی له سهربى) فەرمووی: نموونه ی قورئانخوین، وهك نموونه ی خاومن و شترى مهربه نديکراو وایه، چۆن ئەو ئەگەر سهرهوکارى و شترهکەى بکا، ئەوا و شترهکەى بو دەمینى، به لām ئەگەر به ره لای بکا، ئەوا و شترهکە به له سه ده بى و له ده ستى دهر ده چى، قورئانیش ههروهها، ئەگەر خاومنهکەى خه ریکى بى و چاودىرى بکا، ئەوا له به رى ده مینى به ره وانى، دهنه به ره به ره له بى ده چىته وهو له به رى نامىنى). (رياض الصالحين/٢ ز/١٨١ ز/١٠٣) + (تاج/٤ ز/٣٦٠٧).

٤٥٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بِئْسَ مَا لِأَحَدِهِمْ يَقُولُ: نَسِيتُ آيَةَ كَيْتَ وَكَيْتَ بَلْ هُوَ نَسِيَ، اسْتَذْكِرُوا الْقُرْآنَ فَلَهُو أَشَدُّ تَفْصِيًّا مِنْ صُدُورِ الرِّجَالِ مِنَ النَّعَمِ بِعُقُلِهَا». (الحديث ١٨٣٨ = ١٨٠٨ فم. تجريد البخاري/٤ رقم/١٧٣٥ = ٥٠٣٩، فتح الباري. ترمذي قراءات: ٢٩٤٢. نساني. إفتتاح: ٩٤٢. تحفة الأشراف/٩٢٩٥).^(٤٥٣)

عەبدوللای کوری مه سعود (ڕمزی خۆی لى بى) فەرمووی: خۆشه ويست (دروودی خۆی له سهربى) ده فەرمووی: چه نده خراب و ناشيرينه بو ئاده ميزاد كه بلئى: من ئەو نايه ته، يا ئەو سوورمه ته له بير چۆته وه، به لكوو

^(٤٥٢) تجريد/٤، ژماره: ١٧٣٤ = ٥٠٣١، مختصر صحيح مسلم/٥، ژماره: ٢١٠٩ = ١٨٣٦.

^(٤٥٣) تجريد/٤، ژماره: ١٧٣٥ = ٥٠٣٩، مختصر صحيح مسلم/١، ژماره: ٢١١٠ = ١٨٣٨.

ئەو چارەنووسی خودایی لە بیرى بردۆتەو، کەوابوو بابێی: فیسارە ئایەتم، یا فیسارە سوورمتم، لەبیر براوتمەو.

دەى هەمیشە دەورى قورئان بکەنەو، بیکەن بەوێردى سەر زمانتان و پێشەى هەمیشەتان، ئەگینا چۆن و شترو مالات کە لە پەت بەربوون، ئەگەر چاودێرى نەکرین، بەرە بەرە کۆی و بەلەسە دەبن و ئیتەر زەوت ناکرین، قورئانیش ئاوا، بگرە خێرا تریش لەسینگى قورئان خوێنەکان نااشنا دەبێ، ئەگەر بێتو سەرو مە دەورى نەکریتەو. (تاج/ ٤/ ز ٧٧/ ٣٦٠٩) + (ریاض/ ٣/ ز ٨٠/ ١٠٠٣).

٤٥٤ - عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: تَعَاهَدُوا الْقُرْآنَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَفَصُّيًا مِنَ الْإِبْلِ فِي عُقْلِهَا. (الحديث ٥٠٣٣). (٤٥٤)

ئەبو موسا (رەزای خودای لێ بێ) فەرموى: پێغەمبەر (دروودى خودای لێ بێ) فەرموى: (سەرەو کارى قورئان بکەن و هەمیشە دەورى بکەنەو، دەسا بەو کەسە کە گیانى منى بە دەسە، قورئان زووتر لە بیر دەجێتەو، کاتى دەورى نەکریتەو، هەتا و شتر، کاتى لە پەت بەر دەبێ و بە لەسە دەبێ !!). (تاج/ ٥/ ل ٢٨٢/ ز ٧٧/ ٢- ش) + (ریاض صالحین/ ٣/ ل ٨١٠/ ز ٨١/ ١).

(٣٤) باب: إستحباب تحسين الصوت بالقرآن

له کاتی قورناخویتندنا، سوننه ته به دهنکی خوش بخویتندری

٤٥٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَا أَذِنَ اللَّهُ لَشَيْءٍ مَّا أَذِنَ لِنَبِيِّ حَسَنِ الصَّوْتِ بِالْقُرْآنِ يَجْهَرُ بِهِ».

(الحديث ١٨٤٤ = ١٨١٤ فم. بخاري. توحيد: ٧٥٤٤، أبوداود. صلاة: ١٤٧٢ تحفة/١٤٩٩٧). (٤٥٥)

نه بوهورميره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوای له سهربی) فهرمووی: خودا له هیج شتی ناوا به حوسنی رمزا گوئی ناگری، وهک گوئی دمگری له پیغه مبه ریکی دمنگ خوش، که به ناوازی خوش و به مه قامی جوان، قورنان بخوینتی و به شه و قهوه دمنگی لی هه لیری). (ریاض صالحین ٢/ ز ٨٢/ ژ ١٠٠٤ + تاج ٤/ ز ٧٨/ ژ ٣٦١٧).

٤٥٦- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ: (يَا أبا مُوسَى لَقَدْ أَوْتَيْتَ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ). (الحديث ٥٠٤٨). (٤٥٦).

نه بو موسای نه شعهری (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ره (دروودی خودای لی بی) پیی فهرمووم : (نهی نه بوو موسا ! به راستی خودای گه وره دمنگ و ناوازیکی خوشی پی داویت، ده لیری دمنگ و ناوازه خوشه که ی داوود پیغه مبه ره (دروودی خودای لی بی)). (تاج ٥/ ز ٦٣/ ل ٢٢٨/ ژ ٥/ + ریاض ٣/ ل ٨١١/ ز ٨٢/ ژ ٢- ش).

(٤٥٥) بخاری: ٧٥٤٤، مختصر صحیح مسلم/٥، ژماره: ٢١١١ = ١٨٤٤.

(٤٥٦) تجرید/٤، ژماره: ١٧٣٨ = ٥٠٤٨، مختصر صحیح مسلم/٥، ژماره: ٢١١٩ = ١٨٦٤.

پاڻھو شيڪردنه وه:

دمنگي خوش به هرميه کي گهورهي خودايه، بؤ كه سي بزاني پيڙي
بگريو له سنووري شهرعي خويديا به گاري بهيني. سوونه ته بانگ دمر دمنگي
خوش و زؤلال بيت، ههرومها سوونه ته پيش نويز دمنگي خوش بي، له هه ندي
گيڙانه وهى نهم فهرمودميه دا ههيه، كه هاوسهره گاني پيغه مبهريش گوييان له
دمنگي نه بوموساي نه شعهرى دمگرت له گاتي قورئان خويندن دا، هوى هاتن
(ورود) ي نهم فهرمودميه نه وه بوو، كه شهوي پيغه مبهريش و عائيشه، گوي له
نه بوموسا دمگرن، به دمنگه خوشه كه ي قورئان ده خويني، نه وميش به لگه يه بؤ
نه وهى كه بؤ ژنيش سوونه ته كه گوي له دمنگي قورئان خويندن پياويش وهك
هي زن بگريت، وهك گوي له دمنگي قورئاني تومار كراوى عه بدول باسيط و
مه نشاوى و شيخ مه حمودى نهل حوصه رى (ره حمه تي خودايان لي بي) و
كه ساني ترى وهك نه مانه بگري، يا له پشت پيش نويزه وه گوي له دمنگي
قورئان خويندنه كه ي بگري وهك گاتي نويزي جه ماعه ت.

(۳۵) باب: ذكر قراءة النبي صلى الله عليه وسلم سورة الفتح يوم فتح مكة

له رؤزي نازا كردني شاري مه كه كه دا، پيغه مبهريش (درودى خوداي له سهر بي)

سوره تي فه تي ده خويني

۴۵۷ - عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَغْفَلٍ الْمُزَنِيَّ يَقُولُ: قَرَأَ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَ الْفَتْحِ فِي مَسِيرٍ لَهُ سُورَةُ الْفَتْحِ عَلَى رَاحِلَتِهِ فَرَجَّعَ
فِي قِرَائَتِهِ. قَالَ مُعَاوِيَةُ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ يَجْتَمِعَ عَلَى النَّاسِ لَحَكَيْتُ لَكُمْ قِرَاءَتَهُ.

(الحديث ١٨٥٠ = ١٨٢٠ فم. تجريد/٤ رقم: ١٥٨٦ = ٤٢٨١، ٤٨٣٥، ٥٠٣٤، ٧٥٤٠ تحفة الأشراف/٩٦٦٦). (٤٥٧)

موعاوييهى كورى قوره (پهحمهتى خودای لى بى) فهرمووى: بيستم له عهبدوللاى كورى موغهفقهلى ئهل-موزمنى (پهزای خواى لى بى) دهمفهرموو لهپوژى ئازادکردنى مهككهدا، پيغهمبهرم بينى بهرپووه، بهسواری وشتره مينگهكهى خوى، سوورمى فهتجى دهخويند، لهكاتى خویندنهكهدا، بهدهم روښتنهوه، دمنگى خويى بهسوزو بهئاوازموه دهلهرانهوه، بهتپرو تهسهلى گو (نوتقى) بهپيتهكان دمكرد.

موعاوييهى كورى قورره (پهحمهتى خودای لى بى) فهرمووى: دهمترم خه لك كه له كه م لى بكن، ئه گينا ئيستا به جوانى، لاساى شيوهى قورئانخويندنهكهى عهبدوللاى كورى موغهفقهلم بودمكردنهوه وهك چو ن ئه و لاساى شيوهى دمنگ له رانه وهكهى پيغهمبهرى دمكردوه. (تاج/٤ ز/٧٨ ژ/٣٦٦ - ئادابو دمستوورمكاني قورئانخويندن و دهوركردنهوهى).

(٣٦) باب: نزول السكينة لقراءة القرآن

لهكاتى خویندنى قورئاندا، فريشتهى پهحمهت داده بهزن

٤٥٨ - عَنِ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَجُلٌ يَقْرَأُ سُورَةَ الْكَهْفِ وَعِنْدَهُ فَرَسٌ مَرْبُوطٌ بِشَظْطَيْنِ فَتَغَشَّتْهُ سَحَابَةٌ فَجَعَلَتْ تَدُورُ وَتَدْنُو وَجَعَلَ فَرَسُهُ يَنْفِرُ مِنْهَا فَلَمَّا أَصْبَحَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ « تِلْكَ السَّكِينَةُ تَنْزَلَتْ

لِلْقُرْآنِ». (الحديث ١٨٥٣ شيحا= ١٨٢٣ فم = فتح الملهم. تجريد البخاري بالكوردي/٤
ل/١٢٢ رقم/١٤٣٩= ٣٦١٤، ٤٨٣٩، ٥٠١١. تحفة الأشراف/١٨٣٦). (٤٥٨)

بهرائی کوری عازیب (پرمزای خویان لئ بئ) فہرمووی: جاری پیاوی، کہ
نوسہیدی کوری حوضہ پیر دہبئ، سوورمتی کہہف دہخوئنی، لہوکاتہدا
ماہنہکھی لہلایا بہدوو گوریس بہسرا بؤوہ، لہکاتی قورئان خوئندنہکہدا
پہلہہووی دہدا بہسہریداو، دہیگریتہ ناوو دہست دہکا بہگپخواردن بہدہووی
داو لئی نزیک دہبیتہوہ، ماہنہکہشی کہنہمہ دہبینئ سلی لئ دہکاو خوش
خوش ہل دہسلہمیتہوہ. جا بؤبہیانی ہاتہ خزمہتی پیغہمبہر، نہمہی
گیراپہوہ بؤی، فہرمووی (دروودی خوی لہسہربئ): نہوہ ئارامی و فریشتہی
ئاسایش بوون، لہبہر خاتری قورئانہکہ داباریون، ہہتا ئارامی و دئیایی
پہخشہوہ بکہن! (تاج/٤ ز/٨٠ ژ/٣٦٢٨ + ریاضی صالحین/٣ ز/١٨٠ ژ/٩٩٨ ل/٤٣
ج/٢) + (تجريد/٤ ژ/١٤٣٩ = ٣٦١٤).

روونکردنہوہ:

١. بہپئی رافہنامہ (شہرحہ)کان، نہم بہہرانہ لہم فہرموودمیہ ومردہگیرئ:
مرؤفی موسولمان دروستہ فریشتہ ببینئ. (بروانہ: تاج/٣ ز/٦٠ ژ/٢٩٧٧،
٢٩٧٨ - باسی پزیشکایہتی..).
٢. گہورمی دہورکردنہوہی قورئان و خوئندنئ.

(٤٥٨) تجريد البخاري/٤، ژمارہ: ١٤٣٩ - ٣٦١٤، مختصر صحيح مسلم/٥، ژمارہ: ٢١٠٦ = شيحا: ١٨٥٣

٣. لهکاتی خویندنی قورئان دا، بهم بۆنه پیرۆزمیهوه فریشته دادمبارن و گوی
دهگرن لهقورئانهکهو ئاسایش و رحمت و دنیایی پهخشهوه دهکهو بیت و
فهردمباری. (بر: تهجريد ١/ ژماره/ ٥٩ = ٢١٦ فتح الباری، لاپهه/ ١٧٢ ج/ ١).
٤. گوینگرتن لهقورئان سوننهته.

فریشته چهند جوړیکیان ههیه، وهک سهکینهو فریشتهی رحمت و فریشتهی
سزاو فریشتهی سرووش و نیگاو... تاد.

٤٥٩- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه): أن أسيّد بن حضيرَ بينما هو ليلة يقرأ في مريده إذ جالت فرسه فقرأ ثم جالت أخرى فقرأ ثم جالت أيضاً قال أسيّد: فخشيت أن تطأ يحيى فقمْتُ إليها فإذا مثل الظلة فوق رأسي فيها أمثال السرج عرجت في الجوّ حتّى ما أراها - قال -: فغدوت على رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فقلت: يا رسول الله بينما أنا البارحة من جوف الليل أقرأ في مريدي إذ جالت فرسي. فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) «اقرأ ابن حضير». قال فقرأت ثم جالت أيضاً. فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) «اقرأ ابن حضير». قال: فقرأت ثم جالت أيضاً. فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): «اقرأ ابن حضير». قال: فأنصرفت. وكان يحيى قريباً منها خشيت أن تطأه فرأيت مثل الظلة فيها أمثال السرج عرجت في الجوّ حتّى ما أراها فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): «تلك الملائكة كانت تستمع لك ولو قرأت لأصبحت يراها الناس ما تستتر منهم». (الحديث ١٨٥٦ شيعا = ١٨٢٦ فم = فتح الملهم. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري/ ٤ رقم: ١٧٣١ = ٥٠١٨. تحفة الأشراف/ ٤١٠٠). (٤٥٩)

(٥٩) تجريد البخاري/ ٤، ژماره: ١٧٣١ = ٥٠١٨، مختصر صحيح مسلم/ ٥، ژماره: ٢١٠٧ = مسلم:

ئەبو سەئیدی خودری (پەرزای خۆای لى بى) فەرمووی: ئوسەیدی کۆرى
 حوضەیر (پەرزای خۆای لى بى) فەرمووی: جارىکیان شەبوو، لەمشتاخ
 (مەربد)ى خورماکەما، سوورمى بەقەرەم دەخویند، ئەسپەکەم لەلاما، بەدوو
 گۆرىسى درىژ بەستراپۆو، لەپەزىکا ئەسپەکەم راپەنى و هەل سەمىیەو، ئىتر
 منىش کەمى بى دەرگ بووم، ئەسپەکەش بى دەرگ بوو، وە داسەکنا، کەم
 دەستم کردووە بەقورنەن خویندن، دىسان ئەسپەکە راپەلەکیەو، کەم بى
 دەرگ بوومەووە هەستم هەلگرت، دىسان ئەسپەکەش هەم بوویەو، هەتا
 چەند جارى ئەم کارە دووبارە بوویەو، ئىتر دەستم لەقورنەنخویندەکەم
 هەلگرت.

ئوسەید فەرمووی: یەحیای کۆرىشەم منال بوو، لەماینەکەو نەزىک بوو،
 ترسام ئەگەر ئەم حالەتە بەردەوام بى، ئەسپەکە کۆرەکەم بشىلێ، لەبەرئەو
 یەحیام راکیشاو دوورم خستەو لەئەسپەکەو، کەسەرم هەلپى واشتێ وەک
 کاژە هەور لەپاسەرم و بەئاسمانەو، هەرتەماشکرد هەتا دوورکەوتەو
 لەبەرچاوم ون بوو، کاژە هەورمکە کەبەرپاسەرمەو بوو دەجوولائو دەخولایەو،
 چراگەلێکی درەخشانی تىادا بوو، بریتى بوون لەگیانگەلێکی نوورانی ناسک و
 رووناک، بەرمبەرە بەرزموە بوون بۆ حەوا، تانەمان لەبەرچاوا!

فەرمووی: جا بۆبەیانى چووم بۆ خزمەتى پێغەمبەر و ئەم داستانەم
 عەزىکرد. ئەى پێغەمبەرى خودا! ئەم شەو، لەجەرگەى شەودا لەناوچىگە
 خەرمانى خورماکەم دا، قورئانم دەخویند، کەچى لەنکاودا ئەسپەکەم
 راپەلەکی. خۆشەويست (دروودى خۆای لەسەربى) فەرمووی: ئەى کۆرى
 حوضەیر! دەبوو بتخویندبايە. منىش عەزىم کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا!
 مەترسى ئەوەم هەبوو، کە ئەسپەکە یەحیای کۆرم بشىلێ، چونکە لەنەزىکیەو

بوو، له بهرنه وه چووم به لای په حیاوه، دیسان پیغه مېهر (دروودی خوی له سهرې) فهرمووی: نهی کورې حوضه یر! دېوو بتخویند بایه، هه تا له پیت و فېری دابه زینی فریشته ی ره حممت زیاتر به شدار بوویتایه!.

جا چهند جارې پیغه مېهر (دروودی خوی له سهرې) چهند جارې وهای فهرموو، منیش ههرومها وه لأمم دایه وه، هه تا دواچار عهرزیمکرد، نهی پیغه مېهری خودا! بویه دستم له قورئان خویندنه کهم هه لگرت، چونکه چووم به لای په حیای کورمه وه. مه بادا ببی به ژیر پیی نه سپه که وه، چونکه زور نریک بوو لییه وه، جاله و کاته دا چراخانیکم له ناو کاژه هه وریکا بیی، به حه واوه بوو، بهره بهره بهرزه وه بوو بؤناسمان، هه تا ته واو دوورکه و ته ووهو له بهر چاوم نه ما. جا خوشه ویست (دروودی خوی له سهرې) فهرمووی: نایا دهمانی نه وچه چی بوو؟ گوتم: نه، فهرمووی: نه وانه فریشته بوون، بؤ گوینگرتن له قورئان خویندنه کهی تؤ نریک بوونه ته وه، گوینان له دمنگه خوشه کهی تؤ گرتووه، نه گهر تؤ بهر دهمام بوویتایه له سهر قورئان خویندنه کهم، به یانی به بی پهرده خه لگان، به چاوی خوینان ته ماشای نه و پوله فریشته یان دمکرد، له سهر نه و حاله ته ی که گوینان له دمنگی تؤ گرتبوو، وه خوینان له وان نه دهماردمه وه! (تاج/ ۴/ ز/ ۸۰/ ژ/ ۳۶۲۸ + ریاض الصالحین/ ۳/ ل/ ۴۳/ ژ/ ۹۹۸ ج/ ۲ + تجرید/ ۴/ ژماره/ ۱۴۳۹ = ۳۶۱۴، ۴۸۳۹، ۵۰۱۱).

روونکردنه وه:

په کهم: نه م بهرانه له م فهرموودمیه و مرده گیرین:

۱. نوسهید دمنگی زور خوشبووه، هاوه لی پیغه مېهر بووه.
۲. له ناو یارانې پیغه مېهر دا، کهرامات رووی داوه، برپانه: نه م شوینانه: ته جریدی بوخاری، ژماره/ ۳۰، ۴۹، ۶۶، ۷۵، ۸۳، ۸۹، ۹۷، ۱۱۷، ۲۸۵، ۳۴۹، ۴۳۴، ۴۱۹.

۳. موسولمانی خواناس فریشته دمبینی: (بر: ژماره/۱۴۴۴ تهجرید) + (بروانه: ژماره/۲۱۰۶ لهپوختهی موسلم).

۴. ئاژه‌ل و ولاخ و وه‌لس فریشته دمبین. (بر: ژماره/۱۵۰۷ تهجرید) له‌گیرانه‌ومیه‌کی بوخاری دا: (وَالْیَ جَانِبِ حِصَانٍ) دیاره که حیسان نه‌سپی رمه‌نی چاکه.

۵. قورئانخویندن به‌دمنگی خوش، له‌گه‌ل سه‌لاح و ته‌قوادا، ریخوشکهره بو خیر و بیرو پیت و فه‌ری زور، وه‌ک دابارینی سه‌کینه و دیتنی فریشته و روشنبوونه‌وی دل و دموون و چاوو گه‌یشتن به‌پایه‌ی ویلایه‌تی شهرعی. (بر: ۱۴۹۲ تهجریدی بوخاری به‌کوردی). وه‌ ئیمه به‌چاوی خومان له‌سهرده‌می خومانا کۆمه‌لئ له‌م قورئانخوینه خوا پیداوانه‌مان بینی، پیت و فه‌رو به‌ره‌کمت و شۆرمت و ناوی جوانیان سهر رووی زه‌وی پرکردوو، وه‌ک: (مه‌نشاوی و شه‌عشه‌عی و عه‌بدولباسطو سودمیسو حوسه‌ری و مه‌لای خه‌یال و که‌سانی تری زور) ره‌حمه‌تی خودا له‌هه‌موویان بی.

۶. له‌فه‌رمووده‌ی ساخ دا، کۆمه‌لئ به‌لگه‌ی روشن و فه‌رمووده‌ی ساخ هه‌یه، نه‌م جوژه بابته‌ ده‌سه‌لینئ، بیجگه له مرؤف و فریشته و جنۆکه و په‌ری و شه‌یاتینی، شتگه‌لی تریش هه‌ستیان هه‌یه، قسه‌دمکه‌ن، له‌شت تی‌ده‌گه‌ن، دمرؤن، ته‌سبیحات دمکه‌ن، وه‌ک ته‌سبیحاتی خوراک و دارو به‌ردو قسه‌کردنی ئاژه‌ل و تیگه‌یشتنیان له‌زورشت، ته‌نانه‌ت گریان و بی‌که‌نینیشیان لی روودمات. (بر: تاج/۲ ز/۱۰۷ ژ/۳۸۱ + ز/۱۰۹ ژ/۳۸۳، ۳۸۴ + تاج/۳ ز/۱۱۰ ژ/۳۸۵ + تجریدی بوخاری/۴ ژ/۱۶۹۷ = ۱۶۹۷، ۱۶۹۸، ۱۶۹۹ + فتح الباری = ۱۶۹۸ = ۱۶۹۸، ۱۶۹۹ + پوخته‌ی سه‌حیحی موسلم، ژماره/۱۵۲۸ = ۵۸۹۸ صحیح مسلم بشرح النووی + ژماره/۱۵۳۸ = ۷۴۳۷ شرح النووی + ژماره/۱۵۴۲ = ۵۶۶۹ شرح

النووی + پوختهی صهحیحی موسلیم، ژماره/۱۶۲۴ = ۶۱۳۳ شرح النووی +
 ژماره: ۱۶۲۴ = ۶۱۵۴ + ژماره/۱۶۴۶ = ۶۱۹۸ ترقیم شیخ خلیل مأمون شیخا
 لصحیح مسلم بشرح الإمام النووی + ۱۶۶۸ = ۶۲۵۴ + ژماره/۱۶۷۶ = ۶۲۶۵ + ۱۶۹۷
 = ۶۳۰۵ شرح النووی).

دووم: ئوسهیدی کوری حوضهیر (رهزای خوای لی بئ) یهکیکه لهگهوره
 هاوهلانی پیغهمبهیر (دروودی خوای لهسهریئ). باوکی ئوسهید (واته: حوضهیر)
 بیایوکی سوارچاک بوو، سهرۆکی هۆزی نهوس بوو، بهموسولمانی مردوو،
 لهپۆزی ههرای بوغاثدا، خۆی سهرۆکی هۆزمکهی بوو، بۆ ههوال سهارمت
 بهپۆزی بوغاث برپوانه: تهجریدی بوخاری بهرگی چواره، ژماره/۱۴۸۱ = ۳۷۷۷،
 ۲۸۴۶، ۳۹۳۰ فتح الباری + تاج/۳ ز/۹۲، ۹۳، ۹۴ لهژماره (۳۱۳۷) وه ههتا ژماره
 (۳۱۴۲).

ئوسهید یهکیکه لهموسلمانانه ههره پيشینهکان، لهشهوی پهیمانی
 بهیعهتولعهقهبهی دووم دا، یهکیک بوو لهنهقیبهکان، لهسهردمستی موضعهبی
 کوری عومهیردا ئیسلام بوو، لهکاتی بهستنی پهیمانی برایهتی دا، پیغهمبهیر
 (دروودی خوای لهسهریئ) داینا بهبرای زمیدی کوری حاریته.

لهپۆزی ههرای ئوحددا، که موسولمانان پشتی پیغهمبهیران چۆل کرد، نهو
 لهخزمهتی دا مایهوهو خۆگربوو، وه جهوت برینی لهو شهرمدا لی کرا، نهومنده
 نازاو نهبهرد بوو، کۆمهلی فهرموودهی ههیه لهصهحیح دا.

ئوسهید بیایوکی ژیری هۆشمهندی کاملی خاومن راو بۆچوون بوو، بیایوکی
 زۆر دمنگ خۆش بوو، لهشهودا بهدمنگیکی خۆش لهشهو نوێژدا قورئانیکی
 زۆری بهدمنگی بهرز دهخویند، جاری وا دمبوو، سوورمتی بهقههری بهتهواوی

دەخویند، بەپیتی ئەم فەرموودمبە فریشتە دەهاتنە خزمەتی و گوڤیان لەدەنگە
خۆشەگەیی دەگرت، لەکاتی قورئانخویندن دا.

لەسەردەمی جێنشینی پێشەوا عومەردا، حەزەرتی ئوسەید (پەرزای خوای
لێ بێ) فەرمانی حەقی بەجێهێناو مەرگ بوو بەمیوانی و بەمردنی خودا مرد،
لەمانگی کۆلە مانگ دا لەسائی بیستی کۆچی دا، ئیمامی عومەر نوێژی لەسەر
تەرمەگەیی کرد.

بەفەرمانی ئیمامی عومەر، دوو ریز لەنەووی بەنی ئەشەهل، کە ئوسەید
لەوبەرە بابە بوو، هەلیان گرت هەتا گۆرستانی بەقیع و لەوێ بەخاکیان سپارد،
راسپێری بۆ عومەر نوسیوو، عومەر تەماشای راسپێرینامەگەیی کرد، چوار
هەزار لیرەیی زێر قەرزار بوو، رمزە خورمای لەمەدینە هەبوو، عومەر فرۆشتنی و
قەرزمەگەیی سەری دایەووە لێی، دەلێن: ئیمامی عومەر خۆیشی چوووتە زێر
تەرمەگەیی، کاتی دەیبەن بۆگۆرستان.

لەریاض صالحین دا، دەفەرموئ:

ئەنەس (پەرزای خوای لێ بێ) دەفەرموئ: ئوسەیدی کورپی حوزەیر و
عەببادی کورپی بێشر (پەرزای خوایان لێ بێ) شەوئ لەخزمەت پێغەمبەردا
دەبن، هەتا شەو درمەنگ دەبن، کە لە لای پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەربێ)
دەردەچن و بەرمەمال دەگەڕێنەووە، هەرکەسەیان سەرودار دەستیان بەدەستەووە
دەبن، ئێتر بەفەرمانی خودا، لەرێگا دارمەستی یەکیکیان دەبن بەچراو رۆشنایی
یان بۆدەگا، لەبەر شەوقەگەیی دەرۆن هەتا رێگەیان لەیەکتر جیا دەبێتەووە،
ئەوجا دارمەستی ئەوی تریان دەبن بەچراو، رۆشنایی دەکا بۆی ئێتر
هەریەگەیان لەبەر شەوقی دارمەستی خۆی دەروا، هەتا دەگاتەووە مائی خۆی.

ئىمامى بوخارى (رەحمەتى خوداى لىق بى) گىراۋىيەتەۋە. (رياض/۳ ز: ۲۵۳
 ز/۱۵۰۸) + (تاج/۳ ز/۱/۳۲۲۵) + (تاج/۳ ز/۴۶ ز/۳۴۷۰).

سۈيىھەم: بۆنەۋەدى كەبەباشى بزانين كەخەۋارىقو كەرامات لەناۋ ھاۋەلانى
 پىغەمبەردا، چەندە زۆر بوۋە، بەپىچەۋانەى نەۋ قسەئۆكەۋە كە گۈايە
 كەرامەت، لەناۋ ياران ۋ ھاۋرپىيانى پىغەمبەردا كەم بوۋە، بەم مەبەستە ئامازە
 دەكەين بۆنەم شوپنانه:

تەجىرىدى بوخارى بەرگى يەكەم: ژمارە/۴۳، ۸۹، ۹۰، ۱۲۶، ۱۵۹، ۱۶۳، ۲۲۰، ۲۴۰،
 ۲۶۹، ۲۷۱، ۲۸۵، ۳۱۵، ۴۶۸، ۴۷۹، ۵۵۴، ۵۷۷، ۵۷۹. بەرگى دوۋەم: ژمارە/۶۰۹، ۶۱۷، ۶۳۸،
 ۶۵۴، ۶۶۳، ۷۲۱، ۷۵۰، ۷۵۵، ۷۸۸، ۹۳۱. بەرگى سۈيىھەم: ژمارە/۱۰۴۷، ۱۰۶۳، ۱۱۱۱، ۱۱۷۳،
 ۱۲۰۰، ۱۲۰۶، ۱۳۵۰، ۱۴۴۴، ۱۴۷۳، ۱۵۱۳.

(۳۷) باب: فضيلة حافظ القرآن

باسى بەھرەۋ كەۋرەيى قورئان لەبەرەكان

۴۶۰ - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا
 طَيِّبٌ وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ التَّمْرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ وَمَثَلُ
 الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الرِّيحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي
 لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ». (الحديث ۱۸۵۷
 شيخا= ۱۸۲۷ فم. تجريد البخاري/ ۴ رقم/ ۱۷۴۱= ۵۰۵۹، ۵۰۲۰، ۵۴۲۷، ۷۵۶۰

فتح الباري. أبوداود. أدب: ۴۸۳۰. ترمذی. أمثال: ۲۸۶۵. نسائي. إيمان: (۵۰۵۳). (۴۶۰)

نەبومووسای ئەشعەری (پەزای خوای لی بی) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خوای لەسەربێ) دەفەرموی: وێنەى ئەو موسوڵمانەى کە قورئان دەخوینێ و لەهەمان کاتدا کارى پێدەکا وەك لیمۆ وایە، هەم بۆنى خۆشەو هەم تامى خۆشە، وێنەى ئەو موسوڵمانەى کە قورئان زۆر نەخوینێ بەلام کارى پێ بکا، وەك خورما وایە، هەرچەند بۆى نییە بەلام تامى خۆشە، وێنەى پیاوی دوو پرووی قورئانخوین وەك رێحانە وایە، هەرچەند بۆنى خۆشە بەلام تامى تالە! وێنەى دوو پرووی قورئان نەخوینیش وەك گووژالک وایە، بۆنى خۆشى نییە و تامیشى تال و ناخۆشە). (تاج/ ۴/ ز/ ۷۱/ ۳۵۹۲ - گەورمى قورئان) + (ریاضى الصالحین/ ۳/ ز/ ۱۸۰/ ۹۹۵).

روونکردنەوه:

۱. ئوتروجه میومیه که لهجۆرى لیمۆیه، لەعەرمبى پەشوکی دا پێى دەلێن (الکباد).

ئەم فەرموودمیە بەلگەیه لەسەرئەوه، کە پەندى پێشینان و زەربولەئەل، بۆ تیگەیشتنى تەواو لەبابەتەکە کارى پەسەندە، وە موسوڵمانان پایە بەرزو پایە نزمیان هەیه، وەهەلگرانى قورئان خاومنى پلەو پایەى بلندن لەلای خودا.

(۴۶۰) تجریدالبخارى/ ۴، ژمارە: ۱۷۴۱ - ۵۰۵۹، مسلم: ۷۹۷ - مسلم ترقیم محمد فؤاد: ۱۸۵۷ -

مختصر صحيح مسلم/ ۵، ژمارە: ۲۱۰۴.

(۳۸) باب: فضل الماهر بالقرآن والذي يتتبع فيه

بدهويابهى كهسى قورئانى رهوانه و كهسى كه نهرك دهكيشى بوى و زمانى

بيتهوى تهتهله دهكا

۴۶۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَةِ وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ». (الحديث ۱۸۵۹ شيحا = ۱۸۲۹ فم = فتح الملهم. تجريد البخاري ۴/ رقم ۱۷۱۳ = ۴۹۳۷ فتح الباري ل/ ۵۱۱. أبوداود. صلا/ ۱۴۵۴. ترمذي. فضائل القرآن: ۲۹۰۴ ابن ماجه. أدب: ۳۷۷۹ تحفة الأشراف: ۱۶۱۰۲). (۴۶۱)

عائيشهى هاوسهرى پيغه مبهى (دروودى خوادا لهسهر پيغه مبهى و رمزى خوادا لهه موو هاوهل و هاوسهره كانى) فهرمووى: خو شه ويست (دروودى خواى لهسهر بى) دمه فرموى: نموونهى نهو قورئانخوينهى كه بهرموانى قورئانى له بهرمو كارو رهفتارى بى دهكا، له پايهى نهو فريشته ريژدارو فروستاده و چاكه خوازانهدايه، كه له جيهانى بالاو عالمى مهله كووتدا، سه رپهرشتى قورئان دهكهن و په يامه كانى خوادا دمهينن بؤ خه لكان و خوادا لهم دوونايه تهدا باسيانى كردووه كه دمه فرموى: {بايندى سفره، كرام برزقه} (سوره عبس، ۱۶-۱۵).

واته: نهو قورئانه له جيهانى بالاو، وا له دهستى كو مه لى فريشتهى فروستاده ريژداردا، كه فهرمان بهرو چاكه خوازنو زور به ريژو قه درموه سه رپهرشتى دهكهن و نه ميندارى خوادا لهسهر سرووش و لهكاتو ساتى دياريكراودا، نامه كانى خوادا دمهين بؤ پيغه مبهى (ران).

نهو جا خو شه ويست (دروودى خواى لهسهر بى) فهرمووى: وه نهو كه سه شى كه خهريكه ده يخوينى و به گران بوى له بهرده كرى و لهكاتى خويندن و

(۴۶۱) تجريد البخارى ۴، ژماره: ۱۷۱۳ = ۴۹۳۷، مسلم: ۷۹۸ - مختصر صحيح مسلم ۵، ژماره: ۲۱۰۵

دمورکردنهوهی دا، زمانی پټوهی تهتهله دمکا، ئەم جوړه کەسەیش لەباتی یەک پاداش دووپاداشیان بو هەیه. (تاج/ ٤/ ز ٧٦/ ل ٥/ ج ٤/ ز ٢٥٩١ + ریاض/ ٣/ ز ٨٠/ ج ٩٩٤/ ٢).

ئەمەیش گێرانهومیەکی تری ئەم فەرموودمیه (تجريد/ ٤، ژماره: ١٧١٣):
عائیشه (رمزای خودای لى بى) له خۆشهويستوه (دروودی خودای لى بى) فەرمووی: (نمونهی ئەو قورئان خوینەى کە بە پەوانى قورئانى لەبەرە و رەفتاری پى دەکا، ئەو له پایەى ئەو فریشتە بەرپزە خیرخوايانەدايه کە له جیهانی بالاداو له عالەمى مەلەکووت دا، سەر پەرشتى قورئان دمهکن و خودا لهم دوو نایهتەدا باسیانى کردوو، کە دمهفرموى: ﴿بایدی سَفَرَةَ کَرَامِ بَرَرَةَ﴾: (ئەم قورئانە له جیهانی بالاداو، بە دەمستی چەند فریشتەیهکی بەرپزی خیرۆ مەندی فەرمان بەری خواوه).

پنڤه مەبەر فەرمووشی: (وە ئەو کەسەشی کە خەریکە دەخوینى و بە گران بوى لەبەر دەکریت، له جیاتى یەک پاداش، دوو پاداشى بو هەیه). (تاج/ ٥/ ل ٢٧١/ ز ٧٦/ ف ٢- باسی گەورمى قورئان).

(٣٩) باب: إِستِحْبَاب قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ عَلَى أَهْلِ الْفَضْلِ وَالْحَذَاقِ فِيهِ وَإِنْ كَانَ الْقَارِئُ أَفْضَلَ مِنَ الْمَقْرُوءِ عَلَيْهِ

سوننهته قورئان له لای کەسیکی شارهزای قورئانپهوان پهوان بکری، با قورئانپهوانکه ره که به هره مه ندریش بى له قورئانزانه که

٤٦٢ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ: «إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا)» .

قَالَ وَسَمَّانِي قَالَ « نَعَمْ » فَبَكِيَ . (الحديث ١٨٦٢ = ١٨٣٣ فم. تجريد البخاري/٤
رقم: ١٤٩٣ = ٣٨٠٩، ٤٩٥٩، ٤٩٦٠، ٤٩٦١، تحفة الأشراف: ١٢٤٧). (٤٦٢)

ئەنەسى كۆرى مالیک (پەزای خۆی لى بى) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی
خۆی لەسەربى) بە ئوبەییەى كۆرى كەعبى فەرموو: (خودای گەورەو سەرورە
فەرمانى پى کردووم كە سوورمتى {لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا} كە ناسراوە بە
سوورمتى ئەلبەیینە، لەلای تو بەدەرس بخوینە).

ئوبەیی فەرمووی: بەناوی خۆم ناوی هێنام بوو و خودا پى فەرمووی: ئەى
موحەممەد سوورمتى {لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا} لەلای ئوبەییە بخوینە؟
فەرمووی: بەلى، ئەنەس فەرمووی: جا لەخۆشیانا ئوبەییە دەستى کرد
بەگریان. (تاج/٤ ز/٧٩ ژ/٣٦٢٧).

روونکردنەو:

١- لەرافەنامەکانا، بەتایبەتى نەوہوى و عەللامەى عەینى، دەفەرموون: بەپى
دەقى ئەم فەرموودمى، ئوبەیی كۆرى كەعب، تەنیا كەسى بوو، لەھاوہلانى
پېغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربى) كە شانازى ئەوہى پى بپاوە كە
پېغەمبەر دەرسى قورئانى لەلا خویندووە.

٢- ھەروا رافەکاران دەفەرموون: مەبەستى پېغەمبەر لەم كارە ئەوہ بوو، كە
بى بەپیشەواو سەرمەشقى جوان لەم بوارەدا، بۆ ھاوہل و یارەكانى ھەتا
نیشانیان بەدا بە كەردەوہ، كە دەرسى قورئانخویندن و فیربوونى زانست
لەخزمەتى مامۆستای زانادا كاری پەسەندو جوانەو، نابى كەس نكوولى لى
بكاو بلى من لەوہ گەورەترم كە دەرس لەلای ئەم و ئەو بخوینە.

- ۳- پیغه مېهر (دروودی خوی له سهرېږ) دمرسی قورئانی هه موو له لای جوېرائیل خویندووه، به تاپېه تی له مانگی ږمه زاندا، دوو به دوو موراجه عه و دموری قورئانیان دمکړدوه، هه تا پیغه مېهر به جوانی قورئانه که ږموان بکا، به ته جویدو موو به هه موو قیرانه ته کانیه وه. له (عمدة القاری شرح صحیح البخاری) دا، دمهرموئ: (وقال الكرمانی: وفائدة درس جبریل (عليه الصلاة والسلام) تعلیم الرسول بتجوید لفظه، وتصحیح إخراج الحروف من مخارجها، ولتكون ستة في هذه الأمة كتجوید التلامذة على الشيوخ قرائتهم...). {المكتبة الشاملة الإسلامية الألكترونية ۲۰۰۹ DVD}.
- ۴- نوبه یی ماموستانه کی قورئان خوینی گه وره بوو، و مسهرچاومیه که له سهرچاومکانی تیلانومتی قورئان له ناو نه ته ووی نیسلام دا بو ژیان نامه ی نوبه یی ږوانه ژماره (۲۴۲) که له پیشه وه رابورد.
- ۵- گه لی له ماموستانه به ږیزمکان، له بهر چه نډین هو ی له باری جیا جیا دمرسو وانهمیان له لای فیه کیکانی خو یان خویندووه، ده لئین: مه لا عه بدوږه حمانی پینجوینی که په کیك بووه له مه لا گه ورمکانی کوردستان، که گورمه کی له مزگه وتی گه ورمی پینجوینه، که من خو م چوومه ته سهر گورمه کی، که په راویزی گرنگی له سهر گه له نېه ووی ئادابو گه له نېه ووی بورهان و زور په راوی تره میه، ده لئین: ئه م ماموستانه مه زنه له کاتی پیری دا گه لی شتی له یاد نامینئ، ته نانمت زور له و په راویزه گرانانه ی که له سهر کتیبه کان نویبووی، مه عناکه یانی نه دمزانئ، سهر له نوی له فقه و شاگردمکانی خو یی دمپرسییه وه.
- له جه نابی خوالی خو شېوو ماموستانه مه لا عه بدوئلای چوروستانیم بیست دمپهرموو (هه زار ږه حممت له وو له ماموستانی ئی بنولقه رمداغی و ماموستانی

پېنجوینى بى): لەسەرە مەرگ دا، فەقەيكانى مەلای پېنجوینى دەبینن كە
 مامۇستا رووى گەش و نوورانى و خوشە، بەپېچەوانەى كاتى ژيانى، كە ھەمیشە
 خەمبارو خەفەتبار بوو، كە لەم بارمىەو پەرسىارى لى دىمكەن، لەو ئەمدا
 دەفەرمووى: لەناثارا ھاتوو كە عەبدى سوفيەن، كە يەككە لەپېكۆرەكانى
 جەجال، مەلایەكى زۆر زىرەك و بلىمەتە، ناوى خۆى و ناوى باوكى وەك ناوى
 من و ناوى باوكم وایە، لەخۆرەلاتەو پەيدا دەبى، لەناخى تەمەنى دا خودا
 سەرى لى دەشوینى و دەبى بەپېشەرەوى كۆمەلەى جەجال، جا ئىستا لەم كاتى
 گىانەلەو سەرەمەرگەدا، مۆژدەى ئەو دەم پى دراو كە سوپاس بۆخودا لەسەر
 نىمان دەمرەو ئەو لەمەو دەورەو دۇنيا بووم كەمن ئەو مەلە دەپۆرەحمانە
 چارە پەشەنەم، جا بۆیە كاتى خۆى ئاوا پەست و خەمباربووم ئىستا ئاوا
 دۇشاد و شادمانەم (نىكەرى صالحىن پەحمەتى واپى).

ھەروا جەنابى مامۇستا مەلە عەبدوللەى چۆرۆستانى گىراپەو بۆئىمەى
 فەقەيكانى، فەرمووى: جارى كۆمەلەى فەقى باش بووین، لەخەمەتى مامۇستا
 شىخ عومەرى قەرمەداخى دا دەرسمان دەخویند، شوینەكە زۆر سەخت و گران
 بوو پەراوێزى مەلای پېنجوینى بەسەرەو بوو، ناو بەناو مامۇستا شىخ عومەر
 پەخەنى توندى لەپەراوێزەكانى مامۇستا مەلە عەبدۆرەحمانى پېنجوینى
 دەگرت.

مامۇستا مەلە عەبدوللەى كە خۆى موحازى شىخى ئىبنولقەرمەداغى بوو،
 فەرمووى: ئەم مەلە حەمەمىنە شىتەيش كە ئىستا لە خانەقا دەزى لەوئى بوو،
 لەكۆرەكەدا دانىشتبوو، روویكردە مامۇستا شىخ عومەرەو پى فەرموو: قوربان!
 تۆ ئىستا زەمانت تەرەو پاراوم مەلە عەبدۆرەحمان بارى خاكى لەسەر دىل بارە،

به خوا نه گهر ئیستا مه لا عه بدو ره حمان له دمرگای خانه قاوه دمرده گه وت، تۆ
له ترسا دهنوێژده گه ت دمشکا!!.

به خزمه ت زۆر له مه لاو زاناو پیاو چاکان گه یشتووم، به لام که سم نه دیوه که
وهک مامۆستا مه لا عه بدوللای چورستانی راستگۆو زمانپاک بێ، هه موو سیفاتی
راوی سه حیحین له و مامۆستا به رپژه خواناسه دا هه بوو (هه زار ره حمه تی خودا
له هه موویان بێ).

نوبه یه ی کۆری که عب ئه نصارییه، که سناوی ئه بولونزیره، نازناوی {سید
القراء = ئاغای قورئان خوێنه کان} بوو، ئاماده ی عه قه به ی دووهم بوو، هه روا
ئاماده ی غه زای به درو هه موو غه زاکانی تر بوو، پیاویکی چوار شانه ی ریش
سپی بوو، ریشی بۆیه نه ده کرد، واقیدی ده فهرموئ: یه که م نووسهری پیغه مبه ر
بوو، له رووداوه گه وره کاندا ئیمامی عومه ر راویژی پی ده کرد، له به رئه وه ی که
له پیغه مبه ری بیستبوو که هه موو دمردو نه خووشی و ئیش و ئازاری، با زۆر
که مه یش بێ، وهک تیغه لچه قینی درکی، ده بی به پۆشه رو که فارمته گونا ه،
له به رئه مه داوای له خودا کرد، که هه تا دهری، نه چه تایه کی وا له له شیا بێ، که
رینگه ی هه جو عه مره و غه زاو خه بات و نوێژی جه ماعه تی ئی نه گری، وه هه تا
مرد وابوو، هه رکه س دهستی له دهستی ده دا ههستی به گه رمی تایه که ی ده کرد،
یه کی بوو له شه ر زانه کانی سه حابه، را جیا یی زۆر هه یه له سه ر میژووی
مردنی، ئیستی عاب ده فهرموئ: زۆرینه ی میژوو ناسان ده فهرموون: له سه رده می
جینشینی عومه ردا مردوو، عه سقه لانی له ئیصابه دا ده ئی: ئه بو نه عیم نه وه
به راست دزمانی: که له سالی (۳۰) سی گۆچیدا، له سه رده می جینشینی عوسماندا
مردوو.

(٤٠) باب: فضل إستماع القرآن وطلب القراءة من حافظه للأستماع والبكاء عند القراءة والتدبر

باسی خیترو بههردی کوئی کرتن له قورنان و داوای قورناخویندن له
قورنانهوانی دهنگخۆش و گریان له و کاته داو وردیوونه و ده سهره نجدان له و اتاو
مه بهسته کانی قورنان

٤٦٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَقْرَأْ عَلَى الْقُرْآنِ ». قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْرَأْ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ؟ قَالَ: « إِنِّي أَشْتَهِي أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي ». فَقَرَأْتُ النِّسَاءَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتُ (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) رَفَعْتُ رَأْسِي. أَوْ غَمَزَنِي رَجُلٌ إِلَى جَنْبِي، فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَرَأَيْتُ دُمُوعَهُ تَسِيلُ. (الحديث/ ١٨٦٤ = ١٨٣٥ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ٤ رقم/ ١٦٥٢ = ٤٥٨٦، ٥٠٤٩، ٥٠٥٠، ٥٠٥٥، ٥٠٥٦. أبوداود. علم/ ٣٦٦٨. ترمذي. تفسير: ٣٠٢٤. تحفة/ ٩٤٠٢). (٤٦٣)

عهبدوئلاى كورى مهسعوود (رمزای خوای لى بى) فهرمووى: پيغه مبهه
(دروودى خوای له سهر بى) فهرمووى پيغ: هه ندئ قورنانم بو بخوينه. گوتم:
قوربان! قورنان بو تۆهاتوووه من بوئى بخوينم؟! فهرمووى: چه زده کم که سیکی
تر بىخوينى و گووى لى بگرم. منیش سوورمتى نيسائم بوئى خویند، هه تا
گه يشتمه سهر نه نايهته: { فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا } (سورة النساء - ٤/ ٤١).

واته: جا نه بى حالى نه و کافره بپروايانه له پروژى ژينه و هدا چون بى،
له و کاته دا که له هه موو گه لى، له هه موو نه ته و مین، شايه تن دمهينين، که شايه تنى

(٤٦٣) تجريد البخاري بالكوردي/ ٤، ژماره: ١٦٥٢ = ٤٥٨٦، مختصر صحيح مسلم/ ٥، ژماره: ٢١١٩ =

بدا لەسەر بێدینی و بێ پروایی و نامەردیی ئەوان، وە تۆیش ئەو موحمەد! دمهینین بۆ شایهتی دان لەسەریان، وە بۆشایهتی دان بۆیان.

ئیبنو مەسعوود فەرمووی: ئیتر کە گەیشتمە ئێره، خۆشهویست (دروودی خوای لەسەربێ) فەرمووی پێم: ئیتر بەسە. فەرمووی: کەسەرم هەڵپێ، یا فەرمووی: پیاوی لە تەنیشتمەوه بوو، تێوهی ژەندم، کەسەرم هەڵپێ، تەماشام کرد: هۆن هۆن ئەسر بەچاوهکانی خۆشهویست دا (دروودی خوای لەسەربێ) دمهاته خوارموه. (تاج/ ۴/ ز ۷۹/ ژ ۳۶۲۹) + (ریاض/ ۲/ ز ۵۴/ ژ ۴۴۶).

۴۶۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ بِحِمصَ فَقَالَ لِي بَعْضُ الْقَوْمِ اقْرَأْ عَلَيْنَا. فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمْ سُورَةَ يُوسُفَ (عَلَيْهِ السَّلَام) - قَالَ - فَقَالَ: رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ وَاللَّهِ مَا هَكَذَا أَنْزِلْتُ. قَالَ: قُلْتُ: وَيَحَكَ وَاللَّهِ لَقَدْ قَرَأْتُهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لِي: «أَحْسَنْتَ». فَبَيْنَمَا أَنَا أَكَلِمُهُ إِذْ وَجَدْتُ مِنْهُ رِيحَ الْخَمْرِ قَالَ فَقُلْتُ: أَتَشْرَبُ الْخَمْرَ وَتُكَذِّبُ بِالْكِتَابِ؟ لَا تَبْرَحْ حَتَّى أَجْلِدَكَ - قَالَ -: فَجَلَدْتُهُ الْحَدَّ. (الحديث ۱۸۶۷ = ۱۸۳۹ فم = فم = فتح الملهم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري/ ۴/ رقم: ۱۷۲۷ = ۵۰۰۱ تحفة الأشراف: ۹۴۲۳). (۴۶۴)

عەلقەمە (پەحمەتی خودای لێ بێ) فەرمووی: جاری لەشاری حومس بووین، کەوا لەشام خەلکەکە بەئیبنو مەسعوودیان گوت: هەندێ هورئانمان بۆ بخوینە، ئیبنو مەسعوود سوورمتی یووسفی خویند. پیاوی گوتی: بەخودا ئەم سوورمتە بەم شیومیە نەهاتۆتە خوارموه! ئیبنو مەسعوود (پەزای خوای لێ بێ) فەرمووی: ئەم سوورمتەم لەخزمەتی پێغەمبەر خۆی دا خویند، لەسەر ئەم شیومیە کە ئیستا خویندم، فەرمووی پێم: نافەرین بۆخۆت، زۆر بەجوانی دمیخوینی!

ئىبنو مەسعوود، لەكاتى گوڤتوگۆ لەگەڵ كابرادا، سەرنجى دا كە كابرە بۆنى مەى و بادەى لى دى، جا پىي گوت: تۆ لە لايەكەوه بەنەزانی دەم لەنامەى خودای گەوره دەكوتى و لافى مامۆستايى لەنامەى خودادا لى دەمدى، لە لايەكى تریشەوه رەفتارت بە پىچەوانەى گوتارتە، چونكە ئەومەتا ئارمەقت خواردۆتەوه، ئەمە چەنى بەچەنە؟ جا پاش ئەومەى كە كابرەى رەخنەگر، ددانى بەومەدانا كە بادەى نۆشیوه، ئىبنو مەسعوود دارى حەددى ئارمەقخواردنەومەى لى دا.

(٤٢) باب: فضل الفاتحة وخوانيم سورة البقرة والحث على قراءة الآيتين من آخر البقرة

كەورەى سورەتى فاتىحەو نايەتەكانى كۆتايى سورەتى بەقەرەو هاندان لەسەر خويندنى ئەو دوو نايەتە كەوان لەكۆتايى سورەتى بەقەرە

٤٦٥- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَذَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْآيَتَانِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ». (٤٦٥)

ئەبو مەسعوودى بەدرى (رەزای خودای لى بى) فەرمووى: پىڤەمبەر (دروى خودای لەسەر بى) دەفەرموى: (هەرکەسێ بەشەو دوو نايەتەكەى كۆتايى سوورەتى بەقەرە بخوینى، ئەو شەو ئەومەى بەسە).

ئەمەيش دەقى ژمارە (٢٠٩٤)ى پوختەى موسلىمە سەبارەت بە گەورەى

ئەم دوو نايەتە:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَيْنَمَا جِبْرِيلُ قَاعِدٌ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَمِعَ نَقِيضًا مِنْ فَوْقِهِ فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: هَذَا بَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فَتَحَ الْيَوْمَ، لَمْ يُفْتَحْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ، فَتَنَزَّلَ مِنْهُ مَلَكٌ فَقَالَ هَذَا مَلَكٌ نَزَلَ إِلَى الْأَرْضِ لَمْ يَنْزِلْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ فَسَلَّمَ وَقَالَ: أَبَشِرْ بِنُورَيْنِ أُوتِيْتَهُمَا لَمْ يُؤْتِيَهُمَا نَبِيٌّ قَبْلَكَ: فَاتِحَةُ الْكِتَابِ

وَحَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ لَمْ تَقْرَأْ بِحَرْفٍ مِنْهُمَا إِلَّا أُعْطِيَتْهُ. (الحديث/ ۱۸۷۴ = ۱۸۴۶ فم = فم = فتح الملهم شرح صحيح مسلم).

نیبنو عه‌بباس (رہزای خودا له‌خو‌ی و له‌باوکی) فہرمووی: جاری جوبرائیل (دروودی خو‌ای له‌سہربئ) له‌لای پیغہ‌مبہر (دروودی خو‌ای له‌سہربئ) دانیشتبوو، له‌وکاتہ‌دا وه‌ک دمرگابکریتہ‌وہ، جیرمہ‌کی له‌ژووہر سہرموہ بیست، جوبرائیل (دروودی خو‌ای له‌سہربئ) سہری هه‌لپری و فہرمووی: (ئہ‌وہ چرکە‌ی دمرگایہ‌کی ناسمان بوو، ئہ‌ومتی هه‌یہ نہ‌کراومتہ‌وہ، ئہ‌مرۆ نہ‌بی، فریشتہ‌یہ‌کی لی‌وہ هاتہ‌ خواروہ). جوبرائیل (دروودی خو‌ای له‌سہربئ) فہرمووی: (ئہ‌م فریشتہ‌یہ‌ش ئہ‌مرۆ نہ‌بی قہ‌ت دانہ‌بہ‌زیوہ بۆسەر زہوی، جا فریشتہ‌کە‌ سلّوی کردو فہرمووی: ئہ‌ی موحممە‌دا! موژدہ‌بی لی‌ت، خودا دووچرای زۆر روناکی داوہ بہ‌تۆ، کە‌لە‌پیش تۆ‌دا شتی وا نایابی بہ‌ھیج پیغہ‌مبہ‌ریکی تر نہ‌بە‌خشیوہ، یە‌کیکیان سوورمتی فاتیحایہ، کە‌ دیباچە‌ی قورئانہ، ئہ‌وی تریان ئاخرو ئۆخری کلکە‌ی سوورمتی بہ‌فہرمیہ، کە‌ئە‌م سی ئایہ‌تە‌ن:

{لِّلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْهُ يَحٰسِبْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ، اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نَفَرَقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرٰنَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ، لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَّسِيْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلٰى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلٰى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ } (سورة البقرة - الآيات ۲۸۴-۲۸۶).

ئەوجا فەرمووی: (هەرشتی لەم دوو سوورمته بخوینیت پاداشی لەسەر
 وەرمەگرت). (تاجول ئوصول بەگوردی، بەرگی چوارەم، زنجیرە ۸۱/ ۳۲۱/ ۳
 - باسی گەورمی سوورمتی فاتیحەو....) + (ریاضی صالحین/ ۳/ ۱۸۰/ ز/ ۱۰۲۲).

(۴۷) باب: فضل من يقوم بالقرآن ويعلمه وفضل من تعلم حكمة من فقه أو

غيره فعمل بها وعلمها

باسی بەهردی کەسێ کار بە قورنێ دەکا و مافی خۆی دەدات و خۆی فێری
 دەبێ و فێری خەڵکی تری دەکا، هەر و بەهردی کەسێ فێری بێرێ
 شەریعەکانی و بێرێ کانی تری بێ و کاریان بێ بکا و فێری خەڵکی تریان
 بکات

۴۶۶- عن سالم عن أبيه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عن النُّبَيْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ ، فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ
 وَأَنَا النَّهَارَ ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ فِي آتَاءِ اللَّيْلِ وَأَنَا النَّهَارَ. (الحديث ۱۸۹۱
 = ۱۸۶۳ فم تجريد البخاري/ ۴ رقم/ ۱۷۳۲ = ۵۰۲۶ ، ۷۲۳۲ ، ۷۵۲۸. ترمذي. بر
 وصلة: ۱۹۳۶. ابن ماجه: زهد: ۴۲۰۹ تحفة الأشراف/ ۶۸۱۵). (۴۶۶)

سالم فەرمووی: باوکم عەبدوللای کۆری عومەری کۆری خەطاب (پەحمەتی
 خودای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خوای لەسەر بێ) فەرمووی:
 حەسودی و بەخیلی (بەواتا خۆزگە پێبردن) بەکەس دروست نییە، بەم
 دوو کەسە نەبێ:

(۴۶۶) تجريد البخاري/ ۴، ژمارە: ۱۷۳۲ = ۵۰۲۶، مختصر صحيح مسلم/ ۵، ژمارە: ۲۱۰۸ = شيخا:

یه گهم: پیاوئ خودا فیږی قورئانی کردبئی و ئهم خه لاتنه مهزنه ی پئ به خشیبئی، نه ویش دریغی لئ نه کاو به شه و بهرؤژ پئی هه لدستی و کارو رهمتی پئ دمکاو دهوری دمکاته و مو له نوئژو شه و نوئژ دا دمیخوئنی.

دووهم: به پیاوئ که خودا مائی رهمهتی پئ ببه خشی، نه ویش دریغی لئ نه کاو، به راست و به چه پا، به شه و بهرؤژ خیرو چاکه ی لئ بکا. (ریاض صالحین ۲/ ز ۶۴/ ژ ۵۷۲ + تاج ۱/ ز ۱۵/ ژ ۱۱۴/ چ ۴) + (ریاض ۳/ ز ۸۰/ ژ ۹۹۷ + (تجربید ۱/ ژ ۶۵ - ۷۳).

روونکردنه وه:

۱- وشه ی (پیاو) و وشه ی (فیږکردن) و ههروهما وشه ی (مال) ئهم وشانه لهم جوړه شوینانه دا بوقه ی دینین، به لکوو بؤ نمونه ن، چونکه نه گهر قهیدو مهرج بن، دمبئ برپاری خۆزگه پیخواستن، ههربه پیاو دروست بئ و هه ربؤ مالیش دروست بئ، به لام چونکه قهیدینین، خۆزگه به ژنی قورئانپهرومیش، چ له لایه نی ژنه وه، چ له لایه نی پیاو موه دروسته و رهاویه و کاریکی په سهندیشه، ههروهما نه گهر که سئ خۆزگه به نیمامی بوخاری، یا به نیمامی موسلیم بخوارزی، له و پروموه که خزمهتیکی گهوره ی سوننه تی پیغه مبه ریانکردوه جیگه ی خۆیه تی، ومهر وها که سئ خۆزگه به موسولمانن بخوازی له سهرنه وه که مروفتیکی دل ئالووده ی مزگه وته، یاشه و نوئژیکی جوان دمکا، یا رۆزووگریکی باشه، یا هاوسایه کی پاک و پیرۆزه، یادووکانداریکی هه قانی و هه لالخوازو مامه له خوشه، یا مه لایه کی چاکه، کاری په سهنده.

به لام نه وهنده هه یه: (هه میسه نمونه باسکراومکان، هه میسه له پشی پشهو من له و باسه دا، که واته: خۆزگه به قورئانخوئنی باش، سهرگولی ئهم بابته یه، ههروهک خۆزگه خواستن به پیاو ی خواپیداو ی سه خی نمونه ی بالای

نهم بابہ تہیہ). (تاج/ ۱/ ز/ ۱۲ ز/ ۹۱ - نادمیزاد لہسہر نیازی باشی...) + (ریاض الصالحین/ ۳/ ز/ ۸۰ ز/ ۹۹۸).

۴۶۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَ عَلَى هَلَكَتِهِ فِي الْحَقِّ وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا). (الحديث ۷۳ - أطرافه في: ۱۴۰۹، ۷۱۴۱، ۷۳۱۶). (۴۶۷)

نبینوومہسعود (پرمزای خودایان لئ بئ) فہرمووی: خوۂوہیست (دروودی خودای لہسہر بئ) دہفہرموئ: (حہسوودی و بہخیلی پی بردن بہکەس دروست نییہ بہم دوو کەسہ نہبی: بہپیائوئ خودا مائی پی بداو خوۂشی دہستی تی بجی لہریگہی راست دا داغانی بکا، دوہم بہپیائوئ کەخودا دانایی و زانستی بہسوودی پی بدا، جا ہم خوۂ رفعتاری پی بکاو ہم لہنیوانی خەلکا حوکمی پی بکاو ہم فیتری خەلکی تریشی بکا، بہتایبہتی لہگەل فیترخوازانی نہو زانستہ دریغی نہکا) مہبہست لہحہسوودی و بہخیلی پی بردن خوۂزگہ پی بردنہ.

(۴۸) باب: بیان أن القرآن على سبعة أحرف وبيان معناه

واتای نہوہی کە دہفہرموئ: قورئان بہ حەوت شیوہ ہاتوتہ خواوہوہ

۴۶۸- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ هِشَامَ بْنَ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَأَهَا ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَقْرَأْنِيهَا ، وَكِدْتُ أَنْ أَعْجَلَ عَلَيْهِ ، ثُمَّ أَمَهَلْتُهُ حَتَّى انصَرَفَ ، ثُمَّ لَبَّيْتُهِ بِرَدَائِهِ فَجِئْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي سَمِعْتُ هَذَا

يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَأْتَنِيهَا ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : « أُرْسِلُهُ ، اقْرَأْ » . فَقَرَأَ الْقِرَاءَةَ الَّتِي سَمِعْتَهُ يَقْرَأُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : « هَكَذَا أُنْزِلْتُ » . ثُمَّ قَالَ لِي : « اقْرَأْ » . فَقَرَأْتُ ، فَقَالَ : « هَكَذَا أُنْزِلْتُ » . إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أُنْزِلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ » . (الحديث ۱۸۹۶ = ۱۸۶۹ فم. تجريد/ ۴/ رقم/ ۱۷۲۴ = ۴۹۹۲ ، ۲۴۱۹ ، ۵۰۴۱ ، ۶۹۳۶ ، ۷۵۵۰ . أبوداود . الصلاة . ۱۴۷۵ . ترمذي . قرأت : ۲۹۴۳ . نسائي . إفتتاح : ۹۳۵ . تحفة الأشراف : ۱۰۵۹۱ ، ۱۰۶۴۲) . (۴۶۸)

عومهری کوری خه تتاب (رهمزای خوای لی بی) فهرمووی: جاری به سهرینی پیغه مبه ر خوی (دروودی خوای له سهر بی) له مزگه وت، گویم له هیشامی کوری چه کیمی کوری حیزام بوو، له نویتز دا سوورمتی فورقانی ده خویند، شیوهی خویندنه که ی نهو جیابوو له گهل شیوهی خویندنه که ی من، منیش فورئانه که م له لای پیغه مبه ر خوی خویندبوو، له بهرئه وه دلتیابووم له رهوانی شیوه زاری خوم، جا خه ریکبووم همر له ناو نویتز که ی دا په لاماری بدهم، که بؤوا ده خوینن، به لام مؤلته تیم دا ههتا سلاوی نویتز که یی دایه وه، نهوسا توند یه خه یم گرتو بهرؤکی پؤشاکه که یم لوول دا به ملیه وهو بهو شیوه یم بهراکیشان بردم بؤلای پیغه مبه ر (دروودی خوای له سهر بی) گوتم: فوربان! نه مه سوورمتی فورقانی ده خویند، به شیوه یم دهیخوینن جیایه له گهل نهومدا که من له لای تؤ خویندوو مه! وه به قسه ی خوشی بی دهلی گوايه نه م سوورمتی له سهر نه م شیوازه له لای تؤ خویندوو مه تؤ بییت رهوان کردوو ده! فهرمووی (دروودی خوای له سهر بی): تؤ جاری یه خه ی بهرده، نه ی هیشام! نادمی بخوینه.

جا ئەویش لەسەرئەو شیۆمیەى کەمن گویم لێی بوو خویندنى، پێغه مبهەر
(دروودى خواى لەسەربى) فەرمووی: (ئاومهایش هاتۆتە خوارمەو). ئینجا
بە منیشى فەرموو: ئادەى تۆیش ئەى عومەر! بخوینە. منیش لەسەر شیۆمکەى
خۆم کە لە پێغه مبهەرم و مرگرتبوو خویندم، فەرمووی (دروودى خواى لەسەربى)
ئاومهایش لەسەرئەم شیۆمزارمیش هاتۆتە خوارمەو، ئەمەیش قەیدى نییە،
چونکە ئەم قورئانە بە حەوت شیۆم و شیوازو لکەزار هاتۆتە خوارمەو بۆم،
جانیۆه بە گام شیۆه خویندنى بە ئاسانى بۆتان دەخوینرى، بەو شیۆمیە بىخوینن!
(تاج/ ٤/ ز/ ٩٣ ژ/ ٣٦٨١ + تەجریدی بوخارى = مختصر صحيح بوخارى = بوختەى
صەحیحى بوخارى بە کوردی، بەرگی سییەم، ژمارە/ ١٠٠١، ٣٢١٩، ٤٩٩١ - فتح
البارى).

٤٦٩ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه
وسلم) قَالَ: « أَقْرَأْنِي جِبْرِيلُ عَلَى حَرْفٍ ، فَلَمْ أَزَلْ أَسْتَزِيدُهُ حَتَّى انْتَهَى إِلَى سَبْعَةِ
أَحْرَفٍ ».^(٤٦٩)

ئیبنو عەباس (رمزای خودا لەخۆی و لەباوکى بى) فەرمووی: پێغه مبهەر
(دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: جوبرائیل لەسەر یەك شیۆه (شیۆه:
حەرف: قیرائەت) قورئانى پى دەخویندم، منیش هەموو جارێ هەر داوام لى
دەکرد، کە شیۆمەکان زیادکات، ئەویش هەر زیادى دەکردن بۆم، هەتا لەئەنجاما
ژمارەى شیۆمەکانى خویندن (قیرائات)ى قورئان، لەسەر حەوت شیۆهى جوان
کۆتاییان پى هاتو بوون بە حەوت شیۆه.

(۴۹) باب: ترتیل القراءة واجتناب الھذ وهو الإفراط في السرعة وإباحة سورتين فأكثر في ركعة

خویندنی قورئان به شینہیی، به بی پهل پهل، وه له رکاتیکا دوو سورہت، یان زیاتر، له پاش فاتیحہ وه بخویندری دروسته و ناباشی تیادا نییه

۴۷۰- عن ابن مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أنه جاء رجل فقال: قرأت المِصْلَ الليلة في ركعة، فقال: هذا كهذا الشعر، لقد عرفتُ التَّظَايِرَ الَّتِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ بَيْنَهُنَّ فذكر عشرين سورة من المِصْلِ، سَوَرَتَيْنِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ). (الحديث ۷۷۵ - طرفاه في: ۴۹۹۶، ۵۰۴۳). (۴۷۰)

پیاوئ هاته خزمه تی ئیبنومه سعود (پرمزای خوای لی بی) عهرزی کرد: ئەم شەو لەیەك ركاتا هەموو ئەو سوورمتانە ی قورئانەم خویند، كە پێیان دەگوتری موفه صصل، كە لە سوورمتی قافه و من هەتا كۆتایی قورئان؟ ئەویش فەرمووی: كە ی قورئان خویندن وادەبی؟ دیاره وهك هەلبەست بخوینیتە وه ئاوا به پهل پهل سه پاندووتن به سه ریه كا، ئەو سوورمتانە ی كە لە وینە ی یه كترن لەناههنگو واتادا، كە پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) دوو دوو جووتی ده كردن و لەیەك ركاتا دمیانی خویند ناگام لیانە، بیست سوورمتی لە نه لوفه صصل باس کرد، كە بو هه ر كاتی دوو سوورمت).

(۵۰) باب: ما يتعلق بالقراءات

هه‌ندی باب‌ه که په‌یوه‌ندیان به‌ قیراناتو شیوه‌ خویندنه جیاوازه‌کانی

قورنانه‌وه هه‌یه

۴۷۱- عن أبي إسحاق قال: رأيت رجلاً سأل الأسود بن يزيد وهو يعلم القرآن في المسجد فقال: كيف تقرأ هذه الآية (فهل من مذكر) أдалاً أم دالاً؟ فقال: بل دالاً، سمعت عبد الله بن مسعود يقول: سمعت رسول الله - صلى الله عليه وسلم - يقول: «مذكر». دالاً. (الحديث ۱۹۱۱ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۱۸۸۴ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. بخاري. كتاب الأنبياء: ۳۳۴۱، ۳۳۷۶، ۴۸۶۹، ۴۸۷۰، ۴۸۷۱، ۴۸۷۳. تحفة الأشراف: (۹۱۷۹). (۴۷۱).

نه‌بو ئيسحاق فه‌رمووی: نه‌سوهدی کوری په‌زید له‌مزگه‌وت قورنانی فی‌ری خه‌لک ده‌کرد، پیاویکم دی لی‌ی پرسی: نه‌م ئایه‌ته چو‌ن بخوینین {فهل من مذكر} به‌دال بیخوینین و بلین {من مذكر} یا به‌دال بیخوینین و بلین {من مذكر}؟

نه‌سوهد (په‌حه‌مه‌تی خودای لی‌ بی) فه‌رمووی: نه‌ه، به‌دال مه‌یخوینه، به‌لکوو به‌دال بیخوینه، بیستم له‌عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سعوود ده‌یفه‌رموو: {مذكر} به‌دال ده‌یخویند نه‌وه‌ک به‌دال.

۴۷۲- عن علقمة قال قدمنا الشام فأتانا أبو الدرداء (رضي الله عنه) فقال أفيكم أحد يقرأ على قراءة عبد الله؟ فقلت نعم، أنا. قال: فكيف سمعت عبد الله يقرأ هذه الآية (والليل إذا يغشى؟) قال: سمعته يقرأ: (والليل إذا يغشى والمذكر والأنثى). قال: وأنا والله هكذا سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقرأها

وَلَكِنْ هَؤُلَاءِ يُرِيدُونَ أَنْ أَقْرَأَ: (وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى). فَلَا أَتَابِعُهُمْ. (الحديث ۱۹۱۳ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا = ۱۸۸۶ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم. بخاری. تفسیر: ۴۹۴۳، ۴۹۴۴). (۴۷۲)

عەلقەمە (رەحمەتی خودای لى بى) فەرمووی: رۆشتىن بۆ شام، كە گەشتە دیمەشق چوومە مزگەوت، دوو ركات نوێژم كردو گوتم: ئەى خودایە! ھاوئشینكى باشم بۆرەخسێنە، جا چاوم لى بوو پیرمێردى ھات، كە نزىك بوو ھو ھو گوتم: ھیوام وایە كە خودا تەكاكەى گىرا كەردبێتم، تاھات لەتەنیشتمەو ھە دانیشت، پرسیم: ئەمە كێیە؟ گوتیان: ئەبو دەرەدایە (رەزای خۆى لى بى) گوتم پێى: لەخودا پارامەو ھە كە ھاو دەمىكى باشم بۆ بنێرى، خودا تۆى ناردبۆم، فەرمووی: تۆ خەلكى كوێیت؟ گوتم: خەلكى كووفەم، فەرمووی: لەقەسەتەو ھە وادیارە كە فێرخوازی و وێلى بەشوین زانینا، خو ئەو پیاو ھەى كە سۆل و كەوش و سەرىن و مەتارەكەى پێغەمبەرى ھەل دەرگرت و سەرپەرشتى دەرگەردن، كە ئىبنو مەسعوودە لەلای ئیو ھەو، ھەروا ئەو پیاو ھەى كە خودا پەناى داو ھە لەشەیتان لەسەر زمانى پێغەمبەر خۆى لەلای ئیو ھە. واتە: ھەمار، ھەروا ئەو پیاو ھەى كە ھەر خۆى نەینىیە تاپەتیبەكانى دەرەزى كە ھەزەرت خۆى پێى گوتبوو، كە ھۆدەیفەى كورێ یەمانە، نەویش ھەر لەلای ئیو ھەو، كە واتە: زانای گەورە گەورە لەلای خۆتان زۆرە، ئیتەر جى پێویستە شت لەمن بپرسیت. عەلقەمە فەرمووی: لەپاش دا ئیختیارەكە فەرمووی: ئىبنو مەسعوود { وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى } ی چۆن دەخویندەو ھە؟ منیش گوتم: ناوای دەخویندەو ھە { وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى، وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى، وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَى }.

پیرمه‌یَرِد فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودو سه‌لاوات و سه‌لام و ره‌حمه‌ت و به‌رمه‌کاتی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بێ) به‌زاری پیرۆزی خۆی ئەم سوورمه‌تی پێ گوتووم و ئەم سوورمه‌تم به‌ده‌می خۆم له‌ده‌می خۆی و مرگرتوو، که‌چی نیسته ئەمانه هه‌روازیان لێ نه‌ده‌هێنام و ده‌یان و یست که‌منیش به‌نه سه‌ر قیرائمه‌ت و شیوه‌ خویندنه‌وه‌ی خۆیان و له‌باتی رسته‌ی { وَالذِّكْرِ وَالْأُنثَى } وه‌ک ئەوان بخوینمه‌وه: { رَمَّا خَلَقَ الذِّكْرَ وَالْأُنثَى }. ئەمه ده‌قی گێڕانه‌وه‌ی تاجول ئوصوله که له‌بوخارییه‌وه ریاویه‌تی ده‌کات (تاجول ئوصول به‌رگی/ ۳ زنجیره‌/ ۲۸ ژماره‌/ ۳۴۰۴ – چاکیتی عه‌بدوللای کو‌ری مه‌سه‌وود).

(۵۱) باب: الْأَوْقَاتُ الَّتِي نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ فِيهَا

باسی نه‌و کاتانه‌ی که‌ نوێژ تیاياندا ناباشه

۴۷۳ – عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (شَهِدَ عِنْدِي رَجُلٌ مَرَضِيٌّ وَأَرْضَاهُمْ عِنْدِي عُمَرُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَشْرُقَ الشَّمْسُ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ). (الحديث ۵۸۱). (۴۷۳)

ئيبنوعه‌باس (پرمزای خوايان لێ بێ) فەرمووی: چەن پیاوچاکێ، که‌یه‌کێکیان عومەر بوو، که‌به‌لامه‌وه ئەو له‌هه‌موویان بۆراست گۆیی و ئایینداری په‌سه‌ندتر بوو، شایه‌تیان له‌لای من داو فەرموویان: پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌پاش کردنی نوێژی به‌یانی هه‌تا خۆر هه‌ڵ دێ، پێگه‌ی کردنی نوێژی سوننه‌تی نه‌ده‌دا، هه‌روه‌ها له‌پاش کردنی نوێژی عه‌صریش پێگه‌ی کردنی نوێژی سوننه‌تی نه‌ده‌دا هه‌تا خۆرئاواده‌بێ. (ت/ ۱/ ۲۰۳/ ۱ = ز- ۵۰- ژ- ۳۷۲ ج- ۴ = ش/ د/ ت/ ن).

۴۷۴- وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: {لَا صَلَاةَ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ الْغَمْرِ حَتَّى تَغِيبَ الشَّمْسُ}. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَلَفْظُ مُسْلِمٍ: {لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ}. {تهجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۳۳۸ ههتا ژماره: ۳۴۳. پوختهی موسلیم ۲۱۸ = ۸۲۷ مسلم = ۱۹۱۷ شیحا: (۴۷۴)}

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: بیستم له پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئی) فەرمووی: (لهپاش کردنی نوپژی بهیانی، نوپژی سوننهت ناکرئ، ههتا خۆر ههڵدی، لهپاش کردنی نوپژی عهصریش نوپژی سوننهت ناکرئ، ههتا خۆرئاوا دهبی). گوتهی موسلیم لهژماره (۱۹۲۰) دا ناوایه: لهجیاتی (لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ) ئەمەیه (لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ) که (فهجر) بهواتا (صبح) ه، کهواته: واتاکه یهک شته.

۴۷۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) {لَا تَحْرُوا بِصَلَاتِكُمْ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا}. (الحديث ۵۸۲- أطرافه في: ۵۸۵، ۵۸۹، ۱۱۹۲، ۱۶۲۹، ۳۲۷۳) وقال ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إذا طلع حاجب الشمس فأخروا الصلاة حتى تغيب} (الحديث ۵۸۳ - طرفه في: ۳۲۷۲). (۴۷۵)

ئیبنو عومەر (رمزای خوايان لی بئی) فەرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئی) فەرمووی: (بهقهستی لهکاتی خۆرکهوتن، یاخۆرئاوا بوونا نوپژ مهکهن) لهگێڕانه و میهکا: ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بئی) فەرمووی:

(۴۷۱) تهجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۳۳۸ = ۵۸۱، پوختهی موسلیم/۱، ژماره: ۲۸ = ۸۲۷، ترقیم

محمد فؤاد = ۱۹۱۷، ترقیم الشیخ خلیل مامون شیحا.

(۴۷۵) تهجرید/۱، ژماره: ۳۳۹ = ۵۸۲، ۵۸۳، مسلم: ۸۲۸ = ۱۹۲۲.

پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (که خور له ناسووه سهری کیشا
ئیتړ نویتړ مه که ن تابه قهد رمیک بهرز دمبیته وه، که خوریش گه یشته دهم که ل و
نووکى لای خوارووی ئاوا بوو ئیتړ نویتړ مه که ن تابه ته واوی ئاوا دمبڼ).
(ت/۲۰۴/۱ = ز-۵۰ ژ-۳۷۳ = ش/ن).

۴۷۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِذَا طَلَعَ حَاجِبُ الشَّمْسِ فَدَعُوا الصَّلَاةَ حَتَّى تَبْرُزَ ، وَإِذَا غَابَ
حَاجِبُ الشَّمْسِ فَدَعُوا الصَّلَاةَ حَتَّى تَغِيبَ » . (۴۷۶)

ئیبنو عومهر (رهزای خودایان لی بڼ) فهرمووی: پېغه مېهر (دروودی
خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (که خور له ناسووه سهری کیشا، ئیتړ نویتړ مه که ن،
هه تا به قهد رمیک بهرز دمبیته وه، هه روا که نووکى خوریش ئاوا بوو، ئیتړ نویتړ
مه که ن، هه تا به ته واوی ئاوا دمبڼ). (تاج/۱، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۳۷۳).

(۵۴) باب: معرفة الركعتين اللتين كان يصليهما النبي (صلى الله عليه وسلم)

بعد العصر

۴۷۷- عَنْ كُرَيْبٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَالْمُسَوَّرَ بْنَ مَخْرَمَةَ
وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَزْهَرَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ): أَرْسَلُوهُ إِلَى عَائِشَةَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)
فَقَالُوا، إِقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنَّا جَمِيعًا، وَسَلِّمْ عَلَيْهَا الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ صَلَاةِ الْعَصْرِ، وَقُلْ لَهَا:
إِنَّا أَخْبَرْنَا أَنَّكَ تُصَلِّيْنَهُمَا، وَقَدْ بَلَّغْنَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْهَا، وَقَالَ
ابْنُ عَبَّاسٍ: وَكُنْتُ أَضْرِبُ النَّاسَ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ عَنْهَا، فَقَالَ كُرَيْبٌ: فَدَخَلْتُ
عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَبَلَّغْتُهَا مَا أُرْسَلُونِي، فَقَالَتْ: سَلْ أُمَّ سَلَمَةَ، فَخَرَجْتُ
إِلَيْهِمْ، فَأَخْبَرْتُهُمْ بِقَوْلِهَا، فَرَدُّونِي إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ بِمِثْلِ مَا أُرْسَلُونِي بِهِ إِلَى عَائِشَةَ. فَقَالَتْ

أُم سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنْهَا، ثُمَّ رَأَيْتُهُ يُصَلِّيهِمَا حِينَ صَلَّى الْعَصْرَ، ثُمَّ دَخَلَ عَلَيَّ وَعِنْدِي نِسْوَةٌ مِنْ بَنِي حَرَامٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَأَرْسَلْتُ إِلَيْهِ الْجَارِيَةَ، فَقُلْتُ: قَوْمِي بِجَنَبِهِ، قُولِي لَهُ: تَقُولُ لَكَ أُمُّ سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، سَمِعْتُكَ تَنْهَى عَنْ هَاتَيْنِ، وَأَرَاكَ تُصَلِّيهِمَا؟ فَإِنْ أَشَارَ بِيَدِهِ فَاسْتَخْرِي عَنْهُ، فَفَعَلْتُ الْجَارِيَةُ، فَأَشَارَ بِيَدِهِ، فَاسْتَخْرَتُ عَنْهُ، فَلَمَّا أَنْصَرَفَ، قَالَ: (يَا بِنْتَ أَبِي أُمَيَّةَ، سَأَلْتُ عَنْ الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ، وَإِنَّهُ أَتَانِي نَاسٌ مِنْ عَبْدِ الْقَيْسِ، فَشَغَلُونِي عَنِ الرُّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ فَهُمَا هَاتَانِ). (الحديث ١٢٣٣ - طرفه في: ٤٣٧٠: (٤٧٧))

كورميب (رمزای خوای لی بی) فەرمووی: ئیبنو عەباس و میسووری کوری مەخرەمەو عەبدوڕەحمانی کوری ئەزھەر، ئەم سێ ھاورپیەیی پێغەمبەر - دروودی خوای لەسەر بی- منیان نارد بۆلای عانیشەیی ھاوسەری پێغەمبەر - دروودی خوای لەسەر بی- فەرموویان بچۆ بۆ خزمەتی، سلاوی ھەموومانێ عەرزی بکە، وە لەبارەیی کردنی دوورکات نوێژی سووننەت لەپاش فەرزێ عەصرمەو پرسیاری لی بکە، عەرزی بکە لەزمانی ئێمەو، کە ئێمە ھەوالمەن پێ دراو، کە تۆ ئەو دوورکاتە سووننەتە دەکەیی، وەلحال ئێمە پێمان گەشتۆتەو کە پێغەمبەر - دروودی خوای لەسەر بی- نہیی لەم نوێژە کردووە، سەرپرای ئەمەیش ئیبنو عەباس (رمزای خوای لی بی) فەرموی: وەمن خۆم لەگەڵ ئیمامی عومەردا، لەسەرکردنی ئەم نوێژە لەپاش عەصر، لەخەلکم دەدا، جا کورمیب فەرمووی: جا چووم بۆمائی عائشە (رمزای خوای لی بی) پەيامەکەیی ئەوانم پێ راگەیاندا، فەرمووی: لە ئوم سەلەمەیی ھاوسەری پێغەمبەر لەم بارمەووە بپرسە، ھەوالمی تەواو لای ئەو، منیش چوومەووە بۆ خزمەتی ئەوان و قسەکەیی عائیشەم پێگوتن، جا لەسەرھەمان شیوەی کە ناردیمان بۆلای عائیشە،

ناردمیشیان بۆ خزمهتی ئوم سەلەمە، ئوم سەلەمە (رمزای خوای ئی بئی) فەرمووی: لەپێغەمبەر خۆیم دەبیست کەنەهی دەکرد لەم نوێژە، کەچی رۆژی دیتم کاتی لەکردنی نوێژی عەصر بۆوە تەشریفی هات بۆ مائەووە لەمائەووە دوورکات نوێژی لەپاشیەووە کرد، لەو کاتەدا کۆمەلێ ئافرەتی ئەنصاریم لەلا بوون، کە لەخێلی بەنی حەرام بوون، لەبەرئەووە خۆم لێیم نەپرسی، بەلکۆو کارەگەرەکەم نارد بۆ خزمەتی و پێم گوت: لەتەنیشتیەووە رابووستەو عەرزی بکە: کە ئوم سەلەمە عەرزت دەکا: ئەی پێغەمبەری خوا! من لەخۆتم بیستوووە کە نەیی دەکە لەکردنی ئەم دوو رکاتە لەم کاتەدا، کەچی ئەوشتا خۆت دەیانکە؟ بە کەنیزەکەم گوت: جا ئەگەر بەدەستی ئاماژە بۆ کردی کە کاتی ئەووە نییە، بچۆرە دواوو وازی ئی بهێنە، کەنیزەکەش رێک وایکردو ئەویش لەناو نوێژەکەدا، کە لە پرسیارەکە حالی بوو بەدەستی ئاماژە کرد، ئیتر کارەگەرەکە رۆیشتە دواوو پێغەمبەری بەجێ هێشت، کاتی لە نوێژەکە بۆوە، فەرمووی دروودی خوای لەسەر بێ: (ئەی کچی ئەبو ئومەییە! لەم دوو رکاتە نوێژە سوننەتە دەپرسیت، کە ئیستا لەپاش نوێژی عەسرەووە من کردم، ئەمە دوو رکاتە سوننەتەکە دوا نوێژی نیومرۆ بوو ئیستا گێڕامنەووە، چونکە لەکاتی خۆیاندا نەم پەرزا کە بیانکەم، بەهۆی خەریکبوونم لەگەڵ وەفدەکە هۆزی عەبدول قەیسی دا کە هاتبوون ئیسلام ببن و ببن بە نوێنەری ھۆزەکەیان).

راقە و شیکرنەووە:

عەبدولرەحمانی کورپی ئەزھەر برازای عبدالرحمنی کورپی عەووفە، لە صەحابە گەنجانە، لە سالی فەتھدا، رەسیدە بوو، لەگەڵ پێغەمبەردا ئامادەیی غەزای حونەین بوو.

عَنْ أَبِي سَلَمَةَ أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ السَّجْدَتَيْنِ اللَّتَيْنِ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّيهِمَا بَعْدَ الْعَصْرِ؟ فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّيهِمَا قَبْلَ الْعَصْرِ ثُمَّ إِنَّهُ شُغِلَ عَنْهُمَا، أَوْ نَسِيَهُمَا، فَصَلَّاهُمَا بَعْدَ الْعَصْرِ، ثُمَّ اثْبَتَهُمَا، وَكَانَ إِذَا صَلَّى صَلَاةً اثْبَتَهَا، قَالَ إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ: تَعْنِي دَارِمَ عَلَيْهَا. {الحديث / ۱۹۳۱} :

ئەبو سەلەمە دەفەرموێ: سەبارەت بەو دوو رکاتە نوێژە سوننەتە یەکەمە (دروودی خودای لەسەر بێ) کەردبوونی بەعادت لەپاش کردنی نوێژی عەصر دەیکردن، سەبارەت بەم دوو رکاتە نوێژە یەکەمە عەیشەم پرسی، هۆی کردنی ئەم دوو رکاتە لەم کاتەدا چی بوو؟

عائیشە فەرموو: ئەمە ئەو دوو رکاتە سوننەتە بوون کە لەپێش نوێژی عەصر دەیکردن، هەتا جاری نەپەرژا کە لەکاتی خۆیاندا لەپێش عەصردا بیانکا، یا لەبیری نەبوو کە لەکاتی خۆیاندا بیانکا، لەپاش عەصر کردنی، نێر لەوودا تەرکی نەکردن، چونکە دەستووری وابوو کە نوێژیکی سوننەتی دەکرد نێر لەوکاتەدا تەرکی نەدەکرد، ئیسماعیلی کۆری جەعفەر، کە یەکێکە لە پیاوانی رشتهی ئەم فەرموودمە دەفەرموێ: مەبەستی عائیشە ئەوە بوو، کە لەو پاش بەردەوام لەوکاتەدا دەیکرد.

روونکردنەوه:

ئەو بێزارانەی لەم چەند فەرموودمە وەردەگیرێن:

۱- نوێژی سوننەت کە هۆیکە تایبەتی نەبێ، کردنی لەم کاتانەدا ناباشە و ناپەسەندە.

۲- بەقەستی کردنی نوێژی فەرزدوابخوێ بۆ ئەم کاتانە، کاریکی فرە ناباش و ناپەسەندە گەرچی نوێژمە دادەمەزرێ.

۳- واپاش و پهسه ندو سوننه ته، که له نزیکترین هه لی ره خساودا، نویتزی فه وتاو
 قهزا بکریته وه، و مکاتی دیاریکراو نییه بو نه و قهزا کردنه و میه.
 همر نویتزی که هو ی تایبه تی هه بی، کردنی له م کاتانه دا ناباش و ناپه سه ند نییه و
 به لکوو سوننه ته، وه ک سوننه تی دمستنویتزو سوننه تی دیاری مزگه وتو نویتزی
 تهرمو نویتز گیرانه وه.

۴۷۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (رَكَعَتَانِ لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُهُمَا سِرًّا وَلَا عَلَانِيَةً رَكَعَتَانِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ وَرَكَعَتَانِ بَعْدَ الْعَصْرِ). (الحديث ۵۹۲ طرفه في: ۳۹۰). (۴۷۸)

ديسان عائشه (په زای خوی لی بی) فهرمووی: دوو نویتز هه ن،
 پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) نه به نه نیی و نه به ناشکرا ته رکی
 نه ده کردن: دوو رکات له پیش نویتزی به یانی یه وه دوو رکات له پاش نویتزی
 عه صره وه).

(۵۵) باب: استحباب رکعتین قبل صلاة المغرب

کردنی دوو رکات نویتزی سوننه تی پیش نویتزی شیوان سوننه ته

۴۷۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ كَانَ الْمُؤَذِّنُ إِذَا أَدَّنَ قَامَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَّبِعُونَ السَّوَارِيَ حَتَّى يَخْرُجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُمْ كَذَلِكَ يُصَلُّونَ الرَّكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ ، وَلَمْ يَكُنْ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ شَيْءٌ. (۴۷۹)

(۴۷۸) تجرید/ ۱، ژماره: ۳۴۳ = ۵۹۲، ۳۹۰، مسلم: ۸۲۵ = ۱۹۳۳ شیخا.

(۴۷۹) بخاری: ۶۲۵، ریاض الصالحین. بهرگی سییه م، زنجیره: ۲۰۱، ژماره: ۱۷۴/۱۱۲۳/۲، مختصر

صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۲۲۲.

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى لى بىن) فەرموۋى: گەۋرە پىياۋانى يارانى پىغەمبەرم، بەچاۋى خۇم دەدى، لەپاش بانگى نوپۇزى شىۋان، بە پەلە پەل پەلامارى لاي كۆلەكەكانى مزگەۋتەكەى پىغەمبەريان دەدا. لەۋىدا دوو ركات سوننەتى بەرىنەى نوپۇزى شىۋانىيان دەكرد، لەنىۋانى بانگى شىۋان و قامەتدا، ماۋمىيەكى زۆر كەم ھەبوو.

بۇ رونكردنەۋى تەۋاۋ، ئەم فەرموۋىدى تىرىش لە (مختصر صحيح مسلم) ژمارە (۲۲۲ = ۱۹۳۵ شىخا) راگوپز دەكەين ۋەك خۇى:

عَنْ مُخْتَارِ بْنِ فُلْفُلٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ عَنِ التَّطَوُّعِ بَعْدَ الْعَصْرِ، فَقَالَ: كَانَ عُمَرُ يَضْرِبُ الْأَيْدِيَ عَلَى صَلَاةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ، وَكُنَّا نُصَلِّي عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ، فَقُلْتُ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّاهُمَا؟ قَالَ: كَانَ يَرَانَا نُصَلِّيهِمَا، فَلَمْ يَأْمُرْنَا وَلَمْ يَنْهَنَا. {الحديث / ۱۹۳۵}:

موختارى كۆرى فولفول فەرموۋى: سەبارەت بەكردنى نوپۇزى سوننەت لەپاش نوپۇزى عەصر لە ئەنەسى كۆرى مالىكەم پىرسى، كە زانىيارى ئىۋە جىيە لەم بارمىيەۋە؟

فەرموۋى: ئىمامى عومەر (رمزى خوداى لى بىن) لەسەردەمى جىنشىنى خۇيدا لەۋكەسانەى دەدا، كە لەپاش نوپۇزى عەصر، نوپۇزى سوننەت دەكەن، لەسەرنەۋە لىنى دەدان، كە نەيىى لە نوپۇز كراۋە لەم كاتەدا.

ئەنەس فەرموۋى: بەلام ئىمەى ھاۋەلانى پىغەمبەر (دروودى خودا لەسەر پىغەمبەر و رمزى خودا لەيارانى بىن) لەپاش خۇرئاۋا بوون، لەدوا بانگى شىۋان، لەنىۋانى بانگو نوپۇزى شىۋانا، دوو ركات نوپۇزى سوننەتى پىش نوپۇزى شىۋانمان دەكرد، پىم گوت: ئايا پىغەمبەر خۇى ئەم دوو ركاتە سوننەتەى

دەکرد، که ئیوه لەم کاتەدا دەتانکردن؟ فەرمووی: (چاوی لیمان بوو که دەمانکردن، بەلام بەچاک و خراپ هەقی نەبوو بەسەرمانەوه: نەدمیفەرموو بیکەن، نە دمیفەرموو مەیکەن).

(۵۶) باب: بین کل أذانین صلاة

لەنیوانی هەموو بانگو قامەتیک، دوو رکات نوێژی سوننەت هەیه

۴۸۰ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ الْمُرْنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ». قَالَهَا ثَلَاثًا، قَالَ فِي الثَّالِثَةِ: «لِمَنْ شَاءَ». {الحديث/ ۱۹۳۷ = ۱۹۱۰ فم. تجرید/ ۱/ ۳۵۸، رقم: ۳۶۱ = ۶۲۴، ۶۲۷} + {رياض/ ۳/ ۹۵، زنجیره: ۱۹۵، ژماره: ۱۰۹۹}: (۴۸۰)

عەبدوللای کوری موغەففەل ئەل - موزەنی (رمزای خودای لی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سێ جار فەرمووی: (لەنیوانی هەموو بانگو قامەتیک، نوێژیکی سوننەت هەیه). لەسەری جاری سێیەما فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئەمە بۆ کەسێ که ئارەزووی ئەم نوێژە هەبێ). {تاج/ ۱/ ۲۰۸، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۶۰۵، چاپی/ ۲}.

روونکردنەوه:

عەبدوللای کوری موغەففەل، یەکیکە لە دەستە یەمەانی خۆشنوودی (بەیعەتی ریزوان) که پیشیان دەگوتری: (أَصْحَابُ الشَّجَرَةِ = یارانێ درخت) عەبدوللای دمیفەرموو: بە دەستی خۆم لقو پۆپی ئەو درختەم لە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دوور دەخستەوه، که لەکاتی رێکەوتنی

خودمیبیید، بهمیانی بهیعتو ریزوانی له ژێردا سازدرا، که خودای گهوره لهم نایهتهدا، یادی ئهو رووداوو درختو بهیمانه‌ی تو‌مار کردوو، که دمفه‌رموی: {لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا - سورة الفتح / ٤٨ - ١٨}.

چلو سێ فه‌رمووده‌ی هه‌یه، له بوخاریدا پێنجی هه‌یه، کاتی شاری (تستر) نازادکرا عه‌بدو‌للا یه‌که‌م که‌س بوو له دهروازکه‌یه‌وه چوو زووره‌وه، له هه‌موو که‌سی زیاتر هه‌سه‌نی به‌صری فه‌رمووده‌کانی ئهو ده‌گیرێته‌وه، یه‌کی بوو له‌و ده‌که‌سه که پێشه‌وا عومه‌ر ناردنێ بو به‌صره، هه‌تا دانیشتوانی شاره‌زای ئایین بکه‌ن، جه‌وت منائی هه‌بوو، سائی شه‌ستی کۆچی له به‌صره‌ مرد، له‌سه‌ر راسپێری خۆی، ئه‌بو به‌رزهی ئه‌سه‌می نوێژی مردووی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی کرد.

(٥٧) باب: صلاة الخوف

باسی نوێژی ترس

٤٨١ - وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) قَالَ: {غَزَوْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلَ نَجْدٍ، فَأَوَازَيْنَا الْعَدُوَّ، فَصَافَفْنَاهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي بِنَا، فَقَامَتْ طَائِفَةٌ مَعَهُ، وَأَقْبَلَتْ طَائِفَةٌ عَلَى الْعَدُوِّ، وَرَكَعَ بَيْنَ مَعَهُ، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ انْصَرَفُوا مَكَانَ الطَّائِفَةِ الَّتِي لَمْ تُصَلِّ فَجَاءُوا، فَكَعَ بِهِمْ رُكْعَةً، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، فَقَامَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ، فَكَعَ لِنَفْسِهِ رُكْعَةً، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ الْبُخَارِيِّ. {تجريدی بوخاری/ ١، ژماره: ٤٩٦ =

٩٤٢، ٩٤٣، ٤١٣٢، ٤١٣٣، ٤٥٣٥ مسلم/شیخا ٥٩٠٩ = مسلم
 ٨٣٩: {٤٨١}

عەبدوللای کوری عومەر (رمزای خوددا لەخۆی و لەباوکی) فەرمووی:
 جاری لەخزمەت پێغەمبەر خۆیدا (دروودی خودای لەسەر بێ) بەرمو نەجد
 رۆشتین بۆ غەزا، رۆشتین هەتا بەرمنگاری دوزمن بووینەوه، کە رۆوبەرپووی
 دوزمن بووینەوه، ریزمان بەست بۆیان، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر
 بێ) هەستا لەسەر ئەم شێمەیه، لەو غەزایەدا کەغەزای زاتولریقاع بوو، نوێژی
 ترسی کرد بۆمان: موسوڵمانەکان بوون بەدوو تاقم: تاقمەیهکیان لەگەڵ
 پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) نوێژیان دابەست، ئەو تاقمەکە
 تریشیان بەچەکەوه بەرامبەری دوزمن راوستان، پاس و ئیشکی ئەوانیان
 دمگرت، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) رگاتیکی بەو تاقمەیه تەواو
 کرد، کە لەسەرمتاوه لەگەڵیدا نوێژیان دابەست، بەم رەنگە لەگەڵ پێغەمبەردا،
 فاتیحیان خویندو چەمینەوهی رگاتی یەکەمیان تەواو کردو دوو کورپووشیان
 برد، ئەوجا لەگەڵ پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) راستبوونەوه
 سەرپێ، ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەستی کرد بەخویندنی
 قورنانی ناو نوێژ، ئەوانیش هەڵسانەوهو بەبێ ئەوهی کەسل و بدمنەوه رۆشتن
 بۆ شوینی ئەو تاقمەکە تر کە هەتا ئەو دەمە ئیشکیان دمگرت، وه لەشوینی
 ئەوان بوون بەپاسەوانی سوپاکە، ئینجا دەستەکە تر هاتن و لەپشتی
 پێغەمبەر مەوه ریزبوون و نوێژیان لەپشت پێغەمبەر مەوه دابەستو، پێغەمبەر
 (دروودی خودای لەسەر بێ) رگاتیکی بەوانیش تەواو کرد، بەم رەنگە ئەوانیش

(٤٨١) تجرید/١، ژماره: ٤٩٦ - ٩٤٢، مسلم، محمد فؤاد عبدالباقی: ٨٣٩ - مسلم ترقیم شیخا:

فاتىحه و سوورمەتيان خويندو لەگەڵ پېغەمبەردا چەمىنە و ميان ئەنجام داو، دوو كورنوو شيان لەگەڵيدا بردو، ئىتر پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دانىشت بۆ تەحيات خويندن و تەحياتى خويندو سالاوى داياوه، ئەوجا ھەريەكئى لەو دوو تاقمەيە ھەلسانەو، ھەر كەسەى سەرو ركاتى ترى بەتەنيا بۆ خۆى كردو سالاوى داياوه.

روونکردنەو:

۱- مەبەست لەنوێژى ترس نوێژىكى تايبەتى نىيە، كە لەكاتى ترسدا فەرزبى، يان سوننەت بى كەبكرى، بەلكوو مەبەست كردنى پىنج نوێژە فەرزەكانە، كە لەكاتى شەروشۆردا، لەسەريەكئى لەو چەند شيوانەى كە لە سوونەتدا تۆماركراون دەكرين. ئىبنو حەزم دەفەر موى: (لەگىرپانەووى ساغدا، چواردە شيووى نوێژى ترس تۆمار كراون، كە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەغەزاكانيدا كردوويانى). ھەندىكى تر دەفەر موى: (حەفدە شيووى چەسپاوه و سەلماوه).

۲- ئەم نوێژەى كە لەم غەزايەدا لەسەر ئەم شيومىيە، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەجەماعەت كردى، بۆ ھاوړپيانى، كەئىبنو عومەر لەو غەزايەدا بوو و خۆى ھاوبەشى لەونوێژەدا كردووه، ھەندى فەرموويانە: نوێژى عەصر بووه، ھەندىكى تر فەرموويانە: نوێژى نىومرۆ بووه.

۳- نوێژى ترس ئەگەر بەكۆمەلى، واتە: بەجەماعەت، بكرى، بەسئ كەس كەمتر ناكري، چونكە سئ كەسەكە، يەككيان دەبى بەپيشنوێژ، يەككى تريان لەگەڵ ئەودا ركاتى يەكەم تەواو دەكا، سىيەميان لەوكاتەدا ئىشك دەگرئ و پاسەوانى پيشنوێژو تاقە پاشنوێژەكەيەتى.

۴۸۲- عن سهل بن ابی حنمۃ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ، وكان شَهِدَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ ذَاتِ الرِّقَاعِ صَلَّى صَلَاةَ الْخَوْفِ أَنَّ طَائِفَةً صَفَّتْ مَعَهُ وَطَائِفَةٌ وَجَّاهُ الْعُدُوَّ فَصَلَّى بِأَلْتِي مَعَهُ رَكْعَةً ثُمَّ ثَبَتَ قَائِمًا وَاتَّمُوا لِأَنْفُسِهِمْ ثُمَّ انْصَرَفُوا فَصَفُّوا وَجَّاهُ الْعُدُوَّ وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْآخَرَى فَصَلَّى بِهِمُ الرُّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ مِنْ صَلَاتِهِ ثُمَّ ثَبَتَ جَالِسًا وَاتَّمُوا لِأَنْفُسِهِمْ ثُمَّ سَلَّمَ بِهِمْ (الحديث: ٤١٢٩) : (٤٨٢)

سهلی کوړی نهبی حسمه (رمزای خودای لی بئ) که له غمزای زاتو ريقاعا، له خزمه تی پیغه مبهردا بووه، له وکاته دا که نویژی ترسی بو هاورپکانی کردووه، فهرمووی: موسلماننه کان بوون به دوو دمسته وه، دمسته یه کیان له پشت پیغه مبهرموه ریز بوون و دمسته که ی تریش به رابه ر دوژمن راوستان، جا پیغه مبهر (دروودی خودای لی بئ) پکاتیکی ته واکرد به و تاقمه یه ی که له گه لیا بوون، نه و ساخوی به پیومړنک راوستا، هه تا نه واک پکاتیکی تریان کردو نویژی خو یان بو خو یان ته واکردو، پویشتن رووبه پرووی دوژمن راوستان، نه و جا نه و دمسته که ی ترهاتن، که هه تا نیستا رووبه پرووی دوژمن راوستان بوون، نه و جا پیغه مبهر خوی له دوو پکاته که ی خوی پکاتیکی مابوو، نه و پکاته یشی کرد له گه ل نه وانا، واته: له پکاتی دوو میا پيشنو یژی بو دمسته ی دوو دم کرد، نه و جا پیغه مبهر (دروودی خودای لی بئ) له سر شیوه ی ته حیات پک دانیشت، هه تا تاقمه ی دوو دم هه ستان سهرو پکاتیریان کرد بو خو یان، نه و جا ته حیاتیان خویند و پیغه مبهر سلاوی پپیان دایه وه).

نهمه دمقی نهم فهرموودمیه له ژماره (۴۹۹) ی شهرحی بلوغ المرامدا).
۴۸۳- عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَاتٍ، {عَمَّنْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ ذَاتِ الرِّقَاعِ صَلَاةَ الْخَوْفِ: أَنَّ طَائِفَةً مِنْ أَصْحَابِهِ صَلَّتْ مَعَهُ وَطَائِفَةٌ وَجَّاهُ

الْعَدُوَّ، فَصَلَّى بِالَّذِينَ مَعَهُ رَكْعَةً، ثُمَّ ثَبَّتَ قَائِمًا وَأَتَمُّوا لِنَفْسِهِمْ، ثُمَّ انْصَرَفُوا فَصَفُّوا
وَجَاءَ الْعَدُوَّ، وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْأُخْرَى، فَصَلَّى بِهِمُ الرُّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ، ثُمَّ ثَبَّتَ جَالِسًا
وَأَتَمُّوا لِنَفْسِهِمْ، ثُمَّ سَلَّمَ بِهِمْ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ مُسْلِمٍ. وَوَقَعَ فِي "الْمَعْرِفَةِ"
لِابْنِ مَنْدَه، عَنْ صَالِحِ بْنِ خُوَاتٍ، عَنْ أَبِيهِ. {تَجْرِيدِي بُوخَارِي/ ٤، زَمَارَه: ١٥٥٤ =
٤١٢٥، ٤١٢٦، ٤١٢٧، ٤١٣٠، ٤١٣٧ فتح الباری. مسلم/شیخا ١٩٤٥ =
مسلم/ ٨٤٢} : (٤٨٣)

صالحی کوری خه ووات (رحمهتی خودای لی بی) فهرمووی: له که سیکم
بیستووه، که نهو که سه له روژی غه زای زاتولریقاعدا، به جه ماعت، له پشتی
پیغه مبهرموه نویژی کاتی ترسی دوزمنی کردووه، فهرمووی: (موسولمانه کان
بوون به دوو دسته وه، دسته یه کیان له پشتی پیغه مبهرموه ریزبوون و،
دسته که ی تریشیتان بهر ابر دوزمن به جه که وه راومستان، جا پیغه مبه
(دروودی خودای له سر بی) رکاتیکی ته واکرد بهو تاقمه ی که له که لیدا بوون،
نهو سا خوی به پیوه پیک راومستا، هتا نهوانه ی که له که ل پیغه مبهردا رکاتی
یه که میان کردبوو، رکاتیکی تریان کردو نویژی خویان بو خویان ته واکرد،
رؤیشتن پروبه پرووی دوزمن راومستان، نهو جا نهو دسته که ی تر هاتن، که هتا
نیستا پروبه پرووی دوزمن راومستابوون، نهو جا پیغه مبه خوی له دوو رکاته که ی
خوی رکاتیکی مابوو، نهو رکاته یی کرد له که ل نهوانا، واته: له رکاتی دوو میدا،
پیش نویژی بو دسته ی دووهم کرد نهو جا پیغه مبه (دروودی خودای له سر بی)
له سر شیوه ی ته حیات پیک دانیش، هتا تاقمه ی دووهم هستان سهرو رکاتی
تریان کرد بو خویان، نهو جا ته حیاتیان خویندو پیغه مبهر سلاوی پیان دایه وه،

واته: خوئی سلاوی نویژی دایه‌وه و نه‌وانیش له‌دوا شه‌وه سلاوی نویژیان دایه‌وه). {تاج/۱، زنجیره: ۱۵۳، ژماره: ۸۸۵}.

دانه‌ری بلوغ المرام ماموستای عه‌سقه‌لانی (ره‌حه‌تی خودای لی بی) دم‌فه‌رموی: له‌په‌راوی (المعرفة) دا، که‌هی فه‌رموودم‌زانی که‌وره ئی‌بینو مه‌نده‌یه، که‌یه‌کی‌که له‌پیشه‌وایانی زانستی فه‌رمووده، ناوی شه‌و پیاوه دیاری کراوه، که‌له‌م گیرانه‌وه‌ی ئیره‌دا نادیاره، که‌شه‌و پیاوه که‌خوئی له‌روژی غه‌زای زات‌ول‌ریقاعا نویژی ترسی له‌پشتی پی‌غه‌مبه‌رموه کردووه، که‌شه‌و پیاوه خه‌وواتی باوکی صالح بووه.

۴۸۴ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ غَزَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلَ نَجْدٍ فَلَمَّا قَفَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَفَلَ مَعَهُ فَأَذْرَكَهُمْ الْقَائِلَةُ فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعِضَاءِ فَتَزَلَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَفَرَّقَ النَّاسُ فِي الْعِضَاءِ يَسْتَظِلُّونَ بِالشَّجَرِ فَتَزَلَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَحْتَ سَمَرَةٍ وَعَلَّقَ بِهَا سَيْفَهُ قَالَ جَابِرٌ: وَنَمْنَا نَوْمَةً فَأَذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدْعُونَا فَجِئْنَاهُ فَأَذَا عِنْدَهُ اغْرَابِيٌّ جَالِسٌ فَقَالَ: (إِنَّ هَذَا اخْتَرَطَ عَلَيَّ سَيْفِي وَأَنَا نَائِمٌ فَاسْتَيْقِظْتُ وَهُوَ فِي يَدِي صَلَّتْنَا فَقَالَ لِي: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ فَقُلْتُ: اللَّهُ، فَهَا هُوَ جَالِسٌ، ثُمَّ لَمْ يُعَاقِبَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)). (الحديث: ٤١٣٥، اطرافه في: ٢٩١٣، ٤١٣٤، ٤١٣٦): (٤٨٤)

جابیری کوری عه‌بدو‌ل‌لا (رم‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: له‌غه‌زایه‌ک دا، له‌خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) به‌رمو نه‌جد رو‌یش‌تین بو‌غه‌زا، له‌قرجه‌ی نی‌مو‌رو‌دا له‌شو‌ین‌یکی در‌که‌ زی‌او‌ی دا بو‌سه‌رخه‌و شکاندن لاما‌ن دا، خه‌ل‌که‌که به‌ناو شی‌وم‌که‌دا بلا‌و بو‌ونه‌وه‌و چو‌ونه‌ سی‌به‌ری دار‌مه‌کانه‌وه،

پێغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای لێ بێ) له‌بن دارێکا دابه‌زی و شمشیرمه‌کی پیا‌دا هه‌ل‌واسی و خه‌وت، کاتی خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه‌ ده‌روانی و پیاوی له‌لایه‌تی، که هاتوو هه‌زرمه‌ت هه‌ستی پێ نه‌کردوو، جا ئێمه‌ی بانگ کرد و فه‌رمووی: (ئه‌م پیاوه‌ شمشیرمه‌کی منی هه‌ل‌کێشابوو، به‌رووتی گرتبووی به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ ده‌یگوت پێم: کێ رزگارت ده‌کات له‌ده‌ستم؟ منیش گوتم خودا. جا شمشیرمه‌کی نایه‌وه‌ ناو کیلانه‌که‌ی، وا ئه‌وه‌ تانی بۆ خۆی دانیشتوو! ئیتر پێغه‌مبه‌ریش = (دروودی خودای لێ بێ) تۆله‌ی له‌پیاومه‌که‌ نه‌سه‌ندو هیچی لێی نه‌کرد). (تاج/ ۸ ل/ ۱۱۰ ف= ۱ ز= ۳۹- شمشیر).

لێرده‌ له‌ئاخه‌ره‌که‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمووی: (هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌ پێغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌سه‌رجه‌می هاوه‌لانو یارانی بێ) هه‌ره‌شه‌یان له‌کابرا کرد، جا قامه‌ت کرا بۆ نوێژی نیومه‌رۆ، یا بۆ نوێژی عه‌صر، جا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌شکه‌ره‌که‌ی خۆی کرد به‌دوو ده‌سته‌وه‌، له‌پێشا به‌ده‌سته‌یه‌کیان دوورکاتی کرد، ده‌سته‌که‌ی تر له‌مه‌کاته‌دا ئێشکیان ده‌گرت، نه‌وانه‌ی که‌دوو رکاتیان به‌کۆمه‌لی یه‌که‌م جار له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا کرد، رۆیشتنه‌دواوه‌ بوون به‌ئێشکه‌رو ده‌سته‌که‌ی تر هاتن له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا دوورکات نوێژیان به‌کۆمه‌لی کرد، له‌سه‌ر ئه‌م شیویه‌ پێغه‌مبه‌ر خۆی چوار رکاتی کرد، به‌لام هه‌رده‌سته‌یه‌ی له‌و دوو ده‌سته‌یه‌ دوورکات نوێژیان کردو ئیتر نوێژه‌که‌ ته‌واوبوو).

۷- کتاب الجمعة

نامه‌ی هه‌ینی

۴۸۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِذْ دَخَلَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ، فَعَرَّضَ بِهِ عُمَرُ، فَقَالَ: مَا بَالُ رِجَالٍ يَتَأَخَّرُونَ بَعْدَ النَّدَاءِ؟! فَقَالَ عُثْمَانُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مَا زِدْتُ حِينَ سَمِعْتُ النَّدَاءَ أَنْ تَوَضَّأْتُ ثُمَّ أَقْبَلْتُ. فَقَالَ عُمَرُ: وَالْوُضُوءُ أَيْضًا؟ أَلَمْ تَسْمَعُوا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْجُمُعَةِ فَلْيَغْتَسِلْ ».

{الحديث/ ۱۹۵۳ = ۱۹۲۶ فم. بخاری/ ۸۸۲}: (۴۸۵)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بی) دمفەرمووی: روژی هه‌ینی بوو، عومهری کورپی خه‌طاب، له‌سه‌ر دوانگه‌ وتاری نوێزی هه‌ینی ده‌خوینده‌وه، ئا له‌و ده‌مه‌دا عوتمان‌ی کورپی عه‌فان خۆی کرد به‌ ژوورداو هات بو نوێز، عومهر به‌ ئاماژه‌ ره‌خنه‌ی له‌ عوتمان گرت، له‌سه‌ر ئەو دواکه‌وته‌وه‌ له‌م بارمیه‌وه‌ فهرمووی: (ئەو ده‌بوچی و له‌به‌ر چی هه‌ندێ پیاو گه‌ل، له‌ هاتن بو نوێزی هه‌ینی درمنگ دین؟!). عوتمانیش وه‌لامی دایه‌وه‌وه‌ فهرمووی: ئەه‌ی فهرمان‌ره‌وای موسوڵمانان! هه‌ر له‌گه‌ل گویم له‌ بانگ بوو، نه‌ومنده‌ هه‌ریا که‌وتم یه‌کسه‌ر ده‌ستنوێژم گرت و به‌بی درمنگ هاتم بو مزگه‌وت. عومهریش فهرمووی: (هه‌ی هه‌ی! هه‌ر به‌ومندمیش وازت نه‌هه‌یناوه‌ که‌ زوو نه‌هاتووی، به‌لکوو نه‌ومیش خستۆته‌ پالی، که‌ خۆشت نه‌شۆردووه‌و ته‌نها به‌ ده‌ستنوێز قنایات کردووه‌؟! ئەه‌ی نه‌تان بیستوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دمفەرمووی: (کاتی ده‌چن بو نوێزی هه‌ینی خۆتان بشۆرن). {تاج/ ۱، زنجیره‌: ۱۴۳، ژماره‌: ۸۳۵}.

۴۸۶- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ يَتِمًا هُوَ قَائِمٌ فِي الْخُطْبَةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ الْأَوَّلِينَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَتَادَاهُ عُمَرُ آيَةً سَاعَةٍ هَذِهِ قَالَ إِنِّي شَغِلْتُ فَلَمْ أَقْلِبْ إِلَى أَهْلِي حَتَّى سَمِعْتُ التَّائِذِينَ ، فَلَمْ أَرِدْ أَنْ تَوْصَّاتُ . فَقَالَ وَالْوُضُوءُ أَيْضًا وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَأْمُرُ بِالْفُضْلِ. (۴۸۶)

واتاکهی لەژماره (۴۸۵) دا بهمه‌واوی رابورد.

(۱) باب: وجوب غسل الجمعة على كل بالغ من الرجال وبيان ما أمروا به
 ۴۸۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْفُضْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ). (الحديث ۸۵۸ - أطرافه في: ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۹۵، ۲۶۶۵). (۴۸۷)

ئەبوسەعیدی خودری (پەزای خۆای لای بێ) لە پێغه‌مبەرەوه (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (خۆشۆردنی روژی هەینی پێویستە لەسەر هەموو موسولمانێکی رەسیدە). (تاج/ ۱/ ۴۱۹/ ۴ ز- ۱۴۲ ز- ۸۳۶ = ش/ د/ ن).

رافه و شیکردنه‌وه:

وشەى (پێویست: واجب) لەم فەرموودە پەرۆزەدا، مەبەستی واجبى بەراپەر سوننەت نییە. بە‌لکوو مەبەست لای جەخت کردنە لەسەرئەوه کەخۆشۆردنی روژی هەینی کارێکی زۆر گرنگی دامەزراوه.

(۴۸۶) أخرجه البخارى في (۱۰) كتاب الأذن (۱۶۱) باب وضوء الصبيان ومتى يجب عليهم الفُضْل.

(۴۸۷) تجريد/ ۱، ژماره: ۴۶۲ - ۸۵۸، مسلم: ۸۴۲ - ۱۹۵۴، ۱۹۵۷.

۴۸۸ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّاسُ يَتَّبِعُونَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ مَنَازِلِهِمْ وَالْعَوَالِي، فَيَأْتُونَ فِي الْغُبَارِ يُصِيبُهُمُ الْغُبَارُ وَالْعَرَقُ، فَيَخْرُجُ مِنْهُمْ الْعَرَقُ، فَاتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنْسَانٌ مِنْهُمْ وَهُوَ عِنْدِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَوْ أَنَّكُمْ تَطَهَّرْتُمْ لَيَوْمِكُمْ هَذَا). (الحديث: ۹۰۲). (۴۸۸)

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) فہرموی: خہ لکیکی زور بہسہرہ لہگونندو جیگہو دیہاتہکانی دموروبہری مہدینہوہ، دمہاتن بؤ نویژی ہہینی، بہتایبہتی لہوگوندانہوہ دمہاتن کہ پییان دمگوترا عہوالی، کہدموری دوومیل تا شہش میل لہ مہدینہوہ دوور بوون، لہلای پؤژ ہہلاتیہوہ، کہدمہاتن ریگہکہ خؤلہپہتانی بوو، بہناوتہپوتؤزا دمہاتن، ہہم تؤزاوی دمبون و ہہم نارمقیان دمکرد، بہہہر حال بہہوی بؤنی ئہرمقو شتیواوہ، کیشہیان بؤ ہاونشین دروست دمکرد، جاری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) لہمالی من بوو، خؤم لہخزمہتیدا بووم، مروقی لہمانہ، یاجہند کہسی لہمانہ ہاتن بؤ خزمہتی، لہسہر ئہم حالہ، جاپیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) فہرموی: (خؤزگہ لہم رؤژمدا، کہدمہاتن بؤ نویژی جومعہ، خؤتان بشؤردایہو، بہپی ی توانا خؤتان پاکو خاوین رابگرتایہ).

۴۸۹ - قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ النَّاسُ مَهَنَةً أَنْفُسِهِمْ وَكَانُوا إِذَا رَاحُوا إِلَى الْجُمُعَةِ رَاحُوا فِي هَيْئَتِهِمْ، فَقِيلَ لَهُمْ: (لَوْ اغْتَسَلْتُمْ). (الحديث: ۹۰۳ - طرقة في: ۲۰۷۱). (۴۸۹)

ديسان عائشہ (پرمزای خواى لى بن) فہرموی: جاران موسولمانان خویان خزمہتی خویانیان دمکردزوربہیان خویان نوکہری خویان بوون،

(۴۸۸) تجرید/۱، ژمارہ: ۴۷۶ - ۹۰۲، مسلم: ۸۴۷ = ۱۹۵۵ شیخا.

(۴۸۹) تجرید/۱، ژمارہ: ۴۷۶ - (مکرر) - ۹۰۲، بخاری مسلم: ۱۹۵۶ شیخا.

رهنجبهرو خزمه تکاریان نه بوو، چاکه له سه رمقای تاقی ئیواردا ده چوون بۆ نوژی ههینی، له سه ر کارو فه رمانه کانیانه وه دمرۆیشتن بۆ مزگه وت، هه ربه و شیوهیه و به جل و به رگی ئیش و پیشه کانیانه وه ناماده ی نوژه که دمبوون. بۆیه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رمووی پئیان: (ئه گه ر خۆتان پاک بشۆردایه زۆر شتی چاک بوو!).

(۲) باب: الطيب والسواك يوم الجمعة

به کارهێنانی بۆنی خۆش و سیواک کردن له رۆژی ههینی دا

۴۹۰ - عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) قال أشهد على رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (الْفُضْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ وَأَنْ يَسْتَنَّ وَأَنْ يَمَسَّ طَيِّبًا إِنْ وَجَدَ) (الحديث: ۸۸۰ في فتح الباري). (۴۹۰)

ئه بو سه عیدی خودی (رهزای خوای لی بئ) فه رموی: شایه تی دهمه که پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رموی: (خۆشۆردن (غوسل) ی رۆژی ههینی پئیویست (واجب)ه، له سه ر هه موو موسوئمانیکی ره سیده هه روا سیواک کردنیش پئیویسته له سه ر هه موو موسوئمانیکی ره سیده، له رۆژی ههینی دا، هه روه ها خۆبۆنخۆش کردنیش، به لام به مه رجی بۆنی خۆشی ده ست که وئ).

۴۹۱ - عَنْ طَاوُسٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهُ ذَكَرَ قَوْلَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فِي الْفُضْلِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقُلْتُ لَابْنِ عَبَّاسٍ أَيْمَسُّ طَيِّبًا أَوْ دُهْنًا إِنْ كَانَ عِنْدَ أَهْلِهِ فَقَالَ لَا أَعْلَمُهُ. (۴۹۱)

(۴۹۰) تجرید/ ۱، ژماره: ۴۶۶ = ۸۸۰، مسلم: ۸۴۶ = ۱۹۵۷.

(۴۹۱) بخاری: ۸۸۵، مسلم: ۱۹۵۸، شیخا، شمرحی بلوغ المرام ژماره: ۸۲۷، به رگی/ ۲، لاهه ره: ۳۱۱.

طاووس (رحمەتی خودای ئی بئ) فەرمووی: ئیبنو عەبباس (رفزای خودا لەخۆی و لەباوکی بئ) باسی ئەو فەرماشتە ییغەمبەری دەکرد، کە سەبارت بەخۆشۆردنی رۆژی هەینی، منیش عەرزیمکرد: ئایا لەچەوری خێزانەکە، یا لەبۆنی خۆشی ژنەکە یۆ هەینی بەکاربەیتی یانا؟ فەرمووی: نازانم.

روونکردنەوه:

یەکن تر لەفەقی و شاگردە ناودارمکانی عەبدوڵلای کۆری عەبباس، طاووسی کۆری کیسانە، بەرەگەز فارسی، گێرپانەوهی لەهەر چوار عەبدوڵلاکانەوه ئەنجام داوه، هەروا لە ئەبو هورمیرەو عائیشەو زەمیدی کۆری ئابیت و زەمیدی کۆری ئەرفەمەوه، لەچینی دووهمی موسوڵمانانە، کەپیان دەگوتری: پەپرەوان (تابعین).

بەخزمەت پەنجا کەس لەهاوەلانی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) گەیشتووه، ئیبنو عەبباس دەیفەرموو: باوهرم وایە کە طاووس بەهەشتیە.

ئیبنو حیببەان دەیفەرموو: (طاووس یەکنیکە لە خواناسەگەرەمکانی خەلکی یەمەن و یەکنیکە لەگەورە پیاوانی پەپرەوان (تابعین) چل حەجی کردووه، نزاو پارانەوهی زۆر گیرا بوو، ئیبنو عویەینە دەیفەرموی: ئەم سئ کەسە دوورەپاریزترین کەس بوون لەدەسلەلات، ئەبو زەر لەسەردەمی خۆیدا، ئەوری لەسەردەمی خۆیدا، طاووس لەسەردەمی خۆیدا. لە مەککە مردووه. عەشامات و جەماوەریکی زۆر شوین تەرمەکە ی کەوتن، چەند بۆچوونئ سەبارت بەمەرگی هەیه، لەدەوروبەری سائی سەدو شەشی کۆچیدا مردووه. } بڕوانە: تجریدی بوخاری بەرگی یەکەم فەرمووده ژمارە/ ٨٣ = ٩٦ فتح الباری شەرحی صەحیحی

بوخاری + بوخته‌ی موسلیم ژماره: ۶۸۱، بۆ ژیاننامه‌ی عه‌طای کوری رمباح که نه‌ویش فه‌قی و شاگردی ئیبنو عه‌بباس بووه. (رمزاو ره‌حمه‌تی خودا له‌هه‌موویان بئ).

۴۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - (نَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَوْثُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا، وَأَوْتِنَاهُ مِنْ بَعْدِهِمْ، فَهَذَا الْيَوْمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ، فَهَذَا اللَّهُ، فَقَدْ أَتَى الْيَهُودَ، وَبَعْدَ غَدٍ لِلنَّصَارَى) فَسَكَتَ، ثُمَّ قَالَ: (حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَقْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ، يَوْمًا، يَغْسِلَ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ). (الحديث ۸۹۶ و ۸۹۷، الحديث ۸۹۷ طرفاه في: ۸۹۸، ۳۴۸۷). (۴۹۲)

ئهبوهورمیره (رمزای خوای لی بئ) فهرمووی: به‌گووی خۆم له‌زاری پیرۆزی پیغه‌مبه‌ری خودام ژنه‌وت دمیغه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ): (ئیمه‌ی گه‌لی ئیسلام به‌هرچه‌ند له‌هاتن بۆجیهان که‌وتوینه‌ته‌ دواوه، به‌لام له‌قیامه‌تدا له‌پایه‌و پله‌و، له‌مه‌لبه‌نده‌کانا له‌پیشی پێشه‌ومین به‌که‌م گه‌لین که‌حه‌شر ده‌گرێن، که‌مه‌حه‌که‌مه‌ده‌گرێن، که‌ده‌چینه‌ به‌هه‌شت، ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که‌ئه‌وان له‌پیش ئیمه‌وه‌ نامه‌ی خودایی یان بۆهاتوو، وئیمه‌ له‌پاش ئه‌وانه‌وه‌ نامه‌ی خوداییمان بۆهاتوو، له‌پاش ئه‌مه‌یش ئه‌مه‌ ئه‌ورۆزمیانه‌ که‌خودا داینا‌بوو له‌سه‌ریان، که‌له‌م رۆزی هه‌ینی یه‌دا به‌جوانی په‌رستشی خودا بکه‌ن، که‌چی ئه‌وان لی‌یان گۆراو، سه‌رو رۆزی تریان له‌حه‌فته‌دا بۆ خۆیان هه‌لبژارد، به‌لام له‌سایه‌ی خودای که‌ورمه‌وه‌ ئیمه‌ رێمان پێی بردو دۆزیمانه‌وه‌و رێزو قه‌دری ئه‌م رۆزه‌ پیرۆزه‌ ده‌گرین و کردومه‌نه‌ به‌جه‌ژن، خه‌لکه‌که‌ی تریش وان له‌دوای

ئىمەو: ئەومتا سبەينى كەشەمەيە، رۆژى جولەكەيەو، دووسبەينىش كە يەك شەمەيە رۆژى گاورانە).

ئەوجا حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) خامۆش بوو، لەپاشا فەرمووى : كەواتە مافى خوداى گەورەيە لە سەر هەموو موسولمانى، كە هەموو حەفتەيى، جارى سەر ولەش ولارى خۆى پاك بشۆرى).

٤٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ) (الحديث رقم: ٨٨١ في فتح الباري شرح صحيح البخاري للمسقلاني - عليه الرحمة والرضوان). (٤٩٣)

ئەبو ھوریرە (رەزای خۆای لى بى) لە پێغەمبەرەو (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموئ: (رۆژى ھەينى ھەر موسلمانى خۆى بشۆرى (لەچەشنى خۆشۆردنى لەش پىسى دەرکردن) ئەوجا لەكاتژىرى يەكەما بپروا بۆنۆژى ھەينىو، لە مزگەوت چاومپروانى نۆژى ھەينى بکا، ياخود لەوى خۆى خەرىك بکات بەتاعەتو زىکرو يادى خوداوە، وەك ھورئان خویندنو سەلاوات دان لەسەر پێغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تاكاتى ووتارو نۆژمەدىئەوھى ئەمە بکات وەك ووشتىك بکا بەخىروايە، وئەوھى لە كاژىرى دووھما بچى وەك رەشە وولاخى بکا بەخىروايە، وە ئەوھى لەكاژىرى سىيەمدا بچى وەك بەرانىكى شاخ داربکا بەخىروايە، وئەوھى لەكاتژىرى چوارەمدا بچى وەك مريشكى بکا

بەخىر واپە، مۇئەۋەى لەگاژىرى پىنچەمدا بىچى ۋەك ھىلكەيەك بىكات
بەخىروايە، كاتىك كە پىشنىۋىزىش دىرچوو، كەبچى بۆسەر مېنبەر، بۆۋوتارى
ھەينى خويندەنەۋە، ئىتر فرىشتەكانىش دەچن گوى لەۋوتارو خوتبە كەدەگرنو
ئەۋەى كەلەۋە دوا دى، ناۋى لەدەفتەرى ئەۋاندا نانوسرى، مەبەست
ئەۋدەفتەرميانە كەتايبەتە بۆنوسىنى ئەۋكەسانە كەلەيەكى لەم پىنچ
كاژىرانەدا دىن بۆجومە).

(۳) باب: في الإنصات في يوم الجمعة في الخطبة

باسى كوى كرتن بەدلى لەۋتارى ھەينى

۴۹۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: « إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ أَنْصِتْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَقَدْ لَعَنَتْ ». {
الحديث/ ۱۹۶۲ = ۱۹۳۶. تجريد/ ۱، رقم: ۴۹۲ = ۹۳۴} : (۴۹۴)

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى لى بى) ھەرموۋى: پىغەمبەر (دروۋدى
خۇداى لەسەر بى) ھەرموۋى: (رۆزى ھەينى لەۋكاتەدا كە پىش نوپىز وتار
دەخوينىتەۋە، ئەگەر بە ھاۋنشىنى خوت، لە رىزى نوپىزەكەدا بلىيت: وس،
بىدەنگبە، ئەۋە خۇشت ۋەك ئەۋ، قەسە بىجا دەكەى! كە شتى ۋا پاداشى
نوپىزەكە پوۋج دەكاتەۋە). {تاج/ ۱، ژمارە: ۸۶۸}.

(٤) باب: في الساعة التي في يوم الجمعة

کاژیره تایبه تیبه که ی روژی ههینی

٤٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ لَسَاعَةً لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ قَائِمٌ يُصَلِّي يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ». وَقَالَ بِيَدِهِ يُقَلِّلُهَا، يُزِيدُهَا». {الحديث/ ١٩٦٧ = ١٩٤١ فم. تجريد/ ١/ ٤٦٨، رقم: ٤٩٣ = ٩٣٥، ٥٢٩٤، ٦٤٠٠}؛ (٤٩٥)

ئهبو هورمیره (خوای لی رازی بی) فهرمووی: پیغه مبه، که که سناو (کونیه) ی نهبول قاسمه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (له روژی ههینیدا کاژیریکی تایبه تی واتیدا، ههر بهنده میه کی موسولمان، نیری یا می، له وکاته دا راوستایی نوژ بکا، یا خود به کول و به دل له خودا بپارپته وه، نیر لهو دمه دا داوی ههرشتی له خیری دین و دنیا له خودا بکا، خودا بی دلی ناگا و نهو شته ی پی دمه). فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) به دمهستی ناماژه ی کرد که نهو ماوه ی نزا گیرابوونه گه لی که مه، ههتا خه لک خوایی بو ناماده بکه ن و له کیسی نه دهن. {تاج/ ١، زنجیره: ١٥٠، ژماره: ٨٧٦ + ژماره: ٨٧٩ + ٨١٩ + ٩٦٧}.

(٤٩٥) تجريد/ ١، ژماره: ٤٩٢ = ٩٣٥، مختصر صحيح مسلم/ ١، ژماره: ٤٠١، مسلم: ٨٥٢ = ١٩٦٦

(۶) باب: هدایه هذه الأمة لیوم الجمعة

خودا بهر همتی خوئی نه تهوهی نیسلامی شاره زای نه م روژی ههینی به

کردوووه

۴۹۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «نَحْنُ الْآخِرُونَ الْأَوَّلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَنَحْنُ أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ، بَيْنَ أَنْهُمْ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا، وَأُوتِيْنَاهُ مِنْ بَعْدِهِمْ، فَاخْتَلَفُوا، فَهَدَانَا اللَّهُ لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ، فَهَذَا يَوْمُهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ هَدَانَا اللَّهُ لَهُ، قَالَ: يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَالْيَوْمُ لَنَا وَغَدًا لِلْيَهُودِ وَبَعْدَ غَدٍ لِلنَّصَارَى». {الحديث/ ۱۹۷۷ = ۱۹۵۱. تجرید/ ۱، لایره: ۴۴۰، رقم: ۴۹۶} {۸۷۶ = ۴۶۵}

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (ئیمه ی گه لی نیسلام هه رجه ند له هاتن بو جیهان که وتووینه دواوه، به لام له قیامه تدا، له پایه و پله و، له مه ئبه نده کانا، له پێشی پێشه و مین و له هه ره پێشه و مین، ئیمه ی نه تهوه ی نیسلام یه که م نه ته و مین که له پێش هه موو نه ته وه کانی تر دا ده چینه به هه شت، به لام نه وه نده هه یه که نه وان له پێش ئیمه وه نامه ی خودایان بو هاتوو وه، ئیمه له پاش نه وان وه نامه ی خودایان بو هاتوو که قورئانی پیرۆزه، له پاش نه مه یش نه مه نه و روژمیان که خودا داینا بوو له سهریان، که له م روژی ههینییه دا، به جوانی خودا په رستی بکه ن، که چی نه وان لییان گوڤاوه، سه رو روژی تریان بو خویان له حه فته دا هه ئبزار دووه، به لام له سایه ی خودای گه و ره وه ئیمه ریمان پێی بردو دوزیمانه وه و ریزو قه دری نه م روژه پیرۆزه مان ده گرین و کردوو مان به جه زن، خه ئکه که ی تریش وان له دوا ی ئیمه وه: نه و متا سبهینی که شه مه یه و وا له دوا ی

(۴۹۶) تجرید/ ۱، ژماره: ۴۶۵ = ۸۷۶، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۳۹۹ = ۸۵۵ = ۱۹۷۵، ۱۹۷۷،

کاتی داهاتنی نویژی ههینی له پاش لادانی خۆره به دیمه ن له ناوه راستی ناسمان

٤٩٧- وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: { مَا كُنَّا نَقِيلُ وَلَا نَتَعَدَّى إِلَّا بَعْدَ الْجُمُعَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. { بوخارى/٩٣٩. شحنا/١٩٨٨: (٤٩٧) }

سه هلی گوری سهد (رمزای خودای ئی بی) ههرمووی: له سه رده می پیغه مبه ر خویدا (دروودی خودای له سه ر بی) هه تا نویژی هه ینیمان نه کردایه، نه سه ر خه وی پیش نیومرومان ده کردو نه نانی به رچاییمان ده خوارد).

۱- نهوهوی (رحمەتی خودای ئی بێ) دمفهرموئ: (ئەم فەرموودمیه بەلگهیه لهسەرئەوه که نوێژی ههینی لهسهرمتای کاتهوه بکری خیرتره، مالیکو ئەبو حەنیفەو شافعیو جەماویری زاناکان، له هاوه‌لان و په‌پرەوان و زانایانی پاش ئەوانیش دمفهرموون: سهرمتای گاتی نوێژی ههینی پاش لادانی خۆره به‌دیمەن له‌ناوم‌پراستی ئاسمان، که له‌زاراوی شهرەدا به‌مه ده‌گوتری (له‌پاش زموال) وم‌ئەم فەرمووده‌ی سه‌هله ئاوا ته‌ئویل ده‌کەن: که‌ته‌نیا له‌روژی هه‌ینیدا ئەم دووشتە دوا‌ده‌خەن بۆ پاش نوێژی هه‌ینی. فەسە‌ی نه‌وه‌وی ته‌واو.

(٤٩٧) بوخاری: ٩٣٩، مسلم ترقیم شیعاً: ١٩٨٨، شمر حی بلوغ الرام/١، ژماره: ٤٧١.

۲- سەھل خۆی و سەعدى باوکی لە ھاوولانی پێغەمبەرن، سەھل لەگەورە پیاوانى ھاوولانە، لەپیشا ناوی (حەزەن) بوو، واتە: ھەلەتى سەخت، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەپاش ئیسلام بوون ناوھەکی گۆرپی و ناوی نا (سەھل) واتە: خۆش و ئاسان و دەشت.

سەھل ئەنصارىيە، سەدو سىو و ھەشت فەرموودەى لە پێغەمبەرەوھ گێرپاومەتەوھ (۳۹) سىو و نو فەرموودەى لەصەحیحى بوخارىدا ھەيە، يان (۴۱) چلو يەك فەرموودە، زیاتر لەسەد سال ژیاو، لەنەوھدو يەکی کۆچیدا لەمەدینە بەمەرگی خودا مردوو، کاتى پێغەمبەر مردوو، پازدە سال بوو، ئیمامى زوھرى فەقیی بوو، يەکی بوو لەو ھاوپی نازدارانەى پێغەمبەر، کە حەججای ئەقەفى گەری پی دەکردن و ئازاری دەدان. {بەروانە: پوختەى بوخارى = تجریدی بوخارى/۱/۱۹۲، ژمارە: ۱۷۴ + پوختەى موسلیم ژمارە: ۲۵۹}.

۳- سەعدى کورپی مالیکی کورپی خالید، باوکی سەھلی کورپی سەعدى ئەلساعیدیيە، خۆی نامادەکرد کە لەخزمەتى پێغەمبەردا بچی بۆ غەزای بەدر، لەپی نەخۆش دەکوئ و دەمری، راسپیرینامەکەى لەپاشکۆی کۆپانی و لاخەکەى دەنووسى، رادەسپیری: کە و لاخەکەى بەکۆپانەکەيەوھ بۆ پێغەمبەر بئ (دروودی خودای لەسەر بئ) پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەتالانى بەدر پشکی بۆی داناو، راشیگەيانند کە پاداشی تەواوی ھاوبەشکەرانی غەزای بەدری بۆ ھەيە لەلای خودا، دیارە کە ئەو پشکەى کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) داینا بۆ سەعد، درا بە کەلەپووربەرەکانی.

۹۸- وَعَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {كُنَّا نُصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْجُمُعَةِ، ثُمَّ تَنَصَّرَفَ وَلَيْسَ لِلْحَيَّطَانِ ظِلٌّ نَسْتِظِلُّ بِهِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبَخَّارِيِّ. وَفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ: {كُنَّا نَجْمَعُ مَعَهُ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ،

ثُمَّ تَرْجِعُ، تَتَّبِعُ الْفَيْءَ}. {بخاری/۴۱۶۸. پوختهی موسلیم/۴۰۷ = ۱۹۸۹ شیخا = ۸۱۶}: (۴۹۸)

سه‌له‌مهی کوری ئەکوهع (رمزای خودای لی بئی) فه‌رمووی: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبهر خۆیدا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) له‌خزمه‌تی پیغه‌مبهردا، نوێژی هه‌ینیمان له‌پشتیه‌وه به‌کۆمه‌لی ده‌کرد، که ده‌گه‌راپنه‌وه بۆ مائه‌وه هه‌یشتا دیواره‌کان ئەومنده سیبه‌ریان نه‌بوو، که له‌سیبه‌ری دیواره‌کانه‌وه برۆین!). ئەمه‌ گفته‌ی بوخارییه، له‌پوخته‌ی موسلیمیشدا، ژماره: ۴۰۷ ناوایه:

سه‌له‌مهی کوری ئەکوهع (رمزای خودای لی بئی) فه‌رمووی: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبهر خۆیدا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) ده‌ستوورمان وابوو، ئەه‌وگاته نوێژی هه‌ینیمان ده‌کرد، که خۆر به‌دیمه‌ن له‌ناوم‌پراستی ئاسمان لادهدا، کاتێ له‌پاش ته‌واوبوونی نوێژی هه‌ینی ده‌گه‌راپنه‌وه بۆ مائه‌وه، به‌حال سیبه‌ر هه‌بوو، به‌زۆر خۆمان تێ ده‌ترنجاند، سیبه‌ره‌که ئەومنده نه‌بوو، که به‌ئاسایی پیا‌دا برۆین). {تاج/۱، زنجیره: ۱۴۶، ژماره: ۸۴۲}.

روونکردنه‌وه:

۱- کاتی نوێژی هه‌ینی رێک کاتی نوێژی نیوم‌پڕۆیه، کاتێ نوێژی نیوم‌پڕۆ ده‌بێ، نوێژی هه‌ینیش ده‌بێ، وهه‌ه‌تا نوێژی نیوم‌پڕۆیش به‌مینی، نوێژی هه‌ینیش ده‌مینی.

(۴۹۸) بخاری: ۴۱۶۸، پوخته‌ی موسلیم/۱، ژماره: ۴۰۷ = ۱۹۸۹ = ۸۱۶، محمد فؤاد عبدالباقی (رحمه‌ الله). (سبحان الله! هه‌ر له‌خۆمه‌وه ئەم پیاوهم خۆش ده‌وی. واته: (محمد فؤاد عبدالباقی) هه‌زار هه‌زار رحمه‌تی خودای گه‌ورمه‌ سه‌روم‌ری لی بئی - ئامین). (ومرگێ).

(۱۰) باب: ذکر الخطبتین قبل الصلاة وما فیهما من الجلسة

باسی دوو وتاره که ی ههینی و دانیشتنی نیتوانیان، که ده کهونه پیتش

نوێژده که وه

۴۹۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

يَخْطُبُ قَائِمًا، ثُمَّ يَقْعُدُ، ثُمَّ يَقُومُ، كَمَا تَفْعَلُونَ الْآنَ. (الحديث: ۹۲۰- طرفه في:

(۹۲۸). (۴۹۹)

عهبدو لای کوری عومهر (پرمزای خودایان لای بی) فهرمووی: جاران

پیتغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) کاتی نوێژی ههینی ده بوو له پیتش نوێژی

ههینی دا، دوو وتاری ئاینی ده خوینده وه، پێک وهك ئه وهی ئیستا ئیوه ده یکهه،

له پیتشدا وتاری یه که می ده دا به پیتوه، ئه و جاداده نیشته، و چانیکی که می ده گرت

به قهده ئه ندازه ی خویندنی سوره تی (قل هو الله) ئه و جا هه ل ده سایه وه به پیتوه

وتاری دوو هه می ده خوینده وه.

(۱۱) باب: في قوله تعالى {وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا}

۵۰۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَجَاءَتْ عِيرٌ مِنَ الشَّامِ فَأَنْقَلَبَ النَّاسُ

إِلَيْهَا، حَتَّى لَمْ يَبْقَ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، فَأُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الَّتِي فِي الْجُمُعَةِ: {وَإِذَا رَأَوْا

تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا} الْآيَةُ. {الحديث/ ۱۹۹۴ = ۱۹۶۸.

تجريد/ ۱، لایپره: ۴۶۸ = ۹۳۶، ۲۰۵۸، ۲۰۶۴، ۴۸۹۹} (۵۰۰):

(۴۹۹) تجريد/ ۱، ژماره: ۴۸۶ = ۹۲۸، ۹۲۰ = مسلم (محمد فؤاد عبدالباقي): ۸۶۱ = مسلم تخريج

شيعا: ۱۹۹۱.

(۵۰۰) تجريد/ ۱، ژماره: ۴۹۴ = ۹۳۶، بخاري/ مسلم: ۸۶۳ = ۱۹۹۴ = مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژماره:

۴۳۱ = ۱۹۹۴.

جابیری کوری عەبدوللا (رمزای خودایان ئی بئ) فەرمووی: لە روژی هەینیدا، لە خزمەت پێغەمبەردا بووین، خەریکبوو وتاری هەینی دەخویندەوه، لەوکاتەدا لە شامەوه، کاروانی هات، دمهۆل و زورنا لە پێشیهوه بوو، هەتا مەردووم بزانن کەوا کاروانەکە گەیشته جی، ئیتر خەلکەکە وتارمەکیان بەجی هێشتو لە مزگەوت دەرچوون و دەرپەرین بۆلای کاروانەکە بۆ شت کرپن و سەودا و مامەلە، تەنها دوازدە کەس لە خزمەتی پێغەمبەردا مانەوه، جا خودا ئەم نایەتەمی ناردە خوارەوه: (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا - جرمة ۵۲/۱۱). واتە: ئەوانە لە دەوری تۆ بوون، کاتی چاویان بە بازرگانی و مامەلە و سەودا و ئەوکارە بێهۆودمیە کەوت، کە بریتی بوو لەو دمهۆل و زورنایە، کە لەکاتی واداو لە زۆر کاتی تریشدا ئادەمیزاد خەریک دەکاو، لە بەندەمی کردنی ساخ بۆ خودای مەزن، دووری دەخاتەوه، ئەوانە لەم کاتەدا دەوری تۆیان چۆل کردو بلامیان ئی کردو چوون بۆلای ئەو بەزم و رمزمە. {بەروانە: تاج/۴، زنجیرە: ۴۵، ژمارە: ۴۶۸. چاپی چوارەم}.

(۱۲) باب: تخفيف الصلاة والخطبة

نویژی سووکه‌له‌و وتاری سووکه‌له

۵۰۱ - عَنْ يَعْلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ عَلَى الْمِنْبَرِ وَتَادُوا يَا مَالِكُ قَالَ سُفْيَانُ فِي قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ وَتَادُوا يَا مَالِكُ (الحديث ۳۲۳۰، طرفاه في: ۳۲۶۶، ۱۹: ۴) (۵۰۱)

(۵۰۱) تجرید/۳، ژمارە: ۱۳۰۲ = ۳۲۳۰، ۳۲۶۶، ۴۸۱۹، بخاری، مسلم ترقیم محمد فؤاد عبدالباقي:

یەعلا (رمزای خوای لئ بئ) فەرمووی: بەگوێی خۆم لەزاری پێغەمبەرم
ژنەوت لەسەر دوانگە (لەسەر مینبەر) ئەم نایەتە ی ئاوا خویند: ﴿وَنَادَا
يَا مَالِكُ﴾.

رافەو شیکردنەو:

قیرائەت واتە: شیوەی خویندن و خویندەوێ قورئانی پیرۆز بۆ
تێگەشتنی تەواو لەم بابەتە توێژینە و میهکی دوورو درێژمان دەوێ، کە ئێرە
مەودای ئەوێ نییه، کورت و پوخت دەلێن: هەندی وشە لەقورئانی پیرۆز
بەچەند شیوەیی دەخویندرێتەو، هەروا هەنێ رستەو هەندێ نایەت، بەپێی
شیوە خویندەکانی، وشەیی زیادی هەیە یا کەمی هەیە، و ئەمە هونەرێکی
بەرزه لەزانستەکانی قیرائات دا بەدووورو درێژی قسە ی لئ کراو، چەند
نموونەیی لەم خویندەوانە بەوینە:

یەكەم: (مالك) لەم نایەتە دا بەم چەند شیوەیە خویندراو متەو:

أ- يا مالِك.

ب - (يا مال) بەبێ كاف لەسەر شیوەی موناڤای مورەخەم، بەکەسەری لام.

ج- (يامال) بەبێ كاف لەسەر شیوەی موناڤای مورەخەم، کە مامەتە ی
موناڤای موفەردی مەعریفە ی بۆ کرابێ، واتە: مەبنی بێت لەسەر ضمە ی
دواپیتی کە لامەکە یەتی ئاوا: (يامال = يامالو).

دووم: (مالك يوم الدين) (ملك يوم الدين) یش خویندراو متەو.

روونکردنهوه:

یه‌علای کورې نومه‌پییه‌ی ته‌میمی (رمزای خودای لی بئ) که‌پیشی ده‌گوتری: یه‌علای کورې مونیه، به‌ناوی دایکیه‌وه، هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ره، له‌رؤزی نازادکردنی مه‌ککه‌دا ئیسلام بوو، پیاوړکی ده‌وله‌مهن‌دی زؤر سه‌خی بوو، ناماده‌ی غه‌زای تائیفو حونه‌ین و ته‌بووک بووه، له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا، نؤزده فهرمووده‌ی هه‌یه، له‌موقه‌دیمه‌ی فه‌تحولباریدا دمفه‌رموی: سی فهرمووده‌ی له‌بوخاری پیروژدا هه‌یه، یه‌کیکیان که فهرمووده‌ی ژماره: (۶۷۷)ی موخته‌صه‌ری صه‌حیحی موسلیمه، که‌وا له‌به‌رگی دوودا. یه‌کئ له‌راویه ناوداره‌کانی صه‌فوانی کورپه‌تی.

یه‌علا پیاوړکی ناوداری لی‌هاتوو بوو، له‌به‌ر ئه‌وه له‌کاتی فهرمان‌په‌وایی هه‌رجوار جینشینه‌کانی پیغه‌مبه‌ردا، رؤلی گه‌وره‌ی بینیه‌وه، ئه‌بویه‌کری صه‌دیق کردی به‌کاربه‌دمستی سه‌ر حه‌لوان، له‌کاتی جه‌نگی ریدده‌دا، له‌سه‌رده‌می عومه‌ردا بوو به‌کارمه‌ند له‌سه‌ر هه‌ندی له‌ولاتی یه‌مه‌ن، له‌سه‌رده‌می عوسمانیشدا بوو به‌کاربه‌دمستی عوسمان له‌سه‌ر صه‌نعاء، ئه‌وسالهی که‌عوسمان شه‌ید کرا، هات بؤ جه‌ج، زؤر له‌دزی بکوژانی عوسمان بوو، وه‌خه‌باتی زؤری له‌دزیان گیرا، له‌گه‌ل عانیشه‌دا، ناماده‌ی جه‌نگی ئه‌لجه‌مه‌ل بوو، ئه‌و حوشتره‌ی که له‌و جه‌نگه‌دا، له‌زیر عانیشه‌دا بوو، که شه‌رکه به‌ناوی ئه‌و حوشتره‌وه ناوی دهرکرد، ناوی عه‌سکه‌ر بوو، یه‌علا به‌دووسه‌د لیره‌ کړی و به‌خشی به‌ جه‌زرم‌تی دایکه عانیشه. له‌م رووداوه دلته‌زینه‌دا سواری بوو!

له‌پاشا له‌گه‌ل پیشه‌وا عه‌لی دا، ناماده‌ی شه‌ری صه‌فین بوو، له‌م شه‌رده‌دا له‌سالی (۲۸)ی کؤچیدا شه‌هید کرا (رمزاو ره‌حمه‌تی خودای گه‌وره‌ی لی بئ).
{بروانه: پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۶۷۷}.

(۱۴) باب: التحية والإمام يخطب

له کاتی وتاری ههینی دا، وا باشه هاتوو نوێزی دیاری مزگهوت بکات

۵۰۲ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَالتَّيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: (أَصَلَيْتَ يَا فُلَانُ؟) قَالَ: لَا، قَالَ: (قُمْ فَارْكَعْ رَكَعَتَيْنِ). (الحديث: ۹۳۰ - طرفاه في: ۱۱۶۶، ۹۳۱). (۵۰۲)

جابری کوری عهبدللا (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پوژی ههینی بوو، پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) وتاری نوێزی ههینی بو مهردومه که دهخویندهوه، لهوکاته دا پیاوئ هاته ژورموه ناوی (سولهیک) بوو پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) پی فهرموو: (ئه سولهیک! نایا نوێزی دیاری مزگهوت کرد، کههاتیه ژورموه؟) سولهیک فهرمووی: (نه) پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (دمههسه دوو رکات نوێزی سووکه له بکه) ئهویش ههسا دوو رکات نوێزی کرد.

راقه و شیکردنهوه:

پیشهوا عهسقه لانی (پرمزای خوای لی بی) لهم شوینه دا، به دورو دریزی لهم بابته دمدوی، وه پتر له پازده به لگه و بۆچونی ئه و زانایانه پووج دمکاته وه، که ده ئیتن: هاتوو (داخل) له کاتی خوتبهی نوێزی ههینی دا دروست نییه که نوێزی دیاری مزگهوت بکا. پالفتهی فهرمایشته کهی شیخی عهسقه لانی لهفته دا ئه مهیه: (ئهم داستانهی سولهیک (پرمزای خوای لی بی) که به چه نندین شیوهی جوړاو جوړ، له لایه ن فهرمووده زانه گه وره کانه وه کێردا و ته وه، دروستترین به لگهیه له سهر ئه وه که لهم کاته دا بۆ هاتو دوو رکات نوێزی سلاوی

مزگەوت سۈننەتە. لېرىدا بەيادى ئەو ھەمكە شاپپاۋە مەزنانەۋە، لە پېشىنانە باشەكانمان، كەئەم ھەموو شاكارە جوان جوانانەيان لەپاش خۇيان بە ديارى و يادگار بۇ نەتەۋەى ئىسلام بەجى ھىشتوۋە، بەتايبەت لەبابەتى تەفسىرو سۈنەت و فيقھدا، لېرىدا بەو پەرى پەرۋشەۋە ئەمەتان عەرز دىكەم.

داخەكەم ئىستا لەۋلاتى ئىمەدا، دوو بەلەى گەورەى دلتەزىن پەيداۋون، كەبە بىرەۋەرى من ئەمە نەبوو، ئەھلى دىن و ئايىن دۆستان، لەدېرىن داھەموو يەك دلۋىەك دىنگ بوون، بەلام ئىستا جىنى دېرىن بەسەرۋكايەتى مەلاكان و جىنى نوئ بەسەرۋكايەتى لايەنەكان دووبەرەككىيەكى گەورەيان دروست كىردوۋە، لەبەر ھىرش بىردنە سەرىەك نايان پەرژىتە سەردوۋمەنە راستەقىنەكانى ئىسلام.

يەكەم: مەلەى نەزانى نارۋىشنىرى گۈلە مەشتى پارتە عىلمانىيەكان پەيدا بوون، لەباتى مۇتالەى توحفەى ئىبنوحەجەر و مەزھۇبى مەلانەبوۋبەگرى موصەنىف، موراجەعەى (كەتابنا و كەتابكەم)ى بەرپۆۋە بەرى ئەۋقاف دىكەن، مەلا باشەكان كەنار خراۋن، مەگەر چۇنھا دىنارىگەى چالاكى ئايىنىيان نادىر، بەراستى ئەم مەلا مۇدېرنانە، لەھەموو شتى دىچن لەمەلا نەبى.

دوۋەم: كەسانى تىرىش پەيدا بوون، ئەۋانىش نىمچە مۇدېرنىكن ھەموو خىزمەتەكەيان بۇ ئىسلام، بەناشارمزاىى خۇيان، دوو بەرەككىيەكى فىقھىيان بەرپا كىردوۋە، دلئ رەشە خەلك لەرپىيازى زانا گەۋرەكان سارد دىكەنەۋە، لەبەر كۆبۈنەۋەو كارو بارى حىزبايەتى خۇيان، نايان پەرژىتە سەر جومەو جەماعت و دەۋرى قورئان و شەۋنۈيۋو زىكرو وىردو سەلاۋات، بەھەر حال لەخوا داۋا دىكەين كەبەرەحمەتى بى سنورى خۇى فرىاي نەتەۋەى ئىسلام بىكەۋى. ئامىن. (۲۰۰۹-۷-۱۶).

۵۰۳ - عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ - أَوْ قَدْ خَرَجَ - فَلْيُصَلِّ رَكْعَتَيْنِ ».^(۵۰۳)

جابیری کوری عهبدوللا (رمزای خودا لهخوی لهباوکی بی) فهرمووی: روژیکی ههینی لهوکاته‌دا که پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) وتاری دهدا، سوله‌یه‌کی غه‌طه‌فانی هاتو دانیشته، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) بیی فهرموو: نه‌ی سوله‌یک! هه‌ل‌سه دوورکات نوژی سووکه‌له بکه) ئینجا فهرمووی (دروودی خودای له‌سهر بی): (هه‌گهر یه‌کیکتان لهوکاته‌دا هات بو مزگه‌وت که پيشنويز وتاری ده‌خوینده‌وه، با به‌گورجی به‌رله‌وه که دابنیشی، با دوورکات نوژی سووکه‌له بکات). (تاج/۱، ژماره: ۸۶۶ - ش/د/ت/ن).

(۱۷) باب: ما یقرأ فی یوم الجمعة؟

چی سوره‌تی له‌نوژی هه‌ینی‌دا ده‌خویندری؟

۵۰۴ - عن أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يقرأ في الجمعة، في صلاة الفجر: (الم تنزيل) السجدة، وهل أتى على الإنسان). (الحديث: ۸۹۱ - طرفه في: ۱۰۶۸).^(۵۰۴)

هه‌بوهورمیره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: هه‌میشه، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌رکاتی یه‌که‌می نوژی به‌یانی روژی هه‌ینی‌دا، له‌باش خویندنی سورمتی فاتحیا، سورمتی نه‌لیف لام میمی سه‌جده‌ی به‌ته‌وای

^(۵۰۳) بخاری: ۱۱۶۲ = مسلم: ۲۰۱۹.

^(۵۰۴) تجرید/۱، ژماره: ۴۷۳ - ۸۹۱، ۱۰۶۸، بخاری مسلم: ۸۸۰ - ۲۰۲۵ شیخا.

دهخویند، وهله رکاتی دوه میدا، له پاش فاتحیه، سورمتی (هل أتى على الإنسان حين من الدهر) دهخویند.

۸- کتاب صلاة العیدین نامه ی نویزی هه ردوو جه ژنه که

۵۰۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: شَهِدْتُ صَلَاةَ الْفِطْرِ مَعَ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَكُلُّهُمْ يُصَلِّيهِمَا قَبْلَ الْخُطْبَةِ ثُمَّ يَخْطُبُ، قَالَ: فَتَزَلُّ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ حِينَ يُجْلِسُ الرَّجَالَ بِيَدِهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ يَشْقُهُمْ حَتَّى جَاءَ النِّسَاءَ وَمَعَهُ بِلَالٌ، فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا) فَتَلَا هَذِهِ الْآيَةَ حَتَّى فَرَغَ مِنْهَا، ثُمَّ قَالَ: حِينَ فَرَغَ مِنْهَا: « أَتُنَّ عَلَى ذَلِكَ؟ » فَقَالَتِ امْرَأَةٌ وَاحِدَةً لَمْ يُجِبْهُ غَيْرُهَا مِنْهُنَّ: نَعَمْ، يَا نَبِيَّ اللَّهِ، لَا يُدْرِي حِينَئِذٍ مَنْ هِيَ؟ قَالَ: « فَتَصَدَّقَنَّ ». فَبَسَطَ بِلَالٌ ثَوْبَهُ، ثُمَّ قَالَ: هَلُمَّ فِدَى لَكُنَّ أَبِي وَأُمِّي، فَجَعَلْنَ يُلْقِينَ الْفَتَحَ وَالْخَوَاتِمَ فِي ثَوْبِ بِلَالٍ. {الحديث/ ۲۰۴۱ = ۲۰۱۵ فم. تجريد/ ۱، لایمه: ۱۰۵، ژماره: ۸۳ = ۹۸، ۸۶۳، ۹۶۲، ۹۶۴، ۹۷۵، ۹۷۷، ۹۷۹، ۹۸۹، ۱۴۳۱، ۱۴۴۹، ۴۸۹۵، ۵۲۴۹، ۵۸۸۰، ۵۸۸۱، ۵۸۸۳، ۷۳۲۵}: (۵۰۵)

ئیبنو عباس (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: له خزمهت پیغه مبهرو نه بوبه کرو عومرهو عوتماندا، هه ر که سه یان له سه رده می خویدا، ناماده ی نویزی جه ژنی رده زمان بووم، هه موویان له پیش وتاردا نویزی جه ژنیان ده کرد.

فهرمووی: جا جاری، پیڻه مبهه کاتی له وتارمکه بووه، دابهزی تا بروت بۆلای
ژنان، پیاوان وایان زانی که نویژ تهواو بووه ویستیان ههلسن برۆن، بهلام
بهچاوی خۆم پیڻه مبههرم بینی که بهدمستی پیاوانی دادمنیشانهوه دری پیدان و
رویش بۆناو ژنان تا گهیشته لایان، بیلالیشی لهگهڵدا بوو، جا ئەم نایهتهی بۆ
خویندنهوه که دهفهرموی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا
يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ - سورة الممتحنة / ۶۰ - ۱۲}:

واته: ئەه پیڻه مبهه! کاتی ئافرته موسولمانهکان هاتن بۆ لات، که پهیمان
بهیعتت پێ بدم، لهسههرنهوه پهیمانیان لی وهربرگره که: بههیچ جوړی
هاوبهش بۆ خودا بریار نهدهن و دزی نهکهن و حیزی نهکهن و مندالی خویمان
نهکوژن و کچی خویمان زینه بهچال نهکهن و بوختانی درۆ لهنیوانی دهست و
پیی خویندا نهکهن، واته: مندالی بیگانه نههینن له بهینی دهست و پیی
خویمان دایبنین و به درۆ ناههق بیکه به مندالی میردهکهیان، وه لهکردنی
کاری خیردا نافهرمانی تۆ نهکهن و سههرپنجی له فهرمانی تۆ نهکهن، جا لهپاش
ئهمه، له خودا بهپاڤیرهوه بۆیان که لییان خوش بێ، بهراستی خودا تاوان
بهخش و میهرمانه.

پیڻه مبهه (دروودی خودای لهسهه بێ) کاتی له خویندنهوهی نایهتهکه
بووه، پیی فهرموون: (ئایا ئیوه ئەم پهیمانهتان قهبووله؟). تهنیا ژنیکیان
وهلامی پیڻه مبههری دایهوه، کهسی تریان قسهی نهکرد، ژنهکه گوتی: بهلێ: ئەه
پیڻه مبههری خودا! ئەمهمان قهبووله، لهبهه فهرمبالغی نهزانرا ئەو ژنه کییه،
پیڻه مبهه (دروودی خودای لهسهه بێ) فهرمووی پێیان: (خیر بکهن) جا بیلال

چاکی جلهکهی خوی گرتوهو و گوتی: ئادهی نهی ژنگه! خیرهکانتان بهینن، نهی باوک و دایکم به قوربانتان بئ، نیت ژنهکان فهرمایشتهکانی پیغهمبهر کاری تئ کردن و دلیان گهرم بوو، دمستیان کرد به خیرکردن، ههیان بوو گوارمهکی له گوپی خوی دادهکهندو دمیگرد بهخپرو ههلی دمدايه ناو کوشی بیلالهوه، ههشیان بوو نهنگوستیلهکهی له پهنجهی خوی دادهکهندو ههلی دمدايه ناو چاکی بیلالهوه، نیت ههروا). {بروانه: تاج/١، لاپهړه: ٤٢، ژماره: ٦٠، چاپی/٤ + زنجیره: ٨، ژماره: ٥٥}.

٥٠٦ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ قَامَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمَ الْفِطْرِ ، فَصَلَّى قَبْلاً بِالصَّلَاةِ ثُمَّ خَطَبَ ، فَلَمَّا فَرَغَ نَزَلَ فَأَتَى النِّسَاءَ ، فَذَكَرَهُنَّ وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى يَدِ بِلَالٍ وَبِلَالٌ بَاسِطٌ ثَوْبَهُ ، يُلْقِي فِيهِ النِّسَاءُ الصَّدَقَةَ. (٥٠٦)

واتاکهی له ژماره (٥٠٥) دا بهتهواوی رابورد.

٥٠٧ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَا: لَمْ يَكُنْ يُؤْذَنُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَلَا يَوْمَ الْأَضْحَى (الحديث: ٩٦٠). (٥٠٧)

عبداللای گوپی عهباس و جابری گوپی عهبدللا (رهزای خودایان لئ بئ) فهرمووایان: نهلهپرؤزی جهژنی رههزاناو نهلهپرؤزی جهژنی قوربانان، بونوئیزی جهژن بانگ نهدهدرا.

ئهمهیش ژماره (٤٢٧)ی مختصر صحیح مسلم له بابتهیه:

عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعِيدَيْنِ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ، بِغَيْرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ. {الحديث/٢٠٤٨ = ٢٠٢٢ فم:}

(٥٠٦) بخاری: ٩٥٨، ٩٧٨، مسلم: شیخا: ٢٠٤٤.

(٥٠٧) تجرید/١، ژماره: ٥٠٣ = ٩٦٠. مسلم: ٢٠٤٨ - مختصر صحیح مسلم/١، ژماره: ٤٢٧.

جاییری کوری سه مووره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: نهك جارو دووچار، بهلكوو جارهما نویژی ههردوو جهژنهکانم کردوو لهگهڵ پیغهمبهر خویدا (دروودی خودای لهسه ر بی) بهبی بانگو قامهت. {تاج/١، زنجیره: ١٦٠، ژماره: ٩٠٥}.

٥٠٨- حدیث ابن عباسٍ أَرْسَلَ إِلَى ابْنِ الزُّبَيْرِ فِي أَوَّلِ مَا بُوِيعَ لَهُ إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ يُؤَذِّنُ بِالصَّلَاةِ يَوْمَ الْفِطْرِ، إِنَّمَا الْخُطْبَةُ بَعْدَ الصَّلَاةِ. (٥٠٨)

کاتی پهیماندره به عهبدوولای کوری زوبهپرو کرا به فهرمانداری سه شاری مهدينه، نيبنو عهباس (رمزای خودا لهخوی و لهباوکی بی) پیاویکی نارد بولای، پی راکهیان، لهروژی جهژنی رهمهزانا، بو نویژی جهژن بانگ نادری، وه وتارهکەیش دهکهوێته پاش نویژی جهژنهوه!.

٥٠٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ- فَكُلُّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ قَبْلَ الْخُطْبَةِ. (الحديث: ٩٦٢). (٥٠٩)

نيبنو عهباس (رمزای خوايان لی بی) فهرمووی: لهخزمهت پیغهمبهر خویدا(دروودی خودای لهسه ر بی) و لهخزمهت نهبووبهکرو عومهر و عوسماندا (رمزای خودایان لی بی) نامادهی نویژی ههردوو جهژنهکان بووم، هه موویان لهپیش خوتبهوه نویژی جهژنیاں دهکرد.

٥١٠- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةُ،

(٥٠٨) بخاری، ٩٥٩، ٩٦٠، مسلم: ٢٠٤٧، شیخا.

(٥٠٩) تجرید/١، ژماره: ٥٠٤ - ٩٦٢، مسلم: ٢٠٤٩، ترقیم الشیخ خلیل...شیخا.

ثُمَّ يَنْصَرِفُ، فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ، وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ؛ فَيَعِظُهُمْ وَيُوصِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ: فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْثًا قَطْعَهُ، أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمَرَ بِهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ.

قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَلَمَّ يَزَلِ النَّاسُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى خَرَجْتُ مَعَ مَرْوَانَ، (وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ) فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرِ، فَلَمَّا أَتَيْنَا الْمُصَلَّى إِذَا مِنْبَرٌ بَنَاهُ كَثِيرُ بْنُ الصَّلْتِ، فَإِذَا مَرْوَانُ يُرِيدُ أَنْ يَرْتَقِيَهُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَجَبَذْتُ بِثَوْبِهِ، فَجَبَذَنِي، فَارْتَفَعَ فَخَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقُلْتُ لَهُ: غَيْرْتُمْ وَاللَّهِ. فَقَالَ: أَبَا سَعِيدٍ قَدْ ذَهَبَ مَا تَعْلَمُ، فَقُلْتُ: مَا أَعْلَمُ وَاللَّهِ خَيْرٌ مِمَّا لَا أَعْلَمُ. فَقَالَ: إِنَّ النَّاسَ لَمْ يَكُونُوا يَجْلِسُونَ لَنَا بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَجَعَلْتُهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ. (الحديث: ٩٥٦). (٥١٠)

نه بوسه عید (پرمزای خوای لی بی) فہرمووی: دمستوری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) وابوو: لہرؤژی جہڑنی رهمہزان و پؤژی جہڑنی قورباندا، بؤنویژی جہڑن دمرویشٹ بؤنویژگاگہ، کہ جیگہیی بوو لہناو شاری مہدینہدا، لہدمرگای مزگہوتہکہی پیغہمبہر مہوہ ہزار گہڑی دوور بوو، یہکہم شت کہ دمستی بی دمکرد نویژی جہڑن بوو، کہ لہنویژمکہ دمبؤومہل دمستایہ سہرپی و رووی دمکردہ خہلکہگہ، خہلکہگہیش ہہرکہسہیان لہجیگہی خویندا، لہناو ریزمکہیاندا بہرامبہر پیغہمبہر دادمنیشتن، نہوجا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) وتاری نویژی جہڑنی دہخویند: نامؤژگاری دمکردن، پہندی دادمدان، راسپیڑی خیڑی دمکردن، فہرمانی پیان دمکرد بہچاکہ، نہی لی دمکردن لہخراپہ، لہسہر دہمی پیغہمبہردا لہنویژگاگہ دوانگہ نہبوو.

ئەوجا ئەگەر بىويستايە پەلى پېشمەرگە بىئىرى بۆئەركىكى سەربازى، جىيى دىمكردنەمو دىيارى دىمكردن، يانەگەر سەبارت بەبابەتە فەرمانىكى ھەبوايە دىمفەرمو، لەپاشا لەنويزگاگە دەگەرايەو بۆ مەدينە.

ئەبو سەئىد فەرمووى: ئىتر موسولمانان لەجەژنانا لەسەر ئەم دەستورە بەردەوام بوون، ھەتا لەو سەردەمەدا كەمەرپوان فەرمانرەواي مەدينەبوو، لەجەژنى قوربانا بوو يالەجەژنى رەمەژانا، لەگەل مەرپوانا دەرچووین بۆ نويزى جەژن لەنويزگاگە، كەگەيشتىنە نويزگاگە تەماشام كرد والەوى مېنبەرى دروست كراو، كەسەرى كورپى سەلت دروستى كردبوو، مەرپوانىش وىستى يەكسەر لەپېش كردنى نويزى جەژندا ھەل بكويتتە سەرى و دەست بكا بەوتار خويندەو ! .

مەنىش لەبەر ئەوئە ھەتا ئەوكاتە شتى وام نەدىبوو: كەوتار لەپېش نويزدا بخوينریتەو، جەكەيم گرت، كەسەر نەكەوى بۆوتار تانويژەكەنەكا، بەلام خوى لەدەستم راپسكان و سەرکەوتە سەردوانگەكەو لەپېش نويزەكەدا وتارەكەي خويندەو.

مەنىش پەيم گوت: بەخوا سوننەتى پېغمبەر و جېنشىنە باشەكانى پېغمبەرتان سەبارت بەم بابەتە گۆرپو، ئەومتا پاش و پېشى تىادا دىمكەن، ئەوئە ھەقى پېشخستە، پاشى دىخەن، ھەروا بەپېچەوانە يشەو! ئەوئە گوتى: ئەي ئەبو سەئىد! ئەوئە تۆ دىمزانى بەسەر چوو؟ مەنىش گوتەم بەخوا ئەوئە كەمەن دىمزانم سەبارت بەم بابەتە، كەسونەتى پېغمبەرە (دروودى خوداي لەسەر بى) گەلى لەمە باشترە كەئيوە دىمكەن، مەن ناگام لەشتى وانىيە، مەرپوانىش گوتى: ئاخىر خەلكەكە وەك جازان نەماون، ھەركە نويزەكەيان كرد

دەرپۇن، لەپاش نوپۇز دانانىش كە گوى لەوتارى نىمەبگرن، منىش وتارەكەم
خستە پىش نوپۇزەكەو هەتا ناچاربىن كەگوى لى بگرن.

رافەو روتكردنەو:

لەپىرستەكەى بۇ سوورمەكانى قورئانى پىرۇزم دانا بوو، كەزوربەى لەبەرگى
هەوتەمى تاج داپەخشەو بوو، ئەم دووشىعرەى لى كرتابوو، كەجىگەى
خۆيەتى بەبۇنەى ئەم فەرمودەىو بىان نووسىن، جارى لەبەغدا، لەخزمەتى
جەنابى مامۇستا مەلاعەبدولكەرىمى بيارەدا بووم، مامۇستا باسى ئەوەى كرد
كەنەمپۇ ئىسلام هەر ناوى ماو، هەناوى نەماو. منىش ئەم دووشىعرەم
بۇخویندەو، زۆرى بەلاو پەسەند بوو:

شورا بەزوخروف رووكەش كراو
داخم لەناومان بەس ناوى ماو
زۆرشت لەم دینە لەكار خراو
وەك گورگان خواردوو قولتەس ماو

(١) باب: ذكر إباحة خروج النساء في العيدين إلى المصلى وشهود الخطبة مفارقات للرجال

دروسته له رۆژی جهژنی قوربان و له رۆژی جهژنی ره مهزاند، ژنان له مال ده ریچن و برۆن بۆ نوێژگا که و نامادهی وتاره کانی دوو نوێژه کانی دوو جهژنه کانی بین، به لام تیکه لی ریزی پیاوان نه بین و خویان به جیا بن

٥١١- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ نُخْرِجَهُنَّ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى: الْعَوَاتِقَ وَالْحَيْضَ وَذَوَاتِ الْخُدُرِ. فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيَعْتَزِلْنَ الصَّلَاةَ، وَيَشْهَدْنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِحْدَانَا لَا يَكُونُ لَهَا جِلْبَابٌ؟ قَالَ: «لَتُلْبِسْنَهَا أُخْتُهَا مِنْ جِلْبَابِهَا». {الحديث/٢٠٥٣ = ٢٠٢٧ فم. تجريد/١، لاپیره: ٢١٩، رقم: ٢١١ = ٣٢٤، ٣٥١، ٩٧١، ٩٧٤، ٩٨٠، ٩٨١: {١٦٥٢، ٥١١}}

نوم عهطیه (رمزای خودای لی بی) دمفه رموی: له رۆژی جهژنی ره مهزان و رۆژی جهژنی قوربان، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمانی پیمان کرد، که گه وره کچ و ژنی بینوێژو که یبانۆی ناو مال له گه ل خۆمان ببهین بۆ نهو دهمته بۆ نوێژگا که، بۆ نوێژی جهژن، به لام ناهرمته بینوێژه کانی نوێژه که ناکهن، ته نیا نامادهی کوپی پر فهرو نرای خیری کو مه لی موسولمانان دمبن، وتم: نهی پیغه مبه ری خودا! نه گه ر وا ریکه وت یه کی کمان چارشییوی نه بوو، نایا به بی چارشییویش هه ربی بۆ نوێژگا که بۆ دمه وهی شار؟ فه رموی: (با له خوشکیکی موسولمانی خوی چارشییوی بخوازی). {تاج/١، زنجیره: ١٥٩، ژماره: ٩٠٣.}

روونکردنه وه:

۱. ئوم عهطيه (به كوردی واته: دايكى عهت) ناوی نوسه يیهى كچى حارىته، هاوهلى پيغه مبه ره، واته: صه حابه يه، زۆر ئازاو دلیر بوو، نه نصاريه، له زۆر غه زادا له گه ل پيغه مبه ردا بوو، دهستی پزیشكى هه بوو، زامارو نه خوشيانى تيمار ده كرد، كۆمه لى فهرمووده ی له صه حيا هه يه، ئهم فهرمووده يه ئيره ی (متفق عليه) يه، نو فهرمووده ی له بوخاريدا هه يه، كۆمه لى له هاوه لانو له زانايان له به صره، دهستوورى شۆردنى مردوويان له ئوم عهت و مرده گرت، له شۆردنى زمينه بى كچى پيغه مبه ردا، كه مرد، ئوم عهت به شدارى كردوو، چهند فهرمووده يه كى هه يه، له بابته شۆردنى مردوو وه، دادمنرين به سهرچاوه و بنه ماى شۆردنى مردوو، له مه دینه كچانى سوننهت ده كرد، (رمزاو رحمه تي خودای لى بى). {بروانه: تجريد/۱، ژماره: ۲۰۵ + تاج/۱، زنجيره: ۲۰۳، ژماره: ۱۰۶۹، ۱۰۷۰ + تاج/۲، ژماره: ۲۸۶۱}.

۲. ئهم فهرمووده يه باشترين به لگه يه له سهر ئهم بابته تانه:

أ- ژنى بينويژ دروسته هه موو په رستن و ياديكى خودا بكا، به مه رجى به دمقى رۆشنى تر، قه دهغه نه كرابى، وهك نوپژو رۆژوو و قورئان خویندن، وه له سهر ئه وه پاداشى باش و مرده گرى.

ب- مافى هه يه ئاماده ی كۆرى دهورو دهرسو زانستو هه موو جۆره كۆپىكى رهواى تر ببى، به مه رجى كۆره كه له ناو مرگه وتا نه بى، هه روا بۆى هه يه گوئ له خویندنى قورئان و گوتن و دهوركردنه وه ی حه ديث بگرى، يا بيخوينى، يا دهورى بكاته وه.

(۴) باب: الرخصة في اللعب الذي لا معصية فيه أيام العيد
مؤلفه دهری به هندی یاری له رۆژانی جه ژنانا، به مهرجی کوناهاو تاوان
نه بی

۵۱۲- عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ مِنْ جَوَارِي الْأَنْصَارِ تُغْنِيَانِ بَمَا تَقَاوَلَتِ الْأَنْصَارُ يَوْمَ بُعَاثَ - قَالَتْ وَلَيْسَتَا بِمُغْنِيَتَيْنِ - فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ أَمَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَذَلِكَ فِي يَوْمِ عِيدٍ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « يَا أَبَا بَكْرٍ إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا ، وَهَذَا عِيدُنَا » . (۵۱۲)

عائیشه ی هاوسهری پیغه مبه ر (دروودی خودا له سهر پیغه مبه رو رمزای خودا له هه موو هاوسه رو هاوه له کانی) دمه رموی: رۆژی جه ژن بوو، دوو که نیشکم له لا بوو، له یاریدمدمران بوون، واته: له نه نصار بوون، نهو گۆرانیانیهان دمگوت، که کاتی خوی یاریدمدمران هه لیان دابوون به سهر هه را که ی بو عا ئندا، عائیشه فه رموی: به لام نهو دوو کچه گۆرانی بیژ نه بوون، جا لهم کاته دا نه بوبه کری باو کم هاته ژورموه و نه م بارودوخه ی بینو و فه رموی: هه ی هه ی! بلویرو بالوره ی شهیتان و مالی پیغه مبه ریان نه گوتوو! نه مه چییه؟ پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) فه رموی: (نه ی نه بوبه کر! وازیان لی بهینه، چونکه هه موو گه لی جه ژنیکیان هه یه و نه مه یش جه ژنی نیمه یه و گۆرانی و شادی و خوشی کردن له وینه ی نه م رۆژدا قهیدی نییه، به مهرجی سهر نه کیشی بۆ بی شهرعی و نا په وایی).

۵۱۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ تُغْنِيَانِ بَغْنَاءٍ بُعَاثٍ، فَاضْطَجَعَ عَلَى الْفِرَاشِ وَحَوَّلَ وَجْهَهُ،

فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَانْتَهَرَنِي، وَقَالَ: مِزْمَارُ الشَّيْطَانِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «دَعُهُمَا» فَلَمَّا غَفَلَ، غَمَزْتُهُمَا فَخَرَجَتَا، وَكَانَ يَوْمَ عِيدٍ، يَلْعَبُ السُّودَانُ بِالْدَّرَقِ وَالْحِرَابِ، فِيمَا سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَإِمَّا قَالَ: «تَشْتَهِيَن تَنْظُرِينَ؟». فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَأَقَامَنِي وَرَاءَهُ، خَدِّي عَلَى خَدِّهِ، وَهُوَ يَقُولُ: «دُونَكُمْ يَا بَنِي أَرْفَدَةَ». حَتَّى إِذَا مَلِلْتُ قَالَ: «حَسْبُكَ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «فَاذْهَبِي». {الحديث/ ٢٠٦٢ = ٢٠٣٦. بخاری. تجرید/ ١/ ٤٧٦، رقم: ٤٩٨ = ٩٤٩، ٩٥٢، ٩٨٧، ٢٩٠٧، ٣٥٣٠، ٣٩٣١}: (٥١٣)

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: دوو کەنیزم لەلابوون، گۆرانیان دەگوت، بەسەر ھەرای رۆژمەکی بووعاسدا، سروودیان دەگوت، کە کوشتاریکی زۆر لەو رۆژمدا، لەپیش ھاتنی ئیسلامدا، لەنیوانی ئەوس و خەزرجدا، رووی دابوو، لەوکاتەدا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) ھاتە ژوورەو، تەشریفی چوو لەسەر نوینەکە ی خۆی پالکەوت و رووی لەئیمە وەرچەرخان، پاش کەمی ئەبوبەکری باوکیشم ھات، چاوی بە ھالەکە کەوت، لەپیشا لەمنی خوڕی و پیاما ھەشاکا، ئەوجا فہرمووی: (بالۆرە شەیتان و لەخزمەت پیغەمبەری خوا دا؟ شتی وا چۆن دەبی؟) جاکاتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) مەشغوول بوو، چاوم لەکەنیشکەکان ھەلتەکان کە برۆن، ئیتر ئەوانیش رویشتن.

پیغەمبەریش (دروودی خودای لی بی) رووی کردە ئەبوبەکری پیی فہرموو: (ئەو ئەبوبەکری! وازیان لی بیئە، با سروودمەکیان بلین، چونکە ئەمڕۆ جەژنی موسولمانانە).

(٥١٣) تجرید/ ١، ژمارە: ٤٩٨ = ٩٤٩، مسلم: ٨٩٢ = ٢٠٦٢ = مختصر صحيح مسلم: ٤٢٢ = ٢٠٥٨،

ديسان عائیشه فەرمووی: کات رۆژی جەژنی قوریان بوو، حەبەشییەکان بە قەلخان و نێزە یارییان دەکرد، یا خۆم داوام لە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کرد، یاخود خۆی فەرمووی: (ئەو عائیشه! حەزەمەکی کە تەماشای ئەم یاریە بکە؟) منیش گوتم: بەئێ، جامنی لەپشتی خۆیەووە وەستانو، چەناگەم نایە سەرشانو و روومەتم نا بە روومەتیەووە، جا حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو نەوێ ئەرڤیدە! خەریکی یاریی خۆتان بن). نێر منیش دەستم کرد بە تەماشاکردن، تا خۆم تاقەتم نەما، حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (نێر بەستە؟) گوتم: بەئێ، فەرمووی: (دەبرۆ). {تاج/۱، زنجیرە: ۱۶۳، ژمارە: ۹۵۱، ۹۱۶}.

۵۱۴ - حدیث عن أبي هريرة - رضي الله عنه - قال: بينا الحسن يلقون عند النبي - صلى الله عليه وسلم - بحرايبهم دخل عمر، فأفوى إلى الحصى فحصى بهم. فقال: «دعهم يا عمر». (۵۱۴)

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئێ بێ) فەرمووی: جارێ لەناو حەوشەێ مەزگەوتەکەێ پێغەمبەردا، حەبەشییەکان یارییان دەکردو یاری نێزە بازیان دەکرد، لەوکاتەدا عومەر ھاتە ژورمەووە چنگێ چەوێ ھەلگرتو چەووەکەێ تێ گرتن، کە شتی وا نەکەن، بەلام پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو عومەر! وازیان ئێ بەینە، با نێزە بازیەکەیان بکەن!).

۹- کتاب صلاة الإستسقاء

نامه‌ی نویژه بارانه

۵۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضی الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى يَسْتَسْقِي، وَأَنَّهُ لَمَّا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ اسْتَقْبَلَ وَحَوْلَ رِداءَهُ. وَفِي رِوَايَةٍ: فَجَعَلَ إِلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ يَدْعُو اللَّهَ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، الْقِبْلَةَ وَحَوْلَ رِداءَهُ ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ). {الحديث: ۲۰۶۹، ۲۰۷۰ = ۲۰۴۳، ۲۰۴۴ فم. تجرید ۱/ ۴۹۱ رقم: ۵۱۶ = ۱۰۰۵، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۶۳۳۴}: (۵۱۵)

عبداللّای کوری زمیدی نه نصاری (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: نهو رۆژهی که پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دهرچوو بو نویژگا که، بو نویژه بارانه، بو خوم دیتم لهکاتی وتار خویندنه وه کهیدا، که دمستی کرد به نزا کردن، پستی کرده خه لکه کهو، رووی کرده رووگه و، دمستی کرد به پارانه وه نزا کردن، له پاشا پؤسا که کهی هه ل سوراند، واته: راست و چه پی کرد، نه و جا دوو رکات نویژی نویژه بارانه ی به (کۆمه لی) به جه ماعت بو کردین، قورنانی به دهنگی بهرز له ناویانا خویند، وه ک نویژی جه هری). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۷۳، ژماره: ۹۳۷}.

(۱) باب: رفع الیدین بالدعاء فی الاستسقاء

لهکاتی نزای نویژه بارانه دا دهست هه لده بری

۵۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرْفَعُ يَدَيْهِ فِي شَيْءٍ مِنْ دُعَائِهِ إِلَّا فِي الْإِسْتِسْقَاءِ وَإِنَّهُ يَرْفَعُ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ إِبْطِئِهِ. (الحديث: ۱۰۳۱ - طرفاه في: ۳۵۶۵، ۶۳۴۱). (۵۱۶)

ئه نهس (رمزای خودایان لی بئ) هه رمووی: پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لهسهر بئ) لههیج نزایه کی دا دمستی تهواو بهرز نه دمکردموه، له نزای داواکردنی باراندا ئه بئ، به لام لهکاتی داواکردنی باراندا ئه ومونده دمستی هه ل دمبری سپیده هه ردوو بنباخه لی دمردمه کوت. (ت/۴/۴۷۳/۱ ز- ۱۷۴ ز- ۹۴۱).

(۲) باب: الدعاء فی الاستسقاء

داوا ی بارینی باران له وتاری نویژی هه ینیدا

۵۱۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَصَابَتْ النَّاسَ سَنَةٌ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَبَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ فِي يَوْمِ جُمُعَةٍ، قَامَ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكَ الْمَالُ وَجَاعَ الْعِيَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَمَا تَرَى فِي السَّمَاءِ قَزَعَةً، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا وَضَعَهَا حَتَّى ثَارَ السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ، ثُمَّ لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِنْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَخَادَرُ عَلَى لِحْيَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَطَرْنَا يَوْمًا ذَلِكَ وَمِنَ الْقَدِّ وَبَعْدَ الْقَدِّ وَالَّذِي يَلِيهِ حَتَّى الْجُمُعَةِ الْآخِرَى.

وَقَامَ ذَلِكَ الْأَغْرَابِيُّ، أَوْ قَالَ غَيْرُهُ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَهْدِمُ الْبَنَاءَ وَغَرِقَ الْمَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ (اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا) فَمَا يُشِيرُ بِيَدِهِ إِلَى نَاحِيَةٍ مِنْ

السَّحَابِ إِلَّا انْفَرَجَتْ، وَصَارَتْ الْمَدِينَةُ مِثْلَ الْجَوْبَةِ، وَسَالَ الْوَادِي قَنَاةَ شَهْرًا، وَلَمْ يَجِئْ أَحَدٌ مِنْ نَاحِيَةِ إِلَّا حَدَّثَ بِالْجَوْدِ. (الحديث: ۹۳۳). (۵۱۷)

پيشهوا نه نهس (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: به سهرینی پیغه مبه ر
خوی (دروودی خودای له سهر بی) خه لکی مه دینه توشی هاتو قری بوون، رۆزی
هه یینی بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) خه ریک بوو وتاری ددها،
له وکاته دا پیاوی له عه رمبه سارانشینه کان هه لساو گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا!
نازه ل و مالات قری بوون، مال و منال برسی بوون، له بهر بی بارانی، ده ی بفرممو
له خوا بپارپرموه که بارانمان بو ببارینی. پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر
بی) هه ردوو دهستی بهرز کرده وه فهرمووی: (نه ی خودایه! بارانمان فریاخه!
نه ی خودایه! بارانمان فریاخه! نه ی خودایه! بارانمان فریاخه).

نه نهس (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: به وکه سه که گیانی من واله ده سیاه،
ناسمان وه ک مینا ساف بوو، یه ک په له هه وری پیوه نه بوو، پیغه مبه ر (دروودی
خودای له سهر بی) دهستی دانه نه وانده، هه تا له بهر مه که تی دوعا که یه وه بایی هه لی
کردو پارچه هه وری وه ک کیوی پیک هینا، بهر بهر هه ور مه که یه کی گرت و
توند بوو، نیتر باران وه ک پلووسک دایکردو ناسمان ده تگوت کونده ی پرله ناوی
سهره و ژیره وه کراوه، نیتر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له دوانگه که ی
نه هاته خواره وه، هه تا دای کرده باران، سهر بانی مزگه وته که دلۆپه ی کرد،
بارانا وه که دلۆپ دلۆپ به سهر ریشی پیرۆزی پیغه مبه ردا ده هاته خواره وه، نیتر
نه وه هه فته یه سه راسهر هه تا رۆزی هه یینی دواپی، بارانمان بو باری.

جاله هه یینی دواپی دا هه رنه و پیاوه ی هه یینی پيشوو- یاپیاویکی تر له کاتی
وتاری هه یینی دا هات به پیوه له خزمه تی پیغه مبه ردا راوه ستاو- عه رزی کرد:

ئەى پېغەمبەرى خودا! خانوو رووخاو پېگەوبان بپراو مال و سامان و مالات
لە لافاوا خنكا، ئەومندە بارانى زۆر بارى، بفرموو لەخودا بپارپىرمووە كە ئىتر
ئەم بارانە بگىرتەووە. پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) زمرده خەنەيى
گرتى و هەردوو دەستەكانى بەرزەووە كردو فەرمووى: (اللهم حوالينا لا علينا:
خوداىە! بەدەورو بەرمانا ببپارپىنە، نەوەك بەسەر سەرمانا) ئەنەس (پرمزى
خوای لى بى) فەرمووى: ئىتر سەرنجەم دمدا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) بەدەستى پىروۆزى بو هەرلایى نامازەى دەكرد، هەورەكە لەوئ دەرەوپیەووە،
سەرنجەم هەورەكە لەسەر ئاستى شارى مەدینە رەوپیەووە وەك بازنە، وەك
كلو روژنەى لى هات. شىوى قەناتیش، كەپەككە لەشیووە كانى شارى مەدینە،
یەك مانگى رەبەق لافاوى نەومستایەووە، لەهەر لایەكى ولاتیشەووە كەسى دەهات
بو مەدینە هەوال و باسى ئەو بارانە زۆرەى دەگىرایەووە.

رافە و شىكردنەووە:

بپروانە تاج كوردى بەرگى یەك، (ل-٤٧٧ ز-١٧٥ ژ-٩٤٢) هەرومها تاج كوردى،
بەرگى چوار لاپەرە (٣٦١). دەبینى ئەم تەرجەمەپە لەكوۆ گىرپانەووەكان
و مەگىراون.

(۳) باب: التَّعَوُّذُ عِنْدَ رُؤْيَا الرِّيحِ وَالْغَيْمِ وَالْفَرْجِ بِالْخَطَرِ

له کاتی هه لکردنی بای سه ختو هه وری سامناکدا، واباشه (أعوذ بالله) بکری و په نابگیری به په نای خودا له زیانی نهو بایه، یان نهو هه وره، هه روا سونه ته که به بۆنه ی بارینی بارانه وه خووشی ده ربیری و شادی ناشکرا بکری

۵۱۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا عَصَفَتِ الرِّيحُ قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ». قَالَتْ: وَإِذَا تَخَيَّلَتِ السَّمَاءُ، تَغْيِيرَ لَوْنِهِ، وَخَرَجَ وَدَخَلَ، وَأَقْبَلَ وَأَدْبَرَ، فَإِذَا مَطَرَتْ سُرِّي عَنْهُ، فَعَرَفْتُ ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: «لَعَلَّهُ يَا عَائِشَةُ كَمَا قَالَ قَوْمٌ عَادٍ (فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُرْدِيَّتِهِمْ قَالُوا: هَذَا عَارِضٌ مُمْطَرُنَا). {الحديث: ۲۰۸۲ = ۲۰۵۶} + تاج/۱، زنجیره: ۱۷۶، ژماره: ۹۴۷، تجرید/۳/۴۲۴، ژماره: ۱۲۹۳ = ۳۲۰۶، ۴۸۲۹: { (۵۱۸)

عائیشه (خوای لی رازی بی) فهرموو: جاران که بای توند، هه لی ده کرد، پیغه مبه (دروودی خودای له سه ربی) دمیغه رموو: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ} واته:

ئه ی خودایه! داوات لی ده کهم که به شم بده ی له خیر و سوودی ئه م بایه خو ی، وه ههرومها لهو خیر و سوودمیش که له ناو ئه م بایه دا هیه، وه ههرومها لهو خیر و سوودمیش که ئه م بایه ی بۆ رهوانه کراوه، وه په ناده گرم به تو له شه ربی ئه م بایه خو ی. وه ههرومها لهو شه رمیش که له ناو ئه م بایه دا هیه، وه ههرومها لهو شه رمیش که ئه م بایه ی بۆ رهوانه کراوه، عائیشه دمیغه رموو: که به ربی ئاسمان لیل دمبوو، رمنگی پیغه مبه (دروودی خودای له سه ربی) دمگوراو

دمچوو دمرموه و دمهاته ژوورموه و دمهات و دهچوو، جا کاتئ که دمباری، نیتز
 چهزمت (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرامووشی بۆ دمهات، منیش که شارمزی
 ئەم حالەى بووم، لەم بارمیهوه پرسىارم لىي کرد، فهرمووى: (ئەى عانىشه!
 مهترسى ئەوهم ههيه، که ئەو ههورو ههلايه، وهك رۆژمکهى گهلى عاد وابى، که
 ئەوان بهتەماى باران بوون که ههورهکهيان دى، کهچى بوو بهههورى تۆلهو
 سزا، وهك خودا له قورئانا دمهفرموئ: { فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أُرْدِيَّتِهِمْ قَالُوا:
 هَذَا عَارِضٌ مُّمْطَرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ - ۲۴/۴۶ }:
 واته: جا کاتئ هۆزى عاد، که دىيان وا پهله ههورى له ئاسۆى ئاسمانهوه
 بهرمو ئەوان دهمکشى، گوتيان: ئەمه ههورى بارانه. بارانمان بۆ دهبارىنى!
 نهخهیر! ههور نىيه، بهلکوو ئەوه ئەو تۆلهو سزايهيه که ئیوه پهلهپهلتان بوو
 بۆ هاتنى، واهات بۆتان، ئەوه بايهك و شهپۆله ههوايهكى ئاسمانىيه سزايهكى
 سهختى پى ئىش و نازارى واتیادايه بۆتان).

(۴) باب: في ریح الصبا والدَّبُور

باسى باى شهمال و باى رهشهبا

۵۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم)
 أَنَّهُ قَالَ: « نَصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأَهْلِكْتُ عَادَ بِالدَّبُورِ ». {الحديث: ۲۰۸۴ = ۲۰۵۸ فم.
 تجرید/ ۱/ ۴۹۹، رقم: ۵۲۶ = ۱۰۳۵، ۳۲۰۵، ۳۳۴۳، ۴۱۰۵}؛ (۵۱۹)

ئىبنو عبباس (رمزای خودایان لى بئ) دمهفرموئ: پیغه مبهرى خودا،
 (دروودی خودای لهسهر بئ) دمهفرموئ: (خودای گهوره بههوى باى صهبا
 (شهمال) موه، لهغهزای خهندهقدا، سهركهوتنى بهمن بهخشى و گهلهكۆمهى

قورمیش له‌دژی ئیسلامی تمفرو توونا کرد، وه هۆزی عادیشی به‌بای رمشه‌با فه‌وتان).

۱۰- کتاب صلاة الکسوف نامه‌ی خۆرگیران و مانگ گبران

۵۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي، فَأَطَالَ الْقِيَامَ جِدًّا، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ جِدًّا، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَأَطَالَ الْقِيَامَ جِدًّا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ جِدًّا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَقَامَ، فَأَطَالَ الْقِيَامَ، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ ثُمَّ انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَخَطَبَ النَّاسَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ، وَإِنْهُمَا لَا يَنْخَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمَهُمَا فَكَبِّرُوا، وَادْعُوا اللَّهَ، وَصَلُّوا، وَتَصَدَّقُوا، يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ، إِنْ مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَزْنِيَ عَبْدُهُ، أَوْ تَزْنِيَ أُمَّتُهُ، يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ، لَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا، وَلَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا، أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ». {الحديث: ۲۰۸۶ = ۲۰۶۰ فم. تجريد/ ۱/ ۵۰۷، ژماره: ۵۳۱ = ۱۰۴۴، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۵۰، ۱۰۵۶، ۱۰۵۸، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۲۱۲، ۳۲۰۳، ۴۶۲۴، ۵۲۲۱، ۳۱۶۶، ۳۲۰۳، ۴۶۲۴، ۵۲۲۱، ۶۶۳۱: (۵۲۰)}

عائيشە (خوداى ئى رازى بى) قەرمووى: لەسەردەمى حەزەرتدا (دروودى خوداى لەسەر بى) رۆژگىرا، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەلسا نوپىزى خۇرگىرانى بۇ موسولمانەكان لەسەر ئەم شۆمىيە كرد، ماومىيەكى زۆر دوورو درىژ، لەناو نوپىزەكەدا، بەراوستانەو ھەر قورئانى دەخویند، ئىنجا چەمىيەو روکووى بردو درىژى دا بەویردى ناو چەمىنەو ھەكەشى، ئىنجا لە چەمىنەو (روکوو) ھەلسایەو ھەكەش بەپۆو راوستانەو ویردى خویند، بەلام لە راوستانى يەكەمى كەمتر، ئىنجا دووبارە چەمىنەو ھەكەشى دوورو درىژى تریشى بردەو، بەلام لە چەمىنەو ھەكەشى كورتتر بوو، ئەوجا سەرى ھەلپى و رىك راوستان، ئىنجا دوو كورنوووشى دوورو درىژى برد، لە چەشنى دوو روکوو ھەكەشى، يەكەم ھەكەم دوو ھەكەم دوو ھەكەم، ئەنجا ھەلسایەو سەرى و چى كرد لەركاتى يەكەم، لەركاتى دوو ھەمیشدا ئەو ھەكەم، بەلام جار لەگەل جارد، قورئان خویندىنى ناو راوستانەكان و ویردى ناو ئىعتىدال و ناو چەمىنەو كورنوووشەكانى كەم دەكردەو، ئەوجا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەنوپىز بۆو ھەكەم خۆرىش بەربوو بوو، ئىنجا وتارىكى دا، بۇ مەردوومەكەو سوپاس و ستایشى خوداى كردو ئەوجا قەرمووى: (ئەم خۆرو مانگە دوو نیشانەى گەورەن لەنیشانە گەورەكانى خودا، نە لەبەر مردنى كەس و نە لەبەر ژيانى كەس ناگیرىن، جا ئەگەر شتى واتان دى ئەوا لەخودا بپارێنەو ئەللاھو ئەكبەر بکەن و نوپىز بکەن و خىرو خىرات بکەن). لەپاشا قەرمووى: (دروودى خوداى لەسەر بى): (ئەى گەلى موحەممەد! ئەى ئۆمەتى ئىسلام! سویندم بەخودا، كەس ھەكەم خودا ئاوا خىرەت و دەمار ناگیرى، كاتى كەبەندەمىيەكى داوینپىسى بكا، يا كەنیزىكى شەرئالپىسى بكا، ئەى ئۆمەتى موحەممەد! بەو تاقە خودایە، ئەو ھەكەم كە من دەمزانم، لە ھەوال و كیشەو بەرەو

نیش و نازاری گۆرو قیامەت، ئەگەر ئیوہ بیزانن، گەلی زۆر دمگریان و زۆر کەم
 پی دەگەنین، دەی ئیوہ بەشایەت بن، کەوا من ئەرکی سەرشانی خۆمە
 بەجیھینا، لەبارە ی راگەیانندی پەيامی نیسلام، بەو خەلکە). {تاج/۱، زنجیرە:
 ۱۶۶، ژمارە: ۹۲۱. ج/۴} {تەجرید/۱/۵۱۱، ژمارە: ۵۲۴ = ۱۰۵۲}.

۵۲۱- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَتْ خَسَفَتْ
 الشَّمْسُ فِي حَيَاةِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَخَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَصَفَّ النَّاسُ
 وَرَأَاهُ ، فَكَبَّرَ فَأَقْرَأَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قِرَاءَةً طَوِيلَةً ، ثُمَّ كَبَّرَ
 فَرَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا ، ثُمَّ قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ . فَقَامَ وَلَمْ يَسْجُدْ ، وَقَرَأَ قِرَاءَةً
 طَوِيلَةً ، هِيَ أَذْنَى مِنَ الْقِرَاءَةِ الْأُولَى ، ثُمَّ كَبَّرَ وَرَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا ، وَهُوَ أَذْنَى مِنَ
 الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ ، ثُمَّ قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ . ثُمَّ سَجَدَ ، ثُمَّ قَالَ
 فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ مِثْلَ ذَلِكَ ، فَاسْتَكْمَلَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ ، وَانْجَلَتْ
 الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ يَنْصَرِفَ ، ثُمَّ قَامَ فَأَتَنِي عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ « هُمَا آيَتَانِ مِنْ
 آيَاتِ اللَّهِ ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا فَافْرَعُوا إِلَى
 الصَّلَاةِ » . (۵۲۱)

عائیشە ی ھاوسەر ی پیڤەمبەر (دروودی خودا لەسەر پیڤەمبەر و رمزای
 خودا لەهەموو ھاوسەرە پاکیزەکانی بێ) فەرمووی: بەسەرینی پیڤەمبەر
 (دروودی خودای لەسەر بێ) روژگیرا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 دەرچوو روڤشت بو مزگەوت، لەوێ نوێزکەرەکانی کرد بەدوو ریز، لەپشت
 خۆیەو ریزی کردن و نوێزی خۆرگیرانی بەکۆمەڵی لەسەر ئەم شیوەیە بۆکردن:
 پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەللاھوئەکبەری تەحەررومی کردو
 ئەوانیش لەپشتیەو نوێزیان دابەست، لەرکاتی یەکەما لەدوا خۆیندنی فاتیحە،

قورئانیکی دوورو دریژی خویند، نهوجا نه‌للاهونه کبهری کردو چوو بۆ چه‌مینه‌وه، وه‌له‌م چه‌مینه‌ومیه‌دا زۆرمایه‌وه و یردیکێ زۆر دوورو دریژی خویند، نهوجا هه‌ل‌سایه‌وه و فهرمووی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ: هه‌رکەسێ سوپاسی خودا بکا، خودا سوپاسه‌که‌ی قه‌بوول دمه‌کا، په‌رومردگارمان! نه‌ی خودای ئیمه‌ هه‌میشه سوپاس و ستایشی جوان بۆتۆ، له‌سه‌رنه‌وه که سوپاس و داواو نزامان گیرادمه‌که‌ی!

نه‌نجا راومستاو نه‌چوو بۆ کورپ‌نووش، به‌لام دمستی کرده‌وه به‌ قزورئانخویندنیکی دوورو دریژ، به‌لام له‌یه‌که‌م قورئانخویندنی که‌متر بوو، نه‌وجا نه‌للاهونه کبهری کرده‌وه چه‌مینه‌ومیه‌کی تری نه‌نجامدا، به‌دوورو دریژی و یردی تیادا خویند، به‌لام له‌چه‌مینه‌وه‌ی یه‌که‌می که‌متر بوو. نه‌وجا به‌رزموبوو، فهرمووی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) نه‌وجا چوو بۆ کورپ‌نووش و دوو کورپ‌نووشی برد. نه‌وجا چی له‌چه‌مینه‌وه (رکات)ی یه‌که‌مدا کرد، له‌رکاتی دووه‌میشدا هه‌مان شتی گوت، له‌م دوو رکاته‌دا چوار چه‌مینه‌وه‌ی نه‌نجامدا له‌گه‌ڵ چوار کورپ‌نووش دا، هه‌ر رکاته‌ی دوو چه‌مینه‌وه‌و دوو کورپ‌نووش، پێش نه‌وه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر نوێژمه‌که ته‌واوبکا خۆربه‌ربوو، نه‌وجا پێغه‌مبه‌ر (درودی خودای له‌سه‌ر بێ) هه‌ل‌سایه‌ سه‌رپێ و سوپاس و ستایشیکی شایانی خودای کردو نه‌وجا فهرمووی: (... نه‌م دوانه، که خۆرو مانگن، دوو نیشانه‌ی گه‌ورمن له‌نیشانه‌ گه‌ورمه‌کانی خودا، نه‌ له‌به‌ر مردنی که‌سێ و نه‌ له‌به‌ر ژیا‌نی که‌سێ ناگیرین، هه‌رکاتی نه‌م جوژه‌ دیاردانه‌تان بینی، په‌نا به‌رنه‌ به‌رنوێژو پارانه‌وه).

٥٢٢- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَرَأَ سُورَةَ طُورٍ، ثُمَّ رَكَعَ فَأُطَالَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، ثُمَّ اسْتَفْتَحَ بِسُورَةِ

أُخْرَى، ثُمَّ رَكَعَ حِينَ قَضَاهَا، وَسَجَدَ، ثُمَّ فَعَلَ ذَلِكَ فِي الثَّانِيَةِ ثُمَّ قَالَ: (إِنَّهُمَا آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَصَلُّوا، حَتَّى يُفْرَجَ عَنْكُمْ، لَقَدْ رَأَيْتُ فِي مَقَامِي هَذَا كُلَّ شَيْءٍ وَعِدَّتُهُ، حَتَّى لَقَدْ رَأَيْتُنِي أُرِيدُ أَنْ أَخَذَ قِطْفًا مِنَ الْجَنَّةِ، حِينَ رَأَيْتُمُونِي جَعَلْتُ أَتَقَدَّمُ، وَلَقَدْ رَأَيْتُ جَهَنَّمَ يَخْطُمُ بَعْضُهَا بَعْضًا، حِينَ رَأَيْتُمُونِي تَأَخَّرْتُ، وَرَأَيْتُ فِيهَا عَمْرُو بْنُ لُحَى، وَهُوَ الَّذِي سَبَّ السَّوَائِبَ). (الحديث ۱۲۱۲): (۵۲۲)

عائیشه (رمزای خوای لی بی) فہرمووی: بہسہرینی پیغہمبہر -دروودی
خوای لہسہر بی- خور گیرا، پیغہمبہر -دروودی خوای لہسہر بی- ہہلسایہوہ،
دوو رکات نویژی خورگیرانی کرد لہسہر نہم شیومیہ: لہپیشدا لہدوای فاتیحہ،
لہرکاتی یہکہمدا سوورمتیکی دریژی خویند، نہوجا چوو بو چہمینہوہو
لہچہمینہومشدا زورمایہوہو نزاو ویردی زوری لہ رکوعدا خویند، نہوجا سہری
بہرزہوہ کردو ریک راوہستایہوہو دمستی کردہوہ بہ خویندنی سوورمتیکی تر،
جا کہ رکاتہکہی تہواوکرد چوو بو چہمینہوہو نہوجا کورنووشی برد، نہوجا
لہ رکاتی دووہمیشدا ہہمان شتی کردہوہ، لہپاشدا وتاریکی داو تیادا فہرمووی:

(لہراستیدا نہم خورو مانگہ دوو نیشانہی گہورمن، لہنیشانہ گہورمکانی
خودا، کہ دمبن بہبہلگہ لہسہر یہکیٹی و تہوانایی بی سنووری بہرومردگار،
ہہر وہک دمبن بہبہلگہو نیشانہی چاوترسینہر بو بہندہمکان، جا نہگہر دیتان
شتی وا پروویدا، نہوا لہخودا بپارینہوہو نویژ بکہن، خیرو خیرات بکہن، ہہتا
دمرووتان بو دمکریتہوہو خورہگہ یان مانگہکہ بہردہبی، لہراستیدا لہم
مہقامہمدا، ہہموو نہو بہلینانہی کہ پیم دراون بینیم، نہو کاتہی کہ منتان
بینی خہریکبوو بچمہ پیشہوہ، نہوہ بہہشتیان پی نیشاندان ووالیان نریک
کردہوہو، تہنانمت ہرمم لی خوش کردو دمستم برد کہ بولی تری ی لی بہینم !

ئەو كاتەيش كە دىتان وامن پاشەو پاش دېمە دواو، ئەو دۆزەخيان پى
نیشاندام، وا تاوى سەندبوو، بەشەكانى لەناو خۇيانا يەكيان دەخواردو
يەكتىيان دەپليشانەو ! لەناويدا غەمرى كورى لوحەيىم بىنى، بەناو ناگرەكەدا
ريخۆلەي خۆي بەگىش دەگرد، چونكە ئەو يەكەم كەس بووكە وشترە
مەرەخەسى داھينا).

راڧە و شىكرنەو:

بەپىي شەرحەكان ئەم بەھرانە لەم فەرموودمىيە و مردەگرين:

۱. كارى كەم لەناو نوپزا پوچى ناكاتەو.
 ۲. بەھەشت و دۆزەخ حالى حازر دروستكراون و ھەن، بگرە ھەندى لە
تاوانباران وان لەناو دۆزەخ دا سزا دەدرين.
- لەپيش ھاتنى ئىسلامدا، ھەندى كەس دميانگوت: ئەگەر لەم نەخۆشە چاك
بومەو، يا لەم سەفەرە بەساغ و سەلامەتى گەرامەو، يا ئەو مرازەم ھاتەدى،
ئەوا ئەو وشترەم مەرەخەس بى، ئيتەر بەم جۆرە وشترميان دەگوت (سانبە) كە
جەمەكەى (سوانبە)، ئيتەر ئەو وشترە بۆ خۆي بەرەلا دىبوو، نە باريان ئى دىنا،
نە سوارى يان پى دەگرد، بۆ ئاو و لەومرپيش مەرەخەس بوو، ھىچيان ئى قەدەغە
نەدەگرد.

(۲) باب: ذکر عذاب القبر في صلاة الخوف

باسکر دنی سزاو نه شکهنجهی ناوگۆر له نوێزی ترسا

۵۲۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ يَهُودِيَّةً جَاءَتْ تَسْأَلُهَا، فَقَالَتْ لَهَا: أَعَاذُكَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. فَسَأَلَتْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيْعَذِبُ النَّاسُ فِي قُبُورِهِمْ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (عَائِشَةُ بِاللَّهِ مِنْ ذَلِكَ). (الحديث: ۱۰۴۹-أطرافه في: ۱۳۷۲، ۱۰۵۵، ۶۳۶۶).

ثُمَّ رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ذَاتَ غَدَاةٍ مَرْكَبًا، فَكَسَفَتْ الشَّمْسُ، فَرَجَعَ ضَحَى، فَمَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ ظَهْرَانِي الْحَجَرِ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى وَقَامَ النَّاسُ وَرَاءَهُ، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ وَهُوَ دُونَ السُّجُودِ الْأَوَّلِ ثُمَّ انْصَرَفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَتَعَوَّذُوا مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). (الحديث: ۱۰۵۰). (۵۲۳)

عائیشهی هاوسهری پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: جاری
زنیکی جووله که هات بۆلام، داوای دمه نهی لی کردم و پیی گوتم: خوا بهنات
بدات له سزای ناو گۆر، جابۆد لنیایی، لهم بارمی هوه پرسیارم له پیغه مبهەر کرد:
نایا نهو خه لکه که دمه مرن له ناو گۆر مهکانیاندا له سهر تاوانی ژیانی جیهان
سزادمه درین! ؟ پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (به لی، په نا
دمگرم به خودا له سزای ناوگۆر).

جالەومودوا سەرلەبەيانىيەك، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەھۇى
مردنى ئىبراھىمى كۆرپەوھەبەسوارى گەژاومىيەك لەمال دەرچوو، قەدمرى
ئىلاھى و چارمنووسى خوايى وابوو كە خۇرگىرا، ئىتر پېغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) كاتى چىشتەنگاو گەراپەوھە، بەناو مالى ھاوسەرەكانى دا رەت بوو،
تارۇيشتە ناومزگەوت، ئەوجالەوئ لەشويئەكەى خۇيدا راووستا نوئىزى خۇر
گىرانى دابەست. وھ موسولمانانىش لە پىشتىوھە، بەجەماعەت نوئىزى
خۇرگىرانىان دابەست. ئەوجا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
لەراووستانى يەكەمى رەكاتى يەكەما، قورئانىكى زۇر دوور و درىزى خوئىند،
ئەوجا جەمىنەوھى يەكەمى رەكاتى يەكەمى برد، وھلەناويدا يادىكى زۇرى خواى
گەورەى كرد، ئەوجا سەرى لەجەمىنەوھە ھەئەرى، ديسان قورئانىكى زۇرى دوورو
درىزى لەراووستانى دووھەمى رەكاتى يەكەما خوئىند، بەلام لە قورئان خوئىندنى
راووستانى يەكەمى رەكاتى يەكەم كەمتر، ئەوجا جەمىنەوھى دووھەمى ئەنجام دا،
ديسان لەناو ئەم جەمىنەوھە يەشدا كەجەمىنەوھى دووھەمى رەكاتى يەكەم بوو،
تەسبىحاتىكى زۇرى خوئىند، بەلام لەتەسبىحاتى ناوچەمىنەوھى يەكەمى
رەكاتى يەكەم كەمتر، ئەوجا سەرى ھەئەرى و پىشتى راست كىردەوھە فەرمووى:
(سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد...) ئىنجا دوو كىرپووشى دوورو درىزى برد،
ئىتر رەكاتى يەكەم تەواو ئەوجا رەكاتى دووھەمىش لەسەر ھەمان شىوھ تەواوكرد،
ئەوجا لەنوئىز بۆوھە، لەپاش تەواو بوونى نوئىز، وتارىكى بۆخەلگەكەدا، ئەوھى
كەجەزى خوداى لەسەر بوو لەم ووتارەدا فەرمووى: (بەشىكى ئەم ووتارە
لەفەرموودەى ژمارە ۵۳۱ دا رابورد- وەرگىر) لەپاشدا پېغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) فەرمانى پىكردن كەپەنابگرن بەخودا لەسزاي ناوگۆر، لەژيانى
بەرزەخا.

(۳) باب: ما عرض على النبي صلى الله عليه وسلم في صلاة الكسوف من أمر الجنة والنار

ههندی لهباس و خواسی بههشت و دۆزهخ، له نویژی خۆرگیرانا، پیتشانی
پیتغه مبهەر (درودی خودای لهسه ربی) دراوه

۵۲۴- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَتَيْتُ عَائِشَةَ وَهِيَ تُصَلِّي فَقُلْتُ مَا شَأْنُ النَّاسِ؟ فَأَشَارَتْ إِلَى السَّمَاءِ فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ فَقَالَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ قُلْتُ آيَةُ؟ فَأَشَارَتْ بِرَأْسِهَا أَيْ نَعَمْ فَقُمْتُ حَتَّى تَجَلَّيَنِي الْغُشْيُ فَجَعَلْتُ أَصْبُ عَلَى رَأْسِي الْمَاءَ فَحَمِدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَتْنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ مَا مِنْ شَيْءٍ لَمْ أَكُنْ أُرِيتهُ إِلَّا رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي حَتَّى الْجَنَّةُ وَالنَّارُ فَأَوْحِيَ إِلَيَّ أَكُفُّوا تُفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ مِثْلَ أَوْ قَرِيبَ لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ يُقَالُ مَا عَلِمَكَ بِهَذَا الرَّجُلِ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ أَوْ الْمُؤْمِنُ لَا أَذْرِي بَابَهُمَا قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ هُوَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى فَاجْبَنَّا وَاتَّبَعْنَا هُوَ مُحَمَّدٌ ثَلَاثًا فَيَقَالُ ثُمَّ صَالِحًا قَدْ عَلِمْنَا إِنَّ كُنْتَ لَمُوقِنًا بِهِ وَأَمَّا الْمُنَافِقُ أَوْ الْمُرْتَابُ لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ لَا أَذْرِي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ). (الحديث ۸۶ - أطرافه في: ۱۸۴، ۹۲۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۶۱، ۱۲۳۵، ۱۳۷۳، ۲۵۱۹، ۲۵۲۰، ۷۲۸۷): (۵۲۴)

ئەسمانی کچی ئەبوبەکر (پەزای خۆای لى بى) فەرمووی: چووم بۆلای
عائیشەى خوشکەم، نویزی رۆژگیرانی دەکرد، گوتم ئەو خەلکە چییانە بۆچی و
شلەزاو؟ عائیشەیش ئاماژەى کرد بۆ ئاسمان کە خۆرگیراوه، سەپریشم کرد کەوا
خەلکەکە لەبەشت پیتغه مبهەر وە نویزی خۆرگیران دەکەن، عائیشە (پەزای خۆای
لى بى) گوتی: (سبحان الله). منیش گوتم ئەم خۆرگیرانە نایەت و نیشانەیه بۆ
سزایی کەوا بەرپۆه، هەتا بەندەکان هۆشیار ببنەوه پیتی؟ ئەویش بەسەری

ناماژەى کرد: بە ئۆ وایە (و ئەمە سەرمتای سزایە، خۆای گەورە دەفەر موو: (وما نرسل بالآیات إلا تخويفاً) ئیتر منیش لەگەڵیان دا دەستم کرد بە نوێژ، نوێژمە درێژەى کیشاو رۆژمە کەیشی زۆر گەرم بوو، لەبەر ئەوە بوورانه وە زۆری بۆهینام و دلم لەسەر خۆ چوو، هەتا دەستم کرد بەناو پرژان لە پروم و هەندى ناوم کرد بەسەر سەرماو هۆشم هاتە وە. لەپاش نوێژمە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) و تارىکی خویندە وە، لەسەرمتا وە سوپاس و ستایش و دەسپێکی جوانی خودای گەورەى کرد و فەر موو: ئەو میشی کەنەمدیبوو لەم شوین و مەقامەم دا بینیم، هەتا بەهەشت و دۆزەخیشم بینى!

و سەرووشم بۆ هات: کە ئیوە لەناو گۆرەکان تاندا بەسەختی تاقى دەکرێتە وە، وەك ئەو تاقیکردنە وە سەخت و ناخۆشەى کە لەسەر دەمى جەجائە کوێرەى جادوو گەردا روو دەدات. فاطیمە کە ئەم فەر موو دەیه لە ئەسمای نەنکیە وە دەگیرێتە وە فەر موو: نەنکم یا وای گوت یا گوتى: فەر موو: لەجەشنى تاقیکردنە وەى جەجائە کوێرەى جادوو گەر هەر کەسە تان لەناو گۆرەى خۆى دا تاقى دەکرێتە وە: دوو فریشتە کە ناویان نەکیرو مۆنکەرە، دەچنە ناو گۆرە کە وەو مردوو مەگە دادەنیشین و پێى دەلێن: با وەرت چیه دەربارەى ئەم پیاو، واتە: چى لەبارەى موحەممەد وە دەرمانى؟ جا ئەوەى بڕوادار و موسوڵمان بى، یا فەر موو: ئەوەى با وەردارى متمانە دار بى دەلێ: ئەمە موحەممەد پێغەمبەر و فروستادەى خودایە، بەلگەى روشن و رێگەى راستى پى نیشان داوین، بۆیه ئیمەیش با وەردمان پێى هینا وە شوین ئایینە کەى کە و تووین، ئەمە موحەممەد، سى جار با وەرد بە موحەممەد تازە دەکاتە وە (چونکە لەسەرمتای وەلامە کەیه وە دەلێ: ئەمە موحەممەد، دوو دەلێ: پێغەمبەر و فروستادەى خودایە، سێمە لەکو تايیدا دیسان دەلێتە وە: ئەمە موحەممەد) ئەو جا فریشتەکان پێى دەفەر موون: بەخۆشى بخە وە خەوى خیرت بى، ئیمە خۆشمان دەمانزانى کە تۆ بەراستى

به بئى گومان باومرپت پئى ههيه، فهرمووى: بهلام ئهوميشى ناپاك بئى، ياگوماندار بئى - واته: دوودل بئى - دهلى: نازانم ئهم پياوه چيه و چى نيه، چاوم لهدهمى خهلك بووه، نهوان چييان گووتووه منيش بو چاوليكهري گوتوومه!).

شيكردنهوه:

ئهسماء گچى ئهبوبهكرى صديقه (پرمزاي خويان لئى بئى)، خوشكى باوكى عائيشه هاوسهرى پئىغمبهره، خوشكى ههقى عهبدووللاى كورپى ئهبوبهكره، ژنى چهزرمى زوبهيره، ناوداره به (ذات النطاقين) لهپيش گۆچ دا بهبيست و چهوت سال لهدايك بووه، ههژدههم كهس بووه كه موسولمان بووه، پهنجاشهش فهرموودهى له پئىغمبهرهوه (دروودى خوداي لهسهر بئى) گيرپاوهتهوه، ههژده فهرموودهى لهبوخاريده ههيه، ههژدهمى لهموسليم دا ههيه، چواردميان پهسهندي ههردوولايه، كهواته سهرجهمى فهرموودهكاني لهبوخارى و موسليم دا دهكاته ۱۴ + ۴ = ۲۲ فهرمووده. لهپاش شهيد بوونى عهبدووللاى كورپى، لهمهكهكه، لهسالى چهفتاوسئى كۆچيدا لهتهمهنى سهد سالى دا كۆچى دوايى كرد، كهومفاتي كرد هيچ دداني نهكهوتبوو، ئهقلىشى ساغو تهواو بوو (پرمزاي خوي لئى بئى).

ئهم حوكم و برياران له فهرموودهيه و مردهگيرين:

- ۱- بهههشت و دۆزهخ ئيستا ههه و دروست كراون.
- ۲- سزاي گۆر ههيه و راسته و مردوو لهناوگۆر دا زيندوو دمكريتهوو و قسهو گوفتوگۆي لهگهه دا دمكري و خهوى لئى دمكهوى!
- ۳- پرسيارى نهكيرو مونكه لهگۆر دا له مردوو راسته و ههقه، كه لهباردى خواو پئىغمبهرى خداوه پرسيارى لئى دمكهه.

- ۴- هه‌لسانی جه‌جال و په‌یدا بوونی چه‌سپاوو روژی له‌روژان روودمدا.
- ۵- نوپزی خورگیران سوننه‌تهو سوننه‌ته قورئانی به‌دوو رو درپزی تیا دا بخویندری.
- ۶- نوپزی خورگیران بو ژنیش سوننه‌ته، وه‌ک هه‌موو جه‌ماعه‌تکردنی له‌پاش ریزی پیاوانه‌وه دمبن.
- ۷- دروسته پرسپار له‌نوپژکه‌ر بکری له‌ناو نوپژمه‌کیدا.
- ۸- قسه‌کردن له‌ناو نوپژدا قه‌دمغه‌یه.
- ۹- نامازه‌کردن و شت پی نیشانندان له‌ناو نوپژدا نه‌گه‌ر له‌به‌ر پیداوپیستی بوو دروسته و گه‌راهه‌ت و ناباشی نییه.
- ۱۰- کاری سووکه‌له‌و که‌م نوپزی پی پووچ نابیته‌وه.
- ۱۱- له‌دوا نوپزی روژگیرانه‌وه و تار سوننه‌ته.
- ۱۲- ته‌نیا نه‌هلی یه‌قین نه‌هلی نه‌جاتن، مروی ناپاک و دوودل و بی‌پروا حالیان چون یه‌که‌و هه‌رسێ لا به‌بی‌پروا دادم‌نرین: (ت-ل ۴۱۱ هه‌تا ل-۴۷۰ + ت-ل ۵۸۰-ف-۲ + ف-۳ + ف-۴-ز-۲۲۴ ژ-۱۱۴۵ هه‌تا ۱۱۵۴) هه‌روا برپوانه عومده (ج/۱ ل-۹۳).
- جا کاتی به‌وردی سه‌رنجی هه‌موو گپ‌رانه‌وه‌کانی نه‌م فه‌رموو دمیته‌ دا له‌و کتیب و بابانه‌دا که‌تیا یانا ریوایه‌ت کراوه، بو‌ت دمرده‌که‌وی که‌عیلمی هه‌دیث چ دمریا یه‌کی بی په‌یه، وه‌زور به‌ی مه‌لاکانی نه‌م سه‌رده‌مه چه‌نده لی بی ناگان!

۵۲۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: انْخَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ: قِيَامًا طَوِيلًا، نَحْوًا مِنْ قِرَاءَةِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا،

وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْكُرُوا اللَّهَ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ رَأَيْنَاكَ تَنَاولْتَ شَيْئًا فِي مَقَامِكَ، ثُمَّ رَأَيْنَاكَ كَعَفَعْتَ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي رَأَيْتُ الْجَنَّةَ، فَتَنَاولْتُ عَنْقُودًا، وَلَوْ أَصَبْتُهُ لَأَكَلْتُمُ مِنْهُ مَا بَقِيََتِ الدُّنْيَا، وَرَأَيْتُ النَّارَ فَلَمْ أَرَ مَنْظَرًا كَالْيَوْمِ قَطْ أَفْطَحَ، وَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا نِسَاءً). قَالُوا: بِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (بِكُفْرِهِنَّ) قِيلَ: يَكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ: (يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرُونَ الْإِحْسَانَ، لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ كُلَّهُ، ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطْ. (ر: ٢٧) (الحديث: ١٠٥٢). (٥٢٥)

ئىبنو عەباس (پەزى خاويان لى بى) فەرەموى: لەسەر دەمى بېغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) خۆرگىرا، بېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) نوێزى خۆرگىرانى کرد، وە لە نوێزمەدا گەلى پراوستا و ماومىەكى دوورو درێز لە ناو نوێزمەدا بە پراوستانە وە هەرقورئانى دەخویند، بگرە لە پراوستانى یەكەمى پکاتى یەكەمدا بەقەد سورەتى بە قەرەى خویند ٠٠٠ ئیتر هەموو فەرەمۆدەكەى گێرايە وە (وەك لەژمارە: ٥٢٥) دا رابورد تائەوى كە ئىبنو عەباس دەلى: جاپېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرەموى: (خۆرو مانگ دوو نیشانەى گەورەن لە نیشانە گەورەكانى خودا، كە دەمەن بەبەلگە و نیشانە

(٥٢٥) تجرید/١، ژمارە: ٥٢٤ = بخارى: ١٠٥٢، مسلم: ٩٠٧ = ٢٠٩٠، ٢١٠٦ = مسلم ترقیم الشیخ

لهسەر بوونی خوداو یهکتایی خودا، نه له بهر مردنی کهس و نه له بهر ژیاڼی کهس ناگیرین! به لّام هه رکاتی شتیکی ناوهاتان دی نهوا زیکرو یادی خودا بکهڻ. یاران (پرمزای خودایان لّی بئ) گوتیان: نهی پیغه مبهری خودا! لهم شوینه پیرۆزمتا، چاومان لّیت بوو دهمستت برد بۆشتی که بیهینیت، که چی هه لّ سلّه میته وه وهک کهس لّی لهشتی بترسی و ابوو، ئیتیر کشایته دواوه!؟ فهرمووی: (دروودی خودای لهسەر بئ) (ئه وه لهو کاته دا به هه شتم دی، وه دهمستم برد بۆهیشویی تری له میوه کهی هه تا بیهینم بۆتان، به لّام بۆم نه کرایه وه، نه گهر بۆم بکرایه ته وه تاجیهان دهما هه رلیتان ده خواردو ته واو نه ده بوو، چونکه میوهی به هه شت که ده نکینکی لّی ده که یته وه ده نکینکی تر له لایه نی خودا وه دیته وه جینگهی! هه روه ها ناگری دۆزه خیشم دی! هه رگیزاو هه رگیز دیمه نی وادزیوو بئ رمزام نه دیوه، سه رنجم دا زور بهی خه لکه کهی ناوی، ژنان بوو). عه رزیان کرد: نه وه له بهر چی؟ نهی پیغه مبهری خودا! فهرمووی: (چونکه ناسوپاسی ده کهڻ و له بهر نه وه که ناسوپاس و ناشوکرڻ) گوتیان: ئایا ناسوپاسی و ناشوگری خودا ده کهڻ؟ فهرمووی: نه، مه به ست ئه و منییه، به لّام ناسوپاسی و ناشوگری هاوسه رو هاوړی ده کهڻ و، پئ نه زانن و چاکه یان له بهر چا و نییه، گریمان به درێزایی سال چاکه و پیا و متی له گه ل ژندا بکهی، به لّام نه گهر پۆژی له پۆژان شتیکی لّی دیت که به دلی نه بئ، ده لّی: نه و متی من هه م خیرم له تو نه دیوه!).

(ت/١/٤٦٨/١-ش/ن = ز-١٧١١ ژ-٩٣٢).

۵) باب: ذکر النداء في صلاة الكسوف الصلاة جامعة
بانگهواز بۆ نوپزی خۆرگیران که بهم شیوهیه: (الصلاة جامعة)

۵۲۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بن عاصٍ أَنَّهُ قَالَ لَمَّا كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نُودِيَ إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةٌ فَرَكَعَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَكَعَتَيْنِ فِي سَجْدَةٍ ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ رَكَعَتَيْنِ فِي سَجْدَةٍ ، ثُمَّ جَلَسَ ، ثُمَّ جُلِيَ عَنِ الشَّمْسِ . قَالَ وَقَالَتْ عَائِشَةُ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - مَا سَجَدْتُ سَجُودًا قَطُّ كَانَ أَطْوَلَ مِنْهَا. (۵۲۶)

عەبدوللای کوری عەمری کوری عاص (رمزای خودایان لی بئی) فەرمووی:
لەسەر دەمی پێغه مبهردا (درودی خودای لەسەر بئی) که خۆرگیرا، ئەم بانگهوازە
هەڵدرا: (إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةٌ: و نوپزی خۆرگیران دەکری بە جەماعەت، زوو کەن
لە دەستی مەدەن!). جا لەسەر ئەم شیوهیه، پێغه مبهەر (درودی خودای لەسەر
بئی) دوو رکات نوپزی خۆرگیرانی بەکۆمەڵی بۆمانکرد: لەرکاتی یەکەمدا، دوو
روکوع و دوو سەجدە ی برد، هەروا لەرکاتی دووهمیشدا، دوو جەمینە و دوو
کۆر نووشی برد، ئیتر خۆریش بەربوو.

عەبدوللای دەیفەر موو: عائیشە (رمزای خودای لی بئی) دەیفەر موو:
(هەرگیز نوپزی و دوورو درێژم نەکردوو).

۵۲۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ فَقَالَ النَّاسُ كَسَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ إِبْرَاهِيمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ

لَمُوتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ فَصَلُّوا وَادْعُوا اللَّهَ). (الحديث: ۱۰۴۳ - طرفاه فی: ۶۱۹۹، ۱۰۶۰). (۵۲۷)

موغیره ی کورپی شوعبه فهرمووی: لهسهر دهمی پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بی) نهو رۆژه ی کهئیراهیمی کورپی پیغه مبهردا (دروودی خودا لهسهر پیغه مبهرو لهسهر ئیراهیمی کورپی بی) نهو رۆژه خۆرگیرا، خه لک گوتیان: نهوه لهبهر مردنی ئیراهیم خۆرگیراوه! پیغه مبهریش (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (خۆرو مانگ دوونیشانه ی گهورمن له نیشانه گهوره کانی خودا، نه لهبهر مردنی کهس و نه لهبهر ژیا نی کهس ناگیرین، کاتئ دیتان کهوا رۆژیامانگ گیراوه نهوا له خودا بپارینه وه نوێژ بکهن). (تاج: ۱/۴۶۱/۱ - ز: ۱۶۴ ژ- ۹۱۸).

ئه مه دهقی عهرمبی و کوردی ژماره (۵۲۰) ی تهجریدی بوخارییه، به لام لیرمدا، واته: له نه صله کهدا، که (اللؤلؤ والمرجان) ه، له (أبو مسعود) هومیه. ۵۲۸ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَعًا، يَخْشَى أَنْ تَكُونَ السَّاعَةُ، فَأَتَى الْمَسْجِدَ، فَصَلَّى بِأَطْوَلِ قِيَامٍ وَرُكُوعٍ وَسُجُودٍ رَأَيْتُهُ قَطْ يَفْعَلُهُ، وَقَالَ: (هَذِهِ آيَاتُ الَّتِي يُرْسِلُ اللَّهُ لَأَنْ تَكُونَ لَمُوتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ يَخَوْفُ اللَّهُ بِهَا عِبَادَهُ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَافْرَعُوا إِلَى ذِكْرِهِ وَدُعَائِهِ وَاسْتِغْفَارِهِ). (الحديث: ۱۰۵۹). (۵۲۸)

نه بوو مووسای نه شعهری (پهزای خوای لی بی) فهرمووی: رۆژی خۆرگیرانه که، پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بی) راپهړی و شله ژاو مه ترسی نه وهی هه بوو که نه وه به رای نی شاننه کانی هاتنی قیامت بی، رۆیشت

(۵۲۷) بخاری. کسوف: ۱۰۵۱، ۱۰۴۵، مسلم: ۲۱۱۰.

(۵۲۸) تجرید: ۱/، ژماره: ۵۳۱ - بخاری: ۱۰۵۹، مسلم: ۹۱۲ = ۲۰۸۹.

بۆمژگەوت و لەوی نوپژیکى خۆر گیرانى دوورو درپژى بهکۆمهلى بۆ کردین،
قەت نەمدیوه کهناوا لەنویژدا، قورنانی وا دورو درپژ لەراومستانا بخوینى، یاناوا
چەمینەو مو کورنوووش درپژ بکاتهو. وتاریکی دا، فەرمووی: (ئەم نیشانەو
دیاردانەى که خودا دەیان نپژى و پيشانى ئەوخەلکەیان دەدا، وەك خۆر گیران و
مانگ گیران و بومەلەرزەو گەردەلوول و ئەمانە، خودا بۆئەوێ دەنپژى
کەبەندەکانى خۆى ھۆشیاربکاتەو و بەوانە بیان ترسینى و ھەر شەیان لى بکا،
ئەگینا ئەم جۆرە نیشانە، نەلەبەر مردنى کەس و نەلەبەر ژيانى کەس روو
نادات، جاکاتى دیتان شتى لەمانە رووی دا، ئەوا پەلامارى يادی خودا بدمن و،
نوپژ بکەن و خپرو خپرات بکەن، چونکە خودا بەھوى کردنى ئەم جۆرە
خواپەرستیانەو دەر ووى رەحمەت لەبەندەکانى خۆى دەکاتەو، لەدەردو بەلاو
ناخۆشى رزگاریان دەکا).

۵۲۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّهُ كَانَ يُخْبِرُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ ، وَلَكِنَّهُمَا
آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ، فَإِذَا رَأَيْتُمَا فَصَلُّوا » . (۵۲۹)

واتاکەى لەژمارەکانى پيشەو ودا روشت، بەتایبەتى لەژمارە (۵۲۷) دا.
۵۳۰- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ -
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ ، فَقَالَ النَّاسُ كَسَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ
إِبْرَاهِيمَ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا
يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ فَصَلُّوا وَادْعُوا اللَّهَ » . (۵۳۰)

لەژمارە (۵۲۷) دا بەتەواوى رابورد.

(۵۲۹) بخارى: ۱۰۴۲، مسلم: ۲۱۸.

(۵۳۰) بېروانە ژمارە (۵۲۷) لەپيشەو رابورد.

نهم چه ندين خالانه لهم بابه ته دا ره چاو ده گرین:

۱- مهبه ست له نایات (نیشانو و علامات) چیه؟ مهبه ست له نایات لهم شوینه و له وینه ی نهم شوینه دا نه و دیارده سروشتی و نیشانه ئاسمانیاننه، که ناوبه ناو له نا کاودا روو دهمدن، وهك: خوړومانگ گيران و بوومه له رزه و بوركان و گهرده لول و زریان و بای سهخت و لافاوی گه و ره و هه و ره تریشقه و برووسکه و ئه ستیره کشان و شتی تری سامناکی ترسناک، یا وهك فه ومانی کارمساتی ناخوش، وهك مردنی زانای ناینی گه و ره و مردنی پادشای دادپه رومری ئیسلام په رومر، هه روادیل کردنی نهم زاتانه له لایهن دوژمنه وه.

۲- لهم کاتانه دا چی بکړی باشه؟ لهم کاتنه دا به شیومیه کی گشتی خپرو یادی خوداو نویژو ته و به و پارانه وه و داوای لی خوش بوون له خودا بکړی، له گهل ره چاو کردنی خالی سییه لهم روونکردنه و میه.

۳- له هه مان کاتا هه ریهك لهم دیارده و نیشانانه، له کاتی روودانیا نا کردار یا گوتاریکی تایبه تی سوونه ته، یا هه ردووکیان، یا چه ند کردار و یا چه ند گوتاری، بۆنمونه: له کاتی خوړو مانگ گیراندا نه و شتانه سوونه تن که لهم باسه دا به درپژي باس کراون، له کاتی گهرده لول و بای سهختا نرای تایبه تی خو ی هه یه، له کاتی هه و ره تریشقه دا سوونه ته سی جار بللی: (سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ) له کاتی کشانی ئه ستیره دا و اباشه سه رنجی نه دا و بللی: (مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) له کاتی فه و تی گه و ره پیاوانی ئیسلاما کړنوش بردن بۆ خودا، به دهمستی به دهمست نویژمه و به ره و روو گه یه، یهك کورنوش سوونه ته، له کاتی بوومه له رزه دا ته و به و نزا و پارانه وه و په ناگرتن به خودا له شه ری نهم دیاردمیه سوونه ته. (پروانه تاج/ ۱/ ۴۷۸، ۴۷۹، الاذکار للنووی ص ۱۶۲-۱۶۴).

۴- لهکۆمه ئی فهرموودمو (ئهسههر) بیستراوی دروستهوه دمردمکهوئ کهگونه هوئ روودانی دمردو به لایه. جارئ لهسههر دهمی پێشهوا عومهردا (رمزای خوای لی بئ) بوومه له رزمیئ پرووی دا، فهرمووی: (ئهی خه لکی مه دینه! چ زووبی شه رعیتان بهرپاکرد، به خودا نه گهر نه مجاره رووبداتهوه له ناو ئیومدا دانانیشم).

ئه مه پش فهرموودمیه که، له باره ی هه ندی له م رووداوانه وه:
وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: {مَا هَبَّتْ رِيحٌ قَطُّ إِلَّا جَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رُكْبَتَيْهِ، وَقَالَ: "اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رَحْمَةً، وَلَا تَجْعَلْهَا عَذَابًا"} رَوَاهُ الشَّافِعِيُّ وَالطَّبْرَانِيُّ. وَعَنْهُ: {أَنَّهُ صَلَّى فِي زَلْزَلَةٍ سِتِّ رَكَعَاتٍ، وَأَرْبَعِ سَجَدَاتٍ، وَقَالَ: هَكَذَا صَلَاةُ الْآيَاتِ} رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ. وَذَكَرَ الشَّافِعِيُّ عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مِثْلَهُ دُونَ آخِرِهِ. {ضَعِيفٌ جَدًّا، الْمَشْكَاةُ: ۳/۱: ۳۴}.

عهبدو ئلای کوری عه بباس (رمزای خودا له خوئ و له عه بباسی باوکی) فهرمووی: هه موو جارئ که با هه ئی دمکرد، پێغه مبه ر (دروودی خودای له سههر بئ) له سههر هه ردوو چۆکی داده نیشته و دمی فهرموو: ("اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رَحْمَةً، وَلَا تَجْعَلْهَا عَذَابًا") ئه ی خودایه! به میهرمبانی خۆت، ئه م بایه مان بۆبکه به مایه ی سۆزو میهرمبانی خۆت و مه یکه به هوئ سزای خۆت). شافعی و طه به رانی گێڕاویانه ته وه (ضعیف جدًّا، المشكاة: ۳/۱: ۳۴).

دیسان دانه ر (رحمه تی خودای لی بئ) ده ئی: به یه هقی (رحمه تی خودای لی بئ) به رسته ی خوئ ده گێڕی ته وه: که ئیبنو عه بباس (رمزای خودایان لی بئ) له بوومه له رزمیه کا، دوو رکات نوێزی نیشانه ی کرد، که پێی ده گوتری (صَلَاةُ الْآيَاتِ) له هه ر رکاتی کا سئ چه مینه وه و دوو کورنووشی ئه نجامدا، که کۆی چه مینه وه کان له هه ردوو رکاته که دا، ده کاته شه ش چه مینه وه، وه کۆی

ديسان دانهرى كتيبى (بلوغ المرام): پيشهوا عهسقهلانى (رحمتهى خوداى لى بى) دمفهرموى: شافيعيش مانهندي ئهم نوپژى نيشانهيه لهسر ئهم شيومه، لهپيشهوا على كوپى ئهبو طالبيهوه باس دمكا، كه له بوومهلهزمكهى بهصرهدا، على دوو ركات نوپژى سوننهتى ناياتى به شەش چه مينهوهو چوار كوپنووش ئهجامداوه، لههر ركاتيكا سى چه مينهوهو دوو كوپنووش، كه سهرجهميان دمكاته شەش چه مينهوهو چوار كوپنووش، بهلام ئهوى تيادا نيبه، كه على بلخ: نوپژى نيشانهكان ئاوايه).

پوخته‌ی بریارمکانی باسی نویژی سوننه‌تی خورگیران و مانگ گیران:

- ۱- کۆی فەرموودەکانی نوێژی خۆرگيران و مانگ گيران يەكسانە بە (۵۲۱) –
 (۵۲۰ = ۱۱) واتە: يازدە فەرموودە.
- ۲- شێوەی يەكەمی چۆنییتی كردنی نوێژی خۆرگيران و مانگ گيران،
 ئەومێه كە بەدوو ركات بكرێ، لەهەموو ركاتیكا دوو چەمىنەوێ تىابى، لەگەڵ
 دوو كورنووشا، لەهەموو ركاتیكا، سوورمى فاتىحە و سوورمى پاش فاتىحە،
 دووچار دەخوینرێ، چارێ لەپراومستانى يەكەمدا و چارێ لەپراومستانى دووهمدا،
 مەزھەبى شافعى ئەم شێومىهەى هەڵبازاردوو.

۳- بۇ كەسى بىھوى ئەھلى سۈننەتكە بەيئەكى لەم دوو بۆنەيەو،
جىبەجى بكا، دىتوانى دوو ركات نوپۇزى سۈننەتى ئاسايى، وەك سۈننەتى دىيارى
مىزگەوت، بەنپازى خۇرگىران، يا مانگ گىران بكا، بەپپى بۆنەكە، ئىتر بەتەنپا
خۇى بىكا، يا بەكۆمەلى بىكەن دىبى، ئەمەپراى حەنەفپىيەكانە.

۴- بەشپۆەى گىشتى نوپۇزى خۇرگىران، يا مانگ گىران سۈننەتە، فەرز
نپپە، بەتەنپا دىكرى و بەكۆمەلىش دىكرى.

۵- دووركات نوپۇزى سۈننەتى ئايات لەكاتى روودانى كارساتى سىروشتىدا
سۈننەتە، وەك لەپاش روودانى زەمىنلەرزەو، لەپاش مىردنى زاناپەكى گەورەو،
لەكاتى گەردەلوول و زىران و شتى ترى وادا. {بىروانە: تىرىدى بوخارى/۱، ژمارە:
۵۲۵ ھەتا ژمارە: ۵۲۷ + پوختەى موسلىم ژمارە: ۴۵۰ + تاج/۱، زىجىرە: ۱۷۲، ژمارە:
۹۳۴، لاپەرە: ۴۵۷ چاپى چوارەم}.

۱۱- کتاب الجنائز

نامه‌ی تهرم

{بروانه فیقهی ناسان/۱، لاپه‌ره: ۲۸۴ هه‌تا ۳۱۱ - زنجیره: ۱۰۲، هه‌تا زنجیره: ۱۱۲ + ته‌جرید/۲، لاپه‌ره: ۲۱ له ژماره ۵۹۸ هه‌تا ژماره ۶۶۵ + تاج الأصول فی احادیث الرسول/۱، ژماره: ۱۰۰۸ هه‌تا ۱۱۷۴ + مختصر صحیح مسلم/۱، لاپه‌ره: ۵۱۸ چاپی/۱، باسی/۳۱ له ژماره: ۴۵۱ هه‌تا ژماره: ۵۰۰ له زنجیره: ۳۴۱ هه‌تا زنجیره: ۳۸۸ + شهرحی بلوغ المرام، به‌رگی/۲ له ژماره: ۵۵۵ هه‌تا ژماره: ۶۲۰}.

(۶) باب: البكاء علی المیت

گریان له‌سه‌ر مردوو

۵۳۱- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أُرْسِلَتْ ابْنَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِ: إِنَّ ابْنًا لِي قُبِضَ فَأَتِنَا، فَأُرْسِلَ يُقْرَأُ السَّلَامَ، وَيَقُولُ: (إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلٌّ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ). فَأُرْسِلَتْ إِلَيْهِ تُقْسِمُ عَلَيْهِ لَيَأْتِيَنَّهَا، فَقَامَ وَمَعَهُ: سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، وَمَعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَبِيُّ بْنُ كَعْبٍ، وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَرَجَالٌ، فَرَفَعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّبِيَّ وَنَفْسُهُ تَتَقَفَّقُعُ، قَالَ حَسْبَتْهُ أَنَّهُ قَالَ: كَأَنَّهَا شَنْ، فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ، فَقَالَ سَعْدٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا هَذَا؟ فَقَالَ: (هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحَمَاءَ). (الحديث ۱۲۸۴ - اطرافه فی: ۷۳۷۷، ۶۶۵۵، ۶۶۰۲، ۵۶۵۵، ۷۴۴۸): (۵۳۱)

ئوسامه‌ی کوری زهید (رمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: کچیکی پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- که ناوی زهینه‌ب بوو، ناردی به‌شوین باوکیا: که‌وا

كۆپرەكەم گيان دەدا، تەشرىفت بېنە بۆلامان، پېغەمبەرىش - دروودى خىواي
لەسەر بى- بەرپا بەرمەكەدا سلاوى بۆناردو فەرمووى: پىي بلى: ئەۋەى خىۋا دەمىدا
بەبەندەى خىۋى ھەتا ماۋىيەك و لەپاشا دەمىباتەۋە بۇ خەزىنەى خىۋى ھى
خۆيەتى، ۋە ھەموۋىشتىكىش لەلاى خىۋا ماۋىيەكى دىيارىكراۋى ھەيەو كەئاكامى
ھات ئىتر پاش و پىشى نىەو ماۋەى بەسەردەچى! كەۋابوو پىي بلى: باصەبرو
ئارام بگرى، ساغ لەبەر رىزاي خىۋاى گەۋرە، بەلام دىسانەۋە كچەكەى ناردىيەۋە
بە شوپىنىداۋ سوپىندى ئى خىۋارد كە دەبى ھەر تەشرىف بەپىنى بۆلاى،
پېغەمبەرىش - دروودى خىۋاى لەسەر بى- ھەئسا لەگەل سەعدى كۆرى عوبادەو
مىۋەنى كۆرى جەبەل و ئوبەيى كۆرى كەعب و زىمىدى كۆرى ئابىت و چەند
پىۋايىكى تىردا چوون بۆلاى، كە مىۋەكەيان ھىنا بۇ پېغەمبەر - دروودى خىۋاى
لەسەر بى- گىانى دەداۋ ھەناسەى سوار بوۋوبو، ۋەك كۈندەيى كە بىزمنى بەدەم
گىانەلاۋە دەھات و دەچوو، جاھۇن ھۇن فرمىسك بەچاۋەكانى پېغەمبەردا -
دروودى خىۋاى لەسەر بى- ھاتە خىۋارەۋە، سەعدىش (رىزاي خىۋاى ئى بى)
فەرمووى: ئەى پېغەمبەرى خوا! ئەم گىانە چىيە ؟ فەرمووى: ئەمە
سۆزۈرەخمە خىۋا دەمىخاتە دلى بەندەكانى خۆيەۋە، ۋەخىۋاى گەۋرە لەناۋ
بەندەكانى خۆيدا تەنبا رەخم بەۋانەيان دەكات، كە بەرەخم و مىھەربان).

(تاج/ ۱/ ۱/ ۵۸۸- ش/ د/ ن).

راقەۋ شىكردنەۋە:

پەندو عىبەرت لەم جۆرە فەرمودانەدا ئەۋەيە كە موسولمان لە ھەموو
بۆنەو كاتىكا، پېغەمبەر بىكا بەسەر مەشق. ئىسلام ھەزەمكا كە موسولمان
گەشپىن بى، رەشپىن نەبى، ھەمىشە لەگەل خەلكا رۈۋ خۇش و قسە شىرىن و

رەفتار جوان و گراومبى، چەندەى لە توانادايە ھەول بەدات كە باريان سووك بكا.
خەمیان بېرەوئىتەو، بىي بەمايەى سەبورى خەم و پەژارمیان، پاداشى باشى
گەورەى خۆيان لاى خوا ياد بخاتەو، بۆ ئىمە لەم سەردەمە ناسكەدا، كە ھەورەى
خەم وەك تويژالى تەم باالى كيشاوە بەسەر مینای دل و دەروونی ھەموو
كوردیكى مەردو موسولمانى پاكد، عەرزی خوشك و باريان دەكەم، كە نائومید
نەبن، جەلەوى صەبروشەكيبایى و خوگرى، لەكاتى لیقەومانی كارمسات و
رووداوى دلتەزیندا لەدەست نەدەن، تەسليم بەخەم و خەفەت و پەشیمانی نەبن.
بابزانن كە كارى موسولمان ھەموو ھەرخیرە، ھەرچى تووشى موسولمان دەبى،
دەبى بەمايەى پەرحمەت، دەبى ئەوانەى كە ئازیزیکیان لە دەست دەچى،
پىغەمبەرى ئازیزو نازدار بکەن بەپیشەواو سەرمەشق بۆ خۆيان، لەپاستیدا ئەو
ھەموو ئازیز مردن و ناخۆشى و زەحمەتەى كە بەسەر پىغەمبەردا دروودى
خوای لەسەر بى. ھاتوو، بۆ ئەومىيە كە يەك بەيەك رووداوەكانى ژيانى
پىغەمبەر، ببن بەسەر مەشق بۆ ئىمە، پىغەمبەرى خوا دروودى خوای لەسەر
بى. لە سكى دایكىدا باوكى دەمرى، لەھەتیوى دەرناچى دایكى دەمرى، ھەروا
باپىرەى - كە دالەدى بوو - ئەویش دەمرى، لە شەش منال، پىنجیان لە پىش
خۆیدا دەمرن، وەك ئىمامى جەزمى لە (ذات الشفاء) دا دەفەرمووى:

وَكُلُّهُمْ قَدْ مَاتَ فِي حَيَاتِهِ إِلَّا الْبَتُولَ قَالَسَ وَقَاتِهِ

واتە:

منال، يەك يەك، بەر لەخۆى مردن بەس فاتىمە ما، تا وەفات كردن

ھىكەمەتتىكى تری ئەم لایەنەى ژيانى پىغەمبەر دروودى خوای لەسەر
بى. ئەومىيە: كە كەس نەئى: ئەم منالەمان شووم بوو، یاپىي پەش بوو، یا ئەمە
سەرەخۆرمیە، سەرى باوكى خوارد، یا گوتهى بى بايەخى تری لەم بابەتە.

پێغه‌مبەر - دروودی خوای له‌سه‌ر بێ - ده‌فه‌رموێ: (لَا طَيْرَ وَخَيْرُهَا أَلْفَا): (نه نو‌قلانه‌ی خراب هه‌یه‌و، نه بێ ره‌شی و به‌ده‌قوومی هه‌یه، به‌لام با‌ش‌ترین نو‌قلانه نو‌خشه لێ‌دانه). که‌واته دروسته ب‌لێن: ئه‌م من‌داله سه‌ری به ره‌زه، یا ئه‌م دو‌کانه پێ‌و‌قدومی باشه! یا من چووم بۆ چه‌ج نو‌خشه‌ش بێ له تۆش، چون‌که ئه‌مه‌یان زیانی بۆ که‌س نییه، به‌ل‌کوو ده‌بی به‌هۆی خۆشه‌ویستی زیاتر. وه‌ک ئه‌وه‌ی که چه‌لیمه‌ی سه‌ع‌دییه پێغه‌مبهری برده‌وه، بۆیان بوو به‌هۆی گو‌شاد بوونی رزق و رۆزی. له مامۆستا به‌ر‌پ‌زه‌کانی خۆم بیست‌وه، له‌ولاتی خۆمانا، پیره‌زنی خواناسی وابوو کاتی سو‌لتان له‌نه‌سته‌مبول گۆراوه، ئه‌و لیره هه‌ستی پیکرد‌وه، به‌وه‌دا که مان‌گا شیر‌ده‌ره‌که‌ی، به‌ره‌که‌ت که‌وت‌وه‌ته شیر!

۵۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) قَالَ: اشْتَكَيْ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، شَكْوَى لَهُ، فَأَتَاهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَعُودُهُ مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنهم) فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ وَجَدَهُ فِي غَشِيَةٍ أَهْلِهِ، فَقَالَ: «أَقْدَ قَضَى؟». قَالُوا: لَا، يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَبَكَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَلَمَّا رَأَى الْقَوْمُ بُكَاءَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَكَوْا، فَقَالَ: «أَلَا تَسْمَعُونَ؟ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ بِدَمْعِ الْعَيْنِ، وَلَا بِحُزْنِ الْقَلْبِ، وَلَكِنْ يُعَذِّبُ بِهَذَا - وَأَشَارَ إِلَى لِسَانِهِ - أَوْ يَرْحَمُ وَإِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذِّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ». {الحديث: ۲۱۳۴ = ۲۱۰۸ فم. تجريد ۵۲/۲ رقم: ۶۲۷ = ۱۳۰۴ فتح: (۵۳۲)}

ئیب‌نو عومهر (ره‌زای خودایان لی بێ) فه‌رمووی: جاری سه‌عدی کوری عوباده نه‌خۆش بوو، پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) رۆشت بۆ سه‌ر‌لێ‌دانی، عه‌بدوره‌حمانی کوری عه‌وفو سه‌عدی کوری ئه‌بو وه‌قاصو عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سه‌عوودیشی له‌گه‌ل بوون، که پێغه‌مبەر (دروودی خودای

لهسەر بئى) رۆيشتە ژوورمەو بۆلای، روانى بووراومتهو و پەل و پۆى شكاو و
 كهسوگارهكهى دهورمیان داوه، جا فهرمووى (دروودى خودای لهسەر بئى): (ئایا
 ماوه یا مردوو؟). گوتیان: ئەى پێغه مەرى خودا! هېشتا ماوه، ئیتر پێغه مەبر
 (دروودى خودای لهسەر بئى) دەستى کرد بە گریان، کاتى خەلکهكهيش كه ديبان
 وا پێغه مەبر (دروودى خودای لهسەر بئى) دهگرى، نهوانيش گریان، جا
 فهرمووى: (گویتان لى بئى: خودا لهسەر فرمیسكى چاوو لهسەر خەم و پەژارهى
 دل، نازارو سزاتان نادا، بەلام بههوى ئەم زمانهوه سزاتان دەدا: ئەگەر شیومن و
 نا سوپاسى پئى بکهن، یا رحمتان پئى دهکا، ئەگەر لهکاتى سهختى و قوورت و
 کۆستدا قسهى باشى پئى بکهن، وهك ئەوه بلین: إنا لله وإنا إليه راجعون). ئەوجا
 پێغه مەبر (دروودى خودای لهسەر بئى) فهرمووى: (مردوو لهگۆرا بههوى گریانى
 كهسوگارى لهسەرى، سزادهدرئ). (۱۵۶/۲). {بروانه: تاج/۱، زنجیره: ۱۹۷، ژماره:
 ۱۰۳} + {ریاض/۲، لاپهه: ۳۵۶، زنجیره: ۱۵۳، ژماره: ۹۲۵}.

(۸) باب: في الصبر على المصيبة عند أول الصدمة

ئەو سەبر و ئارامەى كه خودا پئى خوڤه لهسەر ناخوڤى و دەردو بەلا بكيرى،
 دەشئ لهسەر ئاى خۆرپه ليكهوتنهوه بئىت

۵۳۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَتَى عَلَى امْرَأَةٍ تَبْكِي عَلَى صَبِيٍّ لَهَا، فَقَالَ لَهَا: «اتَّقِي اللَّهَ وَاصْبِرِي». فَقَالَتْ: وَمَا تُبَالِي بِمُصِيبَتِي، فَلَمَّا ذَهَبَ، قِيلَ لَهَا: إِنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَأَخَذَهَا مِثْلَ الْمَوْتِ، فَأَتَتْ أَبَاهُ، فَلَمْ تَجِدْ عَلَى أَبِيهِ بَوَائِينَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ أَعْرِفْكَ، فَقَالَ: «إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ أَوَّلِ صَدْمَةٍ». أَوْ قَالَ: «عِنْدَ أَوَّلِ الصَّدْمَةِ

« {الحديث: ۲۱۳۷ = ۲۱۱۱ ف.م. تجريد ۱/۴۱، رقم: ۶۱۵ = ۱۲۸۳، ۱۲۵۲،
(۵۳۳): {۷۱۵۴، ۱۳۰۲، ۱۲۸۳}

پيشهوا نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: ژنیک
له سهر گۆزی منالیک خوی ده گریا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی)
له لایه وه رمت بوو پی فهرموو: ژنه که! له خودا بترسه و ددان به خوتا بگره و
نارام بگره، له بهر باری خودادا). ژنه که یش نه یناسی که نه وه پیغه مبه ره، گوتی
پی: به ولوه تو ئاگات له دمردی من نییه، جا که پیغه مبه ر (دروودی خودای
له سهر بی) رویش، به ژنه که ین گوت: نه وه پیغه مبه ر بوو، چون نه و قسه
رمقه ت دا له پرووی؟! نه ویش له ته ریقیدا، سام گرتی وه ک بمری وابوو، جا ژنه که
بو عوزر خوایی، چوو بو مالی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) روانی که
دمرکه وانی لی نییه، گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا! لی م مه گره، که نه و قسه
ره قو زمقه م کرد له پرووی تودا، بمبووره نه مناسیت فهرمووی (دروودی خودای
له سهر بی): (نه و صه برو ئارامو خوراگرتنه ی که خودا پی خۆشه، ده بی
له سهر متای خورپه لیکه و تنه وه بیت). {تاج/۱/۵۸، زنجیره: ۱۹۸، ژماره: ۱۰۴۰ +
{ریاض/۱/۵۴، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۱}.

(۹) باب: الحیت یعذب ببكاء أهله عليه

مردوو سزا دمدري بههوى هه ندى لهو گريانهى كه كهس و كارمهكى له سهري

دهگري

۵۳۴- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذَّبُ بِبَعْضِ بُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ) (الحديث ۱۲۸۷ - طرفاه فى: ۱۲۹۰ - ۱۲۹۲).

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فَلَمَّا مَاتَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَائِشَةَ (رضى الله عنها) فَقَالَتْ: رَحِمَ اللَّهُ عُمَرَ، وَاللَّهِ مَا حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ لَيُعَذِّبُ الْمُؤْمِنَ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ، وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ لَيَزِيدُ الْكَافِرَ عَذَابًا بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ) وَقَالَتْ: حَسْبُكُمْ الْقُرْآنُ: (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى). (الحديث ۱۲۸۸ - طرفاه فى ۱۲۸۹ - ۳۹۷۸): (۵۳۴)

كاتى پيشهوا عومهر (رمزى خوى لى بى) پيكر، صوههيب (رمزى خوى لى بى) هاوارى لى ههلسا دميگوت: ناي برارو! عومهريش فهرمووى: نهوه چون وادهليت، نهدي نازانى كه پيغمبهر دروودى خوى له سهري بى- ريگه شتى وای نه داوه، نهومتا دمهفرموى: (مردو له گوڤدا سزا دمدري بههوى هه ندى لهو گريانهوه كه كهس و كارمهكى له سهري دهگري).

ئيبنوعهباس (رمزى خوى لى بى) فهرمووى: كاتى عومهر (رمزى خوى لى بى) بهو پيكرانه مرد، قسهكهى عومهرم گيپرايهوه بو عائيشه: كه گوايه مردو سزا دمدري له سهري نهو گريانهى كه كهسوكارمهكى بوى دهكهن، عائيشه (رمزى خوى لى بى) فهرمووى: رهمهتى خوا له عومهر، عومهر پياوى درو نه بوو، بهلام يا باش له يادى نه ماوه، يا به ههلهدا چوو، چونكه بهخودا پيغمبهر

(دروودی خودای له سهر بئ) و سهر و مال و حال و ههست و نهست به قوربانی
گمردی سهرگوژی پیرۆزی بئ . و مه‌ای نه‌فه‌رموو، نه‌یفه‌رموو که موسولمان
به‌هوی گریانی که سوکاری له‌سهری ئیش و نازار دمدری، به‌لام فه‌رمووی -دروودی
خوای له‌سهر بئ- : (کافرو بی‌پروا که که سوکاری بوی ده‌گرین، خودا به‌هوی
نه‌م‌وه‌ نه‌م‌نده‌ی تر ئیش و نازاری گرانتر ده‌کا). عانیسه‌ فه‌رمووی: ده‌قی
نایه‌تی قورئانتان به‌سه‌ بۆ شایه‌تی راستی و دروستی ئه‌م قسه‌ی من، که
ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ / الْاِنْعَام ۱۶۴/۶ واته: هیچ که‌سی با
گوناه‌باریش بئ، باروگوناه‌ی که‌سیکی تر، جگه‌ له‌ خو‌ی هه‌نناگری ﴿. (بر:
تاج/۱/۵۲۷/۳ + ز - ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸) + (فقه‌ی ئاسان به‌رگی ۱/ لاپه‌ره ۲۷۵).

۵۳۵- وَعَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ فِي قَبْرِهٖ بِمَا نَحَّيَّ عَنْهُ» {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ}. {تجریدی بوخاری = پوخته‌ی
بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۲، ژماره: ۶۱۸ = ۱۲۸۷، ۱۲۹۰، ۱۲۹۲،
بوخاری. شیحا ۲۱۴۰ = مسلم ۹۲۷. پروانه: پوخته‌ی موسلیم ژماره: ۴۶۵ =
۲۱۵۳ شیحا} : (۵۳۵)

ئه‌م فه‌رموودمیه‌ له‌ تجریدی بوخاریدا ناوایه:

کاتی پێشه‌وا عومه‌ر (رمزای خودای ئی بئ) پیکراو ئه‌بو لؤلؤئه‌ی
مه‌جووسی له‌به‌رنوئیزی نوئیزی به‌یانیدا، له‌مزگه‌وته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ردا، چه‌ند
برینیکی کاریگه‌رو سه‌ختی ئی کرد، که‌بوون به‌هوی شه‌هید بوونی، صوه‌ه‌یبی
رۆمی هاواری ئی هه‌لسا دمیگوت: ئای برارۆ! عومه‌ریش فه‌رمووی: ئه‌وه‌ چۆن
واده‌ئیت، ئه‌دی نازانی که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) رێگه‌ی شتی

تجرید/۲، ژماره: ۶۱۸ = ۱۲۸۷، مسلم: ۹۲۷ = ۲۱۵۳، شیحا + شهرحی بلوغ المرام/۲، ژماره:

وای نه داوه، نهومتا دمه رموی: (مردوو له گۆر مه کیدا، به هوی نهو گریان هوه که له سه ری دم کری، نیش و نازار دم کری).

نیبنو عه بباس (رمزای خودایان لی بی) فه رموی: کاتی عومهر (رمزای خودای لی بی) بهو پیکرانه مرد، قسه که ی عومهر م گپراه هوه بو عائیشه: که گوايه مردوو سزاو نه شکه نهجه دم کری له سه ر نهو گریان هوه که که سوکاره که ی بو ی دم که نه).

عائیشه (رمزای خودا له هه موویان بی) فه رموی: رحمه تی خودا له عومهر، عومهر پیاوی درو نه بوو، به لام یان باش له یادی نه ماوه، یان به هه له دا چوو، چونکه به خودا پیغه مبه ر (دروودو سلاو سه لاواتی خوداو فریشه و به ری و مرقفی له سه ر بیو، سه رو مال و حال و منال و هه ست و نه ست گشتی به قوریانی گهردی سه رگۆری پیروزی بی) وه های نه فه رموو، نه ی فه رموو که موسولمان به هوی گریان ی که سوکاری، نیش و نازار دم کری، به لام فه رموی: کافرو بیباومر که که سوکاری بو ی ده کرین، خودا به هوی نه ووه نه و منده ی تر نیش و نازاری گرانه ر ده کا!!).

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فه رموی: ده فی نایه تی قورئانتان به سه، بو به لکه و شایه تی راست و دروستی نه م قسه یه ی من، که به ده ق دمه رموی: {وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ - الأنعام/ ۱۶۴}.

واته: (هیچ که سی، با گونا هباریش بی، بارو گونا هوه که سیکی تر، جگه له بارو گونا هوه خوی، هه لئاگری!). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۹۶، ژماره: ۱۰۳۳ + زنجیره: ۱۹۷ و ۱۹۸ + فیقه ی ناسان به رگی/ ۱، لاپه ره/ ۲۷۵ + تجرید/ ۲، ژماره: ۶۱۹ و ۶۲۰}.

۵۳۶ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ: تُوْقِيَتْ ابْنَةُ لِعُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَكَّةَ وَحِثْنَا لِنُشْهَدَهَا - قَالَ - وَحَضَرَهَا ابْنُ عُمَرَ وَابْنُ عَبَّاسٍ وَإِنِّي

لَجَالِسٍ بَيْنَهُمَا - قَالَ - جَلَسْتُ إِلَى أَحَدِهِمَا ، ثُمَّ جَاءَ الْآخَرُ فَجَلَسَ إِلَى جَنْبِي فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لِعُمَرِ بْنِ عُثْمَانَ : أَلَا تَنْهَى النِّسَاءَ عَنِ الْبُكَاءِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ : « إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِكُأَيْ أَهْلِهِ » . فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : قَدْ كَانَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ بَعْضَ ذَلِكَ ، ثُمَّ حَدَّثَ قَالَ : صَدَرْتُ مَعَ عُمَرَ مِنْ مَكَّةَ حَتَّى كُنَّا بِالْبَيْدَاءِ إِذَا هُوَ بِرَكْبٍ تَحْتَ ظِلِّ سَمُرَةٍ فَقَالَ : اذْهَبْ وَانْظُرْ مِنْ هَؤُلَاءِ الرُّكْبِ - قَالَ - فَتَظَرْتُ فَإِذَا هُوَ صُهِيبٌ فَأَخْبَرْتُهُ قَالَ : ادْعُهُ لِي فَرَجَعْتُ إِلَى صُهِيبٍ فَقُلْتُ : ارْتَحِلْ فَالْحَقَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ . فَلَمَّا أَصِيبَ عُمَرُ دَخَلَ صُهِيبٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَبْكِي يَقُولُ : وَأَخَاهُ وَاصْحَابَاهُ فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : يَا صُهِيبُ أَتَبْكِي عَلَيَّ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : « إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِبَعْضِ بُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ » . قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : فَلَمَّا مَاتَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقَالَتْ : رَحِمَ اللَّهُ عُمَرَ وَاللَّهِ مَا حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الْمُؤْمِنَ بِكُأَيْ أَهْلِهِ عَلَيْهِ وَلَكِنْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : « إِنَّ اللَّهَ لَيَزِيدُ الْكَافِرَ عَذَابًا بِكُأَيْ أَهْلِهِ عَلَيْهِ » . قَالَ وَقَالَتْ عَائِشَةُ : حَسْبُكُمْ الْقُرْآنُ (وَلَا تَزُرُّ وَارِزَةً وَزَرَ أُخْرَى) قَالَ وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ عِنْدَ ذَلِكَ : وَاللَّهِ أَضْحَكَ وَأَبْكَى قَالَ ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ : فَوَاللَّهِ مَا قَالَ ابْنُ عُمَرَ شَيْئًا . (٥٣٦)

عەبدوللای کوری عوبەیدوللای کوری ئەبو مولەیکە، فەرمووی: کچیکی عوسمانی کوری عەففان، ناوی ئوم ئەبانی کچی عوسمان بوو، لە مەککە مرد، نێمەیش چووین هەتا ئامادە تەرمەگە ی ببین، ئیبنو عومەر و ئیبنو عەباسیش ئامادە سەر تەرمەگە بوو بوون، من لەنیوانی هەردووکیان دانیشتبوووم (یا گوتی: من لەلای یەکیکیان دانیشتبوووم، ئەوێتریشیان هات لەپاڵ منا دانیشت) عەمری کوری عوسمانیش لەلای ئیبنو عومەر بوو، لەوکاتەدا

دمنگی گریان له‌ناو ماله‌که‌دا به‌رزموه بوو، ئیبنو عومهریش، وه‌ک به‌عه‌مری کوری عوسمان بلی، فهرمووی: ئه‌وه بو جله‌وگیری له‌گریان ناکه‌یت، چونکه پیغه‌مبه‌ر (درودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌م بارمی‌ه‌وه دمه‌فرموی: (مردوو له‌گۆره‌که‌یدا، سزادمدری به‌هۆی ئه‌و گریان‌ه‌وه که که‌س وکاره‌که‌ی له‌سه‌ری ده‌گرین).

ئیبنو عه‌بباسیش (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: (کاتی خۆشی عومهری کوری خه‌تتابیش هه‌ندی شتی له‌م باب‌ه‌ته ده‌گوت).

ئه‌وه‌جا ئیبنو عه‌بباس فهرمووی: جاری له‌خزمه‌ت عومهردا له‌مه‌که‌که دهرچووین بو حه‌ج، هه‌تا گه‌یشتی‌نه ده‌شتی به‌ی‌دا، عومهر روانی وا کۆمه‌لی سوار له‌ژیر سیبه‌ری دار (سه‌مووره)یه‌کا دابه‌زیون، فهرمووی پیم: برۆ بزانه، ئه‌مانه‌ کین، که‌وان له‌بن ئه‌و شیخه‌له‌دا، فهرمووی: منیش چووم، که ته‌ماشام کرد صوه‌ه‌یب و خیزانه‌که‌یه‌تی. هاته‌مه‌وه پیم گوت: که ئه‌وانه صوه‌ه‌یب و خیزانه‌که‌یه‌تی. عومهر فهرمووی: بجۆ پی بلی: با بی‌ت له‌گه‌لمان بو ئه‌م حه‌جه.

جا که له‌حه‌جه‌که گه‌راینه‌وه ئه‌ومنده‌ی پی نه‌چوو که عومهر پیکرا، صوه‌ه‌یب چوو بۆ‌لای و ده‌ستی کرد به‌گریان، ده‌یفه‌رموو: هه‌ی برارۆ! وای هاوپی عه‌زیزه‌که‌م رۆ؟!

عومهریش (رمزای خودای لی بی) فهرمووی به‌صوه‌ه‌یب: ئه‌ی صوه‌ه‌یب! مه‌گری بۆمن، چونکه پیغه‌مبه‌ر (درودی خودای له‌سه‌ر بی) دمه‌فرموی: (خودا سزای مردووی موسولمان دمه‌دا به‌هۆی گریانیه‌که‌سوکاری له‌سه‌ری).

ئیبنو عه‌بباس فهرمووی: کاتی عومهر مرد، ئه‌م قسانه‌ی عومهرم گیرایه‌وه بو عانیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: (په‌حمه‌تی خودا له‌

عومەر بئى، عومەر پياوى درؤ نەبوو، وا دەرئەگەوئى كە يان باش لە
فەرموودەگەى پيغەمبەر حاالى نەبوو، يان لەيادی نەماو، چونكە بەخودا
پيغەمبەر قسەى واى نەفەرموو، كە بفەرموئى: (خودا سزای موسولمانى مردوو
دەدا، بەهۆى گريانى كەسوکارەگەى لەسەرى) پيغەمبەر شتى واى نەفەرموو،
بەلگوو پيغەمبەر (درودى خودای لەسەر بئى) فەرمووى: (خودا سزای مردووى
بئى بپروا زياتر دەدا بەهۆى گريانى كەسوکارەگەى لەسەرى!) ئەوجا عائيشە
(رمزای خودای ئى بئى) فەرمووى: دەقى ئايەتى قورئانتان بەسە بۆ بەلگەى
راستى و دروستى ئەم قسەى من، كە قورئان بەدەق دەفەرموئى: {وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَى/ الأنعام : ۱۶۴} واتە: (هه‌يچ كەسى، با گوناھباريش بئى، بارو گوناھى
كەسيكى تر، جگە لەخۆى هەلناگرئ)

ئەوجا ئيبنو عەبباس (رمزای خودای ئى بئى) بە ئيقتيباس لە ئايەتى
{وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى/ النجم : ۴۳} لە پاش گيڕانەوئى بۆچوونەگەى
عائيشە، بۆ پشتيوانى قسەكانى عائيشە فەرمووى: خودا خۆى هۆى پيگەنين و
گريان دەسازيئى، ئيتەر چۆن لەسەر پيگەنين، يان لەسەر گريان سزای بەندەى
خۆى دەدا؟!

ئيبنو ئەبومولەيكە فەرمووى: بەخودا ئيتەر ئيبنو عومەر (رمزای خودای
ئى بئى) هه‌يچى نەگوت، وەك بليئى ئەويش چووبيتە سەر قسەگەى عائيشە!
(تيبينى):

بەبۆچوونى بەندەى هەزارۆكە، ئەو ئايەتەى كە خاتوو عائيشە دەيكا بە
بەلگەى بۆچوون و داواكەى، لەدزيەتى، لە بەرژەومندى نيبە، چونكە ئايەتەكە
بەلگەى ئەوھيە، هەركەسى موسولمان بئى، يا ناموسولمان، خۆى بەرپرسيارە
لەكارو كردەوئى خۆى، وەكەس تاوانى كەسيكى تر هەلناگرئ.

جا به بى گومان، مەبەست لەم فەرمودەيە ئەم دوو بەهرەيەيە :

يەكەم: ھەر مەشەكردن لەشەين و شەپۆر و گريە و زارى، چونكە شتى وا، ھىچ سوودىكى نىيە و كارى نازيارى و نا شارستانىيە و زيانى ھەيە و قازانجى نىيە.

دووھەم: كەسنى راسپيژى: كە لەپاش مەرگى، شەين و شەپۆرى بۆيەكەن، يا شتى ترى بى شەرى بۆيەكەن، ئەو بەبى گومان لەسەر ئەو شەين و شەپۆرى كە دەكرى لەسەرى، سزاو ئەشكەنجە دەدرى لە گۆرمەكەيدا. ((ومرگير))

۵۳۷- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ ابْنَ عُمَرَ يَرْفَعُ إِلَى النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «إِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذَّبُ فِي قَبْرِه بِكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ». فَقَالَتْ وَهَلْ إِنَّمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «إِنَّهُ لَيُعَذَّبُ بِخَطِيئَتِهِ أَوْ بِذَنْبِهِ وَإِنَّ أَهْلَهُ لَيَكُونُ عَلَيْهِ الْآثَنَ». وَذَلِكَ مِثْلُ قَوْلِهِ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَامَ عَلَى الْقَلْبِ يَوْمَ بَذَرٍ وَفِيهِ قَتْلَى بَذَرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَقَالَ لَهُمْ مَا قَالَ «إِنَّهُمْ لَيَسْمَعُونَ مَا أَقُولُ». وَقَدْ وَهَلَ إِنَّمَا قَالَ «إِنَّهُمْ لَيَعْلَمُونَ أَنَّ مَا كُنْتُ أَقُولُ لَهُمْ حَقٌّ». ثُمَّ قَرَأَتْ (إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى) (وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ) يَقُولُ حِينَ تَبَوَّأُوا مَقَاعِدَهُمْ مِنَ النَّارِ. (۵۳۷)

عورو (رحمەتى خودای ئى بى) فەرمووی: گوترا بە عائیشە پوورم، كە ئیبنو عومەر دەفەرمووی: پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بى) فەرموویەتى: (مردوو لەگۆرمەكەيدا، بەهۆی گریانى كە سوکارەكەيەو، كەبۆی دەگرین، لەسەر ئەو سزاو ئەشكەنجە دەدرى!)

عائیشە فەرمووی: سۆزو میهرمانى خودا لە ئیبنو عومەر! لەمەدا لى تىك چوو و تىكەل و بىكەلى كردوو، پێغەمبەر ناواى فەرموو: (ئەو مردوو

بههوى تاوان و گوناوهه كانيه وه، له ناو گۆرهمكهيدا سزا دهمرى، كه سوكاره كهيشى
ئىستا بوى دهگرين!

ئەوجا عائيشه فەرمووی: عومەر ئەم قسەپەیشی وەك ئەو قسەى تری
واپە كه دەلى: لەغەزای بەدردا، لەپاش سەرکهوتنى موسولمانان بەسەر
بیبامپراندا، كه لاكى كوزراوهكانى قورمیشیان توورداپە ناو بیرى لە بیرەكانى
بەدر، پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) رۆیشتە سەر قەراخى ئەو بیرە و
پەكه یەكه بانگی دهکردن، ئەى فیسارى كورپى فیسار! ئەى ئەوه و ئەوه! ئایا
پەشیمانیتان حاصل کردو ئىستاخۆزگە دەخوازن كه ئەم پەندەتان بەخۆتان
نەدایە.....تاد.

عومەرىش عەرزیکرد: قوربان! قسەى جى لەگەل جەستەى بى گياندا
دەكهیت؟ عومەر دەلى: لە وەلامى ئەم پرسىارەى مندا، پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بى) فەرمووی: (درودى خودای لەسەر بى) (بەخودا ئىستا
ئەوانیش وەك ئیوه ئاوا گوپیان لەم قسانەى منە، بەلام ئەوهندە هەپە كه
ناتوانن وەلام بەدەنەوه!).

عائيشه (رمزای خودای لى بى) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بى) وای نەفەرموو، بەلكوو ئاواى فەرموو: (ئىستا ئەوان باش باش
دەزانن، كه ئەوهى كه من پێیانم دەگوت راست و دروستە).

ئەوجا عائيشه بۆ پەشتیوانى ئەم بۆچوونەى خۆى ئەم دوو ئایەتەى
خویندەوه، كه یەكهەمیان دەفەرموئ: {إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكُفْرَ: ئەى موخەممەد! تۆ
ناتوانیت كه شت بەمردووان ببیستى} وە ئایەتەى دووهم كه دەفەرموئ: {وَمَا
أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ/فاطر : ۲۲} واتە: دەنگى تۆ ناگات بەكهسێ لەناو

گۆردا بى، فەرمووى: ديارە مەبەست ئەو كاتەيە، كە كافىر مەكان لەناو ئاگر دا جىنشىن دەبن!

ئەمەيش داستانى ئەم بىباومرانهيە:

عَنْ أَبِي طَلْحَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَ يَوْمَ بَدْرٍ بِأَرْبَعَةِ وَعَشْرِينَ رَجُلًا مِنْ صَنَادِيدِ قُرَيْشٍ فَقَذَفُوا فِي طَوِيٍّ مِنْ اطِّوَاءِ بَدْرٍ خَبِيثٍ مُخْبِتٍ وَكَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقَامَ بِالْعَرَصَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ فَلَمَّا كَانَ يَبْدُرُ الْيَوْمَ الثَّالِثُ أَمَرَ بِرَاحِلَتِهِ فَشَدَّ عَلَيْهَا رَحْلَهَا ثُمَّ مَشَى وَاتَّبَعَهُ أَصْحَابُهُ وَقَالُوا: مَا نُرَى يَنْطَلِقُ إِلَّا لِبَعْضِ حَاجَتِهِ حَتَّى قَامَ عَلَى شَفَةِ الرُّكْبَى فَبَجَلَ يُنَادِيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِهِمْ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ وَيَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ أَيْسُرْكُمْ أَنْكُمْ أَطْعَمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَأَنَا قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تُكَلِّمُ مِنْ أَجْسَادٍ لَا أَرْوَاحَ لَهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ) (الحديث: ۳۹۷۶) (۲).

ئەبو طەلحە (رمزى خودای لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خودای لى بى) لە رۆژى بەدردا، فەرمانى فەرموو لاشەى بىست و چوار كەسىيان لەگەورە پیاوانى قورمىش، كە لە غەزای بەدردا كۆژرا بوون، برك دایە ناو بىرى لەبىر مەكانى بەدرمەو كە بەبەرد هەلچنرابوون، بەراستى تابلىتى بىرىكى پىس و چەپەل بوو، پىغەمبەر (دروودى خودای لى بى) دەستوورى وابوو كە خودا سەرى دەخست بەسەر ھۆزىكا سى شەو لەو مەیدانەدا، لە دەشتایى بەرمالان دا دەمايەو، لە غەزای بەدرىش دا لە رۆژى سىيەمى زالبوونى دا، فەرمانى فەرموو و شتر مەكەيان بۆ كۆبان كرد، ئەوسا سواربوو و رۆشت و، یارانى شوینی كەوتن و

(۲) أخرجه مسلم في الجنة وصفة نعيمها واهلها ، باب: عرض مقعد الميت من الجنة و النار

گوتیان: ببی و نهبی بؤ کاریکی تایبهتی خوی دهچی، خهشه ویست (دروودی خودای لی بی) سواربوو، رۆیشت ههتا چووو سه ر لیواری بیره کهو، لهوی راومستاو دمستی کرد به بانگ کردنی کافره کوژراومکانی ناو بیره کهو یه که یه که به ناوی خویان و به نای باوکیانه وه بانگی دمکردن و دهیفرموو: (ئه ی فیساری کوری فیسار! ئه ی ئه وه وه ی ئه وه! ئایا په شیمانیتان حاصل کردو، ئیستا خۆزگه ده خوازن که ئه م په ندمتان به خۆتان نه دایه، وه له دنیا دا موسو لمان ببونایه، له فهرمانی خودا و پیغه مبه ری خودا دمرنه چوونایه، ئه م رۆزی رشه تان به سه ر خۆتان نه هینایه، ده ی بزائن ئه و! ئیمه له سایه ی خوا وه به ئاواتی خۆمان گه یشتین و ئه و مژده و به ئینه ی که خودای خۆمان وا ده ی پی دابووین دمستان کهوت و به چاوی خۆمان دیمان، دیاره ئیوهش به تۆله ی سه ختی کاری به دی خۆتان گه یشتوون و ئه و هه ره شه و ئیش و ئازاره ی که خودا واده ی ئه وه ی بییتان دابوو، به چاوی خۆتان دیتان، عومه ر (ره زای خودای لی بی) فهرمووی: قوربان! قسه ی چی له گه ل جسته ی بی گیاندا ده که ی؟ فهرمووی: (به و خودایه ی که رۆحی من واله ده ستیدا، ئه وانیش وه ک ئیوه ئاوا گو ییان له م قسانه ی منه، به لام ئه و منده هه یه که ناتوانن وه لام بدمنه وه) (تاج/ ۸ ل/ ۲۰۰ ز/ ۸۴ ف/ ۶- باسی غه زای به در).

۵۳۸- عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ (رضی الله عنها): أَنَّهَا سَمِعَتْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) - وَذَكَرَ لَهَا أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ يَقُولُ: إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِكُلِّ الْحَيِّ - فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَغْفِرُ اللَّهُ لِأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَمَا إِنَّهُ لَمْ يَكْذِبْ، وَلَكِنَّهُ نَسِيَ أَوْ أَخْطَأَ، إِنَّمَا مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَى يَهُودِيَةٍ يُبْكِي عَلَيْهَا، فَقَالَ: «إِنَّهُمْ لَيَبْكُونَ عَلَيْهَا، وَإِنَّهَا لَتُعَذَّبُ فِي قَبْرِهَا». {الحدیث: ۲۱۵۳ = ۲۱۲۶ فم.

تجرید ۲/ ۴۵، رقم: ۶۱۹ = ۱۲۸۹. ترمذی. جناز: ۱۰۰۶. نسائی. جناز: ۱۸۵۵.
تحفة الأشراف: ۱۷۹۴۸: { (۵۳۸)

عەمرەى كچى عەبدورەحمان (رەزاي خودايان لى بى) فەرمووى: كاتى ئەو قەسەى عەبدوللەى كورى عومەريان گىرپايەو بۆ عائىشە، (رەزاي خودا لەھەموويان بى)، كە گوايە عەبدوللەى گوتوويەتى: (مردوو سزا دەدرى لەسەر ئەو گريانەى كە زىندووو لەسەرى دەگرى) عائىشە فەرمووى: خوا لە ئەبو عەبدورەحمان واتە: لە ئىبنو عومەر خوش بى، ئەو پياوى درۆ نىيە، كەشتى وا بەدەم پىغەمبەرەو دەلى، بەلام يا باش لەيادى نەماو، يا بەھەلەدا چوو، چونكە شتەكە خۆى وابوو: جارى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەلای گۆرى ژنە جوولەكەيەكەو رەت بوو، كەسوكارەكەى لەسەرى دەگرىان، فەرمووى: (سەيرە! ئەوان لەسەرى دەگرىن، كەچى ئەويش لە گۆرەكەيدا سزا دەدرى). { تاج/ ۱، ژمارە: ۱۰۳۳ }.

۵۳۹- وَعَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: { أَلَمِيتُ يُعَذَّبُ فِي قَبْرِهِ بِمَا نَبِيحَ عَلَيْهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. { تجريدى بوخارى = پوختەى بوخارى = مختصر صحيح البخارى/ ۲، ژمارە: ۶۱۸ = ۱۲۸۷، ۱۲۹۰، ۱۲۹۲، بوخارى. شيخا ۲۱۴۰ = مسلم ۹۲۷. پروانە: پوختەى موسليم ژمارە: ۴۶۵ = ۲۱۵۳ شيخا: { (۵۳۹)

ئەم فەرموودەى لە تجريدى بوخارىدا ئاوايە:

(۵۳۸) تجريد/ ۲، ژمارە: ۶۱۹ = بخارى: ۱۲۸۹، مختصر صحيح مسلم/ ۱، ژمارە: ۴۶۵ = ۲۱۵۳ شيخا.

(۵۳۹) تجريد/ ۲، ژمارە: ۶۱۸ = ۱۲۸۷، مسلم: ۲۱۴۰، پروانە پوختەى موسليم ژمارە: ۴۶۵ = ۲۱۵۳ شيخا + تجريد/ ۲، ژمارە: ۶۲۰ = ۱۲۹۱، مسلم/ شيخا: ۲۱۵۴ = مسلم، مجمع فؤاد: ۹۳۳.

کاتی پېشهوا عومەر (رمزای خودای ئی بئی) پیکراو ئه‌بو لوتلوئهی مه‌جووسی له‌به‌رنوئیزی نوئیزی به‌یانیدا، له‌مزگه‌وته‌که‌ی پېغه‌مبه‌ردا، چه‌ند برینتکی کاریگه‌رو سه‌ختی ئی کرد، که‌بوون به‌هۆی شه‌هید بوونی، صوه‌ه‌یبی رۆمی هاواری ئی هه‌لسا ده‌یگوت: ئای برارۆ! عومهریش فه‌رمووی: نه‌وه‌ چۆن واده‌لئیت، نه‌دی نازانی که‌ پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) رېگه‌ی شتی وای نه‌داوه، نه‌مه‌تا ده‌فه‌رموی: (مردوو له‌گۆرمه‌که‌یدا، به‌هۆی نه‌و گریانه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ری ده‌کری، ئیش و نازار ده‌دری).

ئیبینو عه‌بباس (رمزای خودایان ئی بئی) فه‌رمووی: کاتی عومەر (رمزای خودای ئی بئی) به‌و پیکرانه‌ مرد، قسه‌که‌ی عومهرم گێرپایه‌وه‌ بۆ عانیشه: که‌گوايه‌ مردوو سزاو نه‌شکه‌نجه‌ ده‌دری له‌سه‌ر نه‌و گریانه‌ی که‌ که‌سوکاره‌که‌ی بۆی ده‌که‌ن).

عانیشه (رمزای خودا له‌هه‌موویان بئی) فه‌رمووی: ره‌حمه‌تی خودا له‌ عومەر، عومهر پیاوی درۆ نه‌بوو، به‌لام یان باش له‌یادی نه‌ماوه، یان به‌هه‌له‌دا چوو، چونکه‌ به‌خودا پېغه‌مبه‌ر (دروودو سلاو سه‌لاواتی خوداو فریشه‌و په‌ری و مرقفی له‌سه‌ر بئی، سه‌رو مال و حال و منال و هه‌ست و نه‌ست گشتی به‌قوربانی گه‌ردی سه‌رگۆری پیرۆزی بئی) و مه‌ای نه‌فه‌رموو، نه‌ی فه‌رموو که‌ موسوتمان به‌هۆی گریانێ که‌سوکاری، ئیش و نازار ده‌دری، به‌لام فه‌رمووی: کافرو بیباومر که‌ که‌سوکاری بۆی ده‌کری، خودا به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ نه‌وه‌نده‌ی تر ئیش و نازاری گرانه‌تر ده‌کا!!).

(۱۰) باب: التشديد في النياحة

هه ره شه کردنی سهخت له کریه و زاری و شین و شه پور و شیوه نکردن

۵۴۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَتْلُ ابْنِ حَارِثَةَ وَجَعْفَرَ وَابْنِ رَوَاحَةَ، جَلَسَ يُعْرِفُ فِيهِ الْحُزْنَ، وَأَنَا أَلْظُرُّ مِنْ صَائِرِ الْأَبَابِ، شَقَّ الْأَبَابِ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ إِنَّ نِسَاءَ جَعْفَرَ وَذَكَرَ بُكَاءَهُنَّ فَأَمَرَهُ أَنْ يَنْهَاهُنَّ، فَذَهَبَ، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَّةُ، لَمْ يُطِعهُ، فَقَالَ: (اِنَّهِنَّ) فَأَتَاهُ الثَّالِثَةُ، قَالَ وَاللَّهِ لَقَدْ غَلَبْنَا يَارَسُولَ اللَّهِ. فَرَعَمَتْ أَنَّهُ قَالَ: (فَاحْثُ فِي أَفْوَاهِهِنَّ التُّرَابَ). فَقُلْتُ أَرْغَمَ اللَّهُ أَنْفَكَ، لَمْ تَفْعَلْ مَا أَمَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَلَمْ تَتْرُكْ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مِنْ الْعَنَاءِ. (الحديث ۱۲۹۹ - طرفاه في: ۱۳۰۵، ۴۲۶۳۹) (۵۴۰)

عائشه (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه دروودی خوی له سهه
بی- کاتیک هه والی شهید بوونی نه م سئ سهر کرد میه ی بو هات، که له شه ری
مؤته دا کو زرابوون، که عه بد و لای کو ری ره واحه و جه عفه رو زمیدی کو ری
حاریشه بوون پیغه مبهه دروودی خوی له سهه بی- له مزگهوت به غه مباری
دانیشت و خه موخه فته و پهستی له پرووی دیار بوو، من له درزی دمرگا که وه
ته ماشام دمکرد، پیاوی هاته خزمه تی عه رزی کرد: نه ی پیغه مبهه ری خودا!
ژنانی جه عفه ره شین و شه پور دمکه ن؟! نه ویش فه رمانی پی کرد که نه هیان
لی بکات، نه ویش ره ویش، به لام سوودی نه بوو، ژنه کان به گو ییان نه کرد، دیسان
پیاو مکه هاته وهو پی گووته وه، نه ویش فهرموویه وه: (نه هیان لی بکه ن).

جا بو جاری سیه م پیاو مکه هاته وه بو خزمه تی پیغه مبهه رو عه رزی کرد
به خودا نه ی پیغه مبهه ری خودا! چاریان ناکه یان! عایشه (رمزای خوی لی بی)
فهرمووی: حه زرمه دروودی خوی له سهه بی- پی فهرموو: (ده ی هور بدمن

به‌دهمیاندا). (بر: ژماره/۶۰۴). منیش به پیاوه‌که‌م گوت: ده‌ک داووشییت، نه‌توانیت فهرمانه‌که‌ی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) جی‌به‌جی بکه‌ی، وه نه‌وازیشت لی هیئا، تاتووشی نه‌م جه‌خاره‌ی نه‌که‌یت.

راقه‌و شیکردنه‌وه:

نه‌م فهرموودمیه وه‌ک شیخی عه‌ینی ده‌فهرمووی: به‌لگه‌ی ده‌ستوری دانیشان بۆ تازی واتیادا، له‌گیرانه‌وه‌ی نیمامی نه‌بوداودا ده‌لیت: پیغه‌مبهر - دروودی خوی له‌سهر بی- له‌ مزگه‌وت دانیشان. که‌واته: نه‌مه‌ی که نیستا موسولمانان له‌ مزگه‌وت دادمنیشن بۆ پرسه‌ی مردووی خویان له‌م فهرموودمیه و مرگیراوه.

٥٤١- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (أَخَذَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ الْبَيْعَةِ أَنْ لَا تَنُوحَ، فَمَا وَفَّتْ مِنَّا امْرَأَةٌ غَيْرَ خَمْسِ نِسْوَةٍ، أُمُّ سُلَيْمٍ، وَأُمُّ الْغَلَاءِ، وَابْنَةُ أَبِي سَبْرَةَ امْرَأَةٌ مُعَاذٍ، وَامْرَأَتَانِ أَوْ ابْنَةُ أَبِي سَبْرَةَ، وَامْرَأَةٌ مُعَاذٍ وَامْرَأَةٌ أُخْرَى) (الحديث ١٣٠٦ - طرفاه في: ٤٨٩٢، ٧٢١٥). (٥٤١)

ئوم عه‌تییه (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: نه‌و کاته‌ی که نیمه‌ی ژنان په‌یمانمان به‌ست له‌گه‌ل پیغه‌مبهردا، له‌سهر پا‌به‌ندبوون به‌ده‌ستوورمکانی نیسلام، چه‌زرت دروودی خوی له‌سهر بی- به‌تایبه‌تی په‌یمانی نه‌وه‌ی لیسه‌ندین: که شیومن و زاری نه‌که‌ین، به‌لام پینج نافرتمان نه‌بی که‌سمان نه‌مان بردمهر، نه‌وانیشن نه‌م ژنانه‌ بوون: ئوم سوله‌یم و ئوم عه‌لاءو که‌چه‌که‌ی نه‌بو سه‌بره‌ی ژنی موعازو دووژنی تربوون، یا، که‌چه‌که‌ی نه‌بو سه‌بره‌و ژنه‌که‌ی موعازو ژنیکی تر بوون).

۵۴۲- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَرَأَ عَلَيْنَا: ﴿إِنْ لَا يُشْرِكُنْ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ وَنَهَانَا عَنِ النَّيَاحَةِ فَقَبَضَتْ أَمْرًا يَدَهَا فَقَالَتْ: اسْعِدْنِي فَلَأَنَّهُ أَرِيدُ أَنْ أَجْزِيَهَا فَمَا قَالَ لَهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا فَأَنْطَلَقَتْ وَرَجَعَتْ فَبَايَعَهَا). (الحديث ۴۸۹۲- سبق طرفه فى: رقم: ۶۲۸ تجويد = ۱۳۰۶ فتح = مجلد/۲ ص ۵۳). (۵۴۲)

ئوم عهطییه (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: کاتی پهیمانمان بهست، ئیمه زنان لهگهل پیغه مبهه دا (دروودی خودای لی بئی) ئهم ئایه تهی به سه رماندا خوینده وه: ﴿إِنْ لَا يُشْرِكُنْ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ ۱۲/۶۰، واتای تهواوی ئایه ته که ئاوايه: ئه ی پیغه مبهه! کاتی ئافرته موسلماننه کان هاتن بو لات، که پهیمان وبه یعتت بدمنی، له سه ر ئه وه پهیمانان لی و مر بگره که: به هیج جوړی هاوبهش بو خودا بریار نه دمن و دزی نه کهن و حیزی نه کهن و مندالی خویمان نه کوژن و کچی خویمان زینده به چال نه کهن و بوختانی درو له نیوان دمست و پای خویماندا نه کهن واته: مندالی بیگانه نه هینن و له بهینی دمست و پی خویمان دایبنین و به درو و ناهه ق بیکه نه به مندالی میړده که یان وه له کردنی کاری خیردا نا فهرمانی تو نه کهن و سه ر پیچی له فهرمانی تو نه کهن، جا له پاش ئه مه له خودا بپاریره وه بویمان که خودا لیان خوش ببی، به راستی خودا تاوان به خش و میهرمانه (تاج/۱ ل/۴۹).

وه پیغه مبهه (دروودی خودای لی بئی) نه هی لی کردین له شین وشه پور له سه ر مردوو، جا له م کاته دا ژنی له ژنه کان که ئوم عه تی خو ی بووه، دمستی خو ی کیشایه وه له پهیماننه که وه، گو تی: (کاتی خو ی فیساره ژن له که ئمدا شیومنی

(۵۴۲) ته جريد/۴، ژماره: ۴۷۰۵ - بخاری: ۴۸۹۲ + ته جريد/ژماره: ۶۲۸ - ۱۲۰۶، مجلد/۲، مسلم:

بۆم گېراوه، ئەو دەستياۋى لەسەرمە، دەمەۋى ئىستا ئەو قەرەزى بىدەمەۋە، جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لى بى) ھىچى پى نەگوت و لى بى دىنگ بوو ژنەكە رۇيشت وشىن و زارىەكەى لەگەل دەستە خوشكەكەى كرد، وگەرايەۋە بۆ لای پىغەمبەر و پەيمانى لەگەل پىغەمبەر دا بەست).

پوونگردنەۋە:

لە ھەندى فەرمودەدا، جۆرە ئاسان كارىيەكى رەچاۋنەكراۋ ھەيە، وەك فەرموودەى پىشوو، وە ھەرومھا ئەم فەرموودمىيە كە بۆنى ئەۋەى لى دى شىن وزارى بۆ مردوو دروست بى، لەبەر ئەۋە نابى بەپەلە حوكم وېرپار لەكاتى وا دا لەو جۆرە فەرموودمىيە وەربگىرى. دەمى بەوردى مۇتالاي شەرح وكتىبى شەرع لەكاتى وا دا بكرى.

(۱۱) باب: نهى النساء عن اتباع الجنائز

جەلەۋگىرى لەشۈينكەۋتنى تەرم لەلايەنى ژنانەۋە

۵۴۳- وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: {لُهِبْنَا عَنْ أَتْبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَلَمْ يُعْزَمَ عَلَيْنَا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {تجرىدى بوخارى/۲، ژمارە: ۶۱۳ = ۱۲۷۸ فتح البارى. پوختەى موسلىم/۴۷۱ = ۲۱۶۴ شىخا = مسلم/۹۳۸} : (۵۴۳)

ئوم عەتى (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: ئىمەى ژنان، جەلەۋگىرمان لىكراۋە، لە شۈينكەۋتنى تەرم، كە لەكاتى بەرپىكردندا لەگەلدا بچىن بۆ گۆرستان، بەلام لەگەل ئەۋەشدا ياساغ نەكراۋە لىمان كە لەگەل تەرمدا برۆين بۆسەر قەبران(۱). {تاج/۱، زنجىرە: ۲۸، ژمارە: ۱۱۳۱}.

روونکردنهوه:

واته: چوونی ژنان له گه‌ل تهرمی مردوودا بۆ گۆرستان و نامادمبوونی رڼو
رهمی ناشتنی تهرم، له‌لایهن ژنانه‌وه، ناباشه، واته: که‌راهمت و ناباشی هه‌یه،
به‌لام هه‌رام و نادروست نییه. {ریاض/۲، زنجیره: ۱۵۴، ژماره: ۹۳۱}.

(۱۲) باب: فی غسل المیت

باسی شۆردنی مردوو

۵۴۴- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ تُرْفِيتُ ابْنَتُهُ، فَقَالَ: (اغْسِلْنَهَا ثَلَاثًا، أَوْ خَمْسًا، أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ إِنْ رَأَيْتَنَ ذَلِكَ، بِمَاءٍ وَسِدْرٍ وَاجْعَلْنَ فِي الْآخِرَةِ كَافُورًا أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ فَإِذَا فَرَعْتَنَ فَأَذْنِي). فَلَمَّا فَرَعْنَا آذْنَاهُ، فَأَعْطَانَا حِقْوَهُ فَقَالَ: (أَشْعِرْنَهَا إِيَّاهُ) تَعْنِي إِزَارَهُ). (الحديث ۱۲۵۳): (۵۴۴)

ئوم عه‌تئ (رمزای خوای ئی بئ) هه‌رمووی: خه‌ریکبووین تهرمی زمینه‌بی
کچی پښه‌به‌رمان ده‌شۆرد، پښه‌مبه‌ر خۆی (دروودی خوای له‌سه‌ر بئ) هاته
ژورمه‌وه بۆلامان، هه‌رمووی: (به‌ ئاوو مۆرد سئ‌جار، یاپښنج جار بیشۆن،
یازیاتریش نه‌گه‌ر زیاترتان به‌ پښووست زانی، وه له‌دواترین ده‌ستا کافووریشی
تئ بکه‌ن، کاتیکیش لیبوونه‌وه له‌ شۆردنه‌که‌ی ئاگادارم بکه‌ن). جا که‌لیبووینه‌وه
پیمان گوت. جا پښه‌مبه‌ر دروودی خوای له‌سه‌ر بئ- کراس (ئیزار)ه‌که‌ی خۆی
هه‌لدا بۆمان و هه‌رمووی: (بیکه‌ن به‌ژیرکراس بۆی). واته: له‌سه‌ر گۆشته‌وه
بیکه‌نه‌ به‌ری. (تاج ۵۴۶/۱ ز - ۲۰۲).

وَفِي رَوَايَةٍ أُخْرَى: أَنَّهُ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَبْدَأُ بِمَيَّامِنِهَا وَمَوَاضِعِ
الْوُضْءِ مِنْهَا). قَالَتْ: (وَمَشَطْنَاهَا ثَلَاثَةَ قُرُونٍ). (الحديث ١٢٥٤):

له گيرانه و ميه کی تر دا: ئوم عه تيبه (رمزای خوای لی بئی) فهرمووی: پیغه مبه ر
دروودی خوای له سهر بئی- بۆ شۆردنی تهرمی زمینه بی کچی فهرمووی پیمان:
(له نه ندامه راسته گانی ه وه و له نه ندامه گانی ده ستنو یژیه وه ده ست بکه ن
به شۆردنی). ئوم عه تيبه فهرمووشی: قزمکه یشیمان شانه کردو کردمان به سی
به لك و به پشیا شۆرمان کرده وه.

نه مه یش ده قی گوردی ژماره (٤٦٧) ی پوخته ی موسلیمه، گۆشه یه کی ئه م
باسه روون ده گاته وه:

ئوم عه تی (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: کاتی زمینه بی کچی پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سهر بئی) مرد، خه ریک بووین تهرمه که یمان ده شۆرد،
پیغه مبه ر خۆی (دروودی خودای له سهر بئی) هاته ژوورمه بۆلامان، فهرمووی:
(به ئاوو مۆرد سی جار، یا پینج جار، یا زیاتریش بيشۆرن، وه له دوا ده ستا
هه نی کافووریشی تی بکه ن، کاتی کیش لی بوونه وه له شۆردنه که ی ئاگادارم
بکه ن).

جا که لی بووینه وه، پیمان گوت: جا هه زمرت (دروودی خودای له سهر بئی)
کراس (إزار) ده کی خۆی هه ئدا بۆمان و فهرمووی: (بیکه ن به ژیر کراس بۆی).
واته: له ژیر کفنه که یه وه، له سهر گۆشته وه بۆ پیرۆزی بیکه نه به ری). {تاج/١،
زنجیره: ٢٠٣، ژماره: ١٠٧٠}.

روونکردنه وه:

١- ئه م فهرموودمیه بنه مایه که له بنه ماکانی خۆ پیرۆز کردن و خۆ
مووفه رک کردن، به شۆنه وارو شمه کی پیاو چاگان.

زمینه‌بی گچی پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر پیغهمبهر و رمزای خودا له‌هه‌موو که‌سوکارمکه‌ی بی)، له خه‌دیج‌ه‌ی کو‌برایه، که یه‌که‌م هاوسه‌ری پیغهمبهر بوو، کچه گه‌وره‌ی پیغهمبهره، راجیایی هه‌یه له‌و‌دا که زمینه‌ب گه‌ورمتره، یا قاسمی برای، یه‌که‌م گچی پیغهمبهر بووه که شووی کردووه، شووی کرد به نه‌بول عاصی کو‌ری رمبیع که پوورزای خو‌ی بوو، که کو‌ری هاله‌ی گچی خوومیلید بوو، زمینه‌ب له‌گه‌ل باوکی و له‌گه‌ل باوکی می‌رده‌مکه‌یدا، له مه‌ککه‌وه کوچی کرد بو مه‌دینه، له نه‌بول عاصی می‌ردی کو‌ری‌ک و کچی‌کی بوو، کو‌ره‌که ناوی عه‌لی بوو، می‌رد منال بوو که مرد، کچه‌که ناوی ئومامه بوو، ما هه‌تا له‌دوا مردنی فاطیمه‌ی زه‌هرای پووری، شووی کرد به عه‌لی کو‌ری نه‌بو تالیب. می‌رده‌مکه‌ی زمینه‌ب زوری خوش ده‌ویست، زمینه‌ب، له‌ژیانی باوکیا، له‌سائی هه‌شتی کو‌چیدا وه‌فاتی کرد. {بروانه: ته‌جری‌دی بوخاری/۴، ژماره: ۱۵۲۲ (تیبینی) لاپه‌ره: ۲۳۹ + به‌رگی/۴، لاپه‌ره: ۱۲۵، ژماره: ۱۴۶۲ + لاپه‌ره: ۱۸۶، ژماره: ۱۵۰۰ + مسلم ژماره: ۳۶}.

۵۴۵- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَنَحْنُ نَغْسِلُ ابْنَتَهُ فَقَالَ « اغْسِلْنَهَا ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ ، وَاجْعَلْنِي فِي الْآخِرَةِ كَافُورًا ، فَإِذَا فَرَعْتَنِي فَأَذِّنِي » . فَلَمَّا فَرَعْنَا آذَنَاهُ ، فَأَلْقَى إِلَيْنَا حِقْوَهُ فَقَالَ « أَشْعِرْنَهَا إِيَّاهُ » . فَقَالَ أَيُّوبُ وَحَدَّثَنِي حَفْصَةُ بِمِثْلِ حَدِيثِ مُحَمَّدٍ وَكَانَ فِي حَدِيثِ حَفْصَةَ « اغْسِلْنَهَا وَثْرًا » . وَكَانَ فِيهِ : « ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ سَبْعًا » . وَكَانَ فِيهِ أَنَّهُ قَالَ « ابْدَأْنِ بِمِيَامِنِهَا وَمَوَاضِعِ الْوُضُوءِ مِنْهَا » . وَكَانَ فِيهِ أَنَّ أُمَّ عَطِيَّةَ قَالَتْ وَمَشَطْنَاهَا ثَلَاثَةَ قُرُونٍ. (۵۴۵)

له‌پیشه‌وه له‌ژماره (۵۴۴) دا، واتاکه‌ی به‌ته‌واوی رابورد.

۵۴۶- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ لَمَّا غَسَلْنَا بِنْتَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لَنَا وَنَحْنُ نَغْسِلُهَا « اَبْدَأْنَ بِمِيَامِنِهَا وَمَوَاضِعِ الْوُضُوءِ ».^(۵۴۶)
واتاکهی له پيشهوه له ژماره (۵۴۴) دا رابورد.

(۱۲) باب: في الكفن الميت

باسی کفنې مردوو

۵۴۷- عَنْ خَبَّابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: هَاجَرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَلْتَمِسُ وَجْهَ اللَّهِ، فَوَقَعَ أَجْرُنَا عَلَى اللَّهِ، فَمِنَّا مَنْ مَاتَ لَمْ يَأْكُلْ مِنْ أَجْرِهِ شَيْئًا، مِنْهُمْ مُصْعَبُ بْنُ عُمَيْرٍ، وَمِنَّا مَنْ أُيْنِعَتْ لَهُ ثَمَرَتُهُ، فَهُوَ يَهْدِيهَا قِتْلَ يَوْمٍ أَحَدٍ، فَلَمْ نَجِدْ مَا نُكْفِنُهُ إِلَّا بُرْدَةً، إِذَا غَطَّيْنَا بِهَا رَأْسَهُ خَرَجَتْ رِجْلَاهُ، وَإِذَا غَطَّيْنَا رِجْلَيْهِ خَرَجَ رَأْسُهُ، فَأَمَرَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نُغْطِيَ رَأْسَهُ، وَأَنْ نَجْعَلَ عَلَى رِجْلَيْهِ مِنَ الْبَاذِخِرِ (احديث ۱۲۷۶- اطرافه في: ۳۸۹۷، ۳۹۱۴، ۳۹۱۳، ۴۰۴۷، ۴۰۸۲، ۶۴۳۲، ۶۴۴۸):^(۵۴۷)

خه بباب (رمزای خوای لی بئ) هه رمووی: کاتی له خزمهت پیغه مبهردا - دروودی خوای له سهر بئ- کاتیک کوچمان کرد، مهبه ستمان بهس رمزای خوا بوو، نیتړ نه جبرو پاداشی باشمان کهوته سهر خودا، جا گهل که سمان لی مردو هیچی له نه جبرو پاداشتی خوی له دنیا دا نه خواردوو، گشتی برد بو قیامه تی، یه کی له خودا پیداوانه ی که نه مه حالیان بوو، که مردووو موضعی کوری عومه یر بوو، وه گهلک که سیشمان ماوون و له خودای گه وره به زیاد بیت، باخه که یان خه ملیومو په یتا په یتا دمیرنن! موضعی کوری عومه یر (رمزای

^(۵۴۶) بروانه: (۵۴۴).

^(۵۴۷) تجرید/ ۲، ژماره: ۶۱۱ = ۱۲۷۶، مسلم: ۲۱۷۴ شیخا.

۱- خەمبایی کۆری نەمرەت (رەزای خۆای ئی بێ)، یەکیکە لە موسوڵمانە ھەرە پێشینەکان، یەکەم کەس بوو کە ئیسلامبوونی خۆی ناسکرا کرد، لەپێناوی ئایینی خۆدادا تووشی ئەشکەنجەو نازاردانێکی زۆربوو، لەپێش ئیسلامدا ناسنگەر بوو شمشیری دروست نەکرد، لە کۆچکارە پێشینەکانە دمیفرموو: ھاوبەش پەیداکارەکان ناگریکان کردموە بۆم و بەسەر ئەو ئاگرەدا رایان کێشام، قەرچە قەرچ جەستەم دەسووتا، تا بەرە بەرە بەرە تووومکە لەشم ئاگرەکی کوژاندموە ! ھەتا مرد چال وچۆلی ئەو سووتانە بەپشتییەو مابوو، لەکاتی بەستنی پەیمانی بڕایەتیدا پێغەمبەر -ئروودی خۆای لەسەر بێ- کردی بەبڕای جوبەیری کۆری عەتیک، خەباب نامادە جەنگی بەدرو ھەموو شەڕگاکانی تری پاش بەدرو بوو لەخەزەت پێغەمبەردا، لە کوفە نیشتەجێ بوو ھەر لەوێش مرد، لەسالی ۳۷ی کۆچیدا، لەو دەمدا کە عەلی کۆری ئەبو تالیب -ئروودی خۆای لەسەر بێ- لە شەری صفین گەرایەو عەلی نوێژی لەسەرکرد، ۶۳ساڵ زیاوە.

۲- موضعه‌بی کوری عومه‌یر (رمزای خوی لی بی)، له موسولمانه
 ههرمپیشینه‌کانه، جوانترین و شوخ و شه‌نگترین و تهرپوشت‌ترین لاوبوو
 له‌مه‌ککه‌دا نهو کاته موسولمان بوو که پیغه‌مبه‌ر له‌مالی نهرقه‌مدا به‌دزیه‌وه
 له‌گه‌ل موسولمانه‌کاندا کو دهبوونه‌وه، که دایک و باوکی پییان زانی پیومندیان
 کردو چه‌پسیان کرد، تا هه‌لی بو هه‌لکه‌وت و هه‌لها‌تو کوچی کرد بو چه‌به‌شه،
 پاشان گه‌رایه‌وه بو مه‌ککه‌و له‌وووه کوچی کرد بو مه‌دینه، له پاش عه‌قه‌به‌ی
 دووهم پیغه‌مبه‌ر دروودی خوی له‌سه‌ر بی- ناردی بو مه‌دینه، له‌وی فی‌ری
 فورئانی ده‌کردن و شارم‌زای ده‌کردن له‌ ناپیندا، نهو یه‌که‌م که‌س بوو که له
 مه‌دینه له‌پیش کوچی پیغه‌مبه‌ردا نو‌یتری هه‌ینی کرد بو موسولمانه‌کانی
 مه‌دینه، ناماده‌ی جه‌نگی به‌در بوو، له جه‌نگی ئو‌خوددا ئالای ئیسلام به‌و بوو،
 که له‌م جه‌نگه‌دا شه‌هید کرا، عه‌لی ئالاکه‌ی هه‌لگرت، موضعب له‌ته‌مه‌نی چل
 سالی‌دا له‌شه‌ری ئو‌خوددا به‌ ده‌ستی ئیب‌نو قه‌مه‌ی له‌یسی شه‌هید کرا (رمزای
 خوی لی بی).

۵۴۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَفَّنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فِي ثَلَاثَةِ أَلْوَابٍ بَيْضٍ سَحُولِيَّةٍ مِنْ كُرْسُفٍ لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ، وَلَا عِمَامَةٌ، أَمَّا
 الْحُلَّةُ فَإِنَّمَا شَبَّهَ عَلَى النَّاسِ فِيهَا أَنَّهَا اشْتُرِيَتْ لَهُ لِيُكَفَّنَ فِيهَا، فَتَرَكْتُ الْحُلَّةَ، وَكُفَّنَ
 فِي ثَلَاثَةِ أَلْوَابٍ بَيْضٍ سَحُولِيَّةٍ، فَأَخَذَهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: لَأُخْبِسَنَّهَا حَتَّى
 أَكْفَنَ فِيهَا نَفْسِي، ثُمَّ قَالَ: لَوْ رَضِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِنَبِيِّهِ لَكَفَّنَهُ فِيهَا. فَبَاعَهَا وَتَصَدَّقَ
 بِمَنْعِهَا. {الحديث: ۲۱۷۶ = ۲۱۴۹ فم. تجرید/ ۲/ ۲۸، رقم: ۶۰۷ = ۱۲۶۹، ۱۲۷۱،
 ۱۲۷۲، ۱۲۷۳، ۱۳۸۷}؛ (۵۴۸)

عائیشه (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئی) له سئی لۆ جلی یه مهنی سپی خاوینی لۆکه دا کفن کرا، نه کراس و نه میزمریان تیانهبوو. به لām نهوهی که ده لئین: گوايه که پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئی) له دمستی جلی یه مهنیدا کفن کراوه، نهوه وانیه، به لگوو خه لکه که لییان گۆراوه، خۆی شته که ئاوا بوو: نهوه قاته یان کپی ههتا پیغه مبهری تیا دا کفن بکری، به لām له ویدا کفن نه کراو، لهوسئی لۆ جله یه مهنیه، سپییه، خاوینه، لۆکه یه دا کفن کرا. جا عه بدوللای کوری نه بوبه کرا، نهوه قاته ی هه لگرت بۆ خۆی و گوتی: هه لی ده گرم که ی مردم دهیکه م به کفن بۆ خۆم، به لām له پاشا گوتی: نه گهر نه م قاته رمزای خودای له سهر بوايه که پیغه مبهری تیا کفن بکری، له ودا کفنی ده کرد، دهی کفنی که خوا رهوای نه بیینی بۆ پیغه مبهەر، چی خیریکی تیا دایه بۆمن، له بهر نهوه فروشتی و به ها که ی کرد به خیر!!). {تاج/١، ژماره: ١٠٦٦، زنجیره: ٢٠٢}.

(١٦) باب: في تسجیة الميت

دابۆشینی جهسته ی مردوو له پاش گیان ده رجوونی

٥٥٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم)، قَالَ: « أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنْ تَكَ صَالِحَةً فَخَيْرٌ (لَعَلَّهُ قَالَ) تُقَدَّمُ نَهَا إِلَيْهِ، وَإِنْ تَكَ غَيْرَ ذَلِكَ، فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ ». {الحديث: ٢١٨٣ = ٢١٥٦ فم. تجريد/٢/٥٦، رقم: ٦٣٢ = ١٣١٥. أبو اود. جناز: ٣١٨١. ترمذی. جناز: ١٠١٥. نسائی. جناز: ١٩٠٩. ابن ماجه. جناز: ١٤٧٧. تحفة الأشراف: ١٣١٢٤}: (٥٥٠)

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) لە خۇشەويستەو (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموئ: (دەست و برد لە بەرپکردنى تەرمى مردوو بکەن و زوو بەزوو بيبەن بۆ گۆرستان و، لەرئ خيرا برۆن، چونکە حال لەم دوو خالە بەدەرنىيە:

ئەگەر خاومەن تەرمەکە خۆى مروفىكى باش بى، ئەوا ئىو دەيبەن بەسەر خيرو خۇشيدا.

خۆ ئەگەر خۆى مروفىكى باش نەبى، ئەوا ئەو شەرىکە و زوو بەزوو لەکۆلى خۆتانى دەکەنەو). {تاج/۱، ژمارە: ۱۱۱۹، زنجیرە: ۲۸} + {رياض/۲/۲۷۰، زنجیرە: ۱۵۸، ژمارە: ۹۴۱}.

(۱۷) باب: فضل الصلاة على الجنازة وإتباعها

خیری نویری مردوو، وە لەکەل تەرمەکەدا چوون بۆ گۆرستان خیری گەورەیه

۵۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهَا، فَلَهُ قِرَاطٌ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قِرَاطَانِ». قِيلَ: وَمَا الْقِرَاطَانِ؟ قَالَ: «مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ». {الحديث: ۲۱۸۶ = ۲۱۵۹} فم. تجريد/۲، ژمارە: ۶۳۴ = ۱۳۲۴. نسائی. جنازة: ۱۹۹۴. تحفة الأشراف: {۱۳۹۵۸}:(۵۵۱)

ئەبو ھورەيرە (خوای لى رازى بى) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووی: (ھەرکەسێ ئامادەى بەرپکردنى تەرمى بى ھەتا نویری لەسەر دەکرى قىراتىكى بۆ ھەيە، وە ھەرکەسێ لەگەڵياى ھەتا دەنيژرى ئەو

(۵۵۱) تجريد/۲، ژمارە: ۶۳۴ = ۱۳۲۴، مختصر صحيح مسلم = پوختەى موسليم/۱، ژمارە: ۴۸۱ -

دوو قیراتی بو ههیه). گوترا: نهی پیغه مه‌ری خودا! نهو دوو قیراته جه‌ند
دمبن؟ فه‌رمووی: (به‌مه‌د دوو کیوی گه‌وره دمبن). {تاج/۱، زنجیره: ۲۱۰، ژماره:
۱۰۹۷} + {ریاض/۲/۳۵۹، زنجیره: ۱۵۵، ژماره: ۹۲۹، ۹۳۰}.

۵۵۲- عَنْ نَافِعٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: (حَدَّثَ ابْنُ عُمَرَ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: مَنْ تَبَعَ جَنَازَةَ فَلَهُ قِرَاطٌ، فَقَالَ أَكْثَرُ أَبُو هُرَيْرَةَ عَلَيْنَا (۱۳۲۳)،
فَصَدَّقْتُ يَعْنِي عَائِشَةَ أَبَا هُرَيْرَةَ وَقَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقُولُهُ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا لَقَدْ فَرَطْنَا فِي قِرَارِيطٍ كَثِيرَةٍ (الحديث
۱۳۲۴). (۵۵۲)

نافیع (رمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: (عه‌رزی ئیبنو عومه‌ریان کرد: که
ئه‌بوهورمیره ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رمووی:
(هه‌رکه‌سی شوین ته‌رمی بکه‌وی (قیراتیکی بو هه‌یه) نه‌ویش فه‌رمووی:
(ئه‌بوهورمیره پی لی هه‌لیری!).

جا کاتیك ئەمه گه‌یشته‌وه به‌عائیشه (رمزای خوای لی بی) فه‌رمووی:
(ئه‌بوهورمیره راست ده‌فه‌رمووی، منیش ئەمه‌م له پیغه‌مبه‌ر بیستوو) جاکاتی
ئیبنو‌عومه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی عائیشه‌ی ژنه‌وت، فه‌رمووی: (قیرات گه‌لیکی
زۆرمان له‌کیس خۆمان داوه). (بروانه: تاج/۱/۵۵۷/۱ز - ۲۱۰).

(۲۰) باب: فیمن یثنی علیه خیر أو شر من الموتی

مردوو نهگهر وه سپی باشه ی بکری، یان باسی خراپه ی بکری

۵۵۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُثِنِيَ عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « وَجِبَتْ، وَجِبَتْ، وَجِبَتْ ». وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُثِنِيَ عَلَيْهَا شَرًّا، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « وَجِبَتْ، وَجِبَتْ، وَجِبَتْ ». فَقَالَ عُمَرُ: فِدَى لَكَ أَبِي وَأُمِّي، مَرَّ بِجَنَازَةٍ، فَأُثِنِيَ عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقُلْتُ: وَجِبَتْ، وَجِبَتْ، وَجِبَتْ. وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُثِنِيَ عَلَيْهَا شَرًّا، فَقُلْتُ: وَجِبَتْ، وَجِبَتْ، وَجِبَتْ؟! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَنْ أَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ أَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا، وَجِبَتْ لَهُ النَّارُ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ ». {الحديث: ۲۱۹۷ = ۲۱۷۰ فم. تجريد/۲/۷۳، رقم: ۶۵۰ = ۱۳۶۷، ۲۶۴۲. نسائي. جنائز: ۱۹۳۴. ترمذی. جنائز: ۱۰۵۸. ابن ماجه. جنائز: ۱۴۹۱. تحفة الأشراف: ۱۰۰۴} (۵۵۳)

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بن) فه رمووی: پیغه مبهرو کو مه لی له هاوړپیانې دانیشتبوون، تهرمی له لایانه وه رمت بوو، خه لکه که و مسفی باشی نه ویان کرد، پیغه مبهری خودایش (دروودی خودای له سهر بی و سهر و مال و منال و باوک و دایک و هه ست و نه ست گشتی به قوربانی گهردی سهر گوړی پیروزی بی) سی جار له سهر یه ک فه رمووی: (پیویست بوو).

جا تهرمیکی تریش له لایانه وه تیپه ری، خه لکه که به خراپه ناویان هیئا، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) دیسان سی جار له سهر یه ک فه رموویه وه: (پیویست بوو). عومهری کوری خه تابیش (رمزای خودای لی بن)

فهرمووی: ئەى پێغه‌مه‌رى خودا! باوك و دايكم به‌قوربانى بن، چى پێويست بوو، مه‌به‌ستت چيه له‌وه كه‌له‌م دوو كاته‌دا فهرمووت: پێويست بوو؟
 پێغه‌مه‌ريش (درووى خوداى له‌سه‌ر بى) فهرمووی: (ئه‌وه كه‌سه‌ى كه‌ ئێوه په‌سنى باشى ئه‌وه بكه‌ن و به‌چاكه‌ ناوى به‌بن، ئه‌وه به‌هه‌شت پێويست ده‌بێ بووى، وه ئه‌وه كه‌سه‌ى كه‌ ئێوه باسى خراپه‌ى ئه‌وه بكه‌ن و به‌خراپه‌ ناوى به‌رن، دۆزه‌خ پێويست ده‌بێ بووى، چونكه ئێوه شايه‌تانى خودان له‌سه‌ر رووى زه‌وى، ئه‌وه‌ى شايه‌تى باشى بۆيدن به‌هه‌شت بۆ خۆى دابين ده‌كا، ئه‌وه‌ى شايه‌تى خراپى لى به‌دن، ئاگرى دۆزه‌خ مسۆگه‌ر ده‌كا بۆ خۆى). {تاج/۱، زنجيره: ۲۱۵، ژماره: ۱۱۰۹، ۱۱۱۰}.

(۲۱) باب: ماجاء في مستريح ومستراح منه

مردوو يه‌كێكه له‌م دوانه: يان خۆى له‌كيشه‌وه به‌ره‌ى ژيانى جيهان ڤزگارى

نه‌بێ، يان مه‌ردوم له‌ده‌ستى نازارى ئه‌وه ڤزگاريان نه‌بیت!!!

۵۵۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ بْنِ رِبْعِيٍّ (رضي الله عنه) أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَرَّ عَلَيْهِ بِجَنَازَةٍ، فَقَالَ: «مُسْتَرِيحٌ وَمُسْتَرَا حٌ مِنْهُ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْمُسْتَرِيحُ وَالْمُسْتَرَا حٌ مِنْهُ؟ فَقَالَ: «الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ يَسْتَرِيحُ مِنْ نَصَبِ الدُّنْيَا، وَالْعَبْدُ الْفَاجِرُ، يَسْتَرِيحُ مِنْهُ الْعِبَادُ وَالْبِلَادُ، وَالشَّجَرُ وَالِدَوَابُّ». {الحديث: ۲۱۹۹ = ۲۱۷۲ فم. بخارى. رقاق: ۶۵۱۲، ۶۵۱۳. نسائي. جنائز: ۱۹۲۹. تحفة الأشراف: ۱۲۱۲۸}؛ (۵۵۴)

ئەبو قەتادەى گورى رىبعى (رمىزى خوداى لى بىن) فەرموۋى: تەرمى بەلەى پىغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بىن) تى پەرى، فەرموۋى (دروودى خوداى لەسەر بىن): يا بۇخۇى رىزگارى بوو، ياخود خەلك لەدمستى رىزگارىان بوو).
گوتيان: چۆن چۆنى ئەى پىغەمەرى خودا؟!۱

فەرموۋى: (بەندەى خاۋەن ئىمان كە دەمرى بۇ خۇى لە كىشەو بەرەى جىهان قوتارى دەبىۋ دەحەسىتەۋە، بەندەى بەدگارىش كە دەمرى عالەمى دەحەۋىتەۋە: بەندەگان وولاتو دارو درەختو زىندەۋەمران لە دەست زىان و ورمىنى رىزگارىان دەبى!). {تاج/۱، ژمارە: ۱۰۲۵، زىجىرە: ۱۹۴ - ش/ن}.

(۲۲) باب: فى التكبىر على الجنابة

ئەللاھو ئەكبەر كىردن لەنۆىژى تەرمە

۵۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) نَعَى لِلنَّاسِ النَّجَاشِيَّ، فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، فَخَرَجَ بِهِمْ إِلَى الْمُصَلَّى، وَكَبَّرَ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ). {الحديث: ۲۲۰۱ = ۲۱۷۴ فم. تجريد/۲/۲۶، رقم: ۶۳ = ۱۲۴۵، ۱۳۱۸، ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، ۱۳۳۳، ۳۸۸۰، ۳۸۸۱. أبو داود. جنائز: ۳۲۰۴. نسائي. جنائز: ۱۹۷۰. تحفة الأشراف: ۱۳۲۱۱}:

ئەبو ھورەيرە (رمىزى خوداى لى بىن) فەرموۋى: لەو رۆژەدا كە نەجاشى تىا مرد، كە پاشاى حەبەشە بوو، ۋە پاشايەكى باش بوو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) پەيامى مردنى ئەۋى بە يارانى راگەياندا، فەرموۋى: ئەسحەمە كە بەندەمەكى باشى خودا بوو، ئەمرو مرد، جا حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بىن) لەگەل ھاورپيانا دەرچوون، ۋە رۆيشتن بۇ نۆىژگاگە، لەۋى لەپشت خۇيەۋە رىزى كىردن و نۆىژى نادىار (صلاة الغائب)ى بەكۆمەلى لەسەر كىرد، لە نۆىژەكەدا جۋار ئەللاھو ئەكبەرى كىرد). {تاج/۱/۵۳۸، زىجىرە: ۲۰۸، ژمارە: ۱۰۸۶}.

نەجاشى نازناۋى پادشايدانى ھەبەشەيە، ھەروەك چۆن رۆم بە پادشايدانى خۇيان دەلتىن: قەيسەر ئىرانىيان بە پادشاى خۇيان دەلتىن: كىسرا، ھەبەشەيىش بە پادشاى خۇيان دەلتىن: نەجاشى.

روونکردنەو:

۱- جارھەلدان بەيۋنەى مەرگى كەسكەو، لە ياسانامەى ئىسلاما، دوو جۆرى ھەيە: {بىروانە: مغنى المحتاج/۱، ص ۲۵۷. فصل أفل القبر حفرة...}. يەكەم: نارۋايە، كە، ئەومىيە لەسەر شىۋەى كۆنى نەزانى بى، كە بۆ شانازى و شتى وا بى، ئەمەيان نادروست و نارۋايە، بىروانە ژمارە: (۵۷۸)ى شەرحى بلوغ المرام.

دووم: بۆ ئەومىيى كە خىزم و كەسوكارو دۆست و برادىران نامادى رىو رەسمى بەپىكرىدن و نوپىز لەسەر كىردن و پىرسەو سەرەخۇشى بن، ئەمەيان قەيدى نىيە، ھەتا ئەم جۆرە شتانە لەپىگەى كەنالىەكانى دىنگو رىنگو نووسىنىشەو بى، قەيدى نىيە، چۈنكە بەنىيازىكى پاكى ئاپىنىيە، پەيۋەندى بە باوو نەرىتى ئاشىرىنى سەردەمى نەزانىيەو نىيە، ئەومىيە پىغەمبەر خۇى پەيامى مەرگى نەجاشى بەھاۋەلانى راگەياند ھەتا نوپىزى لەسەر بىكەن.

۲- نەجاشى نازناۋى پادشايدانى ھەبەشەيە، ھەروەك چۆن رۆم بە پادشايدانى خۇيان دەلتىن: قەيسەر، ۋە ئىرانىيان بە پادشاى خۇيان دەلتىن: كىسرا، ھەبەشەيىش بە پادشاى خۇيان دەلتىن: نەجاشى.

۳- نوپىزى تەرم لەسەر مەزھەبى شافىعى چوار ئەللاھونەكبەرى تىادەكرى لەسەر ئەم شىۋەيە {بىروانە: رياضى صالحين بەكوردى، بەرگى دوو، زىجىرە: ۱۵۷}:

یه گهه: نه للاهونه کبهری ته چه روم، له دواپه وه سوورمتی فاتحه ده خوینری.

دووه: له پاش خویندنی فاتحه نه للاهونه کبهری دووه دمکا، نه وجا نرای باش بو مردووه که دمکا.

سییه: له پاش نزاگردن نه للاهونه کبهری سییه دمکا و له پاشی سلاوات له سر پیغه مبه ر دمد.

چواره: له پاش سلاواتدان له سر پیغه مبه ر نه للاهونه کبهری چواره دمکا و نه و سا به لای راست و به لای چه پا سلاو دمداته وه.

۵۵۶- أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَعَى لَهُمُ النَّجَاشِيَّ صَاحِبَ الْحَبْشَةِ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ ، وَقَالَ «اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ».

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له و روژمدا که نه جاشی تیادا مرد، که پاشای نه و سر دمه ی ولاتی چه به شه بوو، وه پاشایه کی باش بوو، له و روژمدا پیغه مبه ر (درودی خودای له سر بی) په یامی مردنی نه و ی به هاوه لانی خو ی راگه یاند، وه فهرمووی: (داوای لیخو شیبوون له خودا بکه ن بو نه م برا نایینی یه تان).

۵۵۷- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى عَلَى أَصْحَمَةَ النَّجَاشِيَّ فَكَبَّرَ أَرْبَعًا. (۵۵۷)

له ژماره (۵۵۵) دا رابورد.

۵۵۸- عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنهما) يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « قَدْ تُوْفِيَ الْيَوْمَ رَجُلٌ صَالِحٌ مِنَ الْحَبَشِ فَهَلُمَّ فَصَلُّوا عَلَيْهِ ». قَالَ فَصَفَّفْنَا فَصَلَّى النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) عَلَيْهِ وَنَحْنُ صُفُوفٌ. (۵۵۸)

جابری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (درووی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (نہمرؤ پیاوکی باشی حبہشہیی مردووه، ورن با نویژی مردووی نادیار لہسہربکہین) جابیر فہرمووی: (جا بووین بہچہند ریزی لہپشتی پیغہمبہرہوہ، نویژی نادیار تہرمان لہپشتی پیغہمبہرہوہ بہکؤمہلی لہسہری کرد).

(۲۳) باب: الصلاة على القبر

نویژی تہرم لہسہر گؤر دہکری

۵۵۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّ عَلَى قَبْرِ مَبُودَ فَأَمَّهُمْ وَصَلَّوْا عَلَيْهِ). (الحديث ۸۵۷ - أطرافه في: ۱۲۴۷، ۱۳۱۹، ۱۳۲۱، ۱۳۲۲، ۱۳۲۶، ۱۳۳۶، ۱۳۴۰). (۵۵۹)

نہم فہرموودمیہ لہ تہجریدی بوخاریدا ناواہ:

ئیبنو عہبباس (رمزای خوایان لی بی) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (درووی خودای لہسہر بی) لہلای گؤریکی تہنیاوہ رمت بوو، کہلہپہرہوہ بوو، جا ہاوریکانی لہپشت خویہوہ ریزکردو بہجہماعہت نویژی مردووی پییان کرد لہسہر گؤرہکہ.

(۵۵۸) بخاری. جنازہ: ۱۲۲۰، مسلم: ۲۲۰۵، ۲۲۰۶ شیحہ.

(۵۵۹) تجرید/۱، ژمارہ: ۴۶۱ = ۸۵۷، مسلم. جمعہ: ۸۴۲ = ۱۹۵۷ + ۱۹۵۴.

۵۶۰- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) - فِي قِصَّةِ الْمَرْأَةِ الَّتِي كَانَتْ تَقُمُ الْمَسْجِدَ - قَالَ: { فَسَأَلَ عَنْهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: مَاتَتْ، فَقَالَ: "أَفَلَا كُنْتُمْ آذَنْتُمُونِي؟" فَكَانَتْهُمْ صَغُرُوا أَمْرَهَا فَقَالَ: "ذُلُّونِي عَلَى قَبْرِهَا"، فَذَلُّوهُ، فَصَلَّى عَلَيْهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَزَادَ مُسْلِمٌ، ثُمَّ قَالَ: { إِنَّ هَذِهِ الْقُبُورَ مَمْلُوءَةٌ ظُلْمَةً عَلَى أَهْلِهَا، وَإِنَّ اللَّهَ يُنَوِّرُهَا لَهُمْ بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ } . { پوخته‌ی بخاری = تجریدی بخاری / ۱، ژماره: ۲۸۰ = ۴۵۸، ۱۳۳۷، ۴۶۰ فتح الباری شرح صحیح البخاری. پوخته‌ی موسلم/ ۴۷۹ = ۲۲۱۲ مسلم/ شیخا = مسلم/ ۹۵۶ } : (۵۶۰)

نهمه دمفه‌که‌یه‌تی له ژماره (۴۷۹) ی پوخته‌ی موسلم‌دا به‌کوردی:
 نه‌بو هورمه‌یره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: ژنیکی رمش، یا لاوی،
 مزگه‌وتی ده‌مالی، خزمه‌تی مزگه‌وتی دمکرد، کاتی دهمری، پیغه‌مبه‌ر (دروودی
 خودای له‌سهر بی) ناگای لی نابی، هه‌تا روژی هه‌والی دمپرسی، ده‌لین: مردوو،
 دمفه‌رموی: (ئه‌ی بۆچی هه‌والتان به‌من نه‌دا؟). گوتی: وه‌ک بلیتی کاری ئه‌و
 مردوو‌میان به‌سووک گرتبی وابوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی)
 فهرمووی: (گۆره‌که‌یم پی نشان بدن).

جا که‌گۆره‌که‌یان پی نشاندا، نوپژی مردووی له‌سهر گۆره‌که‌ی کرد).
 نینجا فهرمووی: (ئهم گۆرانه‌ی سیخناخن له‌تاریکی و، له‌بهر تاریکی زۆر،
 خاومنه‌کانیان وه‌ک له‌تاریکستانا بن وایه به‌لام خودای ته‌واناو شکۆمه‌ند، به
 مهرحه‌مه‌تی خوی، به‌هوی ئهم نوپژه‌وه که‌من کردم له‌سه‌ریان، گۆره‌کانیان بۆ
 روشن دمکاته‌وه). { تاج/ ۱، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۷۱۵ + زنجیره: ۲۱۲، ژماره: ۱۱۰۱ } .

(۵۶۰) تجرید/ ۱، ژماره: ۲۸۰ = ۴۵۸، مختصر صحیح مسلم/ ۱، ژماره: ۴۷۹ = ۹۵۶ = ۲۲۱۲، ۲۲۱۲

روونکردنه وه:

- ۱- نوٲز له سهر گۆړی مردوو دروسته.
- ۲- واباشه نه گهر دمکرا، نوٲزی تهرم به جه ماعت بکری، چونکه پٲغه مبر به جه ماعت نوٲزی تهرمی له سهر نه م قمبره کرد.
- ۳- نه گهر له پٲشا نوٲزی تهرمیش کرابی، دروسته که نوٲزی تهرم له سهر گۆړمکه ی بکریته وه، به تایبه تی نه گهر تازه نیژرابوو، وه ماومیه کی زوری به سهر دا تی نه پهریبوو.
- ۴- به راستی نه م فهرموودمیه دمقه له سهر نه وه که زیکرو نوٲزو فورئانخوٲندن و پارانه وه و نزا بو مردوو، به تایبه تی له سهر گۆړمکه ی سوودو قازانجی همیه. پٲویست به و هموو ته که لووفه ناکا، که هندی کس، بو پشتیوانی بوچوونی هه له ی خوٲان، بهرپرچی نه م جوړه فهرمووده راست و دروست و راشکاوه دمدنه وه و ته نویلی وایان دمکن، که مه گهر هر له گهل بیری چه وتی خوٲاندا بچه سپی. {بروانه: تجریدی بوخاری/۱، ژماره: ۱۵۹ هه تا کوٲایی نه م ژماریه، له گهل روونکردنه وه مکه یدا}.

(۲۴) باب: القیام للجنزة

باسی هه لسان له بهر تهرمی مردوو

- ۵۶۱- عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ جِنَازَةً فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَاشِيًا مَعَهَا فَلْيَقُمْ، حَتَّى يُخَلِّفَهَا أَوْ تُخَلِّفَهُ. أَوْ يُوضَعَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُخَلِّفَهُ). (الحديث ۱۳۰۸). (۵۶۱)

عامیری کوری رمبیه (رمزای خوی لی بی) فهرمووی پیغه مبر - دروودی
خوی لهسهر بی- فهرمووی: (کاتی تهرمیکتان بینی له بهری هه لسن، جائه گمر
له گه لیشی نه چوون دامه نیشنه وه هه تا تهرمه که تیده بهری، یا نه گهر تینه بهری
هه تا دائه نری) پروانه: تاج / ۱ ز / ۲۲۰ ل (۵۷۱).

۵۶۲- عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم)
قَالَ « إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ جَنَازَةً فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَاشِيًا مَعَهَا فَلْيَقُمْ حَتَّى يُخَلِّفَهَا ، أَوْ تُخَلِّفَهُ
أَوْ تُوضَعَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُخَلِّفَهُ. » (۵۶۲)

له ژماره (۵۶۱) دا به ته واوی رویشته.

۵۶۳- عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ عَنْ أَبِيهِ: قَالَ: (كُنَّا فِي جَنَازَةٍ، فَأَخَذَ أَبُو هُرَيْرَةَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ مَرْوَانَ فَجَلَسَا، قَبْلَ أَنْ تُوضَعَ، فَجَاءَ أَبُو سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ فَأَخَذَ يَدَ مَرْوَانَ، فَقَالَ: قُمْ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمَ هَذَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
نَهَانَا عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: أَبُو هُرَيْرَةَ، صَدَقَ) (الحديث ۱۳۰۹ - طرفه في: ۱۳۱۰). (۵۶۳)

سه عیدی مهقبووری (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: باوگم ناوی کیسان
بوو، فهرمووی: جاری تهرمیکیان بهری دمکرد، بهرله وه تهرمه که لهسهرشانی
پیاوان دابگیرئ و لهسهر زهوی دابنری، نه بو هورمیره (رمزای خوی لی بی)
دهستی مهروانی گرت و دانیشتن، نه بو سه عیدی خودری هات، دهستی مهروانی
گرت و فهرمووی: (هه لسه دامه نیشه، دسا به خودا نه مهی که له گه لت دانیشته وه
نه ویش و مکو من دزمانئ که پیغه مبر (دروودی خوی لهسهر بی) نه هی
لیکروین لهشتی وا که بهرله وه تهرمه که دابنری لهسهر زهوی ئیمه دابنیشین،
نه بو هورمیرمیش فهرمووی: راست دهکا).

(۵۶۲) پروانه ژماره: (۵۶۱).

(۵۶۲) تجرید / ۲، ژماره: ۶۳۰ - ۱۳۰۹، ۱۳۱۰، مسلم: ۲۲۸.

گیرانه‌وهی ئێره ئاوايه: ئه‌بو سه‌عید فه‌رمووی: پێغه‌مبهر فه‌رمووی: (کاتی ته‌رمی‌کتان بینی له‌به‌ری هه‌لسن، هه‌رگه‌سی شوین ته‌رم که‌وت با دانه‌نیشیت، تا له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ دادهنری).

۵۶۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (مَرَّ بِنَا جَنَازَةٌ فَقَامَ لَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقُمْنَا لَهُ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا جَنَازَةٌ يَهُودِيٍّ؟ قَالَ: (إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا). (۵۶۴)

جابرێ کورێ عه‌بدووللا (ره‌زای خوای ئی بی) فه‌رمووی: ته‌رمی له‌لامانه‌وه ر‌ه‌ت بوو، پێغه‌مبهر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- له‌به‌ری هه‌لسا، ئی‌مه‌ش له‌گه‌نیا، له‌به‌ری هه‌لساین، ئینجا گوتمان: ئه‌ی پێغه‌مبهری خودا! خو ئه‌وه ته‌رمی جووله‌که‌ بوو؟ فه‌رمووی -دروودی خوای له‌سه‌ر بی-: (مردن به‌ سامه‌! له‌به‌رئ‌ه‌وه که‌ ته‌رم‌تان بینی له‌به‌ری هه‌لسن). (تاج/۱/۵۷۲ + ل/۱/۵۷۱ + ل/۳/۵۷۲).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

ئ‌ه‌م فه‌رموودیه‌وه چه‌ند فه‌رموودیه‌کی دروستی تری له‌م باب‌ه‌ته به‌لگه‌یه‌کی ر‌وشنن له‌سه‌ر ر‌یز گرتنی ته‌رمی مردوو، چ ته‌رمی جووله‌که‌بی، چ مه‌سیحی، چ بی‌پروای تر. که‌واته به‌شداریکردنی نوێنه‌ری ده‌وله‌تیکی موسوڵمان له‌ ر‌ی و ر‌ه‌سمی به‌پ‌یکردنی ته‌رمی که‌سایه‌تی‌یه‌کی ناموسوڵمان کاریکی دروسته‌وه به‌لگه‌ی سینگ فراوانی ئوممه‌تی ئیسلامه، به‌ مه‌رجی که‌ ئه‌و نوێنه‌ره به‌شدارێ نه‌کا له‌ کاریکی د‌زی ئیسلامدا، وه‌ک ئه‌وان له‌کاتی به‌خاک سپاردندا

(۵۶) تجرید/۲، ژماره: ۶۳۱ - ۱۳۱۱، بخاری. مسلم: ۹۶۰، مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۴۷۲ =

رەمزی سەلیب لەسەر سینگى خۆيان بکێشن، ئەو نابى شتى وابکا، بەلام سلاو لیکردن و گول دانان و شتىوا لەسەر گۆرەکەى ئەو شتى ترە، ئەو ریزیکی مەدەنییه، ریزی دینی نییه، ئەو پەيوەندى بەکاروبارى جیهانهو پتره وه لهو بابەتەیه که پێغه مبهـر دروودى خوای لەسەر بـیـ له بارهیهو دمهـرموئـ: (انتـم اعـلم بـامـر دنـیاکـم – واتـهـ: خـوتـان له کاروبارى جیهانى پەتى خوتان، که پەيوەندى بەلایەنى ئایینیەو نهـبـی، باشتـر دـمـزان !). بـروانـهـ: تـاج/ ۴/ ۳۳۰ ز – (۱۰۲).

۵۶۵- سَهْلَ بْنَ حُنَيْفٍ وَقَيْسَ بْنَ سَعْدٍ كَانَا قَاعِدَيْنِ بِالْقَادِسِيَّةِ فَمَرُّوا بِجِنَازَةٍ فَقَامَا فَقِيلَ إِنَّمَا هُوَ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ. فَقَالَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- مَرُّوا عَلَيْهِ بِجِنَازَةٍ فَقَامَ فَقِيلَ لَهُ إِنَّهُ يَهُودِيٌّ. فَقَالَ « أَلَيْسَتْ نَفْسًا ».^(۵۶۵)

عەبدورەحمانى كورپى ئەبو لەيلا فەرمووی: سەهلى كورپى حونەيفو قەيسى كورپى سەعد لە قادیسیە دانیشتبوون، تەرمیکیان بەلایاندا برد، ئەوانیش لەبەرى هەلسان، عەرزىان گرا: خو ئەمە تەرمى ئەهلى نيممه بوو، تەرمى موسولمان نەبوو، بۆچى لەبەرى هەلسان؟ ئەوانیش گوتیان: جارى تەرمى لەلای پێغه مبهـرموه رەت بوو، پێغه مبهـر (درودى خودای لەسەر بـیـ) لەبەرى هەلسا، عەرزىانکرد: قوربان! ئەمە تەرمى کابرایەکی جوولەکەیه! فەرمووی: بۆچى جوولەکە گياندار نییه؟!

روونکردنەو:

سەهلى كورپى حونەين، ئەنصارىیه، لەهۆزى ئەوسە، لە موسولمانە هەره پێشینه گانه، بەدرییه، واتە: لەجەنگى بەدردا، لەریزی موسولماناندا، لەدژی

ناموسولمانه‌کان جه‌نگاوه، له‌جه‌نگی ئو‌خوددا خو‌گربوو، وره‌ی به‌رنه‌دا، له‌وکاته زو‌ر سه‌ختو دی‌ژوارده‌دا، به‌یمانی به‌ پی‌غه‌مبه‌ر دا، که هه‌تا مردن پشته به‌رنه‌داو سه‌نگه‌ر چۆل نه‌کاو سه‌ری به‌رزی خو‌ی بو‌ دو‌ژمن نه‌وی نه‌کا، هه‌روا ئاماده‌ی خه‌نده‌قو هه‌موو شه‌رگا‌کانی تر بووه، له‌پاش شه‌رمکه‌ی نه‌لجه‌مه‌ل، عه‌ل کردی به‌سه‌رداری سه‌ر به‌صره، له‌سائی هه‌شتاو هه‌شتی کو‌چیدا له‌ کو‌وفه به‌دمردی خودا مردوو، ئیمامی عه‌ل نو‌یژی مردووی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی کرد، شه‌ش (الله اکبر)ی له‌نو‌یژه‌که‌دا کرد. {بر‌وانه: مختصر صحیح مسلم/۳، زنجیره: ۸۵۵، ژماره: ۱۰۷۸ - رو‌ونکردنه‌وه}.

(۲۷) باب: أین يقوم الإمام من المیت للصلاة علیه

۵۶۶- عَنْ سُرَّةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رضی الله عنه) قَالَ: صَلَّيْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم)، وَصَلَّى عَلَى أُمِّ كَعْبٍ، مَاتَتْ وَهِيَ نُفْسَاءُ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِلصَّلَاةِ عَلَيْهَا وَسَطَهَا). {الحديث: ۲۲۳۲ = ۲۲۰۸ فم. تجرید/۱، لایره: ۲۲۱، رقم: ۲۱۴ = ۳۳۲، ۱۳۳۱، ۱۳۳۲. أبو داود. جنائز: ۳۱۹۵. ترمذی. جنائز: ۱۰۳۵. نسائی. حیض: ۳۹۱} (۵۶۶)

سه‌مووره‌ی گو‌ری جو‌ندوب (ره‌زای خودای لی‌ بێ) فه‌رمووی: له‌پشته پی‌غه‌مبه‌رموه (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) به‌جه‌ماعه‌ت نو‌یژی مردووم له‌سه‌ر ته‌رمی ئوم که‌عب کرد، که له‌زمیستانیدا به‌سه‌ر مناله‌وه مردبوو، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌ نو‌یژه‌که‌دا، له‌ناو‌مراستی ته‌رمه‌که‌دا راو‌ه‌ستابوو). {تاج/۱، زنجیره: ۲۱۰، ژماره: ۱۰۹۸ - ش/د/ت/ن}.

روونکردنهوه:

سه موورمى كورې جوندوب له پياوانى بوخارى و موسليمه، نه م فەرموودمى
نېره په سەندى هەردوو پېرى بوخارى و پېرى موسليمه، كه لهزاراوى فەرموودمدا
پېى دىگوتري (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ).

سه مووره سەدو بېستو سى فەرموودمى هەيه، له بوخارىدا چوار
فەرموودمى هەيه، له پەنجاو نۆى كۆچيدا، كۆچى دوايى كردوو.

باسى مردن و نەرم و مردوو

۱- يادى مردوو بەزۆرى سوننه ته، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
دمفەرموى: (اذكروا هَادِمَ اللَّذَاتِ) يادى مردن بکەنهوه، کههه موو خوښيهك
تيکدهشکينى!

چونکه يادى مردن دل نەرم دمکات و چاو روښن دمکاتهوه، وا له مروڤ
دمکا، که پشت به خوښى و غەررايى دونيا نه بهستى، به لکو و وادانى جيهان کيلگه
دوا روژه، ههتا ژيانى جيهان بکا به پردو په يژمى بهرمو بهههشتى بهرين
بيبات.

۲- مەرگ به ئاوات خواستن کارى هه ليه و نابەجايه، نه گەر مروڤ هەر
ناچار بوو، زۆرى بو هات، له بهر پېرى، ياله بهر سته مى روژگار و مەترسى
له سەرونامووس و دين، با له کاتى وادا، له خوداى داناو تواناو ميهرمبان داوا بکا
که له ژيان و مردن، له مان و نه مان، کاميان باشتره بوى نه و ميانى بو هه لېژيرى.

۳- له کاتى سەرمەرگا، نه م شتانه نيشانهى مردنه له سەر ئيمان، خوا
به نسيبمانى بکا:

- ۱- لەكاتى رۆح دەرچوونا، ئارەق و جواناوى ناوچاوانى مروى موسولمان، بەلگە و نیشانەى مردنە لەسەر ئيمان و باومر بەخوداو بە پېغەمبەر.
- ۲- گوتنى شايتومان و كەسنى ئاخىر قەسەى وشەى {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بى}.
- ۳- خەلك لى رازى بن و شايتەى باشى بۆ بدمن.
- ۴- وا باش و سوننەتە، كەوشەى پىرۇزى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لەكاتى گيانەلادا، كەمردووكمە هېشتا ھۆشى بەخۆى ماو، يادى نەخۆشەكە بخىتەوودەو چەند جارى لەلایا، بەحەكىمانە، بەینە بەینەو ناوبەناو لەلایا، بەدەنگىكى لەبار، بگوتى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بەلگەو ھەيش بىلى، بەئومىدى ئەو كەدواقەسەى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بىت.
- ۵- سوننەتە بۆ نەخۆشى كەشەنگ، كەئومىدى بەزىانى دۇنيا تەواو كزو لاواز بوو، گەردن ئازادى لەگەل كەسوكارو خزم و دۆست و برادىرو دەرودراوسى دا بكات و ھەسەتى شەرى بكا، تەنانەت ھەزى لەچى گۆرستانىكە ديارى بكا، كى بىشوات، كى نوپزى لەسەر بكات، ناوى بلى.
- ۶- خويندىنى سوورمتى (ياسين) سوننەتتىكى گەورمى، كەمخويندىرى لەلای نەخۆش، بەتايبەتى لەسەرەمەرگا، ئەگەر چەند جارېكىش دووبارە بكريتەوود قەيناكا، خۆزگە لەنەخۆشخانەكان حافظ قورئانىكىان دائەنا، بەس بۆ خويندىنى ياسين بەسەر نەخۆشا.
- ۷- ئەمەيش كۆمەلئى برپارى دامەزراوى ئەم كاتى نەخۆشىنى سەرەمەرگەيە، كەوا لەرېگەى ھەموومان:
- ۱- سەردانى نەخۆش بەشېوھەكى گشتى سوننەتە، بەتايبەتى لەكاتى سەرەمەرگا، بۆ گەردن ئازادى و شتى ترى وا.
- ۲- نزاى باش بۆ نەخۆشەكە، ھەك داواى شىفاو ئيمان و رەحمى خودا.

۳- ئومۇيدى بەژيان بەھىز بكا، با لەژيانىش ئائومىد بووبىت.

۴- ئەگەر ئەكرا نەخۇشەكە لەسەرمەرگا رووى لەقىيلە بىو لەسەر لاي

راست بى.

۵- ئاو بىكىنىرتە دەمى، دەمى بەلۇكەيى تەر بىكىرى چۈنكە ئاو

سەرچاۋەي رەحمەتە.

۶- دەورى چۆل نەكرى، كەسوكارى لەدەورى بىو زۆر بۆي باش بىو

تەحمەمولى بىكەن.

۷- تازەكرىدە دەمى تەوبە و پەشىمانى.

۸- ئارام گرتىن لەژىر ئەمرى خوادا.

۹- ئومىدو ھىۋاي بەرەحمەتى خودا گەورمىي و باۋمىرې وابى كەخودا لىي

خۇش دەمى. (حسن الظن بالله عندالموت).

۱۰- داۋاي دوعاى خىرى لى بىكىرى، چۈنكە لەھەدىشا دەفەرەمۇي: دوعاى

نەخۇش وەك دوعاى فرىشتە وايە گىرايە.

۸- كەسوكارى مردوۋەكە، دەمى لەكاتى مەرگى مردوۋەكەيانا

لەسەرخۇبىن و ئارام و ئۆقرە بگىرن و نزاى باش بىكەن و نزاى شەر لەخۇيان و

لەمردوۋەكەيان نەكەن، وەك ئەۋە بىكەن بەقىزە قىزو برارپۇۋ باۋكەپۇۋ شتى

وا، بەلگوۋ بۇ مردوۋەكەشيان و بۇ خۇشيان نزاى باش بىكەن و ناسوپاسى و

ناشوكورى نەكەن و خواخافىزى لى بىكەن، وەك ئەۋە بلئىن: باۋمگيان! خواخافىزى

بى لەمەينەتى دونيا رىزگارت بوو، يا دايەگيان خۇزگەم بەخۇت بە موسولمانى

زىيات، بە موسولمانى مردىت، خوايار بى بە موسولمانى دەچىتەۋە دىۋانى

خودا، جىگەت بەھەشتى بەرىنە، بەپشتى خوا.

۹- كاتى مردوومكە بەتەۋاۋى گيانى دەرچوو، سۈننەتە ئەمانەى بۇ

بكرى.

۱- بەھىۋاشى، كەسكى دىسۆزى، چاۋمكەنى لەيەك بىنى، دەمى بنوقىنى.

۲- ئەندامەكەنى لەجومگەكانىدا نەرم بكرىن، لەتەنىشت لەشى

مردوومكەۋە دىزىزىكرىن و پىك بخرىن و ھەر دوۋقاجى بىرىن بەيەكەۋە، نەبادا
رەق و زەق بىن.

۳- بەھىمنى بەھىۋاشى جەلەكەنى لەبەرى دابكەندىرئى، ھەۋل بىرى

جەلەكەنى نەدرىندىرئى.

۴- بە چەرچەفى، يان بە پۇپەشمىنى، يان بەشتى تر، تەرمەكەى

دابىۋىشئى، ھەتا كاتى شۇردىن و كفن كردى.

۵- دەستوبىرد لەبەرى كردى و ناشتنى بكرى و بىرى بۇ گۆرستان، بۇشارى

خامۇشان، لەۋى تاقە ئاۋدەمى كاروكرەمەكەنى خۇيەتى.

۱۰- دروستە مردو و ماچ بكرى، ۋەبۇنى خۇشى پىۋە بكرى، بەتايبەتى

بۇنى خۇش بكرى بەكفەنەكەيەۋە.

۱۱- پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) دەفەرمۇي: (گيانى مردو و

بەندى گىرۇدى دەستى ئەۋ قەرزىيە، كەۋا لەسەرى).

كەۋاتە: تا زو و قەرزەكەى بۇ بىرىتەۋە ئەۋە باشترە، پىغەمبەر نوپىزى

مردوۋى لەسەر مردوۋى قەرزاز نەدەمكىد، ئەگەر خاۋەن قەرزەكە لەبەر رەزاي

خودا، بەدىل، گەردنى مردوۋەكە لە قەرزەكە ئازاد بكا، گەۋرەترىن خىرو

چاكەيە.

۱۲- ئەگەر كەسئى مرد، خىرى گەۋرەيە، كەخزم و كەسوكار و دۇست و

برادەرو دەرودراۋسى و ناسياۋمەكەنى، لەبەر رەزاي خودا، گەردنى ئازاد بكەن،

مەگەر لەكاتىكا، كە قەرزىكى زۆر، ياكى شەيى لەنىواندا ھەبى، لەكاتى وايشدا، مەرۇف دىتوانى بلى: لەھەموو شتى گەردنى نازاد بى، لەو قەرزەم نەبى كەوا لەسەرى، يا ژنەكەى بلى: لەھەموو شتى گەردنى نازاد بى، بەلام لەمارمىيەكەم گەردنى نازاد نەبى، كە مافىكى مالى خۇيەتى لە كە لەپوورمەكى.

۱۳- ئەوانەى لەكاتى ھەج و عەمرەدا، يا لەكاتى عەمرەدا، بە بەرگى ئىجرامەو دەمرن، لەرۆزى ژىنەو، بە بەرگى ئىجرامەو، بەدەم لەبەيكە كرىنەو زىندو دەبنەو، خەلك خۇزگەيان بى دەخوازن، كەخوداى گەورە، ئەو شانازىيە گەورمىيە بەنسەب كرىدون، ئەم جۆرە كەسانە، ئەو بۆ مردووى ئاسايى دەكرى بۆ ئەوانىش دەكرى، دەشۆرئى، كفن دەكرئى، نوئىزان لەسەر دەكرى، دەنئىرئى، بەلام تەنھا بەكفنەكەيان سەريان داناپۆشرى، ئىتر لەھەموو شتىكى تردا وەك مردووى ئاسايى وان.

۱۴- سوننەتەو خىرىكى گەورمىيە، ئەوانەى كەياسا و رېساو دەستوورمەكانى مردو و بەرئى كرىن و مردو و شۆردن و كفن كرىن و تەرم ناشتن و گۆر ھەلگەندىن دەزانن، چى لەرەگەزى نىر بى، چى لەرەگەزى مى بى، بەرەبەرە خەلكى تىرىش فىر بگەن، چونكە برپارى پەيوەندى بەمەرۇفەو دوو بەشن، بەشىكىان پەيوەندى بەژيانىيەو مەيتى، بەشىكىان پەيوەندى بەمەردنىيەو مەيتى، كە ئەم برپارو ئەحكامانەن، كەوان لىرەدا.

۱۵- شۆردنى مردو و قەرزە، مەرجە مردو و شۆرمە موسولمان بى، دەبى بەئاوى رووتى پاك بى، واباشە بەئاوى ساردى ئاسايى بى، ئەگەر لەبەر پىوپىستى بەئاوى شەلتىن بشۆرئى كارئى ناياب و پەسەندە، لەكاتى شۆردنى شەرمگادا، دەستى بەپەرپۆئى بېيچى، ياكى سەيى، يادەستكىش لەدەست بكا، دەبى پەرپۆكە يادەستكىشەكە پاك بى، وا باشە چەند كەسى يارىدەى مردو و شۆرمەكە بدەن و

بەردەستى بىكەن، مەگەر لەبەر پېۋىستى، دىنا دىمى چاۋى خۇيان لەتەماشى لەشى مردوۋەكە بىگرنو ھەول بىدەن لەپاش تەۋابوۋنى غوسلەكەى دىسنوئىزىكى تەۋاۋى بۇ بىگرنو ئىتر ئەۋ دىسنوئىزەى نەشكىندىرى.

۱۶- سوننەتە جارىمەكانى شۇردىنى تەرم تاك بى، ۋەك سى، يا پېنج، يا ھەۋت، ۋە لەسى جارىش كەمىر نەبى، سوننەتە دىۋاجارىيان بۇنى خۇشى لەگەلدا بى، ۋەك مۇرد، ۋە لەكاتى شۇردىندا، توند ھىز بىخىتە سەرسكى، تاسكى چۆل بىۋ لەپاش غوسلەكە شتى لى دىرنەجى، تاكىشەيى دروست نەبى.

۱۷- پېۋىستە شۇردىنى مردوۋ، يا لەناۋ ھۆدەى تاپبەتەىدا بى، ياپەردەى بۇ بىگىرەتەۋە، سوننەتە زىادەرمەۋى لەسەرفى ئاۋ نەكرى، ھەروا لەكەندا.

۱۸- لەپىشا دىسنوئىزىكى تەۋاۋى بۇ بىگىرى، ئەۋجا دەست بىكا بەشۇردىنى مردوۋەكە، سوننەتە شۇردىنى مردوۋەكە، بە ئەندامەكانى دىسنوئىزى لای راست دەست پى بىكا، لەسەرى ۋە لەدەموچاۋىيەۋە دەست بەشۇردىنى تەرمەكە بىكا، ۋەھەول بدا چىك و شتى ۋاى لى بىكاتەۋە، ۋە پاك پاك بىشۇرى، تەنانەت زىر نىنۋەكەكانى پاك بىكاتەۋە ۋاۋى پىا بىكا، ئەگەر نىنۋەكى دىرئىر بوو. سوننەتە شۇردىنى مردوۋ بەخۇپاى بىۋ بۇ رەزى خۇدا بى، بەلام ئەگەر مردوۋوشۇرمەكە كىرىش ۋەربىگىرى دىمى، ياخاۋمى مردوۋەكە بەخشىكى پى بدا دروستەۋ ناباشى تىادا نىيە، بىگرە شتى ۋا دىمى بەھۋى ئەۋە گەردىنى مردوۋەكە لەمنەت رىزگار بىى.

۱۹- ھەرامە ناۋى مردوۋ بەخراپە بىرى، ياباسى خراپەى بىرى، ۋەك كەسى بلى: لەۋەلاتر بىروات ئارەقخۇر بوو، ياشەلاتى ۋە سەرسەرى بوو، يانۋىزكەر نەبوو، شتى ۋا نادروستە، شتى ۋا پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) ناۋى ناۋە يارمەتى ۋە كۆمەكى شەيتان، كە دىفەرمۇئى: (لاتەنرا الشيطان عليه).

ھەروا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەدەق ھەرمانمان بى دەکا:
(خراپەى مردووى خۇمان بەھىچ شىۋمىيى باس نەگەين، بەلام باسى چاگەيان
بکەين).

۲۰- دەبى پياو پياو بيشوات و ژن ژن بيشوات، بەلام دروستە ژن و مىرد
تەرمى يەگەترى بشۆرن و يەگەترى كفن بکەن و سەردانى گۆرى يەگەترى بکەن و
خىرو ھەسەنات بۇ يەگەترى بکەن و نوپۇز لەسەر تەرمى يەگەترى بکەن.

۲۱- لەمەزھەبى ئىمەدا، كە مەزھەبى ئىمامى شافىئىيە، دروستە: كەژن،
يا پياو، تەرمى مندا، نىرى، يا مى، بشۆرى، بەمەرجى مندا، لەمەزھەبى مردووەكە،
نەگەيشتەبىتە ئەو تەمەنە كە تەماعى تى بکرى و ئارەزووى نىرو مىيى
ببزوئى.

۲۲- قەزە سەرى ژنى مردو و شانە دەكرى و پاك پاك دەشۆرى و ئەگەر
بىۋىست بوو بکرى بەپەلکەو بەپشتى سەرىدا شۆر بکرىتەو.

۲۳- منالى لەبار چوو، دەشۆرى و كفن دەكرى و لەگۆرستان دەنىژرى،
نەگەر دەنگى لىۋە ھات، ياجوولەيەكى وای كرد كەنىشانەى ژيان بوو، ئەوا
نوپۇزى لەسەر دەكرى.

۲۴- ئەگەر پارچەيى لەمردو و جىابۆو، وەك دەستى، ياقاچى، ياسەرى، يا
دۆزراپەو، ئەو دەشۆرى و كفن دەكرى، واتە: دەپىچرى لەپارچەيەكەو دەو نوپۇزى
لەسەر دەكرى و لەگۆرستانى موسولمانان دەنىژرى. لەمەجمووعى پيشەوا
نەوھويدا، دەفەرمۇ:

لەشەرى (الجمال)، دەستى لەچنگى بالندەيى لەسەر شارى مەككە كەوتە
خوارمەو، بەئەنگۈستىلەكەيدا ناسىيانەو، كە دەستى عەبدولپەھمانى كۆرى
عتابى كۆرى ئوسەيد بوو، شۆردىان و كفنەيان كردو نوپۇزىان لەسەرى كرد، سەرى

ئىمامى حوسەينىش ەمرىبەكان بېرىن و شار بەشار دەيانگىرا، بېردىانە شام، دەلئىن: ئىستا لەمىصرە.

۲۵- جۇرى شەھىد زۇرن، دەگەنە چل جۇر، تەنيا شەھىدى جەنگى بېباومېران ناشۇرى و نوپۇزى لەسەر ناكىرى و بەجلە خويناوئەكانىمە دەنىژرى.
ئىمامى عومەر كەشەھىد كرا، لەمىجرابى مزگەوتەكەى پېغەمبەردا لەمەدىنە، لەجەنگا نەكوژرا، بەلكوو كابرەيكى ئىرانى مەجووسى بەنامەردى شەھىدى كرد، لەبەر ئەو ەم شۇرا ەم كفن كرا ەم نوپۇزى لەسەر كرا، ەمروا ئىمامى ەلى و ئىمامى عوسمانىش، شۇران و كفن كران و نوپۇزىان لەسەر كرا، گەرچى بەكوشتن كوژراون.

۲۶- مەرچە مردووشۇرمەكە موسولمان بى، عاقل بى، شىت نەبى، واباش و نايابە كە جىگەى متمانە بى و سىرقايم و زمان پاك بى و، دەم شىرو ەىابەرە نەبى، بەلكوو ئەمىندار و سىرپۇش بى.

۲۷- ئەگەر ژن مىردى خۇى شۇرد، يا پىاو ژنى خۇى شۇرد، دەبى كىسەيان لەدەستدا بى، ەمەتا دەسنوپۇزى مردوومەكە نەشكى.

۲۸- كەسى كەسى بكوژى، نابى بىشوات، نابى نوپۇزى لەسەر بىكات، يان بەشدارى لەناشتىدا بىكات، ديارە كە كەلەپوورىشى ئى وەرنەگىرى.

۲۹- نىت بۇ شۇردنى مردوو، بۇ نوپۇز كىردن لەسەرى مەرچە، لەسەرمەتەى دەستپىكىردن بەشۇردنى مردوومەكە ەپىوئىستە نىت بەئىنى، ئەومەندە بەسە. لەكاتى ئاوپىاكىردنى پاكدا، بلى: نىتەم ئەم مردوو دەشۇرم.

۳۰- لەھەندى ەالەتدا ەك سووتاندنى زۇر، يان پلىشانەو ەژىرتاىەى ئوتومبىلدا، مردوو ناشۇرى، بەلكوو تەيەموومى بۇ دەكرى، بەلام ئافەرت لەزمىستانىدا مردبى، يا لەبىنوپۇزىدا، دەشۇرى.

۳۱- پېۋېست بەگردنى نېنۇكى مردوو ناكات، ھەروا پېۋېست بەلابردنى مووى زىيادەى ھەندى شوپنى لەشى ناكات، وەك تاشىنى مووى بەرى و لابردنى مووى بىناخەلى و ھەرتاندىنى مووى بەرسمىلى، بەلام گردنیشيان ھەرام نىيە و دروستە.

۳۲- ئەو شتانەى كە لە مردووگە دىمگىتەو، وەك مووى بەدەم شانەگردنى قىزىو ھەلگەنرابى، يانينۇكى، باشى ئەومىيە بىرئە ناو كەنەكەى و لەگەلىدا بىنئىزىن، يا لەشۋىنىكا بشارىنەو، ئەگەر منالى، يا پىاوى خەتەنە نەكرابوو، سەحىيى گوتەكان ئەومىيە كە خەتەنە ناكى.

۳۳- سوننەتە بۇ كەسى مردوو بشوات، خوشى لەپاشا غوسلىكى تەواو بىكات و پاك پاك خۇى بشۇرى.

۳۴- مەۋى لەشپىس، يان زنى بىنۋىز، كە لە سوۋرى مانگانەدا بى دروستە مردوو بشۇرن، يان بەشدارى لەشۋردنىدا بىكەن، وەشتى وا ناباشى نىيە و قەيدى نىيە، بەلام سوننەتە مردوو شۇرو يارىدەدەمەكانى لەشيان پاك بى و دەسنىۋىزىان ھەبى.

۳۵- كاتى شۇردنى مردووگە تەواو بوو، بەخاۋلىيەك يان بەشتى تى وا، جەستەى وشك بىرئەتەو، ھەتا كەنەكە نەزاكى و پەكسەر كەن بىرى.

۳۶- موسولمان كەمەرد، بازۇر تاوانبارىش بوۋى، وەك ئەو ەمەقۇر بوۋى، يا داۋىنپىس بوۋى، يا خۇى كۈشتى، يا لەزىرى دارى ھەددا مردبى، يابكوزى و كوزرابىتەو لەتۇلەدا، يا ھەرتاۋانىكى گەورەى تى ئەنجام دابى، مادام ئەھلى قىبە بوو ە موسولمان دانراو ە جارى زەندىقى خۇى نەداو، موسولمانى لەم جۇرە، وەك موسولمانى باش، ئەمانەى دواۋەى بۇ دىمكى:

۱- دەشۇرى.

۲- كفن دىگىرى.

۳- نويىزى لەسەر دىگىرى.

۴- لە گۆرستانى موسولمانان دىنىيىرى.

۵- پرسەو سەرەخۇشى لەكەسوكارى دىگىرى.

۶- ژنەكەى ماتەم و پرسەى بۇ دائىنى، ئەگەر سكى نەبوو چوار مانگو دە شەو ماتەمى بۇ دىگىرى، ئەگەر ژنەكەى سكى ھەبوو: كام لەدانانى سىكەكەى و لەماوۋى چوار مانگو دە شەو، كە، زياتر بوو لەوى تريان ئەومندە ماتەمى بۇ دىگىرى.

۷- خىرو ئىسقات و ھەسەناتى تىرى بۇ دىگىرى، ھەج و ھەمرە و قوربانى بۇ دىگىرى، دوعا و نزاى باشى بۇ دىگىرى، باسى چاكەى دىگىرى، گوى لەخراپەى كەر دىگىرى. بەلكو كەسوكارى دىتوانن رۆزووى بۇ بگىرنەو، نويىزى بۇ قەزا بىكەنەو، سەردانى گۆرى بىكەن، وەك مەولەوى دىفەرموى:

پاستە نەمالى قەيىخى زۆر كىرد

بەلام چووزانى، نىمانى نەبرد؟

۸- دروست نىيە جىمىنيان پى بدىرى.

۹- دىبى باسى چاكەيان بىرى و باسى خراپەيان نەكىرى، مەگەر بەپىي ياسانامەى خودا، وەك كاتى شايەتى و شتى تىرى لەم بابەتە.

دىارە كە ئەم جۆرە سوننەتەنە كە لەم بىرگەيەدا باسما كىرد لەخالى (۱) وە ھەتا خالى (۹) بۇ مردووى باشى بى تاوان باشىرو شايانترن كەبۇيان بىرىن.

۳۷- سوننەتە بەشپەوى گىشتى، مردوو باش بى، يا خراپ، رىزى بگىرى، ھەروا رىزى كەسوكارى بگىرى و بەھىچ جۆرى نابى ھەستى زىندوو بەھوى

نەنگو خراپى مردووۋەكەيانەۋە پرووشىنرئو، باس نەكرئ بۇ كەس، وەنابى
لەم لايەنەۋە ھەستى كەسوكارى زامار بكرئ، يان ئابروويان پرووگىنرئ.

۳۸- كفن كردن فەرزى كىفايەيە، لەمالى مردووۋەكە دەكرئ ئەگەر مالى
ھەبوو، بەلام ئەگەر كەسى تىرىش بىكا دەبى، با ماللىشى ھەبى، سوننەتە كفن
بۇنى خۇشى پېۋە بكرئ و پاك بى، سوننەتە كفنكى تېروئەسەل بى، سوننەتە
رەنگى كفن سېى بى، گەرچى رەنگى تىرىش دەبى و دروستە، كفنەكە لەسى
پارچە كەمتر نەبى، زىادەرمۇ لەكفندا ناباشە، چونكە بەزوۋى دەبى بەخۇل.

۳۹- شەھىدى شەرى كافران كفن ناكرى، ھەر بەجلەخوئناۋىيەكە
خۇيەۋە دەنیزرئ و پەرسەى بۇ دائەنرئ و ژنەكەى ماتەمى بۇ دەگرئ، سەردانى
گۇرئ دەكرئ، نزاى باشى بۇ دەكرئ، خىرى بۇ دەكرئ، دروستە ھەج و ەمەرە
قوربانى و خەتمەى قورئانى بۇ بكرئ، وەك مردوۋى تىرى ئاسايى، چونكە ئەمانە
ھەموۋى كە بۇ مردوو دەكرئ لەرەخمەتى خودان، كەسىش بى نىياز نىيە
لەرەخمەتى خودا.

۴۰- مەرۇف كفننى ئامادە دابىنى بۇخۇى دەبى، بەلام وا باشە داى نەنى،
مەگەر كفنەكەى مووفەرك بى، يا جۇرە پىرۇزىيەكى ھەبى، فەرزە كە كفنەكەى
ھەلال بى، نابى ئاورىشم بى، زۇر كارى باشە مەرۇف جەند كفننى بكرئ و
لەمزگەوت، يا لەمالەۋەى دايان بى، ئەگەر كەسى مرد بەكارى بھىنى. واباشە
كفنەكە پاك و پوخت بى، بى شوبھەبى، قەۋى بى تەنكى وانەبى، كە جەستەى
مردووۋەكە لەژىريەۋە دياربى.

۴۱- لەكاتى ناچارىدا دروستە جەند مردوۋىيەك لەيەك كفنندا، كفن

بكرىن.

۴۲- راگهياندىنى پەيامى مەرگى كەسى، لەشەرعا ئەم دوو بېرىمى
لەبارمۇدە ھەيە:

۱/ دروست نىيە، لەسەر شىۋازى باۋى ناپەسەندى سەردەمى نەزانى.
پېشھاتنى ئىسلام، جارى مەرگى مردوو بىرى، كە ئەوان مەبەستىيان لەم جۆرە
جاردانە، شانازى و تۆلە سەندىن و شىۋەن گىپران و شتى تىرى وابوۋە، ومك
پىاھەلدان و لاۋاندنەۋەدە باسى نازايەتتى و شتى تىرى لەم بابەتەنە.

۲/ دروستە كە پەيامى مەرگى موسولمان، بە پەيۋەندىداران
راگەيمەنرى، بەھۋى ھۆكارمىكانى راگەياندىنەۋە، بەنيازى ئەۋەدى كە ئامادى رى و
رەسمى بەرپىكرىنى تەرمەكەين و بەشدارى لەنۆيژو ناشتندا بىكەن و، لەكاتى
قەۋمانى ئەو كارمىساتە دلتەزىنەدا، بىن بەھۋى مایەى ئارامى و كار ئاسانى و
بارسوۋكى و سەبوۋرى كەسوكارمەكى، ھەتا دەۋرىيان ئاۋەدان بى و دەۋرىيان چۆل
نەبى و ھەست بەبى كەسى و تەنپايى و غەربىي نەكەن.

پېغەمبەر خۆى (دروۋدى خوداى لەسەر بى) پەيامى مەرگى نەجاشى
پاشاى ھەبەشەى راگەياندى ھاۋەلانى خۆى بىرد بۆ نۆيژگاگە و لەۋى نۆيژى
ناديارى لەسەر نەجاشى كرد، كەناۋى ئەسحەمە بوو، كە ئەم جۆرە نۆيژە لەسەر
تەرمەكە ناكى، بەلكوۋ لەناديار دىكرى، پىنى دىگوتىرى (صلاة الغائب).

ھەروا پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) پەيامى مەرگىزىمىدى
كوپى حارىشە و جەغفەرو عەبدوللاى كوپى رەۋاحەى راگەياندى، كە لەغەزى
مۆتەدا شەھىد بوو بوون. {بىروانە: تاج/۴، زىنجىرە: ۱۰۰، ژمارە: ۴۶۴۰ + ۴۶۴۱}.

۴۳- بېرىارمىكانى نۆيژى مردوو:

۱- نوپۇزى مردوو فەرزى كىفايەيە، يەك كەس بىكا لەكۆل ھەموو دىمكەوئ، ئەگەر كەس نەيكا ھەموويان تاوانبارن، ھەموو فەرزى كىفايەيە ناوايە.

۲- بەيەك كەسپىش دېتەجى، بەلام سوننەتە بە جەماعەت دىمكەوئ.

۳- نوپۇزى مردوو بەتاك و بەجەماعەت دىمكەوئ.

۴- بەتاك، يا بەكۆمەل دروستە دووبارە بىرپەتەو، وەك ھاتووەكان بەرودوا نوپۇزى لەسەربىكەن، نوپۇز لەسەر تەرمى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەسەر ئەم شېومىيە بوو.

۵- نوپۇزى تەرم كاتى تايبەتتى بۇنىيە، لەھەموو كاتىكدا دىمكەوئ، بەلام واباشە بەقەستى لەكاتى ناباشى نوپۇزدا نەكەوئ.

۶- نوپۇزى تەرم لەمىزگەوت دىمكەوئ، بەلكوو واپەسەندە كە لەمىزگەوت بىر، چونكە لەھەموو روويەكەو مىزگەوت لەبارتەرەو رېگەو جېگەي ھەيەو مەوداى دەستونوپۇزگرتن زۆرتەرەو لەبەرنەو خەلكىكى زۆرتەر بەشدارى لەنوپۇزەكەدا دىمكەن، ھەروەك لەشوپۇنانى تىرىش دىمكەوئ، ھەروا لەسەر گۆرپىش دىمكەوئ.

۷- واباشە نوپۇز خوپنەكان لەچل كەس كەمىر نەبن.

۸- واباشە نوپۇز خوپنەكان لەكاتى جەماعەتدا لەسە رىز كەمىر نەبن، وە ھەموويان بۇى بېارپەنەو نزاى باشى بۇ بىكەن و تىكاى لەلاى خودا بۇ بىكەن كە لىي خۇش بى، خوا ياربى تىكاكەيان گىرا دىمەوئ.

۹- نوپۇزى مردوو بۇ رۇنىش دروستە، سوننەتە رۇنىش نوپۇز لەسەر تەرمى مردوو بىكا، وەك جەماعەتتى ئاساى رىزى رۇنان دىمكەوئە دوو، ئىتر تەرمەكە

ھى پياويى، يا ھى ژن بى، ھى مەھرەم بى، يا ھى نامەھرەم بى، جياوازى نىيە،
بۇ ھەردوو رەگەز سۈننەتە نوپۇزى لەسەر بىكەن.

۱۰- ھەموو مەرجەگانى نوپۇزى ئاسايى مەرجن بۇ نوپۇزى مردوويش،
وەك پاكى لەش و پۇشاك و جىگە و دەسنوپۇز و رووگردنە رووگە و پۇشىنى
شەرمگا و راوستان، ئەگەر تواناي راوستانى ھەبوو.

كۆمەللى لەزاناين دەفەرموون: نوپۇزى تەرم بەبى دەسنوپۇزىش دروستە.
۱۱- ئەگەر تەرمەكە پياو بوو پىش نوپۇز لەلای سەريەو ە رابووستى،
ئەگەر ژن بوو لەناومرەستيا بووستى، ديارە كەدەبى تەرمەكە، يا گۆرەكە
لەبەردەم نوپۇز خويىنەكانەو ە بى، دەورى ھەنگاوى لەمەلاگەو ە دووربى.

۱۲- لەكاتى نوپۇزکردندا تەرمەكە لەبەردەمدا دائەنرى، بەلام لەكاتى
نوپۇزى تەرمى نادياردا تەرمەكە لەھەر لايەكەو ە بى دەبى، مەرج نىيە كە تەرمە
ناديارمەكە ھەر لەرووى قىبلەو ە بى.

۱۳- ئەگەر چەند تەرمى ئامادە بوون، دروستە بەيەكجار نوپۇزبان لەسەر
بىرى، ئىستا لە مەككە و مەدىنە وايە، ھەموويان لەبەردەم مەلاگەو ە دائەنرىن و
لەپاش نوپۇزە فەرزەكان بەجەماعەت نوپۇزبان لەسەردەمىرى، ژن و پياو نوپۇزبان
لەسەردەمكەن، وادەبى ژمارەى نوپۇزكەرمكان لەچوار مليۇن تى پەردەمكا.

۱۴- چۆنىتىيى نوپۇزى مردوو:

آ- نىت فەرزە، نوپۇز خويىن بەرمو قىبلە لەپىشتى تەرمەكەو ە رادەووستى و
لەپاش مەلاگەو ە نىت دەھىنى و ئەللاھونەكبەرى يەكەم دەكاو لەگەل ھەموو
ئەللاھونەكبەرىكا، ھەردوو دەستى ھەتا ئاستى سەر شانەكانى بەرز دەكاتەو ە.
ئەگەر سوورمەتىش لەپاش فاتىجەو ە بخويىنى قەيدى نىيە. ئەوجا ئەللاھو
ئەكبەرى دوو ەم دەكا.

ب- له پاش ئه لّاهوئنه كبهري دووم سه لاوات له سر پيغه مبه ر بدا
(دروودی خودای له سر بئ) ئه و جا ئه لّاهوئنه كبهري سييه م بكات، له پاش
ئه لّاهوئنه كبهري سييه م نزای باش بؤ مردوو مكه و موسولمانان بكات و داوی
ليخوشبوونی بؤ بكاو ئه و جا ئه لّاهوئنه كبهري چواروم بكا.

ج- له پاش ئه لّاهوئنه كبهري چوارم واجبه به لای راستا سلاو بداته وه،
ومبه لای چه پيشا سوننه ته سلاو بداته وه.

۴۴- نويزی تهرمی ناديار (صَلَاةُ الْغَائِبِ) سوننه ته، وهك ئه وه كه سی
دمبیسئی مه لایه کی گه وره، له شوینی دوور مردوو، یا پاشایه کی دادپهروم
له ولاتی تر مهرگ بووه به میوانی، سوننه ته ئه وه كه سه، له لای خوینه وه نويزی
تهرمی نادياری له سه ربکا، وهك ئه وه نه جاشی له ولاتی حه به شه مرد، كه وا
له كیشومری ئه فریقیا، پیغه مبه ر له مه دینه نويزی نادياری له سه رکرد، كه
مه دینه ده كه ویته كیشومری ئاسیاوه، واباشه له کاتی وادا ماموستاكان له مزگهوت
له پاش نويزه فهرزهكان، نويزی تهرمی ناديار، له سر كه سایه تیبه موسولمانهكان
بكه ن، هه روا له کاتی روودانی کارمساتی وهك بوومه لهرزه و ته قینه وه و لافاوو
رووخاندا، كه له ناو کۆمه لگای موسولمان رووبدمن و خه لکیکی زۆری تیا دا
بکوژی.

۴۵- ئاماده ی شۆردن و کفن کردن و نويزکردن و به یکردن و ناشتنی تهرم،
سوننه تیکی گه ورمیه، زۆرجار له بهر هۆی تایبهت، ئه م جوړه شتانه كه ده کرین
بؤ مردوو دمبن به فهرز.

۴۶- رویشن له گه ل تهرما، به پیی حال، به پیی و به سواری دمبی، واباشه
پیاو چاكان له پيش تهرمه كه وه برۆن، ئه گه ر مه ودا هه بوو، هه موو كه سی
به شداری بكا له هه لگرتنی تهرمه كه دا، هه روا له هه لکه نندنی گۆره كه و له به خاك

سپاردنی تهرمه کهدا، سوننمه سوار لهدوای تهرمه وه بروات، کهسی لهباتی هه لکه ندنی قهبرمه که کری وهر بگری دمی، یا لهسمر کیله کانی شت بنووسی بهپاره دروسته، چونکه لهلای شافیهییهکان، گهرچی شتی وا ناباشه بهلام حهرام نییه، شتیش که حهرام نهی کردنی دروسته، بهلکوو شتی وای حهنه فییهکان مهکروو هیش نییه.

۴۷- لهکاتی تیپهر پوونی تهرما، ئەم خالانه باش و پهسەندنو کاری

شیرین:

۱- نرای خیری بۆ بکری، وهک ئەوه بلێ: خوا لێی خوش بی.

۲- ئەگەر هه‌لی دمگرت، مه‌دحی خیری بکاو شایه‌تی ئەوه‌ی بۆ بدا، که مرفیکی خوداناس بوو، زانایایه‌کی گه‌وره‌ بوو.

۳- کاتی چاوی به‌تهرمه‌که دمکه‌وی بلێ: {سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ} واته: پاکی و پیرۆزی و بی گهردی بۆ ئەو خودایه، که ههرگیز نامری، یا بلێ: {سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ}.

۴- له‌بهر تهرمه‌که هه‌لسی، هه‌تا تیپهر دمی.

۴۸- ناشتنی مردوو، وهک شۆردن و کفن کردن و نوێژ له‌سمر کردن، فهرزی کیفایه‌یه، له‌گۆرستان بنیژری باشتره، به‌لام له‌مالیشا دروسته تهرم بنیژری، چونکه پیغه‌مبه‌رو ئەبوبکرو عومه‌ر، له‌ماله‌که‌ی عایشه‌دا نیژراون، وا باشه مردوو له‌باشترین گۆرستان بنیژری، که‌پیاوچا‌کانی زۆر لی بی.

۴۹- سوننمه خزم و کهسوکار له‌یهک شویندا بنیژرین، ئەگەر مه‌ودا هه‌بوو له‌نزیک په‌کتریه‌وه بن باشتره.

۵۰- پیویسته هه‌موو مردووی، له‌گۆرپکی تایبه‌تیدا بنیژری، که‌سی تری له‌و گۆرپدا، له‌گه‌ڵ نه‌نیژری، به‌لام له‌کاتی ناچاریدا دروسته دوو که‌س، یا زیاتر،

لەيەك گۆردا بنیژرین، وەك كاتی شەپرو درمو داکەوتنی تاعوونو بوومەلەرزەو مەرگەساتی تر.

۵۱- گۆرمەکی دروستە مردوویەکی تری تیادا بنیژری؟ بۆنەم پرسە، ئەم دوو وەلامە ھەمە:

۱- ھەتا لەشی مردووی یەكەم ھەمووی دەرزی و دەبیتەو بەخۆل، نەگۆشت و نەئیسکی نامین، ئەو کاتە دروستە تەرمی تر لەو گۆردا بنیژریت.

۲- بەشی تر لەزانایانی مەزھەبی شافیعی دەفەرموون: لەم دوو حالەتەدا دروستە مردووی تازە لەگۆری کۆندا بنیژری:

آ- با مردووە کۆنەكە، بازئی ئیسك و پروسکیشی مابی، دروستە مردوویەکی تازە لەو گۆردا بنیژری و ئەو ئیسك و پروسکی مردووی یەكەمە، لەگۆشەییەکی گۆرمەكەدا، کۆبکریتەووە لەوئ دابنری و مردوویەکی تری تیادا بنیژری.

ب- لەکاتی ناچاریدا، ئەگەر مردووی یەكەم ئیسکی مابوو، لەگۆشەییەکی گۆرمەكەدا، دانەنری و مردووی دووھمی تیادا دەنیژری.

۵۲- دروستە لەشەودا مردووی بنیژری، بەلام لەزۆر روومەو بەشتر ئەومە کەمردووی بەرۆژ بنیژری.

۵۳- قوئی گۆر و اباشە قامەتی بی، ھی ژن تۆزی قوئری بی، ھەتا ناوکی قامەتی مەرفیش بی دەبی و دروستە.

۵۴- رۆیشتنی ژن لەگەڵ تەرمدا، مەگەر لەبەر ناچارى، دەنا ناباش و ناپەسەندە، گەرچی حەرام نییە. تەنانەت دروستە ژنان مردووی بنیژن، گەلی جار منالی لەبار دەچی، ژنان خۆیان لەناو خۆیاندا دەیشۆرن و کفنی دێکەن و نوێژی لەسەر دێکەن و دەینیژن، چونکە بیاوان لەمال نین و لەنیش و فەرمانن.

۵۵- کاتى تەرمى مردوو دائەھىلرئىتە ناو گۆرەكەيەو، واباشە پياوان دايەھىلئە ناوى، تەنانەت ئەگەر تەرمى ژنىش بى ھەروايە، دەبى كەسى تەرمى ژن دايەھىلئە ناو گۆرەكەي كە مەحرەمى بى، مەگەر لەبەر ناچارى نامەحرەم دايەھىلئە ناو گۆرەكەي.

سوننەتە لەو كاتەدا بلىن: {بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ}.

۵۶- بىويستە كاتى تەرمەكە لەناو گۆرەكەيدا دائەنرئ، ئەم چەند خالە رەچاو بكرئ:

۱- رووى بكرئە رووگە.

۲- لەسەر شانى راست بەرمو رووگە دابنرئ، ئەگەر لەسەر شانى چەپىش بەرمو قىبلە دابنرئ، ھەردەبى، بەلام پىچەوانەي چاكتەرەو خلاف الاولى يە. وا باشە پىش ئەو تەرمەكە دابنرئ لەناو گۆرەكەدا، تەختى گۆرەكە پاك بكرئەو، نەبادا پارچە بەردىكى تىزى تبادا بى، ئازارى تەنىشتى تەرمەكە بدا، چونكە ئەوئى ئازارى زىندوو بدا ئازارى مردوويش دەدا.

۳- بەتەختە بەردو شتى وا تەختەپۆش بكرئ و كون و درزمكانى بەگياو قورپو شتى وا بگيرئ و ئەوسا بەخۆلەكەي خۆي پر بكرئەو بەقەد بستى لەزەوييەكە بەرز بكرئەو.

۵- سوننەتە گۆرەكە، بەشتى نىشانە بكرئ، ھەتا كەسوگارى بىناسنەو سەردانى بكەن.

لە (عَوْنُ المَعْبُودِ) شەرحى (سُنُّ أَبِي دَاوُدَ) دا دەلئ: (مردوو مەكان خۆشيان لەناو خۆياندا، لەدەورو بەرى گۆرەكانياندا، دىنى و سەردانى يەكترى دەكەن و كۆرى دانىشتنى لى دەبەستن).

۶- نووسینی ناوی مردوو لەسەر گۆڤمکە، یانوو سینی شیئرو ئایەت و
 ھەدیث و شتی تر لەسەر گۆڤ، لەمەزھەبی شافعی و زۆرینە زانایاندا، کاری
 ناشایان و ناشایستە و ناباشە، بەلام ئەبو ھەنیفە، کەسەر مەزھەبە (رەحمەتی
 خودای ئی بێ) دەفەرموێ: (ئەم جۆرە شتانە دروستە لەسەر گۆڤ بنووسرێ و
 شتی وا ھەیدی نییە، بەبێ کەراھەت و ناباشی دروستن. وەبۆ ئەمە زۆر
 باشە، چونکە گۆڤستان وا گەورە بوو، دەلێ ئوقیانووسە، ناوی مردوو مەکی
 لەسەر نەنووسرێ، گۆڤمکە ناسریتەو.

۵۷- ئەم تەلقینە کەئیستا باو، لەلای مەزھەبی شافعی (رەحمەتی
 خودای ئی بێ و لەخاک و پای ئەم زاتە ھەشرو نەشر بکریین) کاری پەسەند و
 دروستە، لەبەر ئەم دوو ھۆیە:

۱- لەبەر کۆمەڵی فەرموودە، کەباز ئیکیان لە پەراوی (بلوغ المرام) دا، لەم
 ژمارانەدا (۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶) نووسراون.

۲- ئەم تەلقینە باو بوو، لەناو خەلکی شامدا، لەسەردەمی پیاوچاکانی
 شامەو، شتی وایپش شایانی ئەوھە کەچاوی ئی بکری و بکری بەسەرمەشق.

۵۸- تاقیکردنەوھێ ناو گۆڤ و پرسیار و وەلامی ناوگۆڤ، لەلایەنی دوو
 فریشتەو، بەناوی نەکیرو مۆنکەرەو، ھەقەو راستە، یەکسەر لەپاش ناشتنی
 تەرمەکە، کە مردوو مەکی دەوری چۆل بوو، ئەو تاقیکردنەوھە، ئەنجام دەدرێ،
 دوو فریشتە بەفەرمانی خودا دین بۆلای لەگۆڤمکەیدا دای دەنیشین و چەند
 پرسیارێکی گەریگی ئی دەکەن، وەك ئەوھ لێی دەپرسن: کەخودای تۆ کێیە؟
 پێغەمبەرت کێیە؟ ئایینت چییە...؟ لەگەڵ چەند پرسیارێکی تر، جا وەك لە
 فەرموودەدا دەفەرموێ: با لەپاش تەواو بوونی ناشتن، ئەم دوو شتە ئەنجام
 بدرێ:

۱- ئەوانەى لەمۆين، لەگەل مامۇستاي مەلادا، بەكولى دل بۇى بپارپنەو، لەسەر گۆرپمكەى تۆزى راپوستن و داواى لىبووردن و لىخۆشبونى لەخودا بۇ بكمەن و داواى ئەومى لەخودا بۇ بكمەن كە بەئاسانى بتوانى وەلامى شايانى پرسیارمکانى نەكىرو مونكەر بداتەو، دپارە كە ئەم خالى يەكەمە، لەتەلقیندا رینگ دەداتەو!

۲- لەپاش تەواو بوونى تەلقینەكە و بلاوہ لىكردى بپركەرانى تەرمەكە، يەك دووكەس لەلاى گۆرپمكە بپیننەو، تا دمورى سمعاتى، بەزىكرو يادى خوداوہ خۇيان خەرىك بكمەن، ھەتا مردوومكە بۆن دمگرى بەگۆرپمكەيەو و تۆزى ھۆشى دپتەو و خوى نامادە دمكا بۇ وەلامى پرسیارمکانى فرىشتەگان.

۵۹- گۆرەوشار ھەقە و راستە و لە فەرموودمى راست و دروستدا، باسى سام و شكۆى گۆرەوشار كراو، كەم كەس لىى رزگارى دمبى، واباشە لەپاش ناشتنى تەرمەكە بەتايبەتى نزاي ئەومى بۇ بكرى: كەخوای گەورە بەسۆزو مپەرمبانی خوى گۆرەو شارى بۇ سووك بكاو وەلامى فرىشتەگان بە باشى و بە ئاسانى بداتەو.

۶۰- دپنى و سەردانى گۆرى مردوو، بۇ پياو بەكۆى دەنگ سوننەتە، لەلاى ھەنەفییەگان بۇ ژنىش سوننەتە، بەمەرجى بەھۆى ئەو سەردانەو مەترسى ئازاومى رەوشتى نەبى، بەتايبەتى بۇ كەسوكارى مردوومكە زۆر سوننەتیکى گەورەيە كە سەردانى بكمەن، بەپىى شەرىعى خودا، وا باشە لەكاتى سەردانەكەدا، دپنىكەر ئەم خالانە رەچاو بكا، ھەتا سەردانەكەى، سوودى بۇ خۆشى و بۇ مردوومكەيش بەپىى شەرىع ھەبى:

۱- لەشى پاك بى و بەدەستى بە دەسنوئەو بەچى بۇ سەردانى گۆر، چونكە دەسنوئە بۇ خويندىنى نزاو پارانەو و دمورى قورئان سوننەتە. بەدەق

له (إعانة الطالبین) دا دمه‌رموی: (سوننه‌ته که‌دینیکمری گۆرستان دمنویژی هه‌بی).

۲- سلاو له‌دانیشتوانی هه‌موو گۆرپه‌کان بکا، کاتی دمه‌گاته سنووری گۆرستانه‌که. ئیمامی نه‌حمه‌د (رحمه‌تی خودای ئی بی) دمه‌رموی: (کاتی که‌گه‌یشتنه‌ ناو سنووری گۆرستان، سوورم‌تی فاتیه‌و سوورم‌تی (قل هو الله) و سوورم‌تی (قل أعوذ برب الفلق) و سوورم‌تی (قل أعوذ برب الناس) ی بخوینن و پاداش و خیرمه‌کیان ببه‌خشن به‌دانیشتوانی نه‌و گۆرستانه‌ پێیان دمه‌گات - إعانة الطالبین/۲، ص ۱۶۱).

نه‌وجا که دمه‌گاته لای مردوومه‌کی خوی سلاوی ئی بکا، وه‌خوی به‌هوی شیومی سلاوکردنه‌که‌یه‌وه‌ بناسین پێی، وه‌ک نه‌وه‌ نه‌گه‌ر مردوومه‌که‌ باوکی بوو، دینیکارمه‌که‌ بلی: سلاوت ئی بی نه‌ی باوکی به‌پێزم، نه‌گه‌ر کوری بوو، وه‌ ناوی کاوه‌ بوو، دینیکارمه‌که‌ بلی: سلاوی خوات ئی بی نه‌ی کاوه‌! نه‌ی کوری شیرینم، نه‌گه‌ر برای بوو، وه‌ناوی حاجی موحه‌مه‌دی حاجی فارس بوو، بلی: سلاوت ئی بی، نه‌ی حاجی موحه‌مه‌دی حاجی فارس، نه‌ی برای خوشه‌ویستم، نه‌گه‌ر مردوومه‌که‌ هاوسه‌ری بوو، وه‌ناوی حاجی زمکی بوو، بلی: سلاوت ئی بی، نه‌ی حاجی زمکی نه‌ی هاوسه‌ری به‌پێزم، سلاوت ئی بی نه‌ی عه‌لی، نه‌ی برای جوانه‌ مه‌رگم، سلاوت ئی بی، نه‌ی عایشه‌ نه‌ی خوشکی گه‌وره‌م، وه‌ به‌ناسایی له‌ گۆری مردوومه‌کی خوی نزیک بپێته‌وه‌، وه‌ک دانیشتنی دنیا‌یان که‌چۆن پێکه‌وه‌ له‌دو‌نیادا دادنیشتن، به‌لام نه‌گه‌ر قورئانی له‌سه‌ر خویند نه‌وه‌ باشترمه‌که‌ دابنیش، چونکه‌ قورئانخویندن جگه‌ له‌ناو نوێژدا به‌دانیشته‌وه‌ باشتره‌، وه‌کی تر دینیکه‌ر خوی سه‌رپشکه‌ له‌دانیشتن و له‌وه‌ستان و به‌را به‌ر رووی مردوومه‌کی له‌ناو گۆرپه‌که‌یدا.

ئىبنو عومەر (رمزى خودا لەخۆى و لەباوکى) كە دەچوو بۆ سەردانى

گۆرى پىغەمبەر و ھەردوو ھاوئەلەكەى، كە دىگەشتە لايان دىفەر موو:

۱- السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ = سلاو لەتۆ ئەى پىغەمبەرى خودا!

۲- السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ = سلاو لەتۆ ئەى ئەبوبەكر!

۳- السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتَاهُ = سلاو لەتۆ ئەى باوكى ئازىزو خۆشەويستە!

۴- ئەوجا نزاى باش بۆ مردوومكەى بكاو بۆى بپاىتەو و بەرابەر رووى

مردوومكە، لەم كاتەدا، يادانىشى، يا رابووستى، وەنزای باش بۆ خوشى بكا.

۵- ئەوئى كە دەلێن: كەسێ لەشەوى ھەينیدا، يان لەمانگى پەمەزاند

بەرى، لىپرسىنەوئى نىيە، ئەو قەسەىكى بى بەلگەىە دروست ئەوئىە

كەلىپرسىنەوئى لەگەڵ دەكرى، كەواتە باكەس بەقەسەى وا دەستەخەرۆ نەبى.

۶- چەند دەتوانى قورئان لەسەر گۆرمكە بخوینى و لەپاش خویندى

قورئانەكە، نزاى باش بۆ خۆى و بۆ موسولمانان و بۆ مردوومكەى خۆى و بۆ

ھەموو مردوومكانى گۆرستانەكە بكا، وەك ئەو بەلى: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلَهُمْ وَلَا

تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُمْ»: خودايە! لەئىمەيش و لەوانىش خۆشە.

لەپاداشى باشى بەجىھەننى مافى ئەم مردووانە لەسەرمان، بى بەشمان مەكەو،

لەپاش ئەوان تووشى ئازاوە و فەرتەنە و ئاشووبمان مەكە.

باشترین شت بۆ نەخویندەوار زىكرو يادى خودا و خویندى سوورمى

فاتىحە و سوورمى (قل ھو اللہ) يە، ئەگەر چەند جارىكيش دووبارمیان بكاتەو

زۆر باشە.

لەمەجمووعى نەوئەيدا دەفەر موئ:

{... وَيُسْتَحَبُّ أَنْ يَقْرَأَ (يعنى زائر القبر) مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ وَيَدْعُو لَهُمْ

عَقِبَهَا، نَصَّ عَلَيْهِ الشَّافِعِيُّ وَاتَّفَقَ عَلَيْهِ الْأَصْحَابُ}.

واته: سوننەتە بۇ كەسنى سەردانى گۆرستان بكا، چەندە بۇى دەكرى،
قورئانسان بۇ بخوئنى و لەپاشا نزاى باشيان بۇ بكات، ئەوجا دېنىكار كە
لەخوئندەكەى ئى بوويەو، پاداشەكەى ببەخشى پئيان، يا ببەخشى
بەمردوو مەكى خۇى، يا بەهەموويان.

۶- ئازارى مردوو دروست نىيە، كە ئەمەيش لەم چەند خالەدا، لەدواو،
رەنگ دەماتەو:

آ- شىلان و پئى لىنان و دانىشتن لەسەر گۆرەكەى.

ب- بېرىزى كردن بەگۆرەكەى، وەك ئەو پىسايى پيا بكرى، يان زبىل و
خاشاك لەسەر گۆرەكەى فرى بدرى، يان مىزو پىسايى پيا بكرى.
ج- شكاندىنى ئىسكى مردوو مەكە، وە زامار كردن و بېرىنى جەستەى، بەبى
هۆيەكى رەوا، تاوانىكى گەورمىە، هەروا ئەتكردنى، بەبېرىنى لووت و گوئ و لىو
لىو.

د- ئەومندە ھەيە، ئەوھى كە لەم سەردەمەدا ھەيە و پئى دەلئىن:
(تەشرىحى لەشى مردوو = توپكارى جەستەى مردوو) يان پئى دەگوترى: (نەقلى
ئەندامى مردوو = گواستەوھى ئەندامى مردوو بۇ زىندوو).

وەك چاندنى گورچىلە و دلى مردوو، لەجەستەى زىندوو يەكا، بۇ ھەندى
مەبەستى پزىشكى و كۆمەلايەتى و بۇ دۆزىنەوھى تاوان، زۆر لەزانا گەورەكانى
سەردەم، مۆلەتى شتى وادەمەن، لەگەل بەمەرج گرتنى مەرجى تايبەت، بۇ
ھەموو كردارىكى نەشتەرگەرى لەم بابەتە، چونكە ئەم جۆرە كردارانە
پەيوەندىيان بە بەرژەومەندى گشتىيەو ھەيە، لە ياسانامەى خودايشدا،
بەرژەومەندى گشتى پارىزراو، تەنەمت گەل جارى، كردارى توپكارىيەكە،

بەرژوموندى مردوومكەيشى واتىادا، وەك ئەوۋە بوختانى بۇ كراۋە، كىردارى تويكارىيەكە دىمى دەخا كە ئەو بوخاتە درۆيە.

ھ- شكاندى كىلى گۆر، كەشمە مۆلەتى ئەۋەى نەداۋە.

۷- شەرم كىردن لەمردو، مەۋف كە دەچى بۇ گۆرستان، دەبى بەرگىكى بەرپىزى شەرى بېۋىشى، وادانى، كە مردوومكان دەبىبىن. ھەزەتى عانىشە، كەھاسەرى پىغەمبەر بو، وەكچى ئەبۇبكرى سەدىق بو، دەفەرمۇ: (كاتى عومەرى كۆرى خەتاب لەگەل پىغەمبەر ئەبۇبكردا، لەھۇدەكەى مىندا نىئرا، نىتر بەبى پۇشىنى تەۋاۋى جەلەكانم نەچووم بۇ سەردانىان).

بۆيە عانىشە بەرگى تەۋۋاۋى پۇشىۋە، چۈنكە عومەر بىيانىيە، ئەو شەرمەى لەبىيانى دەكرى لەخۇيى ناكرى.

دىارە مەبەست لەبەرگى شەرى، ھەم بەرگى پىاۋە ھەم بەرگى ژنە، ھەرامە بۇ پىاۋ، كە دەچى بۇ سەردانى گۆرستان، ساعەتى ئالتوۋنى لەدەستدا بى، يان بەرگى ئاورىشى لەبەردا بى، يان مەۋف بە بەرگى بوۋك و زاۋاۋە بچى بۆسەر گۆرى مردوۋى خۇى!

۶۰- دروست كىردنى چەترە ھۇدەو مەزگەۋت، لەسەر گۆر دروست نىيە، بېۋىستە لەسەر لايەنى دەسەلات شتى ۋا قەبوۋل نەكا، ۋە ئەگەر شتى ۋا روۋى دا تىكى بدات، شتى ۋا بۇ خۇدى مردوومكەيش ناباشە، لەۋانەيە بىى بەھۇى ئازار بۆى، لەشىۋەى كفى ھەرام ۋ كفى ئاورىشم ۋەھايە.

۶۱- ھەلەستنى گۆر بەتەختەو بەردو بەقالبى كۆنكرىتى، ئەگەر زىادەرمۇ تىانەكرى، لەلەى كۆمەلئ لە زانىانى مەزھەبەكان دروستە، بەمەرچى بۇ ئەم جۆرە مەبەستە بى، لەبەر ئەۋە بى كە ھەلەمەرىتەۋەو مردوۋى تىدا نەنىئرى، چۈنكە ھىشتا كەسوكارى دىن بۇ سەردانى.

۶۲- ئەم جۆرە شتانەى دواۋە بۇ گۆپ سۈننەتن:

۱- لەپاش ناشتنى تەرمەكە و رېڭخستنى گۆپمكە بەتەۋاۋى كەمى ئاۋى لى
بېرژىنرى، دەپى ئاۋمكە پاك و سارد بى.

۲- وردە چەۋى لەسەر دابنرى، بەلام سۈتاندىنى دارى عوود و بخوور
لەسەر گۆپ زۆر ناباشە، چۈنكە ئاگر نىشانەى دۆزەخە.

۳- دوو كىلى بۇ بىرى، يەكى لەسەرىنى و يەكى لەپاينى و واباشە بەرد
بن.

۴- لەپاش ناشتن، ئەگەر كەمى گۈلاۋىش لەگۆپمكە بىرى، بۇ رىزى
فرىشتەكان، كارى دروستە، دەنا نا.

۵- رېزگرتنى گۆپ سۈننەتە، سەردانىكارى وادابىنى، كە دەچى بۇلاى،
لەكاتى ژيانىدا.

۶- دروستە رېحانە و نېرگزو گۈل و گىاى بۇنخۇشى تىرى تەر، لەسەر گۆپ
دابنرى، چۈنكە ھەتا تەراپىيان تىبابى، يادو زىكرى خودا دىكەن و بەۋە بارى
مردوۋمكە سوۋوك دەپى و گۆپمكەيان پى موۋفەپك و فەپدار دەپى.

ھەروەك دروستە، بۇ ھەمان مەبەست، رېحانە و نېرگزو گىا و گۈل،
لەسەر گۆپ بىنژرى، يان دارو درەخت و نەمام لەپال گۆپدا بىنژرىن، ۋەلەكاتى
ۋادا، ھەرامە بىردىنى ئەۋ گۈل و دارو نەمامانەى كە لەسەر گۆپ دانراون، يان
نېژراون، ھەتا ۋىك دەپن، بەلام دروستە بەرى دارى سەر گۆپ بخورى، ۋەك
بەرى دار توۋى لەگۆپستان نېژرابى.

۷- لە (إعانة الطالبين) دا دەفەرمۇئ:

۱- كەسى بۇ باوك و دايكى خراپ بووبى، لەپاش مەرگيان، نزاى زۇريان
بۇ بكا، خودا لىي خۇش دەبى و بەرۋەلەيەكى بەومفاو بەئەمەكدارى دادەنى
بۇيان.

۲- سەردانى گۆر و اباشە لە رۇزى ھەينىدا بى، چونكە ھەركەسى لەرۇزى
ھەينىدا، سەردانى گۆرى مردوو بكا، مردوو مەكا ئاگاي لىيەتى.

۳- ھەموو شەوى، گيانى مردوو دى بۇ ئاسمانى يەكەم و بەراپەر مائەكەى
خۇي رادەمەستى و داوا لەكەسوكارى دەكا، يەكە يەكە، كەيادى خىرى بكەن،
نزاى باشى بۇ بكەن، خىرى بۇ بكەن، سكالاي خالى خۇيان دەكەن و پىيان دەلەين:
رەحمەكمان پى بكەن، خودا رەحمتان پى بكا، پىش ئەوۋى كەئىومەش بىن
بۇلاى ئىمە.

۶۳- مردوو باش بى، يان خراپ بى، بەمەرچى لەسەر ئىسلامەتى
مردى و خۇي بە موسولمان دانابى، سوننەتە بەپىيى خال ئەمانەى بۇ بكرى:

۱- ئىسقاتى بۇ بكرى.

۲- قورىبانى بۇ بكرى.

۳- ھەج، يان ەمەرى بۇ كرى.

۴- لەبۇنەكانا، خىرو ھەسەناتى بۇ بكرى.

۵- ھەمىشە ناوى بەباشە بىرى.

۶- بەھىچ جۆرى، باسى خراپەى نەكرى، نەلەين: لەوۋەلاتر بىروا، ئارەقخۇر
بوو، ياقومارچى بوو، يادز بوو، يانويژنەكەر بوو، بەلگوو دەبى وادابىنەين، كە
ئەو مردووۋە برامانە، ياخشى ئىمانىمانە و تووشى كىشەيەكى گەورە بوو،
ئەومندەى دمتوانىن رزگارى بكەين، وەك ئەوۋە بلىين: لەخودا بەزىاد بى لەسەر
ئىمان مردووۋە، يان دراوسىيەكى بىۋەى بوو، يان رۇزى ھەينى، يامانگى

رەمەزانی بەنسیب بوو، یا لەو گۆرستانە پیرۆزەدا نیژراوە یاسو پاس بۆ خودا،
مال و منالی باشی ھەبە، خێرو چاکە ی بۆ دیمکەن، رەحمەت لەو داناو زانایە ی کە
دەفەر موی:

(من لەباتی ئەوێ لەعەتێ لەشەیتان بکەن، سلاواتی لەدیاری
پێغەمبەر دەدەم).

من دلتیام لەوێ: کە ھەبە عەرەمقخۆر بوو و لەسەر ئیمان مردوو،
ئەو مەندە خەلک لەپاش مەرگی، زەمیان کردوو، لەسەر عەرەمقخواردن، ئەو پاک
بۆتەو و غەیبەتکەرەکانی تووش بوون!! وەک لە فەرموودەدا، لەپێتاسە ی
موفلیسی ئۆمەتی پێغەمبەرەدا، باسی شتی واکراوە. بەمە دەلێن:
(نویژکەر کردی و نەرمقخۆر بردی!!)

روونکردنەو:

بریارە شەرعییەکانی نامە ی تەرم:

- ۱- سەردانی نەخۆش، سوننەتە، بەتایبەتی ئەگەر خەزم و ناسیاوو دراوسی
بێ، بابەدگار، یا بێ باوەریش بێ.
- ۲- واباشە سەردانەکە ماوە ی کەم بێ، نەبێ بەزەحمەت بۆ نەخۆشەکە و
بەھۆی گواستنەوێ نەخۆشی بۆ کەسێ تر.
- ۳- واباشە لەلای نەخۆش، یا لەلای مردوو، قسە ی باش و نەزای باش بکری، وە
ورە ی نەخۆشەکە بەرزەو بکری، وە نامۆزگاری خیری کە سوکاریان بکری.
- ۴- وتنی (لا إله إلا الله) لەلای نەخۆش لەسەر مەرگا، واباشە ھەول بدی،
کە ئەم وشە پیرۆزە دوا قسە ی بێ.
- ۵- لە سەر مەرگا، ئومیدی باش بە بەخششی خودا زۆر باشە، واباشە
نەخۆشەکە بەم شیوازە ئاراستە بکری.

۶- لەپاش مردن چاوی لیک بنری، بە چەرچەفی، یا شتی و تەرمەکەى

داببۆشری.

۷- سەبرو ئارام لەکاتی رووداوی ناخۆش و مردندا سوننەتە.

۸- منال مردن پاداشی گەورەى ھەمە.

۹- گریان بۆ مردوو، بەمبێ شین و شەپۆرو ناشوگرى کردن دروستە،

پێغەمبەر بۆ دایکى و بۆ ئیبراھیمی کۆرى گریاوە.

۱۰- ھەرمشە کردن لەشین و زارى و سینگ کوتان و جل درین.

۱۱- کەسێ راسپێرێ لەپاش مەرگی بۆیگرین، لەگۆرا سزا دەدری.

۱۲- شۆردن (غوسل)ى مردوو فەرزە، دەستوورى تايبەتى خۆى ھەمە، دەبێ

پیاو پیاو بشوات و ژن ژن.

۱۳- کفن کردن فەرزە، سوننەتە سبى بێ، لەسێ لۆ کەمتر نەبێ.

۱۴- واباشە تەرم زوو بەزوو بەرێ بکری، مەگەر لەبەر ھۆی.

۱۵- شۆینکەوتنى تەرم ھەتا ناشتن بۆ پیاو سوننەتە، بەلام بۆژن کەراھەتى

ھەمە، بەلام نادروست نییە.

۱۶- نوێژى تەرم فەرزی کیفایە، کردنى خێرىكى گەورمە.

۱۷- نزاو پارانەوہ بۆ مردوو سوننەتە، لەکاتی سەردانى گۆرمەکیدا

بەتايبەتى و لەکاتی ناوھێنانیدا، وەك: باوكم (بەرەحمەت بێ) ناوى حاجى

فارس ھەمە خان ھەسەن بوو.

۱۸- مردوو واباشە گۆرمەکەى دیارى بکری، تا کەسوکارمەکەى بیناسنەوہو

سەردانى بکەن و مردووى ترى خۆيانى لەنزیکەوہ بنیژن و نزاى بۆ بکەن.

۱۹- نوێژى تەرم لەسەر ھەموو مردوویەك دەکری، بەمەرجى بە

موسولمانەتى بەرێ، با لەژيانیدا خراب بووبێ، یاخۆى بکوژى، یا لەژێر دارى

هه‌دا بمرئ، یا له‌سەر داوینپییسی ره‌جهم کرابی، یا زۆل بی، یا له‌ژانیا سهر به‌م پارتە زه‌ندیقانه‌ بووبی، یا سهر به‌ مه‌زاهیبی دژه سوننه‌ بی، وه‌ک رافیزه‌و کاکه‌یی و شیعه‌ به‌هه‌موو تاقمه‌کانیا نه‌وه، نه‌وه‌ی نه‌هلی قیبله‌ بی، بۆ مه‌به‌ستی نوێزی تهرم به‌ موسولمان دانه‌نرئ.

۲۰- واباشمو سوننه‌ته نوێزی مردوو به‌ کۆمه‌ل بکری، جه‌ماعه‌ته‌که‌ی له‌سی ریز که‌متر نه‌بی، نه‌گهر چل که‌س یا زیاتر نوێزی له‌سهر بکه‌ن و تکه‌ی بۆ بکه‌ن، زۆر زۆر باشه‌.

۲۱- ناوه‌ینانی مردوو به‌ باشه‌ زۆر باشه‌، واباشه‌ باسی چاکه‌ی بکری و به‌خرابه‌ ناوی نه‌برئ.

۲۲- سوننه‌ته له‌گه‌ل تهرما، به‌پێ برۆن، مه‌گهر له‌بهر ناچار ی وه‌ک ئیستا، به‌لام له‌ گه‌رانه‌وه‌دا سوار بوون که‌راهه‌تی نییه‌.

۲۳- وا سوننه‌ته گۆر ساده‌ بی، گه‌چکاری نه‌کری، خانووی له‌سهر نه‌کری، گومه‌زی له‌سهر نه‌کری، جیگه‌ زۆر نه‌گري.

۲۴- له‌سهری دانه‌نیشی، پێی ئی نه‌نی، پیسی نه‌که‌ی، ریزی بگری، هه‌موو بی ریزییه‌ک به‌ گۆر و گۆرستان نادرسته‌.

۲۵- سه‌ردانی گۆر و گۆرستان سوننه‌ته، له‌کاتی سه‌ردانا سلاویان ئی ده‌کری، نه‌زای باشیان بۆ ده‌کری، زیکرو هورنایان له‌سهر بخوینرئ دروسته‌و کاریکی ناباش نییه‌.

۲۶- له‌کاتی نوێژکردنا، به‌قه‌ستی روو نه‌کریته‌ گۆر.

۲۷- له‌پاش مردن، خێرو خیرات بۆ مردوو دروسته‌، باسی ناوی جوانی بکری، دروسته‌و کاری باشه‌، دروسته‌ شتی بۆ وه‌قف بکری، وه‌ک بیرو ده‌ستاپرو پردو باخو هورنان.

۲۸- بېروانه ته جريدې بوخاری، بهرگی په که م، لاپهړه: ۱۷۳ هه تا لاپهړه: ۱۸۱.

نيوانی ژماره: ۲۱۶/۱۵۹ و ژماره: ۲۲۰/۱۶۱.

۲۹- له رياض الصالحيندا دمفهرموئ: نيمامی شافيعی (رمزای خودای لي بي)

دمفهرموئ: (له پاش ناشتن و اباش و په سنده، هندی قورثانی له سر بخوینري،

خو نه گهر ختمه يه کی قورثانی به ته وای له سر بکري، نه وه کاریکی زور

جوانه). {رياض/۲/۳۷۵، زنجیره: ۱۶۱، ژماره: ۹۴۶}.

۳۰- ناشتنی دارو گول و رووه ك له سر گور ناباش نییه، به لکوو له زور رووه وه

سوودی هه يه.

۱۲- کتاب الزکاة

نامه‌ی زهکات

۵۶۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسٍ أَوَاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسٍ ذَوْدٌ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسٍ أَوْسُقٌ صَدَقَةٌ) (الحديث ۱۴۰۵ - اطرافه فی: ۱۴۴۷، ۱۴۵۹، ۱۴۸۴). (۵۶۷)

ثمبو سه‌عیدی خودری (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر - دروودی خوای له‌سمر بی- فهرمووی: (زیو له پینج ئوقیه که‌متری بی زهکاتی لی ناکه‌وی، پینج ئوقیه دمکاته دوو سه‌د دره‌م، ژماره‌ی وشر له‌پینج وشر که‌متری بی زهکاتی لی ناکه‌وی، دانه‌ویله له پینج ویسقی که‌متری بی، زهکاتی لی ناکه‌وی). (تاج/۲/ ۱۵/ف/ ۴ + ل/ ۲۵/ف/ ۱).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

- ۱- پینج ووسقی دمکاته سه‌د صاع، به‌پێوانه‌ی کورده‌واری دمکاته نزیکه‌ی چل و پینج تهنه‌که.
- ۲- دره‌می شەش دانقه، ده دره‌م جهوت مسقاله، که‌واته: دوو سه‌د دره‌م دمکاته: سه‌دو چل مسقال.

(۲) باب: لا زكاة على المسلم في عبده وفرسه

كؤيله ونه سېو ماين زهكاتى ناكهوى

۵۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ، وَلَا فَرَسِهِ صَدَقَةٌ». {الحديث: ۲۲۷۰ = ۲۲۴۸. فم. تجريد/۲/۱۲۵، رقم: ۷۰۲ = ۱۴۶۳، ۱۴۶۴. أبو داود. زكاة: ۱۵۹۴، ۱۵۹۵. ترمذی. زكاة: ۶۲۸. نسائی. زكاة: ۲۴۶۶، ۲۴۶۷، ۲۴۶۸، ۲۴۶۹، ۲۴۷۰، ۲۴۷۱. ابن ماجه. زكاة: ۱۸۱۲. تحفة الأشراف: ۱۴۱۵۳} (۵۶۸)

نهبو هورميره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی خودای لهسهر بی) دمفهرمووی: (موسولمان لهم دوو شتهیدا زمکاتی لهسهر نییه: له ولاخی بهرزه دی داو، له کؤیلهیدا) واته: ماين و نهسپو کؤیله ژن بی، یا پیاو. بهمهرجی هی بازرگانی نهبن، زمکاتیان لی ناکهوى. {تاج/۲/۱۶، زنجیره: ۳، ژماره: ۱۱۹۰ چاپی چوارهم}.

(۳) باب: في تقديم الزكاة ومنعها

پېشخستنې زهكات، يا نه دانې زهكات

۵۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عُمَرَ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَقِيلَ: مَنَعَ ابْنُ جَمِيلٍ، وَخَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ وَالْعَبَّاسُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَنْ يَنْقِمُ ابْنَ جَمِيلٍ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ فَقِيرًا فَأَغْنَاهُ اللَّهُ، وَأَمَّا خَالِدٌ فَإِنَّكُمْ تَظْلِمُونَ خَالِدًا قَدْ اخْتَبَسَ أَذْرَاعَهُ وَأَعْتَادَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَمَّا الْعَبَّاسُ فَهِيَ عَلَى، وَمِثْلُهَا مَعَهَا». ثُمَّ قَالَ: «يَا عُمَرُ أَمَا شَعَرْتَ أَنَّ عَمَّ الرَّجُلِ صِنُو أَبِيهِ». {الحديث: ۲۲۷۴ = ۲۲۵۲. فم.

تجرید ۱۲۹/۲، رقم: ۷۰۶ = ۱۴۶۸. نسائی. زکاة: ۲۴۶۶. أبو داود. زکاة: ۱۶۲۳.
تحفة الأشراف: ۱۳۹۲۲: {۵۶۹}

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بی) عومەری نارد کردی بەسەرکاری سەر زمکات کە گۆی
بکاتەو، گوترا: ئیبنو جەمیل و خالیدی کۆری وەلیدو عەبباسی مامە
پێغەمبەر زمکاتەکیان نەداو. کە ئەم ھەواڵە درا بە پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بی) ھەرمووی: (ئیبنو جەمیل تۆلەئە ئەو دەستینی، کە لەپیش
ئیسلامبوونیدا ھەژار بوو، لەپیت و ھەری ئیسلامو، لە سایە خودا
پێغەمبەرەو ئیستا دەولەمەند بوو، واتە: ئەم کارە ئیبنو جەمیل ئەوپەری
سپڵەیی و پێنەزانییە، بەلام ئیو نەھەقی لەخالید دەکەن، چونکە ئەو تەنانت
زریەکە و چەک و تفاق جەنگی خۆی تەرخان (وقف) کردووە، لەرێگە
خودادا، ئیتر چۆن زمکات نادات، عەبباسی کۆری عەبدولوتتەلیبیش، کە ھەق
مامەئە منە، کە پێغەمبەری خودام، بەئێنتان دەدمەئە ئەو زمکاتە کە
لەسەرپەتە دەیدات، و ئەو مەندە تریش لەگەڵیدا دەبێ بەدات.
ئەوجا ھەرمووی: (ئەو عومەر! ئەو نازانی کە مامە پیاو لەجێ باوکیەتی؟).
{بۆ باسی ئیبنو جەمیل بڕوانە تەجرید ژمارە: ۷۰۶}.

پوونکردنەو:

۱- گەلی جار باسی کەس بەخراپە دەکری، لەپیش ئیسلام بوونی، وە
زۆر لەھاوڕێیانی پێغەمبەر دروودی خۆی لەسەر بی- بگرە ھەندیکیان ھەتا
ئەو دەمە کە ئیسلام بوون، دزایەتی ئیسلامیان کردووە، بەلام لەپاش

ئىسلامبوون يەكسەر گۇراون و لە دوژمنىكى سەرسەختەو بەدۇستىكى دىسۆزى ئىسلام.

۲- ھەروا جاروبار لەفەر موودمو شتى وادا، بەتايىبەت لەكاتى جەرح و تەعدىلدا، باسى خراپەى ھەندى گەس دەكرى، بگرە پىغەمبەر خۆى زەمى ھەندى گەسى كروو، وەك ئەو بەكابرايەكى فەرموو: (پىگەى پى بدن با بى بۆ لام، بەراستى كابرايەكى زۆر بەدە).

وەك لەم فەرموودمىش دا پىغەمبەر دروودى خۆى لەسەر بى- باسى خراپى ئىبنو جەمىل دەكا. دەبى لەم جۆرە شوپنا ئەدا ھەلوستى ئىمە جى بى؟ وەلام: كورت و پوخت دەبى ئىست لەكارمەدا بكەين، يەكسەر حوكمى ئەو كسە بەپى ئەو شوپنە نەدەين، بەلكو دەبى چاومروان بكەين، زانا گەورە پسپۆرەكان چىيان بىرپارداو لەو بارمىەو، ئىمەيش پەپرەوى بىرپارى ئەوان بكەين، تەنانەت ئەگەر زاناكان لەناوخۆياندا سەبارت بەوكەسە رايان جىاجىا بوو ئىمە سەرىشكىن راي كاميان بەهيزتر بوو، ئەو رايە دەكەين بە سەرمەشق.

با ئىبنو جەمىل بكەين بەنموونە بۆ ئەم بابەتە:

۱- قازى حوسەين رەحمەتى خوداى لى بى- دەلى: ناپاك (منافق) بود. بەقسەى ئەوبى گوايە ئەم ئايەتە: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ سَبَّارَةً بِهِ هَاتُوءَ عَسَقَهِلَانِى لَه ئىصابەدا ئەمە بە (إدعاء) دادەنى، وە دەفەرموى: (وا باوو ناسراو كە ئەم ئايەتە سەبارت بە ئەعلەبە هاتووە).

۲- موھەللەب رەحمەتى خوداى لى بى- دەفەرموى: (ئىبنو جەمىل ناپاك بوو، لەبەرئەو زەكاتى ئەدا، بەلام كاتى خودا داواى تەوبەى لىكرد بەم ئايەتە:

﴿وَمَا نَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ﴾

التوبة: ۷۴ ﴿

ئيبینوجه میل گوتی: په رومردگارم داوای توبه و په شیمانیم لیدهکا، ئیتر توبه ی کردو مسولمانیکې جوانی لی دمرچوو.

۳- شیخی عهینی دمفه رموی: (ئم فهرمایشته ی پیغه مبه ر - دروودی خوای له سهر بی- دوو پات کردنه وهی مه دحه له شیوهی زهم دا). عه سقه لانیش هه روا دمفه رموی.

۴- پیشه وانه وهی - پمزاو په حمه تی خودای لی بی- پشتگیری ئیبن قه صار دهکا، که داستانه که دمپرئ به سهر نه دانی خیری سوننه تداو ده لی: (گومانی نه وه نابری به هاوړپیانې پیغه مبه ر که فهرز جیبه جی نه که ن).

که واته: کورت و پوخت: زوړینه ی فهرمایشته گان له بهرژومندی ئیبنو جه میله، له بهرئ وه بهر ئم فهرموودمیه ده که وی: (باسی چاکه ی مردووتان بکه ن و باسی خراپه یان مه که ن). پمزاو په حمه تی خودا له ئیبنوجه میل بی.

(۴) باب: زكاة الفطر على المسلمين من التمر والشعير

سهر فیتره له خورماو جویش ده دری

۵۷۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَرَضَ زَكَاةَ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ عَلَى النَّاسِ: صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ، ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ. {الحديث: ۲۲۷۵ = ۲۲۵۳ فم. تجرید ۱۵۴/۲، رقم: ۷۲۵ = ۱۵۰۳، ۱۵۰۴، ۱۵۰۷، ۱۵۰۹، ۱۵۱۱، ۱۵۱۲.

أبو داود. زكاة: ۱۶۱۱. ترمذی. زكاة: ۶۷۶. نسائی. زكاة: ۲۵۰۱. ابن ماجه. زكاة: {۱۸۲۶}: (۵۷۰)

عبداللّٰی كورپی عومەر (رمزای خودایان لی بئی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئی) مهنی خورما، یا مهنی جو، سهرفتری دانا: لهسهر ههموو موسولمانی، نیتز کویله بئی، یا نازادبی، نیرینه بئی، یا میینه بئی، گهورمبی، یا بجووک) له تهجریدی بوخاریدا نه مهی پتره، وه فهرمانیشی کرد: که له پیش نه وودا مهردوم برؤن بو نوئیزی جهژن، سهرفتره که بدهن. واته: واباشه که سهرفتره نه که ویتته دوی نوئیزی جهژن، به لگوو له پیشتر بدری). {تاج/۲/۳۶، زنجیره: ۱۵، ژماره: ۱۲۳۰}.

۵۷۱- عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ أَمَرَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِزَكَاةِ الْفِطْرِ ، صَاعًا مِنْ تَمْرٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ . قَالَ عَبْدُ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فَجَعَلَ النَّاسُ عِدْلَهُ مُدَّيْنِ مِنْ حِنْطَةٍ. (۵۷۱)

عبداللّٰی كورپی عومەر (رمزای خودا له خوئی و له باوکی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئی) لهسهردهمی خویدا، فهرمانی کرد، که سهرفتره بدری، سهرفتری یه کهس مهنی خورما بوو، یان مهنی جو بوو، جا له پاش پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئی) خه لکه که بهر اهر به مهنی جو. یان مهنی خورما، دوو مودد گهنمیان دهدا.

۵۷۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نُخْرِجُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ

(۵۷۰) تجرید/۲، ژماره: ۷۲۵ = ۱۵۰۳، مسلم: ۹۸۴ - مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۵۲۰ = ۲۳۷۵

شیخا.

(۵۷۱) بخاری. زکاه: ۱۵۱۱، مسلم: ۲۳۷۷.

تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ إِقِطٍ أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ. وَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: وَكَانَ طَعَامُنَا الشَّعِيرُ
وَالزَّبِيبُ وَالْأَقِطُ وَالتَّمْرُ. (الحديث ۱۵۰۶). (۵۷۳)

ئەبوسەئیدی خودری (رمزای خوای لی بی) دەفەر مووی: لەسەر دەمی
پێغەمبەر خۆیدا دروودی خوای لەسەر بی- مەنێ خۆراکمان دەدا لەباتی
سەرفەرە، وەک: مەنێ خورما، یامەنێ جۆ، یامەنێ میووز، یامەنێ کەشک
(تاج/۲/۳۵ ز - ۱۵ - ش/د/ت/ن).

۵۷۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا نُخْرِجُ إِذْ كَانَ فِينَا
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَكَاةَ الْفِطْرِ عَنْ كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ، حُرٍّ أَوْ مَمْلُوكٍ،
صَاعًا مِنْ طَعَامٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ أَقِطٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا
مِنْ زَبِيبٍ، فَلَمْ نَزَلْ نُخْرِجُهُ حَتَّى قَدِمَ عَلَيْنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ، حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا،
فَكَلَّمَ النَّاسَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَكَانَ فِيمَا كَلَّمَ فِيهِ النَّاسَ أَنْ قَالَ: إِنِّي أَرَى أَنَّ مَدِينَتَيْنِ مِنَ
سَمَاءِ الشَّامِ، تَعْدِلُ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، فَأَخَذَ النَّاسُ بِذَلِكَ. قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَأَمَّا أَنَا فَلَا
أَزَالُ أُخْرِجُهُ كَمَا كُنْتُ أُخْرِجُهُ أَبَدًا مَا عِشْتُ. {الحديث: ۲۲۸۱ = ۲۲۵۹ فتح الملهم.
تجريد/۲، لایسەر: ۱۵۴، رقم: ۷۲۶ = ۱۵۰۸، ۱۵۱۰. أبو داود. زكاة:
۱۶۱۶. ترمذی. زكاة: ۶۷۳. نسائی. زكاة: ۲۵۱۰. ابن ماجه. زكاة: ۱۸۲۹} : (۵۷۳)

ئەبو سەئیدی خودری (رمزای خودای لی بی) فەر مووی: لەسەر دەمی
پێغەمبەر خۆیدا (دروودی خودای لەسەر بی) سەرفەرەمان بەم شیۆمیە دەدا،
لەبری هەموو سەری، بچووک بی، یا گەورە، نازادبی، یا کۆیلە، لەبری هەر سەری
لەمانە، مەنێ خۆراکمان لەباتی سەرفەرە دەدا، وەک مەنێ کەشک، یا مەنێ جۆ،

(۵۷۳) تجريد/۲، ژماره: ۷۲۶ = ۱۵۰۶، مسلم: ۹۸۵ = ۲۲۸۰.

(۵۷۳) تجريد/۲، ژماره: ۷۲۵ = ۱۵۰۳، ۱۵۰۴، مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۵۲۰ = ۲۲۷۵ - محمد

نئیر خەلکیش رەفتاریان بەم قسەیی ئەوکرد، ئەبو سەعید دمیفەر موو:
 بەلام من بەش بەحالی خۆم، هەتا ماوم، هەروەك جارێ مەن (صاع) ئی دەدەم بە
 سەر فەرە، لەهەموو جوۆرە خۆراکی). {تاج/۲، لاپەرە: ۳۷، زنجیرە: ۱۵، ژمارە:
 ۱۳۳۱}.

به‌پښې فہرمایشتی ماموستان مه لا عہدولکهریمی بیارہ، (رحمہتی خودای
لی بی)، پینج ولسق دہکاتہ سی سہد صاع، به‌پیوانہی کوردہواری دہکاتہ نزیکہی
چلو پینج تہنہکہ (شہریعتی نیسلام، بهرگی یہکہم، لاپہرہ: ۲۲۲).

۵ پمٹل $\frac{1}{3} = \frac{16}{3} - \frac{4}{3} \times \frac{4}{1} = 1 \frac{1}{3} \times 4$

له‌لای جه‌نه‌فیه‌کان و هاورا‌کانیان صاع دم‌کاته: $۴ \times ۲ = ۸$ رمتل.

ھەروا مامۇستاي بيارە دەفەرمۇي: (بزانن ھەرگەسى لەبەر پىرى، نەتوانى بەرۋۇزوو بى... واجبە لەجىياتىي رۇۋزووى ھەر رۇۋزى (مُد) يەنى مشتىك، قووت بدا بە فەقىرىك (شەرىعەتى ئىسلام، بەرگى يەكەم، لاپەرە: ۲۵۲ باسى رۇۋزووى مانگى رەمەزانى پىرۋز).

لە (سُبُلُ السَّلَام شرحُ بلوغ المرام) يشدا دەفەرمۇي: (مودد) پىر بە ھەردوو لەبى دەستە، كە بنووسىنرېن بەيەكەو، كە نە بنووقىنرېن و نە پانىش بىكرېنەو).

لە مونجىدىشدا دەلى: مودد نىزىكەى ھەژدە لىترە، بە لىترى أفرنجى. گوتەى پوخت: (صاع و مەن و موددو مشتو ربەو تەغارو رەتل و لىتر) جۇرېكن لە ئامىرى پىوان و كىشان، جا چ خۇيان، وەج وەرگەپراويان، جۇرە فەرقو جىاوازيبەك، لەنىوان واتاى شەرىو واتاى زمانىيانا ھەيە، گەرچى لەزۇريانا وەجھە تەسەببە رەچاوكراو، لەنىوان واتاى زمانى و زاراومىياندا.

(۶) باب: إثم مانع الزكاة

تۆلەى تاوانى زەكاتنەدەر

۵۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « الْخَيْلُ لِثَلَاثَةِ لِرَجُلٍ أَجْرٌ ، وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ ، وَعَلَى رَجُلٍ وَزْرٌ ، فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَبَّطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، فَأَطَالَ فِي مَرْجٍ أَوْ رَوْضَةٍ ، فَمَا أَصَابَتْ فِي طِيلِهَا ذَلِكَ مِنَ الْمَرْجِ أَوْ الرِّوْضَةِ كَانَتْ لَهُ حَسَنَاتٍ ، وَلَوْ أَنَّهَا قَطَعَتْ طِيلَهَا فَاسْتَنْتَ شَرْفًا أَوْ شَرْفَيْنِ كَانَتْ أَرْوَأُهَا وَآثَارُهَا حَسَنَاتٍ لَهُ ، وَلَوْ أَنَّهَا مَرَّتْ بِنَهْرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَمْ يُرِدْ أَنْ يَسْقِيَهَا كَانَ ذَلِكَ حَسَنَاتٍ لَهُ ، وَرَجُلٌ رَبَّطَهَا فَخَرًّا وَرِثَاءً وَنَوَاءً لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فَهِيَ وَزْرٌ عَلَى ذَلِكَ » . وَسُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الْخُمْرِ ،

فَقَالَ « مَا أُنْزِلَ عَلَىٰ فِيهَا إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْجَامِعَةُ الْفَادَةُ (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ) » (٥٧٤)

ثمّ دهمى فهرموودهى ژماره (٥٠٧) له (مختصر صحيح مسلم) دا، بووونكر دندهى ئهه بابته ئهه دهمه راگويزدمكهين:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيَكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فَيُرَى سَبِيلُهُ، إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَا إِبْلَ؟ قَالَ: « وَلَا صَاحِبُ إِبِلٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، وَمِنْ حَقِّهَا حَلْبُهَا يَوْمَ وَرْدِهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بَطَّحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٍ، أَوْفَرَ مَا كَانَتْ، لَا يَفْقَدُ فَصِيلًا وَاحِدًا مِنْهَا، تَطَّوُّهُ بِأَخْفَافِهَا، وَتَعَضُّهُ بِأَفْوَاهِهَا، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أُولَاهَا، رُدَّ عَلَيْهِ أُخْرَاهَا، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيُرَى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: فَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ؟ قَالَ: « وَلَا صَاحِبُ بَقَرٍ وَلَا غَنَمٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بَطَّحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٍ، لَا يَفْقَدُ مِنْهَا شَيْئًا لَيْسَ فِيهَا عَقْصَاءٌ، وَلَا جُلْحَاءٌ وَلَا عَضْبَاءٌ، تَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا وَتَطَّوُّهُ بِأُظْلَافِهَا، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أُولَاهَا رُدَّ عَلَيْهِ أُخْرَاهَا فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيُرَى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَالْخَيْلُ؟ قَالَ: « الْخَيْلُ ثَلَاثَةٌ: هِيَ لِرَجُلٍ وَزَرٌّ، وَهِيَ لِرَجُلٍ سِتْرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ أَجْرٌ، فَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ وَزَرٌّ، فَرجُلٌ رَيْطُهَا رِيَاءٌ وَفَخْرًا وَنَوَاءٌ عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَهِيَ لَهُ وَزَرٌّ، وَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ سِتْرٌ، فَرجُلٌ

رَبَّطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي ظُهُورِهَا وَلَا رِقَابِهَا، فَهِيَ لَهُ سِتْرٌ، وَأَمَّا
الَّتِي هِيَ لَهُ أَجْرٌ، فَرَجُلٌ رَبَّطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فِي مَرْجٍ وَرَوْضَةٍ فَمَا أَكَلَتْ
مِنْ ذَلِكَ الْمَرْجِ أَوْ الرَّوْضَةِ، مِنْ شَيْءٍ إِلَّا كُتِبَ لَهُ عَدَدُ مَا أَكَلَتْ حَسَنَاتٍ، وَكُتِبَ لَهُ
عَدَدُ أَرْوَائِهَا وَأَبْوَالِهَا حَسَنَاتٌ وَلَا تَقْطَعُ طَوْلُهَا فَاسْتَنْتَ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ، إِلَّا كُتِبَ اللَّهُ
لَهُ عَدَدُ آثَارِهَا وَأَرْوَائِهَا حَسَنَاتٍ، وَلَا مَرَبَهَا صَاحِبُهَا عَلَى نَهْرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَا يُرِيدُ
أَنْ يَسْقِيَهَا إِلَّا كُتِبَ اللَّهُ لَهُ عَدَدُ مَا شَرِبَتْ حَسَنَاتٍ. «. قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: فَالْحُمْرُ؟
قَالَ: « مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ فِي الْحُمْرِ شَيْءٌ إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْفَادَةُ الْجَامِعَةُ: (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ). {الحديث: ۲۲۸۷ = ۲۲۶۵ فم.
تجريد/۲/۹۵، رقم: ۶۷۰ = ۱۴۰۲، ۲۳۷۸، ۳۰۷۳، ۹۶۵۸ + ۱۰۴۲ = ۲۳۷۱،
۲۸۶۰، ۳۶۴۶، ۴۹۶۲، ۴۹۶۳، ۷۳۵۶. نسانى. خيل: ۳۵۶۵. تحفة الأشراف:
: {۱۲۳۱۶

نهبو هورميره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغممبهر (دروودی
خودای لهسهر بی) دمفهرموی: (ئهوکهسهی خاومنی زیپرو زیوبی و زهکاتی لی
دمرنهکا، لهروژی قیامهتدا، ئهو زیپرو زیوه سوور دمکریتهوه، لهناو ناگری
دۆزهخا، تادمبی بهیهک پلیت و یهک پارچه ناگری سوور، ئهوجا تهنیشتی و
ناوجهوانی و پشتی و ههموو لهشی تری پیی داخ دمکری، ههموو جارئ کهسارد
دمبیتهوه، سهرلهنوئ سوور سووری دمکهنهوه بووی و دیسان وای لی دمکهنهوه،
ئیتر لهو روژمدا که پهنجا ههزار سال درپژه، ئهو کابرایه ئهمه حالیهتی، ههتا
دادگایی بهندهکان لهناو خوئیانا له دادگای خودادا تهواو دمبی، ئهوجا ریگهی
خوی پی نیشان دهرئ، سا یا بو بهههشت، یا بو دۆزهخ.

گوترا: ئهی پیغممههری خودا! ئهی برپاری وشر چییه؟! فهرمووی: (وه
ئهوهی کهخاومنی وشر بیو، مافی مافدارانی لی نهادات که یهکی لهو مافانهی که

لەوشتردا ھەن ئەومىيە: ئەو رۆژەى كە وشترەكە دىمبەن بۇ سەرنائو و ئاو دىدرى و دىدوشرى، لەو شىرەى ئەو رۆژمىشدا، مافى ھەزارانى واتىادا، وەك خەرمائوئەى خەرمانى دانەوئەى، ئەو خاومەن وشترەى كە مافى مافدارانى ئى نەدا، لەرۆژى قىامەتدا، لە دىشتىكى كركاى كركدا، لەسەردەم، رايەدخەن بۇ ئەو وشترانە، وە تابلىت زل زل و فىلەتەن و قەبەن و، يەك پارىنەشيان كەم نىيە، ئىتر ئەوانىش بەپى دىشىلن و، بەدەم دىگەزن و قەپى ئى دىگرن، گشت جارى كەدوايەكەيان بەسەرىدا تىدەپەرى، دىسانەو بەرايەكەيان دىگىرنەو بەسەرى، ئىتر ئەمە ھالىەتى لەو رۆژەدا كە پەنجا ھەزار سال درىژە، ھەتا دادگايى و دادپرسى نىوان بەندەكان تەواو دىمى، ئەوجا رىگەى خۆى پىشان دىدرى، سايا بۇ بەھەشت يا بۇ دۆزەخ.

گوتر: ئەى پىغەمەرى خودا! ئەى رەشە و لاخ و مەرو بزن؟!

فەرمووى: (و ئەو ئەو خاومەنى رەشە و لاخ و مەرو بزن بى، مافى ھەزارانى ئى نەداو زەكاتى شەرعىيان ئى دىرنەكا، لەرۆژى ژىنەو، لە قىامەتدا، لە دىشتىكى كركاى كركا، لەسەردەم بۇيان تەخت دىكرى، ئەو ئازەلە لەو كاتەدا، نە تافە يەككىيان كەمە، نە شاخ بادراوئىكان واتىادا، نە كۆلى، نە شاخ شكاوئ، بەلكو ھەموو زرت و زىت و بز و ئامادەن بۇ شەپە شوق و قوچ وەشانەن، ئىتر بەشاخ دىدەنە بەرقوچ و، بەسەم گىرەى دىكەن، گشت جارى كەدوايەكەيان بەسەرىدا تىدەپەرى، دىسانەو بەرايەكەيان دىگىرنەو بەسەرى، ئىتر ئەمە ھالىەتى لەو رۆژەدا كە پەنجا ھەزار سال درىژە، ھەتا مەھكەمەى نىوان بەندەكان تەواو دىمى، ئەوجا رىگەى خۆى پى پىشان دىدرى، جايا بۇ دۆزەخ، يا بۇ بەھەشت.

گوترا: ئەى پېغمەمەرى خودا! ئەوا بېرىار (حوكم)ى زېړو زىوو وشىرو
 رمشە ولاخ و بزىن و مەرمەن زانى، ئەى بېرىارى ولاخى بەرزە چىيە و چۆنە!
 فەرمووى: (ولاخى بەرزە سى جۆرە: بۆ ھەندى پياو مايە شەرە، بۆ
 ھەندى پياو پەردە داپۆشەرە، بۆ ھەندى پياويش مايە پاداش و خېرە، مايە
 تاوان و شەرە بۆ كەسى كە رايدەگرى بۆ رىاو چاوە و خۆنەندى و شانازى كردى و
 ھەروا بۆ دوزمنايەتى و دزايەتى گەلى ئىسلام و لەدزى موسولمانان بەكارى
 دەھىنى!

پەردە و تارايەكى داپۆشەرىشە بۆ ئەو پياوەى كە لەرېگەى خودادا
 رايدەگرى و بۆ روو سوورى ھەردوو جىھان، كارو كەسابەتى پېوھ دەكاو، ئەو
 مافەى كەخودا لەسەر ئەو ولاخەى داناو، كە برىتتيە لە خەباتگېران لەسەر
 پشتى، ئەو مافە فەرامۆش ناكە، لەكاتى خۆيدا ئاوو ئالىكى دەدا، وچانى دەدا،
 ناپرەتتىنى، مايەى پاداشى باش و خېرى زۆرىشە بۆ ئەو پياوەى كە رايدەگرى، بۆ
 غەزاكردى و تىكۆشان لەبەر رەزاي خودا، بۆ بەرزەوھەندى گەلى ئىسلام، لە
 مېرگىكەدا، يا لەمېرغوزارىكا دەمبەستتتەو، ئىتر ئەو ولاخە ھەرچى بخوات لەو
 مېرگو مېرغوزارەو، چەندە لەو لەومرە بلەومرې، بە ژمارەى ئەو چاكە و
 خېرو خېرات بۆ خاومەنەكەى دەنووسرى، تەنەت ئەگەر مەربەندەكەى
 بېسىنى، يان پەتو گورىسەكەى بېچرېنى، وە سەرى دوو سەر غارىكاو، باى بالى
 خۆى بداو، يارى و تەراتىن بكەو، تەنەت ئەگەر بەبى سوارەكەيشى تەراتىن
 بكە، ھەتا لەكاتى وايشدا خودا بە ژمارەى شوین سەو بە ژمارەى تەرس و
 مېزەكەى، چاكە و خېر بۆ خاومەنەكەى دەنووسرى.

گريمان خاومنهكهی بهسەر ئاویكا بردی، نیازی ئەومیشی نەبی كە ئاوی
بدا، بەلام وڵاخهكە لە خۆیهوه دەمی نایه ئاومكهوهو لێی خواردوه، ئەوه بهقهه
ژمارەى ئەو ئاوهى كهدهیخواتهوه چاكەى بۆ دهنوووسى.

گوتر: قوربان! ئەى بریارى شەرع، سەبارمت بە گویدریژ چیه؟ فەرمووی
(دروودی خودای لەسەر بێ): (لەبارەى گویدریژموه هیچ سرووشیکم بەتایبەتى
بۆ نەهاتوه، تەنیا ئەم نایەتە دانسقەو كەم هاوتایە نەبی، كە كۆگیرەو تیکرا
گشت جوړه خێرو چاكهیهك، كەم و زۆر، دەگریتهوه، كە دەفەرموی: {فَمَنْ يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ} (۷) {وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ} (۸) - زلزله - ۷/۹۹ -
۸}. واتە: هەركەسێ بهقهی سەنگی تۆسقالێ چاكەى كردبێ، پاداشە باشەكەى
ومردەگرێ، هەروا هەركەسێ بهقهی سەنگی تۆسقالێ خراپەى كردبێ،
پاداشتەكەى ومردەگرێ). {ریاض/۳، زنجیره: ۲۱۶، ژماره: ۱۲۱۴ + تاج/۴ چاپی
چوارەم، ژماره: ۴۳۹۴}.

(۸) باب: تغلیظ عقوبه من لا یؤدی الزکاة

سەختی تۆلەى كەسى زەكات نەدات

۵۷۵- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضی الله عنه) قَالَ: انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ جَالِسٌ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، فَلَمَّا رَأَنِي قَالَ: «الْأَخْسَرُونَ رَبَّ الْكَعْبَةِ». قَالَ: فَجِئْتُ حَتَّى جَلَسْتُ، فَلَمْ أَتَقَارَّ أَنْ قُمْتُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فِذَاكَ أَبِي وَأُمِّي مَنْ هُم؟ قَالَ: «هُمُ الْكَثْرُونَ أَمْوَالًا، إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا (مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ) وَقَلِيلٌ مَا هُمْ، مَا مِنْ صَاحِبٍ إِبِلٍ وَلَا بَقَرٍ وَلَا غَنَمٍ، لَا يُؤَدِّي زَكَاتَهَا، إِلَّا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْظَمَ مَا كَانَتْ وَأَسْمَنَهُ، تَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا وَتَطْوِيهَا بِأَظْلَافِهَا كُلَّمَا نَفِدَتْ أَخْرَاهَا، عَادَتْ عَلَيْهِ أَوْلَاهَا حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ». {الحديث:

۲۲۹۷ = ۲۲۷۵ فم. بخاری. زکاة: ۱۴۶۰، ۶۶۳۸. ترمذی. زکاة: ۶۱۷. نسائی. زکاة: ۲۴۳۹. تحفة الأشراف: {۱۱۹۸۱}: (۵۷۵)

ئەبو زەر (رمزای خودای ئی بئی) دهمەرمووی: چووم بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) لەسێبەری کەعبەدا دانیشتبوو، کە گەیشتمە لای و چاوی بەمن کەوت، فەرمووی: (سویندم بەخودای کەعبە زیانمەندترین کەس خۆیانن!).

ئەبو زەر فەرمووی: منیش چووم لەخزمەتیدا دانیشتم، بەلام ئۆقراوەم پی نەگراو هەلسام و عەرزیم کرد: ئەو پیغەمبەری خودا! باوک و دایکم بەقوربانت بن، ئەوانە کێن کە گەورەترین زیانمەند خۆیانن؟ فەرمووی: (ئەوانە ئەوانە کە زۆرترین مال و سامانیان هەیە و مافی مافدارانی ئی نادەن) ئەوجا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) بەهەردوو دەستی ئامازەیی بۆ هەرچار لای خۆی کرد، بۆ بەردەمی و بۆ پشتی و بۆلای راستی و بۆلای چەپی و فەرمووی: (مەگەر ئەوانەیان کە ئاوا بەهەر چوار لادا، سامان ببەخشن و لەپێگەی خوادا مائی خۆیان خەرج بکەن، وە ئەم جۆرە خودا پێداوانەیش زۆر کەمن).

ئەوجا حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: (وە ئەوەی خاومنی و شتریی، یاھی رمشەولاخ بئی، یاھی مەپو بزنبی و مافی مافدارانیان ئی نەداو، زەمکاتیان لێنەدا، لەروژی ژینەودا، لە قیامەتدا، لە دەشتیکی کاکێ بەکاکێ تەختدا، لەسەر سک وەك بەرە رادەخری بۆیان، ئەوجا ئەو ئازەلە دین، هەتا بلێی زل و قەلەو قەلەون، بە شاخ شۆقی تی هەل دەدەن، بەسم گیرەیی دەکەن، هەموو جارێ کە دوایبەگەیان تی دەپەڕی بەسەریا، دیسانەو بەرایبەگەیان دەگیرنەووە بۆسەری ئیتر ئەو کابرایە ئەمە حالیەتی، تا دادگایی

نیوانی نه وخه لکه ته واو دمبی). {تاج/۲/۴، زنجیره: ۳، ژماره: ۱۸۶}، لیرمدا
نهمه ی پتره: {قلت ماشانی، ایری فی شی، ماشانی؟} : واته: له بهر خومه وه گوتم:
دمبی من شتیکی ومهام تیدا بیت که شایانی نه وه بم بيم به زیانمه نترین
که س؟.

۵۷۶- عَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ - أَوْ وَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ ، أَوْ كَمَا حَلَفَ - مَا
مِنْ رَجُلٍ تَكُونُ لَهُ إِبِلٌ أَوْ بَقَرٌ أَوْ غَنَمٌ لَا يُؤَدِّي حَقَّهَا إِلَّا أَتَى بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَغْظَمَ مَا
تَكُونُ وَأَسْمَنَهُ ، تَطَوُّهُ بِأَخْفَافِهَا ، وَتَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا ، كُلَّمَا جَارَتْ أُخْرَاهَا رُدَّتْ عَلَيْهِ
أَوَّلَاهَا ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ » . (۵۷۶)

ته واوی واتی نهم فهرموودمیه له زنجیره (۶) له ژماره: (۵۷۴) دا رابورد.

(۹) باب: الترغيب في الصدقة

هاندان له سهر خیرکردن وزه کاندان

۵۷۷- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَرَّةِ الْمَدِينَةِ فَاسْتَقْبَلَنَا أَحَدٌ فَقَالَ: (يَا أَبَا ذَرٍّ) قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ قَالَ: (مَا يَسُرُّنِي أَنَّ عِنْدِي مِثْلَ أَحَدٍ هَذَا ذَهَبًا تَمْضِي عَلَيَّ ثَالِثَةً وَعِنْدِي مِنْهُ دِينَارٌ
إِلَّا شَيْئًا أَرْضُدُهُ لِدَيْنٍ إِلَّا أَنْ أَقُولَ بِهِ فِي عِبَادِ اللَّهِ هَكَذَا وَهَكَذَا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ
شِمَالِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ثُمَّ مَشَى فَقَالَ: إِنَّ الْأَكْثَرِينَ هُمْ الْأَقْلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا مَنْ قَالَ:
هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ثُمَّ قَالَ لِي:
مَكَانَكَ لَا تَبْرَحَ حَتَّى آتِيكَ ثُمَّ انْطَلَقَ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ حَتَّى تَوَارَى فَسَمِعْتُ صَوْتًا قَدْ
ارْتَفَعَ فَتَحَوُّفْتُ أَنْ يَكُونَ قَدْ عَرَضَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَرَدْتُ أَنْ آتِيَهُ

فَذَكَرْتُ قَوْلَهُ لِي لَا تَبْرَحَ حَتَّى آتِيكَ فَلَمْ أَبْرَحْ حَتَّى أَتَانِي قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ صَوْتًا تَخَوَّفْتُ فَذَكَرْتُ لَهُ فَقَالَ وَهَلْ سَمِعْتَهُ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ ذَاكَ جِبْرِيلُ أَتَانِي فَقَالَ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِكَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ قُلْتُ وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ قَالَ وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ (الحديث ۲۳۸۸). (۵۷۷)

نه‌بوذمپر (پره‌زای خوای لی بی) فه‌رمووی: شیوان بوو، له‌خزمه‌تی خو‌شه‌ویستا بووم، له‌ناو خره به‌رده‌لانیه‌که‌ی مه‌دینه‌دا دم‌رؤیشتین، سه‌یری چیای ئو‌حو‌د‌مان ده‌کرد، فه‌رمووی (دروودی خوای له‌سهر بی) : نه‌بوذمپر! گوتم: فه‌رموو بفه‌رموو نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! واوام له‌خزمه‌تدا فه‌رمووی: (نه‌م کیوی ئو‌حو‌ده نه‌گهر هه‌مووی زی‌رپی‌و هی من بی، حه‌زده‌که‌م گشتی به‌سی شه‌و داغان بکه‌م و هه‌مووی بکه‌م به‌خیرو به‌پیاوه‌تی‌و، یه‌ک دیناری له‌لام نه‌مینئ، مه‌گهر ئه‌و دیناره که هه‌لی بگرم بۆ دانه‌وی قه‌رزئ).

نه‌و‌جا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) فه‌رمووی: (له‌قیامه‌تدا، نه‌وانه‌ی که‌له‌دنیا‌دا دارا‌تر‌بوون و مال‌و سامانیان زۆر‌تر بووه، له‌وئ له‌هه‌موو که‌سی نه‌دارا‌ترو که‌م ده‌ست ترن، مه‌گهر که‌سی ئاوا‌ئاوا به‌هه‌ر‌چوا‌ر‌لادا له‌خیر‌کردن در‌یغی و کو‌تایی نه‌کا، ئه‌و جو‌ره که‌سانه‌یش به‌راستی زۆر که‌من) جا زوه‌ری (په‌حمه‌تی خودای لی بی) بۆ روون‌کردنه‌وه‌که‌ی ئاماژه‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) ، فه‌رمووی: واته: به‌هه‌ر چوا‌ر‌لای خو‌یدا، به‌راستی و چه‌پدا، خیر بکاو شت ببه‌خشی له‌ر‌ی‌گای خودادا.

نه‌بوزمپر فه‌رمووی: له‌پاشا رؤیشتین هه‌تا فه‌رمووی: (ئه‌ی نه‌بوزمپر! تۆ لی‌رمبه لی‌ره مه‌بزوئ تا خو‌م دی‌مه‌وه بۆلات). ته‌شریفی رؤیشت تاله‌به‌ر چاو‌م

ون بوو، بهلام زور دور نه که و ته وه گویم لهغه لبهغه لب و دمنگه دمنگي بوو،
گوتم: دمنرسم که پیغه مبهه (دروودی خوی لهسهه بئ) شتیکی بهسهه بئ،
ویستم بهشونیا بجم بؤ سوراخی نهو مشت و مره، بهلام نهوهم بیرکه و ته وه که
فهرمووی: لهجی خوت مه بزوه تا خوم دیمه وه بولات، کاتی ته شریفی هاته وه،
باسی نهو دمنگه دمنگه بؤی کرد که بهرگویم کهوت، فهرمووی: (بؤ گویت لی
بوو؟!) گوتم: بهلی: فهرمووی: (نهو جبرائیل بوو دروودی لی بئ- ته شریفی
هات بؤ لام پیی فهرمووم: نهی موحه ممه! مزدبئ: هه رکه سی له نه ته وهی
نیسلامی تو، لهسهه ره مرگا، لهسهه موسولمانه تی بمری و لهسهه شیرک و
فره خوایی و ناموسولمانی نه مرئ دهجیته بهههشت!) منیش گوتم: نهی
جبرائیل! بادزی و حیزیش بکات؟ فهرمووی: (بهلی، بادزی و حیزیش بکا).
(تاج/ ۱۰ ال ۷۱+ تاج/ ۵ ص ۲۱۷+ عمدة القارئ ج/ ۲۳ ص ۵۲+ ۵۰+ اقترا النیرین بهرگی
ههشتهه، لاپهه/ ۷۰).

۵۷۸- عَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ خَرَجْتُ لَيْلَةً مِنَ اللَّيَالِي فَبَادَا
رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَمْشِي وَخَدُهُ ، وَلَيْسَ مَعَهُ إِنْسَانٌ - قَالَ -
فَظَنَنْتُ أَنَّهُ يَكْرَهُ أَنْ يَمْشِيَ مَعَهُ أَحَدٌ - قَالَ - فَجَعَلْتُ أَمْشِي فِي ظِلِّ الْقَمَرِ فَالْتَفَتَ
فَرَأَنِي فَقَالَ « مَنْ هَذَا » . قُلْتُ أَبُو هُرَيْرَةَ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ . قَالَ « يَا أَبَا ذَرٍّ تَعَالَهُ » .
قَالَ فَمَشَيْتُ مَعَهُ سَاعَةً فَقَالَ « إِنَّ الْمُكْثِرِينَ هُمُ الْمُقْلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، إِلَّا مَنْ أَعْطَاهُ
اللَّهُ خَيْرًا ، فَتَفَحَّ فِيهِ يَمِينُهُ وَشِمَالُهُ وَبَيْنَ يَدَيْهِ وَوَرَاءَهُ ، وَعَمِلَ فِيهِ خَيْرًا » . قَالَ
فَمَشَيْتُ مَعَهُ سَاعَةً فَقَالَ لِي « اجْلِسْ هَا هُنَا » . قَالَ فَأَجْلَسَنِي فِي قَاعٍ حَوْلَهُ حِجَارَةً
فَقَالَ لِي « اجْلِسْ هَا هُنَا حَتَّى أَرْجِعَ إِلَيْكَ » . قَالَ فَانْطَلَقَ فِي الْحَرَّةِ حَتَّى لَا أَرَاهُ
فَلَبِثْتُ عَنِّي فَأَطَالَ اللَّبْثُ ، ثُمَّ إِنِّي سَمِعْتُهُ وَهُوَ مُقْبِلٌ وَهُوَ يَقُولُ « وَإِنْ سَرَقَ وَإِنْ زَنَى
« . قَالَ فَلَمَّا جَاءَ لَمْ أَصْبِرْ حَتَّى قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ مَنْ تُكَلِّمُ فِي

جَانِبِ الْحَرَّةِ مَا سَمِعْتُ أَحَدًا يَرْجِعُ إِلَيْكَ شَيْئًا . قَالَ « ذَلِكَ جِبْرِيلُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - عَرَضَ لِي فِي جَانِبِ الْحَرَّةِ ، قَالَ بَشِّرْ أُمَّتَكَ أَنَّهُ مَن مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ ، قُلْتُ يَا جِبْرِيلُ وَإِنْ سَرَقَ وَإِنْ زَنَى قَالَ نَعَمْ . قَالَ قُلْتُ وَإِنْ سَرَقَ وَإِنْ زَنَى قَالَ نَعَمْ ، وَإِنْ شَرِبَ الْخَمْرَ» .^(٥٧٨)

ئەبو زەر (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: شەوی دەرچووم، ڕوانیم وای پیغەمبەر (درودی خودای لەسەر بئی) تەنیا خۆی دەرچوو و دەرپوا، گومانم وای برد کە حەزەمکا خۆی بەتەنیا بئی، لەبەر ئەوە خۆم لی ناشکرا نەکرد، مانگە شەو بوو، لەو شوێنانەوە کە سیبەری مانگە شەوێکە بوو، شوێنی کەوتم، جا ئاوێ دایەو، تارمایی منی بینی، فەرمووی: (ئەو کێیە؟) عەرزیکرد: منم ئەبو زەر، خودا بێکات بەقوربانت، فەرمووی: (ئەو ئەبو زەر! وەرە، منیش چووم ماوەیی لەخزمەتیدا ڕۆیشتم، فەرمووی: (لە قیامەتا، ئەوانە کە لەدوونیدا داراتر بوون و مال و سامانیان زۆرتر بوو، لەو دونیا لەهەموو کەسێ نەداراتر و کەم دەستێر دەبن، تەنیا ئەو کەسانە نەبێ کە خودا لەدوونیدا مالی ڕەحمەتی پێ بەخشێون، ئەوانیش دریغی لی ناکەن و بەهەر چوار لادا، بەراست و بەجەپا، لەبەردەمیان و، لەپشتیانەو، خێرو چاکە ی پێ دەکەن و لێی دێخسەنەو). جا تاوێ لەخزمەتیدا ڕۆیشتم، ئەوجا فەرمووی: (ئالێردا دابنیشە تا دێمەو بۆلات). فەرمووی: لەشوێنێکی تەختاییدا دابنیشانم، چواری دەوری کەلەکە بەردبوو، ئەوجا فەرمووی پێم: (ئالێردا دابنیشە هەتا خۆم دێمەو بۆلات!).

فەرمووی: جا لەخەرە بەرداوییە کەوێ ڕۆیشت هەتا لەبەرچاوم و ن بوو، جا ماوەیەکی درێژ مایەو، هەتا کە گەڕایەو بۆلای من، بەدەم رێگەوێ گۆیم لێی

بوو له گه ل کسه ی قسمه ی دهکرد، وه پئی دمه رموو: (با دزیش بكاو با حیزیش بكا؟). نه بو زمر فهرمووی: ئیتر كه هاته بهر وه خوُم پئی رانه گیرا، تا عهرزیمكرد: ئه ی پیغه مبهری خودا! خودا بمكات به قوربانت، ئه وه له ته نیشتی بهرده لانه ره شه كه وه له گه ل كیدا قسمه دهکرد، قسه كانی توُم دهبیست به لام قسه كانی نه وم نه دهبیست؟

فهرمووی (درودی خودای له سه ر بئ): (ئه وه جو برائیل بوو، له كه ناری بهرده لانه كه وه هات بۆلام، فهرمووی: (ئه ی موحه ممه دا! ئه م مژده خو شه بد به نه ته وه ی ئیسلامی خو ت: هه ركه سی له گه ل موسولمانی تو له سه ر باومری ساخ به خودا و به پیغه مبهرو به ئایینی ئیسلام بمری و هیج هاوه ل و هاوبه ش بریار نه دا بو خوا ده چیته ناو به هه شت! منیش لییم پرسی: ئه ی جو برائیل! با دزی و باداو ئی پیسیش بكا؟ فهرمووی: به ئی، با دزیش بكاو با حیزیش بكا، مادام باومری به ئایینی پیروزی ئیسلام هه یه و هاوه ل بو خودا دانانی ده چیته به هه شت، منیش لییم دووباره كرده وه: با دزی و حیزیش بكا؟ فهرمووی: (به ئی. با دزی و حیزیش بكا، با ئاره قیش بخواته وه).

(۱۰) باب: فی الكنازین للأموال والتغلیظ علیهم

هه ره شه كردن له وانه ی كه هه ر پوول و پاره كه نه كه ده كه ن

۵۷۹- عَنْ أَبِي ذَرٍّ عَنِ الْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ حَدَّثَهُمْ قَالَ جَلَسْتُ إِلَى مَلَأٍ مِنْ قُرَيْشٍ ، فَجَاءَ رَجُلٌ خَشِنُ الشَّعْرِ وَالثِّيَابِ وَالْهَيْئَةِ حَتَّى قَامَ عَلَيْهِمْ فَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ بَشِّرِ الْكَانِزِينَ بِرَضْفٍ يُحْمَى عَلَيْهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ، ثُمَّ يُوضَعُ عَلَى حَلْمَةِ ثَدْيٍ أَحَدِهِمْ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْ لُغْضٍ كَيْفِهِ ، وَيُوضَعُ عَلَى لُغْضٍ كَيْفِهِ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْ حَلْمَةِ ثَدْيِهِ يَتَزَلْزَلُ . ثُمَّ وَلَّى فَجَلَسَ إِلَى سَارِيَةٍ ، وَتَبِعْتُهُ وَجَلَسْتُ إِلَيْهِ ، وَأَنَا لَا أَذْرى مَنْ هُوَ فَقُلْتُ لَهُ لَا أَرَى الْقَوْمَ إِلَّا قَدْ كَرِهُوا الَّذِي قُلْتُ . قَالَ إِنَّهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا . قَالَ لِي خَلِيلِي - قَالَ

قُلْتُ مَنْ خَلِيلُكَ قَالَ النَّبِيُّ - صلى الله عليه وسلم - « يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَتُبْصِرُ أَحَدًا » .
 قَالَ فَتَظَرْتُ إِلَى الشَّمْسِ مَا بَقِيَ مِنَ النَّهَارِ وَأَنَا أُرَى أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - يُرْسِلُنِي فِي حَاجَةٍ لَهُ ، قُلْتُ نَعَمْ . قَالَ « مَا أَحْبُّ أَنْ لِي مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا أُفِقُّهُ
 كُلَّهُ إِلَّا ثَلَاثَةَ دَنَابِيرَ » . وَإِنْ هَؤُلَاءِ لَا يَعْقِلُونَ ، إِنَّمَا يَجْمَعُونَ الدُّنْيَا . لَا وَاللَّهِ لَا
 أَسْأَلُهُمْ دُنْيَا ، وَلَا أَسْتَفْتِيهِمْ عَنْ دِينٍ حَتَّى أَلْقَى اللَّهَ. (۵۷۹)

نه حنهفی کورپی قهیس (رحمهتی خودای لی بی) فهرمووی: له گهن
 کومه لی پیاوی قورمیشدا دانیشتبووم، پیاویکی موو زبری، جل زبری، شیومزبر
 هات، له سهر سهریان راومستاو سلاوی لییان کرد، نهوجا فهرمووی: (موژده بده
 بهوانه که بهناهق، ههر مالو سامان و زیرو زیو که له که ده که و مافی رهوای
 خوئی لی نادهن، به بهردیکی داخی ناگرین، دانه نری له سهر گوئی مه مکیان،
 له چالی دمه فی شانیه و دمرنه چی، وه دانه نری له چالایی دمه فی شانیه و،
 له گوئی مه مکیان وه دمرنه چی!! نهو بهرده داخه بهره بهره جیگه که ی
 دمسووتینی و کونی تی دهکا، ههتا له و دیو وه دمرنه چی!!).

نهوجا رویشت و چوو پالی دا به پایه یه که وه، منیش شوینی که و تم و
 له لایا دانیشت، وه نه مد زمانی که نه مه کییه، جا پییم گوت: به زمینم، من وای
 بو ده چم که نهو پیاوانه هسه که ی تو یان به دل نه بوو؟ فهرمووی: نهوانه هو شیان
 به هیج ناشکی، نهو هسه ی من نییه، نهو دۆسته خو شه ویسته که م پی گوتووم،
 فهرمووی پییم گوت: دۆسته نازیزه که ت کییه؟ فهرمووی: (جاری پیغه مبه
 درودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (نه ی نه بو زمر! نایا جیای نوحود
 دهبینی؟) فهرمووی: منیش ته ماشایه کی خو رم کرد، تا بزانم چه نی روژ ماوه،
 چونکه زمینم بو نه وه چوو، که پیغه مبه (درودی خودای له سهر بی) مه بهستی

لەم پرسیارە ئەومێه کە بمانیڕێ بۆ کاریکی خۆی، جا گوتم: بەئێ دیبینم. فەرمووی: (حەزەمکەم بەقەد کۆوی ئوحد زێرم هەبێ، هەمووی ببەخشمەووە لەرێگەیی خودادا، تەنیا سێ دیناری نەبێ کە بێدەمەووە بەقەرزا).

ئەوجا ئەبو زەر فەرمووی: دیارە کە ئەمانە ھۆشیان بە قازانجی خۆیان ناشکی، ھەر خەریکی کۆکردنەوی پرۆپیتی ئەم جیھانەن، نا بەخودا مە داوای خۆشی جیھان لەمانە ناکەم، وە ھەتا ئەشجمەووە بەردیوانی خودا، سەبارەت بەبابەتی یاسانامەیی خودا پرسیار لەمانە ناکەم!

ئەمەیش ژمارە: (٥٠٨) ی پوختەیی موسلیمە:

عَنِ الْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: كُنْتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَمَرَّ أَبُو ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ يَقُولُ: (بَشِّرِ الْكَاتِرِينَ بِكَيْ فِي ظُهُورِهِمْ، يَخْرُجُ مِنْ جُنُوبِهِمْ، وَبِكَيْ مِنْ قَبْلِ أَقْفَانِهِمْ يَخْرُجُ مِنْ جِبَاهِهِمْ). قَالَ: ثُمَّ تَنَحَّى فَقَعَدَ. قَالَ: قُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا أَبُو ذَرٍّ. قَالَ: فَقُمْتُ إِلَيْهِ فَقُلْتُ: مَا شَيْءٌ سَمِعْتُكَ تَقُولُ قُبِيلُ؟ قَالَ: مَا قُلْتُ إِلَّا شَيْئًا قَدْ سَمِعْتُهُ مِنْ نَبِيِّهِمْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: قُلْتُ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الْعَطَاءِ؟ قَالَ: خُذْهُ فَإِنَّ فِيهِ الْيَوْمَ مَعْرُتَةً، فَإِذَا كَانَ ثَمْنَا لِدِينِكَ فَدَعَهُ). {الحديث: ٢٣٠٤ = ٢٢٨٢ فم. بخاری. زکاة: ١٤٠٧. تحفة الأشراف: ١١٩٠٠}:

ئەحنەفی کۆری قەیس (رەحمەتی خودای ئێ بێ) فەرمووی: لەگەڵ کۆمەئێ پیاوی قورمیشدا دانیشتبوو، ئەبو زەری غەفاری (رەزای خودای ئێ بێ) تێپەری و دمیفەرموو: مۆژدە بدە بەئەوانە، کە بەناھەق مالا و سامان کە ئەکە دەکەن و مافی رەوای خۆی ئێ نادەن، بەداخیکی ئاگرین، کە دەنرێ بە پشتیانا لە لاتەنیشتیانەووە دەرەجێ، و دەنرێ بە پشتملیانا، لەناوچاوانیانەووە دەرەجێ. فەرمووی: ئەوجا پەری گرت و بەتەنھا دانیش، فەرمووی: گوتم: ئەمە کییە؟ گوتیان: ئەمە ئەبو زەر فەرمووی: (جا ھەئسام چوو بۆلای، عەرزیم کرد:

توژی له مه و بهر گویم لیت بوو، شتیکت فهرموو، نهوه چی بوو؟ فهرمووی: (نهوهی که گوتم فهرمایشتی پیغه مبهرد، که پیغه مبهری هه موومانه، شتیکت نییه که له خو مه وه بیلیم!!). فهرمووی: عه رزیم کرد: نهی چی دمه فهرمووی؟ سه بارمت بهم بهرات و مووچه یه که ئیسته دهولمت دمیدا به ئیمه ومانان؟ فهرمووی: و مری بگره، به پیی نه م روژگار ه دمبی به کومه کی له سه ر باری ژیان، به لام هه رگاتی بوو به به های فروشتنی نایینه کمت نهوه و مری مه گره و وازی ئی بهینه).

(۱۱) باب: الحث علی النفقة وتبشیر المنفق بالخلف

هاندان له سه ر شت به خشین و موزده دان به شت به خش که خودا به زیاده وه
جینگی بو پر ده کاته وه

۵۸۰- حدیث عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَتَفَقُّ أَتَفَقُّ عَلَيْكَ - وَقَالَ - يَدُ اللَّهِ مَلَأَى لَا تَغِيضُهَا نَفَقَةً، سَحَاءُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ - وَقَالَ - أَرَأَيْتُمْ مَا أَتَفَقُّ مِنْهُ خَلَقَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ فَإِنَّهُ لَمْ يَغْضُ مَا فِي يَدِهِ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَيَدُهُ الْمِيزَانُ يَخْفِضُ رَافِعُ» (۵۸۰)

نه بو هورمیره (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بی) دمه فهرمووی: (خودای گه وره له فهرموودمیه کی پیروژ (حه دیسیکی خودسی) دا دمه فهرمووی: نهی ناده میزاد! مال بهخت بکه و خیر زور بکه، تو لمت بو ده که مه وه، و متو چاوت له بهنده کانی من بی، منیش چاوی خیرم له تو دمبی).

فهرمووی: چه زمرت فهرمووشی: (دمستی راستی خودا همه‌میشه پره و سهرپژ دهکا، خه‌زینه و گه‌نجینه‌ی خودا همه‌میشه لیپان لیپه له خیر و بیر، نه‌ومتا وا به به‌رچاوه‌وه، همه‌دهم، شه‌وو رۆژ، خودای گه‌وره، به‌دریژی‌ی سال، لئی دمه‌خشی، نازو به‌هره دهریژی به‌سهر دروستکراوه‌گانیدا، رزق و رۆزی تیرو ته‌سەلیان دهدا، به‌لام هیج کهم ناکا، خۆباش دهمانن نه‌ومتی خودا ناسمانه‌کان و زهمینی دروست کردووه، چه‌نده‌ی به‌خشیوتمه‌وه، دیاره که زۆر زۆری به‌خشیوتمه‌وه، دهما له‌گه‌ل نه‌ومشدا خه‌زینه و گه‌نجینه‌ی خودا، یه‌ک تاقه دهنک چیه کهمی نه‌کردووه، وه وه‌ک خۆی ماوه‌!).

فهرمووی: (وه له‌پیش دروستکردنی دروستکراوه‌گاندا، ته‌خت و باره‌گا (عه‌رش)ی خودا، له‌سهر ئاو بوو، ته‌رازوویش وا له‌دهسته‌که‌ی تریداو، به‌ نازمووی خۆی تاوتووی پی ده‌کاو، سهر به‌ره‌و ژوو‌رو سهر به‌ره‌و خواری پی ده‌کا، له‌نگه‌ری دادپه‌روهری پی راده‌گری، به‌پیی دانایی خۆی که له‌ئیمه په‌نه‌انه. رزق و رۆزی که‌سی، زیاد ده‌کاو رۆزی که‌سیکی تر، کهم ده‌کات، ئهم به‌رزموه ده‌کاو نه‌وی تر نه‌وی ده‌کا، نیت هرومه‌ها). {تاج/۱/۶۴، ژماره: ۱۲۸۵}.

(۱۳) باب: الإبتداء فی النفقة بالنفس ثم أهله ثم القرابة

خیر بو خوات و خویش نه‌وجا بو ده‌رویش

۵۸۱- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: أَعْتَقَ رَجُلٌ {زاد في رواية: من الأنصار يقال له أبو مذكور} مِنْ بَنِي عُدْرَةَ عَبْدًا لَهُ عَنْ دُبْرٍ {في الرواية الأخرى: يقال له يعقوب} فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ: «أَلَاكَ مَالٌ غَيْرُهُ؟» فَقَالَ: لَا، فَقَالَ: «مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي؟». فَاشْتَرَاهُ نَعِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْعَدْرِيُّ بِثَمَانِمِائَةِ دِرْهَمٍ، فَجَاءَ بِهَا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَدَفَعَهَا إِلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «ابْدَأْ بِنَفْسِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهَا فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ فَلَا هِلَكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَهْلِكَ شَيْءٌ فَلْيَدِ

قَرَابَتِكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ ذِي قَرَابَتِكَ شَيْءٌ، فَهَكَذَا وَهَكَذَا». يَقُولُ فَبَيْنَ يَدَيْكَ، وَعَنْ يَمِينِكَ، وَعَنْ شِمَالِكَ). {الحديث: ۲۳۱۰ شيحا = ۲۲۸۸ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۹۷۰ = ۲۱۴۱، ۲۲۳۰، ۲۳۲۱، ۲۴۰۳، ۲۴۱۵، ۶۷۱۶، ۶۹۴۷، ۷۱۸۶} : (۵۸۱)

جایبری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: پیاویکی
 نہنصاری لہخیلی بہنی عوزرہ، کہناوی ئہبو مہزکوور بوو، خو لامیکی ہہبوو
 ناوی یہعقوب بوو، ئازادی کرد، بہمہرجی کہ لہپاش مردنی خوئی ئازاد بیی،
 کہ بہمہ لہزاراوی شہرعی پیروژدا دہگوتری: مودبہر، واتہ: پاشہ مہرگہ،
 پیاوہکہ ہیج مائیکی تری نہبوو، وہ داما بو مال، جا لہپاشا کہ ئہم باسہ
 گہیشتہوہ بہ حہزرت (دروودی خودای لہسہر بی) بہ ئہبو مہزکووری
 فہرموو: (ئایا دارایی ترت ہہیہ، بیجگہ لہم کؤیلہیہ؟) گوتی: (نہء نیمہ) جا
 پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کؤیلہکھی خستہ سہر سہواو فہرمووی:
 (کی ئہم پیاوہم لی دہکری؟). جا نوعہیمی کوری عہدوللائی عہدہوی لئی کری
 بہہشت سہد درہم و پارہکھی ہینا بو پیغہمبہرو پیغہمبہر لئی و مرگرت و دای
 بہخاومنہکھی، کہناوی ئہبو مہزکوور بوو. لہپاشا خوشہویست (دروودی خودای
 لہسہر بی) پیی فہرموو: (لہپیشا لہخوتہوہ دہست پی بکہ، ئہگہر مالت ہہبوو،
 لہپیشا خیر بہخوت بکہ، جا ئہگہر لہخوت مایہوہ بابو خاوو خیزانت بی،
 ئہگہر لہوانیش مایہوہ بابو خزم و خویشت بی، ئہگہر لہوانیش مایہوہ ئہوا
 بہہر چوار لاتا دریغی لہخیر کردن و سامان بہخشین مہکہ). {تاج/ ۲، زنجیرہ:
 ۱۹، ژمارہ: ۲۰۲۲، ج/ ۴ + زنجیرہ: ۲۱، ژمارہ: ۱۲۷۶}.

(۱۴) باب: فضل النفقة والصدقة على الأقربين والزوج والأولاد والوالدين ولو كانوا

مشرکین

خیری به خشین و خیر به خزمان و به هاوسهرو به منالی خوتو به باوک و دایک، با

ناموسولمانیش بن

۵۸۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَكْثَرَ أَنْصَارِيٍّ بِالْمَدِينَةِ مَالًا، وَكَانَ أَحَبَّ أَمْوَالِهِ إِلَيْهِ يَبْرَحِي وَكَانَتْ مُسْتَقْبَلَةَ الْمَسْجِدِ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَدْخُلُهَا، وَيَشْرَبُ مِنْ مَاءٍ فِيهَا طَيِّبٍ، قَالَ أَنَسٌ: فَلَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ) قَامَ أَبُو طَلْحَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ فِي كِتَابِهِ: (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ) وَإِنَّ أَحَبَّ أَمْوَالِي إِلَيَّ يَبْرَحِي، وَإِنَّهَا صَدَقَةٌ لِلَّهِ، أَرْجُو بِرَّهَا وَذُخْرَهَا عِنْدَ اللَّهِ، فَضَعَهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ حَيْثُ شِئْتَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «يَخُذْ ذَلِكَ مَالٌ رَابِعٌ، ذَلِكَ مَالٌ رَابِعٌ، قَدْ سَمِعْتُ مَا قُلْتَ فِيهَا، وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ». فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقَارِبِهِ، وَبَنِي عَمِّهِ. {الحديث: ۲۳۱۲ = ۲۲۹۰ فم. زكاة. تجريد/ ۱۲۳/ ۲، رقم: ۷۰۰ = ۱۴۶۱، ۲۳۱۸، ۲۷۵۲، ۲۷۵۸. ۲۷۶۹، ۴۵۵۴، ۴۵۵۵، ۵۶۱۱}: (۵۸۲)

ئیمامی ئهههسی کوپی مالیک (رمزای خودای لی بی) دهفهرموی: له مهدينه، نهبو تهلهه، لهناو یاریدهمراندا (لهناو نهنصارمکاندا) له ههموویان دهولهمهندتر بوو، بهتایبهتی باخه خورمای زوری ههبوو، باخی خورمای ههبوو ناوی بهیرهحا بوو، بهرابهر قبیلهی مزگهوتتهکی پیغهمبهر بوو، نههم باخه خوشهویستترین سامانی بوو، کانیاویکی سازگاری تیادا بوو، گهلی جار پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) تهشریفی دهچوو لهناوی نهو کاریزهی نووش دهفهرموو.

ئەنەس (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: جا کاتئ ئەم ئایەتە هاتە خوارمەو: {لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ - آل عمران - ۹۲/۳}. واتە: ناگەن بە پاداشتی زۆر چاک و نایاب و خیری هەرە تەواو، هەتا خەرج نەکەن، لە ڕێگەی خودادا، لە ماله نایاب و سامانە خوڤەو یستە کانتان و، لەنازو بەهرەو نیعمەت و پایەو بەهرە باشانە ی که خودا بە ئیوەی داو). جا کاتئ ئەم ئایەتە هات ئەبو طەلحە هەلسا چوو بۆ خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) عەرزى کرد: قوربان! خودای گەورە لە قورئانی پیرۆزدا، که نامە ی خویتی، دەفەرموی: {لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ} وه منیش باشتەین مالم بەلامەو، باخی بەیرەحایە، جا ئەوا ئەو باخی بەیرەحایەم کرد بەخیر، ساخ لەبەر رمزای خودا، ئومید دەکەم که خودا بەچاکە بینووسئ بۆم، وه پاشەگەوتی بکا بۆم، بۆ رۆژی دوايیم، جا تویش ئە ی پێغەمەری خودا! خۆت سەرپشک بە، چۆنی بەباش دەزانی ئاوا ی ئی بکه،، پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (بەه، بەه، لەم خیرە جوانە! بەراستی مائی بەسوود و خیردار هەر ئاوا دەبئ! تیگەیشتم دەلئی چی، من وا بەباشی دەزانم که بیدە ی بە خزم و خویشانی خۆت!). ئەبو تەلحەش فەرمووی: باشە وادەکەم، ئەوسا ئەبو تەلحە باخەگە ی دابەش کرد بەسەر خزم و ئاموزاکانی خۆیدا). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۸۲، ژمارە: ۱۹۵۲ ج/۴}.

۵۸۳ - عَنْ مَيْمُونَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ (رضی الله عنها): أَنَّهَا أَعْتَقَتْ وَلِيدَةً فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: «لَوْ أُعْطِيَتْهَا أَخْوَالُكَ كَانَ أَعْظَمَ لَأَجْرِكَ». {الحديث: ۲۳۱۴ = ۲۲۹۲}

فتح الملهم. تجرید ۳/ ۱۹۵، رقم: ۱۱۰۶ = ۲۵۹۲، ۲۵۹۴. تحفة الأشراف:
(۵۸۳): {۱۸۰۷۸}

مهمیوونهی کچی حاریث (رمزای خودای لی بی) که هاوسهری پیغهمبهر
بوو (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: کهنیزهکیکم ههبوو، کوپلهم بوو،
نازادم کرد، بهبی ئاگا لیبوونی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) جا له
نۆره سهری روژی خوّمدا، که پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) شهو لای
من مایهوه، عهرزیم کرد: نهی پیغهمهری خودا! ئایا دهرانی که کهنیزهکهکم
نازادکرد؟ فهرمووی: (ئاها کردت؟ گوتم: ئهری فهرمووی: (دهی ئهگهر بتدایه به
خالوکانت پاداشی کهورمتر بوو بوّت).

۵۸۴- عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنهما) قَالَتْ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «تَصَدَّقْ يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ وَلَوْ مِنْ حُلِيكُنَّ».
قَالَتْ: فَرَجَعْتُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ فَقُلْتُ: إِنَّكَ رَجُلٌ خَفِيفُ ذَاتِ الْيَدِ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى
الله عليه وسلم) قَدْ أَمَرَنَا بِالصَّدَقَةِ فَأَتَيْهِ فَاسْأَلْهُ، فَإِنْ كَانَ ذَلِكَ يَجْزِي عَنِّي، وَإِلَّا
صَرَفْتُهَا إِلَى غَيْرِكُمْ، قَالَتْ: فَقَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ: بَلِ اثْنَيْهِ أَنْتِ، قَالَتْ: فَأَنْطَلَقْتُ فَإِذَا
امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ بَبَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَاجَتِي حَاجَتُهَا قَالَتْ:
وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَدْ أُلْقِيََتْ عَلَيْهِ الْمَهَابَةُ، قَالَتْ: فَخَرَجَ عَلَيْنَا
بِلَالٌ، فَقُلْنَا لَهُ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَأَخْبِرْهُ أَنَّ امْرَأَتَيْنِ بِالْبَابِ
تَسْأَلَانِكَ: أَتَجْزِي الصَّدَقَةَ عَنْهُمَا إِلَى أَزْوَاجِهِمَا، وَعَلَى أَيْتَامٍ فِي حُجُورِهِمَا؟ وَلَا تُخْبِرُهُ
مَنْ نَحْنُ، قَالَتْ: فَدَخَلَ بِلَالٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَسَأَلَهُ، فَقَالَ لَهُ
رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَنْ هُمَا؟». فَقَالَ: امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ وَزَيْنَبُ.
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَيُّ الزَّيْنَبِ؟». قَالَ: امْرَأَةُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ

مَسْعُودٍ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَهُمَا أَجْرَانِ: أَجْرُ الْقَرَابَةِ، وَأَجْرُ الصَّدَقَةِ». {الحديث: ۲۳۱۵ = ۲۲۹۳ فم. زكاة. تجريد/۲/۱۲۷، رقم: ۷۰۴ = ۱۴۶۶. ترمذی. زكاة: ۶۳۵، ۶۳۶. ابن ماجه. زكاة: ۱۸۳۴ تحفة الأشراف/۱۵۸۸۷}: (۵۸۴)

زمینه‌بی ژنی عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود (رمزای خودایان لی بئی) فه‌رمووی: چه‌زمت (دروودی خودای له‌سهر بئی) فه‌رمووی: (ئهی ژن گهل! خیرو خیرات بکه‌ن، نه‌گهر خشلی به‌ری خۆتان کردووه به‌خیر بیکه‌ن). فه‌رمووی: منیش چوومه‌وه بۆ مائه‌وه به‌ عه‌بدوللای کوری مه‌سعوودم گوت: تۆ پیاویکی دمست کورتی، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سهر بئی) به‌ ئیمه‌ی ژنانی فه‌رموو که خیربکه‌ن، جا تۆ بچۆ بۆلای و لئی بپرسه: نه‌گهر خیرمه‌که‌م بده‌م به‌ ئیوه، بریتی خیر ده‌که‌وئ؟ دما دمیبه‌م بۆ که‌سیکی تر که‌پئی بشی. عه‌بدوللای (رمزای خودای لی بئی) فه‌رمووی: به‌لکوو خۆت بچۆ بۆ خزمه‌تی، منیش که‌ چووم روانیم که‌ ئافره‌تیکی ئه‌نصاریش له‌ دمرگاکی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئی) راوه‌ستابوو، ئه‌ویش وه‌ک من بۆ هه‌مان پرسیار هاتبوو، ئه‌وسه‌رده‌میش پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئی) گه‌لی به‌سام بوو، له‌خوداوه‌ شهرم و شکۆی لی ده‌کرا، جا بیلال هاته‌ دهره‌وه‌ بۆلامان و پیمان گوت: بچۆ عه‌رزى پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئی) بکه‌ بلی: که‌ دوو ژن وان له‌به‌رده‌رگا، پرسیارت لی ده‌که‌ن: ئایا دروسته‌ که‌ خیرمه‌کانیان بده‌ن به‌ می‌رده‌کانیان و به‌چهند هه‌تیوئ که‌وان له‌لای خۆیان و خۆیان هه‌قداریانن، وه‌ عه‌رزى مه‌که‌ که‌ ئیمه‌ کئین، جا بیلال رویشته‌وه‌ بۆ ژووره‌وه‌ بۆلای چه‌زمت (دروودی خودای له‌سهر بئی) فه‌رمووی: (کئ و کئین؟). بیلال فه‌رمووی: ژنیکی

ئه‌نصارى و زمينه‌بن، دمفه‌رموى (دروودى خوداى له‌سهر بى): (كام زمينه‌ب؟).
 دمفه‌رموى: ژنه‌كه‌ى ئيبنو مه‌سعوود، جا چه‌زرم (دروودى خوداى له‌سهر بى)
 دمفه‌رموى: (ئه‌وه له‌باتى پاداشتى دوو پاداشتيان بۆ هه‌يه: پاداشتى خزمه‌يه‌تى و
 پاداشتى خي‌ركردن). {رياض/۱/۲۶۲، زنجيره: ۴۰، ژماره: ۳۲۶} + {تاج/۱، زنجيره:
 ۳، ژماره: ۱۸}.

۵۸۵- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْ أَجْرًا أَنْ
 أَنْفَقَ عَلَى بَنِي أَبِي سَلَمَةَ إِذَا هُمْ بَنِي؟ فَقَالَ: (أَنْفَقِي عَلَيْهِمْ فَلَا أَجْرَ مَا أَنْفَقْتِ
 عَلَيْهِمْ). (الحديث ۱۴۶۷ - طرفه في ۵۳۶۹). (۵۸۵)

ئوم سه‌له‌مه -رمزى خواى ئى بى- دمفه‌رموى: گوتم: ئه‌ى پي‌غه‌مبه‌رى
 خودا! چه‌ند منالايكم هه‌يه له ئه‌بوسه‌له‌مه‌ى مي‌ردى پيشووم، هيشتا له‌هه‌تيوى
 دمرنه‌چوون، ئايا خي‌رم ده‌گا نه‌گه‌ر مه‌سره‌فيان بۆ بکه‌م و مکی تريش خو
 ناتوانم به‌ره‌لاشيان بکه‌م به‌م لاو به‌م لادا، چونکه منالى خو‌من؟! فه‌رمووى:
 (مه‌سره‌فيان بکه‌، ئه‌و مه‌سره‌فه‌ى بۆيان ده‌که‌ى، پاداشتى باشى هه‌يه بو‌ت).

۵۸۶- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا أَنْفَقَ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً، وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً».
 {الحديث: ۲۳۱۹ = ۲۲۹۷ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۷۹۷ = ۵۳۵۱ فتح البارى = ۵۱.
 تجريد = ۵۵ فتح البارى. ترمذى. برصلة: ۱۹۶۵. نسائى. زكاة: ۲۵۴۴.
 رياض/۱/۲۹۳، زنجيره: ۲۶}: (۵۸۶)

ئه‌بو مه‌سعوودى به‌درى (رمزى خوداى ئى بى) دمفه‌رموى: پي‌غه‌مبه‌ر
 (دروودى خوداى له‌سهر بى) دمفه‌رموى: (هه‌ر موسو‌لمانى له‌به‌ر رمزى خودا.

(۵۸۵) تجريد/ ۲، ژماره: ۷۰۵ = ۱۴۶۷، ۵۳۶۹، مسلم: زكاة: ۱۰۰۱ = ۲۳۱۷.

(۵۸۶) تجريد/ ۵، ژماره: ۱۷۹۷ = ۵۳۵۱، مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژماره: ۸۸۶ = ۲۳۱۹.

مه سرفی مال و منالی خوئی بکا، هه رچییان بو خه رج بکا، که م بی یازور، به خیره و خیرات دانه نری بوی). {تاج/۲، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۱۲۷۹}.

۵۸۷- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمِّي قَدِمَتْ عَلَيَّ وَهِيَ رَاغِبَةٌ - أَوْ رَاهِبَةٌ - أَفَأَصْلُهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ».

{الحديث: ۲۳۲۱ = ۲۲۹۹ فم. تجرید/۳/۲۰۰، رقم: ۱۱۱۲ = ۲۶۲۰، ۳۱۸۳، ۵۹۷۸، ۵۹۷۹. أبو داود. زكاة: ۱۶۶۸. تحفة الأشراف: ۱۵۷۲۴} : (۵۸۷)

ئهسمانی کچی ئه بوبه کری صدیق (رهزای خودایان ئی بی) فهرمووی: له مه دینه فوته یله دیایکم له مه ککه وه هات بۆلام، له کاتی ریکه وتنه که ی حوده ییبیه دا، عه رزی حه زه رته م کرد: ئه ی پیغه مه ری خودا! دایکم هاتوو ه بۆ سه ردانه، به ته مای ئه وه هیشه که یارمه تی بده م و دیاری و ده سه نه ی پی بده م، جا ئایا سیله ی رحمی دایکم به جی به ینم یانا؟ فهرمووی: (به ئی، سیله ی رحمی دایکت به جی به ینه، گه رچی نا موسولمانیشه، به لام له به رئه وه ی که دایکته مافی ئه وه ی هه یه له سه رت که سیله ی رحمی به جی به ینی). {ریاض/۱/۲۶۲، ژماره: ۳۲۵}.

(۱۵) باب: وصول ثواب الصدقة عن الميت إليه

خیرکردن بو مردوو دروسته و پیتی دهکات

۵۸۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أُمِّي أَقْتَلَتْ نَفْسَهَا وَلَمْ تُوصِرْ، وَأَطْنُهَا لَوْ تَكَلَّمْتُ

تَصَدَّقْتُ، أَفَلَهَا أَجْرٌ، إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ». {الحديث: ۲۳۲۳ = ۲۳۰۱ نم. تجرید ۳/۸۴، رقم: ۶۶۲ = ۱۳۸۸، ۲۷۶۰: (۵۸۸)}

عائیشه (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: سہ عیدی کوری عوبہ یدہ (رمزای خودای لی بن) عہرزی پیغہ مہری کرد (دروودی خودای لہ سہر بی)، فہرمووی: نہی پیغہ مہری خودا! دایکم لہ ناکاو مرد، فریا نہ کہوت کہ راسپیروی و وسیت بکا، تا خیری بو بکہین، و ہما دہزانم نہ گہر مہودای قسہ کردنی ببوایہ خیری کی بریار دہدا بو خوی، کہ لہ پاش مردنی بو بکری، جا نایا خیری دہگا نہ گہر من نیستا، لہ جیاتی خوی خیری بو بکہم؟ فہرمووی: (بہ لی خیری دہگا بو بکہ). {تاج/۱/۵۸۱، زنجیرہ: ۲۲۹، ژمارہ: ۱۱۶۸ + ۱۱۶۹ + ۱۱۷۰ + زنجیرہ: ۱۹ + ۱۱۵۲ + {ریاض/۳/۳، زنجیرہ: ۱۶۲، ژمارہ: ۹۴۸}.

(۱۶) باب: بیان أن اسم الصدقة يقع على كل نوع من المعروف

ناوی خیری (صہدہ قہ) ہہ موو جوړہ چاکہ یہ دہگریتہ وہ

۵۸۹- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ). فَقَالُوا: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ: (يَعْمَلُ يَدِهِ، فَيَنْفَعُ نَفْسَهُ وَيَتَصَدَّقُ). قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ: (يُعِينُ ذَا الْحَاجَةِ الْمَلْهُوفَ). قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ: (فَلْيَعْمَلْ بِالْمَعْرُوفِ وَلْيُمْسِكْ عَنِ الشَّرِّ، فَإِنَّهَا لَهُ صَدَقَةٌ). (الحديث ۱۴۴۵ - طرفہ فی: ۶۰۲۲). (۵۸۹)

نہ بومووسا (رمزای خوی لی بن) فہرمووی: پیغہ مہر دروودی خوی لہ سہر بی- فہرمووی: (ہہ موو مسولمانی لہ سہریہ تی کہ خیری بکا) عہرزیان

(۵۸۸) مختصر صحیح مسلم/۲، ژمارہ: ۵۳۲ = ۲۳۲۳، تجرید/۳، ژمارہ: ۶۶۲ = ۱۳۸۸.

(۵۸۹) تجرید/۲، ژمارہ: ۶۹۲ = ۱۴۴۵، ۶۰۲۲، مسلم: ۱۰۲۱ = ۲۳۳۰.

کرد: ئەى پېغەمبەرى خودائەى ئەگەر مسوئلمانى نەيبوو چۇن؟ فەرمووى: (قۇلى لىئەئمالى و ئىش بكا، ھەم خۇى بەخىو بكا، ھەم خىرىش لەدەسكەوتى كارمەى بكا). گوتيان: ئەى ئەگەر ئەمەى بۇ نەگرا چۇن؟ فەرمووى: (يارىدەى لىقەوماوئىكى داماو بدات) گوتيان: ئەى ئەگەر ئەمەشى بۇ نەلوا چى بكا؟ فەرمووى: (بارمفتارى جوان بىو كارى باش بىو رېگەى باش بەخەلك بلىو واز لەخراپە بىنى، ئەمەيش دەبى بە گەورمترىن خىرو خىرات بۆى). (رياض/۱/ ۱۳۳/ ژ/ ۱۴۱/ ز/ ۱۳).

۵۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « كُلُّ سَلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ ، يَغْدُلُ بَيْنَ الْاِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ ، وَيُعِينُ الرَّجُلَ عَلَى ذَاتِهِ ، فَيَحْمِلُ عَلَيْهَا ، أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ ، وَكُلُّ خَطْوَةٍ يَخْطُوهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ ، وَيُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ » . (۵۹۰)

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) دەفەرمووى: پېغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) دەفەرمووى: (ھەموو رۆژى كەخۆرى تيا ھەلدیت، گشت جومگەو ئىسكىكى ئادەمىزاد، خىرىكى دەكەوئتە سەر، جا دووگەس رىك دەخات ئەو ھە خىرىكە، يارمەتى برادەرەكەى دەدا ھەتا سواری و لاخەكەى بىى، ئەو ھەيش خىرىكە، يا شەكەكەى لە و لاخەكەى بارئەكا ئەو ھەيش خىرىكە، قەسەكەى خۆش خىرىكە، ھەروا وشەكەى باش خىرىكە، ھەموو ھەنگاوى كە دەمىنى و دەجى بۇ نوئز خىرىكە، ئازارى لەسەرمرى لائەبا خىرىكە).

(۱۷) باب: في المنفق والمُفْسِك

باسمى سه خى و ره زيل

۵۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا. وَيَقُولُ الْآخَرُ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلْفًا ». {الحديث: ۲۳۳۳ = ۲۳۱۱ فم. تجريد/۱۱۳/۲، رقم: ۶۹۱ = ۱۴۴۲} (۵۹۱)

ئه بو هورميره (رمزى خوداى لى بى) فهرموى: خو شه ويست (دروودى خوداى له سهر بى) دمه فرموى: (هه موو روژى سهر له به يانى كه به ندمكان روژيان لى دمبته وه، دوو فريشته دينه خوار وه، يه كيكيان دمه فرموى: خودايه! نه وهى به خشنديه، تويش پيى ببه خشه و، تو لهى به زيادموه بو بكه رموه، نه وهى تريشيان دمه فرموى: خودايه! نه وهى چرووك و گيرو خيرنه كهره، تو ش له وهى بگرموه نايه و مايهى بفه وتينه). {رياض/۱/۲۴۷، زنجيره: ۳۶، ژماره: ۲۹۵} + {تاج/۲، زنجيره: ۱، ژماره: ۱۱۷۷}.

روونكر دئه وه:

نه ووهى (پرگوژى پيروژى له نوورى خودابى) دمه فرموى: زاناكان دمه فرموون: مه به ست لهم به خشينه هه موو شتيكه كه سهر ف بكرى بو په رستش و خوا په رستى، وهك زمكات و خهرجى هه ج و سه فهرى سيله رهم و پياومتى و مه سهرفى خيزان و ديوه خان و خيرو خيرات و شتى ترى لهم بابته. مه به ست له گيرى و ده ستنو و قاو يش، خو گرييه لهم جوړه كاره باشانه، با كابر روژى هزار ليرى زيږيش له كارى خراپا داغان بكا، خوا په نامان بدا.

(۱۸) باب: في الترغيب في الصدقة قبل أن لا يوجد من يقبلها

هاندان له سهر خیرکردن بهرلهوهی که خیرکەر کهسی دهست نهکهوی، که

خیری لی وهربگری

۵۹۲- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (تَصَدَّقُوا، فَإِنَّهُ يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ يَمْشِي الرَّجُلُ بِصَدَقَتِهِ فَلَا يَجِدُ مَنْ يَقْبَلُهَا، يَقُولُ الرَّجُلُ لَوْ جِئْتُ بِهَا بِالْأَمْسِ، لَقَبِلْتُهَا، فَأَمَّا الْيَوْمَ فَلَا حَاجَةَ لِي بِهَا). (الحديث: ۱۴۱۱ طرفاه في: ۱۴۲۴، ۷۱۲۰): (۵۹۲)

حاریشه ی کوری و مهب (رمزای خوای لی بئ) فهرمووی: بهگوی خۆم لهزاری پیرۆزی خۆشهویستم بیست دروودی خوای لهسهر بئ- دمیضهرموو: (تازوو خیریکهن درمنگه هاكا كهوتنه رۆزگارێکی واوه كهستان دمست ناکهوی، کهخیرتان لی وهربگری، هاكا وای لیها ت پیاو بهمالی خیرموه بهسهر خه لکا بسورپتهوه بهلام کهسی وای دمست ناکهوی که لیی وهربگری، به لکوو نهو کهسهی کهخیرمهکی دهداتی پئی دهلی: نهگهر دوینی بهاتیایه لیتم و مردهگرتی، بهلام نیستا کارم پئی نییه، لهبهرئهوه و مری ناگرم ! لهنهجامدا کهسی دمست ناکهوی کهخیرمهکی لی وهربگری). (تاج/ ۱۰/ ل ۷۳/ ف/ ۴ - ش = تاج/ ۵، ژماره: ۵۲۲۲).

۵۹۳- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، يَطُوفُ الرَّجُلُ فِيهِ بِالصَّدَقَةِ مِنَ الدَّهَبِ، ثُمَّ لَا يَجِدُ أَحَدًا يَأْخُذُهَا مِنْهُ، وَيُرَى الرَّجُلُ الْوَاحِدُ يَتَّبِعُهُ أَرْبَعُونَ أَمْرًا يُلْذَنُ بِهِ، مِنْ قِلَّةِ الرِّجَالِ وَكَثْرَةِ النِّسَاءِ) (الحديث ۱۴۱۴): (۵۹۳)

(۵۹۲) تجرید/ ۲، ژماره: ۶۷۴ = ۱۹۱۱ م. ص. م/ ۲، ژماره: ۵۲۶ = ۲۳۳۴.

(۵۹۳) تجرید/ ۲، ژماره: ۶۷۷ = بخاری/ ۱۴۱۴، مسلم/ ۱۰۱۲ = ۲۳۳۳ شیخا - مختصر صحیح مسلم/ ۲،

ئەبو موسای ئەشعەرى (رمزى خۆى لى بى) فەرمووى: خۆشەويست - دروودى خۆى لەسەر بى- فەرمووى: (مەردوم دىمكەونە پۇزگارىكى واو، پىاو بەزىرى خىرمو مالى و شارەو شار دىسوورپىتەو تەبىكا بەخىر، يا بىدا بەزىمكات، بەلام هەزارى دىست ناكەوئ كەلىي وەرگىرئ، لەبەر زۆرى مال كەس نايەوئ، وەدەبىنرئ چل ژن شوئنى تاقە پىاوئ دىمكەون و پەناى بو دىمەن، تا سەرموگارىيان بكاو، كەس دىسدرىزىيان لىنەكا، ئەمەيش لەبەر كەمى پىاوو زۆرى ژن، بەهۆى زۆرى ئازاومو زۆرى كوشتەو). (رياض/۴ ل/ ۱۳۲۲ = رياض/۴. ژمارە: ۱۸۲۵ + تاج/۲/ ۵۹/ ۲۳/ ۲/ ۲ = ژمارە: ۱۳۸۴).

۵۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ، حَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ الْمَالُ فَيَفِضَ، حَتَّى يَهُمَّ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ، وَحَتَّى يَعْزِضَهُ، فَيَقُولَ الَّذِي يَعْزِضُهُ عَلَيْهِ: لَا أَرَبَ لِي) (الحدِيث ۱۴۱۲):^(۵۹۴)

ئەبو ھورەيرە (رمزى خۆى لى بى) لە خۆشەويستەو دروودى خۆى لەسەر بى- دىمەرموئ: (قيامەت هەلئاسئ، تا مال لەنىوانتانا وا زۆردەبئ، دىمبئ بەلىشاو، تەنانەت خاومەن سامان دىمكەوئتە مشوورى ئەومو دىمبئ كەسىكى واى دىست بىكەوئ، كەخىرو زمكاتى لى وەرگىرئ ! هەتا ئەگاتە ئەو خاومەن سامان خىرو زمكات دىمبا بو مەردووم، بەلام ئەومى كە بوئ دىمبا لىي وەرناگرئ و پىي دەلئ: كارم پىي نىيە.

(۱۹) باب: فی قبول الصدقة من الکسب الطیب وتربيتها

۵۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: « لَا يَتَصَدَّقُ أَحَدٌ بِتَمْرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ إِلَّا أَخَذَهَا اللَّهُ بِيَمِينِهِ، فَيُرِيهَا كَمَا يُرِي أَحَدُكُمْ فَلُوَّهُ، أَوْ قُلُوصَهُ، حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ أَوْ أَكْظَمَ ^(۵۹۵) »:

نهبو هورمیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی: (نهوهی خیری بکا، له رمنجهشانی حه لالی خوئی، با دمنکه خورمایه کیش بن، دلنیا که خودا به دمستی راستی خوئی و مری دهمری، ومک چۆن یه کی له ئیوه جوانووی ماینی، یا نیونه و شتری، بو خوئی په رومرده بکا، خودایش نهو خیره بو ئیوه بهو شیومیه په رومرده دمکاو نه شونمای پی دمکا، تا تهواو گه وره دمبی، وه به قهد کیویکی لی دی، بگره گه ورمتریش).
{تاج/۶/۲، زنجیره: ۱، ژماره: ۱۱۷۸} + {ریاض/۲/۱۱۵، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۵۶۱}.

(۲۰) باب: الحث على الصدقة ولو بشق تمرة أو كلمة طيبة وأنها حجاب من النار

هاندان لهسهر خیرکردن، با به له تی دهنکه خورمایه کیش بیت، یان به وشه یه کی باش بیت، بیگومان که خیرکردن بو خاوه نی ده بیت به ناگر بری بوی

۵۹۶- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رضی الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) النَّارَ فَأَعْرَضَ وَأَشَاحَ، ثُمَّ قَالَ: « اتَّقُوا النَّارَ ». ثُمَّ أَعْرَضَ وَأَشَاحَ، حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ كَأَنَّمَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا، ثُمَّ قَالَ: « اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ، فِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ ».

^(۵۹۵) مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۵۲۹ = مسلم/شیخا/۲۳۴۰ = ۲۳۸ فم. تجرید/۲،

لا په ره: ۱۰۰، ژماره: ۶۷۳ = ۷۴۳۰ بخاری.

{الحديث: ۲۳۴۶ = ۲۳۲۴ فم. بخاری. أدب: ۶۰۲۳، ۶۵۴۰، ۶۵۶۳. نسانی. زکاة: ۲۵۵۲. تحفة الأشراف: ۹۸۵۳} : (۵۹۱)

عهدی کوری حاتم (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) باسی ناگری کرد، وهك ترساو رووی خوئی و مرچهرخان، وهك ناگرمکه بهراستی بهرابهری بی و، لهپاشا فهرمووی: (خوتان له ناگری دۆزهخ بیارین) دیسان رووی خوئی و مرچهرخان و رووی و مرگیپیه و. تهنانت ئهمجاره واموتهئهر بوو، وامنزانی که ناگرمکه و له بهرجاوی ئهوجا فهرمووی: (خوتان له ناگری دۆزهخ بیارین، بابلهتی دهنکه خورمایه کیش بووه، نهگهر هر هیج نهبوو، به قسهیهکی باش، به گفتیکی شیرین خوتان رزگار بکهن). {ریاض/۱، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۱۳۹} .

روونکردنهوه:

۱- عهدی کوری حاتم تائی، کهناسراوه بهجوامیری و بهخشندهیی، وهك دهئین: فیسار ئهوهنده بهخشهر و چاکهکاره دهئیی حاتم تاییه. لهسائی نوئی کوجیدا عهدی ئیسلام بووه، لهپیشا مهسیحی بووه، لهسهر ئایینی عیسای کوری مهریه بوو، ئامادهی ئازادکردنی ولاتی عیراق بوو، لهپاشا لهکووفه نیشتهجی بوو، لهجهنگی صهفیندا لهگهڵ ئیمامی عهلی بوو، خوئی دمیقهرموو: (ئهوهتی موسولمان بووم، ههموو کاتی کهبانگی داوه دهستنویرم بووه!)

لهداو سائی شهستی کوجی مردوووه، دهئین: تهمهنی دمیدا لهسه دو بیست سال، هندی تر دهئین: سه دو ههشتا سال ژیاوه، پیاویکی زور سهخی بوو.

(۵۹۱) بخاری. أدب: ۶۰۲۳، ۶۵۴۰، ۶۵۶۳. مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۵۲۵ = ۲۳۴۶، ترفیم شیخا

هه‌میشه به‌شه‌وقه‌وه چاوم‌پروانی هاتنی نوێژمگانی دم‌کرد، له‌بوخاری و موسلیمدا
 فهرمووده‌ی هه‌یه. (پروانه: ته‌جرید/۵، لاپه‌ره: ۱۱۷، ژماره: ۱۸۲۶ = ۵۴۷۵ بخاری +
 مختصر صحیح مسلم/۱، ژماره: ۴۱۲، لاپه‌ره: ۴۸۴ چاپی یه‌که‌م).

۲- ئه‌مه‌یش و مرگه‌پراوی گیرانه‌وه‌ی کتێبه‌که‌یه.

عه‌دی کوری حاته‌م (رمزای خودای ئی بئی) فهرمووی: پێغه‌مبهر (دروودی
 خودای له‌سه‌ر بئی) فهرمووی پێم: (کاتی سه‌گه‌که‌ت ده‌که‌یت نه‌چیر، ناوی
 خودای ئی به‌یینه‌و له‌و کاته‌دا که به‌ره‌للای ده‌که‌یت بئی: (بسم الله: به‌ناوی خودا)
 جا ئه‌گهر سه‌گه‌که‌ نه‌چیره‌کی گرت و به‌زیندوووی فریای که‌وتیت ئه‌وا سه‌ری
 بپه‌، وه‌ ئه‌گهر چوو‌یت سه‌ر نه‌چیره‌که‌ و روانیت کوژراوه‌، وه‌لێ نه‌خوراوه‌، ئه‌وا
 بیخۆ، به‌لام ئه‌گهر کاتی ده‌چیت سه‌ر نه‌چیره‌که‌ و بینیت سه‌گی تر له‌گه‌ڵ
 سه‌گه‌که‌ی تۆدا له‌سه‌ریه‌تی، له‌هه‌مان کاتدا کوژراویشه‌و گیانی تیادا نه‌ماوه‌،
 ئه‌وه‌ لێ مه‌خۆ، چونکه‌ تۆ نازانیت سه‌گه‌که‌ی تۆ کوشتوو‌یه‌تی، یان سه‌گه‌که‌ی
 تر که‌هی تۆ نییه‌. وه‌کاتی تیر ده‌هاوێژیت بۆ نه‌چیر، ناوی خودا به‌یینه‌و له‌کاتی
 تیگرته‌که‌دا بئی: (باسم الله: به‌ناوی خودا) ته‌نانه‌ت ئه‌گهر له‌پاش شه‌وو
 رۆژیکیش نی‌چیره‌که‌ت دۆزیه‌وه‌و ته‌نیا شوینی تیره‌که‌ی تۆی پێوه‌ بوو وه‌
 مردبوو ئه‌وا بیخۆ، ئه‌گهر گیانی تیا مابوو، ئه‌وا سه‌ری بپه‌ و بیخۆ، به‌لام ئه‌گهر
 دینیت له‌ناو ئاوا بوو ئه‌وا مه‌یخۆ، مه‌بادا به‌ناوه‌که‌ خنکابی). {تاج/۳، زنجیره: ۶،
 ژماره: ۲۵۸۹}.

۵۹۷- حَدَّثَ عَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « مَا
 مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَسَيَكَلَّمُهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، لَيْسَ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَهُ تُرْجُمَانٌ ، ثُمَّ يَنْظُرُ
 فَلَا يَرَى شَيْئًا قُدَّامَهُ ، ثُمَّ يَنْظُرُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَتَسْتَقْبِلُهُ النَّارُ ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّقِيَ
 النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ».

وعنه أيضاً قال: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « اتَّقُوا النَّارَ ». ثُمَّ أَعْرَضَ وَأَشَاحَ ، ثُمَّ قَالَ « اتَّقُوا النَّارَ ». ثُمَّ أَعْرَضَ وَأَشَاحَ ثَلَاثًا ، حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا . ثُمَّ قَالَ « اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِكْلِمَةً طَيِّبَةً » .^(۵۹۷)

عهدی کوپی حاتهم (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (درودی خودای له سهر بی) دمفهرموئی: (هه موو یه کی لهئیوه لهروژی ژینه ومدا. بو دادگایی دهچیته وه بهردهستی خودای گه وره، خودا بو خوی به بی تهرجه مان و زمانزان هسه له گه لدا دمکا، که دادگایی ته و او دمی، تهماشای همر چوار لای خوی دمکا، تا بزانی، گوزمرگایی، بواری هه یه که له ناگر رزگاری بکا. به لام دمروانی و ناگری دوزه خ بهری لی بریومته وه و چاری نییه دمی بهرمو نه وی مل بی، هه تا به سهر پردی سیراتا برپوا، جا نه گهر ده تانه وی نه که ونه ناوی و به سهر پردی سیراتا به پرنه وه بو به ههشت، نه و نه گهر به له تی دهنکه خورمایه کی خیریش بووه خوتان له ناگره رزگار بکه ن).

باقی ماندهی فهرموودمکه به ته وای له ژماره (۵۹۶) دا، رابورد.

(۲۱) باب: الحمل أجرة يتصدق بها والنهي الشديد عن تنقيض المتصدق بقليل

۵۹۸- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ أَمَرْنَا بِالصَّدَقَةِ. قَالَ كُنَّا نَحْمِلُ قَالَ: فَتَصَدَّقَ أَبُو عَقِيلٍ بِنِصْفِ صَاعٍ، قَالَ: وَجَاءَ إِنْسَانٌ بِشَيْءٍ أَكْثَرَ مِنْهُ فَقَالَ الْمُنَافِقُونَ: إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنْ صَدَقَةِ هَذَا وَمَا فَعَلَ هَذَا الْآخَرُ إِلَّا رِيَاءً فَتَزَلَّتْ (الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ).

{الحديث: ٢٣٥٢ = ٢٣٣٠ فم. تجريد/٢/١٠٤، رقم: ٦٧٨ = ١٤١٥، ١٤١٦،
(٥٨) : {٢٥٢٨. زكاة: ٤٦٦٩، ٤٦٦٨، ٢٢٧٣. نسائي. زكاة: ٢٥٢٨} (٥٨)

ئەبو مەسعوودی بەدری (رمزای خودای ئی بئی) فەرمووی: بێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمانی پێ کردین بە کردنی خێرو صەدەقە،
هەمان بوو دەچوو بۆ بازارو کۆل کێشی دەکردو مشتێ دانەویڵە پەیدا دەکردو
دەیکرد بەخێر، فەرمووی: جا ئەبو عەقیل لەنیو مەن خۆراک خێری کرد،
عەبدورەحمانی کۆری عەوفیش هەشت هەزار درەمی هێنا، کە دەکاتە هەزار
دیناری زێڕ کردی بەخێر. جا ناپاکەکان بە تەوسەووە گوتیان: ئەمە چییە ئەبو
عەقیل کردوویەتی بەخێر، خوا پێویستی بەشتی وا بئی نموود نییە،
عەبدورەحمانیش ئەمە بۆ خودا نییە، بەلکۆو بۆ ریا بازییە. جا بەم
بۆنەییەو، بۆ پەرچدانەوێ ئەم دوو رووانە خودای گەورە ئەم ئایەتە ناردە
خوارەو: {الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
جُهْدَهُمْ - ٧٩/٩} واتە: ئەو کەسانە کە رمخنەو لەقەم دەگرن لەو موسوڵمانە
خێرکەرە ساخو راستانە، کە ساغ لەبە رمزای خودا، خێرو خێرات دەکەن، یا
لەو موسوڵمانە کەم دەستانە کە بەپێی تەوانای خۆیان، لەو ماله کەمە
هەیانە، بەزیادەو خێری ئی دەکەن، تەنانەت لەو مالهیش کە بە ئارمقی
ناوچەوانو بە رەنجی شان، پەیدای دەکەن، بەشی خودای ئی دەدەن، ئەو
کەسانە کە بەم دوو دەستەیه لافرتی و قەشمەری دەکەن و، تیرو توانجیان تی
دەگرن و دمیانهوێ دلیان سارد بکەنەو، ئەوانە بە پێچەوانەو خودا لەخۆیان
دەرنجێن و خودا خۆیان دما بە گالته جاپو دمیانکا بە پەند، لە روژی دوا

روژدا، که هه موو شت بهدمستی خودا خوڤهتی سزایهکی سهختیان بو دمپریتهموه). {تاج/۴/۲۶۲، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۹۰۵}.

(۲۲) باب: فضل المنیحة

خیری به خشینی نازهلای دۆخه

۵۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعَمَ الصَّدَقَةُ اللَّقْحَةُ الصَّفِيَّةُ مَنَحَةً وَالشَّاةُ الصَّافِيَّةُ مَنَحَةٌ تُغْدُو بِإِنَاءٍ وَتَرُوحُ بِآخَرٍ. (الحديث ۵۶۰۸ طرفه في: ۲۶۲۹): (۵۹۹)

ئه بوهورمیره (رمزای خوای لی بئ) له خوڤه و یسته وه دمفه رموی: (و شتری شیرداری به شیرو مهرو بزنی شیرداری به شیر، خیریکی گه لی چاکن، بو کهسی به دۆخه بیاندا به خیزانی، که بوخویان شیرمهکی بخون، به یانی قاپی شیرو نیواره قاپی شیر، دمه نه یه کی گه لی چاکه).

دۆخه نازهلایکه مه پ بئ، یا بزنی بئ، یا مانگابی، یا وشتری، که خاومنه کهی به پیاومتی، به خوڤایی، بو ماومیه کی دیاریکراو، دمیدا به مالتیکی پمشایی که نازهلای دۆشه نی یان نه بی، که هه تا وشک دمکا بو خویان شیرو ماست و دۆکه ی بخون و دواپی بیگێرنه وه بو خاومنه کهی. فه رموو ده که بوونی نه وه ی لی دئ، که واپه سه نده نه و نازهلای دمدری به دۆخه له سه رگوان بئ و به رله زایین بدری به ماله پمشاییه که و له هه مان کاتدا شیرداریکی باش بئ، نه وه ک خاومنه که ی نازهلایکی نایه خ هه لبریری.

(۲۳) باب: مثل المنفق والبخیل

نموونهی خیرکهر و رز دو چرووک

۶۰۰ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ نَافِعٍ عَنِ الْحَسَنِ عَنْ طَاوُسٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَثَلَ الْبَخِيلِ وَالْمُتَصَدِّقِ ، كَمَثَلِ رَجُلَيْنِ عَلَيْهِمَا جُبَّتَانِ مِنْ حَدِيدٍ ، قَدْ اضْطَرَّتْ أَيْدِيهِمَا إِلَى تَدْيِهِمَا وَتَرَفِيهِمَا ، فَجَعَلَ الْمُتَصَدِّقُ كُلَّمَا تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ ابْسَطَتْ عَنْهُ حَتَّى تَغْشَى أَنَامِلَهُ وَتَغْفُو أَكْرَهُ ، وَجَعَلَ الْبَخِيلُ كُلَّمَا هَمَّ بِصَدَقَةٍ قَلَصَتْ ، وَأَخَذَتْ كُلُّ حَلْقَةٍ بِمَكَانِهَا . قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَنَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ بِاصْبِعِهِ هَكَذَا فِي جَنِيهِ ، فَلَوْ رَأَيْتُهُ يُوسِّعُهَا وَلَا تَتَوَسَّعُ .^(۶۰۰)

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) ھەرمووی: (پیاوی رەزێل و پیاوی بەخشندە (سەخی) مانەندی دوو پیاو وان، کە یەکێ سەرو زریە ئاسنینی تەسکیان لەبەردابی، لە ئاستی مەمکیانەووە بئی، ھەتا ددانەیی سینگیان کە پێی دەگوتری چۆلەمە (قوولایی خوار ھورگ). جا جار لەگەڵ جار، بەخشندەکە کەشتی دەبەخشی، زریەکە بەرە بەرە کەشی دئی و گەورەو ھەروە دەبئی، تاوای ئی دئی لەبەر پێی دەخشی، وەك چۆن جلی شوپ شوین پئی کوێردەمکاتەووە، بەخشندەمیش ئاوا گوناھو تاوانی خاومەنەکە دەسپێتەووە. بەلام پیاوی رەزێل و چرووک ھەرکاتی ویستی خیری بکا، یا شتی ببەخشی، ئەلقەیی زریەکەیی دیتەووە یەکو زیاتر قوڵفەکانی تەسک دەبنەووە، ھەتا بەرە بەرە ھەردوو دەستی توند شەتەك دەدرین بە بەربینیەووە!.

فهرمووی: له پیڅه مېهرم بیست دمیغه رموو: (جا رْمزِیله که هەر ههول و تهقه لا دمدات که کشی بېنی و فهره حی بکا به لام ناتوانی). {تاج/۵/۴۰۱، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۵۲۲۵ ج/۴ + ریاض/۲/۱۱۵، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۵۶۰/۱۷}.

ئهمه دمقی و مرگه راوی (مختصر صحیح مسلم) د، بۆ روونکردنه و دی ته و او، دمقی و مرگه راوی ته جری دی بوخاریش له دواوه دمنووسین:

ئهبوهورمیره (رْمزای خوای لی بئی) فهرمووی: ژنه وتم له خوشه ویست - دروودی خوای له سهر بئی- دمیغه رموو: (پیاوی رْمزِیل و پیاوی به خشنده (سهخی) مانه ندی دوو پیاو وان، که یه کی سهر و زریه ی ناسنینی ته سکیان له بهردا بئی، له مه مکیانه وه بئی تاددانه ی سنگیان، جاجار له گهل جارا، که به خشنده که شتی دمه خشی، زریه که ی کشی دی و گوشادو گه و ره دمی، تاوای لی دی له بهر پئی ده خشی (و وهك چۆن جلی شوړ شوین پئی خاومنه که ی له کاتی رْوِشتن دا، کویر ده کاته وه، خیر و خیرات و به خشنده مییش ئاوا گونا و تاوانی خاومنه که ی دادمپوشتی)!

به لام پیاوی رْمزِیل و چرووک ههرکاتی ویستی خیرئ بکا، یا شتی بیه خشی، ئه لقی زریه که ی دیته وه یهك و زیاتر قولقه گانی ته سك دمه نه وه، ههتا بهر مېهره، ههردوو دمستی شهتهك دمدرین به بهر بینیه وه). فهرمووی: له پیڅه مېهرم بیست دمیغه رموو: (جا رْمزِیله که هەر ههول و تهقه لا دمدات، که کشی بېنی به لام ناتوانی)!. (تاج/۵، ژماره: ۵۲۲۵ + ریاض/۲/۱۱۵ ژ/۵۶۰/۱۷ ز/۶۰).

(٢٤) باب: ثبوت أجر المتصدق وإن وقعت الصدقة في يد غير أهلها

باداشی خیرکار ده چه سپی، با خیره کهیشی بجیتته دهستی ناشایسته وه

٦٠١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (قَالَ رَجُلٌ: لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ، فَوَضَعَهَا فِي يَدِ سَارِقٍ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقُ عَلَى سَارِقٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِي زَانِيَةٍ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقُ اللَّيْلَةَ عَلَى زَانِيَةٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى زَانِيَةٍ؟ لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ، فَوَضَعَهَا فِي يَدِي غَنِيٍّ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقُ عَلَى غَنِيٍّ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، عَلَى سَارِقٍ، وَعَلَى زَانِيَةٍ، وَعَلَى غَنِيٍّ، فَأَتَيْ: فَقِيلَ لَهُ: أَمَّا صَدَقَتُكَ عَلَى سَارِقٍ فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعِفَّ عَنْ سَرِقَتِهِ، وَأَمَّا الزَّانِيَةُ فَلَعَلَّهَا أَنْ تَسْتَعِفَّ عَنْ زِنَاهَا، وَأَمَّا الْغَنِيُّ فَلَعَلَّهُ يَغْتَبِرُ، فَيَنْفِقُ مِمَّا أُغْطَاهُ اللَّهُ). (الحديث ١٤٢١): (٦٠١)

ئه بو هورميره (رمزای خوای لی بئی) هه رمووی: خو شه ویست -دروودی
خوای له سه ر بئی- سه رو مال و منال و هه ست ونه ست گشتی به قوربانی ئه و
گه ردمبی، که له پیی دینیکه رانی گوژی پیروزی دمنیشی هه رمووی: پیاوی دمی
له نه وهی نیسرائیل، ده لی: به خودا دمی ئه مشه و خیری بکه م، شه و خیره که ی
دمباو دمی نیته ناو دهستی دزیکه وه، بو به یانی خه لک ده لی: زور سه یرمئیمشه و
خیر به دزی گراوه ! خیر که ره که ده لی: خودایه ! سو پاس بو تو له سه ر ئه م خیره
به م دزه (چونکه ئه مه ویست و خواستی توی له سه ربووه، خواستی تویش پره
له زانستی به رزو، بی دانایی نییه) دمی خیری تر بکه م، خیره که ی دمباو،
دمی نیته ناو دهستی ژنیکی داوین پیسه وه، بو به یانی دیسان خه لک ده لی:
سه یره ! نیمشه و خیر به ژنیکی داوین پیس گراوه، پیاوه که ده لی: خودایه !

سوپاس بۇ تۆ لەسەر ئەم خىرمىش بەم ژنە داۋىنپىسە، دىمىي خىرى تر بىكەم،
خىرمەكى دىمباۋ دىمىنپىتە ناۋ دەستى دەۋلەمەندىكەۋە، دىسان بۇ بەيانی
خەلكەكە دەلئىن: ئاى چەند سەيرە خىر بەپىاۋىكى دەۋلەمەند كراۋە !
پىاۋەكەش دەلئى: خودايە! سوپاس بۇ تۆ لەسەر خىردان بەپىاۋى دزو بە
ژنى خراپەكارو بە پىاۋى دەۋلەمەند، خىركەرەكە شەۋ لەخەۋدا خەۋى دى.
لەخەۋا پىيان گوت: ھەرسى خىرمكانت گىرابوون، سا بەلكو ئەۋ دزە بەھۋى
خىرمەكى تۆۋە ۋاز لەدزى كردن بەيىنى، بەشكو ئەۋ ژنە سەلىتەيە (ۋاتە:
سۆزانييە) بەھۋى ئەۋ خىرە تۆۋە دەست لەۋ نىشە خراپە ھەلگىرى، بەشكو
دەۋلەمەندەكەيش پەندوعىيرەت ۋەرىگىرىۋ شەرم لەخۋى بكاۋ، لەۋ مالۋ
سامانەى كە خودا پىي داۋە دەست بكا بە بەخشش و خىركردن). (تاج/۱۰/۷۵-۷ -
ش).

روونكردنه‌وه:

ئەم بەھرانە لەم ھەرموودەيە ۋەرمەگىرىن:

- ۱- نىازى پاك كاريگەرى خۋى دىمىنى، خىركەر ئەگەر نىازى پاك بى
خىرمەكى دەگاتە جىگەى خۋى ۋەھبوۋە.
- ۲- ئەمە بۇ خىرى سوننەت ۋايە، لە زەكاتا، ئەگەر دەرگەۋت زەكات
ۋەرمەرەكە شايسە نىيە، دىمى زەكاتەكە دووبارە بداتەۋە.
- ۳- گىرپانەۋەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ ئەم داستانە.
بەلگەى راستى ۋە دروستىيەتى ۋە بەلگەى ئەۋمىيە كە ئەۋانەى لە خەۋنەكەدا
موزدەميان داۋە بەخىركەرەكە فرىشتەى خودا بوون كە ئەم جۆرە بەلگەيە لە
زانستى ھەرموودەۋ ئۇۋولا پىي دەگوتىرى تەقىرىرى قەۋلى.

به‌شیوه‌ی گشتی خیری سوننه‌ت، نه‌وه‌ک سه‌دمقه‌ی فهرز، وه‌ک زه‌مکات و نه‌زر، به‌هه‌موو که‌سی دمه‌ش، به‌خزم به‌بیگانه، به‌موسولمان، به‌ناموسولمان، به‌مروفا به‌نازه‌لی تر، به‌باش و به‌خراپ، به‌مه‌رجی نه‌بی به‌هوی یاریدان له‌سهر گونا‌هو تاوان. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌م بارمه‌وه دمفه‌رموی: (نه‌وه‌ی ته‌رای زبانی تیادا بی، خیری بی دمه‌ش).

(۲۵) باب: أجر الخازن الأمين والمرأة إذا تصدقت من بیت زوجها
 کلیل به‌دهستی ده‌ستپاک، کاتی خیر ده‌کا له‌و ماله‌ی که‌ وا له‌زیده‌ستیدا،
 نه‌ویش وه‌ک خاوه‌نه‌که‌ی خیری ده‌مکات، هه‌روه‌ها زنی‌ش نه‌که‌ر له‌ مالی
 می‌رده‌که‌ی خیر بکات نه‌ویش وه‌ک نه‌و خیری ده‌مکات
 ۶۰۲- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 (الْخَازِنُ الْمُسْلِمُ الْأَمِينُ، الَّذِي يُنْفِدُ - وَرَبَّمَا قَالَ: يُعْطِي - مَا أُمِرَ بِهِ، كَامِلًا مُؤَقَّرًا، طَيِّبٌ
 بِهِ نَفْسُهُ، فَيَدْفَعُهُ إِلَى الَّذِي أُمِرَ لَهُ بِهِ، أَحَدُ الْمُتَصَدِّقِينَ). (الحديث ۱۴۳۸ - طَرَفَاهُ فِي:
 ۲۲۶۰، ۳۳۱۹): (۶۰۲)

له‌ نه‌بو مووساوه (رمزای خوای لی بی) خو‌شه‌ویست -دروودی خوای له‌سهر
 بی- فهرمووی: (کلیل به‌دهستی مسولمانی ده‌ستپاک، کاتی نه‌و فهرمانه‌ی که‌
 خاومن مال پی‌ی کردووه، سه‌باره‌ت به‌کردن و جیبه‌جی‌کردنی خیری، نه‌که‌ر
 به‌ته‌واوی و به‌تیروته‌سه‌لی، وه‌ک پی‌ی گوتراوه، نه‌و فهرمانه‌ی نه‌نجام بداو پیدا
 به‌وه‌که‌سه‌ی که‌پی‌ی گوتراوه، وه‌ بی‌خوش‌حال بی به‌نه‌نجامدانی، نه‌وه
 خیرکه‌رمگان دمن به‌دوو، که‌ نه‌و یه‌کی‌کیانه). (بروانه: ژماره: ۶۸۴ تجرید/۲).

٦٠٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ طَعَامِ بَيْتِهَا غَيْرَ مُفْسِدَةٍ كَانَ لَهَا أَجْرُهَا بِمَا أَنْفَقَتْ وَلِزَوْجِهَا أَجْرُهُ بِمَا كَسَبَ وَلِلْخَازِنِ مِثْلُ ذَلِكَ لَا يَنْقُصُ بَعْضُهُمْ أَجْرَ بَعْضٍ شَيْئًا.» {الحديث: ٢٣٦١ = ٢٣٣٩ فم. تجريد/٢/١٠٨ رقم: ٦٨٤ = ١٤٢٥، ١٤٣٧، ١٤٣٩، ١٤٤٠، ١٤٤١، ٢٠٦٥ فتح. أبو داود. زكاة: ١٦٨٥. ترمذی. زكاة: ٦٧٢. ابن ماجه. تجارات: ٢٢٩٤. تحفة الأشراف: ١٧٦٠٨} : (٦٠٣)

عائیشه (رمزای خودای لی بی) له پیغهمبهروهه (دروودی خودای لهسهه بی) دمفهرموی: (کاتی ژن (به بی دمستبلأوی) له خوراکي مالهوهی ببهخشی، نهوه پاداشتی باشی بو ههیه لهسهه نهوه بهخشینه، چونکه نهوه هوئی نهوهیه، ههروهه میردهکهشی پاداشتی باشی بو ههیه، چونکه نهوه پهیدای کردووه، کلیلدارو کلیل بهدمستیش ههروهه، کهسیشیان له پاداشتی کهسیان کهم ناکه نهوه، واته: نابن به موزاحیمی پهکتری). {تاج/٢/٦٤، زنجیره: ٢٣، ژماره: ١٢٨٦}.

٦٠٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَصُمُ الْمَرْأَةُ وَبَعْلُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَلَا تَأْذُنُ فِي بَيْتِهِ وَهِيَ شَاهِدَةٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَمَا أَنْفَقَتْ مِنْ كَسْبِهِ مِنْ غَيْرِ أَمْرِهِ فَإِنَّ نِصْفَ أَجْرِهِ لَهُ.» {الحديث: ٢٣٦٧ = ٢٣٤٥ فم. بخاری. نفقات: ٥٣٦٠، ٢٠٦٦، ٥١٩٢، ٥١٩٥} : (٦٠٤)

نهوه هورمیره له خوښهويستهوه دمفهرموی (دروودی خودای لهسهه بی): (نابی ژن روژووی سوننمت بگری نهگهه میردهکهی له مالهوه بوو، مهگهه

(٦٠٣) تجريد/٢، ژماره: ٦٨٤ = ١٤٢٥ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٥٥٢ = ٢٣٩١.

(٦٠٤) بخاری. نفقات: ٥٣٦٠، ٢٠٦٦ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٥٥٤ = ٢٣٦٧ ترقیم شیخا

به‌رمازای می‌رده‌کهی، هه‌رومها نابئ که ژن ریگهی که‌س بدا که هاموشوی بکاو
 بجئ بو مالی مه‌گه‌ر به‌رمازای می‌رده‌کهی، هه‌رکاتیکیش ژن به‌بی وهرگرتنی
 فه‌رمانی روون و ناشکرا له می‌رده‌کهی، له مالی می‌رده‌کهی شتی ببه‌خشی، یا
 خه‌رج بکا بو کاری خیر، خیری ئه‌و به‌خشینه نیومییانه). {تاج/۲/۵۲۱، زنجیره:
 ۴۶، ژماره: ۲۱۵۱ + ریاض/۱، زنجیره: ۳۵، ژماره: ۲۸۲ + تجرید/۵/۴۳، ژماره: ۱۷۷۴} .
 ۶۰۵ - حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ - قَالَ « إِذَا أُنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ كَسْبِ زَوْجِهَا عَنْ غَيْرِ أَمْرِهِ ، فَلَهُ نِصْفُ
 أَجْرِهِ » . (۶۰۵)

ئهم فه‌رموودمیه به‌شیکه له فه‌رموودهی ژماره (۶۰۴) له‌وی واتاکهی و
 مه‌به‌ست لیی رابورد.

(۲۷) باب: من جمع الصدقة وأعمال البر

کۆکردنه‌وه‌ی چهند جوهره خیر و کۆمه‌لی کاری چاکه‌ی تر

۶۰۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «
 مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ نُودِيَ فِي الْجَنَّةِ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ. فَمَنْ كَانَ مِنْ
 أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ،
 وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ
 مِنْ بَابِ الرِّيَّانِ ». قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصَّدِيقُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا عَلَى أَحَدٍ يُدْعَى مِنْ تِلْكَ
 الْأَبْوَابِ مِنْ ضَرُورَةٍ فَهَلْ يُدْعَى أَحَدٌ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ كُلِّهَا؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « نَعَمْ، وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ ». {الحديث: ۲۳۶۸ = ۲۳۴۶ فم.

تجرید / ۲ / ۲۶۸، رقم: ۸۷۳ = ۱۸۹۷، ۲۸۴۱، ۳۲۱۶، ۳۶۶۶. ترمذی. مناقب:

۳۶۷۹. نسائی. صیام: ۲۲۳۷، ۲۴۳۸، ۳۱۳۵. تحفة الأشراف: ۱۲۲۷۹: {^(۱۰۶)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئی) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: (ھەرکەسێ جووتی شت لە رینگەى خودادا ببەخشێ، وەك ئەوێ دوو درەم، یا دوو دینار، یا وەك ئەوێ مەرو بزنێ، یا کەواو کراسێ، یا ھەنێ شەكرو چای، بۆ رمزای خودا ببەخشێ، کاتێ دەچیتە بەھەشت دەرگاوانەکان بانگی دەکەن: ئەى بەندەى خودا! ئەى فیسارە کەس! ئەم دەرگایە باشە لەباومرێ مندا، فەرموو وەرە لێرەو بەچۆرە ژوورەو!.

جا ئەوێ خاومنی نوێژە لە دەرگای نوێژەو بانگ دەکری، وە ئەوێ خاومنی خەبات و غەزابی و لەجیھاندا بە غەزاوێ ناوی جوانی دەرکردبێ، لە دەرگای خەبات و غەزاوێ بانگ دەکری، وە ئەوێ خاومنی رۆژوو بئی لە دەرگای تیراو و پاراوو بانگ دەکری، وە ئەوێ خیرمومەند بئی لە دەرگای خیرمومەندانو بانگ دەکری، ئیتەر ھەروا ھەموو کردەومیەکی باش دەرگای تایبەتی خۆی ھەیە).

ئەبوبەکرى صەدیقىش (رمزای خودای ئی بئی) فەرمووی: قوربان! ئەى پێغەمەرى خودا! بە باوك و دایكەو بەقوربانت بەم، خۆ قەیدی نییە کە کەسێ لەھەموو دەرگاكانو بانگ بکری؟

خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: (بەئێ کەسێ وا ھەبە لەھەموو دەرگاكانو بانگ دەکری، وە ئومید دەکەم کە تۆ ئەى ئەبوبەکر! یەكێك بیت لەو کەسانە!). {ریاض/۳/۹۰۸، زنجیرە: ۲۱۷، ژمارە: ۱۲۱۶/۲ - ۲۷۱}.

^(۱۰۶) تجرید / ۲، ژمارە: ۸۷۳ = ۱۸۹۷، ۲۸۴۱، ۳۲۱۶، ۳۶۶۶ مختصر صحیح مسلم / ۲، ژمارە: ۵۴۲ =

۶۰۷- حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ دَعَاهُ خَزَنَةُ الْجَنَّةِ ، كُلُّ خَزَنَةٍ بَابِ أَيْ قُلْ هَلُمَّ » . قَالَ أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، ذَاكَ الَّذِي لَا تَوَى عَلَيْهِ . فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ » .^(۶۰۷)

واتاو مهبست لیلی له ژماره (۶۰۶) دا رابورد، لیرمدا پرسیارمکهی نه‌بویه‌کر ئاوايه: (ذاک الَّذی لا توی علیه). واته: نه‌وه نه‌و که‌سه‌یه، که خوی سهرپشکه له هه‌لېژاردنی دمرگایي له دمرگاگان و ههر دمرگایي هه‌لېژیری قه‌یدی نییه.

پیغه‌مبه‌ر (درودی خوادای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (نومید ده‌که‌م که‌تۆ یه‌کۆ بی له‌و خودا پیداوانه!).

(۲۸) باب: الحث على الإنفاق وكراهة الإحصاء

ده‌ستت له به‌خشین نه‌ترسی

۶۰۸- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: قَالَ لِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُوَكِّي فَيُوَكِّي عَلَيْكَ). وَفِي رَوَايَةٍ: (لَا تُحْصِي فَيُحْصِيَ اللَّهُ عَلَيْكَ). وَفِي رَوَايَةٍ: (لَا تُوعِي فَيُوعِي اللَّهَ عَلَيْكَ، إِرْضَخِي مَا اسْتَطَعْتَ) (الحديث: ۱۴۳۴):^(۶۰۸)

نه‌سمای کچی نه‌بویه‌کری سه‌دیق (رمزای خوادای لی بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر -دروودی خوادای له‌سهر بئ- پئی فه‌رمووم: (ئه‌ی ئه‌سماء! خیر بکه‌و بیه‌خسه‌رموومو، ده‌ست مه‌گرمه‌وه، تا ده‌توانی مال له‌ریگه‌ی خودادا، به‌خت

^(۶۰۷) بېروانه ژماره: (۶۰۶).

^(۶۰۸) تجرید/۲، ژماره: ۶۸۸ = ۱۴۳۴ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۵۵۱ = ۲۳۷۵ ترقیم

بکهو، مهیکهره کیسهو توورمهکهو پریاسکهوهو، دمرگاگهی بهدهمبئن مهبهستهو. پارمو پوولی زۆر، بهبئ سوودیکی رهوا کهلهکه مهکه، نهگینا خودایش لهتۆی دهگریتهوه). (ریاض/۱۱۴/۲ فهرموودهی ژماره/۵۵۹ + تاج/۷۷/۱۰ ف/۱۰ ص/۲۲۰ ج/۵).

ئهسماء (رمزای خودای ئی بئ) چوووه خزمهتی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) عهرزی کرد: نهی پیغهمهری خودا! ههرچی زوبهیری میردم بۆم نههینن نیمه و مال مائی ئهوه، جا ئایا گوناهم ناگات نهگهر لهو مالهی که زوبهیر دهیهینن بۆم خیر و شتی وای ئی بکهو؟ فهرمووی: (بهپئی توانای خۆت خیری ئی بکهو لئی ببهخشه، بهشیوهی گشتی بیکه به دهستوور: بهبئ هۆیهکی رهوا، پارهو پوول و مال کهلهکه مهکهو دهستت نهترسئ لهخێردان به شایستهگان و دهست مهگرمهوه، با خودایش لهتۆی نهگریتهوه). {ریاض/۱۱۴/۲ زنجیره: ۶۰، ژماره: ۵۵۹ + تاج/۴۰۲/۵، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۵۲۲۷}.

(۲۹) باب: الحث علی الصدقة ولو بالقليل ولا تمتنع من القليل لا ختقاره هاندان لهسهر بهخشین، خیر با که میش بئ ههر زۆره، نابئ به سووک ته ماشا بکری

۶۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يَقُولُ: « يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ! لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةً لِجَارَتِهَا، وَلَوْ فَرَسَنَ شَاةٍ ». {الحديث: ۲۳۷۶ = ۲۳۵۴ فم. تجرید/۱۸۶/۳، رقم: ۱۰۹۵ = ۲۵۶۶، ۶۰۱۷. ترمذی. هبة: ۲۱۳۰. تحفة الأشراف: ۱۴۳۱۵} : (۶۰۹)

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: خوشه‌ویست (دروودی
خودای له‌سهر بی) فه‌رمووی: (دیاری پی‌شکه‌شی یه‌کتری بکه‌ن، چونکه دیاری
دل ساف ده‌کاو دمه‌زی سینگ ده‌کیشی، با ئافرمتی موسولمانیش بو ئافرمتی
دراوسیی خوی هیچ دیاری و دمه‌نه و کاسه ئاو سی یه‌ک به‌که‌م نه‌زانی و با بوی
به‌ری، با لاسمی مه‌ری، یا بزنی‌کیش بی!!). {تاج/۲/۴۰۱، زنجیره: ۱۷۱، ژماره:
۱۹۳۶} + {ریاض/۱/۱۲۵، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۱۲۴}.

(۳۰) باب: فضل إخفاء الصدقة

خی‌ری به‌خشی‌نی نه‌یتی و شاردنه‌وه‌ی خی‌رکردن

۶۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «
سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ، يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابٌّ نَشَأَ بِعِبَادَةِ اللَّهِ،
وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ، اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ،
وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ، فَقَالَ: إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ
فَأَخْفَاهَا، حَتَّى لَا تَعْلَمَ يَمِينُهُ مَا تُنْفِقُ شِمَالُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ.»
{الحديث: ۲۳۷۷ = ۲۳۵۵ فم. تجرید/۱/۳۶۶، رقم: ۳۷۴ = ۶۶۰، ۱۴۲۳، ۶۴۷۹،
۶۸۰۶. ترمذی. زهد: ۲۳۹۱} (۱۱۰)

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) له‌ه‌زمرته‌وه (دروودی خودای
له‌سهر بی) ده‌فه‌رمووی: (حه‌وت تاقم هه‌ن، خودا له‌ روژی قیامه‌تدا، دایان دمنی
له‌ژی‌ر سی‌به‌ری ته‌خت و بارمگا (عه‌رش)ی خویدا، له‌و روژمدا که هیچ سایه‌و
سی‌به‌ریکی تر نییه، بی‌جگه له‌ سایه‌و سی‌به‌ری خودا خوی: یه‌که‌م: پادشای
عادل و پی‌شه‌وای دادپه‌رومرو کاربه‌دهستی به‌داد، دووه‌م: لاوی که له‌ عیبادمت و

(۱۱۰) تجرید/۲، ژماره: ۳۷۴ = ۶۶۰ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۵۳۷ = ۲۳۷۷ شی‌جا.

خودا په‌رستیدا قال بووبی و پی گه‌یشتی و به‌ره به‌ره گه‌وره بووبی، سی‌یه‌م: پیاوئ که دئی نالووده‌ی مزگه‌وت بی، چواره‌م: دوو که‌س که ساخ له‌به‌ر رمزای خودا یه‌کتریان خوئش بوئ، له‌به‌ر رمزای خودا کۆببنه‌وه و هه‌ر له‌به‌ر رمزای خودایش له یه‌کتر جیاببنه‌وه، له‌پاش ته‌واو بوونی کۆبوونه‌وه‌مکه‌یان، پینجه‌م: پیاوئ که ئافرمتیکی خانه‌دانی خانوو‌مانی، شوخ و شه‌نگی جوان، داوای ئیشی خرابی لی بکاو خوئی ته‌سلیم بکا، ئه‌ویش له‌به‌ر ترسی خودا نه‌یکاو پیی بلئ: من ئیشی بی شه‌رعی ناکه‌م، چونکه له‌خودا ده‌ترسم، شه‌شه‌م: پیاوئ خی‌ری به‌ په‌نامه‌کی بکا، که ئه‌م ده‌ستی به‌و ده‌ستی نه‌زانی، هه‌وته‌م: که‌سی که به‌ته‌نیا خوئی بی و یادی خودا بکاو دئی گه‌رم بی و فرمیسک به‌چاوه‌مکانیدا، له‌ترسی خودا سه‌ر ریژبکا و هۆن هۆن بیته خواره‌وه). {ریاض/۱، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۳۷۱} + {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۴، ژماره: ۶۸۱ ج/۴}.

روونکردنه‌وه:

۱- وشه‌ی (پیاو) له‌م جو‌ره فه‌رموودمیه‌دا، بۆ نموونه‌یه، یان بلئین بۆ نموونه‌ی له‌به‌رچاو تره، له‌به‌رنه‌وه چه‌مک و مه‌فهومی نییه، که‌واته ئه‌م هه‌وت تاقمه ژنیش وه‌ک پیاو ده‌گریته‌وه. برپاوه (رافه و شیکردنه‌وه‌ی) فه‌رموودمى ژماره/۱۳ له ته‌جریدی بوخاریدا کورت و پوخت ئه‌م هه‌وت تاقمه پیاوین، یا ژن کو‌رین، یا کچ، له‌روژی قیامه‌تدا له‌بن سی‌به‌ری ره‌حه‌تی خودادا ده‌بن. گه‌ر که‌سی بلئ: یه‌که‌م و سی‌یه‌م و پینجه‌م بۆ ره‌گه‌زی می ناگونجین، له وه‌لامدا ده‌لئین: مه‌به‌ست له (ئیمامی عادل) هه‌موو ده‌سلاتدارو کاربه‌ده‌ستیکی دادپه‌روهره، به‌رپوه‌به‌ری قوتابخانه‌بی، ژن بی یا پیاو، به‌مه‌رجی دادپه‌روهری به‌ر ئه‌م بره‌گه‌یه ده‌که‌وی، وه‌ک زانا‌کان ده‌فه‌رموون: (مه‌به‌ست له پیشه‌وای

دادپه رومر، پاشای عادلّه، ههروا هه موو که سی دهگریته وه، که کاروباری موسولمانانی له نه ستۆ بی و تیا دادپه رومر بی).

ههروا ده لئین هاموشوی مزگهوت و ئالووده بوونی، بۆ ژنیش به مهرجی خوی سوننه ته، زۆر له به پیزان ماموستا ئایینییه کان ماله کانیان و له پهنا مزگهوتا، کچ و ژنیان زۆر به جوانی خزمهتی مزگهوت دهکهن و، له شوینی تایبهتیدا ئامادهی جومعه و جهماعهت دمبن و دلّیان و ئالوودهی مزگهوت بووه، ده لئیی ماسی و ئاون. زۆرجار بووه برگی به پینجه م به پینجه وانه وه بووه، برپوانه: {ریاض/۱، زنجیره: ۱، ژماره: ۱۲ + تاج/۱، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۸۵ + بخاری/۲۴۶۵ + تاج/۵، زنجیره: ۹۲، لاپه ره: ۲۶۸، ژماره: ۵۱۴۷ داستان کیفل و ژنه که}.

(۳۱) باب: بیان أن أفضل الصدقة صدقة الصحيح الشحيح

خیری کاتی له شساختی و کاتی دلت به مالداری خوش بی زۆر باشه

۶۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الصَّدَقَةِ أَعْظَمُ؟ فَقَالَ: « أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَاحِبٌ صَحِيحٌ، تَخْشَى الْفَقْرَ وَتَأْمُلُ الْغِنَى، وَلَا تُمَهِّلَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْحُلُقُومَ قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا، وَلِفُلَانٍ كَذَا، أَلَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ ». {الحديث: ۲۳۷۹ = ۲۳۵۷ فم. تجريد/۲/۱۰۵ رقم: ۶۸۰ = ۱۴۱۹، ۲۷۴۸. نسائی. زكاة: ۲۵۴۱. أبو داود. وصايا: ۲۸۶۵. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰۰}:

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) هه رمووی: پیاوی هاته خزمهتی خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) عه رزی کرد: نه ی پیغه مه ری خودا! کام خیر و به خشین پاداشی گه ورمتره؟ هه رمووی: (ئه و خیره ی که ده یکه یه، له شت ساخ بی و دلت به مالداری خوش بی و مه ترسی هه ژاریت هه بی و هیوای ده و له مه ند بوونت هه بی، نه وه ک که مه تر خه می بکه ی تا نه و ده مه ی که گیان

دهگاته سهر لیوو مردن یه خمت پی دهگری، جا ئه وه حهله به پهله پرووزه بلیی: ئه وه بۆ ئه مو ئه مه بۆ ئه وه، تازه چ سوودا گریمان نه گهر سوودیشی هه بی که مه. له چاو خیرکردنی حالی لهش ساخیدا، چونکه ئه وه شته له دهستی تو دمرچوووه دمبی به مالی یه کیکی تر که میراتبهره. {تاج/۲/۶، ژماره: ۱۲۸۰، زنجیره: ۲۲ - چ/۴}.

(۳۲) باب: بیان أن اليد العليا خير من اليد السفلى

دهستی سهروو باشتره له دهستی ژیروو

۶۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَهُوَ يَذْكُرُ الصَّدَقَةَ وَالْتَعَفُّفَ عَنِ الْمَسْأَلَةِ: «الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَالْيَدُ الْعُلْيَا الْمُنْفِقَةُ وَالسُّفْلَى السَّائِلَةُ». {الحديث: ۲۳۸۲ = ۲۳۶۰ فم. تجريد/۲/۱۱، رقم: ۶۸۶ = ۱۴۲۹ فتح. أبو داود. زكاة: ۱۶۴۸. نسائي. زكاة: ۲۵۳۲. تحفة الأشراف: ۸۳۳۷} (۱۱۳)

عهبدو لای کوری عومهر (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) له وتاردا له سهر دوانگه، باسی خیرکردن و خو پاراستن له دمروووه گه دایی فهرموو، له م لایه نه وه فهرمووی: (دهستی سهروه له دهستی ژیره وه باشتره، دهستی سهروه وه ئه وه دهسته یه کهشت دمه خشی، دهستی ژیره وه ییش نه وه دهسته یه که گه دایی دهکا).

۶۱۳- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ، وَخَيْرُ الصَّدَقَةِ عَنْ ظَهْرِ غِنًى، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يُعْفِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَعْنِ يُعْنِهِ اللَّهُ). (الحديث - ۱۴۲۷): (۶۱۳)

حهکیمی کوری حیزام (رمزای خوای لی بن) له خوښه ویسته وه - دروودی خوای له سهر بی- دمفه رموی: (دهستی سهره وه، که دهستی خیرکه ره، له دهستی ژیره وه باشتره، که دهستی خیر و مرگړه، له خیزان و خرمنی خوښته وه دمست بکه به خیرکردن، باشترین خیریش نه و جوړه خیرمه که له سهر تیږی بی، ودهر که سیکیش خوای به دوور بگری له ږووزمردی سوال و سوالگردن، خودا له ههر دوو جیهاندا ږو و سوورو سهر بهرزی دهکا، وه هر که سیکیش چاوی تیږی و خوای بپنیز بگری و چاوی له دهستی نه و نه و نه بی، خودا دهوله مهنده و بپنیزی دهکا). (تاج/۲/۴۸ ف/۱ + ل/۵۱ ف/۵ + ل/۵۴ ف/۱).

ږافه و شیکردنه وه:

بو نه وهی سا به لکو خودای گه وره، به دهسته لاتی بیسنووری خوای، به ږهحه ته بی پایانی خوای، ږمفتاره شیرین و جوانه گانی جاران له ناو مسولمانان زیندو و بکاته وه، بهر بهر شه وگهت و سامو شکوی مسولمانان له سهرجه می جیهانا، وهک سهرده می زیږینیان، دهست پیکاته وه، و ابو نه مبهسته، به پستی خودا، ژیاننامه ی ږر له شانازی و سهر بهرزی و جوامیری ههکیمی کوری حیزام دمنووسین، به راستی هیچ شتی وهک داستان و باسی ژیاننامه ی پیاوچاگان ږروادار نابهستته وه به ناپین و به په ږهوی کردنی ناپینه وه. ههکیمی کوری حیزام (رمزای خوای لی بن) ږرازای هه زرمته دایکه

خەدىجەى ھاوسەرى پېغەمبەر بووۋە -دروودى خوای لەسەر بى- ، ڕەزای خودا لەخەدىجەو ەرازاکەى بى، يەكى بووۋە لە بەگزادەکانى قورمیش، ڕىفادە لەدمەستى ئەودابوو، ابن الأثير (رەحمەتى خوای ئى بى) دىفەرەمۆى: (رىفادە جۆرە پىتاک کۆکردنەومىيەك بوو، قورمیش لەناو خۆياندا، ھەرکەسى بەپىي توانای خۆى. بىرئ بەخشى دەدا، ھەتا سامانىكى زۆریان کۆ دىکردەو، جا لەو مائە خواردەمەنى و مۆزو خۆشاويان دىکړى، وە لە ڕۆژانى ھەجدا دىرخواردى خەلک و ھاجيانيان دەدا...).

ھەكیم خۆى دىفەرەمۆو: (سىازدە سال لەپیش سالى فىلدا، لەدايك بووم، لەبىرم دى، كە عەبدولوتتەلىبى باپىرەى پېغەمبەر، دىموىست، بۆ جىيەجى كردنى نەزەمكەى، عەبدوللای كۆرى، واتە: باوكى پېغەمبەر، سەربىرئ و بىكا بە قوربانى، ھەكیم لەناو ژوورى كەعبەدا لەدايك بوو، لە جاھىلىيەتا شەست سال ژياو، لەئىسلامىشا شەست سال ژياو، شەست كۆيلەى لەسەردەمى نادانى پيش ئىسلامدا ئازادكردو، لەسەردەمى ئىسلام دا ھەجى كرد، سەد و شترى ديارى بەيتى پىبوو، كاتى لەجىاي عەرەفە، لە ڕۆژى عەرەفەدا ڕاوەستا، سەدكۆيلەى ھىناوو، لەوى لەگەئيا ڕاوەستاوو، لەگەئيا ھەجيان دىكرد، ھەرسەديان يەكى سەروتەوقى زىويان لە گەردندا بوو، بەنەخش لىيان نووسراوو: ئەمانە ئازادكراوى خودان، لەبەر ڕەزای خودا ھەكیمى كۆرى ھىزام ئازادى كردوون. ھەزار سەر پەزىشى كرد بەھەدىي بەيت.

ھىزامى باوكى لەھەراى (فجار)دا كۆژرا، خۆشى ئامادەى ئەم ھەرايە بوو، لەپیش بىعەتەدا دۆستى پېغەمبەر بوو، لەدواى بىعەتەتیش ھەر پېغەمبەرى خۆش دىموىست، بەلام درەنگ ئىسلام بوو، يەكى بوو لە (مسلمە)ى فەتج، لە ڕۆژى ئازادكردنى مەككەدا، بۆ ڕۆژنان لەھەكیم، پېغەمبەر -دروودى خوای

لهسهر بئ- فهرمووی: (ههرکهسی بپرواته مائی چهکیمی کوری حیزامهوه، لهسهر و مائی خوئی دلنیا بئ). چهکیم پیاوئکی ژیری ریزداری لهخوا ترسی دمو له مهند بوو، زور به خشندهو خیرکههر بوو، سهدو بیست سال زیاده، سائی په نجاو جوار، له سهردهمی جینشینى موعاوییه دا، له مه دینه، له مائی خوئی دا زایه بوو (رمزای خوائى لى بئ).

۶۱۴- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَانِي ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَتَانِي، ثُمَّ قَالَ: (يَا حَكِيمُ إِنَّ هَذَا الْمَالَ خَصْرَةٌ خُلُوءٌ، فَمَنْ أَخَذَهُ بِسَخَاوَةِ نَفْسٍ بَوْرِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَخَذَهُ بِإِشْرَافِ نَفْسٍ لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، وَكَانَ كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، أَلَيْدُ الْعُلَيَّا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى). قَالَ حَكِيمٌ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، لَا أُرْزَأُ أَحَدًا بَعْدَكَ شَيْئًا حَتَّى أَفَارِقَ الدُّنْيَا، فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَدْعُو حَكِيمًا إِلَى الْعَطَاءِ فَيَأْبَى أَنْ يَقْبَلَهُ مِنْهُ، ثُمَّ إِنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَعَاهُ لِيُعْطِيَهُ فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ شَيْئًا، فَقَالَ إِنِّي أَشْهَدُكُمْ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى حَكِيمٍ أَنِّي أَعْرِضُ عَلَيْهِ حَقُّهُ مِنْ هَذَا الْفَنَى فَيَأْبَى أَنْ يَأْخُذَهُ، فَلَمْ يَرْزَأْ حَكِيمٌ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تُوفِّيَ). (الحدِيث ۱۴۷۲- أطرافه فى: ۲۷۵۰، ۳۱۴۳، ۶۴۴۱): (۶۱۴)

چهکیمی کوری حیزام (رمزای خودای لى بئ) فهرمووی: جارئ داواى بهشم له پیغه مبهه کرد (دروودى خودای لهسهر بئ) نهویش بهشى پیمدا، دیسان داوام لى کردهوه، دیسانهوه بهشى دامهوه، هم دیسان داوام لى کردهوه همدیس بهشى دامهوه، نههه بوو بهسى جار، لهپاشا فهرمووی: (نهى چهکیم! راسته که مال میومهکی سهوزو شیرین و خوشه بهلام بزانه نهوهى به بهرچاو تیرى و

(۶۱۴) تجرید/ ۲، ژماره: ۷۰۹ = ۱۴۷۲ مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره: ۵۶۱ = مسلم: ۱۰۲۵ = ۲۳۸۴

به دلتیری و مری بگری، خودا پیت و فەری بۆ تیدەخاو، ئەو ماله خیر دمداتەووە بۆی، وەلئ ئەوەی کە بەخوازەلۆکی و چاو چنۆکی هەلپە هەلپە بۆ دمکاو قەرمو مرخی لئ خوۆش دمکاو چاوی تئ دمبرئ هەتا دمیسنئ، بە شیومیەکی وا. لەو دوايش خاومنه کهی چاوی لەدوايەتی، ئەو ئەو ماله پیت و فەری بەحهوادا دەچی! ئیتەر ئەو کەسە کە ئەوە حالیهتی وەك ژەمەنبوردە لئ دئ، هەردەخاوا هەرتیر نابئ!

دیاره دەستی سەروو کە دەستی خیرکەرە، یا ئەو دەستەیه کە بیز لە دەرۆزەو گەدایی دماکاتەو، دیاره کە دەستی سەروو لە دەستی ژێروو کە دەستی دەرۆوزمکەرە، گەلئ باشترە).

گیرانهووی بوخاری ئەمە ی پترە: حەکیم (رمزای خودای لئ بئ) فەرمووی: کە ئەمەم لە خوۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) ژنەوت گوتە: ئەو رابەری خودا! بەو کەسە کەتۆی کردووە بە پیغەمبەری راست و دروست و رموانە ی کردووی لەگەل ئەو ئایینە راست و دروستەدا، ئیتەر لەپاش تۆ تا لەجیهان دەرەچەم شت لەکەس وەرناگرم.

لەپاش مەرگی حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بئ) ئەبوبەکرو عومەر (رمزای خودا لە هەرسێکیان بئ) لەکاتی جینشینی (خەلافەت) ی خوێاند، بەشی حەکیمیان لە دەسکەوتی جەنگی (فەئ) دەدا، بەلام حەکیم هەتا مرد بزرگورێکی لەکەس وەرنەگرت و بەئینەکە ی خۆی کەدای بە پیغەمبەر، بردە سەر، عومەریش لەکاتی خۆیدا شایەتی لئ گرت و فەرمووی: ئەو گەلئ موسولمانینە! ئیو بەشایەت بن، ئەو مەن بە بەرچاوی ئیو، لەم دەسکەوتە بەشی خۆیی دەدەم، وەك ئەو پشکە ی کە خودا بۆی داناوە، بەلام حەکیم خۆی

ومرى ناگرى۱). {رياض/۲/۹۵، زنجيره: ۵۷، ژماره: ۵۲۴ + تاج/۲، لاپه‌ره: ۵۳، زنجيره: ۲۰، ژماره: ۱۲۶۳}.

(۲۳) باب: النهى عن المسألة

جڭه‌وگيرى له سواڤکردن

٦١٥- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ يُرِذِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يُعْطِي وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ). (الحديث ٧١ - أطرفاه في: ٣١١٦، ٣٦٤١، ٧٣١٢، ٧٤٦٠): (٦١٥)

مه‌عاوييه (ره‌زای خوای لى بى) له پىڤه‌مبه‌رموه (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) ده‌فهرموئى: هه‌رکه‌سى که‌خودا بيه‌وى تووشى خىرو خووشى بکا شارمه‌زای نايىنى دمکا، من ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌م به‌دمسته که‌ئهم فهرمايشتو شه‌ريعه‌ته دابه‌ش بکه‌مو به‌س، به‌لام به‌شى که‌وره يابجووک ئه‌وه به‌دمست خودا خو‌يه‌تى و خودا خو‌ى ئه‌و برپاره دمدا، وه‌ئهم ئۆمه‌تى ئيسلامه‌يش هه‌ر به‌رده‌وام دهبى له‌سه‌ر ئه‌م نايىنى خودايه هه‌تا نزىكى رۆژى قيامه‌ت، ئه‌وه‌ى له‌دزيان بى زيانيان پى ناگه‌يه‌نى.

رافه‌و شي‌کردنه‌وه:

مو‌عاوييه‌ى گو‌رى ئه‌بوسوفيان ئه‌مه‌وى يه، سالى فه‌تحي مه‌ککه موسولمان بووه؛ ژنبرای پىڤه‌مبه‌ر بووه، نووسه‌رى سرووش بووه، ته‌مه‌نى (٧٨) سال بووه، له‌کو‌تايى ته‌مه‌نيدا تووشى دم‌خوارى بووه، سه‌دو شه‌ست و سى فهرمووده‌ى

لهپښه مېر موه گټراو مته وه، هه شت فمر مو ودهى له بو خا ريدا هه ميه، پښنجيشى له موسليم دا هه ميه، چواريان په سندی همر دوو پيره: (ت-ل ۷۷ ز-۱۴ ف-۱ ژ-۹۸) + (ت-ل ۱۴۵ = تاج-ل ۶۶۶ ز-۲۳ ج-۴).

(۳۴) باب: المسكين الذي لا يجد غنى ولا يفطن له فيتصدق عليه

هه ژارى دلتيرى داوانه كهر

۶۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَيْسَ الْمِسْكِينُ بِهَذَا الطَّوْفِ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ، فَتُرَدُّهُ اللَّقْمَةُ وَاللُّقْمَتَانِ، وَالتَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ»، قَالُوا: فَمَا الْمِسْكِينُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ، وَلَا يَفْطِنُ لَهُ فَيَتَصَدَّقَ عَلَيْهِ، وَلَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا». {الحديث: ۲۳۹۰ = ۲۳۶۸ فم. تجريد/ ۲/ ۱۳۴، رقم: ۷۱۲ = ۱۴۷۹، ۱۴۷۶، ۴۵۳۹. نسائي. زكاة: ۲۵۷۲. أبو داود. زكاة: ۱۶۳۱} (۳۳)

نه بو هورميره (رمزای خودای لی بی) فمر مووی: پښه مېر (دروودی خودای له سر بی) فمر مووی: (هم ژاری به پراستی نه وه نیه که دمر گاو دمر گاو ماله و مال دمسوور پته وه و خه لك خیرى پی دمکه نو، لیروم له وى به پاروویى دوو پاروو، یا به دمنكى دوو دمنك خورما دى پيوه دمنين و له كوڅى خوځانی دمکه نه وه، به لام هم ژاری ته واو، که شایسته ی نه و ميه که دى گيروى بکرى و زمکاتى پی بدرى، نه و که سه يه که خو ی نه و منده ی دارايى نیه که به باشى به شى بکاو، که شيش پي نازانى تا زمکاتى پی بداو دى گيروى و يارمه تى پی بدا، وه خو شى له بر قه در گرتنى خو ی ناچى سوال له مو له و بکا). {رياض/ ۲. زنجير: ۵۷، ژماره: ۵۲۷ + تاج/ ۲/ ۴۵، زنجير: ۵، ۸، ژماره: ۱۲۴۶}.

(۳۳) تجريد/ ۲، ژماره: ۷۱۲ = ۱۴۷۹ مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژماره: ۵۶۲ = ۲۳۹۰ شيحا.

(۳۵) باب: كراهة المسألة للناس

ناباشی و ناپه سه ندیی سوال و سوالکاری بو خه لك

۶۱۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا تَزَالُ الْمَسْأَلَةُ بِأَحَدِكُمْ، حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مُزْعَةٌ لَحْمٍ ». {الحديث: ۲۳۹۳ = ۲۳۷۱ فم. تجريد/۲، رقم: ۷۱۱ = ۱۴۷۴، ۱۴۷۵، ۱۴۷۸، ۱۴۷۹: ۴۷۱۸}

(۶۱۷)

عه بدوللای گوری عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: حه زمرت (دروودی خودای لهسهر بی) دمفهرمووی: (پیاوی واتان ههیه، نهی موسولمانینه! ههر خه ریکی دمرووزه و سوالکردنه، ههتا له روژی ژینه وهدا، کهدی بو دیوانی خوی گه وره بو لیپرسینه وه یه ک پرزوله گوشت بهروویه وه نامینی، لهو دمشتی مه حشه رهدا خودا موری سوالکهریی دمنی به روویه وه، دموجاوی یه ک پارچه نیسقانی رووتی بی گوشته). {ریاض/۲/۱۰۰، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۵۲۰}.

۶۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « لَأَنْ يَغْدُوَ أَحَدُكُمْ فَيُحِطَبَ عَلَى ظَهْرِهِ فَيَتَصَدَّقَ بِهِ، وَيَسْتَفْنَى بِهِ مِنَ النَّاسِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ رَجُلًا أَعْطَاهُ أَوْ مَنَعَهُ ذَلِكَ، فَإِنَّ الْيَدَ الْعُلْيَا أَفْضَلُ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ ». {الحديث: ۲۳۹۷ = ۲۳۷۵ فم. تجريد/۲/۱۳۲، رقم: ۷۰۸ = ۱۴۷۰، ۱۴۸۰، ۲۰۷۴، ۲۳۷۴، ترمذی. زکاة: ۶۸۰ تحفة الأشراف: ۱۴۲۹۳: (۶۱۸)}

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لهسهر بی) فهرمووی: بیستم له پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) دمیفهرموو: (سویندم بهو کهسه که گیانی منی

(۶۱۷) تجريد/۲، ژماره: ۷۱۱ = ۱۴۷۴ مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۵۵۸ = ۲۳۹۳.

(۶۱۸) تجريد/۲، ژماره: ۷۰۸ = ۱۴۷۰ مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۵۵۸ = ۲۳۹۲ شيحا.

به‌دمسه، که‌سێ له ئێوه گوریسی هه‌لبگرێ و به کۆل کۆله‌دار به‌ینێ و بيفروشی و خێرو خیراتی لێ بکاو خۆی پێ رزگار بکا له‌چاو به‌رموژیری ئەم و ئەو، ئەوه‌ی که‌لێ باشت‌ره له‌وه که‌به‌جێ دمست له مه‌ردوم پان بکاته‌وه، نیت‌ر ئەو خه‌لکه به‌شی بدهن یا به‌شی نه‌دهن، هه‌رنیشکرده‌که باشت‌ره له سوالکرده‌که. دیاره که دهستی سه‌روو که دهستی خێرکه‌ره له‌دهستی ژێروو که‌دهستی دمووزمه‌که‌ره که‌لێ باشت‌ره، له خیزانی خۆشته‌وه، که بزێویان له‌سه‌ر تۆیه، دمست بکه به‌خیرکردن!}. {تاج/۲/۵۳، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۱۳۶۲}.

(۲۷) باب: إياحه الأخذ لمن أعطى من غير مسألة ولا إشراف

ئه‌که‌ر که‌سێ به‌بێ داواکردن و چاوپنۆکی شت وه‌ریگری دروسته

۶۱۹- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْطِينِي الْعَطَاءَ فَأَقُولُ: أَعْطِهِ مَنْ هُوَ أَفْقَرُ إِلَيْهِ مِنِّي، فَقَالَ: (خُذْهُ إِذَا جَاءَكَ مِنْ هَذَا الْمَالِ شَيْءٌ، وَأَنْتَ غَيْرُ مُشْرِفٍ وَلَا سَائِلٍ، فَخُذْهُ وَمَا لَا فَلا تُثْبِعْهُ نَفْسَكَ). (الحديث ۱۴۷۳ - طرفاه في: ۷۱۶۳، ۷۱۶۴): (۶۱۹)

عومه‌ری کوری خه‌تاب (رمزای خوای لێ بێ) فه‌رمووی: جارێ پێغه‌مبه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- که‌به‌شی دهمام له مال، عه‌رزیم ده‌کرد: قوربان! بیده به‌که‌سێ که ئەو له من زیات‌ر پێویستی پێی هه‌بێ، ئەویش -دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- ده‌یفه‌رموو: (ئه‌ی عومه‌ر! کاتی له‌م ماله‌ شتیکت پێدرا وهری بگره. به‌مه‌رجێ چاوی تینه‌به‌ری و خۆت داواي نه‌که‌ی، ئەگینا خۆتی تیمه‌که‌ینه). (تاج/۲/۵۱/۶ - ش/ن). ئەمه بوخاری بوو ئەمه‌یش موسلیمه.

(۶۱۹) تجرید/۲، ژماره: ۷۱۰ - ۱۴۷۳ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۵۶۷ - ۲۴۰۳ شیخا - ترفیع

عهبدوڻڻاڻي ڪوري عومهر (رمزاي خودايان ٿي بي) فهرمووي: جاران ڪه پيڻغه مبههر (دروودي خوداي لهسهر بي) بهشي دمدا به عومهر، عومهر دميفهرموو: (نهم ماله بده بهكهسي ڪه نهو لهمن زياتر پيويستي پي ههبي). نهوويش (دروودي خوداي لهسهر بي) دميفهرموو: (نهى عومهر! ڪاتي لهم ماله شتيڪت پي درا، ويري بگرهه ويكه به مال بؤ خوت، يا بيكه بهخيرو بيبهخشه، بهمهرجي چاوي تي نهپري و خوت داواي نهكهى، نهگهر وانهبوو خوتي تي مهگهيه نهو مهجو لهشويني).

سالم (ڪه ڪوري نيينو عومهر بوو) دميفهرموو: لهبهر نهم فهرموو دميهي پيڻغه مبههر بوو، ڪه عهبدوڻڻاڻي باوڪم داواي شتي لهكهس نهدهگرد، بهلام نهگهر بهشي، يا مائي، يا شتيڪي پي بدرايه ويري دمگرت و رمتي نهدهگردهو! {تاج/۲، لاپهره: ۵۵، ژماره: ۱۲۶۵}.

روونگردنهوه:

سالي ڪوري عهبدوڻڻاڻي ڪوري عومهر ڪوري خهتاب، تابيعيه، له پهپرهوانه، لهچيني دووهي موسوئمانانه، دايڪي ڪچي يهزدهجورد بوو، ڪه پاشاي نيران بووه، ناسراوه به (أبر عبدالله المدني الفقيه) گيرپانهوي زوري نهنجام داوه: له عهبدوڻڻاڻي باوڪيهوه، له نهبو هورميرهوه، له ڪهساني ترموه، هورئان خوئينيڪي جوان بوو، نيمامي ماليڪ (رحمتهتي خوداي ٿي بي) دمفهرموئ: (لهسهردهمي سالدا، مانهندي سالم، لهپياو چاڪي و خواناسي و زوههو بهپريزدا ڪهم بوو). نيينو موبارهڪ دمفهرموئ: سالم يهڪيڪه له ههوت شهرعزانهڪاني مهدينه. ڪه پرسيارئيڪيان بؤ دههات، ههر ههوتيان ليي دمڪوئينهوه، قازي مهدينه نهگهر پرسيارئيڪي بؤ هل نهڪرايه، دمينارد بؤ

نهوان، ههتا وهلامهکهی نهوانی و مرنه گرتایه ته وه برپاری نه دمدا. سالم سه وداو مامه لهی بازاری دمکرد، ههتا مرد، نیمامی نه حمه دو إسحاقی کورپی راهویه دمفه رموون: (دروستترین رشته (واته: أَصَحُّ الْأَسَانِيدِ): زوهری له سالم، له باوکیه وه. نیمامی بوخاری دمفه رموی: سالم بیستنی له عائیشه وه نییه. واباود که له مانگی قوریانی سالی سه دو شهشی کۆچیدا مردوو، دایکی سالم و دایکی قاسمی کورپی موحه ممه دی کورپی نه بوبه کرو دایکی عهلی کورپی حوسهینی کورپی نیمامی عهلی، همرسیکیان خوشک بوون و کچی یه زجرد بوون، که ناخر پاشای ئیتران بووه، له (۶۵۱) ی زاینیدا، له کاتی ئازادکردنی خوراساندا له لایهنی سوپای نیسلامه وه کوزراوه.

(۳۸) باب: کراهة الحرص على الدنيا

سووربوون له سه ر جیهان کاری ناپه سه نده

۶۲۰- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال سمعتُ رسولَ الله صلى الله عليه وسلم يقول: لا يزالُ قلبُ الكبيرِ شاباً في اثنتين في حُبِّ الدُّنيا وطولِ الأملِ. (الحديث ۶۴۲۰): (۶۲۰)

ئه بو هورمیره فه رمووی: خوشه ویست دروودی خوای له سه ر بی- فه رمووی: ئاده میزاد ههتا پیرتر ببی نه م دوو رهوشته ی تیادا گه نجر دهبیته وه: خوشه ویستی جیهان و هیوای دووردریژ. (تاج/ ۹ ز/ ۹۷ ل/ ۳۰۳ ز/ ۲ = بهرگی/ ۵، ژماره: ۵۱۷۴).

۶۲۱- عَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - «يَكْبُرُ ابْنُ آدَمَ وَيَكْبُرُ مَعَهُ اثْنَانِ حُبُّ الْمَالِ ، وَطُولُ الْعُمُرِ»: (۶۲۱)

ئەنەس (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: خوشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرمووى: (مروؤف هەتا پىرتىر بى، ئەم دوو رموشەى تىادا زياتىر دەبى: خوشەويستى سامان و تەمەن درىژى و زياتىر حەزى لەژيانە!).

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَهْرُمُ ابْنُ آدَمَ، وَتَشِبُّ مِنْهُ اثْنَتَانِ: الْحِرْصُ عَلَى الْمَالِ، وَالْحِرْصُ عَلَى الْعُمْرِ». {الحديث: ٢٤٠٩ = ٢٣٨٧ = مختصر صحيح مسلم/٢، ژمارە: ٥٦٤. بخارى. رقاق: ٦٤٢١. ترمذى. زهد: ٢٣٣٩. تحفة الأشراف: ١٤٣٤}:

ئەنەس (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (ئادەمىزاد هەتا پىرتىر بى ئەم دوو رموشەى تىادا گەنجىر دەبىتەو: سوور بوون لەسەر مال و سوور بوون لەسەر تەمەنى درىژ). {تاج/٢/٢٩٧، زنجیرە: ٩٧، ژمارە: ٥١٩٣}.

(٣٩) باب: لَوْ أَنَّ لَابْنَ آدَمَ وَادِيعَيْنِ لَابْتَغَى ثَالِثًا

كريمان ئادەمىزاد پىر بە دوو شىو سامانى هەبى، هەول دەدا كە بىكا بە شىو شىو هەروەها

٦٢٢- حَدِيثُ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: «لَوْ أَنَّ لَابْنَ آدَمَ وَادِيَا مِنْ ذَهَبٍ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَادِيَانِ، وَلَنْ يَمْلَأَ فَاهُ إِلَّا التُّرَابُ، وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ» (٦٢٢).

واتاكەى لەژمارە (٦٢٢) دا، لەپاش ئەم ژمارەو دەیت.

(٦٢٢) بخارى. رقاق/٦٤٣١، مختصر صحيح مسلم/٢: ٥٦٤ = ٢٤٠٩.

(٦٢٣) بخارى. رفاق (١٠) باب ما يتعنى من فتنه المال. مسلم: ٢٤١٤. ترفيم شيجا - م. ص. م /

۶۲۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ. (الحديث ۶۴۳۸): (۱۳۳)

ئىبنو عبباس- رمزى خودا له خوۋى و بابى- فەرمووى بەگوڤى خوڤ
لهزارى پىروڤى خوڤمويستەم ژنەوت ديفەرموو: ئەم ئادەمىزادە ئەومندە
چاوجنۆك و بەتەماعە، بەهيج شتە تيرناخواو چاوى تيرنابى، گريمان
پربەشيوى زىرى ھەبى، حمز دمكا بىكا بە دووشىو، پربە دووشىو سامان و
زىرى ھەبى حمز دمكا كە بىكا بەسە شىو، ومھەرومھا ھەتا پترى ھەبى ھەول و
ھەلپە بۆ پتر دمكا!! نيتەر مەگەر گل چاوى ئادەمىزاد پربىكا. ئادەمىزاد مەگەر
بەگلى گۆر تيربخوا، مەگەر بەمەردن تەماعى نەمىنى، ھەركەسيكىش لەھەر
گوناهى تەوبە بكا ھەك ئەو تەوبە لەچاوجنۆكى بكا- خودا تەوبەى گىرا
دمكاو، پەشيمانى لەھەموو كەسە قەبوولە. (رياض/ ۱/ ۴۴/ ز/ ۲/ ۲۳/ ۱۱/ ۲۳ +
تاج/ ۹/ ل/ ۲۹۱/ ز/ ۹۴/ ۱۴).

(۴۰) باب: ليس الغنى عن كثرة العرض

دەولەمەندى بە دلە بەمال نىيە

۶۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ». {الحديث:
۲۴۱۷ = ۲۳۹۵ فم. بخارى. رفاق: ۶۴۴۶. ترمذى. زهد: ۲۳۷۳. ابن ماجه. زهد:
{ ۴۱۳۷: (۱۳۴)

(۱۳۳) تجريد/ ۵، ژمارە: ۲۰۰۶ - ۶۴۲۸ = مسلم: ۱۰۴۹.

(۱۳۴) بخارى. رفاق: ۶۴۴۶ مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژمارە: ۵۶۳ - ۲۴۱۷.

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی
خودای له سهر بن) دمفه رموی: (دهوله مهنیدی به زوری مال و دارایی نییه، به لام
دهوله مهنیدی به بهرچاو تیری و دل تیرییه). {ریاض/۲/۹۵، زنجیره: ۵۷، ژماره:
۵۲۲}.

شیخی سه عدی (رحمه تی خودای لی بن) دمفه رموی:

دهوله مهنیدی به دله، به مال نییه

گه ورهیی به عه قله، به سال نییه

(۴۱) باب: تخوف ما یرج من زهرة الدنيا

مهترسی بهرهمه رازاوه کانی زهوی که ده بن به مایه ی نارایش و رازانه وه و
رهونه قی زیانی جیهان

۶۲۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: «لَا وَاللَّهِ مَا أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ إِلَّا مَا يُخْرِجُ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا». فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَاتِي الْخَيْرُ بِالشَّرِّ؟ فَصَمَتَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سَاعَةً ثُمَّ قَالَ: «كَيْفَ قُلْتُ؟». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَاتِي الْخَيْرُ بِالشَّرِّ؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّ الْخَيْرَ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ. أَوْ خَيْرٌ هُوَ؟ إِنَّ كُلَّ مَا يُنْبِتُ الرِّبْعُ يَقْتُلُ حَبْطًا أَوْ يُلِمُّ، إِلَّا أَكَلَةَ الْخَضِرِ، أَكَلْتُ حَتَّى إِذَا امْتَلَأْتُ خَاصِرَتَاهَا اسْتَقْبَلَتِ الشَّمْسُ ثَلْطُتًا أَوْ بَالَتْ ثُمَّ اجْتَرَّتْ فَعَادَتْ فَأَكَلْتُ، فَمَنْ يَأْخُذْ مَا لَا بِحَقِّهِ يُبَارِكْ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ يَأْخُذْ مَا لَا بِغَيْرِ حَقِّهِ فَمَثَلُهُ

كَمَثَلِ الَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ». {الحديث: ٢٤١٨. تجريد/٢/١٢٥، رقم: ١٤٦٥، ٩٢١، ٢٨٤٢، ٦٤٢٧. نسائي. زكاة: ٢٥٨٢} : (٦٢٥)

ئەبو سەئیدی خەدری (رەزای خەدای ئی بێ) فەرمووی: (رۆژی پێغەمبەر (درودی خەدای لەسەر بێ) لەسەر دوانگەگەیی دانیشتبوو، ئێمەیش لەدەوری دانیشتبووین، هەڵسایەوه وتاریکی بۆ مەردومەگە داو فەرمووی: (سوێند بەخودا، ئەو موسوڵمانینە! من زۆرتر لەو مەترسیتان ئی دێگەم، کە خودا لە پیت و فەرپو بەرھەمی زەوی دەرئەمەینێ بۆتان). گوترا: ئەو پێغەمبەری خودا! مەبەست لە پیت و فەرپو بەرھەمی زەوی چییە؟ فەرمووی: (ئەومێ کە دەبێ بەمایە ئارایشت و رمونەقی ژیانی جیھان، وەك زێرو زیوو کان و سامانی نایابی تر، کە زەوی بەرھەمی دەرئەمەینێ!).

پیاوی عەززی کرد: قوربان! بۆچی شتی وا دەبێ کە ئەم خێرو خوشییە بێی بەھۆی خراپە و شەر؟!

پێغەمبەر (درودی خەدای لەسەر بێ) هەتا ماومیی رامو ماتو خامۆش بوو، هەتا زەمینمان بۆ ئەو چوو کە لەم باریەوه سرووشی بۆی (سرووش - نیگا = وەحی) جا پاش ماومیی باراناوی ئارمقی ناوچەوانی خۆی سەری (چونکە وەك حەزەرتی عائیشە دەرئەمەینێ: بەخودا بۆ خۆم پێغەمبەرم بینیوە، کاتی سرووشی بۆ دەهات، وەها سەخەمت دەبوو، لەرۆژی سەرماو سۆڵەدا، کە سرووش دەهاتە خوارمەو بۆی، لەوکاتەدا واشەگەت دەبوو، کاتی کە بارودۆخی سرووشەگە بەری دەدا، چۆراوگە ئارمقی بە ناوچەوانیدا، خور خور مەهاتە خوارمەو!). {تەجرید/١، ژمارە: ٢}.

(٦٢٥) تجرید/٢، ژمارە: ٧٠٢ - ١٤٦٥ مختصر صحيح مسلم/٢، ژمارە: ٥٦٧ - ٢٣٠٤ = ١٠٥٢ محمد

جا نارمقی ناوچهوانی خۆی سړی و فهرمووی: (پرسپارکهرمکه کوانی؟) فهرمووی: قوربان! ئەمەتام، فهرمووی: (چۆنت گوت؟) فهرمووی: عەرزم کردی: شتی وا دەبێ کە خێر سەر بکێشی بۆ خراپە؟ پێغه مەبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فهرمووی: (خێر هەر خێر دەهینێ و چاکە هەردەبێ بەهۆی چاکە، بەلام مائی دنیا میومیهکی شیرین و خوشە، وەك سەوزمگیای بەهار ناسک و نازدارە، هەموو کەسێ کەم تازۆر حەزی لێ دەکا، جا ئەوەی کە بەشیومیهکی رموا پەیدای دەکا، لەسەر شیومیهکی رموا حیڤگە دەکاتەو، ئەو کۆمەك و دەسمایهکی فرەخاسە بۆی، بەلام ئەوەی کە بەشیومیهکی نارموا پەیدای بکا، لە رینگیهکی خراپەووە خەرجی بکا، ئەو وەك سکەرپۆو ژەمەنبوورده وایە، هەردەخواو هەرتیر ناخوا، دەق مائیش وەك سەوزو گزوگیای بەهار وایە، نیو دەلێن: گوايه گزوگیای بەهار شتی چاکە و ئازەلی پێ دەژی، بەلام ئەم قەسەیه گشت کاتی وانیه چونکە گەلێ گزوگیای بەهار ئازەل ئەگەر هەربیماشیتەووە زیاده خۆری تیا بکا، تورخەو کاپیچی پێ دەکا و دیکوژی، یا زۆری نامینێ کە بیکوژی، بەلام ئازەلی گیاخۆر، کە بەدەمو جەم دەبخوات کەلەکە ی هەل دێ، ئەوجا خۆی دەدا بەخۆرو دەست دەکا بە کاویژو بە ئاسایی رینخ و گمیزی خۆی دەکا، لەپاشدا هەمیشە لەسەر ئەم رێساو دەستوورە تی هەل دەچیتەو، لەگیا خواردن و وچانگرتنی خۆی، ئەو ئازەلە هیچی لێ نایەت.

نیتەر هەرکەسێ لە رینگە ی رمواووە مائداری بکا، خودا بۆی پیروژ دەکا، بەلام هەرکەسێ بەنارموا سامان کۆبکاتەو، چەشنی سکەرپۆو ژەمەنبوورده وایە، هەردەخواو هەر تیر ناخوا). {تاج/۵، لاپەرە: ۲۹۰، زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۵۱۷۷.م.}

۶۲۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَسَ ذَاتَ يَوْمٍ عَلَى الْمَنْبَرِ، وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ، فَقَالَ: (إِنَّ مِمَّا أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِنْ

بَعْدِي مَا يَفْتَحُ عَلَيْكُمْ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا وَزَيْنَتِهَا). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ يَأْتِي الْخَيْرُ بِالْشَّرِّ؟ فَسَكَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقِيلَ لَهُ: مَا شَأْنُكَ. تَكَلِّمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا يَكَلِّمُكَ؟ فَرَأَيْنَا أَنَّهُ يَنْزِلُ عَلَيْهِ، قَالَ: فَمَسَحَ عَنْهُ الرُّحْضَاءُ فَقَالَ: (أَيْنَ السَّائِلُ؟) وَكَأَنَّهُ حَمِدَهُ فَقَالَ: (إِنَّهُ لَا يَأْتِي الْخَيْرُ بِالْشَّرِّ، وَإِنَّ مِمَّا يُنْبِتُ الرَّبِيعَ يَقْتُلُ أَوَّلُهُ، إِلَّا أَكَلَةَ الْخَضِرَاءِ أَكَلْتُ حَتَّى إِذَا امْتَدَّتْ خَاصِرَتَاهَا، اسْتَقْبَلَتْ عَيْنِ الشَّمْسِ، فَتَلَطَّتْ وَبَالَتْ وَرَتَعَتْ، وَإِنَّ هَذَا الْمَالَ خَضِرَةٌ خُلُوةٌ، فَيَغْمُ صَاحِبُ الْمُسْلِمِ مَا أُعْطِيَ مِنْهُ الْمُسْكِينُ وَالْيَتِيمُ وَابْنُ السَّبِيلِ أَوْ كَمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّهُ مَنْ يَأْخُذْهُ بَغَيْرِ حَقِّهِ كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، وَيَكُونُ شَهِيداً عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). (الحديث ١٤٦٥): (١٣٦)

ئەبو سەعیدی خودری (رەزای خوای لی بی) فەرمووی: روژی پیغەمبەر - دروودی خوای لەسەر بی- لەسەر دوانگەگە دانیشتو ئیمەیش لەدەوری دانیشتین، فەرمووی: (من زۆرتر لەووە مەترسیتان لێدەکەم، کەخودا لەپیت و فەری زەوی دەری دەهینێ بۆتان) عەرزی کرا: مەبەست لەپیت و فەری زەوی جییه؟ فەرمووی: (ئەووە کە دەبی بەمایە ئارایشو رەونەفی زیانی جیهان، وەك زیرو زیوو سامانی تر. پیاوی عەرزی کرد: قوربان! بۆچی شتیوا دەبی کە ئەم خێرو خۆشییە بی بە مایە خراپەو شەر!

پیغەمبەر - دروودی خوای لەسەر بی- هەتا ماوەیی راماو مات و خامۆش بوو گوتیان بە پرسیارکەرەکە: ئەووە چیتە هەر لەخۆتەووە، بەبی ئەووە پیغەمبەر قسەت لەگەڵدا بکات، قسە لەگەڵ دەکە؟ خامۆشییەکە پیغەمبەر - دروودی خوای لەسەر بی- درێژە کێشا، هەتا زەینمان بو ئەووە چوو کە لەم بارەیهووە

(١٣٦) تجرید/٢، ژمارە: ٧٠٢ - ١٤٦٥، مسلم/١٠٥٢ - ٢٣٠٤ ترقیم مامۆستا خلیل مامون شیخا

سرووش (وہی = نیگا) ی بۆ بئ، پاش ماومیی باراناوی ئارمقی ناوچەوانی خۆی
 سړی و فەرمووی: (کوا پرسیارکەرکە؟) وەك بۆی پرسیارکەیی پئ خۆش بئ
 وابوو، پیاوێکە گوتی: قوربان! ئەمەتام، فەرمووی: (خێر هەر خێر دینئ و چاکە
 هەردەبئ بەهۆی چاکە، کەواتە: خێر شەر ناهینئ! بەلام مائی دنیا میومیهکی
 شیرین و خوشە، وەك سەوزەگیای بەهار ناسک و نازدارە، هەموو کەسئ کەم تازۆر
 حەزی لئ دەکا، جانەوێ کە بەشیومیهکی رەوا پەیدای بکا، لەسەر شیومیهکی
 رەوايش جیگە ی بکاتەو، ئەو کۆمەك و دەستگیرکی فرەچاکە بۆی، وەلئ
 ئەوێ بەشیومیهکی نارەوا پەیدای بکا، ئەو وەك سەکرۆو ژەمەنبوور دە وایە،
 هەر دەخوا و هەرتیڕ ناخوا، دەق مائیش وەك سەوزەو گزەگیای بەهار وایە، نیو
 دەلئ: گواپە گزەگیای بەهار شتی چاکەو ئازەلئ پئ دەژی، ئەمە راستەو وایە،
 بەلام گەلئ جاریش ئەگەر ئازەل هەر بێماشیتهو و زیادەخۆری تیا بکا، تورخەو
 کاپیچ و ژانی پئ دەکا و دیکوژی، یازۆری نامینئ کە بیکوژی، بەلام ئازەلئ
 گیاخۆرکە بەدەم و جەم دەیخوا تاکەلەکە ی هەلئ، ئەو چا خۆی دەدا بە خۆرو
 دەست دەکا بەکاویژو بەناسایی ریخ و گمیزی خۆی دەکا و لەپاشدا هەمیشە
 لەسەر ئەم یاساو دەستوورە تیھەل دەچیتەو، لەگیا خواردن و وچان گرتنی
 خۆی، ئەو ئازەلە هیچی لئ نایەت.

لەراستی دا ئەم مائە میومیهکی سەوزو خوشە و هەاریکاریکی چاکە، بۆ ئەو
 مسوڵمانە ی کە بەشی نەدارا و هەتیوو رێبوا ی لئ دەدات، و ئەوێ کە مال بە
 نارەوا پەیدا بکا وەك ژەمەنبە وایە، هەردەخوا و تیڕ ناخوا، وە رۆژی
 قیامەتیش دەبئ بەشایەت لەسەری (تاج/ ۵۲/ ۲ ف/ ۷ + تاج/ ۹/ ۲۹۴ ف/ ۲۱).

رافه و شیکردنه وه:

شیخ نه بو حامید - رحمه تی خودای لی بی- ده لی: (مال وهك مار وایه، كه ههم تریاقی واتیا، كه شتیکی به كه لکه، ومهم زمهری واتیا، كه شتیکی كوشندمیه، خاومن مالیش یا وهك مارمژی لیزان وایه، به هوشیارانه خوئی له شه ری مار كه رزگار دمكاو، به شارمزیی تریاقه كه ی لی دمردمه ینی، یا وهك كابرایه کی گیلو كه به نه زانی دمیگری و پیوهی دمداو تووکی سه ری با دمیبا، خوا به نامان بدا له شتی وا).

(۴۲) باب: فضل التعفف والصبر

به هره ی خو پاراستن له هه لیه ی زور بو سامان نارامگرتن و ساچان به به شی خودا

۶۲۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ: أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ، حَتَّى إِذَا نَفِدَ مَا عِنْدَهُ، قَالَ: «مَا يَكُنْ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدْخِرَهُ عَنْكُمْ، وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَصْبِرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ، وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ مِنْ عَطَاءٍ خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ».

{الحديث: ۲۴۲۱ = ۲۳۹۹ فم. تجريد ۱۳۱/۲، رقم: ۷۰۷ = ۱۴۶۹، ۱۴۷۰. أبو داود. زكاة: ۱۶۴۴. ترمذی. بروصلة: ۲۰۲۴. نسائی. زكاة: ۲۵۸۷. تحفة: ۴۱۵۲}:

(۶۲۷)

نه بو سه عیدی خودری (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: چهند كه سی له یارید مدمران (نه نصار) چهند جارئ داوای به شیان له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) كرد، نه ویش هه موو جارئ به شی دمدان، تا نه و ماله ی كه له لای بوو

هه مووی ته وواو بوو، جا فهرمووی (دروودی خودای لهسه ر بئ): (نهو مال و خپرو بپړه کی له لای من بئ، له نپوهی ناشارمه وه، وده من نه وه کی له دهمتم بئ، له نپوه دریغی ناکه م، وه هه رکه سیکیش خوی به دوور بگری له روو زمره یی سوال و سوال کردن، خودا له هه ردوو جیهانا، روو سوورو سه ربهرزی دمکا، وه هه رکه سیکیش چاوی تپری و خوی بئ نیاز بگری و چاوی له دهمستی نه م و نهو نه بئ، خودا دمو له مهندو بئ نیازی دمکا، وه هه رکه سیکیش دان به خویا بگری و سه بووری خوی بدا، دلنیابی که خودایش سه برو نارامی پی دمه خشی، ودها شترین و گه ورهترین خه لاتئ که به که سی بدرئ، یا درابی، خه لات و نازو به هره ی سه برو نارامگرته). {تاج/۲، ۵۲، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۱۲۶۰} + {ریاض/۱، زنجیره: ۳، ژماره: ۲۶}.

(۴۳) باب: فی الکفاف والقناعة

بژوی و رۆزی سه روبه رو ساچان به بهشی خودا

۶۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
اللَّهُمَّ ارْزُقْ آلَ مُحَمَّدٍ قُوَّتًا. (الحديث ۶۴۶۰): (۶۲۸)

نه بو هوریره- رمزای خودای لی بئ- فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بئ) دیفه رموو: خودایه! رزق و رۆزی خیزان و که سوکاری موحه مه د نه ومنده بده که سه رو به رپی بژین و بهس. (ریاض/۲ ل-۷۳ ز: ۵۶ ژماره ی فهرمووده: ۵۰۱/۱۱ ش).

(۴۴) باب: إعطاء من سأل بفحش وغلظة

به‌شدان به که‌سی به ره‌قی و زبری داوای به‌ش بکا

۶۲۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَعَلَيْهِ رِدَاءٌ نَجْرَانِي غَلِيظُ الْحَاشِيَةِ، فَأَدْرَكَهُ أَعْرَابِيٌّ فَجَبَدَهُ بِرِدَائِهِ جَبْدَةً شَدِيدَةً، نَظَرْتُ إِلَى صَفْحَةِ عُنُقِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَقَدْ أَثَرَتْ بِهَا حَاشِيَةُ الرِّدَاءِ مِنْ شِدَّةِ جَبْدَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ مُرْ لِي مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَكَ، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَضَحِكَ، ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِعَطَاءٍ. {الحديث: ۲۴۲۶ = ۲۴۰۴ فم. تجرید/۳، لایره: ۳۹۸، رقم: ۱۲۷۳ = ۳۱۴۹، ۵۸۰۹، ۶۰۸۸. تحفة الأشراف: ۲۰۵} (۶۲۹)

نه‌نہ‌سی کو‌ری مالیک (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: جاری له خزمہ‌تی پیغہ‌مبہ‌ردا (دروودی خودای له‌سہر بی) دم‌پویشتم بہ‌رید، شالیک‌ی نہ‌ج‌رانی بہ‌راویز نہ‌ستووری بہ‌سہر شانہ‌وہ بوو، عارم‌بیکی دم‌شتہ‌کی پی گہ‌یشت، یہ‌خہ‌ی پو‌شاگہ‌گہ‌ی پیغہ‌مبہ‌ری گرت و بہ‌توندی وا رایکی‌شا لاملی حہ‌زرمتی داب‌ری و کاری تی‌کرد! نہ‌وجا پیی گوت: نہ‌ی مو‌حہ‌ممہ‌دا! لہم مالہ کہ‌ہی خودایہ و لای تو دانراوہ بہ‌شم بدہ. پیغہ‌مبہ‌ریش (دروودی خودای له‌سہر بی) ناوم‌ری لی دایہ‌وہ و بہ‌دہ‌میہ‌وہ پی‌کہ‌نی و فہرمانی کرد کہ بہ‌شی بدن، نہ‌وانیش بہ‌شیاندا). {تاج/۳، لایره: ۲۵۲، زنجیرہ: ۳۱، ژمارہ: ۲۷۸۲}.

۶۳۰- عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رضی الله عنهما) أَنَّهُ قَالَ: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَقْبِيَّةً وَلَمْ يُعْطِ مَخْرَمَةَ شَيْئًا، فَقَالَ مَخْرَمَةُ: يَا بُنَيَّ انْطَلِقْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُ، قَالَ: ادْخُلْ فَادْعُهُ لِي، قَالَ: فَدَعَوْتُهُ لَهُ، فَخَرَجَ إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ قَبَاءٌ مِنْهَا، فَقَالَ: «خَبَأْتُ هَذَا لَكَ». قَالَ: فَنَظَرَ إِلَيْهِ،

فَقَالَ: « رَضِيَ مَخْرَمَةٌ ». {الحديث: ۲۴۲۸ = ۲۴۰۶ فم. تجرید/۳، لایپرہ: ۱۹۶، رقم: ۱۱۰۸ = ۲۵۹۹، ۲۶۵۷، ۳۱۲۷، ۵۸۰۰، ۵۸۶۲، ۶۱۳۲. أبو داود. لباس: ۴۰۲۸. ترمذی. أدب: ۲۸۱۸. نسائی. زینة: ۵۳۳۹، تحفة الأشراف: ۱۱۲۶۸} : (۶۳۰)

میسومری کوری مہخرمہ (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: باوکم
فہرمووی پیم: کورم! دہلین: پیغمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ہندی
کہوای بو ہاتووہ خہریکہ دابہشیان دہکا، بابروین بو خزمہتی، کہچووین
پیغمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہ مالہوہ بوو، باوکم گوتی: کورم بچورہ
ژوورہوہ بانگی بکہ بوم (منیش شتی وام بہلاوہ نہستم بوو، بویہ گوتم:
پیغمبہر بانگ بکہم بو تو! گوتی: کورم! خو من مہبہستم ئەوہ نییہ کہ
لہقہدری پیغمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کہم بکہمہوہ، بہلکوو
مہبہستم ئەوہیہ کہ ئەو پیغمبہرہو بی ہواہیہ، خو ژوردارو زمبردار نییہ، تا
بہ فیزو دمعیہ بیو کہس نہویری بانگی بکا) جا منیش چووم بانگم کرد بوئی و
پیغمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ہاتہ دمرہوہ بولای باوکم، کہوایہکی
دیباچی لہبہردا بوو، بہ دوگمہی زیپر یہخہکھی داخراہوو، فہرمووی: (ئہی
مہخرمہ! ئەمہمان بو تو شاردوتہوہ!). فہرمووی: باوکیشم سہیری کردو
بہدلی بوو، ئەوجا فہرمووی: بہلئ قوربان! بہدلئم! ئیتر کہواکھی دا بہ باوکم.
{تاج/۳، لایپرہ: ۲۵۶، زنجیرہ: ۳۱، ژمارہ: ۲۷۷۹}.

روونکردنہوہ:

میسومری کوری مہخرمہ، خوئی و باوکی، لہ ہاوہلانی پیغمبہرن، خوئی
لہ ہاوہلہ بچکولہکانی پیغمبہرہ، چونکہ بہ دوو سال لہدوا کوچ (ہیجرمت)

له دايك بوو، له مهككه له دايك بووه، كه پيغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) مرد، نهو ته مهنی ههشت سالان بوو، له ريجالی سه حيه پنه، واته: له بوخاری و موسليدا فهرموودهی ههیه، له مهككه له دايك بووه، مهلايه کی شهر عزانی گه وره بوو، زور به پزرو به دين بوو، له ته مهنی شهست و دوو سالیدا، له نابلقه کهی مهككه دا، له سهردهمی ئيبنو زوبه پردا، له شهست و چواری کۆچيدا له کاتيكا، له مهسجيد ولحه رام، له ناو حيجردا نويزی دهکرد، بهردی له مهنجه نيقي گه مارۆ دمه رکان بهری كهوت و شههیدی کرد! ئيبنو زوبه پير له چه جوون نويزی له سهر ته ره مه کهی کرد.

مه خرده می کوری نه وههل (كه باوکی نه ميسومرهيه، له مهسله مهی فهتجه، رهگهز ناسيکی باش بوو، په کيک بوو لهو چوار پياوهی كه عومه ر ناردنی بۆ نويزمن کردنه وهی کيله کانی بهستی مهككه، كه خاکی حيل له خاکی ههره م جيا ده كه نه وه، له کۆتایی ته مه نيدا کۆير بوو، ده ئين: سه دو پازده سال ژياوه، له سالی په نجاو چواری، يا په نجاو پينجي کۆچيدا مردووه، (رهزاو رهحمه می خودای لی بئ).

(٤٥) باب: إعطاء من يخاف على إيمانه

به شدن به نۆموسولمان و به باوه ركه زه كان

٦٣١- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْطَى رَهْطًا وَسَعْدٌ جَالِسٌ فَتَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا هُوَ أَعْجَبُهُمْ إِلَيَّ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتُ قَلِيلًا ثُمَّ غَلْبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي فَقُلْتُ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتُ قَلِيلًا ثُمَّ غَلْبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي وَعَادَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ يَا سَعْدُ إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرُهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ خَشْيَةً أَنْ يَكْبُهُ اللَّهُ فِي النَّارِ. (الحديث ۲۷ - طرفه في: ۱۴۷۸): (۱۳)

سەعدی کۆری ئەبو ومقاص (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: من خۆم دانیشتبووم لەوکاتەدا پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ) بەشی دەستەپەکی دا، بەلام بەشی پیاویکی نەدا، بەلای منەووە ئەو پیاووە باشتەری نیان بوو، لەبەرئەووە گوتە: هۆربان! ئەو پێغەمبەری خۆدا! ئەووە بۆچی فیسارەکەست بوارد، خۆبەخۆدا من بەپرواداری دەزانم، فەرمووی: بەلکوو بۆی بەموسوڵمانی دەزانم و لەحالی وادا شایەتی باوم، کە شتیکیکە والەناو دڵ دا بۆئەم جۆرە کەسە (مەدە) جا منیش کەم بێدەنگ بووم، هەتا ئەووە دەزانم لەبارە موسوڵمانەتی ئەو پیاووەوە زۆری بۆ هێنام لەبەر ئەووە پرسیارەکەم دووبارە کردەووە، پێغەمبەریش هەر فەرمايشتەکە پێشووی دووبارە کردەووە، لەبەر ئەووە کەمیکی تریش بێ دەنگ بوومەووە، هەتا لەبەر هەمان هۆی پێشوو پرسیارەکەم بۆ جاری سێیەم دووبارە کردەووە، پێغەمبەریش (دروودی خۆدای لەسەر بێ) دیسانەووە هەر فەرمايشتەکە پێشووی دووبارە کردەووە، لەدوایی دا فەرمووی: (ئەو سەعد! گەلێ جار من بەش دەدم بەهەندێ کەس، هەیشە لەوم خۆشتر دەوێ و بەشیشی نادەم، دەزانم ئەووە؟ چونکە هەندێ کەس نۆ موسوڵمانن، یاچاوجنۆکن، دەمەوێ بەبەش پێدان بیان لاوینم و بیانکەم بەدۆستی ئیسلام، نەبادا بچیتەووە ناو بێ پروایی و خۆدا لەناو ئاگری دۆزەخ دا سەرمەنگری بکا، بەلام هەیه خۆی موسوڵمانی ساغە، پێویستی بەلاواندنەووە نیە).

(٤٦) باب: إعطاء المؤلفة قلوبهم على الإسلام، وتصبر من قوى إيمانه
بهشدارن به نو موسولمان، تا هوکری نیسلام ببین، وه نارامکرتنی باوهر
قایمه کان

٦٣٢- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَمْوَالِ هَوَازِنَ مَا أَفَاءَ فَطَفِقَ يُعْطِي رِجَالًا مِنْ قُرَيْشِ الْمِائَةِ مِنَ الْإِبِلِ فَقَالُوا يَغْفِرُ اللَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعْطِي قُرَيْشًا وَيَدْعُنَا وَسَيُوفُنَا تَقَطُّرُ مِنْ دِمَائِهِمْ قَالَ أَنَسُ فَحَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَقَالَتِهِمْ فَأَرْسَلَ إِلَى الْأَنْصَارِ فَجَمَعَهُمْ فِي قَبَةِ مِنْ أَدَمٍ وَلَمْ يَدْغُ مَعَهُمْ أَحَدًا غَيْرَهُمْ.

فَلَمَّا اجْتَمَعُوا جَاءَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (مَا كَانَ حَدِيثُ بَلْغَنِي عَنْكُمْ) قَالَ لَهُ: فَقَهَاؤُهُمْ: أَمَّا دُؤُورُ آرَائِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَمْ يَقُولُوا شَيْئًا وَأَمَّا أَنَسٌ مِنَّا حَدِيثُهُ أَسْنَانُهُمْ فَقَالُوا: يَغْفِرُ اللَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعْطِي قُرَيْشًا وَيَتْرُكُ الْأَنْصَارَ وَسَيُوفُنَا تَقَطُّرُ مِنْ دِمَائِهِمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنِّي أُعْطِي رِجَالًا حَدِيثَ عَهْدِهِمْ بِكُفْرٍ أَمَّا تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالْأَمْوَالِ وَتَرْجِعُوا إِلَى رِحَالِكُمْ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَاللَّهِ مَا تَنْقَلِبُونَ بِهِ خَيْرٌ مِمَّا يَنْقَلِبُونَ بِهِ) قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ رَضِينَا فَقَالَ لَهُمْ: (إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ بَعْدِي أَثَرَةَ شَدِيدَةٍ فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحَوْضِ) قَالَ أَنَسٌ: فَلَمْ نَصْبِرْ (الحديث: ٣١٤٧، طرفه سبق في الحديث الذي قبله، أي في رقم: ١٢٧٠ ت = ٣١٤٦ ف): (٦٣٣)

نه نهس (رهمزای خوای لی بی) هه رمووی: روژی غه زای حونه یین که خودای
کهوره مالتیکی زوری بی نارمقی مفتی زوری ره خساند بو پیغه مبهه (دروودی

خوای له سهر بئ) لهو مالهی که بهتالانی لههؤزی ههوازین گیر،
 پیغه مبهه (دروودی خوای له سهر بئ) دمستی کرد به به خشین لیی، وه چهند
 پیاوی له قورمیش یه کی سهر و سهد و شتری دا پییان، جا چهند که سی له
 یاریده دهرمان گوتیان: خودا له پیغه مبهه خوش بئ دهچی بهشی قورمیشیه کان
 دمدات، که ههتا دوینی بئ باومر بوون شهریان له گهل ئیمه ده کردو به ره لهستی
 ئیسلامیان ده کرد، که چی بهشی ئیمه نادات، که هیشتا خوینی نهوانه ی
 که بهشیان دمدات، له شمشیرمه کانمان دمتکیو، نهوان له چاو ئیمه دا دوینی
 موسولمان بوون!! ئیتر بؤ بهشی نهوان دمداتو بهشی ئیمه نادات ؟.

پیغه مبهه ریش (دروودی خوای له سهر بئ) قسه که یانی بهرگویی که وته وهو،
 ناردی به شوین یاریده دهرمان داو له خپو متهیکی چهرمین دا کویکردنه وه و، که
 کۆبوونه وه خویشی چوو بؤ ناویان و فهرمووی: (نهوه نهو قسه یه جیه که
 له ئیوه وه پیم که یشتوته وه؟).

پیاوه زاناو هۆشمه ندهکانی یاریده دهرمان —انصار— فهرموویان: نهی
 پیغه مبهه ری خودا! پیاوماقوله کانمان و دنیا دیده کانمان هیجیان نه گوتووه، که
 دلی تو گهردی پی بگری نه وهنده هیه چهند که سیک میرد منالمان
 له ههرزه کاره کانمان له پرووی نازه وه، گله ییان کردووه گوتوو یانه: خودا له
 پیغه مبهه خوش بئ دهچی بهشی نو موسولمانه کان له تالان ددها که چی بهشی
 ئیمه نادات، وه لحال نهوان له ره رۆژانه دا، به زهبری شمشیری ئیمه موسولمان
 بوون!

پیغه مبهه ریش (دروودی خوای له سهر بئ) فهرمووی: (بهلی ئه مه وایه
 واده بی که من خهلاتی ههندی پیاو ده که م، له بهر نهوه ی که نو موسولمانن و تازه
 له کوهرو بئ باومری دابراون، چونکه دمه وهی دلیان رابگرم و دلنه واییان بکه مو

ھۆگري ئىسلاميان بىكەم و بيانلاۋىنم، وبەجوانى بيانكەمە خۆم، بەلام ئەمە مەعنای وانىە كە من باوى ئەوان دەدم بەسەر ئىۋەدا، دەى باشە ئايا ئىۋە بەشى خۆتان دىگۆرنەۋە بەبەشى ئەو خەلكە، دەى پىم بلىن: ئايا ئىۋە بەو بەشە رازى نابن كە خەلكى مالو پرو پىتى دنيا لەگەل خۆيان بېنەۋە و، بەلام ئىۋە لەجىياتى ئەۋە پىغەمبەرى خودا بېنەۋە لەگەل خۆتان بۆ مالەۋەتان، سابەو خودا گەۋرمىە، ئەم بەشەى كەئىۋە دىبەنەۋە، كە برىتىيە لە خۆشەۋىستى و لى رازى بوونى خوداۋ پىغەمبەرى خودا، گەلى گەلى باشترەو گەۋرمتەرە لەۋبەشەى كە ئەو خەلكەى تر دىبەنەۋە كە برىتىيە لەپروپىتى جىهان!

گوتيان: بەلى، ئەى پىغەمبەرى خودا! رازى دىبىن و زىاترىش، فەرموۋى: (دەى بزانن كە ئىۋە لەپاش من توۋشى خۆ خۆيىەكى سەخت دىبىن ھەندى كەس و ھەندى كار بەدەست و فەرمانرەۋاى وا پەيدا دىبىن كەھەر بەلاى خۆيانا رايەككىش و كەسى تريان لەبىر نىيە، بەلام ئىۋە خۆتان رابگرن و بەھىچ جۆرى لايەنى ھەق و ئىسلام بەرمەدەن، ھەتا دەمرن و لەو دنيا دەچنەۋە بەر دىۋانى خودا، وەمن خۆم لەسەر ھەۋزى كەۋسەرم چاۋمروانتان دىكەم، ئەۋانەى كە ئارام دىگرن لەبەر ھىچ مەھانەۋ بىانوۋىەك لەخەتى ئىسلام لاناەن، خەلات و پاداشى باش و گەۋرە وەردەگرن).

يارىدەمدىران -انصار- ىش فەرموۋيان: ئىمەيش بەئىنەۋ دىمىدىن سەبرو

ئارام دىگرىن! (ش) (تاج/۸-ل۱۵۳-ز۶۵-ف۱-باسى خەلات كەردنى نۆ موسولمان).

راقەو شىكردنەو:

ئەم فەرموودمىيە بەلگەى ئەومىيە: كەھەندى كاربەدمست لەموسولمانان پەيدا دەبن، زۆر خۆپەرستو بەرژەومند پەرستىن، وە خۇخۆيىيەكى زۆر دەكەن ھەتا خۇيان و كەسو كارى خۇيان و مستابى، كەسى تريان لەبىر نىيە، ئەم فەرموودمىيە لەولاتى ئىمەدا، لەم رۆزگارەى ئىمەدا بەلگەىيە لەسەر ئەم دووشتە: ۱- كاربەدمستانى كوردستان نموونەىيەكى زىندوون لەم جۆرە كاربەدمستە خۆپەرستە موسولمانانە، لە خوا بەزىادىبى ھىشتا موسولمانان!! لەبەر ئەوە تىكايە بوختانى ناموسولمانىيان بۆ مەكەن.

۲- ھەر موسولمانى صەبرو ئارام بگرى لەسەر ئەم خۇخۆيى و خۆپەرستى ئەم زۆر بەرپزانە، مژدەى لى بى كەلەرۆزى قىيامەتدا، لەسەر ھەوزى كەوسەر بەخزمەتى پىغەمبەر(دروودى خەوای لەسەر بى) دەگا.

لېرمدا بۆ بەراورد لەگەل گىرپانەوھەكانى بوخارى و موسلىمدا، دەقى وەرگەرپاوى گىرپانەوھى ئەم فەرموودمىيە، لە موختەصەرى صەحىحى موسلىمىشەو رەگۈيزدەكەين، كە ئامازمەكى گەورەى واتىادا، بۆ تىگەيشتنى تەواو لەم فەرموودمىيەو داستانەكەى. (بىروانە: ژمارە: ۶۲۵).

ئەنەسى كورپى مالىك (رەزەى خەوای لى بى) فەرمووى: رۆزى غەزەى ھونەين، كە رەزمگەى ھونەين رويدا، لەشكرى ھۆزى ھەوازىن و سوپاى پىغەمبەر (دروودى خەوای لەسەر بى) بەرامبەرى يەكترى راوەستان، ھۆزى ھەوازىن و ھۆزى غەطەفان و چەند كۆمەلە لەچەند ھۆزىكى تر، بەخۇيان و مال و منال و خىزان و ئازەلىانەو ھاتبوون بۆ ئەو جەنگە، سوپاكەى پىغەمبەرىش (دروودى خەوای لەسەر بى) بىجگە لەو نۆ موسولمانانەى كە لەكاتى گرتنى مەككەدا ئىسلام بوو بوون، دە ھەزار كەس بوون، جا لەسەرمەتاو،

لهشكرهكهى پيغه مبهەر (دروودى خوداى له سهر بى) شكستيان هيئا، تهنانهت
پيغه مبهەر (دروودى خوداى له سهر بى) خوۍ به تهنيا مايه وه، جا له وگاته
ناسكه دا، دوو بانگه وازى كرد، له نيوانيانا، بانگه وازى ترى له كهسى تر نه كرد،
به لاي راستيدا ئاورى دايه وه وهرمووى: (ئهى گوڤمه لهى ياريددمهران! ئهى
دهستهى ئهنصار!) ئهنصاره گانيش به يهك دمنگ وه لاميان دايه وه وهرموويان:
(ئهى پيغه مبهرى خودا! ئهمه تاين واين له خزمهتتا، فهرموو بفرموو سهرمان
له رپتايه!) فهرمووى: ئه و جا ئاورى دايه وه به لاي چه پاو ديسان فهرموويه وه:
(ئهى گوڤمه لهى ياريددمهران!) ئه وانيش به يهك دمنگ فهرموويانه وه: ئهى
پيغه مبهرى خودا! موژدمت لى بى واين له خزمهتتا، سهرمان وا له رپتا، فهرموو
بفرموو). پيغه مبهەر (دروودى خوداى له سهر بى) ههتا ئه وگاته، به سواري
هيستريكى سېى بوو، جا له ولاخه كهى دابهزى، كه ناوى دولدول بوو، فهرمووى:
(من بهنده و پيغه مبهرى خودامو، دروژن و جادوو بازنيمو، قسهى من وه حيه و
راست و دروسته و سهر كهوتن ههر بو ئيمه يه ئيتير بو وره بهردهدمن و نوشوست
دههينن، ئيتير له شكري ناموسولمانه كان شكاو هه ليان توڤراند، پيغه مبهەر (دروودى
خوداى له سهر بى) تالانييه كى زورى دهست كهوت، دابهشى كرد به سهر
كوچكاران و نازادكراوه كانى فهتحي مهككه دا، هيچ بهشى ياريددمهرانى له و
تالانييه نه دا، جا ياريددمهران له سهر ئهمه گله ييان له پيغه مبهەر كرد وهك ئه وه
گوتيان: (ئه گهر تهنگانه بى ئيمه بانگ دهكړيڼ، به لام تالان دمدري به كه سانى
تر). كه ئهم قسه و باسه گه يشته وه به پيغه مبهەر (دروودى خوداى له سهر بى)
ناردى به شوڼياناو له ناو خيوهتتيكى چه رميندا كوځيكر دنه وه وهرمووى: (ئهى
گوڤمه لهى ئهنصار! ئه و قسه يه چييه كه له ئيوه وه پيم گه يشته وه، گوايه
گله ييتان له من كردوه؟). ئه وانيش بى دمنگ بوون، ئه وسا بو دلدا نه وهى ئه وان

فهرمووی: (ئەى كۆمەلەى يارىدمدەران! ئايا بەو رازى نابىن، كە خەلكى پروپىتى جىهان لەگەل خۆيان بىبەنەو، بەلام ئىو موخەممەدى پىغەمبەرى خودا، لەبرى بەش، لەگەل خۆتان بىبەنەو بۆ مائەكانتان لەشارى مەدىنە؟).
گوتيان: بەلئ: ئەى پىغەمەرى خودا! بەو رازىن. فهرمووی: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئ) فهرمووی: (دەى بزانن ئەگەر خەلكى تر هەموويان، لەشارپو برون، بەلام ئىووى يارىدمدەران، لە بارىكە رىو برون، من لە بارىكە رىگەى ئىووە دىروو و ئەومندەم خۆش دەوئىن لەئىو جىانابمەو).

هيشامى كورى زمىدى كورى ئەنەسى كورى مالىك دفهرموئ: عەرزى ئەنەسى باپىرەم كرد: ئەى ئەبو حەمزە! ئايا تۆ بۆخۆت ئامادەى ئەم داستانە بووى؟ فهرمووی: (بەلئ ئەى چۆن لەوئ نەبىم؟). بروانە ئەم جىگەيانە، بۆ شارمەزى تەواو لە درىژەى باسى ناو ئەم فهرموودەى: {تاج/۴، زنجىرە: ۶۵، ژمارە: ۴۵۱۷ + زنجىرە: ۴۹، ژمارە: ۴۴۷۰ + زنجىرە: ۶۵، ژمارە: ۴۵۱۹ + زنجىرە: ۹۶، ژمارە: ۴۶۳۴ + تەجرىد. ژمارە: ۱۲۷۰، ۱۲۷۱، ۱۵۹۵. موسلىم. زكاه: ۲۴۳۳، ۲۴۳۴، ۲۴۳۶، ۲۴۳۷، ۲۴۳۹، ۲۴۴۰، ۲۴۴۱، ۲۴۴۲، ۲۴۴۳، ۲۴۴۴}.

۶۳۳- عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ابن أخت القوم من أنفسهم. (الحديث ۶۷۶۲): (۱۳۳)

خۆشەويست-دروودى خواى لەسەر بئ- دفهرموئ: خوشكە زای پياو يەكئكە لە كەسوكارمەكى. (تاجى كوردى/ ۳ ل/ ۲۲ ز/ ۹ ز/ ۲ - باسى دانى كەلەپوور بەخالتوان (ذەويلئەرحام).

ليرمدا ئاوايە، كە لەژمارە (۶۳۴) دا هاتوو، ئەمەيش پوختەى ئەم ژمارمەيە:

(۱۳۳) تجريد/ ۵، ژمارە: ۲۰۶۱ = ۶۷۶۲، مسلم: ۱۰۵۹ = ۲۴۳۶ ترفيم ماموستا خەلىل مامون شىحاً.

ئەنەس (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: لەو داستانەى گلەى
يارىدمەدەران، كە لەژمارە (۶۳۲) دا رابورد، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
پېش ئەوەى كە دەست بكا بە گەفتوگۆكەى لەگەل يارىدمەدەران (ئەنصار) دا، پى
فەرموون: (كەسى واتان تىادايە كە لەئىو نەبى؟) گوتيان: نەخىر، تەنبا
خوشكەزايەكى خۆمان نەبى و بەس. پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
فەرمووى: (خوشكەزا نامۆ دەرەكى نىيە، خوشكەزاي مەروۇ يەككە لە
كەسوكارە لەبەرمكانى!).

۶۳۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ جَمَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ فَقَالَ: إِنَّ قُرَيْشًا حَدِيثَ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ وَمُصِيبَةٍ وَأَنِّي أَرَدْتُ أَنْ أَجْبِرَهُمْ وَأَتَأَلَّفَهُمْ أَمَّا تَرْضَوْنَ أَنْ يَرْجِعَ النَّاسُ بِالذُّلْيَا وَتَرْجِعُونَ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى بُيُوتِكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: لَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيَا وَسَلَكَتِ الْأَنْصَارُ شِعْبًا لَسَلَكَتُ وَادِي الْأَنْصَارِ أَوْ شِعْبَ الْأَنْصَارِ (الحديث: ۴۳۴، طرفه في: ۱۲۷۰ ت = ۳۱۴۶ ف = بەرگی ۳/ تەجریدی صەریح = موختەصەری صەحیحی بوخاری، لاپەرە: ۳۹۴) + (ژمارە: ۱۲۷۱ تەجرید): (۱۲۴)

ئەنەسى كورى مالیک (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: رۆزى غەزای
حونەین، كە خودا مالئىكى بى ئارمقى مفتى رەخساند بۆ پېغەمبەر (دروودى
خوداى لى بى) لەو مائەى كە لەهۆزى هەوازىن بەتالانى گىرا، پېغەمبەر
(دروودى خوداى لى بى) دەستى كرد بە بەخشىن لى، وەچەند پىاوئ لە
قورمىش، يەكى سەرو سەد و شەرى دا پىيان، جەچەند كەسى لەيارىدمەدەران
(لەئەنصار) گوتيان: خودا لە پېغەمبەر خوش بى، دەچى بەشى قورمىشپەكان
دەدات كەهەتا دوينى بى باومر بوون و بەرەهەستى ئىسلاميان دەكرد، كەچى

بەشى ئىمە مانان نادات، كە ھىشتا خويىنى شەرى كاتى بىباومى ئەوان لە شمشىرەكانمان دىمكى و ئەوان لە چاۋ ئىمەدا دويىنى موسولمان بوون، ئىتر بۇ بەشى ئەوان دەدا وبەشى ئىمە نادات؟

پىغەمبەرىش (درودى خوداى لى بى) قسەكەيانى بەرگوى كەوتەومو ناردى بەشويىن ياريدەدەمران داۋ، لە خيومتىكى چەرمىن دا كۆيكرەنەومو كە كۆ بوونەوہ خوشى تەشريفى چوو بۇ ناويان و فەرمووى: (كەسىكى واتان تىادايە كە لە خۇتان نەبى؟). گوتيان: نەخەير، مەگەر خۇشكەزاي خۇمانمان لەناۋ دابى، فەرمووى: (خۇشكەزاي عەشرمت يەككىكە لەخۇيان).

ئەوجا فەرمووى (ھەموو دىزانىن كەھۇزى قورمىش ھەم نۆ موسولمانن و ھەم تازە كۆست كەووتوون، جابۇيە منىش دەمەوى تۆلەيان بۇ بىكەمەوہ و دلنەوايى يان بىكەم، باشە ئەدىي ئىوہ بەوہ پازى نابن كە خەلكى تر دىنارو درەم و مەرو مالات لەگەل خۇيان بىبەنەوہ بۇ مائەوميان، كەئەمانە مايەى خوشى ئەم جىھانە بى بەقايەن، بەلام ئىوہ لەباتى ئەو پىرو پىتى دىنايە كە ئەوان دەيبەنەوہ، پىغەمبەرى خودا لەگەل خۇتان بىبەنەوہ بۇمائەومتان و ئەو لەخۇتان پازى بىكەن، كە پىزاي ئەو مايەى بەختەومرى ھەردوو ژيانە! بىزانن ئەگەر خەلكى تر ھەموويان لە شاپىگەكانەوہ بىرۆن، بەلام ئىوہى ئەنصار لە بارىكە رىگەيەكەوہ بىرۆن، من لەگەل ئەو خەلكە نارۆم بەلام لەگەل ئىوہ دىمپۆم، خەيال نەكەن و دل لەدل مەدەن، ژىنم ژىنى ئىومىيە، مىردنم مىردنى ئىومىيە، ھاۋزىنى ئىوہ بەكەسى ترنادەم) (تاج/ ۸ ل/ ۱۵۶ ف/ ۲ + ۱ ز/ ۶۵- باسى: خەلاتكرەنى نۆ موسولمان). {بىروانە: ژمارە: ۶۲۲ كە ئەم داستانە لەۋىدا بەتپىرو تەسەلى رابورد}.

٦٣٥- عَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ لَمَّا كَانَ يَوْمَ حُنَيْنٍ اتَّقَى هَوَازِنَ وَمَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَشْرَةُ آلَافٍ وَالطَّلَقَاءُ فَأَذْبَرُوا قَالَ « يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ ». قَالُوا لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ ، لَبَّيْكَ نَحْنُ بَيْنَ يَدَيْكَ ، فَنَزَلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ « أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ ». فَأَنْهَزَمَ الْمُشْرِكُونَ ، فَأَعْطَى الطَّلَقَاءَ وَالْمُهَاجِرِينَ وَلَمْ يُعْطِ الْأَنْصَارَ شَيْئًا فَقَالُوا ، فَدَعَاهُمْ فَأَدْخَلَهُمْ فِي قُبَّةٍ فَقَالَ « أَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالشَّاةِ وَالْبَعِيرِ ، وَتَذْهَبُونَ بِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - » ، فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « لَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًا وَسَلَكَتِ الْأَنْصَارُ شِعْبًا لَأَخْتَرْتُ شِعْبَ الْأَنْصَارِ »: (٦٣٥)

ومرگمراوی نهم ژمارهیه له فهرموودهی ژماره (٦٣٢) دا بهتهواوی رویشته.
٦٣٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَاصِمٍ قَالَ : لَمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ يَوْمَ حُنَيْنٍ مَا أَفَاءَ قَسَمَ فِي النَّاسِ فِي الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَلَمْ يَقْسِمِ أَوْ لَمْ يُعْطِ الْأَنْصَارَ شَيْئًا فَكَأَنَّهُ وَجَدَ إِذْ لَمْ يُصِيبْهُمْ مَا أَصَابَ أَوْ كَأَنَّهُمْ وَجَدُوا إِذْ لَمْ يُصِيبْهُمْ مَا أَصَابَ النَّاسَ فَخَطَبَهُمْ فَقَالَ : « يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَلَمْ أَجِدْكُمْ ضَلَالًا فَهَدَاكُمْ اللَّهُ بِي وَكُنْتُمْ مُتَفَرِّقِينَ فَأَلْفَكُمُ اللَّهُ بِي وَعَالَةً فَأَعْنَاكُمْ اللَّهُ بِي ». قَالَ كُلُّمَا قَالَ شَيْئًا قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمَنُ قَالَ : « مَا يَمْنَعُكُمْ أَنْ تُجِيبُوا ». قَالُوا : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمَنُ قَالَ : « لَوْ شِئْتُمْ قُلْتُمْ حِجَّتَنَا كَذًا وَكَذًا أَلَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالشَّاةِ وَالْبَعِيرِ وَتَذْهَبُونَ بِرَسُولِ اللَّهِ إِلَى رِحَالِكُمْ لَوْلَا الْهَجْرَةُ لَكُنْتُ أَمْرًا مِنَ الْأَنْصَارِ وَلَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًا أَوْ شِعْبًا لَسَلَكَتُ وَادِي الْأَنْصَارِ وَشِعْبَهَا الْأَنْصَارُ شِعَارَ وَالنَّاسُ دِنَارَ إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ بَعْدِي أَثَرَةَ فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ »: (٦٣٦)

(٦٣٥) تجريد/٣، ژماره: ١٢٧١ = ٣١٧١ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٥١٢.

(٦٣٦) بخاری، مغازی: ٤٣٣٠، مسلم: ٢٤٤٣ شیخا.

ئەمە دىمقى ومىرگەراوى ژمارە (۲۴۴۳) يە لە صەحىجى موسلىمدا، بەپىي

تەرقىم و ژمارە بۇ دانانى مامۇستا (شىخ خىلىل مەنمۇن شىخا):

عەبدوللاى كورى زمىد (رمىزى خوداى لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) كاتى غەزاي حونەين تەواو بوو، دەسكەوتى جەنگى
زۆرى دابەش كرد، بەشى نۆ موسولمانەكانى بەتئىرو تەسەلى دا، پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) بىستىيەو كە ھاوەلان، كە لەزمانى سوننەتدا
ناسراون بە ئەنصار، لەم لايەنەو كەلەيىيان ھەيە، وەك لەژمارەكانى پىشەو
شيوەى كەلەيەكەيان روونكراو مەتەو، وە يارىدەمدرانىش حەزىيان لەو مەبوو، كە
ئەوانىش وەك ئەو خەلگەى تر لەو دەستكەوتە بەشيان پى بدرى.

جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كۆيكرەنەو ھەلەسايەو
وتارىكى دا بۆيان، سوپاس و ستايشى جوانى خوداى گەورەى كردو ئەوجا
فەرمووى: (ئەى كۆمەلەى يارىدەمدران، ئەى دەستەى ئەنصار! ئەرى كاتى من
كۆچم كرد بۇ ناوتان و لە مەككەو ھاتم بۇ ناو ئىو، ئىو سەرلىشىواو و گومرا
نەبوون و خوداى گەورە بەھۆى مەو لەو سەرلىشىواو و گومرايە رزگارى
نەكردن و ھىدايەتى نەدان؟ ديارە كە ئەمە شتىكى حاشا ھەنەگرەو و ھايە، وە
ئىو ھەزارو نەدارا بوون و خودا بەھۆى مەو دارا و دەولەمەندى كردن، وە
پرزو بلاو و پەرتو پارچە پارچە بوون، خودا بەھۆى مەو كردنى بەيەك و
كۆيكرەنەو).

يارىدەمدرانىش ھەموو جارى، ئاوا وەلامى پىغەمبەريان دەدايەو: چى
دەفەرمووى واىە، مەت و نازو بەھرى خودا بەھۆى پىرۆزى ئايىنى ئىسلامەو
لەسەر ئىمە گەلى گەلى زۆرو گەورمە.

ئەوجا پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی پێیان: (ئەو بە ئیوومیش وەلامی من نادمەو، چاکەى ئیوومیش بەسەر منەو چیه بیلین؟) هاوێلانیش دمیانفەرموو: چاکەى خودا و پېغەمبەرى خودا لەژمارە نایەت. ئەوجا پېغەمبەر خۆى لەسەر زمانى ئەوان وەلامى خۆى دایەو و فەرمووی: (بێگومان ئەگەر ئیو وەلامى من بدمەو و بێلین: تۆ دەر بەدەر بوویت و ئیمە پەنامان دایت، تۆ بێ لانە بوویت و ئیمە جێگەو رێگەمان بۆ نامادە کردیت. ئەوجا فەرمووی: (نایا ئیو بەو رازى دىبەن کە ئەو خەلکە بزى و مەرو گاو گۆتال و وشتر و ئازەل لەباتى بەش ببەن و ئیوومیش لەباتى بەش پېغەمبەر لەگەڵ خۆتان ببەو بە مالەکانتان بۆ مەدینەى نازدار؟ ئیوێ ئەنصار ژێر بەرگى و نزیکترین کەس لەمنەو، هەم بەجەستەو هەم بەگیان، ئەو خەلکەى تریش سەر بەرگى و لەچا و ئیویدا دوور و کەم نزیکن).

ئەوجا فەرمووی: (لەبەر ئەو نەبێ کە بەپێى قورئان من گۆچکارم و کەسیکەم لە گۆچکاران، دىنا دىبوم بەیەکى لەئیوێ ئەنصار! دى بزانی ئەگەر خەلکى تر هەموویان لە شارپۆ بەرۆن، بەلام ئیوێ یاری دەمدەران، لە باریکە رێگەو رێچکەو توولە رێگەو بەرۆن، من لەباریکە رێگەى ئیو وە دەرۆم و ئەو من دەم خۆش دەوین، من هەرگیز لەئیو جیا نایەو، دێنایەن کە لەپاش خۆم تووشى خۆپەرستى و خۆمانە خۆمانە دىبەن، بەلام نارام بگرن و ئازاوە بەرپا مەکەن، تا لەسەر حەوزى کەوسەر لەبەهەشتى بەریندا دەگەنەو بەخۆم و لەو شوێنە پیرۆزەدا دین بۆ لام بۆ نوێکردنى ئاوە پیرۆزەکەى).

۶۳۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ حُنَيْنٍ أَكْرَأَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَسًا فِي الْقِسْمَةِ فَأَعْطَى الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ مِائَةً مِنَ الْإِبِلِ وَأَعْطَى عِيسَةَ مِثْلَ ذَلِكَ وَأَعْطَى أَنَسًا مِنْ أَشْرَافِ الْعَرَبِ فَأَكْرَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْقِسْمَةِ قَالَ رَجُلٌ وَاللَّهِ إِنَّ

هَذِهِ الْقِسْمَةُ مَا عُدِلَ فِيهَا وَمَا أُريدَ بِهَا وَجْهَ اللَّهِ، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لِأَخْبِرَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَيْتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ فَقَالَ: (فَمَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ يَعْدِلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى قَدْ أُؤْذِيَ بِأَكْثَرِ مَنْ هَذَا فَصَبِّرْ) (الحديث ٣١٥٠، أطرافه في: ٣٤٠٥، ٤٣٣٥، ٤٣٣٦، ٦٠٥٩، ٦١٠٠، ٦٢٩١، ٦٣٣٦): (٦٣٧)

عبداللای کوری مهسعود (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: کهرؤزی غهزای حونهین رووی دا پیغه مبهه (دروودی خوای لهسه ر بی) له مالی تالانی جهنگ، بهشی چهند کهسیکی زیاتر دا، سه د وشتی دا به نه فرمی کوری حابیس سه دیشی دا به عویهینه و، بهشی چهند کهسیکی تریشی له خانه دانه گانی عه رب بهم شیومیه دا، لهو رۆژمدا نهوانه ی له بهش پیداندا جیاگرمده و بهشی زۆر باشی پیدان! پیاویکیش گوتی: خودایه! نه م بهشکردنه نه بههه قو عه دالمت بوو، ومنه بۆ رمزای خودا بوو، گوتی: منیش گوتم: به خودا دمبی بیگیرمه وه بۆ پیغه مبهه (دروودی خوای لهسه ر بی).

جا چووم بۆ خزمهتی و قسه ی کابرام بۆ گیرایه وه بۆی، رمنگی حه زرمهت وهك خوین سوور داگیرسا له پاشا فهرمووی: (نه گهر خوداو پیغه مبهه ری خودا شت بههه قو و دادپهرومری نه کهن، نه ی کی تر نه وه دهکا؟! دواپی فهرمووی: (رهحمه تی خودا له پیغه مبهه ر مووسا، له لایه نی گه له که یه وه له مهیش زیاتر نازار دمدر، به لام ددانی به خودا گرت، که واته شتی و، صه بر لهسه ر نازاری نه فامان و اعراض و چاوپۆشی له هه له یان رهفتاری پیغه مبهه رانه، منیش پابه ندی نه مه دمبه).

ئەنەس فەرمووی: منیش لەدلی خووما گوتم: وای لێ هات! کەواتە هەتا
هەتایە دواى ئەم جارە هیچ قسەیهکی لەم بابەتەى بۆ نابەمەوه! (تاج/ ۸- ۱۵۶-ز-
۶۵- خەلاتکردنى نوۆ موسولمان).

(۴۷) باب: ذکر الخوارج وصفاتهم

باسى خەواريجەکان لەکەل نیشانەیان

۶۳۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْسِمُ غَنِيمَةً بِالْجَعْفَرَانَةِ إِذْ قَالَ لَهُ رَجُلٌ اْعْدِلْ فَقَالَ: لَهُ لَقَدْ شَقِيتُ إِذْ
لَمْ اْعْدِلْ (الحديث ۳۱۳۸): (۶۳۸)

جাবیری کوری عەبدوڵلا (پرمزای خوای لێ بێ) فەرمووی: جاری
پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) لەجەعرانە تالانی دابەش دەکرد بەسەر
یارانیدا، لەپاش غەزای هەوازین، لەو دەمەدا پیاوی کەناوی ذولخومبەرهی
تەمیمی بوو، پێی گوت: شتەکە بەعەدالەت دابەشکە! پێغەمبەریش پێی
فەرموو: (بەدبەخت خووم ئەگەر عادل و دادپەرور نەبم!). (بروانە: ژمارە: ۱۸۳
تجريد = ۲۸۶۴ بوخاری + ژمارە: ۱۰۷۵ تجريد = ۲۳۰۷ بوخاری).

۶۳۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: بَعَثَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ
(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ مِنَ الْيَمَنِ بِذَهَبٍ فِي أَدِيمٍ مَقْرُوطٍ، لَمْ تَحْصَلْ مِنْ
تُرَابِهَا، قَالَ: فَقَسَمَهَا بَيْنَ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ بَيْنَ عُوَيْنَةَ بْنِ حِصْنٍ، وَالْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسٍ، وَزَيْدِ
الْخَيْلِ وَالرَّابِعِ إِمَّا عُلْقَمَةُ بْنُ عُلَاقَةَ، وَإِمَّا عَامِرُ بْنُ الطُّفَيْلِ، فَقَالَ: رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ:
كُنَّا نَحْنُ أَحَقُّ بِهَذَا مِنْ هَؤُلَاءِ، قَالَ: فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «
أَلَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ، يَأْتِينِي خَبَرُ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً؟!».

قَالَ: فَقَامَ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ، مُشْرِفُ الْوَجْنَتَيْنِ، نَاشِزُ الْجَبْهَةِ، كَثُّ اللَّحْيَةِ، مَخْلُوقُ الرَّأْسِ، مُشَمَّرُ الْإِزَارِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اتَّقِ اللَّهَ! فَقَالَ: «وَيْلَكَ أَوْلَسْتُ أَحَقَّ أَهْلِ الْأَرْضِ أَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ؟». قَالَ: ثُمَّ وَلَّى الرَّجُلُ، فَقَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَضْرِبُ عُنُقَهُ؟ فَقَالَ: «لَا، لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ يُصَلِّي». قَالَ خَالِدٌ: وَكَمْ مِنْ مُصَلٍّ يَقُولُ بِلِسَانِهِ مَا لَيْسَ فِي قَلْبِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنِّي لَمْ أُمَرَ أَنْ أَنْقُبَ عَنْ قُلُوبِ النَّاسِ، وَلَا أَشُقَّ بَطُونَهُمْ». قَالَ: ثُمَّ نَظَرَ إِلَيْهِ وَهُوَ مُقَفٍّ فَقَالَ: «إِنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ ضَنْضِي هَذَا قَوْمٌ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ رَطْبًا، لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ». قَالَ: أَظُنُّ قَالَ: «لَنْ أَدْرِكْتُهُمْ لِأَقْتُلَنَّهُمْ قَتْلَ ثُمُودَ». {الحديث: ٢٤٤٩. زكاة = ٢٤٢٧ فتح الملهم. تجريد/ ٤، لاپره: ٣٥٠، رقم: ١٦٠٢ = ٤٣٥١، ٣٣٤٤، ٣٦١٠، ٤٦٦٧، ٥٠٥٨، ٦١٦٣، ٦٩٣١، ٦٩٣٣، ٧٤٣٣، ٧٥٦٢. أبو داود. سنة: ٤٧٦٤. نسائي. زكاة: ٢٥٧٧، ٤١١٢. تحفة الأشراف: ٤١٣٢} (٦٣٩)

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: ئیمامی عەلی (رمزای خودای لی بی) لە یەمەنەو، پارچۆلەیی زێری پوخته نەکراوی، لەمائی تالانی جەنگ، نارد بو پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) زێرکە لە پارچە ھایشیکا بوو، بەگەلا سەلەم (قورظ) خۆشە کرابوو، ھیشتا خاک و خۆلی ناو کانهکە ی پێو بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) دابەشی کرد بەسەر ئەم چوار کەسەدا: بەسەر عویەینە ی کۆری حیصنی کۆری حوزمیفە ی کۆری بەدرو بەسەر ئەفرەعی کۆری حابیس و زمیدی خەیلداو، چوارەمیشیان یا عەلقەمە ی کۆری عولاسە بوو، یا عامیری کۆری توفەیل بوو. پیاوی لە یاران ی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: ئیمە شایستەتر بووین بەم

مال و سامانی تالانییه، که پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دابهشی کرد بهسهر نهمانه!! جا ئەم قسهیه گهیشتهوه به پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (من که ئەمینداری خودای نهرزو ناسمانم و ئیوارهو بهیانی له ناسمانهوه وەحی و سرووشم بوئی، کهچی هیشتا ئیوه متمانم پی ناکه‌ن و، ئەومتانی هەندیکتان به‌قای پیم نییه و ره‌خنه‌م ئی دگری!).

فهرمووی: جا کابرایه‌کی چاو به‌قوولا چووی، سهر کوئم دهرپه‌ریوی، گونا زمقی، ناوچاوان قوقزی، ریش پری، سهرتاشراوی، چاک به‌لادا کردوو، پیاویکی له‌م حاله‌و له‌م ره‌نگه، هه‌لسا گوتی: ئەم پیغمه‌هری خودا! له‌خودا به‌ترسه‌و شهرمو شکوئی له‌خودا بکه!!

حه‌زهرت (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (به‌دبه‌خت خۆتا! ئەم خانه‌ خراب! بۆچی که‌س هه‌یه له‌سهر رووی زه‌وی، که وه‌ک من له‌خودا به‌ترسی، ئەوه‌نده‌ی من شهرمو شکو له‌خودا بکات. گوتی: ئەه‌وجا کابراکه‌ رویشته، خالیدی کوری وه‌لیدی‌ش فهرمووی: ئەم پیغمه‌هری خودا! بۆچی نه‌ده‌م له‌ گه‌ردنی؟ فهرمووی: (نا، شتی وا مه‌که، به‌شکم نوێژکه‌ر بی). خالید فهرمووی: زۆر نوێژکه‌ری وا هه‌یه، زمان و دلی یه‌ک نین و، سه‌ری زمانی شیرینه‌و بنی زمانی ژه‌هرینه‌. پیغمه‌به‌ریش (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (من خودا پی نه‌فه‌رمووم، که‌ناو دلی خه‌لک به‌شکنم، یاناو سکیان هه‌ل بدرم!).

گوتی: که‌کاتی پیاوه‌که‌ به‌شتی هه‌لکردو رویشته، پیغمه‌به‌ر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (له‌نه‌وه‌ی ئەم پیاوه‌ هۆزێ دمکه‌ونه‌وه، به‌ زمانی پاراو، نامه‌ی خودا، قورئانی پیروژ، دموردمکه‌نه‌وه، به‌لام له‌ گه‌روویان ره‌ت نابێ و ناچێته‌ ناو دلیانه‌وه، ئەوانه‌ وا له‌ئایین به‌له‌سه‌ دمبن، وا له‌ئایینی ئیسلام

به‌په‌له دمرده‌چن و ته‌را دمبن، وه‌ك چۆن تیرئ كه‌بدا له نیچیرئ، خیرا گورج
دمیسمئ و لیئ دمرده‌په‌رئ، نه‌وانیش ئاوا له نیسلام دمرده‌چن و ته‌را دمبن!).
فه‌رمووده گی‌ر مه‌وه (راوی) دمفه‌رموئ: وادمزانم چه‌زرت (دروودی خودای له‌سه‌ر
بن) فه‌رمووشئ: (نه‌گه‌ر خو‌م فریای نه‌و هۆزه‌و وه‌چه‌یه بکه‌وم، له‌چه‌رخئ
مند، كه‌سانئ له‌وانه، په‌یدا ببن، وه‌ك چۆن خودا یافتئ هۆزئ شه‌موودی
برپیه‌وه، منیش ئاوا، یافتئ نه‌وان دمبه‌ر مه‌وه، هه‌موویان دمكوژم تا‌قیان لی
نابویرم!). {ب‌روانه: تاج/۴، لایه‌ره: ۸۴۸، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۴۶۴۹}.

۶۴۰ - قَالَ سَمِعْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ يَقُولُ بَعَثَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ -
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مِنَ الْيَمَنِ بِذَهَبِيَّةٍ فِي أَدِيمِ
مَقْرُوظٍ لَمْ تَحْصَلْ مِنْ ثَرَابِهَا ، قَالَ فَقَسَمَهَا بَيْنَ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ بَيْنَ عُيَيْنَةَ بْنِ بَدْرٍ ، وَأَقْرَعِ
بْنِ حَابِسٍ وَزَيْدِ الْخَيْلِ ، وَالرَّابِعُ إِمَّا عُلْقَمَةُ وَإِمَّا عَامِرُ بْنُ الطَّفِيلِ ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ
أَصْحَابِهِ كُنَّا نَحْنُ أَحَقُّ بِهَذَا مِنْ هَؤُلَاءِ . قَالَ قَبْلَ ذَلِكَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
- فَقَالَ « أَلَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ ، يَأْتِينِي خَبَرُ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً »
- قَالَ فَقَامَ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ ، مُشْرِفُ الْوَجْنَتَيْنِ ، نَاشِزُ الْجَبْهَةِ ، كَثُّ اللَّحْيَةِ ،
مَخْلُوقُ الرَّأْسِ ، مُشَمَّرُ الْإِزَارِ ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، اتَّقِ اللَّهَ . قَالَ « وَتِلْكَ أَوْلَسْتُ
أَحَقَّ أَهْلِ الْأَرْضِ أَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ » . قَالَ ثُمَّ وَلَّى الرَّجُلُ ، قَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ يَا رَسُولَ
اللَّهِ ، أَلَا أَضْرِبُ عُقْقَهُ قَالَ « لَا ، لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ يُصَلِّي » . فَقَالَ خَالِدٌ وَكَمْ مِنْ مُصَلٍّ
يَقُولُ بِلِسَانِهِ مَا لَيْسَ فِي قَلْبِهِ . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِنِّي لَمْ
أُؤْمَرْ أَنْ أَتَّقِبَ قُلُوبَ النَّاسِ ، وَلَا أَشَقُّ بُطُونَهُمْ » قَالَ ثُمَّ نَظَرَ إِلَيْهِ وَهُوَ مُقَفٌّ فَقَالَ
« إِنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ ضَنْضِي هَذَا قَوْمٌ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ رَطْبًا ، لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ ،

يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ . وَأَظْنُهُ قَالَ « لَنْ أَذْرَكَهُمْ
لَأَقْتُلَنَّهُمْ قَتْلَ ثُمُودَ »: (٦٤٠)

ئەمە دەقی ژمارە (٦٣٩) یە، هەردوو فەرموودمکە یەک بابەتن.

٦٤١- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (يَخْرُجُ فِيكُمْ قَوْمٌ تَخْفِرُونَ صَلَاتَكُمْ مَعَ صَلَاتِهِمْ
وَصِيَامَكُمْ مَعَ صِيَامِهِمْ وَعَمَلَكُمْ مَعَ عَمَلِهِمْ وَيَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ
يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ يَنْظُرُ فِي التَّصَلِّ فَلَا يَرَى شَيْئًا وَيَنْظُرُ
فِي الْقِدْحِ فَلَا يَرَى شَيْئًا وَيَنْظُرُ فِي الرَّيْشِ فَلَا يَرَى شَيْئًا وَيَتَمَارَى فِي الْفُرْقِ).
(الحديث ٥٠٥٨ - أطرافه في : ٣٣٤٤، ٤٣٥١، ٤٦٦٧، ٦١٦٣، ٦٩٣١.

٦٤١) (٦٩٣٣، ٧٤٣٢، ٧٥٦٢) (بڕوانە : ژ: ١٦٠٢ تەجرید بەرگی چوارەم):

ئەبو سەعیدی خۆدی (رەزای خۆدای لى بى) لە پێغه مبه‌رى ئازیزو
خۆشه‌ویسته‌وه (دروودی خۆدای لى بى) وه‌ پ‌ه‌حمەت و به‌ره‌کاتى خۆدای
گه‌وره‌ی لى بى، سه‌رو مال و منال و هه‌ست و نه‌ست به‌ قوربانى گه‌ردى سه‌ر
گۆڤى پیرۆزى بىت، ده‌فه‌رموئ: (هۆزى له‌ ناوتانا په‌یدا ده‌بن، نوێزو پۆزوو و
کرده‌وه‌ی خۆتان له‌ چاو ه‌ی نه‌واندا به‌هیچ دادمه‌نێن، به‌لام ئه‌و هۆزه که‌ قورئان
ده‌خوێنن له‌ گه‌رویان پ‌ه‌ت نابى و سه‌ر زاره‌کى ده‌یخوێنن و ناچێته‌ ناو ده‌لیان..

ئه‌وانه‌ وا له‌ دین یاخى و به‌له‌سه‌ ده‌بن و له‌ ئایین ده‌رده‌چن وه‌ک تیرى
بدا له‌ نیچیرى و گورج بیسمى و به‌ بى ئه‌وه که‌ شتى له‌ نیچیره‌که‌ له‌ گه‌ل خۆى
به‌رى لى دهرچى، ئه‌مانیش ئاوا به‌بى ئه‌وه‌ی شتى له‌ شوینه‌وارى دینیان پێوه
به‌مىنى لى دهر ده‌چن، جا تیر هاوێژه‌که‌ سه‌یرى په‌یکانه‌که‌ ده‌کا ه‌یچ خوێن و

(٦٤٠) بڕوانه ژماره: (٦٣٩).

(٦٤١) تـجـریـد/٤، ژماره: ١٧٤٠ - ٥٠٥٨، مه‌سله‌م: ١٠٦٤ - ٢٤٥١ هه‌تا ٢٤٥٢.

ئەسەرى پېكەنى پېۋە نابېنى، تەماشى كلكى تىرەكە دەكا ھەروا ھىچى پېۋە نابېنى سەيرى پەردى تىرەكە دەكا ھىچى پېۋە نابېنى، لە لەلەى شوئىنى ژىى كەوانەكەيشا بەشكە، كە خوئىن و شوئىنەوارى نىچىرەكەى پېۋەىە يا نا.

واتە : چۆن ئەو تىرە ئەوئەندە خىرا نىچىرەكە دەسمى و لىتى دەرەجى و لەكاتى سەين و لى دەرچوونەكەدا لەبەر خىرايى خۇى ھىچ لە نىچىرەكە لەگەل خۇى نابات، ئەم ھۆزمىش ئاوا فەريان بەسەر ئابىن دارىيەوۋە نامىنى) . (تاج/ ۵ ل ۲۸۷ ز: ۷۸ ژ: ۸- ش/ د/ ت = شەيخان ئەبو داود و ترمى (رەحمەتى خوداى لى بى)).

۶۴۲- أُنْ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَهُوَ يَقْسِمُ قَسْمًا أَتَاهُ ذُو الْخُوَيْصِرَةِ - وَهُوَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ - فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْدِلْ . فَقَالَ « وَبَلَّكَ ، وَمَنْ يَغْدِلُ إِذَا لَمْ أَغْدِلْ قَدْ خَبِتَ وَخَسِرَتْ إِنْ لَمْ أَكُنْ أَغْدِلْ » . فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْذَنْ لِي فِيهِ ، فَأَضْرِبْ عَقْفَهُ . فَقَالَ « دَعُهُ فَإِنَّ لَهُ أَصْحَابًا ، يَخْفِرُ أَحَدُكُمْ صَلَاتَهُ مَعَ صَلَاتِهِمْ وَصِيَامَهُ مَعَ صِيَامِهِمْ ، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ ، يُنْظَرُ إِلَى نَصْلِهِ فَلَا يُوجَدُ فِيهِ شَيْءٌ ، ثُمَّ يُنْظَرُ إِلَى رِصَافِهِ فَمَا يُوجَدُ فِيهِ شَيْءٌ ، ثُمَّ يُنْظَرُ إِلَى نَصِيهِ - وَهُوَ قِدْحُهُ - فَلَا يُوجَدُ فِيهِ شَيْءٌ ، ثُمَّ يُنْظَرُ إِلَى قِدْذِهِ فَلَا يُوجَدُ فِيهِ شَيْءٌ ، قَدْ سَبَقَ الْفَرْثُ وَالْدَّمُ ، آيَتْهُمْ رَجُلٌ أَسْوَدُ إِحْدَى عِصْدِيهِ مِثْلُ ثُدَى الْمَرْأَةِ ، أَوْ مِثْلُ الْبُضْعَةِ تَدْرُدُرُ وَيَخْرُجُونَ عَلَى حِينِ فُرْقَةٍ مِنَ النَّاسِ » . قَالَ أَبُو سَعِيدٍ فَأَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُ هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ، وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ قَاتَلَهُمْ وَأَنَا مَعَهُ ، فَأَمَرَ بِذَلِكَ الرَّجُلِ ، فَالْتَمَسَ فَاتَى بِهِ حَتَّى نَظَرْتُ إِلَيْهِ عَلَى نَعْتِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الَّذِي نَعْتُهُ. (۶۴۲)

ئەبو سەئیدی خۇدري (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: جاری ئیّمە
لەخزمەتی پێغەمبەردا بووین، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) خەریک
بوو دەستکەوتیکی جەنگی دابەش دەکرد، لەوکاتەدا پیاویکی بەنی تەمیمی
هات، ناوی دۆلخوومیسیرە بوو، گوتی: ئەی پێغەمبەری خودا! دادپەرورانە ئەم
دەستکەوتە دابەش بکە!

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) پێی فەرموو: (خانە خراب، ئەگەر
من دادپەرورەر نەبم ئەی کێ دادپەرورەر؟ بەراستی ناویمیدو زیانەومەند من
دەبم ئەگەر دادپەرورەر نەبم).

عومەر فەرمووی: ئەی پێغەمبەری خودا! مۆلەتم بەدە با بەدەم
لەگەردنی؟ فەرمووی: (وازی لی بهێنە، ئەمە کۆمەڵی هاوێلی وای هەیە، بۆ
نوێژو رۆژوو، ئێوە بەقولیان ناگەن، قورئان دەخوینن لەگەر وویان رەت نابێ، و
خێرا لەنایین دەرەجەن، وەك تیر چۆن كە لەنەجیر دەدا گورج لیی دەرەجی
ئاوا، بە رەنگی و خێرا لە ئیسلامەتی دەرەجەپەرن و فریان پێوەی نامینی، وەك
ئەو تیرهاوێزەكە سەیری پەیکانەكە دەكا هیچ خوین و ئەسەر و شوینەواری
پێکانی پێوە نابینی، تەماشای کووبی پەیکانەكە دەكا هیچی پێوە نابینی،
سەیری کلکی تیرەكە دەكا هیچی پێوە نابینی، سەیری پەرە پەرە تیرەكە دەكا
هیچی پێوە نابینی، تیرەكە و بەحوججەت بەناو خوین و سەخوڕەكەدا فەرکە
دەكا هیچ لەگەڵ خۆی نابا، ئەمانەیش ئاوا كە لەنایین دەرەجەن هیچ لەگەڵ
خوین نابەن، نیشانەي ئەم لەنایین دەرەجەپەروانە ئەومیه: پیاویکی رەشیان
واتیادا، قۆلێکی وەكوو مەمکی ژن وایە، یا وەكوو گۆلەنگی گۆشتین وایە، گۆلە
گۆشتیکی شلەي شلە پەتەيە، لەخۆيەو دەو دەجی و دەلەریتەو، ئەم هۆزە

کاتی سەر هه‌ڵ دهم‌ن و له‌فه‌رمانی ئیسلام دهم‌ده‌چن، که موسو‌ل‌مانان له‌ناو خۆيانا بوون به‌دوو به‌رموه‌و دوو به‌رمکی و نا‌کوکیان تی دم‌که‌وئ).

ئه‌بو سه‌عید (رم‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: گه‌واهو شایه‌تی دم‌ده‌م که بو‌ خۆم ئه‌مه‌م له‌زاری پیرۆزی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) بیستوه‌و، هه‌روه‌ها شایه‌تی دم‌ده‌م که عه‌لی کوری ئه‌بو تالیب (رم‌زای خودای ئی) له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌دا جه‌نگی و جوو به‌گزیانا، وه‌ له‌وکاته‌دا من خۆم له‌گه‌ڵ له‌شکری عه‌لی‌دا بووم، عه‌لی (رم‌زای خودای ئی) دم‌ستووری دا، گه‌ران به‌شوینی ئه‌و پیاوه‌ رم‌شه‌دا، جا له‌ناو کو‌ژراوه‌کاندا بو‌ی گه‌ران، به‌کو‌ژراوی دۆزیانه‌وه‌و هینایان، به‌چاوی خۆم ته‌ماشای لاشه‌که‌یم‌کرد، ریک له‌سه‌ر ئه‌و ناوو نیشانه‌یه‌ بوو که پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) کاتی خۆی باسی کرد بو‌مان! (تاج/۵، زنجیره: ۹۱، ژماره: ۵۵۲۳ ج/۴).

(۴۸) باب: التحريض على قتل الخوارج

هاندان له‌سه‌ر جه‌نگین له‌گه‌ڵ خه‌وارج

واته: ده‌ره‌کیه‌کان

٦٤٣- عن عليٍّ (رضي الله عنه) اذا حَدَّثَكُمُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدِيثًا فَوَاللَّهِ لَأَنْ أَخِرَّ مِنَ السَّمَاءِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَكْذَبَ عَلَيْهِ وَإِذَا حَدَّثَكُمُ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ فَإِنَّ الْحَرْبَ خِدْعَةٌ وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ سَيَخْرُجُ قَوْمٌ فِي آخِرِ الزَّمَانِ أَحْدَاثُ الْإِسْنَانِ سَفَهَاءُ الْإِخْلَامِ يَقُولُونَ مِنْ خَيْرِ قَوْلِ الْبَرِيَّةِ لَا يُجَاوِزُ أَيْمَانُهُمْ حَتَّاجُهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ فَإِنَّمَا

لَقَيْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ فَإِنَّ فِي قَتْلِهِمْ أَجْرًا لِمَنْ قَتَلَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحديث: ۳۶۱۱،
اطرافه في: ۵۰۵۷، ۶۹۳۰):^(۱۲۳)

پيشهوا عهلى (رمزى خوداى لى بى) فهرمووى: كاتى فهرموودهى
پيغهمبهرتان بۇ بگيرمهوه، ئهوهم پى خوشتره كه له ئاسمانهوه بهر بيمهوهوه
پهراش پهراش بيم، ههتا ئهوه خوانه خواسته درؤ به دهم پيغهمبهرهوه
ههئبهستم، كاتيكيش باسى نيوانى خوئمان و خوتانتان بۇ بكهم، ئهوه دياره كه
جهنگ فریودا نهو، شهر به درؤ و هاشهوه هووشه دميريتتهوه، شتى وا له كاتى وا
دا ريگهى پى دراوه! جا لهم روانگهيهوهوه لهم بىرو باومرپوهوه، پيتان رادهگهيهنم،
كه من بهگوئى خوئ، لهزارى پيرؤزى پيغهمبهرم بيستوهوه، كه دميفهرموو: (له
ئاخر زهمانا، كۆمهلى پميدا دمبن، پروپاگهنده بهناوى ئيسلامهوهوه بۇ خوئيان
بلاو دمكهنهوهوه، وهك خهوارپجهكان دمیانگوت: لاحكم الله، ئهمانه نيشانهيان
ئهوميه منال و توالن، ههئلهشهو پهئلهشهو ههرزه و نهقامن، بۇ قسه دانامينن،
بهقسه بى كهم وهك ئهوان قسهى باش ناكاه، قورئان دمخوينن، دهم له
فهرموودهى پيغهمبهر دمكوتن، بهلام ئهمان ههربهدهم موسولمانن.. باومرپان له
گهروويان رمت نابى و ئيسلام وهك خوئ لهناو دليانا نهچهسپيوه. وهك چؤن
تيرى كه نيشان دهمى، خيرا لى دمردىچى، ئهوانيش ئاوا به تره بيانوويى، به
بهرزكردنهوهى دروشمى راست و دروست بۇ مهبهستى نارپهوا، ئهوانيش ئاوا
خيرابهه جوړه مههانهيه له ئايين دمردىچن و له ئيسلام پاش گهر دمبنهوهوه، جا
له ههر لاه ههر كوئ تووشى ئهوانه بوون و بهرهموئلتان كهوتن، بوارميان
مهدهن و بيانكوژن، به راستى كهسى يهكى لهوانه بكوژى له رؤزى قيامهتدا

^(۱۲۳) تجريد/۴، ژماره: ۱۴۳۶ = ۳۶۱۱، مسلم: ۱۰۶۶، ترقيم محمد فؤاد عبدالباقي = ۲۴۵۹، ترقيم

پاداشتی گه وره ی بۆهه یه). (بر: تاج/۳ ل/۲۳۰ ز/۸۸ = تاج/۳، ژماره: ۲۳۳۸
 حوکمی و مرگه پراو له دین و نازا و مگیرو.. + (تاج/۵ ل/۲۸۸ ف/۹ ز/۷۸ = تاج/۴،
 ژماره: ۳۶۲۰).

رافه و شیکرنه وه:

ئه م جوړه چین و تاقمانه، چین و تاقمه یه کی تایبه تی نین، وه له زور کات
 و سهرده م دا سهریان هه ل داومو سهره ه ل دهمدن، به لام دیاری کردنی ئه مانه و
 کوشتنیان هه روا کاریکی ئاسان نییه، له بهر ئه وه بۆ ئیمه مانان دمست ئی
 نه دانیان باشتره نابئ له م پۆژگاره ی ئه مپۆدا، ره شه خه لک شتی وا ئه نجام بده م
 و خه لک بکوژن و ئه م جوړه فه رموودانه بکه ن به مه هانه و بیانوو، مه به ست
 له م جوړه فه رمانانه و جی به جی کردنیان نه ته وه ی ئیسلام و قازی و مو فتی و
 کار به ده ستانه نه ک ره شه خه لک و تاک تاکی خه لک.

(۴۹) باب: الخوارج شر الخلق والخیقة

خه واریجه کان به دترینی دروستکاروانی خودای گه وره و مه زین

۶۴۴ - حدیث سهل بن حنیف عن یسر بن عمرو، قال: قلت لسهل بن
 حنیف: هل سمعت النبی - صلی الله علیه وسلم - یقول فی الخوارج شیئا قال
 سمعته یقول - وأهوی بیده قبل العراق - « یرج من قومه یقرءون القرآن لا یجاوز
 ترأفهم، یمرقون من الإسلام مروق السهم من الرمیة »: (۶۴۴)

سهه لی کوپی حونه یف (رمزای خودای ئی بئ) فه رمووی: ژنه وتم له
 بیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) سه باره ت به خه واریجه کان شتیکی

فهرموو، گویم لیی بوو دمیغه رموو، لهو کاته یشدا به دمیستی ناماژمی بهرمو
عیراق دمکرد، وه دمیغه رموو: (ئا لیرووه، له عیراقه وه هۆزگه لی په یداد مین و
سهر هه لدمدن، قورئان ده خوینن به لآم له گهروویان رمت نابیی و به دل نه تی
دمگه ن و نه کاری پی دمگه ن، چۆن تیرمه که دمدا له نه چیر، خیرا به گورجی
دمیسمی و لیی دمرده چی و هیج له خوین و گوشت و نه ندای نه چیرمه که له گه ل
خوی نابا، نه وانیش ئاوا خیرا له ئایین دمردمه پرن و به هیج شیومی سوودی لی
ومرناگرن!).

(۵۰) باب: تحريم الزكاة على رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وعلى آله، وهن

بنوهاشم وبنو المطلب دون غيرهم

زه کات بو پیغه مبهرو که سوکاری نادروسته، که سوکاری پیغه مبهرو که زه کاتیان

پی ناشی نه م دوو بهره بابنه:

یه که م: بهره بابی به نی هاشم

دووهم: بهره بابی به نی موطنه للیب

٦٤٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

يُؤْتِي بِالتَّمْرِ عِنْدَ صِرَامِ النَّخْلِ، فَيَجِيءُ هَذَا بِتَمْرِهِ، وَهَذَا مِنْ تَمْرِهِ، حَتَّى يَصِيرَ عِنْدَهُ

كُومًا مِنْ تَمْرٍ، فَيَجْعَلُ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَلْعَبَانِ بِذَلِكَ التَّمْرِ، فَأَخَذَ

أَحَدُهُمَا تَمْرَةً فَجَعَلَهُ فِي فَمِهِ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْرَجَهَا مِنْ

فِيهِ، فَقَالَ: (أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَأْكُلُونَ الصَّدَقَةَ).

(الحديث ١٤٨٥ - طرفاه في: ١٤٦١، ٣٠٧٢) (٦٤٥)

نه بو هورمیره (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: جاران له کاتی رینی بهری

دارخورمادا، زمکاتی خورمایان دمهینا بو پیغه مبهرو دروودی خوی له سهر بی-

ئەم دمیھینا و ئەو دمیھینا، هەتا لە خزمەت پێغەمبەردا دمیوو بەخەرمانی خورما، حەسەن و حوسەین -رمزای خویان لی بئی- یاریان بەو خورمای زمکاتە دمیگرد، جا یەکیکیان دمیکنی خورمای هەلگرت و نایە ناو دمیەو، پێغەمبەر - دروودی خوی لەسەر بئی- سەرنجیکی داو بەپەنجەیی لەدەمی دمیھینا و ئەوسا فەرمووی: (ئەو چ عەجەب کە نازانی کە خانەوادەیی موحمەد -دروودی خوی لەسەر بئی- زمکات ناخۆن). (تاج/۲/ ۱۴۶ ز/ ۱۹ = زمەر: ۱۲۵۴).

۶۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَنَّهُ قَالَ «إِنِّي لَأَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِي فَأَجِدُ الثَّمَرَةَ سَاقِطَةً عَلَى فِرَاشِي ثُمَّ أَرْفَعُهَا لَا أَكُلُهَا ثُمَّ أَخْشَى أَنْ تَكُونَ صَدَقَةً فَأُلْقِيهَا» (۶۴۶)

ئەبو هورەیرە (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: جاری وادەبئی دمیۆمەو بۆ مالهو، دمیبنم دمیکنی خورما لەسەر نوینەکەم کەوتوو، هەلی دمیگرم کە بیخۆم، لەپاشا مەترسی ئەوێم هەیه کە ئەو دمیکنە خورمایە هی زمکات بئی، لەبەرئەو فەرمووی دمیۆم و نایخۆم!).

۶۴۷- عَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ مَرَّ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِتَمْرَةٍ مَسْقُوطَةٍ فَقَالَ «لَوْلَا أَنْ تَكُونَ صَدَقَةً لَأَكُلْتُهَا» (۶۴۷)

ئەنەسی کوری مالیک (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) روانی و لەسەر ریگە دمیکنی خورما کەوتوو، فەرمووی: (دمترسم ئەمە هینی زمکات بئی، دمی دمی خوارد).

(۶۴۶) أخرجه البخاری فی (۲۴) کتاب البیوع (۴) مسلم/ ۲۴۷۴.

(۶۴۷) بخاری: ۲۰۵۵، ۲۴۳۱، مسلم: ۲۴۷۵.

(۵۲) باب: إباحة الهدية للنبي (صلى الله عليه وسلم) ولبنی هاشم وبنی المطلب وإن كان المهدي ملكها بطريق الصدقة وبيان أن الصدقة إذا قبضها المتصدق عليه زال عنها

وصف الصدقة وحلت لكل أحد ممن كانت الصدقة محرمة عليه

دیاری بۆ پیغه مبهەر (دروودی خودای له سه‌ر بێ) دروسته، وه هه‌روه‌ها بۆ به‌ره‌بابی به‌نی هاشم و به‌ره‌بابی به‌نی موطظه‌لیب، که‌رچی دیاریده‌ر له‌ریگه‌ی زه‌کاته‌وه نه‌و دیاریبه‌ی ده‌ست که‌وتی، زه‌کات که‌ بۆ به‌مالی زه‌کاتبندراو، نیتر له‌ زه‌کاتی ده‌رده‌چی، وه بۆ هه‌موو که‌سی دروسته که‌ وه‌ری بگری، یا لیتی بخوا با نه‌و که‌سه زه‌کاتیشی پێ نه‌شی

٦٤٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: أَهَدْتُ بَرِيرَةَ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) لَحْنًا تُصَدَّقُ بِهِ عَلَيْهَا، فَقَالَ: « هُوَ لَهَا صَدَقَةٌ وَلَنَا هَدِيَّةٌ ». {الحديث: ٢٤٨٢ = ٢٤٦٠ فم. زكاة. تجريد/٢/١٤١، رقم: ٧١٨ = ١٤٩٥، ٢٥٧٧. أبو داود. زكاة: ١٦٥٥. نسائي. عمري: ٣٧٦٩. تحفة/ ١٢٤٢} : (٦٤٨)

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بێ) فه‌رمووی: گوشتیان هێنا بۆ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) که‌به‌یخوات، عه‌رزیان کرد: ئه‌م گوشته‌ هی زه‌کاته، دراوه به‌ به‌ریره‌ی ئازادکراوی عایشه، ئایا تو لێی ده‌خویت؟! فه‌رمووی: (ئه‌مه بۆ به‌ریره‌ زه‌کاته، به‌لام بۆ ئێمه، که‌ به‌ریره به‌دیاری داویتی پێمان، ده‌بی به‌دیاری و له‌ زه‌کاتی ده‌رده‌چی له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌لآله‌ و ده‌یخوین). {بروانه: تاج/٢/٥٠، زنجیره: ١٩، ژماره: ١٢٥٦}.

پوونکرنه‌وه:

زه‌کات به‌هه‌موو که‌سی ناشی، ئه‌وه‌ی زه‌کاتی پێ ده‌شی مه‌رچی خۆی هه‌یه. به‌لام هه‌رکاتی مالی زه‌کات به‌پێی شه‌رع درا به‌که‌سی، وه‌ که‌سه‌که‌ وه‌ری گرت، نیتر له‌ زه‌کاتی ده‌رده‌چی، وه‌ ده‌بی به‌هی و مرگه‌که‌ی، خاومنه‌ تازمه‌کی

دمتوانی هه موو ته سه ره روو فیکی شه رعی تیادا بکا، وەك ئەو هه بیفرۆشی، یا به دیاری بیدا به دهوله مه ندی، یا دمر خواری سه پیدی بدات كه نه وهی پیغه مبه رن، یا بیدات به سه رفتره ی خوئی و خیزانی، یا بیكا به خیر.

٦٤٩- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: بَعَثَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِشَاةٍ مِنَ الصَّدَقَةِ، فَبَعَثْتُ إِلَيَّ عَائِشَةَ مِنْهَا بَشِيَّةً، فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِلَيَّ عَائِشَةَ قَالَ: « هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟ ». قَالَتْ: لَا، إِلَّا أَنْ نُسَيِّبَةَ بَعَثْتُ إِلَيْنَا مِنَ الشَّاةِ الَّتِي بَعَثْتُمْ بِهَا إِلَيْهَا، قَالَ: « إِنَّهَا قَدْ بَلَغَتْ مَحِلَّهَا ».

{الحديث: ٢٤٨٧ = ٢٤٦٥ فم. زكاة. تجريد البخاری ١١٥/٢، رقم: ٦٩٣ = ١٤٤٦، ١٤٩٤، ٢٧٧٩. تحفة الأشراف: ١٨١٢٥} (٦٤٩)

ئوم عهتی (رمزای خودای لی بئ) هه رمووی: من كه ناوم نوسه یبه ی نه نصاریه و، ناسراوم به دایکی عهتی، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) مه ریکی زمکاتی بۆم نارد، کاتی سه ریم بری، به دیاری به شی عانی شه ی هاو سه ری پیغه مبه رم لی نارد، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) به عانی شه ده فه رموی: (ئایا شتیکتان له لا هه یه كه قاوه لتی پی بکه ین؟). عانی شه ده فه رموی: هیچم له لا نییه، ته نیا دیاریه که ی ئوم عهتی نه بی، كه له گوشتی نه و مه ره زمکاته بۆی ناردووم، كه تۆ پیت دابوو، ئایا تۆ له وه ده خویت؟ پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بئ) پیی ده فه رموی: (بیهینه بۆم، نه وه که یومه جیگه ی خوئی، که یومه نه و جیگه یه ی که پیی هه لال ده بی، چونکه هه تا زمکات بئ به من نادرسته، نیستا بووه به مالی ئوم عهتی و له زمکاتی دمر چوو، به لکوو دادمه ری به دیاری، دیاریش به من درسته). {تاج/٢، زنجیره: ١٩ = ژماره: ١٢٥٦}.

(۵۳) باب: قبول النبی (صلی الله علیه وسلم) الهدیه ورده الصدقه
پیغهمبر (دروودی خودای لهسهر بی) دیاری وهردهگرت، بهلام زهکاتی
وهرنهدهگرت بو خوئی

۶۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ (صلی الله علیه وسلم) كَانَ إِذَا أُتِيَ بِطَعَامٍ، سَأَلَ عَنْهُ، فَإِنْ قِيلَ: هَدِيَّةٌ، أَكَلَ مِنْهَا، وَإِنْ قِيلَ صَدَقَةٌ، لَمْ يَأْكُلْ مِنْهَا. {الحديث: ۲۴۸۸ = ۲۴۶۶ فم. زکاة: (۶۵۰)}

ئەبو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: دمستووری پیغهمبر
(دروودی خودای لهسهر بی) وابوو، کاتی نانیان بو دادمنا، ئەگەر له
هه‌لاییه‌که‌ی دلتیا نه‌بویه دمیپرسی، جا ئەگەر بگوترايه: هی دیارییه، لئی
ده‌خوارد، به‌لام ئەگەر بگوترايه: هی زمکاته، لئی نه‌ده‌خوارد. {تاج/۲، زنجیره:
۱۹، ژماره: ۱۲۵۷ - ت/م = ترمزی و مسلم}.

(۵۴) باب: الدعاء لمن أتى بصدقته
نژای باشکردن بو زه‌کانه‌ر

۶۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) إِذَا أَتَاهُ قَوْمٌ بِصَدَقَتِهِمْ، قَالَ: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ». فَأَتَاهُ أَبِي أَبُو أَوْفَى بِصَدَقَتِهِ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي أَوْفَى». {الحديث: ۲۴۸۹ = ۲۴۶۷ فم. تجرید/۲/۱۴۱، رقم: ۲۷۰ = ۱۴۹۷، ۴۱۶۶، ۶۲۳۲، ۶۳۵۹. أبو داود. زکاة:
۱۵۹۰. نسائی. زکاة: ۲۴۵۸. ابن ماجه. زکاة: ۱۷۹۶} (۶۵۱)

عه‌بدوللای کوری ئەبو ئەوفا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی:
دمستووری پیغهمبر (دروودی خودای لهسهر بی) وابوو، که که‌سی زمکاتی خوئی

(۶۵۰) مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۵۱۹ = ۲۴۸۸.

(۶۵۱) تجرید/۲، ژماره: ۷۲۰ = ۱۴۹۷. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۵۱۰ = ۲۴۸۹. شیخا.

بۆی دمهینا، دمیغه رموو: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي فُلَانٍ): خودایه! رحمت برپژده بهسر که سوکارو بنه مالهی فیساره کهسدا).

باوکیشم که زمکاته کهی خوی بۆی برد فهرمووی: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي أَوْفَى): خودایه رحمت برپژده بهسر بنه مالهی نه بو نه وفادا). {تاج/۲/۴۲، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۴۱}.

روونکردنه وه:

۱- نه ووهی (رحمتهی خودای لی بی) دمه رموی: پارانه وه و نزاگردن، له لایه نی زمکات و مرگروه، بۆ زمکات دمرکهر، سونه ته، به پیی نایه تی: {رَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ - توبه/۱۰۳} واته: نهی پیغه مه ری خوشه ویست! کاتی زمکات له موسولمانان و مردمگری، بۆیان بپارپرموده و نزا باشیان بۆبکه، نه نزاو پارانه وهی تۆ بۆ نه وان به تایبه تی له م کاته دا، دمی به وهی دل نارامی بۆ نه وان، وه نه نزا به پیغه مبه ریش، به پیی نه نایه ته بووه.

۲- عه بدوللای کوری نه بو نه وفا (رمزای خودایان لی بی) خوی و باوکی له هاوه لانی پیغه مبه ر بوون، نه بو نه وفا ناوی عهلقه مهی کوری خالیده، له عه بدوللای نه ووه و پینج فهرمووده گیرانه وه کراوه، بوخاری یازده فهرمووده له ووه گیراومه وه، نه بو نه وفا، یه کیك بوو له و کومه له هاوه لانه، که له رۆژمه کی حو دمی بییه دا، له بن دار سه موورمه که دا په یمانی خوشنوودییان به ست له گه ل پیغه مبه ردا، که ناوداره به به یعه تی ریزوان.

عه بدوللای (یه کیکه له و جهوت سه حابه یه، که پیشه وای نیمامی نه بو حه نیفه) (رمزای و رحمه تی خودای لی بی) به خزمه تیان گه یشتوو، که یه کیکی تریان نه نه سی کوری مالیکه، نه وکاته که نه بو حه نیفه به خزمه تی عه بدوللای دهگا، سالی هه شتای کۆچی بووه، نه بو حه نیفه جهوت سالان بووه، که ته مه نی

فامین و لهشت تیگه‌یشتنه، که‌واته: ئەبو حەنیفە تابییە، بە‌پێی فەرموودی
ساغی پێغه‌مبەر (دروودی خودای لە‌سەر بێ) لە‌باشی و چاکیدا، لە‌پله‌ی دوو‌می
چاکانی نە‌ته‌وه‌ی ئیسلام دایه، وه‌ك دمه‌رموئ: « خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ
يَلُونَهُمْ - تاج/۳، لاپه‌ره: ۵۳۱، زنجیره: ۱، ژماره: ۳۲۲۱ - ش/د/ت».

عه‌بدو‌للا ئاماده‌ی خودمییبه‌ و خه‌یبه‌رو مه‌ئبه‌ندو شه‌رگه‌کانی تری دوا
ئه‌وانیش بووه، خو‌ی و باوکی له‌ یارانێ به‌یعه‌تی ریزوانن، عه‌بدو‌للا هه‌تا
پێغه‌مبەر (دروودی خودای لە‌سەر بێ) وه‌فاتی کرد، له‌مه‌دینه له‌ خزمه‌تیدا
بوو، له‌پاشا باریکرد بۆ کووفه، له‌کۆتایی ته‌مه‌نیدا نابینا بوو، عه‌بدو‌للا
دمه‌رموو: (شه‌ش غه‌زام له‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ردا کردوو، له‌و غه‌زایانه‌دا،
له‌برسانا کولله‌مان ده‌خوارد، له‌هه‌شتاو جه‌وت، هه‌شتاو شه‌شی کۆچیدا له‌
کووفه‌ مردوو، دوا هاورپێی پێغه‌مبەر بووه که له‌کووفه‌ مردوو، ئەم زاتانه
فه‌رموودمیان له‌وه‌وه‌ گیرامته‌وه: ئەبو ئیسه‌حاقی شه‌یبانی و سه‌له‌مه‌ی کورێ
که‌هیل (رمزای خودایان ئی بێ).

پوونکردنه‌وه:

پوخته‌ی بڕیاره‌ شه‌رعییه‌کانی نامه‌ی زمکات

- ۱- زمکات روکنی سییه‌مه له‌ پینج روکنه‌که‌ی ئیسلام و فره‌زه.
- ۲- زمکات له‌ دانه‌وێله‌ و ئاژه‌ل و پول و پارمو زیرو زیوو سامانی بازرگانی
دمکه‌وئ، هه‌ریه‌که‌یان به‌پێی مه‌رجی خو‌ی.
- ۳- زمکات نه‌دان تاوانیکی گه‌ل گه‌ورمیه‌ و دمبێ به‌هۆی سزای سه‌ختی خودا،
زوو یا درمنگ.
- ۴- زمکات و مرگه‌ر، بانزای باش بۆ زمکاتمه‌ر بکا، واباشه هه‌ردوولا له‌یه‌گتری
رازی بن و فه‌رمانی شه‌رع ره‌چاو بکه‌ن.

- ۵- ئەوانەى زەكاتيان پى دەشى ھەشت جۆرە كەسن.
- ۶- سەيىدى نەسەب ساخ زەكاتى پى ناشى، مەگەر مافى شەرى خۆى پى نەدرى و نەدارا ھەزار بى.
- ۷- مالى زەكات كەدرا بەكەسى، لە زەكاتى دەرەجى و دەبى بەمالى ئەو كەسە، ئىتر ئەو كەسەى وەرى گرتوو ھەرجى لى دەكا دروستە.
- ۸- سەرفىترە فەرزە، ھەموو سالى لەسەر ھەموو موسولمانى.
- ۹- مال و سامان، بىجگە لە زەكاتىش، مافى شەرى تى واتىادا، وەك يارمەتى ھەزارو نەدارا لىقەوماو خەرج كەردنى لەھەموو كارىكى باشدا، وەك غەزاو ھەج و مزگەوت دروستكەردن...
- ۱۰- خىرو خىرات و شت بەخشىن جۆرى زۆرە، بەشىوۋى گشتى خىر ھەر خىرە، كەمىش بى ھەر زۆرە، بەھەموو كەسكىش دەشى، خەزىم بى، بىگانەبى، تەنەت بە ناموسولمانىش دەشى، بگەر بە ئازەل و جانەومرو دارو درەختىش خىر ھەر خىرە.
- ۱۱- سواكەردن كارى ناباشە مەگەر لەبەر ناچارى، دەنا دەبى بەھۆى رۆوزمەردى ھەردوو جىھان.
- ۱۲- لەكاتى خىر كەردندا، كۆمەللى بەشدارن لە پاداشتەكەيدا، ھەر كەسەيان بەپى ئەركى كە دەيكىشى لەو پىناویدا، وەك:
- أ- خاومەن مال، كە مالەكەى پەيدا كەردوو مالەكە ھى ئەو.
- ب- ئەو كەسەى خىرەكە جىبەجى دەكاو دەپداتە دەست خىر پىكراوەكە، وەك ژن و نۆكەرو منال و سەپەرشتىار، چونكە خىرەكە جىبەجى دەكاو دەبى بەھۆى جىبەجى كەردنى.

ج. مەلاو مامۇستا، كە سەرپەرشتى جىبەجىي گىردنى خىرمكە دەكەن، ھەتتا بەپىي شەرىع بىيۇ بەھەلە نەكرى، ۋەك چاۋپىرى سەرپرېنى قوربانى ۋە ھەتتە نەزرو شتى تىرىۋا، كە مامۇستا ۋە مەلاكان بەم كارە ھەل دەسن ۋە گەل جارى نىزى تايىبەت دەخوئىن ۋە رىي ۋە رەسمى شەرىعى جىبەجىي دەكەن ۋە رىنمايى شاپان نەنجام دەدەن.

۱۳- مەرچى سەرەمكى قەبۇل بوۋنى خەرجكردنى سامان ۋە مال بەخشىن سى شتە: يەكەم نىزى پاك، دوۋەم: لەبەر رىا بازى ۋە شانازى ۋە مەنت ۋە شاپاش نەبى، سىيەم: مەلەكە ھەلەل بىي.

۱۴- خاۋەن مال، نىرىي، يامى، گەۋرەبى، يا بچوۋك، شىت بىي، ياۋىر، زەمكات ۋە سەرفەرى لەسەرە، ۋە ھەروھە بەپىي ھال خىرو خىراتى تر لە مەلەكەي دەكرى، بەلام بەپىي ياسا ۋە رىسايەكى تايىبەت، كە لەشۋىنى خۇيدا باسكراۋە. ۱۵- پاداشى خىركردن بۇ مردوۋ پىي دەگا، بەتايىبەتى خىرى سامانى، ۋەك ۋە مقضو قوربانى.

۱۶- شتدان بە دۇخە بە ناتاج سۈننەتە، ۋەك بىزە بە دۇخە ۋە شتى تىرى ۋا.

۱۷- خىرى شاراۋە زۇر پەسەندە.

۱۸- خىر جۇرى زۇرە، ھەرچى شەرىع پەسەندى بكا دادەنرى بەخىر، با ۋە شەيەكى خىرىش بىي، يا سوبحانەللايى بىي.

۱۹- رۇزانە ئادەمىزاد كۆمەللى خىرى لەسەرە.

۲۰- گوزمىرانى سەروبەرۋ پىي رازىبوۋنى مايە رىزگارىيە، ھەلپەي زۇرىش بۇ پىروپىتى جىھان نىشانەي چاۋ بىرسىتى ۋە چاۋ چىنۇكىيە!

۲۱- خۇشى ژيانى جىھان، ئەگەر لىزانانە نەبى ۋە بەپىي ياسا نامەي خۇدا نەبى، ھۇي سەرتياچوۋن ۋە كىشە ۋە بەرمىە.

۲۲- دروشمی پیاو چاگان ئەمەیه: (نە داواى یارمەتى لەکەس دەکەین و نە یارمەتى کەسیش رەت دەکەینەوه!).

۲۳- بەپێى تەوانا، ئەوێ داواى یارمەتیت ئێ دەکا، هەرکەسێ هەیه نا ئومێدی مەکە. رەحمەت لە گۆتەری ئەم شیعراوە:

سەر مەشقی جوان بە، وەک دارى بەرى
لەبەرى دەخوون دەچنە سەپەرە
بەردى تى دەگرن، تىت دەگرن بەرى
نەزات بوو دەکەن: فریشتەو پەرى!
نەى بەندەى باشى خودای مێهرەبان
تا دووربەى کەمە لەپێرى شەیتان!
ژیرو دانابەو خاوەنى وێژدان
سەر مەشقی جوان بە وەک خوێرى بەیان
تیشکی دەبەخشی بە هەموو جیهان
بەبێ بەرابەر، بەبێ نەتەن!

۱۳- کتاب الصیام

نامه‌ی رۆژوو

(۱) باب: فضل شهر رمضان

باسی گه‌وره‌یی و پی‌رۆزی مانگی رهمه‌زان

۶۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتُحَتَّ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ ». (الحديث ۱۸۹۸، طرفاه ۱۸۹۹، ۳۲۷۷: (۶۵۲))

ئه‌بو هورمیره (رهمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: پێغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سهر بی) فه‌رمووی: کاتی که رهمه‌زان دیت هه‌موو دمرگاکانی به‌هه‌شت ده‌کرینه‌وه رهمه‌ت دمباری. (تاج/۲/۷۱ ز/۲۵ ف/۲ ش/ت/ن).
وَعَنْهُ فِي الرَّوَايَةِ لِأُخْرَى: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « إِذَا دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ فَتُحَتَّ أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ، وَسُلْسِلَتِ الشَّيَاطِينُ ». (الحديث ۱۸۹۹).

ئه‌بو هورمیره (رهمزای خوای لی بی) له‌پێغه‌مبهره‌وه (دروودی خوای له‌سهر بی) ده‌فه‌رمووی: کاتی که مانگی رهمه‌زان ته‌شريف ده‌یێنی، دمرگاکانی به‌هه‌شت ده‌کرینه‌وه و رهمه‌ت دمباری. دمرگاکانی دۆزه‌خ داده‌خړین، وه شه‌یتانه‌کان کو‌وت و زنجیرو که‌له‌پچه ده‌کړین. (ریاض/۳/۹۱۰ ز/۲۱۷، ژماره: ۱۲۲۰ - ش).

(۶۵۲) تجرید/۲، ژماره: ۸۷۴ = ۱۸۹۸، ۱۸۹۹. مسلم: ۱۰۷۹ = مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۵۷۲ -

(۲) باب: وجوب صوم رمضان لرؤية الهلال والفطر لرؤية الهلال

کرتنی رۆزوو به پیتی بینینی مانگ، ههروا جه ژنکردن به پیتی بینینی مانگی
نوی

۶۵۳- أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ « إِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَأَفْطِرُوا، فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَأَقْدُرُوا لَهُ » وَقَالَ غَيْرُهُ عَنِ اللَّيْثِ حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ وَيُونُسُ لِهَلَالِ رَمَضَانَ. (الحديث ۱۹۰۰، طرفاه ۱۹۰۶، ۱۹۰۷): (۶۵۳)

ئیبینو عومەر (پەرمزای خوای لی بێ) هه‌رمووی: ژنه‌وتەم له‌ خو‌شه‌ویست
(دروودی خوای له‌سه‌ر بێ) دمی‌فه‌رموو: تامانگی نوی نه‌بینن نه‌بی‌که‌ن
به‌په‌مه‌زانو نه‌بی‌که‌ن به‌جه‌ژن! نه‌گه‌ر هه‌ورو هه‌لاش بوو، وه‌ هه‌ور به‌ری
مانگی گرتبوو، سێی رۆژی ته‌واو دابنێن بۆ مانگی پێشوو. (تاج/۲/ ۸۱/ز ۲۹ –
ش/د/ت/ن).

۶۵۴- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ، لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسِبُ، الشَّهْرُ هَكَذَا وَهَكَذَا، وَعَقْدُ الْإِنْهَامِ فِي الثَّالِثَةِ، وَالشَّهْرُ هَكَذَا وَهَكَذَا، يَعْنِي تَمَامَ ثَلَاثِينَ ». {الحديث: ۲۵۰۸ = ۲۴۸۷
فم. تجرید/۲/ ۲۶۸، رقم: ۸۸۲ = ۱۹۱۳. أبو دارد. صوم: ۲۳۱۹. نسائی. صیام:
۲۱۳۹}: (۶۵۴)

ئه‌م گێڕانه‌وه‌ی تری پێشه‌وا موسلیم، له‌م شوێنه‌دا راگوێز ده‌که‌م، چونکه
روونتره‌:

(۶۵۳) تجرید/۲، ژماره‌: ۸۷۵ = ۱۹۰۰ بخاری. مسلم: ۲۴۹۹.

(۶۵۴) تجرید/۲، ژماره‌: ۸۸۲ = ۱۹۱۳ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره‌: ۵۷۶ = ۲۵۰۸.

ئىبنو عومەر (رمزای خودایان ئى بى) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (ئىمە گەلێکی نەخویندەوارو بى سەوادین، نووسین و ئەستێرە ژمیری نازانین، مەگەر زۆر کەم، جا لەبەرئەووە خودای میهرمبان بەپیتی حال، نیشانەى ئاسان و ئاشکرای بۆداناوین، بۆ زانینى کاتی طاعت و پەرستش و کاروباری ترمان، وەك دیتنى خۆرو دیتنى مانگی یەك شەو، هەموو مانگیکیش مەرج نییە سى رۆزى تەواوبى).

ئەوجا پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) بۆ روونکردنەوێ باسەكە، دووجار بە پەنجەکانى هەردوو دەستی ئاماژەى کردو لەجاری یەكەما، بەهەر دە پەنجەكەى سى جار فەرمووی: (جاری وا دەبى مانگ ئەومندەو ئەومندەو ئەومندەو) لە ئاماژەى سییەمى ئەمجارى یەكەمەدا، پەنجە كەلەى خۆى نووقاند، واتە: وا دەبى مانگ دووجار دەو یەك جار نۆیە كە دەكاتە بیست و نۆ رۆژ، بەلام لەجاری دووهمە، بەهەر دە پەنجەكەى سى جار ئاماژەى کردو فەرمووی: (جاری وایش دەبى مانگ ئەومندەو ئەومندەو ئەومندەو) واتە: سى جار دە، كە دەكاتە سى رۆزى تەواو).

۶۵۵- عن ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ قَالَ « إِنْ أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ ، لَا تَكْتُبُ وَلَا تَحْسُبُ الشَّهْرَ هَكَذَا وَهَكَذَا » . يَعْنِي مَرَّةً تِسْعَةً وَعِشْرِينَ ، وَمَرَّةً ثَلَاثِينَ. (۶۵۵)

بەتەواوی لەژمارە (۶۵۴) دا رابورد.

۶۵۶- حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ قَالَ قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « صُومُوا لِرُؤْيَيْهِ ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَيْهِ ، فَإِنْ غُبِيَ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ »: (۶۵۶)

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: پېغەمبەرى خودا (دروودى خوداى لەسەر بى)، كە كەسناوى ئەبولقاسمە، فەرمووى: (تا مانگى نوئى ئەبىنن ئەبىكەن بە رەمەزان و ئە بىكەن بە جەژن، وە ئەگەر ھەورو ھەلايش بوو، وە ھەور بەرى مانگى گرتىبوو، سىيى رۆژى تەواو دابىنن بۆ مانگى كۆلەمانگ (كۆلەمانگ = شەعبان) ئەوجا بىكەن بە رەمەزان).

(۳) باب: لا تقدموا رمضان بصوم يوم ولا يومين

لە پېش ھاتنى مانگى رەمەزانا، بە رۆژى، يا بە دوو رۆژ بەرۆزوو مەبن

٦٥٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « لَا يَتَقَدَّمَنَّ أَحَدُكُمْ رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَجُلٌ كَانَ يَصُومُ صَوْمَهُ فَلْيَصُمْ ذَلِكَ الْيَوْمَ ». (الحديث ١٩١٤): (٦٥٧)

ئەبو ھورەيرە (رمزى خواى ئى بى) لەھەزەرتەو (دروودى خواى لەسەر بى) دەفەرموى: بەرۆزوو دوو رۆژ لەپېش رەمەزانا بەرۆزوو مەبن، مەگەر بۆ كەسنى رۆژووى خۆى بگىرى، وەك ئەو كەسنى دەستوورى وابى، دوو شەممان و پېنج شەممان بەرۆزوو بى، يا رۆژووى نەزى بى، يا ھەزا بى. (تاج/٢/١٢١/ز/٥٤ = ژمارە: ١٤٠٥ - ش/د/ت).

(٦٥٦) مسلم: ٢٤٩٥ - ٢٥٠٢. بخارى: ١٩٠٦، ١٩٠٠.

(٦٥٧) تجريد/٢، ژمارە: ٨٨٢ - ١٩١٤. مسلم: ١٠٨٢ - ٢٥١٤ = مختصر صحيح مسلم/٢، ژمارە: ٥٧٣.

(۴) باب: الشهر يكون تسعة وعشرين

جارى وا دهبى مانگ بيست و نۆرۆز دهبى

۶۵۸- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رضى الله عنها): أَخْبَرْتُهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) حَلَفَ أَنْ لَا يَدْخُلَ عَلَى بَعْضِ أَهْلِهِ شَهْرًا، فَلَمَّا مَضَى تِسْعَةٌ وَعِشْرُونَ يَوْمًا غَدَا عَلَيْهِمْ، أَوْ رَاحَ، فَقِيلَ لَهُ: حَلَفْتَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَنْ لَا تَدْخُلَ عَلَيْنَا شَهْرًا، قَالَ: «إِنَّ الشَّهْرَ يَكُونُ تِسْعَةً وَعِشْرِينَ يَوْمًا». {الحديث: ۲۵۱۹ = ۲۴۹۸ فم. تجريد ۲/ ۲۶۷، رقم: ۸۸۰ = ۱۹۱۰، ۵۲۰۲ فتح: (۶۵۸)}

ئوم سەلەمەى ھاوسەرەکانى بىن) ھەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر خودا لە ھەموو ھاوسەرەکانى بىن) ھەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) سویندى خوارد لە ژنەکانى، کە یەك مانگ نەچیتەلایان، کەبەم جوړه سوینده لە زاراوى شەرى پیرۆزدا دەگوترى: ئیلاء، جا لەپاش بیست و نۆرۆز، سەر لەبەیانى، یا سەر لەئیوارە، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) چوو بۆلای خیزانەکانى، کەپیان گوت: خو تۆ سویندت خواردبوو کە یەك مانگ نەچیت بۆلایان؟ ھەرمووى: (مانگ بیست و نۆرۆزىش دەبى، خو مەرج نییە کە گشت مانگى سى رۆزى دەق بى). {تاج/۲/ ۸۶، زنجیرە: ۲۹، ژمارە: ۱۳۳۵، ج/ ۴}.

(۷) باب: بیان معنی قوله (صلى الله عليه وسلم) «شَهْرًا عِيدٌ لَا يَنْقُصَانِ»

واتای ئەم کۆتەى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) «مانگى رەمەزان و

مانگى قورىان کەم ناکەن»

۶۵۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رضى الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «شَهْرًا عِيدٌ لَا يَنْقُصَانِ، رَمَضَانُ وَذُرُّ الْحِجَّةِ». {الحديث: ۲۵۲۷ = ۲۵۰۶ فم.

بخاری ۲/۲۶۸، رقم: ۸۸۱ = ۱۹۱۲. أبو داود. صوم: ۲۳۲۳. ترمذی. صوم: ۶۹۲.
ابن ماجه. صیام: ۱۶۵۹. تحفة الأشراف: ۱۱۶۷۷: {^(۶۵۹)

ئەبو بەكره (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای
لەسەر بئ) فەرمووی: (دوو مانگی دوو جەژنەكە (واتە: مانگی رەمەزان و مانگی
قوربان) بەدەگمەن رێ دەكەوئ، كە لەیەك سالاً، كە هەردوو مانگەكان لەسی
رۆژ كەمترین، بەلكوو زۆرینەى كات، یا هەردوو مانگەكان سێ تەواو دەبن، یا
ئەگەر یەكێكیان بیست و نۆ بوو ئەوى تریان سێ تەواو دەبێ). {تاج/۲/۸۷،
زنجیره: ۲۹، ژماره: ۱۳۱۶، ج/۴}. هەندئ دەرەرموون: مەبەست ئەومیه ئەم دوو
مانگە ئەگەر بە ژمارەى رۆژیش لەسێ كەمترین، هەر خێرى تەواوى ئەو
سالانەى تریان هەیه كەسێ پێن. {ریاض/۳/۱۶۵، زنجیره: ۲۲۱، ژماره: ۱۲۲۹}.

راشه و شیکردنه‌وه:

ئەم بەهراڤه ئەم فەرموودانە وەردەگیرین:

۱- ئاماژەو ئیشارەت بایەخى خۆى هەیه بۆ رۆنکردنەوهى مەبەست، وەك
بئ: خاومرى ژنە تەلاقى كەوتبێت بەدەستیش بەدوو پەنجە ئاماژە بكات، ئەوه
دوو تەلاقى دەكەوئ.

۲- زانستى ئەستێره ژمیری زانستىكى وردو بايخداره مانگ جارى وا دەبێ
بیست و نۆ رۆژه جارى وایش دەبێ سێ رۆژى رێكە.

۳- بەپێى فەرمودەكان، سەرى مانگ بەسێ شۆه دەچەسپێ:

أ- بەبێنێنى مانگى یەك شەوهى مانگى نوئ.

ب- ئەگەر ھەورو ھەلا بوو مانگ نەبىنرئ، سىي رۆژى تەواو دادمنرئ بۆ مانگى پېشوو ئەوجا دەبى بەيەكى مانگى دواتر.

ج- بەپىي حىسابى ھەلەكى، كە ئەمرو زۆر بەئاسانى دىتوانرئ كە سەرى مانگى تازە زۆر بەوردى دىارى بىرئ.

لەبەر گرنگى ئەم مەبەستە ھەزدەكەم بە ئىقتىباس لەپەراوى (كىف نىتاعمل مع السنة) كە دانراوى (د. يوسف قەرزەوى) ئەم باسە روون بىكەمەو، چونكە لەو بىروايەدام كەكاتى ئەو ھاتوو لەم بابەتە گرنگەدا سوود لە حىسابى ھەلەكىش وەربىگىرئ، پېشەكى لەغايمت وئەوول شەرحى تاجول ئەوول لەبەرگى دووم لاپەرە پەنجەو پېنج دا دەفەرموئ:

جەماومەرى زانايان دەفەرموون: بايەخ بەقسەى ئەستىرە شوناس و حىسابگەر نىيە... بەلام شەرعزانە شافىعەيەكان دەفەرموون: حىساب و ژمىريارى ئەمانە بايەخى ھەيە، چ بۆ خۇيان و چ بۆ ئەوانەى كە باورىيان پى دەكەن و حىسابەكەيان بەراست دەزانن، لەبەر ئەو بۇيان ھەيە كە كار بەقسەكەيان بىكەن، چونكە ئەم ھەرموودانە دەق نىن لەسەر كارنەكردن بە حسابى حساب گەپان، بەلكو بەپېچەوانەو ئەماژە بۆ ئەو دەكەن كە حىسابگەرى زانستىكى دانسقى بايەخدارە، كە بەھەموو كەسئ نازانرئ وەكى تىرىش نوپز كە ھاوتاي رۆزوو، بە ئىتفاقى نەتەوئى ئىسلام كاتەكانى بەپىي حىساب دىارى دەكرئ لە قورئانىش دا ئايەتئ بەدەق پەسەن (مەدح)ى ئەو زانايانە دەكا كە بەھوئى ئەستىرمەو شارمەزايى شايان لە بابەتەكان دا پەيدا دەكەن كە بەدەق دەفەرموئ: {وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ} (النحل/ ۱۶).

لە موغنى موحتاجىش دا ئەماژە بۆ ئەو دەكا كە بەلای نەوئى و سوبوئى و زمرەكەشەيەو جۆرە بايەخئ بۆ حىسابگەرى دادمنرئ.

لېرمدا ئېمە فېقھى مەقاصىد پەچاۋ دەكەين و بۆمان ھەيە كەبلىين
شەرعزان بۆى ھەيە كە بىفەرموئ لەم فەرموودانەدا مەبەست ديارى كراۋە كە
گرتنى رۆزوۋى مانگى پەمەزانە سەرانسەرى بەبئ كەم و زياد بەبئ لئ
كەلكردن.

ھۆكارىكى لەبارىش لەگەل بارودۇخى ئەو رۆزگاردا ديسان دەستنىشان
كراۋە، بۆ گەيشتن بەو مەبەستە نەگۆرە، كەنەو ھۆكارە بىننىنى مانگى نوپە
بەچاۋى سەر، لەلايەن يەك شايتەتەوە يا لەلايەن چەن شايتەتەوە ئەم
ھۆكارەيش ھۆكارىكى ئاسايە كە بۆ ھەموو سەردەمئ دەست دەدا، جەماۋەرى
خەلك بەناسانى دەتوانن بەھرەى لئ وەربگرن.

ديارە كەلەسەردەمى بەختەۋەرى دا كە چاخى پېغەمبەرىيە بىننىنى
مانگى نوئ بەچاۋى سەر بەبئ دووربىن و تەلەسكۆب و شتى ترى وا يەكەم
ھۆكارى ئاسانى ئاسايى لەبارى ئەو رۆزگارە بوو، كە بۆ ھەموو كەسئ دەستى
داۋە، لەسەر ئەو فەرموودەكەش ئەۋەى (واتە: بىننىنى) دەستنىشانكردوۋە بۆ
گەيشتن بەو مەبەستە گرنگە، چونكە نەدەكرا كە لەنەتەۋەيەكى بئ سەۋادى
وەك نەتەۋەى ئىسلام لەوكات و ساتەدا داۋاى كاركردن بە حىسابى فەلەكى لئ
بكرئ بۆ ديارىكردىنى ھاتنى سەرى مانگ، چونكە شتى واۋ داۋاى وا، لەو
سەردەمەدا بۆ ئەۋان و لەۋان كارى كەس نەكردمىي بوو! توۋشى سەراسىنى
دەكردن.

پېغەمبەرىش (دروودى خۋاى لەسەر بئ) دەفەرموئ: خودا منى كرددوۋە
كە بىم بە مامۇستايەكى نەرمونيان بۆيان، كار ئاسان بكەم بۆ ئۆمەتەم، خودا
منى بۆئەۋە پەۋانە نەكردوۋە كە مەردووم توۋشى پەنج و سەراسى بكەم و بارى
سەرشانىيان قورستىر بكەم و ئەركيان گرانتر بكەم.

دەى باشە ئىمە دەلىين: راستە مەبەست لىرمدا نەگۆرە، بەلام ھۆكار شايانى گۆرانە، لەزاتى خۆيدا، چونكە ھۆكار نە مەبەستەو نە بەشىكە لەمەبەست بەلكوو پەيزمە ھۆكارە بۇ گەشتن بەمەبەست ھەروەك چۇن لەكۇن دا ولاخى سوارى باشتىن ھۆكار بووہ بۇ گەشتن بەمەبەست كە حەجكردنە بەلام ھۆكارى باشتى پەيدا بووہ وەك فرۆكەو خۆشپۇ.

دەى كەوايە ھەركاتى ھۆكارى تىرى باشتى لەبارتر پەيدا بوو بۇ گەشتن بەمەبەستى دىيارىكردنى سەرى مانگ كە كراوہ بەنامانچو مەبەست لەم فەرموودانەدا، كە ئەو ھۆكارە بەشىومبەكى وابى، ھەم ھەلەى كەمتر بى ھەم ئاسان تىرى ھەم راستى بى ھەم لەتوانا دابى، ئىتر بۇ دەمى ئىمە خۇمان شەتل بىكەين بەھۆكارە كۇنەكەوہ بۇ دەمى خۇمان لەنامانچى سەرمەكى فەرموودەكان ھەلە بىكەين و كۆيرانە خۇمان شەتەك بىدەين بەروو كەشكارىيەوہ.

بىگومان ئەمىرۆ لەسايەى خواوہ، شۆرشى زانست ھەموو سەرى رووى زەوى گرتۆتەوہ، سوپاس بۇ خودا ئەمىرۆ گەلى ئىسلام رۆشنەيرە پىرە لە زانای پايە بەرز لەھەموو بوارەكان دا پىرە لەپسپۇرانی لىھاتووى لىزان زانای ئاسمانى و زەمىن ناس و دەرياناسى و امان ھەيە پىسپۇرن لەسەرى ئاستى جىھانى، ئىستا بەھوى رادارو تەلەسكۆبو شتى تىرى واوہ تەنىكى بىچكۆلەى زۆر لەمانگ دوور تىرو بىچووكتر لەقولاى ئاسمان دا شوپىن و دوورى و چەندى و چۆنى دىارى دەكرى، بەلئى ئىستا وەك جاران نەماوہ ئەمىرۆ مەرۆف لەسەرى رووى گۆى مانگ گەشت و گوزار دەكا، نموونەى بەردو چەوو خاك و خۆلى سەرمەنگى ھىناوہ بۇ سەرى زەوى گەلى بەئاسانى دەتوانى سەرى مانگ بە تەلەسكۆبو ھۆكارى ئاسمانشوناسى نوئى دىارى بىكرى گەلى راستىرو بەھىتر لەبىنىنى مانگى نوئى بەچاوى سەرى

لهلايهنى چەند كەسكى كەمەوۈ كە دوور نىيە تەنكە ھەورئ يان تارمايپەكيان
لى بووبئ بەمانگى يەك شەوہ.

ئەوہ كە گومانى تىادا نىيە ھەركاتى بە تەلەسكۆب و شتى وا چەسپا كە
مانگى نوئ لەپاش نوئزى خەوتنان بەپئى كاتى مەككە لەدايك دمبئ ئەوہ
ھەركەسئ لافى ئەوہ لئ بدا كە ئەو ئىوارمىە لەمەككە يەكسەر لەپاش خۆرئوا
بوون مانگى ديوہ ئەوہ درۆيەكى پەتى دەكا ھۆشى ساخو بەلگەى راستو
دروست بەدرؤ دەخاتەوہ گەرچى قازى لەسەر شايەتئى ئەوئش برپارى ھاتنى
مانگى نوئ دمربكا^(*) چونكە ئەم ھۆكارە تازانە لەچاو ئەو ھۆكارە كۆنانەدا ھەر
خوایان يەكە، بەلگەيەكى بئ ھەلەى بئ فرۆ فيلن لەھەمان كاتا زۆر بەئاسانى
دەتوانئ رۆزانى رەمەزانو رۆزانى جەژنو بۆنە پىرۆزەكانى تر يەك بخرئ،
لەھەموو ولاتو نىشتمانى ئىسلام دا پىكەوہ رۆزوو بگيرئ، يا جەژن بكرئ،
دەتوانئ چارەسەرى ئەم پەرتىو سەرگەردانىيەى ئىستا ھەيە بەئاسانى بكرئ،
چونكى سالى وا ھەيە جەژن لەولاتئ تەواو دمبئ ئەوسا لەولاتئ تر دەست پئ

^(*) لەيادمە جارئ قازى سوننىو قازى جەغفەرىو بەرپۆمبەرى (الدائرہ الفلكيہ) لەبەغداد،
لەپئش رەمەزانا نەدومىەكيان گرت لەم بابەتە دووان، دوا پرسىار كە لەبەرپۆمبەرى
فەرمانگەى ئاسمانشوناسى كرا، كەوا دمازم ناوى (قدامە الملاح) بوو ئەمە بوو: ئەم شەو
مانگى نوئ لەدايك دمبئ يانا؟ گوتى: بەبىگومان ئەم شەو سەعات دواز دەى شەو بەكاتى
بەغدا، لەفلانە ولات لەدايك دمبئ، ئەوئش واتاى واىە كەمانگ بەپئى ئاسوى عىراق، ئەم
ئىوارمىە لەپئش خۆردا ئاوا دمبئ، واتە: بەھىچ شىومىەك ئەم ئىوارمىە مانگ بەچاوى
مرؤف لەعىراق نابىئرئ، كەچى قازى بەغدادى ئەووەل كەناوى (مامۇستا عبدالقادر
ئىبراھىم) بوو فەرمووى: ئىمە ئەم ئىوارمىە لەدادگاى شەرى دادمئىشئ، نەگەر شايەتى
باياخدار ھاتنو شايەتئيان دا كەمانگمان ديوہ، بەپانى دىكەپن بەرەمەزان، ھەقمان بەسەر
حىسابى ھەلەكىيەوہ نىيە، قازى جەغفەرىش ھەرواى گوت. وەرگير.

دەكا، ئەمەسالى كە سالى (۲۰۰۲)ى زاپىنى يە يەكى رەمەزان لەلىبىيا سى شەممە بوو، لەزۆرىنەى ولاتە ئىسلامىيەكانى تر چوار شەممە بوو، لەپاكىستان و ئىران يەكى مانگ پىنج شەممە بوو.

گەرچى ئەم وەزە زۆرتر سىياسەت و سىياسەتمەدارەكان دروستىان كىردوو بەلام ئەگەر شەرعزانەكان لاىەنگىرىيان نەكەن ئەوان ناتوان سەربەخۆ شتى وا بسەپىن بەسەر خەلكا.

دەى شتى وا نەدىن پىي خوشە نە ھۆشى ساخ پەسەندى دەكا، نەزانست پشتگىرى لى دەكا، لە راستى دا ئەمپۇ حىسابى فەلەكى باشترىن ھۆكارە بۇ ساخكردنەوى سەرى مانگ، كەواتە دەبى بەقىاسول ئەولا، كار بەم ھۆكارە نوپىە بكى، چونكە لەشوپىن شەرع رىگە بدا مەبەستى بەھۆكارىكى نزمتر ساخ ببىتەو وەك بەچاوى بىنىن بى، لەم مەسەلەى بەردەستمان دا كە ھەلدەگىر بەھەلە دا بچى، دەى لە جىگەى كە شەرع رىگەى ھۆكارى وا بدا ئىتر چۆن رىگە لە ھۆكارىكى چاكترى بى ھەلەتر دەگىر، كەلەسەدا سەد مەبەستەكە مسۆگەر دەكا، لەھەمان كاتا جىھانى ئىسلامى لەگىزاووى فرە جەژنى و شتى ترى وا نافۆلا رزگارى دەبى.

مامۆستای موحەدىت و فەرموودەزانى گەورە عەللامە شىخ ئەحمەشاكىر (رەحمەتى خوداى لى بى) لەسالى ۱۹۳۹ دا دەفەرموى: كاركردن بە حىسابى فەلەكى لەم سەردەمەدا رىك بەپىي دەقى سوننەتى پىغەمبەر خۆپەتى نەوەك بەپىي شتىكى تر.

وەلەسەر ئەم شىومىە ئەم بىرپارە ساخ دەكاتەو كەدەفەرموى: بىرپارى چەسپاندنى سەرى مانگى نوى، بەھۆى چاوى سەروە عىللىت و بايستەكەى لەناو سوننەت دا بەدەق گوتراو كەئەمەىە: (إنا أمة أمية لا نكتب ولا نحسب،

الشهر هكذا وهكذا) كه به وردى سهرنجى فهرمووده سهر به لگه كانى ئەم مهسه لهيه دهمدين ئەمه مان بۆ روون دمبىته وه بۆيه ئىستا ئىمه كار به ديتن به چاو دمكهين و كار به زانستى ئاسمان شوناسى ناكهين، چونكه لهم سهرده مه دا نه ته وهى ئىسلام گه لىكى بى سهادى نه خویندموارن، له بهر نه وه ناتوان به وهى زانستى ئاسمان شوناسيه وه هاتنى مانگى هه يقى (شه هرى قه مه رى) ديارى بكهن، دهى ئەمه به لگه ي نه وه يه و واتاى وايه: كه ههر كاتى نه ته وهى ئىسلام رۆشنير بوون زاناو خویندمه وارى باشيان تيا پهيدا بوو، كه بتوانن به حيسابى فهلهكى هاتنى مانگى نوئ بسه لىنن ئىتر ئەو بايستە نامىنى بۆ ديارى كردنى سهرى مانگ به وهى بينين به چاو دهى ئەوه تانى سوپاس بۆ خودا ئەم پۆ نه ته وهى ئىسلام له زانستى ئاسمان شوناسى دا زۆر پىشكه وتوووه ئەم زانسته يش ئىستا بووه به زانستىكى به رىزى به سوودى رىكو پىك ياساو ده ستورى دامه زراوى خۆى هه يه كه به سه دان ئامىرو تافىگه و پسپۆر كارى تيا ده كهن، وهك جاران نه ماوه كه پياوى فىلبازو فالچى و حيسابگرو شتى ترى وا لافى غه يبزانى پىوه لى بدن..!.

له راستى دا بۆ ماوميه كى زۆر كه م به تايبه تى له ده وروبهرى سهرده مى پىغه مبه ر دا ئەم جۆره گىله پياوانه بوو بوون به وهى دابه زين و په ستى پله و پايه ي ئەم زانسته مه زنه، گه رچى هه تا ئىستايش بنه بر نه بوون و ههر رۆژه ي به ناو پىكه وه له ناو كۆمه له ساويلكه كان دا سهره ه ل دهمدن..!

به لى، ئەم پۆ له سايه ي خودا وه رۆله كانى ئىسلام وياربوونه ته وه زۆر به وردى ده توانن به پى زانستى ئاسمان شوناسى و ئامىرى فره پىشكه وتوو تازە يه كه م چركه ي سهرمه تاى مانگى نوپى هه يقى هه موو مانگى له سالا به بى هه له ديارى بكهن، وه ئەمه راسته قينه يه كى به لگه نه ويسته، خۆ لى گيل كردنى ئەو

پەرى گىلىيە. كەواتە: بەلايەنى كەمەۋە دەمى ئىمە كار بەيەكى لەم دوو ياسايە بىكەين.

يەكەم: بەھۇكارى ئاسمان شوناسى ياخود بەبىننى مانگى يەك شەۋە بەچاۋ، يان كار بەھەردوۋلا بىكەين.

دوۋم: ئەگەر بەپىيى حىسابى فەلەكى نەدەگونجا كە مانگ بەچاۋ بىبىنرى، دەمى قازى شايتەتى لەكەس لەم بارەيەۋە وەرنەگرى، چۈنكە بەلگە بەپىيى شەرى كاتى باۋمرو كارى پى دەكرى، كە ھەست و ھۆش و شەرى بەدرۆي نەخەنەۋە، دەمى لەبارى وادا ھەست و ھۆش شايتەتى وا پوۋچ دەكەنەۋە. ئىمامى سوبوكى (ت ۷۵۶ھ) كە يەككە لە گەۋرە كۆشكار (موجتەھىد) مەزھەبى شافىئى، لەفەتۋاكانى دا باسى ئەۋە دەكا ئەگەر بەپىيى حىسابى فەلەكى مەۋدا نەبوۋ بۇ بىننى مانگ، وەك ئەۋ ئىۋارەيە لەۋ شۆپنە مانگ لەپىش خۇردا ئاۋا بىي، ئەۋە پىۋىستە لەسەر قازى كەشايتەتى شايتەتەكان وەرنەگرى.

لەمۇغنى مۇحتاج دا ئەم گوتەي سوبوكىيە ئاۋا راگوۋىز دەكات: (لو شهد برؤية الهلال واحد أو الإثنان واقتضى الحساب عدم امكان رؤيته، قال السبكي رحمه الله تعالى لا تقبل هذه الشهادة لأن الحساب قطعي والشهادة ظنية والظني لا يعارض القطعي... الخ).

ۋاتە: ئەم شايتەتەيە وەرنەگىرى، چۈنكە حىسابى فەلەكى بەلگەيەكى بىرپى بەلگە نەۋىستە، بىرپارەكەي راستەۋ بەبىگومانە، بەلام قەسە شايتەتەكان ھەۋالە، ھەۋالەش ھەلدەگرى راست بى ھەل دەگرى درۆبى، كەۋاتە لەۋ جۆرە بەلگانەيە كە گومانى ھەلەي لى دەكرى، دەي بەلگەي گومانىي چۆن بەلگەي بىرەر (دليل قاطع) رەد دەكاتەۋە، چ جاي ئەۋەي پىش ئەۋ بخرى...!

مامۆستا شاگیر دمه‌رموی: مامۆستا شیخ مسته‌فای مه‌راغی که شیخی زانکۆی نه‌زه‌ری شهریف بوو کاتی سهرۆکی دادگای بالای شهرعی بوو، رای وه‌ک ئیمامی سوبوویکی وابوو (پرمزای خوای لی بی) هه‌روه‌ها دمه‌رموی: ئه‌م مه‌سه‌له‌یه به‌ر ئه‌و یاسا ئوصلویه دامه‌زراوه‌ دمه‌که‌وی، که به‌ریار دمه‌دا: به‌ریار به‌ بوون و نه‌بوون له‌گه‌ڵ بایسته‌کان دا دمه‌سووری، (الحکم یدور مع العلة وجوداً و عدماً).

مامۆستای عه‌ینیش پاش رونکردنه‌وه‌یه‌کی دورو درێژ دمه‌رموی: کاتی بۆمان هه‌یه له‌زانستی ژماره‌ گه‌ری تی روانین که‌شته‌که زۆر روون و ئاشکرا بی یا وه‌ک ئاشکرا وابی...

ده‌ی بیگومان له‌م سه‌رده‌مه‌دا که سالی (۲۰۰۲)ی زاینیه، کاره‌که که‌یشتۆته پله‌ی بیگومانی و به‌لکه نه‌ویست.

مامۆستای مه‌لا عه‌بدلکه‌ریمی موده‌ریسیش له‌شهریعه‌تی ئیسلام دا دمه‌رموی: ره‌مه‌زان به‌قه‌سه‌ی حیسابگه‌رو نه‌ستی‌ره ژمیر له‌سه‌ر خۆیان و له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی که باومریان پی ده‌که‌ن ده‌چه‌سپن.

به‌روانه: ئه‌م سه‌رچاوانه، عمده‌ القارئ شرح صحیح البخاری، ج/۱۰ ص/۲۸۷، شهریه‌تی ئیسلام/۲۴۱/۱، مغنی المحتاج/۴۲۱/۱، کیف نتعامل مع السنه، د.قه‌رزای ص/۱۴۵، فتح الباری ج/۴ ص/۱۲۷).

(۸) باب: بیان آن الدخول فی الصوم یحصل بطلوع الفجر، وأن له الأكل وغيره حتى يطلع الفجر، وبيان صيغة الفجر الذي تتعلق به الأحكام من الدخول في الصوم، ودخول وقت

صلاة الصبح وغير ذلك

رۆزوو دهست بی دهکات، به شه به قدان، وه هه تا به بیان ده دا رۆزووه وان بۆ هه به که شت بخواو شت بخواته وه، وه هه موو شتیکی ره وا بکا هه تا به بیان ده دا، وه نیشانه ی نمو شه به قه ی که بریاره کانی بی داده مه زری چۆنه، وه ک دهست پیکردنی رۆزوو،

هاتنی کاتی نوێزی به یانی و شتانی تریش

٦٦٠- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا نَزَلْتُ (حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ) عَمَدَتُ إِلَى عِقَالِ أَسْوَدَ وَإِلَى عِقَالِ أَبْيَضَ، فَجَعَلْتُهُمَا تَحْتَ وَسَادَتِي، فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ فِي اللَّيْلِ، فَلَا يَسْتَيْئُ لِي، فَقَدَوْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرْتُ لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ « إِنْمَا ذَلِكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَيَبَاضُ النَّهَارِ ». (الحديث ١٩١٦، طرفاه ٤٥٠٩، ٤٥١٠): (٦٦٠)

عهدی کوری حاتهم (پرمزای خوای لی بن) دمفه رموی: که ئەم نایه ته هاته خوارموه { حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ } بخوون و بخۆنه وه تا هیلێ ڕمشێ شهو له هیلێ سپی رۆژ جیاده که نه وه. کاتی ئەم نایه ته هاته خوارموه چووم په تیکی ڕمش و په تیکی سپیم هیئا، که به شه وه دهخه وتم له ژیر سه رینه که ما دام دمنان، که چی هه مر ته ماشای ئەوم دمکرد، به لام شهوم له رۆژ بۆ جیانه دمکرایه وه، جا رۆژی چووم بۆ خزمه تی چه زرم ت (دروودی خوای له سه ر بی) عه رزیم کرد ئەه ی پیغه مبه ری خودا! من که دهخه وم ناوا دمکه م به لام هیچم بۆ دمرنا که وئ؟ ئەه ویش فه رمووی (دروودی خوای له سه ر بی): مه به ست له خه ی تی ئەه به زو خه ی تی ئەسوود له نایه ته که دا تاریکی شه وو روناکی رۆژه. (تاج/ ٢/ ٧٨ ز/ ٢٧ = ژماره: ١٣٠٨ ج/ ٤).

٦٦١- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ)، قَالَ: فَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَرَادَ الصَّوْمَ، رَبَطَ أَحَدَهُمْ فِي رِجْلَيْهِ الْخَيْطَ الْأَسْوَدَ، وَالْخَيْطَ الْأَبْيَضَ، فَلَا يَزَالُ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُ رِثْيُهُمَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ: (مِنَ الْفَجْرِ) فَعَلِمُوا أَنَّهَا يَعْنِي بِذَلِكَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ. {الحديث: ٢٥٣٠ = ٢٥١٠ فم. بخاری. صوم: ١٩١٧، ٤٥١١. تحفة الأشراف: ٤٧٥٠}:

سهلی کوپی سہعد (رمزای خودای لی بنی) فہرمووی: کاتی نہم نایہتہ ہاتہ خواردموہ: { وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ - بہقہرہ / ١٨٧ } واتہ: بخون و بخونہوہ تا ہیلی رمش لہ ہیلی سہی جیادہکہنہوہ، کہ نہم نایہتہ لہسہر نہم شیومیہ ہاتہ خواردموہ، پیایوی وا ہہبوو کاتی دمیویست بو بہیانی بہرؤزووبن، دہچوو پەتیکی سہی دہبہست بہ ہاچیکی خویہوہو پەتیکی رمشیسی دہبہست بہہاچہکەہی تریہوہ، ئیتر ہەرشتی دہخواردو شتی دہخواردموہو بہشہوی دادمنا، ہەتا شیوہو رمگی دوو پەتہکەہی لہیہکتری جیا دمکردموہ، نہوجا دایدنا بہرؤزوو وازی لہ خواردن و خواردنہوہو شتی تری وا دہینا. جا خودای گہورہ لہپاش نہمہ، بو روونکردنہوہی مہبہستہکە، وشہی (مِنَ الْفَجْرِ) لہ کوتایی نایہتہکەوہ دابہزانندو نایہتہکە ناوای لیہات: { وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ - بہقہرہ / ١٨٧ } . جا واتای نایہتہکە ناوا روون بوویہوہ: (کاتی دمتانہوئی لہ رؤژدا بہرؤزووبن، بہشہو بخون و بخونہوہو ہەرچی لہ رؤزووہوان نادروست دہبن، لہخوتانی نادروست مہکەن، تا روشتی سپیدہی بہیانیتان، لہ روشتی رمشی تاریکی شہو بوچیا دہبیتہوہ).

نهوجا موسولمانان زانییان که مهبهستی نایه ته که جیاگردنه وهی شه وه لهروژ.
{بروانه: تاج/۲/۸۰، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۱۳۰۶، ۱۳۰۸ + تهجرید/۲/۲۷۶، ژماره: ۸۸۵
= ۱۹۱۶، ۴۵۰۹، ۴۵۱۰ - فتح الباری}.

۶۶۲- عَنْ ابْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (إِنَّ بِلَالًا يُؤَذِّنُ بَلِيلٍ فَكُلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ثُمَّ قَالَ وَكَانَ رَجُلًا
أَعْمَى لَا يُنَادِي حَتَّى يُقَالَ لَهُ أَصْبَحْتَ أَصْبَحْتَ). (الحديث ۶۱۷ - أطرافه في: ۶۲۰،
۶۲۳، ۱۹۱۸، ۲۶۵۶، ۷۲۴۸):

ئیبینوئوممر (پرمزای خویان لى بى) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی
خودای له سهر بى) فهرمووی: (بیلال هیشتا شهوی دهمینى که بانگی یه که می
به یانی دمد، جاله به رنه وه نه گهر ویستتان له پاش بانگی بیلالیش، ههر شت
بخون و بخونه وه، تانیبنوئوممی مهکتووم بانگ دمد ئیتر واز له هه موو شتى
بهینن که پروژووی پى دمشكى). هسه گیره وه (راوی) فهرمووی: ئیبینوئوممی
مهکتووم پیاویکی کویر بوو، بانگی نه دمد هه تا له هه موولایه که وه خه که که
پیان دمگوت: وابه یانه بانگده. (ت/۲/۷۹/۵ ز- ۲۷ ز- ۱۳۱۰ ج- ۴ = ش).

راڤه و شیکردنه وه:

ئیبینوئوممی مهکتووم ناوی عه بدوللایه، له موسولمانه پيشینه کانه
پیغه مبه زور پیزی دمگرت، زورجاران پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بى)
دمیکرد به نه میر له سهر مه دینه، له کاتی جینشینی عومهردا نامادهی جهنگی
قادسییه بوو، له وجهه نگه دا شهید بوو، نهو کویرمیه که له سورمتی عه به سه دا
باس کراوه.

۶۶۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ مُؤَدَّتَانِ: بِلَالٌ، وَابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ بِلَالَ يُؤَدِّنُ بَلِيلٌ فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُؤَدِّنَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ»، قَالَ: وَلَمْ يَكُنْ بَيْنَهُمَا، إِلَّا أَنْ يَنْزِلَ هَذَا، وَيَرْقَى هَذَا. {الحديث: ۲۵۳۳ = ۲۵۱۳ فم. تجريد/۲/۳۵۶، رقم: ۳۵۸ = ۶۱۷، ۶۲۰، ۶۲۳، ۱۹۱۸، ۲۶۵۶، ۷۲۴۸} (۶۶۳)

ثیبنو عومهر (خودایان لی رازی بی) فهرمووی: جاران پیغهمبر (دروودی خودای لهسهر بی) دوو بانگدمری هه‌بوو، یه‌کیکیان بیلال بوو، نه‌وی تریان ثیبنو ئوممی مه‌کتووم بوو، که بیایوکی کوپر بوو، پیغهمبر (دروودی خودای لهسهر بی) دمیغهموو: (بیلال هینشتا شه‌وی دهمینی که بانگی یه‌که‌م دمد، جا له‌برئه‌وه بخون و بخونه‌وه تا ثیبنو ئوممی مه‌کتووم بانگی دوو‌م دمد، فهرمووی: ههرئه‌و‌مندمشیان به‌ین بوو، که ئهمیان دادمه‌زی و نه‌ویتریان سه‌رده‌که‌وت). {تاج/۲/۸۴، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۱۳۱۰ ج/۴} + {ریاض/۳/۱۶۶، زنجیره: ۲۲۱، ژماره: ۱۳۳۱}.

۶۶۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدُكُمْ أَوْ أَحَدًا مِنْكُمْ أَذَانُ بِلَالٍ مِنْ سَخُورِهِ فَإِنَّهُ يُؤَدِّنُ أَوْ يُنَادِي بَلِيلٌ لِيَرْجِعَ قَائِمُكُمْ وَلِيُنَبِّهَ نَائِمُكُمْ وَلَيْسَ أَنْ يَقُولَ الْفَجْرُ أَوْ الصُّبْحُ وَقَالَ بِأَصَابِعِهِ وَرَفَعَهَا إِلَى فَوْقَ وَطَاطَأَ إِلَى أَسْفَلٍ حَتَّى يَقُولَ هَكَذَا بِسَبَابَتَيْهِ إِحْدَاهُمَا فَوْقَ الْأُخْرَى ثُمَّ مَدَّهَا عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ). (الحديث ۶۲۱ - طرفاه في: ۵۲۹۸، ۷۲۴۷) (۶۶۴)

عەبدوللای کوری مەسعود (پەزای خوای لی بی) دهمه‌رموی: پیغهمبر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (که‌ستان به‌بانگی بیلال واز

(۶۶۳) تجريد/۲، ژماره: ۳۵۸ = ۶۱۷، مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۵۸۴ = ۲۵۳۳.

(۶۶۴) تجريد/۲، ژماره: ۳۶۰ = ۶۲۱، مسلم: ۲۵۳۶ = شيعا.

له پارشیو کردن مه هینن، چونکه نهو شهوی دهمینن که بانگ دمد، مه بهستی نهومیه شه و نو یژ که رتان ناگادار بکاته وه کهوا بهیان نزیکه، نه گهر دمییه وی بانه گهر دمییه وی پارشیو بکا تازووه بیکا، هه رومها مه بهستی نهومیه خه و تووتان له خه وه له بستی نه هه تا خوی ناماد بکا بویه یان، نینجا پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) په نه گه گانی سهه رومو زوور هه لپری و سهه رومو خواری کردنه وه به نامازه نه خشی به یانییه دروژنه ی کیشاو فه رمووی: (شه به قدان ناوانییه، به لام شه به قدان ناوانیه) جاهر دوو په نه جی له سهه ریه ک داناو نامازه ی پینان کردو نه خشی به یانی راسته قینه ی کیشاو فه رمووی: (هه تا ناوا رووناکي له که ناری ناسمانه وه، له خوره لاته وه به راست و چه پا بلاو دمبته وه و دمی به روژی ته واول) (ت/۲/۸۰/۱ ز- ۲۸ ژ- ۱۳۱۱).

(۹) باب: فضل السحور وتأکید استحبابه وإستحباب تأخیره وتعجیل الفطر
خیر و پاداشی پارشیو زور سوننه ته، وه سوننه ته دوا بخری، وه ک سوننه ته
به ربانگ زهو بکری دوا نه خری

۶۶۵- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحْرِ بَرَكَهً». {الحديث: ۲۵۴۴ = ۲۵۲۴ فم: (۶۶۵)}

نه نهس (رهزای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) فه رمووی: (پارشیو بکهه، چونکه پیروزی و بیت و فهه و له پارشیو دا). {تاج/۲/۹۱، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۱۳۲۴ ج/۴} + {ریاض/۲/۱۶۵، زنجیره: ۲۲۱، ژماره: ۱۳۲۹}.

۶۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ حَدَّثَهُ أَنَّهُمْ تَسَحَّرُوا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قُلْتُ كَمْ بَيْنَهُمَا قَالَ قَدَرُ خَمْسِينَ أَوْ سِتِّينَ يَغْنِي آيَةً. (الحديث ۵۷۵ - طرفه في: ۱۹۲۱)؛^(۶۶۶)

نه‌هس (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: زمیدی کوری ثابت بویگیرامهوه
فهرمووی: چهندکەسی بووین له‌خزمەت پیغه‌مبه‌ردا پارشیومان کردموه نینجا
هه‌ل‌ساین چووین بۆنویژی به‌یانی، گوتم: نیوانی پارشیومکه‌و بانگه‌که چهندی
دمبوو؟ فهرمووی: دموری په‌نجا تاشه‌ست نایمت دمبوو).

۶۶۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ ». {الحديث: ۲۵۴۹ = ۲۵۲۹ فم.
تجريد ۲/۲۸۶، رقم: ۹۰۳ = ۱۹۵۷. ترمذی. صوم: ۶۹۹}؛^(۶۶۷)

سه‌هلی کوری سه‌عدی ئەل-ساعیدی، (رمزای خودای لی بی) فهرمووی:
خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بی) فهرمووی: (مەردوم هه‌تا په‌له
له‌به‌ربانگ بکه‌ن و به‌ربانگ به‌ هه‌نگا نه‌خه‌ن و، له‌کاتی خۆیدا روژوو بشکێنن،
نیشانه‌ی نه‌ومیه که هه‌یشتا هه‌ر باشن و له‌ ریگه‌ی راست لایان نه‌داوه).
{تاج/۲/۹۳، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۱۳۳۰ + ریاض/۳/۱۶۷، زنجیره: ۲۲۲، ژماره: ۱۲۳۳}.

^(۶۶۶) تجريد/۱، ژماره: ۳۳۱ = ۵۷۵. مسلم، ۱۰۹۷ = ۲۵۴۷.

^(۶۶۷) تجريد/۲، ژماره: ۹۰۳ = ۱۹۵۷. مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۵۹۳ = ۲۵۴۹. شيخا.

(۱۰) باب: بیان وقت انقضاء الصوم وخروج النهار

کاتی تہواو بوونی کاتی پوژوو، وہ تہواو بوونی پوژ

۶۶۸- عن عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ عَنْ أَبِيهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِذَا أَقْبَلَ اللَّيْلُ مِنْ هَا هُنَا ، وَأَدْبَرَ النَّهَارُ مِنْ هَا هُنَا ، وَغَرَبَتِ الشَّمْسُ ، فَقَدْ أَفْطَرَ الصَّائِمُ »: (۶۶۸)

پروانه: فہرموودہی ژمارہ (۵۹۲)ی (مختصر صحیح مسلم/۲) کہ لہدوا

نہم ژمارمیہوہ دی.

۶۶۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، فَلَمَّا غَابَتِ الشَّمْسُ قَالَ: « يَا فُلَانُ انْزِلْ فَاجِدْ لَنَا ». قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عَلَيْنَا نَهَارًا. قَالَ: « انْزِلْ فَاجِدْ لَنَا ». قَالَ: فَتَنَزَّلَ فَجَدَحَ، فَأَتَاهُ بِهِ فَشَرِبَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ قَالَ يَسِيدِهِ: « إِذَا غَابَتِ الشَّمْسُ مِنْ هَا هُنَا، وَجَاءَ اللَّيْلُ مِنْ هَا هُنَا فَقَدْ أَفْطَرَ الصَّائِمُ ». {الحديث: ۲۵۵۴ = ۲۵۳۴ فم. تجرید/۲/۲۸۰، رقم: ۸۹۴ = ۱۹۴۱، ۱۹۵۵، ۱۹۵۶، ۱۹۵۸، ۵۲۹۷.

أبر داود. صوم: ۲۳۵۲. تحفة الأشراف: ۲۵۵۴ } : (۶۶۹)

نہبو نیبراہیم عہدوللای کوپی ئہبو ئہوفا (رمزای خودایان لی بی)
فہرمووی: لہسہفہریکا، لہ خزمہتی پیغہمبہردا بووین، بہرپوہ بہسواری
دمرپویشتین، دنیا رہمہزان بوو، حہزمت خوئی بہرپوژوو بوو، کہ خور ئاوابوو
حہزمت بہ پیاوئیکی فہرموو: (ئہی فیسار! دابہزہ لہ ولاخہکمت، قاوتو ئاومان
بو بکہو بہکہوگیرمکہ تیئی رادہ تاباش ساف ببی).

(۶۶۸) بخاری. صوم: ۱۹۵۴، مسلم. شیخا: ۲۵۵۳.

(۶۶۹) تجرید/۲، ژمارہ: ۸۹۴ = ۱۹۴۱، مختصر صحیح مسلم/۲، ژمارہ: ۵۹۲ = ۲۵۵۴.

پیاومکەیش (کە بیلال بوو) فەرمووی: ئەی پێغەمەری خودا! زوو، بابەتەواوی بێ بە ئێوارە، خۆ ئەو رووناکی خۆرە. حەزەت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموویەو: (دابەزە و قاوت و ئاومکەمان بۆ بگرەو). بیلال دیسان گوتی: قوربان! هێشتا هەر رۆژە. فەرمووی: (تۆ دابەزە و قاوت و ئاومان بۆ بگرەو). بیلالیش دابەزی و قاوت و ئاوی بۆ کرد و باش شەلەقاندی و دای پێیان، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خواردیەو. لەپاشا فەرمووی: (کە تەماشاتان کرد و خۆر لێرەو، لە رۆژئاواو ئاوابوو، وە شەو لێرەو لە خۆرەلاتەو داها، ئێتر کاتی بەربانگی رۆژووموانە و با رۆژوومکە بۆشکێنی).

{ریاض/۲/۱۶۹، زنجیرە: ۲۲۲، ژمارە: ۱۲۳۷}.

(۱۱) باب: النہی عن الوصال فی الصوم

پێگەری و جەوکیری لە رۆژوو دانەدەم رۆژوو

۶۷۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْوِصَالِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ: فَإِنَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تُوَصِّلُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَأَيْتُكُمْ مِثْلِي إِنْ أَيْتُ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِيَنِي». فَلَمَّا أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوا عَنِ الْوِصَالِ وَاصَلَ بِهِمْ يَوْمًا ثُمَّ يَوْمًا، ثُمَّ رَأَوْا الْهَلَالَ، فَقَالَ: «لَوْ تَأَخَّرَ الْهَلَالُ لَزِدْتُكُمْ»، كَالْمُنْكَلِ لَهُمْ حِينَ أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوا. {الحدیث: ۲۵۶۱ = ۲۵۴۱ فم. أبو داود. حدود: ۶۸۵۱. تحفة الأشراف: ۱۵۳۲۱. تجرید/۲/۲۸۸، رقم: ۹۰۷ = ۱۹۶۵، ۱۹۶۶، ۶۸۵۱، ۷۲۴۲، ۷۲۹۹} : (۶۷۰)

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێگەری نەدەدا، کە کەسێ دوو رۆژ یا زیاتر شەوو رۆژ

به‌رۆزوو بئو لهو ماومیه‌دا به‌هیچ جوړی رۆزووه‌که‌ی نه‌شکینئ. یاران گوتیان: ئه‌ی پێغه‌مهری خودا! تۆ خۆت واده‌که‌ی؟ فهرمووی: جا ئیوه وه‌ک من وان، من جیام له‌ئیوه، من خودا فرستم دماو به‌شه‌و نان و ناوم دمداتئ).

جا که‌هه‌ر وازیان نه‌هینا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) دوو رۆژ له‌سه‌ریه‌ک نه‌یشکاند پێیان، تا مانگیان دی و بوو به‌جه‌ژن، جا فهرمووی: (ئه‌گه‌ر مانگ نه‌بینرایه پترم پئ دمه‌گرتن، وه‌ک که‌سئ بیه‌وئ چاو ترسینیان بکا، تا جاریکی تر شتی وا نه‌که‌ن). {تاج/۲/۱۰۷، زنجیره: ۴۱، ژماره: ۱۳۵۹. چاپی چواره‌م}.

۶۷۱- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن الوصال في الصوم فقال له رجل من المسلمين إنك تواصل يا رسول الله قال « وأيكم مثلي إني أبيت يطعمني ربي ويسقين ». فلما أبوا أن ينتهوا عن الوصال وأصل بهم يوماً ثم رأوا الهلال، فقال « لو تأخر لردثكم ». كالتكليف لهم، حين أبوا أن ينتهوا. وعنه في رواية قال: إني أبيت يطعمني ربي ويسقيني فاكلوا من الأعمال ما تطيقون). (الحديث ۱۹۶۵، أطرافه ۱۹۶۶، ۶۸۵۱، ۷۲۴۲، ۷۲۹۹): (۶۷۱)

ئهبو هورهیره (پرمزای خوای لی بئ) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بئ) ریگه‌ی نه‌ده‌دا که که‌سئ دوو رۆژ یا زیاتر شه‌وو رۆژ به‌رۆزوو بئو لهو ماومیه‌دا به‌هیچ جوړی رۆزووه‌که‌ی نه‌شکینئ. هاو‌پێیانی گوتیان: قوربان ئه‌ی پێغه‌مهری خودا! تۆ خۆت واده‌که‌ی؟ فهرمووی: جا ئیوه وه‌ک من وان، من جیام له‌ئیوه، من خودا فرستم دماو، به‌شه‌و نان و ناوم دمداتئ، جا که هه‌روازیان نه‌هینا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بئ) دوو رۆژ له‌سه‌ریه‌ک

نەیشکاند پېيان، هەتا مانگیان دی و بوو بە جەژن، ئیتر شکاندیان، فەرمووی (دروودی خوای لەسەر بێ): ئەگەر ئەم ئیوارمیە مانگ نەبێنرایە، رۆژووی پەیوەستی پترم پیتان دمگرت، پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) بۆیە وایکاردو وای پێگوتن، وەك کەسێ بیهوئ چاو ترسینیان بکا تا چاریکی تر شتی وا نەکەن.

لەگێڕانەومیەکا: دووجار فەرمووی: نەکەن رۆژوو بدمنە دەم رۆژووی تر، گوترا: تۆ خۆت وادمکە فەرمووی: من بەشەو لەخزمەتی پەرومردگارم دا دەبم، ئەو فرسەتم دما نان و ئاوم دەدات، ئیوە کاری بکەن کە لە توانا نا بێ، نیش بگرە ئەستوی خۆتان کە بۆتان بکری. (تاج/۲/۱۰۲ = زنجیرە: ۴۱، ژمارە: ۱۳۵۹ - ش/د/ت).

۶۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « إِيَّاكُمْ وَالْوَصَالَ ». مَرَّتَيْنِ قِيلَ إِنَّكَ تَوَاصِلُ . قَالَ « إِنِّي أَبِيتُ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِ ، فَأَكْلَفُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا تُطِيقُونَ »: (۶۷۲)

ومرگهراوو واتاکە ی لە ژمارە (۶۷۰) دا رابورد.

۶۷۳- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ وَاصَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) آخِرَ الشَّهْرِ ، وَوَاصَلَ أَنَسٌ ، مِنَ النَّاسِ فَبَلَغَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: « لَوْ مُدَّ بِي الشَّهْرُ لَوَاصَلْتُ وَصَالاً يَدْعُ الْمُتَعَمِّقُونَ تَعَمُّقَهُمْ ، إِنِّي لَسْتُ مِثْلَكُمْ ، إِنِّي أَظْلُ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِ »: (۶۷۳)

ئەنەسێ کورێ مالیک (رمزای خودای لی بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە ناخرو ئۆخری مانگەو، چەند رۆژی شەوو رۆژ

(۶۷۲) أخرجه البخاری في (۲۰) كتاب الصوم (۴۹) باب التنكيل لمن أكثر الوصال.

(۶۷۳) بخاری: ۷۲۴۱، مسلم: ۲۵۶۶ شیخا.

بەرپۇژوو دىبوو، ۋە نەيشكاند، چەند كەسكىش چاويان لە پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كىردو نەوانىش رۇژوو دانە دەم رۇژوويان ئەنجام دا، شەوى جەژن پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەمەى زانى، ۋە رۇژوومگەيان شكان.

ئەوجا بۇ روونكردنەوى ھەلۆيىستى ئەو كەسانە، پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرمووى: (ئەگەر نەبوايە بە جەژن و رەمەزان بەردەوام بوايە، رۇژوومگەم نەدەشكان و لەسەر رۇژووى شەوو رۇژ بەردەوام دىبووم، تا كەسانى شت زۇر قوول دىكەنەو، ۋاز لەو توندرەويە بەيىنن و خواپەرستى نەكەن بە بارىكى قورسى ۋا كە لەتاقەتيا نا نەبى!

لەم جۆرە شتانەدا چاۋ لەمەن مەكەن، مەن ۋەك ئىۋە نىم، مەن خوداى گەورە سەرۋەرم فرسەتم دەدا، نان و ئاۋى تايىبەتىم دەداتى، لەم جۆرە كاتانەدا، كە دىبى بەمايەى خۆگىرىم!!).

۶۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْوَصَالِ ، رَحْمَةً لَهُمْ فَقَالُوا إِنَّكَ تُوَصِّلُ . قَالَ « إِنْ لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ ، إِنْ يَطْعَمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِ »: (٦٧٤)

ۋاتاكەى بەتەۋاۋى لەپىشەۋە رابورد، بەتايىبەتى لە ژمارە (۶۷۰) دا.

(۱۲) باب: بیان آن القبلة فی الصوم لیست محرمة علی من لم تُحرک شہوتہ
بؤ رۆژووہوان ماچو مۆچ نادروست نییہ، بہ مہرجی نارہزووی رەگەزی
نەبزوینی!

۶۷۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَقْبَلُ بَعْضَ أَزْوَاجِهِ وَهُوَ صَائِمٌ . ثُمَّ ضَحِكَتُ: (۶۷۵)

عائیشە ھاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودا لەسەر پێغەمبەر و رەزاو
رەحمەتی خودا لەسەر ھەموو ھاوسەران و ھاوہلان و شوینکەوتوانی بئی تا رۆژی
دوایی) عائیشە ھەرمووی: گەلێ جار پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی)
بەرۆژوو بوو، لەوکاتەدا، یەکی لە ھاوسەرەکانی خۆی ماچ دەکرد. ئەوجا عائیشە
بؤ دنیایی تەواو لەم باسە پێکەنی و بەو پێکەنینە ئەوەی چەسپاند، کە
ھاوسەرە ماچکراوەکە خۆی بوو.

۶۷۶- عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْبَلُ وَيَبَاشِرُ، وَهُوَ صَائِمٌ، وَكَانَ أَمْلَكَكُمْ لِزَيْه. (الحديث ۱۹۲۷، طرفه ۱۹۲۸): (۶۷۶)

عائیشە (رەزای خوای لئی بئی) ھەرمووی: وادەبوو پێغەمبەر (دروودی
خوای لەسەر بئی) بەرۆژوو دمیوو، کەچی لەگەڵ ئەویشا ماچو یاری و دەسبازی
لەگەڵ ھەڵاڵی خۆیا دەکرد. واتە: بەم جۆرە شتانە رۆژوو ناشکی. بەلام کێتان
وەک پێغەمبەری پئی دەکری، ئەو لەھەمووتان باشتر ئارەزووی خۆی پئی زەوت
دەکرا، وە لەم لایەنەوہ لەپارە دەرئەدەچوو، لەبەر ئەوہ تووشی بئی شەری
نەدەمیوو. (تاج/۲/۱۰۲/ز ۴۲ = ژمارە: ۱۳۶۱ - ش/د/ت/ن).

(۶۷۵) بخاری فی (۳۰) کتاب الصوم (۲۴) باب القبلة للصائم مسلم: ۲۵۶۸.

(۶۷۶) تجرید/۲، ژمارە: ۸۹۰ = ۱۹۲۷ مسلم: ۱۱۵۵، مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۵۹۱ = ۲۵۷۱

(۱۳) باب: صفة صوم من طلع عليه الفجر وهو جنب

برپاری رۆژووی کهسێ بهیانی لێ بداو لهشی پیس بیت

٦٧٧- عَنْ عَائِشَةَ وَأُمِّ سَلَمَةَ زَوْجَي النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَنَّهُمَا قَالَتَا: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِيُصْبِحَ جُنُبًا مِنْ جِمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ فِي رَمَضَانَ، ثُمَّ يَصُومُ. {الحديث: ٢٥٨٧ = ٢٥٦٧ فم. تجريد ٢/٢٧٨، رقم: ٨٨٩ = ١٩٢٥، ١٩٢٦، ١٩٣٠، ١٩٣١، ١٩٢٦، ١٩٣٢} : (٦٧)

عائیشه و ئوم سه له مه (که ههردوکیان هاوسه ری پێغه مبه ر بوون)، دمه رموون: شهوی و دمبوو، له رهمه زانا، پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) له گه ل حه لال و هاوسه ری خۆیدا دروست دمبوو، هه تا به یانی لێ دما، به و له ش پیسییه وه دمایه وه، نه وسا خۆی دمه ژردو له کاتی ئاسایی نوێزی به یانیدا، نوێزی به یانیی دمه کرد، له هه مان کاتا نه و رۆژه به رۆژوو دمبوو، مه به سستی پێغه مبه ر له م کاره به یانی جه وازی شتی وابوو). {تاج/٢/١١٠، زنجیره: ٤٤، ژماره: ١٣٦٤، ١٣٦٤ + ریاض/٣/١٧٣، زنجیره: ٢٢٤، ژ/١٢٤٤، ١٢٤٥}.

ئه به به کری کوپی عه بدو په حمانی کوپی حاریشی کوپی هیشام فه رمووی: کاتی عه بدو په حمانی باوکم ئه م فه رمووده ی عائیشه و ئوم سه له مه ی گێرایه وه بۆ مه پروان که میری سه ر مه دینه بوو، مه پروان به عه بدو په حمانی گوته: سویندم به خودا دمه بێ به م فه رموودمه سه رو گوێلاکی ئه بو هورمهیره بکوته، که ده لێ: کهسێ به له شی پیسه وه به یانی لێ بدا، رۆژوو مه که ی پووچه.

ئه به به کر فه رمووی: عه بدو په حمان ئه م گوته ی مه پروانی به دل نه بوو، به لام ریکه وتی خواپی وابوو، له زولحه لیفه کو بووینه وه، ئه بو هورمهیره له وێ پارچه یی زه می هه بوو، عه بدو په حمان به ئه بو هورمهیره ی فه رموو: من شتیکت

بۇ باس دىگەن، مەروانى فەرمانرەۋاي سەر مەدىنە سۆيىندى داۋم كە باسى بىكەم
بۆت، دىنا باسىم نەدەگىز بۆت، ئەوجا گوتەكەي عانىشە و ئوم سەلەمەي باس
كرد بۆي.

ئەبو ھورەيرە فەرموۋى: مەن كەوا دەلئەم، ئەوھم لە فەضلى كۆرى عەبباس
بىستوۋە، ديارمكە فەزلى خۆي باشتى لى دىزانى!).

روونكرندنەوہ:

گەرچى واباشە، مەرۇف بەلەشى پاكەوہ بىچى بەپىر رۆزۋوموہ، بەلام بە
لەشپىسى، بەھەر ھۆيەكەوہ بى رۆزۋو ناشكى، گرىمان كەسى لە شەودا لەگەل
جەلالى خۆيدا دروست بىي، يا شەيتانى بىي، يا سوورپى مانگانەي تەواو بىي و
خۆي نەشۋرى و بەيانى بەرپۆزۋو بى، رۆزۋوى ئەمانە ھەموو دروستەو رۆلى
خۆي دىبىنى.

كورتو پوخت:

بەكورتى پەتى لەشى پاك مەرچە بۇ نويزو تەوافو شتى تىرى وا، مەرچ
نىيە بۇ رۆزۋو.

(۱۴) باب: تغلیظ تحریم الجماع فی نهار رمضان علی الصائم، و وجوب الکفارة الکبریٰ فیہ، و أنها تجب علی المוסر والمفسر، وثبتت فی ذمة المعسر حتی یتستطیع دروستبوون (جیماع) له رُوووی رِه مهزانا بو کهسی رُوووی له سهر بی، زور زور جهرامو نادروسته، وه کهسی شتی وای لی قهوما بریتی (کهفارهت) ی قورسی له سهره، خوئی دهوله مهند بی، یان ههزار بی، بهلام ههزار هه رکاتی بووی نهوسا کهفارهته که ده دات

۶۷۸- عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتُ. قَالَ « مَا لَكَ ». قَالَ وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي وَأَنَا صَائِمٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « هَلْ تَجِدُ رَقَبَةً تُعْتِقُهَا ». قَالَ لَا. قَالَ « فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَابِعَيْنِ ». قَالَ لَا. فَقَالَ « فَهَلْ تَجِدُ إِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا ». قَالَ لَا. قَالَ فَمَكَثَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَبَيْنَا نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ أَتَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَرَقٍ فِيهَا تَمْرٌ - وَالْعَرَقُ الْمِكْنَلُ - قَالَ « أَتَيْنَ السَّائِلُ ». فَقَالَ أَنَا. قَالَ « خُذْهَا فَصَدِّقْ بِهِ ». فَقَالَ الرَّجُلُ أَعَلَى أَفْقَرٍ مِنِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَوَاللَّهِ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا - يُرِيدُ الْحَرَّتَيْنِ - أَهْلُ بَيْتٍ أَفْقَرُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، فَضَحِكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى بَدَتْ أُنْيَابُهُ ثُمَّ قَالَ « أَطْعِمْهُ أَهْلَكَ ». (الحديث ۱۹۳۶، أطرافه ۱۹۳۷، ۲۶۰۰، ۵۳۶۸، ۶۰۸۷، ۶۱۶۴، ۶۷۰۹، ۶۷۱۰، ۶۷۱۱، ۶۸۲۱): (۶۷۸)

ئهبو هورمیره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: جاری له خزمهتی خو شه ویست دا (دروودی خوای له سهر بی) دانیشتبووین له وکاته دا پیاوئ هاته خزمهتی، عهرزی کرد: ئه ی پیغه مبهری خودا! فهوتاووم فهرمووی: بوچی فهوتاوو؟ گوتی له رِه مهزانا بهر وزوو بووم له گهل ژنه کهم دروستبووم، فهرمووی (دروودی خوای له سهر بی): ئایا ههته که بهندمیئ نازاد بکهی، له کهفارمتی نهو

کاره ناشایسته‌دا که کردوته؟ گوتی: نه، نیمه، فهرمووی: نهی دمتوانی که دوو مانگ له‌سهریه‌ک به‌رۆزوو بی؟ گوتی: نه، ناتوانم. فهرمووی: نهی دمتوانی خواردنی ژهمیکی شه‌ست هه‌زار دابینکه‌ی و تی‌ریان بکه‌ی؟ وتی: ناتوانم. نه‌بو هورمیره (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: جا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) له‌شوینی خۆی مایه‌وه پیاوه‌که‌ش له‌خزمه‌تی دا دانیشت ئیمه‌ش هه‌روا، هه‌تا زهمیله‌یی خورمایان هینا بو پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) فهرمووی: کوا پرسیار که‌رمکه؟ گوتی: ئه‌مه‌تام نهی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! فهرمووی: ئه‌مه به‌ره بیکه به‌خیر، پیاوه‌که‌یش گوتی: نهی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! کئ له‌ئیمه پی‌ویستی زیاتر هه‌یه به‌م زهمیله خورمایه، هه‌تا پی‌ی بده‌م! ده‌سا به‌و خودایه له‌م په‌ری مه‌دینه‌وه هه‌تا ئه‌و په‌ری مه‌دینه خیزانی شک نابهم که له‌خیزانه‌که‌ی من هه‌زار تری و وکوو خیزانه‌که‌ی من پی‌ویستی به‌م خورمایه بی! حا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) وه‌ها پیکه‌نی ته‌نانه‌ت ددانه‌پیشینه‌کانی دمرکه‌وت، ئینجا فهرمووی: دم‌پۆ ئه‌م خورمایه دمرخواردی خیزانه‌که‌ی خۆت بده. (تاج/۲/ ۱۰۰/ ز ۳۹ = ژماره: ۱۳۵۴ - ش/د/ت/ن).

ئه‌مه دمقی گێرپانه‌وه‌ی ژماره (۸۹۲) ی ته‌جریدی بوخارییه، گهرجی که‌می جیاوازی هه‌یه له‌گه‌ڵ دمقی کتیبه‌که. گێرپانه‌ومکه‌ی (اللؤلؤ والمرجان) له سه‌رم‌تا‌که‌یه‌وه ئاوايه:

(فقال: إِنَّ الْأَخِيرَ وَقَعَ عَلَى امْرَأَتِهِ فِي رَمَضَانَ) واته: منی قهرمی هۆزه‌که‌ی خۆم، به‌رۆزوو بووم له رهمه‌زانا رویشتمه لای ژنه‌که‌م؟....تاد).

۶۷۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: احْتَرَقْتُ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِمَ؟» قَالَ: وَطِئْتُ امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ نَهَارًا، قَالَ: «تَصَدَّقْ تَصَدَّقْ». قَالَ: مَا عِنْدِي

شَيْءٌ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَجْلِسَ فَجَاءَهُ عَرَفَانِ فِيهِمَا طَعَامٌ، فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ يَتَصَدَّقَ بِهِ. {الحديث: ۲۵۹۶ = ۲۵۷۶ فم. بخاری: ۱۹۳۵، ۶۸۲۲ فتح. أبر داود. صوم: ۲۳۹۴} (۶۷۹)

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: پیاوی هات بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) عەرزی کرد: قوربان! ناگری دۆزەخ سووتاندمی؟ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (چۆن؟ بۆچی؟). گوتی: دروست بووم لەگەڵ ژنەکەما لە رەمەزانا، لە رۆژدا، فەرمووی: (دەی خێربکە، دەی خێربکە). پیاوەکە گوتی: هیچم نییە تابیکەم بەخێر، جا پیغەمبەر فەرمانی پێکرد کە لەلای دابنیشی، جا دوو زەمیله خۆراکیان هینا بۆ پیغەمبەر، پیغەمبەر ئەو دوو زەمیله خۆراکە دا بەپیاوەکە و پیتی فەرموو کە بیکا بەخێر لە کەفارتا).

۱۵) باب: جواز الصوم والفطر في شهر رمضان للمسافر في غير معصية إذا كان سفره مرحلتين فأكثر

بۆ رێبوار لە مانگی رەمەزانا، خۆی سەرشکە دەتوانی بەرۆژوو بی، یان بەرۆژوو نەبی بەلام بەم دوو مەرجه:

یەکەم: سەفەرەکە یە لێ بی

دووهم: سەفەرەکە یە لە دوو قوناغ کە مێتر نەبی

۶۸۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: سَافَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي رَمَضَانَ فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ عُسْفَانَ ثُمَّ دَعَا بِإِنَاءٍ فِيهِ شَرَابٌ فَشَرِبَهُ نَهَارًا، لِيَرَاهُ النَّاسُ، ثُمَّ أَفْطَرَ حَتَّى دَخَلَ مَكَّةَ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَصَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)

عليه وسلم) وَأَفْطَرَ، مَنْ شَاءَ صَامَ، وَمَنْ شَاءَ أَفْطَرَ. {الحديث: ۲۶۰۳ = ۲۵۸۳ نم. بخاری. صوم: ۱۹۴۸، ۲۴۰۴، نسائی. صیام: ۲۲۹۰ تحفة الأشراف: ۵۷۴۹: (۸۰)}

نیبنو عہبباس (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہ رمہزانا سہفہری کرد، لہ ریگہ بہرپوڑوو بوو ہہتا گہیشٹہ عوسفان، کہسیی و شہش میل دوورہ لہ مہککہوہ، لہوئی داوای جامی ناوی کرد، لہ روژدا بہ بہرچاوی خہلکہکہوہ خواردیہوہو روژووہکہی شکاند، نیتر پیغہمبہر لہ ریگہ بہرپوڑوو نہبوو ہہتا گہیشٹہ مہککہ، کہ گہیشٹینہ مہککہ، رمہزانی مابوو، نیبنو عہبباس دمیگوت: پیغہمبہر خوئی (دروودی خودای لہسہر بی) وابووہ لہ سہفہردا بہرپوڑوو بووہ، وہ وابووہ بہرپوڑوو نہبووہ، جا کہوابووہ لہسہفہردا ئہوہی حہزدہکا ئہوا با بہرپوڑوو بی، وہ ئہومیشی کہ حہزناکا ئہوا با بہرپوڑوو نہبی). {تاج/۲/۱۱۳، زنجیرہ: ۴۶، ژمارہ: ۱۳۷۴}.

۶۸۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَرَأَى زَحَامًا، وَرَجُلًا قَدْ ظَلَّلَ عَلَيْهِ، فَقَالَ « مَا هَذَا ». فَقَالُوا صَائِمٌ. فَقَالَ « لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصَّوْمُ فِي السَّفَرِ ». (الحديث ۱۹۴۶): (۸۱)

جابیری کوری عہبدوللا (رمزای خویان لی بی) فہرمووی: جاری لہ ریہواریہگا، پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی) لہدہوری پیوئی قہرمبالتفیہکی دی، کہ سیبہری بو کرابوو فہرمووی: ئہم جہنجالییہ چیہ؟ گوتیان روژووہوانہ، ناوی ئہبو ئیسرائیلہ، بہرپوڑووہ، لہگہرماو لہ توونیانا

(۸۰) مختصر صحیح مسلم/۲، ژمارہ: ۲۶۰۳. بخاری: ۱۹۴۸.

(۸۱) تجرید/۲، ژمارہ: ۸۹۸ - ۱۹۴۶. مسلم: ۱۱۵، مختصر صحیح مسلم/۲، ژمارہ: ۵۹۸ = ۳۶۰۷.

لههۆش خۆی چوو، فهرمووی (دروودی خوای لهسهر بئ): رۆژوو لهسهفهردا
کارێکی نا باشه. (تاج/۲/ ۱۰۸/ ز ۴۶/ ف ۳+۱+۲+۴+۵+۶، ژماره: ۱۳۷۶، ج/۴).

رافه و شیکردنهوه:

کورت و پوخت، به کوردی پهتی لهسهفهردا بۆ کهسێ بتوانی بهرۆژوو بئ
رۆژوو باشتره بۆی، بۆ کهسێ پێی سهخلهت بئ، بهرۆژوو نه بئ باشتره بۆی.
۶۸۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ كُنَّا نَسَافِرُ مَعَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَلَمْ
يَعِبِ الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ ، وَلَا الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ: (۶۸۲)

لهباتی ئەم فهرموودمیه، ئەم گیرانهوهی نيامی موسليم راگوێز دهکهین
چونکه دمبئ به رافه و روونکردنهوه بۆی:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله
عليه وسلم) لِسِتِّ عَشْرَةَ مَضَتْ مِنْ رَمَضَانَ، فَمِنَّا مَنْ صَامَ، وَمِنَّا مَنْ أَفْطَرَ، فَلَمْ يَعِبِ
الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ، وَلَا الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ. {الحديث: ۲۶۱۰ = ۲۵۹۰ فم}:

ئهبو سهعيدی خودری (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: شازدهی رهمهزان بوو،
له خزمهت پێغه مبههر خۆیدا چووین بۆ غهزا، ههمان بوو بهرۆژوو بوو، ههمان
بوو بهرۆژوو نه بوو، جا نه رۆژوو وهوان نهنگو عهیبی له رۆژوو شکین دهگرت،
لهسهر ئهوه که لهسهفهره بهرۆژ نییه، وه نه رۆژوو شکین نهنگی له بهرۆژوو
دهگرت، لهسهر ئهوه که بهرۆژوو ه). {تاج/۲/ ۱۱۴، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۱۳۷۵ ج/۴}.

(۱۶) باب: أجر المفطر في السفر إذا تولى العمل

له سهفهردا ریتوار نهکەر بهرۆژوو نهبی، پاداشی گهوره بو نهوه، به مهرجی کاری
پیویست نهجام بدا

۶۸۳- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فِي السَّفَرِ، فَمِنَّا الصَّائِمُ، وَمِنَّا الْمُفْطِرُ، قَالَ: فَتَزَلْنَا مَنْزِلًا فِي يَوْمٍ حَارٍّ، أَكْثَرُنَا ظِلًّا صَاحِبُ الْكِسَاءِ، وَمِنَّا مَنْ يَتَّقِي الشَّمْسَ بِيَدِهِ، قَالَ: فَسَقَطَ الصُّوَامُ وَقَامَ الْمُفْطِرُونَ، فَضَرَبُوا الْأَبْنِيَّةَ وَسَقَوْا الرِّكَّابَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ». {الحديث: ۲۶۱۷ = ۲۵۹۷ فم. تجرید/۲/۳۱۶، رقم: ۱۱۹۰ = ۲۸۹۰. نسائی. صیام: ۲۲۸۲. تحفة الأشراف: ۱۶۰۷} : (۸۳)

ئهنهس (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: جارئ له سهفهریکا، له خزمهت
پیغه مبهردا بووین، رۆژمهکی زۆر گهرم بوو، گهیشینه شوینئ سیهر نهبوو،
لهوئ لاماندا، نهوه مان سیهری گهوهی ههبوو، که عهباي پیبوو، لهباتی چاتۆل
دهیکرد به سیهر بو خۆی! هه مان بوو دهستی دهدايه بهرتیشکی خۆره که،
ئهوانهشی کهلهو رموته نییه دا، بهرۆژوو بوون هیچ خزمهتیکیان پئ نهکراو لالو
پال پالکهوتن، بهلام به پیچهوانهوه ئهوانهشی که بهرۆژوو نهبوون، هه موو
کارمهکان ئهوان کردیان، دموارو چادرهکانیان هه لندا، ولاخهکانیان برد بو لهومرو
بوهر ئاو، دهستیان کرد به خزمهت کردن و نان و ئاویان بو ناماده کردین.
پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سههر بئ) که حاله کهی بینئ، فهرمووی:
(پاداشی ههره گهوره، ئه مپۆ، ئهوانه بریدیان بو خۆیان که بهرۆژوو نهبوون!).
{تاج/۲/۱۴۵، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۱۳۷۷}.

(۸۳) تجرید/۲، ژماره: ۱۱۹۰ = ۲۸۹۰ مسلم: ۱۱۱۹ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۶۰۰ = ۲۶۱۷

(۱۷) باب: التخییر فی الصوم والفطر فی السفر

رَبِّبَار لَه رِهَوْتَه نِی (سَهفَهردا خوی سَه رِشکَه لَه نِیوانی رِوژووکرتن و رِوژوو

شکاندندا

۶۸۴- عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ حَمْرَةَ بْنَ عَمْرِو الْأَسْلَمِيِّ قَالَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَأَصُومُ فِي السَّفَرِ وَكَانَ كَثِيرَ الصَّيَّامِ. فَقَالَ « إِنْ شِئْتَ فَصُمْ، وَإِنْ شِئْتَ فَأُفْطِرْ ». (الحديث ۱۹۴۳): (۶۸۴)

عائیشه هاوسهری پښغه مبهه (دروودی خوا له پښغه مبهه رو رمزای خودا له عائیشه ی هاوسهری بی) فهرمووی: همزه ی کوری نه سلهمی پیاوی بوو زور بهر وژوو دهبوو، هرزی حه زرمی کرد: نه ی پښغه مبهه ی خودا! له سهفهردا بهر وژوو بم یانا؟ فهرمووی: نارم زوی خوته، حه زده گه ی بهر وژوو به، حه زده گه ی بهر وژوو مبهه.

نهمه یش دهقی نهم فهرموودمیه له ژماره (۶۰۲) ی موخته صهری موسلیمه دا: عَنْ حَمْرَةَ بْنِ عَمْرِو الْأَسْلَمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَجِدُّ بِي قُوَّةً عَلَى الصَّيَّامِ فِي السَّفَرِ فَهَلْ عَلَى جُنَاحٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « هِيَ رُخْصَةٌ مِنَ اللَّهِ، فَمَنْ أَخَذَ بِهَا فَحَسَنٌ وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَصُومَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ ». {الحديث: ۲۶۲۴ = ۲۶۰۴ فم:}

همزه ی کوری عهمری نه ل نه سلهمی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: گوتم: قوربان! نه ی پښغه مبهه ی خودا! من ته وانا ی بهر وژوو بوونم هه یه له سهفهردا، جا نایا نه گهر له سهفهردا بهر وژوو بېم گونا هم دهگا؟ پښغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (روژوو شکاندن له سهفهردا، مؤلته و روخصهت و ربېدانیکه له خوداوه، ههرکه سی کار بهو مؤلته ی خودا بکا نه وه

کاری باش دمکاو شتی جوانی کردووهو بهخششو خهلاتی خودای رمت نهکردۆتهوه، بهلام نهگهر کهسی لهسەفەردا، حەزبکا بهپۆژووبی، هیچ گوناھی لهسەر نییه).

روونکردنهوه:

حه‌مه‌ی کۆری عه‌مری نه‌سه‌می، هاوه‌لی پێغه‌مبه‌ر، به‌ خه‌لکی حه‌ج‌از دانه‌نری، ساڵ دوازه‌ مانگه‌ به‌پۆژوو بوو، خه‌لکی مه‌دینه‌ فه‌رمووده‌گانی نه‌و ده‌گێر نه‌وه، له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتا و یه‌ك، یا له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا، سالی‌دا، له‌ شه‌ست و یه‌کی کۆچیدا، مردووه‌، (ره‌زاو ره‌حه‌مه‌تی خودای لی‌ بێ).

٦٨٥- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ فِي يَوْمٍ حَارٍّ حَتَّى يَضَعَ الرَّجُلُ يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ، وَمَا فِينَا صَائِمٌ إِلَّا مَا كَانَ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَابْنِ رَوَاحَةَ. (الحديث ١٩٤٥):

ئه‌بو ده‌رداء (په‌زای خ‌وای لی‌ بێ) فه‌رمووی: له‌خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ردا له‌مانگی ره‌مه‌زانا ده‌چووین بۆ سه‌فه‌ری، رۆژه‌که‌ی زۆر گه‌رم بوو، ته‌نانه‌ت پیاو له‌تاو گه‌رما به‌ده‌ستی سیبه‌ری بۆسه‌ری ده‌کرد ئی‌مه‌ هه‌موو به‌پۆژوو نه‌بووین، بێجگه‌ له‌پێغه‌مبه‌رو عه‌بدوڵلای کۆری ره‌واحه‌.

(۱۸) باب: إستحباب الفطر للحاج بعرفات يوم عرفة

پۇرۇۋى عارفى جەزنى قوربان، بۇ كەسى خەرىكى جەجكردن بى، كە بىيى

دەكوتىرى: نۆمىنەى حاجيان، پۇرۇۋو شكاندن خىترە

۶۸۶- عَنْ أُمِّ الْفَضْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: شَكَّ النَّاسُ يَوْمَ عَرَفَةَ فِي صَوْمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَبَعَثْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَرَابٍ فَشَرِبَهُ).
(الحديث ۱۶۵۸ - اطرافه فى: ۱۶۶۱، ۱۹۸۸، ۵۶۰۴، ۵۶۱۸، ۵۶۳۶): (۶۸۶)

ئوممول فەضل (رمزى خوائ لى بى) فەرموۋى: پۇرۇ عارفە، كەپۇرۇ نۆھەمى مانگى قوربانە، كە حاجيان لەو پۇرۇمدا لەجىاي عەرمفە سەرگەرمى ئەنجامدانى كردارەكانى جەجن، مەردومەكە كەوتنە گومانەوۋە كە ئايا پىغەمبەر -دروودى خوائ لەسەر بى- لەم پۇرۇمدا بەپۇرۇۋە يانا؟ جا منىش جامى شىرم بۇى نارد، تابزانين بەپۇرۇۋە يا نا، جا جەزمت -دروودى خوائ لەسەر بى- شىرمەكەى خواردەوۋە، ئىتر زانىمان كە بەپۇرۇۋو نىيە). (بى: تاج/۲/۱۳۴ ز/۶۶ = ژمارە: ۱۴۳۹ ش/د/ت).

ئوممول فەضل، ناۋى لوبابەى كچى حارىثە، لەپىش كۆچ دا ئىسلام بوۋە، فەرموۋەدى زۇرى لە پىغەمبەرەوۋە گىپراۋمەتەوۋە، پىغەمبەر -دروودى خوائ لەسەر بى- دەفەرموۋى: (چوار خوشكە مسولمانەكە: مەيموونەى كچى حارىثو ئوممول فەضل و سەلماۋ نەسما). مەيموونەيان ھاوسەرى پىغەمبەر بوۋ، كەخوشكى ھەقى ئوممول فەضلە. جارى خەۋى دەبىنى، دەگىپىرئەوۋە بۇ پىغەمبەر، عەرزى دەكا: قوربان! لەخەونمدا بىنىم ئەندامى ئەندامەكانى تۇ لەمالى مندا بوۋ، پىغەمبەر -دروودى خوائ لەسەر بى- فەرموۋى: (فاطيمەى كچم كورپكى دەبى، تۇ شىرى پى دەدەى، زۇرى پىنەچوۋ حوسەين لەدايك بوۋ).

گەلىن جار پېغەمبەر بۇ رېزلىننى دەچوو بۇ مالى ئومموفەضلى
ئامۇزنى.

ئومموفەضل لەپېش ئىمامى عەباسى مېردىدا لە سەردەمى جېنشىنى
عوسماندا دەمرى. رەزاو رەحمەتى خودای لىبى.

۶۸۷- حَدِيثٌ مِّمُّوْنَةٌ (رضى الله عنها) أَنَّ النَّاسَ شَكُّوا فِي صِيَامِ النَّبِيِّ
(صلى الله عليه وسلم) يَوْمَ عَرَفَةَ ، فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ بِحِلَابٍ وَهِيَ وَاقِفٌ فِي الْمَوْقِفِ ،
فَشَرِبَ مِنْهُ ، وَالنَّاسُ يَنْظُرُونَ: (۶۸۷)

ئىبنو عەباس فەرموۋى: مەيموونە پوورم (رەزاى خودا لەھەموویان
بى) فەرموۋى: لە حەجى ماللاۋاىدا، لەرۋزى وستان لەجىای عەرمفەدا، كە
رۋزى نۆى مانگى قوربانە، خەلكەكە نەپاندەزانی كە ئایا پېغەمبەر (دروودى
خودای لەسەر بى) بەرۋزوۋە یان نا، لەو كاتەدا كە پېغەمبەر (دروودى خودای
لەسەر بى) لە وېستگا (موقف) وستانبوو، لەكاسەيەكى شیر دۆشیندا، ھەندى
شیرم بۆى نارد، لەبەرئەوھى كە بەرۋزوۋە نەبوو لەشیرەكەى خواردەوھ
خەلكەكەیش چاویان لىی بوو، زانییان كە بەرۋزوۋە نییە).

(۱۹) باب: صوم یوم عاشوراء

رۋزوۋى دەى مانگى موحەررەم، كە ناسراوھ بە رۋزوۋى عاشوراء

۶۸۸- عَنْ عَائِشَةَ (رضى الله عنها): أَنَّ قُرَيْشًا كَانَتْ تَصُومُ عَاشُورَاءَ فِي
الْجَاهِلِيَّةِ، ثُمَّ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِصِيَامِهِ حَتَّى فُرِضَ رَمَضَانُ،

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَنْ شَاءَ فَلْيَصُمْهُ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيُفْطِرْهُ ».

{الحديث: ٢٦٣٦ = ٢٦١٦، تجريد ٢/٢٩٩، رقم: ٩١٩ = ٢٠٠٢ فتح: (٣٨)}

عائشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاران قورمیش لهسهردهمی نهزانیدا، رۆژووی رۆژی عاشوورایان دهگرت، وه پیغه مبه ریش (دروودی خودای لهسهر بی) ههر لهو سهردهمه دا، چاوی لهوان دهکردو دهیگرت، کاتی هاتیش بو مه دینه ههردهیگرتو فهرمانیشی دهکرد بهگرتنی، جا که خودا رۆژووی رهمه زانی دانا لهسهر موسولمانان، نیتر پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) وازی له رۆژووی رۆژی عاشوورا هینا، جا نیستا ئاوايه: کهسی چهزکا دهیگری، وه کهسی چهزکا نایگری). {تاج/٢/١٣٣، زنجیره: ٦٠، ژماره: ١٤١٧ + تجرید/٢/١٩١، ژماره: ٧٦٤ = ١٥٩٢}.

ئه مه گیرانه وهی بوخاری بوو، ئه مهیش گیرانه وهی موسلیم:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانُوا يَصُومُونَ عَاشُورَاءَ قَبْلَ أَنْ يُفَرَضَ رَمَضَانُ، وَكَانَ يَوْمًا تُسْتَرَفِيهِ الْكَعْبَةُ، فَلَمَّا فَرَضَ اللَّهُ رَمَضَانَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ شَاءَ أَنْ يَصُومَهُ فَلْيَصُمْهُ، وَمَنْ شَاءَ أَنْ يَتْرُكَهُ فَلْيَتْرُكْهُ) (الحديث ١٥٩٢ - أطرفه في: ١٨٩٣، ٢٠٠١، ٢٠٠٢، ٣٨٣١، ٤٥٠٢، ٤٥٠٤):

عائشه (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: جاران هۆزی قورمیش لهسهردهمی نهزانیدا رۆژووی عاشوورایان دهگرت، کهدهی مانگی موچه پرده مه، قورمیش له سهردهمی نهزانیدا، ههموو سائی له دهی موچه رده ما بهرگی نوییان بو که عبه دهکردو بهرگه کۆنه کهیان دهگۆرئ، پیغه مبه ریش -دروودی خوای لهسهر بی- چاوی لهوان دهکردو رۆژووی عاشوورای دهیگرتو کاتی هاتیش بو مه دینه ههر دهیگرتو، فهرمانیشی به موسولمانان دهکرد بهگرتنی. جا کاتی خودای گه وره

رۆژوی مانگی رهمهزانی دانا له سههر مسوولمانان، ئیتر پێغه مبههر - دروودی خوای له سههر بێ- خۆی وازی له گرتنی رۆژووی رۆژی عاشورا هینا، وه به خه لکه که ی فهرموو: (هه رکه سهی دمی هوی بابیگری، وه هه رکه سهی چه زدهکا باوازی لی بهی نی و ئیتر نه یگری). (تاج/ ٢/ ١٢٤، زنجیره: ٦٠، ژماره: ١٤١٧ ش/ د/ ت).

٦٨٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ عَاشُورَاءَ يَصُومُهُ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ، فَلَمَّا نَزَلَ رَمَضَانُ قَالَ « مَنْ شَاءَ صَامَهُ، وَمَنْ شَاءَ لَمْ يَصُمْهُ »:

له ژماره (٦٨٨) دا رابورد.

٦٩٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ دَخَلَ عَلَيْهِ الْأَشْعَثُ وَهُوَ يَطْعَمُ فَقَالَ الْيَوْمَ عَاشُورَاءُ . فَقَالَ كَانَ يُصَامُ قَبْلَ أَنْ يَنْزِلَ رَمَضَانُ ، فَلَمَّا نَزَلَ رَمَضَانُ تَرِكَ ، فَادُّنْ فَكُلْ: (٦٩٠)

ئه شعه ت (رهحه تی خودای لی بێ) چوو بو دینی عهبدو لای کوری مه سهوود، روانی وانان ده خوات، ئیبنو مه سهوود به ئه شعه ئی کوری قه یسی فهرموو: ئه ی باوکی موحه ممه دا! فهرموو له گه لئا نان بخو! ئه شعه ت له وه لاما فهرمووی: من به رۆژووم، تو چۆن به رۆژوو نیت، ئه ی ئه مپۆ رۆژی عاشوراء نییه، که موسوولمان تیایا به رۆژوو دهبن؟

ئیبنو مه سهوود فهرمووی: راسته وایه، ئه مه بهر له پێویستبوونی رۆژووی مانگی رهمهزان وابوو، به لام کاتی رۆژووی رهمهزان فهرزبوو به دهقی دابه زینی نایه تی هورنان، ئیتر وازه یئرا له گرتنی رۆژووی رۆژی عاشوراء، جا ئه گهر به رۆژوو نیت وهرمپیشه وه له گه لئا نان بخو).

روونکردنهوه:

ئەشعەئى كورى قەيسى كيندى، ھاوئىكى ناودارى پىغەمبەرە (دروودى
خودا لەسەر پىغەمبەر و رمزى خودا لەوبى) ناوى دايكى كەبشەى كچى زمىدە،
كاتى نوینەرەكانى ھۆزى كيندە ھاتن بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) لەسالى دەى كۆچىدا، ئەشعەئى سەرۆكيان بوو، نزيكەى شەست سوار
بوون، ھەموويان موسولمان بوون، لەسەردەمى نەقامىدا ئەشعەئى سەرۆكىكى
قەسە رۆشتوو بوو، ھۆزەكەى لە فەرمانى دەرئەدەچوو، ھەروا لەسەردەمى
ئىسلامىشدا، بەلام جىگەى داخە كە لەپاش مەرگى پىغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) لەگەل ھۆزەكەيدا، لە ئىسلام ھەلگەرانەو، ھەتا لەسەردەمى
جىگەنشینی ئەبوبەكرى صەدىقا بەیەخسىرى ھىنايان بۆلاى ئەبوبەكرى
صەدىق. ئەبوبەكر دەستىكرد بە سەرزەنشتى و یەكە یەكە كارە خراپەكانى
دايەو بەچاويدا و پى دەگوت: ئەمەت كردو ئەومت كرد، ئەویش ھەر وەلامى
ئەوى دەدايەو، ھەتا ئەشعەئى بە ئەبوبەكرى فەرموو: (تۆ لەبەرئەوێ كە
سەرۆكى موسولمانانى، جەنگ و شەپو شۆرى زۆرت وا لەپیشەو، مەمكۆژە
ھەلمگرە بۆ ئەو جەنگانەى خۆت، وە بۆ دروستبوونی متمانە و دلتىايى لەنىوانى
من و تۆدا، خۆشكىكى خۆشتم ئى مارە بكە، ئەبوبەكرىش بەگوێى كرد، ھەم
بەخشى، ھەم خوشكى خۆى ئى مارەكرد، كە خوشكەكەى ناوى ئوم فەرەوى
كچى ئەبو قوحافە بوو، منالتيكى لە ئەشعەئى بوو ناوى نا موحەممەد، لەوودوا
بە ئوم فەروميان دەگوت: دايكى موحەممەد.

كاتى پيشەوا عومەرى كورى خەتاب بوو بەجینشین، ئەشعەئى لەگەل
جەنگاورانى ھۆزەكەىدا لەگەل سوپاكەى سەعدى كورى ئەبو ومقاصدا

هاوبه‌شییان کرد له نه‌به‌رده‌مکانی قادسییه‌دا، له‌عێراقو له مه‌دائینو له جەله‌ولاو له نه‌هاوهند.

له کووفه خانوویه‌کی شایسته‌ی دروست کردو تیا‌دانیش، وه له‌سالی (٤٢) چلو و دووی کۆچی له کووفه، به مردنی خودا دهمری و حه‌سه‌نی کوری عه‌لی نوێزی ته‌رمی له‌سه‌رده‌مکا.

٦٩١- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَوْمَ عَاشُورَاءَ عَامَ حَجِّ عَلَى الْمَنْبَرِ يَقُولُ يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ، أَيُّنَ عُلَمَائِكُمْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « هَذَا يَوْمُ عَاشُورَاءَ ، وَلَمْ يُكْتُبِ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ ، وَأَنَا صَائِمٌ ، فَمَنْ شَاءَ فَلْيَصُمْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُفْطِرْ »: (٦٩١)

حه‌میدی کوری عه‌بدوره‌حمان فه‌رمووی: ئەو ساله‌ی که مه‌عاوییه چوو بو حه‌ج، گویم لێی بوو، له رۆژی عاشوورادا، له‌سه‌ر دوانگه‌که دمی‌فه‌رموو: (ئه‌ی خه‌لکی مه‌دینه! ئەوه کوا زانا‌کانتان له‌کوین؟ بۆچی سه‌بارت به‌ گرتنی رۆژووی ئەم رۆژی عاشوورایه، فه‌سی روون و ئاشکراتان بۆ ناکه‌ن؟ ده‌ی من به‌گوێی خۆم له‌زاری پیرۆزی پێغه‌مبه‌رم بیست، دمی‌فه‌رموو: (ئەم رۆژووی رۆژی عاشوورایه، ده‌ی مانگی مو‌حه‌رره‌مه، خودا رۆژووی ئەم رۆژه‌ی له‌سه‌ر ئێوه فه‌رزو پێویست نه‌کردوه).

مو‌عاوییه فه‌رمووی: هه‌روا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌و فه‌رمایشته‌دا فه‌رمووی: (به‌لام من خۆم به‌رۆژووم، جا خۆتان سه‌رپشکن، هه‌رکه‌سی هه‌زده‌مکا به‌رۆژوو بێ و رۆژووی رۆژی عاشوراء بگرێ، هه‌رکه‌سی‌کیش ئارمه‌زوو ناکا، با ئەم رۆژه نه‌گرێ و به‌رۆژوو نه‌بێ!).

٦٩٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدِمَ الْمَدِينَةَ، فَوَجَدَ الْيَهُودَ صِيَامًا يَوْمَ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا هَذَا الْيَوْمُ الَّذِي تَصُومُونَهُ؟». فَقَالُوا: هَذَا يَوْمٌ عَظِيمٌ أَنْجَى اللَّهُ فِيهِ مُوسَى وَقَوْمَهُ، وَغَرَّقَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ فَصَامَهُ مُوسَى شُكْرًا، فَتَحْنُ نَصُومُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَتَحْنُ أَحَقُّ وَأَوْلَى بِمُوسَى مِنْكُمْ». فَصَامَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ. {الحديث: ٢٦٥٣ = ٢٦٣٣ فم. تجريد/٢/٢٩٩، رقم: ٩٢٠ = ٢٠٠٤، ٣٣٩٧، ٣٩٤٣، ٤٦٨٠، ٤٧٣٧} : (٦٩٢)

ئيبنو عەبباس (رمزای خودایان لی بی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) گەهات بو مەدینە، لەوێ جوولەگەیی لی بوو، کاتی مانگی موخەررەم هات، تەماشای کرد کەوا جوولەگەکان دەی موخەررەم بەرپۆزوو دهبین، فەرمووی: (ئەم رۆژوووە هی چیه کەوا دمیگرن؟) گوتیان: ئەمڕۆ رۆژی زۆر گەورەو باشە، ئەمە ئەو رۆژمیه کە خودای گەورە مووسا و ھۆزەگەیی، تیادا رزگار کردوووە لەدمستی فیرعەونی دوشمنیان و فیرعەونی تیا لەدمریادا خنکان وە مووسا لەم رۆژمدا، سوپاس بو خودا، لەسەر نیعمەتی رزگاربوون لەدمستی دوزمن، بەرپۆزوو بوو، وە ئیمەیش چا و لەو دمیگەین و ئەمڕۆ بەرپۆزوو دهبین، حەزرمیش (دروودی خودای لەسەر بی) کاتی بەمەیی زانی فەرمووی: (گەوا بی بو من رمواترە کە لەمەدا پەیرموی مووسا بکەم ھەتا ئیوە). جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) ھەم خۆی گرتی و ھەم فەرمانی کرد بە موسولمانان کە ئەم رۆژە بەرپۆزووبن. {تاج/٢/١٣٣، زنجیرە: ٢٠، ژمارە: ١٤١٧ ج/٤}.

روونکردنهوه:

١- پيغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) له مانگی مه ولوودا که پيی دمگوترئ رمبيعول نه وو، له سه فهری کؤچدا گه شته مه دینه، کاتئ مانگی موچه رهم دئو دمبي بهرؤزی عاشوورا، دمبینی جووله که کان نهو رؤژه بهرؤزوو دمبنو نهو پرسيارو وه لآمه روودمدا که له فهرموودمکه دا رابورد.

٢- هندی دمفهرموون: جووله که کان به پيی سالی هه تاوی بهرؤزوو بوون، بویه که پيغه مېهر دهگاته مه دینه نهوان بهرؤزوو بوون، به لآم نه مه دووره.
٦٩٣- عَنْ أَبِي مُوسَى (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَ يَوْمٌ عَاشُورَاءَ تَعُدُّهُ الْيَهُودُ عِيدًا، قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «فَصُومُوهُ أَنتُمْ» (٦٩٣)

نه بو موسای نه شعهری (رمزای خودای لی بڼ) فهرمووی: جووله که کان رؤزی دهی موچه رهم که ناسراوه به عاشووراء، دميانکرد به جهژن، پيغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (دهی نیوه له م رؤژمدا بهرؤزوو بن!).
٦٩٤- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) وَسُئِلَ عَنْ صِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ: مَا عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) صَامَ يَوْمًا يَطْلُبُ فَضْلَهُ عَلَى الْآيَامِ، إِلَّا هَذَا الْيَوْمَ، وَلَا شَهْرًا إِلَّا هَذَا الشَّهْرَ. يَعْنِي رَمَضَانَ. {الحدیث: ٢٦٥٧ = ٢٦٣٧ فم. بخاری. صوم: ٢٠٠٦. نسائی. صیام: ٢٣٧٢} (٦٩٤)

عوبهیدی کوری نه بو یهزید (رهحمه تی خودای لی بڼ) دمفهرمووی: گویم له نیبنو عه بباس بوو، لییان پرسى، له باره ی گرتنی رؤزووی رؤزی عاشووراهه. فهرمووی: نه مديوه که پيغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) مشووری رؤزووی هيچ رؤزی بخوا، که به گهورمتری دابنئ له رؤزانی تر، جگه له م رؤژه که رؤزی

(٦٩٣) بخاری، صوم: ٢٠٠٥، مسلم: ٢٦٥٥، ٢٦٥٦ شیخا.

(٦٩٤) بخاری، صوم: ٢٠٠٦، مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٦١٤ = ٢٦٥٧ شیخا.

عاشوورايه، وه بيجگه له م مانگه كه مانگي رهمهزانه). {تاج/١/١٣٥، زنجيره: ٦٠، ژماره: ١٤٢٢}.

(٢١) باب: من أكل في عاشوراء فليكن بقية يومه

كهسێ له رۆژی عاشورادا به رۆژوو نهبووه، با كه نهم فهرمانهێ بێ دمهكا، با ئيتر به رۆژوو بێ

٦٩٥- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْرَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ رَجُلًا يُنَادِي فِي النَّاسِ، يَوْمَ عَاشُورَاءَ « أَنْ مَنْ أَكَلَ فَلْيُتِمَّ أَوْ فَلْيَصُمْ، وَمَنْ لَمْ يَأْكُلْ فَلَا يَأْكُلْ ». (الحديث ١٩٢٤، طرفاه ٢٠٠٧، ٧٢٦٥) : (٦٩٥)

سه له مهی کوپی نه کوکوع (رهمزای خوای لی بێ) فهرمووی له به یانی رۆژی عاشورادا، پیغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر بێ) فهرمانی کرد به پیاوی له هۆزی نه سه له م، كه به مه ردوم دا نه م بانگه وازه هه ل بداو په خشه وه بکا، نه ی موسو لمانینه! نه وه ی كه نه مپۆ شتی خواردوو، با ئيتر له بیستنی نه م بانگه وازه وشت نه خواو ماوه ی نه مپۆ تا ئیوارێ به رۆژوو بێ، ومه وه ی كه نه مپۆ تا ئیستا شتی نه خواردوه با تانیوارێ شت نه خواو به رۆژوو بێ، چونكه نه مپۆ رۆژی عاشورایه، رۆژوو كه ی سونه تیکی گه ورمیه. (تاج/٢/١٣٦ ز/٦٠ = ژماره: ١٤٢٠ + ریاض/٣/٩٢٤ ز/٢٢٧).

رافه و شیکردنه وه:

نه م فهرموودمیه پینجه م فهرموودمیه له فهرمووده سێ كه سییه گانی سه حیحی بوخاری كه ژمارمیان (٢٣) فهرموودمیه، رسته (سند) كه ی ناوایه:

(حدثنا أبو عاصم، عن زيد بن أبي عبيد، عن سلمة بن الأكوع (٣) كه
يهكه می نه م (٢٣) فهرموودمیه فهرموودهی ژماره (٩٠) له تهجریدا، وا له
له بهرگی یه که ما، که ژماره (١٠٩) یه لهفه تحول باری دا، ناخر فهرموودهی
سیانی ژماره: ٧٤٢١ لهفه تحولباریدا وا له (کتاب التوحید) دا فهرموودهی چواره م
له (باب: وکان عرشه علی الماء).

٦٩٦- عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ مُعَوِّذٍ بْنِ عَفْرَاءَ قَالَتْ: أَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه
وسلم) غَدَاةَ عَاشُورَاءَ إِلَى قُرَى الْأَنْصَارِ الَّتِي حَوْلَ الْمَدِينَةِ: «مَنْ كَانَ أَصْبَحَ صَائِمًا
فَلْيَتِمَّ صَوْمُهُ، وَمَنْ كَانَ أَصْبَحَ مُفْطَرًا فَلْيَتِمَّ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ». فَكُنَّا بَعْدَ ذَلِكَ نَصُومُهُ
وَنُصُومُ صِبْيَانِنَا الصَّغَارِ مِنْهُمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَنَذْهَبُ إِلَى الْمَسْجِدِ فَتَجْعَلُ لَهُمُ اللَّعْبَةَ
مِنَ الْعِهْنِ، فَإِذَا بَكَى أَحَدُهُمْ عَلَى الطَّعَامِ أَعْطَيْنَاهَا إِيَّاهُ عِنْدَ الْإِفْطَارِ. {الحديث:
٢٦٦٤ = ٢٦٤٣ فم. تجرید ٢/٢٨٧، رقم: ٩٠٥ = ١٩٦٠. تحفة الأشراف:
(٦٩٦): {١٥٨٣٣}

روبه ییعی کچی موعه ززیذی کوری عهفراء (خوای لی رازی بی) فهرمووی:
پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) سهر له به یانی روژی عاشوورا، په یامی
نارد بو گونده کانی یاریدمدمران (انصار) که له دهو روبه ری شاری مه دینه بوون،
فهرمووی: (ههر که سی نه مپو بهرپوژوو، با نه یسکینی تا نیواری، وه ههر که سی
نه مپو بهرپوژوو نییه با ماوهی نه مپو بهرپوژوو بی، نیتر له وودوا دهستوورمان
وابوو، نهو روژه بهرپوژوو دمیووین، ته نانمت به مندالی بچکولهی خوشمان
دهگرت، به وانیهان که خودا له چاره ی نووسیووین، وه دهچووین بو مزگه وتو
یاریلوکه (لوعبة) مان له خوری رنگاو رنگ دروست ده کرد بو یان، جا که

دمگريان بۆنان و ئاو بهوه ژيرمان دمکردنهوه، ههتا کاتی بهربانگ). {تاج/٢/١٣٤،
زنجره: ٦٠، ژماره: ١٤٢١}..

روونکردنهوه:

نهمهوی دمفهرموئ: لهلای ئیبنو عهباس رۆژی عاشوورا نوێ مانگی
موحههرمه، بهلام نهم رایه لاوازه، بهلکوو رای بههیز فهرمايشتی جهماومری
زانایانه، که دمفهرموون: رۆژی عاشوورا دهی موحههرمه. {بروانه: تاج/٢/١٣٢،
زنجره: ٥٩، ژماره: ١٤١٥، ١٤١٦}. {بو ژیننامهی روبهییی کچی مومعهوويز
بروانه پاش فهرموودهی ژماره: ٦١٦ له مختصر صحيح مسلمانا}.

روونکردنهوه:

روبهییی کچی مومعهوويز (رمزی خوبی ن بئ) يهکيکه لهو ژنانهی که هاوهل و
سهحابهی پيغهمبهر بوون، ژنيکی بهريزي ناوداره، نهنصارييه، بهنی نهجارييه،
واته: لههۆزی خالوانی پيغهمبهر. مومعهوويز دمفهرموئ: کهچووم به بووکی،
بهیانی شهوی بووکیینیم، پيغهمبهر (دروودی خودی لسم بئ) هات بو دینیم، يهکيکه لهو
ژنانهی که لهژیر درهختی بهیعهتوریزواندا پهیمانی بهست لهگهڵ پيغهمبهرداو،
خودا به نایهتی قورئان پهسنی نهوانی کرد که دمفهرموئ: {لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ - فتح/١٨} نامادهی ههندی له غهزاکانی
پيغهمبهر بووه، خۆی دمفهرموئ: له خزمهت پيغهمبهردا دهچووین بو غهزا،
ئیمه ژنان، له غهزادا ئیشمان نهومبوو، ئاومان دهدا به جهنگاومرهکان،
خزمهتمان دمکردن و شههیدو زامارمان دهگواستهوه، بو مهدينه، جاری
پيغهمبهر (دروودی خودی لسم بئ) میوانی بوو، کاتی دستنویزی گرت، روبهییی خۆی
ناوی دستنویزهکی دمکرد به دهستیدا، ئیبنو عهباس بهتایبهتی چوو بو

خزمهتی، تا چۆنیتی ئەو دەستنویژە پێغه مبه‌ری بۆ باس بکا. له‌ سه‌حیحی بوخاریدا سێ فه‌رمووده‌ی هه‌یه‌، ئەبو عوبه‌یده‌ی کوری موحه‌ممەد ده‌لی: عهرزی خاتوو روبه‌یعم کرد: چۆنیتی شیوه‌ی پێغه مبه‌رم بۆ باس بکه‌؟ فه‌رمووی: (خۆریکی هه‌لاتوو بوو بۆ خۆی!).

(٢٢) باب: النهی عن صوم يوم الفطر ويوم الاضحى

پیشگیری له‌ رۆژووی رۆژی جه‌ژنی رهمه‌زان و رۆژووی جه‌ژنی قوربان

٦٩٧- عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ قَالَ: شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، فَجَاءَ فَصَلَّى، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: إِنَّ هَذَيْنِ يَوْمَانِ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ صِيَامِهِمَا: يَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ، وَالْآخَرُ يَوْمٌ تَأْكُلُونَ فِيهِ مِنْ نُسُكِكُمْ. {الحديث: ٢٦٦٦ = ٢٦٤٦. تجريد/ ٥، لاپه‌ره: ١٣٦، رقم: ١٨٣٩ = ٥٥٧١، ١٩٩٠. أبو داود. صوم: ٢٤١٦. ترمذی. صوم: ٧٧١. تحفة الأشراف: ١٠٦٦٣، ١٠٣٣.} (٦٩٧)

زوه‌ری (رمزاو ره‌حمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: ئەبو عوبه‌یده‌ی ئازادکراوی ئیبنو ئەزه‌هر، بۆیگێرامه‌وه‌، فه‌رمووی: له‌کاتی جێنشینی ئیمامی عومه‌ردا، له‌ خزمه‌تیدا، ئاماده‌ی کردنی نوێژی جه‌ژنی قوربان بووم، له‌پیش وتار خۆیندنه‌وه‌دا نوێژی جه‌ژنی بۆمان کرد، ئەوجا وتاری داو فه‌رمووی: ئەو موسوڵمانینه‌! پێغه مبه‌ری خودا، (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) جلّه‌وگێری کردووه‌ له‌ گرتنی رۆژووی رۆژی جه‌ژنی رهمه‌زان و رۆژی جه‌ژنی قوربان، چونکه‌ په‌که‌میان رۆژی جه‌ژنی رۆژوو شکاندنه‌، ئەوی تریشیان رۆژی جه‌ژنی

خواردنی قوربانیه کانتانه). {بروانه: تاج/۲، لاپه‌ره: ۱۲۷، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۱۴۰۲}.

۶۹۸- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) يُحَدِّثُ بِأَرْبَعٍ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «وَلَا صَوْمَ فِي يَوْمَيْنِ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى»: (٦٩٨)

له ژماره (۶۹۷) دا واکاوی به‌ته‌واوی رابورد.

۶۹۹- حدیث ابن عمر (رضی الله عنهما) قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) فَقَالَ رَجُلٌ نَذَرَ أَنْ يَصُومَ يَوْمًا ، قَالَ أَظُنُّهُ قَالَ الْإِثْنَيْنِ ، فَوَافَقَ يَوْمَ عِيدٍ . فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ أَمَرَ اللَّهُ بِوَفَاءِ النَّذْرِ ، وَنَهَى النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ صَوْمِ هَذَا الْيَوْمِ: (٦٩٩)

زیادی کوری جوبه‌یر (رحمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: پیاوی هات
بو‌لای ئیبنو عومهر (همزای خودای لی بی)، گوتی: من ناهم کردوو که روژی
دوو شه‌مه به‌روژوویم، به‌لام روژی دووشه‌م ریکه‌وتی روژی قوربان یان روژی
جه‌ژنی ره‌مه‌زان بوو، ئایا جیبکه‌م؟

ئیبنو عومهر فه‌رمووی: (خودا له قورئانا فه‌رمان ده‌کا به جی‌به‌جی
کردنی ئاهو نه‌زر، پی‌غه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ریگری ده‌کا له
روژوووی روژی جه‌ژن، له‌به‌رئه‌وه من وه‌لام نییه بو‌ئهم پرسیاره‌ی تو).

(٦٩٨) بخاری. صوم: ۱۹۹۱، مسلم: ۲۶۶۹ شیخا.

(٦٩٩) بخاری. صوم: ۱۹۹۴، ۷۶۰۶، مسلم: ۲۶۷۰، شیخا = تخریج وترقیم شیخ خلیل مأمون شیخا

روونکردنهوه:

پېشهوا نهووهی (رحمهت و سۆزو میهرهانی خودای گهورمو مهزنی لی پېشهوا نهووهی: بهکۆی دمنگ رۆژووی هەردوو جهژنهکان، که بریتیتن له پینج رۆژ، رۆژی یهکه می جهژنی رهمهزان و چوار رۆژی جهژنی قوربان، بهکۆی دمنگ رۆژی ئەم پینج رۆژهیه دروست نییه.

بهلام بۆ پرسى ئەم پیاوه راجیای ههیه، ههندى دهلین: نه دهیگرى، نه قهزای دهکاتهوه، ههندیکیش دهفهرموون نابى بهرۆژوو بى، بهلام دروسته قهزای بکاتهوه، نهووهی دهفهرموى: وهلامهکهى ئیبنو عهباس بۆنى قسهى دووهه می لی دى، کهبۆی ههیه بیگیریتهوه.

(٢٤) باب: کراهة صيام الجمعة منفرداً

گرتنى رۆژووی ههینی یا شههمه، بهتهنها باش نییه و ناپهسهنده

٧٠٠- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِبَادٍ قَالَ: سَأَلْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ يَطُوفُ بِالنَّبِيِّ أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- عَنْ صِيَامِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَقَالَ نَعَمْ. (الحديث ٢٧٣٧): (٧٠٠)

موحههمه دی کوپی عهباد (پهحهتهى خودای لی بى) دهفهرموى: جابیری کوپی عهبدوئلا خهریکی تهوافی بهیت بوو، لییم پرسى (پهزای خوای لی بى) ئایا پېغه مبهه (دروودی خوای لهسهه بى) نهه دهکرد لهگرتنى رۆژووی رۆژی ههینی بهتهنها؟ فهرمووی: بهلن، مهگهر لهپېشیهوه، یا لهپاشیهوه رۆژووی تری لهگهه دا بگرى. (تاج/٢/١٢١ ز/٥٦).

(٧٠٠) تجرید/٢، ژماره: ٩١٥ - ٢٧٣٧، مسلم: ٢٦٧٦، مختصر صحیح مسلم/٢، ژماره: ٦٢٥ - ٢٦٧٨

عَنْ جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَخَلَ عَلَيْهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَهِيَ صَائِمَةٌ فَقَالَ « أَصُمْتَ أَمْسٍ ». قَالَتْ لَا. قَالَ « تُرِيدِينَ أَنْ تَصُومِي غَدًا ». قَالَتْ لَا. قَالَ « فَأُفْطِرِي ». (الحديث ١٩٨٦) (٣٢٦).

جوويریه کی حاریث که هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر بوو (پرمزای خودا له هه‌موو هاوسه‌ره پاکیزه‌مکانی بی) فهرمووی: رۆژی هه‌ینی بوو به‌پۆژوو بووم، رۆژوو سوننمت، پیغه‌مبه‌ر هات بۆلام، فهرمووی: دوینئ به‌پۆژوو بووی؟ گوتم: نه‌ه، فهرمووی: باشه دمه‌ئ له‌گه‌ل نه‌مپۆدا سبه‌ی به‌پۆژوو بی؟ گوتم: نه‌ه، فهرمووی: که‌وايه رۆژوو ده‌کت بشکینه.

رافه‌و شیکردنه‌وه:

١- له‌فیهی ناسانا، له‌زنجه‌ری: ١٤٧/ل ٣٣٧ به‌رگی/١ له‌سه‌ر باسی (رۆژوو ناباش-الصوم المکروه) دا دمه‌رموی: دوو رۆژوو سال دوانزه مانگه ناباشه، چه‌زمت (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) دمه‌رووی: رۆژوو نه‌و که‌سه گه‌را نه‌بی که سال دوانزه مانگه به‌پۆژوو دمی. رۆژوو رۆژی هه‌ینیش به‌ته‌نیا ناباشه، نه‌گه‌ر به‌نیازی رۆژوو سوننمت بی. هه‌روه‌ها رۆژوو شه‌مه‌یش به‌ته‌نیا خوی ناباشه، هه‌روه‌ها گرته‌نی رۆژوو یه‌ک شه‌مه‌یش ناباشه.

٢- جوويریه کی حاریث، هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر یه‌کیکه له‌دایکانی باوم‌پداران، له‌هۆزی به‌نی موصطلیق، له‌پیشدا ناوی (به‌ره‌)بوو، که پیغه‌مبه‌ر ماره‌ی کرد ناوه‌که‌ی گۆپی و ناوی نا (جوومیریه)، حاریثی باوکی ئاغای هۆزی به‌نی موصطلیق بوو. گۆمه‌ئ فهرمووده‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه له‌به‌ر کردووه،

(٣٢٦) قال العسقلاني في خاتمة كتاب الصوم لم يوافق مسلم على تخريج حديث جويرية في صوم يوم الجمعة. (المترجم).

لهبوخاری و موسلیم دا لهجهند شوین و بۆنهیه کدا ناوی هاتوو، ته نیا نه م
 فهرموودمیه ئیردی هیه لهبوخاری دا که خوی گیرابیتیه وه له پیغه مبه ره وه،
 له سه ره فهرمایشتی شیخی عهینی، ئافرمتیکی یادکاری زمانپاراو بهیادی خوا بوو،
 جاری وا دمبوو که نوێزی بهیانی دمکرد له سه ره جیگه نوێزه کهی دادمنیشت،
 کۆمه لئ ناوکه خورما یا بهرده وردهی له بهرده می خوی دا دادمنا، ههتا
 چیشه نگاوکی درهنگ، له باتی ته زبیح ویردو ته سبیحاتی پێیان دمژمارد سالی
 (٥٦) ی کۆچی کۆچی دواپی کردوو (رهزایو رهحه تهی خوی لی بی) بو زانیاری
 زیاتر فهرموو بروانه نه م سه ره چاوانه:

(تاج/١/ ٢٢٠ ز ١٠٨ ف/ ٧ + تاج/ ٢/ ل ٣١٠ ز ١٤٩ + تاج/ ٣/ ٢٨ ز ١٨ + تاج/ ٥/
 ز ٢٥ + تاج/ ٨/ ٢٢٦ ز ٩٢ + تاج/ ٩/ ١٦٤ ف/ ٣، ٤ + عهینی/ ١١ ل ١٠٦ + فتح الباری/ ٤/
 ل ٢٣٢، فهرمووده ی ژ/ ١٩٨٤ + الإصابه فی تمییز الصحابه/ ٤ ل ٢٥٦ ز ٢٥١ +
 الإستیعاب فی معرفه الأصبحاب/ ٤ ل ٢٥٨ جویریة + تاج/ ١ ل ٢١٧ + تاج/ ٢ ل ٢٠٢ +
 تاج/ ٢ ل ٢٧٢ + تاج/ ٥ ل ١٠١ + صحیحی مسلم/ ١٧ ل ٤٤ + صحیحی مسلم/ ١٠/ ١٤٠ -
 ١٤٥ + عینی/ ١١/ ٢٨٧ + عینی/ ١٧ ل ٣٠٤ + عینی/ ١٧ ل ٣١٤ + عینی/ ١٣/ ٩٥).

٧٠١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه
 وسلم): « لَا يَصُومُ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا أَنْ يَصُومَ قَبْلَهُ أَوْ يَصُومَ بَعْدَهُ ». {الحديث:
 ٢٦٧٨ = ٢٦٥٨ فم. تجرید/ ٢/ ٢٩٧، رقم: ٩١٥، ٩١٦ = ١٩٨٤، ١٩٨٦ فتح: (٧٠١)}
 نه بو هورمهیره (رهزای خودای لی بی) دمفه رموی: پیغه مبه ره (دروودی
 خودای له سه ره بی) دمفه رموی: (کهس له ئیوه به تایبه تی روژووی روژی ههینی
 به ته نیا نه گرئ، مه گهر له پێشیه وه یا له پاشیه وه، روژیکی تری له گه لدا بگرئ).
 {تاج/ ٢/ ١٢٩، زنجیره: ٥٦، ژماره: ١٤٠٨}.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « لَا تَخْتَصِرُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ ». {الحديث: ٢٦٧٩ = ٢٦٥٩ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لەسەر بێ) دمفەرموئ: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دمفەرموئ: (بەتایبەتی بەتەنیا شەوی ھەینی ھەل مەسن بۆ شەو نوێژ، ھەروا بەتایبەتی رۆژووی رۆژی ھەینی، لەناو رۆژانی ھەفتەدا، بەتەنیا مەگرن، مەگەر وارئ بکەوئ کە سەرەى رۆژووی خۆى بێ، وەك رۆژ نارۆژى بەرۆژووێ، یا نەزریکی کردبێ، ئەو ھەیناکا).

(٢٥) باب: بیان نسخ قوله تعالى: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ﴾

بِقَوْلِهِ: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾

نایەتى ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ﴾ بە نایەتى ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ نەسخ بوئەو

٧٠٢- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رضي الله عنه) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ) كَانَ مَنْ أَرَادَ أَنْ يُفْطِرَ وَيَفْتَدِيَ، حَتَّى نَزَلَتْ الْآيَةُ الَّتِي بَعْدَهَا فَتَنَسَخَتْهَا. {الحديث: ٢٦٨٠ = ٢٦٦٠ فم. بخارى. تفسير: ٤٥٠٧. أبو داود. صوم: ٢٣١٥. ترمذى. صوم: ٧٩٨} (٧٠٢)

سەلەمەى كورێ ئەكوە (رمزای خودای لى بێ) فەرمووی: کاتى ئەم نایەتە ھاتە خوارەو: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ بەپێى ئەم نایەتە موسولمان خۆى سەرپشك بوو لەنیوانى ئەم دوو شتەدا: یا بەرۆژوو بێ، یا بەرۆژوو نەبێ و تۆلە (کەفارەت) بدا، بەلام نایەتەكەى پاشى كەھات، ئەمەى

نہسخ کردموہ، چونکہ فہرمانی کرد بہ گرتنی رۆژوو، وەك دمفہرموئ: {فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ}.

(٢٦) باب: قضاء رمضان في شعبان

کێرانهوہی رۆژووێ رەمەزان لە مانگی کۆلەمانگا

٧٠٢- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: سَمِعْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: كَانَ يَكُونُ عَلَى الصَّوْمِ مِنْ رَمَضَانَ فَمَا اسْتَطِيعَ أَنْ أَقْضِيَهُ إِلَّا فِي شَعْبَانَ، الشُّغْلُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ٢٦٨٢ = ٢٦٦٢ فم. بخاری. صوم: ١٩٥٠. أبو داود. صوم: ٢٣٩٩. نسائی. صيام: ٢٣١٨} : (٧٠٢)

یەحیاى کورێ سەعید فەرمووی: ئەبو سەلەمەى کورێ عەبدورەحمان فەرمووی: لە عایشەى ھاوسەرى پێغەمبەرم بیست دمی فەرموو: بە سەرىنى پێغەمبەر خۆى (دروودى خودای لەسەر بى) ئیمەى ھاوسەرانى پێغەمبەر، ھەندیکمان لەبەر بێنویژی، یا زەبێستانى، بەرۆژوو نەدمبووین، لەبەرئەومیشى كە لەخزمەتى پێغەمبەردا بووین نەمان دەتوانى بیگیرینەو، ھەتا كۆلە مانگ (شەعبان) دمھات. {تاج/٢/١٨، زنجیرە: ٤٨، ژمارە: ١٣٨٤}.

(٢٧) باب: قضاء الصيام عن الميت
کثیرانهوهی رۆژووی فهوتاو بۆ مردوو

٧٠٤- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ». {الحديث: ٢٦٨٧ = ٢٦٦٧ فم. تجريد/٢/٢٨٥، رقم: ٩٠٠ = ١٩٥٢. أبو داود. صوم: ٢٤٠٠ تحفة الأشراف: ١٦٣٨٢: (٧٠٤)}

عائیشه (رمزای خودای لی بئی) دمفه رموی: پیغه مبهری خۆشه ویست و نازیز، دمفه رموی: (کەسێ بمری و رۆژووی له سهر بێ، که سوکاری دمتوانن له باتی ئەو به رۆژوو بن و بۆی بگێرنه وه). {تاج/٢/١١٩، زنجیره: ٤٩، ژماره: ١٣٨٦}.
٧٠٥- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمِّي مَاتَتْ، وَعَلَيْهَا صَوْمٌ شَهْرٍ، أَفَأَقْضِيهِ عَنْهَا قَالَ «نَعَمْ» - قَالَ - فَذَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى. {الحديث ١٩٥٣: (٧٠٥)}

ئیبنو عەبباس (رمزای خویان لی بئی) فهرمووی: پیاوی هاته خزمهتی پیغه مبهر (دروودی خوی له سهر بئی) فهرمووی: ئەو پیغه مبهری خودا! دایکم مردوو وهرۆژووی مانگیکی له سهره، دهبێ که من خۆم بۆی بگێرمه وه له جیاتى خۆی؟ فهرمووی: (دروودی خوی له سهر بئی) به ئێ دهبێ.

ئەوجا خۆشه ویست (دروودی خوی له سهر بئی) به پیاوکهی فهرموو: پێم بلێ ئەگەر دایکت قهرزاری کهسێ بێ وه تۆ ئەو قهرزهی بۆ بدمیته وه، نایا ئەوه بریتى قهرزه کهی ده کهوێ یا نا؟ گوتی: به ئێ، بریتى ده کهوێ، فهرمووی

(٧٠٤) بخاری. تفسیر: ٤٥٠٧، مختصر صحیح مسلم/٢، ژماره: ٦٠٥ = ٢٦٨٧ شیخا.

(٧٠٥) تجريد/٢، ژماره: ٩٠١ = ١٩٥٢، بخاری. مسلم: ١١٤٨، محمد فؤاد = ٢٦٨٨ شیخا.

(دروودی خوی له سهر بئ): كهواته دانهوهی قهرزی خودا رهواتره كه بددریتهوه! (تاج/ ١١١/ ٢ ز ٤٩ - ژماره: ١٣٨٧).

(٢٩) باب: حفظ اللسان للصائم

رۆژوووهوان زمانی خوی دهگری و دهپاریزی له قسهی نارهواو هیچو پوچ

٧٠٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « الصَّيَّامُ جُنَّةٌ، فَلَا يَرْفُثُ وَلَا يَجْهَلُ، وَإِنْ أَمْرٌ قَاتِلُهُ أَوْ شَاتِمُهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ. مَرَّتَيْنِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، يَتْرُكُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَشَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِ الصَّيَّامِ لِي، وَأَنَا أَجْزَى بِهِ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا ». (الحديث ١٨٩٤، أطرافه ١٩٠٤، ٥٩٢٧، ٧٤٩٢، ٧٥٣٨): (٧٠٦)

ئه بهوهورمیره (پهزای خوی لی بئ) فهرمووی: خۆشهویست (دروودی خوی له سهر بئ) فهرمووی: خودای گهوره له فهرموودمیهکی قودسیدا دمفهرموئ: هه موو کردهومیهکی ئادهمیزاد بۆ خۆیهتی و بهشی دنیایی خۆی بیوه ههیه، بیجگه له پۆژوو به لام رۆژوو ساخ بۆ منه، له بهر ئه وه من خۆم پاداشی دهممه وه، وه پۆژوو قه لغانه وه مهردوم دهگیریته وه له خراپه وه دمبئ بهحه ساری ناگری دۆزهخ! جا ههر رۆژی به پۆژوو بوون قسهی پروو پوچ و شاته شات مه کهن، نه گهر یه کیکیش جنیوی پئدان، یا شه پی پئ فروشتن بلین من بابایه کی به پۆژووم شه ره جمین و شه پرکردن بۆ من نه هاتوو به زمانی به پۆژوو وه دهمی خۆم چه په ل ناکه م!.

به وکهسهی که گیانی منی به دهمسته بۆنی به لخی دهمی پۆژوو وهوان له لای خودا له بۆنی میسک خۆشته ره. پۆژوو وهوان له بهر خاتری من واز له خواردن و

خواردنه و مو لههه موو ئارمزووی خووی دمهینتی، هه موو کردموویه کی ئادهمیزاد چه ند قات پاداشی دمه ریته وه، چاکه یش یه ک به دمییه، هه تا یه ک به چه وت سه دیش هه مییه، به لکوو زیاتریش. (تاج/ ٦٩/ ٢/ ز/ ٢٦/ ف/ ١ = ژماره: ١٢٩٨+ ریاض الصالحین/ ٢١٧-٩٠٦/ ٣/ ف/ ١ = ژماره: ١٢١٥)، (بروانه: ١/ ژ/ ٨٧٧ له تجرید).

(٢٠) باب: فضل الصيام

باسی خیترو به هره دی رۆژوو

٧٠٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ، إِلَّا الصَّيَّامَ، فَإِنَّهُ لِي، وَأَنَا أَجْزَى بِهِ، وَالصَّيَّامُ جُنَّةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمِ أَحَدِكُمْ، فَلَا يَرَفْثُ يَوْمَئِذٍ، وَلَا يَسْتَحْبُ، فَإِنْ سَأَبَهُ أَحَدٌ، أَوْ قَاتَلَهُ، فَلْيَقُلْ: إِنِّي أَمْرُؤٌ صَائِمٌ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ، أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا، إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ، فَرِحَ بِصَوْمِهِ ». {الحديث: ٢٧٠٠ = ٢٦٨١ فم. تجرید/ ٢٦٦/ ٢، رقم: ٨٧٧ = ١٩٠٤. نسائی. صيام: ٢٢١٥ تحفة: ١٢٨٥٣} : (٧٠٧)

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بئی) دمفه رموی: خۆشه ویست (دروودی خودای له سه ر بئی) له فه رموو دمییه کی پیرۆز (هودسی) دا دمفه رموی: (خودای گه و ره سه رومر دمفه رموی: هه موو کردموویه کی ئادهمیزاد بو خۆیه تی و به شی دنیا یی خۆیی پێوه هه مییه، بێجگه له رۆژوو، به لام رۆژوو ساخ هه ر بو منه، وه له به رئه وه من خۆم پاداشی باشی دمه ده وه، وه رۆژوو قه لغانه و مه ردوم له خراپه دمگیریته وه، دمی بیه چه ساری ده وری ناگری دۆزه خ بو خاومنی!

(٧٠٧) تجرید/ ٢، ژماره: ٨٧٧ - بخاری: ١٩٠٤، مسلم: ١١٥١ حسب ترقیم محمد فؤاد عبدالباقی =

مختصر صحیح مسلم/ ٢، ژماره: ٥٧١ = ٢٧٠٠ حسب ترقیم خلیل مأمون شیخا.

جا هەر رۆژی بهرۆزوو بوون قسهی پرو پووج و شاته شات مهکهن، ئهگهر
یهکیکیش گهری پیکردن و جنیویدا پیتان، یا شهری فروشت پیتان، بلین: من
بابایهکی بهرۆزووم، شهره جمین و شهرکردن بۆمن نههاتوو، بهزمانی
بهرۆزوومهوه دهمی خۆم چهپهل ناکهه!

بهوکمهسه که گیانی موحهمهدهی بهدمسه، بۆنی بهلخی دهمی رۆزووهوان
(لهلای خودا) له بۆنی میسک خوشتره.

رۆزووهوان له دوو کاتا شادو کهیف خوش دهبی: لهکاتی بهربانگا شادو کهیف
خوش دهبی، وه لهوکاتهشدا که دهچیتهوه دیوانی خودا بههۆی رۆزوومهکهیهوه
تهواو کهیف خوش دهبی). {تاج/٢/٧٤، زنجیره: ٢٦، ژماره: ١٢٩٨} + {ریاض/٣،
زنجیره: ٢١٧، ژماره: ١٢١٥}.

٧٠٨- عَنْ سَهْلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ «إِنَّ فِي
الْجَنَّةِ أَبَا يُقَالُ لَهُ الرِّيَّانُ، يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ
يُقَالُ أَيْنَ الصَّائِمُونَ فَيَقُومُونَ، لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، فَإِذَا دَخَلُوا أُغْلِقَ، فَلَمْ يَدْخُلْ
مِنْهُ أَحَدٌ». (الحديث ١٨٩٦، طرفه ٣٢٥٧): (٧٠٨)

سههلی کوپی سهعد (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پېغه مبهه (دروودی
خوای لهسهه بی) فهرمووی: دمرگایه که ههیه لهبهههشتا ناوی دمرگای تیراوه،
لهپۆزی قیامهت دا تهنها رۆزووهوانهکان لهو دمرگایهوه دهچنه ژوورمهوه بهس،
فریشهی رهمهت بانگهواز دهکهه رۆزووهوانهکان کوان لهکوین؟ جا ئهوانیش
دمپۆن لهو دمرگایهوه دهچنه ژوورمهوه که دواکهسیان دهچیته ژوورمهوه ئیتر ئهوه
دمرگایه دادهخری و کهسی تری لیوه ناچیته ژوورمهوه. (ریاض/٣/٩٠٩ ز/٢١٧ =
ژماره: ١٢١٧ - ش + تاج/٢/٧٢ ز/٢٦ ف/٤ = ژماره: ١٣٠١ - ش/ن).

(٣١) باب: فضل الصيام في سبيل الله لمن يطيقه بلا ضرر ولا تفويت حق
كهروهى رۆزو له پىناوى خودادا، بۆ كهسى له توانايا هه بى به بى زيان له
كهسى، يا فهوتاندنى مافى كهسى

٧٠٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ
النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعَدَ اللَّهُ
وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا) (الحديث ٢٨٤٠): (٧٠٩)

نه بوسه عیدی خودری (پرمزای خوای لى بى) فهرمووی: له پێغه مبهرم
بیست دمیغهرموو: (هه ره كهسى رۆزى بهرۆزووبى له رینگهى خودادا، خودا رووی
حهفتا سال له ئاگرى دۆزهخ دوور دهخاتهوه).

(٣٢) باب: أكل الناسي وشربه وجماعه لا يفطر
رۆزووهوان نهگه ره بیری نه بوو، شتى خوارد، يا شتى خواردوه، يا لاقه کردنى
نیرو مئى نه نجام دا، رۆزووهكهى ناشكى
٧١٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ «
إِذَا نَسِيَ فَأَكَلَ وَشَرِبَ فَلَيْتَمَ صَوْمَهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ». (الحديث ١٩٣٣،
طرفه ٦٦٦٩): (٧١٠)

نه بو هورمیره (پرمزای خوای لى بى) له پێغه مبهرموه (دروودی خوای
له سه ره بى) فهرمووی: نهگه ره كهسى له بیری نه بوو كه بهرۆزووه، وه چشتى
خوارد، يا چشتى خواردوه نه وه با رۆزووهكهى نه شكینى، نهو نان و ئاوش كه
خواردوو بهتى رزق و رۆزیهك بووه خوا بۆى رهخساندوووه. (تاج/٢/ ١٠٠/ ز/ ٤٠/ ف/ ٢
= ژماره: ١٣٥٦ - ش/ د/ ت/ ن).

(٧٠٩) تجرید/ ٣، ژماره: ١١٧٠ = بخاری: ٢٨٤٠، مختصر صحيح مسلم/ ٢، ژماره: ٦٠٩ = ٢٧٠٤ شیخا.

(٧٠٩) تجرید/ ٢، ژماره: ٨٩١ = ١٩٣٣ مختصر صحيح مسلم/ ٢، ژماره: ٥٨٧ = ٢٧٠٩.

(٢٤) باب: صيام النبى صلى الله عليه وسلم في غير رمضان وإستحباب أن لا يخلى شهرا عن صوم

رؤژووی پیځه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) له غهیری مانگی په مه زانا، وا سوننه ته که هیچ مانگیك خالی نه بڼ له رؤژوو

٧١١- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنْ صِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ: كَانَ يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ: قَدْ صَامَ، وَيُفْطِرُ حَتَّى نَقُولَ: قَدْ أَفْطَرَ، وَلَمْ أَرَهُ صَائِمًا مِنْ شَهْرِ قَطُّ أَكْثَرَ مِنْ صِيَامِهِ مِنْ شَعْبَانَ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ كُلَّهُ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ إِلَّا قَلِيلًا. {الحديث: ٢٧١٤ = ٢٦٩٧ فم. تجريد ٢/٢٩٠، رقم: ٩٠٩ = ١٩٦٩، ١٩٧٠، ٦٤٦٥. أبو داود. صوم: ٢٤٣٤. نسائي. صيام: ٢٣٥} (٧١١)

نهبو سه له مه (رمزای خودای لی بڼ) ههر مووی: له باره ی چوڼی تی و چه ندی تی رؤژووی پیځه مېهر مه، (دروودی خودای له سهر بڼ)، پرسیارم له عائشه ی هاوسه ری پیځه مېهر گرد، ههر مووی: دمستووری رؤژوو گرتنی پیځه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) ناوابوو: جاری وادمبوو که دمستی دمگرد به گرتنی رؤژوو دهمانگوت: نیتر ههر به رؤژوو دمبڼ و نایشکینی، جاری وایش دمبوو که به رؤژوو نهدمبوو، دهمانگوت: به ردهوام دمبڼ له سهر رؤژوو شکاندن، ههر گیز نه یشم دیوه که له هیچ مانگیك به قه ی مانگی کوله مانگ (مانگی شهعبان) به رؤژوو بڼ، بگره کوله مانگی ههموو دمگرت که میکی نه بڼ).

نهمه ش دمقی نهم ههر موودمیه، له ته جریدی بوخاریدا، بو به رابه ری له نیوان دوو دمقه که دا:

(٣١) تجريد ٢/٢، ژماره: ٩٠٩ = بخاری: ١٩٦٩، مختصر صحيح مسلم ٢/٢، ژماره: ٦١٦ = ٢٧١٤ = ١١٥٦

عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَصُومُ حَتَّى يَقُولَ لَا يُفْطِرُ، وَيُفْطِرُ حَتَّى يَقُولَ لَا يَصُومُ. فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَكْمَلَ صِيَامَ شَهْرٍ إِلَّا رَمَضَانَ، وَمَا رَأَيْتُهُ أَكْثَرَ صِيَامًا مِنْهُ فِي شَعْبَانَ. (الحديث ١٩٦٩، طرفاه ١٩٧٠، ٦٤٦٥):

عائيشه (پرمزای خوای لی بن) فہرمووی: نہم دیوہ کہ پیغہمبہر (دروودی خوای لہسہر بن) مانگیکی تہواو بہرپوڑوو بن، بیجگہ لہ رہمہزان، نہیشم دیوہ کہ لہہیج مانگیک بہقہی مانگی کوئلہمانگ (مانگی شہعبان) بہرپوڑوو بن، کوئلہمانگی ہہموو دمگرت کہمیکی نہبن بگرہ سالی وابوو ہہمووی دمگرت، یہک روژی لی نہدمبوارد. (تاج/٢/١٣٠ ز/٦٢ ف/١).

٧١٢- وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَصُومُ شَهْرًا أَكْثَرَ مِنْ شَعْبَانَ، فَإِنَّهُ كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ كُلَّهُ، وَكَانَ يَقُولُ « خُذُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا تُطِيقُونَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا، وَأَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَيَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا دُورِمَ عَلَيْهِ، وَإِنْ قُلْتُ » وَكَانَ إِذَا صَلَّى صَلَاةً دَاوِمَ عَلَيْهَا. (الحديث ١٩٧٠): (٧١٢)

ديسان عائيشہ (پرمزای خوای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوای لہسہر بن) روڑوو سونہتی لہہیج مانگیکی تردا وہک مانگی کوئلہ مانگ بہتہواوی نہدمگرت، چونکہ زوربہی سال زورترین مانگی کوئلہ مانگ بہرپوڑوو دہبوو، پیغہمبہر دمیفہرموو: ئہی موسولمانینہ! کاری بکہن کہ لہتواناتانا ہہبن چونکہ ہہتا ئیوہ وپرس نہبن خودا وپرس نابی.

وہ خوشہویستین نویژی سونہتیش لہلای پیغہمبہری خودا ئہو جوڑہ نویژہ سونہتانہ بوو کہ بہبہردموامی دمکریں، با کہمیش بن، دمستووری

پېغه مېهر (دروودی خوای له سهر بڼ) وایوو که خووی دمگرت به نوږتکی سوننه ته وه نیر هه میسه بهرده وام دمبوو له سهری، نه وهک ماومیی بیکاو دواپی وازی لی بهینی. (تاج/٤/١٥٤ ز/٤٩ ف/١ = ژماره: ٢٩٠١، بهرگی/٣).

رافه و شیکردنه وه:

فیقهی نه م فرمودمیه نه میه:

نه وونده شتی سوننه ت بگره ته ستو که هه تا سهر به بهرده وامی بو ت بکری، نه که ی له هه وه له وه زور له شتیکی سوننه ت نه نجام بده ی و له پاشا له بهر زوری که ی وازی لی بهینی، کورت و بوخت که می بهرده وام چاتره له زوری که زورینه ی کات له پرا دمپچی.

٧١٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ مَا صَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَهْرًا كَامِلًا قَطُّ غَيْرَ رَمَضَانَ ، وَيَصُومُ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ لَا وَاللَّهِ لَا يُفْطِرُ ، وَيُفْطِرُ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ لَا وَاللَّهِ لَا يَصُومُ):

واتاو و مرگه پراو مکه ی به ته وای له ژماره (٧١١) دا رابورد.

(٣٥) باب: النهی عن صوم الدهر لمن تضرر به، أو فوت به حقاً، أو لم يفطر

العبيدين والتشريق وبيان تفضيل صوم يوم وإفطار يوم

پوژووی سال دوانزه مانکه ری پی نه دراوه بو که سی، که زیانی پی بکه یه نی،

یان ببی به هو ی له ده ستجوونی مافیک ی رها، یان دوو پوژده ی جه زنی

ره مه زانو جه زنی قوریان له که ل سی پوژده ی آیام التشریق دا به پوژوو بیت

٧١٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ أَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنِّي

أَقُولُ وَاللَّهِ لَأَصُومَنَّ النَّهَارَ ، وَلَأَقُومَنَّ اللَّيْلَ ، مَا عِشْتُ . فَقُلْتُ لَهُ قَدْ قُلْتَهُ بِأَيِّ أُنْتَ

وَأُمِّي . قَالَ « فَإِنَّكَ لَا تَسْتَطِيعُ ذَلِكَ ، فَصُمْ وَأَفْطِرْ ، وَقُمْ وَكَمْ ، وَصُمْ مِنَ الشَّهْرِ

ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، فَإِنَّ الْحَسَنَةَ بَعَشْرَ أَمْثَالِهَا ، وَذَلِكَ مِثْلُ صِيَامِ الدَّهْرِ . قُلْتُ إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ . قَالَ « فَصُمْ يَوْمًا وَأَفْطِرْ يَوْمَيْنِ » . قُلْتُ إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ . قَالَ « فَصُمْ يَوْمًا وَأَفْطِرْ يَوْمًا ، فَذَلِكَ صِيَامُ دَاوُدَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - وَهُوَ أَفْضَلُ الصِّيَامِ » . فَقُلْتُ إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ . فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « لَا أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ »: (٧٤)

بۇ سوودو بههرى زياترو بۇ تيگهيشتنى تهاوا، له كروك و مهبهستى زور له دمقى فهرموودمکان، نهم چهند گيړانهوى نهم فهرموودميهى عمبدوللاى كورى عهمرى كورى عاص لهم جيگهيهدا راگويز دمكهم:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: بَلَغَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) أَنِّي أَسْرُدُ الصَّوْمَ وَأُصَلِّي اللَّيْلَ، فِيمَا أُرْسِلَ إِلَيَّ، وَإِمَّا لَقِيْتُهُ، فَقَالَ: « أَلَمْ أَخْبَرَ أَنَّكَ تَصُومُ وَلَا تُفْطِرُ وَتُصَلِّي اللَّيْلَ؟ فَلَا تَفْعَلْ، فَإِنَّ لِعَيْنِكَ حَظًّا، وَلِنَفْسِكَ حَظًّا، وَلَأَهْلِكَ حَظًّا، فَصُمْ وَأَفْطِرْ، وَصَلِّ وَتَمِّمْ، وَصُمْ مِنْ كُلِّ عَشْرَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا، وَلَكَ أَجْرُ تِسْعَةٍ »، قَالَ: إِنِّي أَجِدُنِي أَقْوَى مِنْ ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ! قَالَ: « فَصُمْ صِيَامَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ »، قَالَ: وَكَيْفَ كَانَ دَاوُدُ يَصُومُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟! قَالَ: « كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا، وَلَا يَفِرُّ إِذَا لَاقَى »، قَالَ: مَنْ لِي بِهِدِي يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ عَطَاءٌ: فَلَا أَدْرِي كَيْفَ ذَكَرَ صِيَامَ الْأَبَدِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ. لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ. » {الحديث: ٢٧٢٦ = ٢٧١٠ فم. تجريد البخارى ٢/٢٩٣، رقم: ٩١٢ = ١٩٧٥، ١١٣١، ١١٥٢، ١١٥٣، ١٩٧٤، ١٩٧٦، ١٩٧٧، ١٩٧٨، ١٩٧٩، ١٩٨٠، ٣٤١٨، ٣٤١٩، ٣٤٢٠، ٥٠٥٢، ٥٠٥٣، ٥٠٥٤، ٥١٩٩، ٦١٣٤، ٦٢٧٧ + تجريد ١/٥٤٢، رقم: ٥٦٤. ترمذى. صوم: ٧٦٨. نسائى. صيام: ٢٣٩٦. تحفة الأشراف: ٦٦٣٥}:

(٧٤) تجريد/٢، ژماره: ٦٢٨ = ١٣٠٦، بخارى. مسلم: ٩٣٦، محمد فؤاد - مختصر صحيح مسلم/٢،

عەبدوللای كۆرى عەمرى كۆرى عاص (رمزى خودا لەخۆى و باوكى)
 فەرمووى: عەرزى حەزرىتىيان كەربو كەمن بەردەموام ھەر بەرپۇزۇو دىمىو بە
 شەویش ھەر شەو نوپۇز دىمەم، جايا ناردى بەشۆپنما، يا بە خەزمەتى گەيشتم،
 فەرمووى: (ئایا وایە، گوايە تۆ دەلتى بەردەموام ھەر بەرپۇزۇو دىمىو رۆژىكى ئى
 ناخۆم بە شەویش ناخەوم ھەر شەو نوپۇز دىمەم؟). گوتەم: بەلتى گوتوومە.
 فەرمووى: (شتى وا مەكە، چونكە چاوەكانت مافیان ھەيە لەسەر تۆ، كە بەشى
 خۆيان بخەون، تا كزو كۆپ نەبن بەھۆى شەو نوخوونى زۆرمەو، دىروونت مافى
 حەوانەوئى ھەيە لەسەر تۆ، وە خەزانەكەت ھەقى ھەيە لەسەر تۆ، وەخۆت
 مافو ھەقت ھەيە لەسەر خۆت، جا دىمى موراغاتى حالى ئەمانە بكەى، كەواتە:
 ناوبەناو بەرپۇزۇوبەو ناوبەناویش بەرپۇزۇومەبە، ناوبەناویش بە شەو، شەو
 نوپۇزبەو ناوبەناویش بەشى خۆت بخەو، لە دە رۆژ رۆژى بەرپۇزۇوبە، خەرى
 گرتنى نۆ رۆژەكەى تریشت بۆ حسیب دىمەم). عەبدوللای فەرمووى: قوربان!
 ئەى پەغەمەرى خودا! توانای زیاترم ھەيە، كەواتە بۆم زیاتر بكە؟ فەرمووى:
 (دە تۆش وەك داوود پەغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەرپۇزۇوبە).
 عەبدوللای عەرزى دىمەم: ئەى پەغەمەرى خودا! داوود پەغەمبەر چۆن رۆژووى
 سوننەتى دىمەم؟ فەرمووى: (داوود رۆژ ناپۇژى بەرپۇزۇو دىمىو، كاتىكىش
 لەكاتى شەردا، بەرمەنگارى لەشكرى دوزمەن دىمىو، لەبەرى ھەل نەدەھات و
 شەرانە دەجەنگى لەگەتیا).
 عەبدوللای فەرمووى: قوربان! جا شتى واناياپ دەست كى دىمەم؟ عەطاء

كە ئەم فەرموودىمە لە ئەبولەبباسەو دەگىرپەتەو، ئەویش لە عەبدوللای
 كۆرى عەمرەو دەگىرپەتەو، عەطاء دەفەرمووى: نازانم ئەبول عەبباس باسى
 رۆژووى سال دوانزە مانگەى چۆن گىرپەتەو، لەم بارمەو تەنیا ئەمەم

لهبه رماوه كه پيغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) دوو جار لهسهه يهك دمفه رموی: (رۆژووی نهو كهسهه گيرانه بئ كه سال دوانزه مانكه بهرۆژوو دمبئ).

{تاج/٢، زنجيره: ٧١، ژماره: ١٤٥٢ + زنجيره: ٧٠، ژماره: ١٤٥٠، ١٤٥١}.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَحَبَّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ، وَأَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَيَقُومُ ثُلُثَهُ، وَيَنَامُ سُدُسَهُ، وَكَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا». {الحديث: ٢٧٣١ = ٢٧١٥ فم. تجريد/٢/٥٤٢، رقم: ٥٦٤. راجع رقم: ٦٢٨ لمعرفة أطرافه. أبو داود. صوم: ٢٤٤٨. نسائي. قيام الليل: ١٦٢٩. تحفة الأشراف: ٨٨٩٧}.

عبداللای کوری عه مری کوری عاص (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: پيغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) فهرمووی: (پهسهه نندترین رۆژوو نهو رۆژوومیه، كه لهسهه دمستووری داوود پيغه مبهه بئ، (دروودی خودای لهسهه بئ)، وه ههرومهه نوێزی شهو نوێزیش، یاسای داوود پيغه مبهه ریش بو شهو نوێزی ناوا بوو: نیوهی شهو دهخهوت، ستيهکی شهویش شهو نوێزی دمکرد، نهمه دهکاته پينج بهش له شهش بهش، وه نهو شهشیه کهی تريشی دهخهوته وه! وه رۆژ نارۆژیکیش بهرۆژوو دمبوو). {تاج/١/٤٩٤، ج/١ = ج/٤، زنجيره: ١٨١، ژماره: ٩٧٣}.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ وَكَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَنَامُ سُدُسَهُ وَيَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا): (الحديث ١١٣١- أطرافه في: ١١٥٢، ١١٥٣، ١٩٧٤، ١٩٧٥، ١٩٧٦، ١٩٧٧،

عبداللّای کوری عه‌مری کوری عاص (پرمزای خویان لی بی) فه‌رمووی
پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) پیی فه‌رمووم: (په‌سهند ترین نویژ
له‌لای خودا نه‌و نویژمیه که‌له‌سهر دمستووری داود پیغه‌مبهر بی (دروودی
خودای له‌سهر بی) وه هه‌روه‌ها روژوویش، یاسای داود پیغه‌مبهریش ناوا بوو:
نیوه‌ی شه‌و ده‌خه‌وت، سی یه‌کی شه‌ویش شه‌ونویژی ده‌کرد، نه‌مه دمکاته پینج
به‌ش له شه‌ش به‌شی شه‌و، وه نه‌و شه‌ش یه‌که‌که‌ی تریشی ده‌خه‌وته‌وه‌ا وروژ نا
روژیکیش به‌روژوو دمبوو) (ت/ ١ / ٤٩٤ - ٩ / ش / د = ز ١٨١ - ز ٩٧٣).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌م فه‌رمووده‌یه نه‌ومیه: که‌به‌شیوه‌ی گشتی شه‌ونویژو
روژووی سوننه‌ت له‌سهر نه‌م شیومیه بن، هه‌تا جه‌سته‌یش به‌شی خوی
بجه‌سیته‌وه‌و تووشی بیزاری نه‌بی، دنا شه‌ونویژ نه‌گهر له‌م نه‌ندازه‌یه‌یش
که‌متر یا زیاتر بی هه‌ر دمبی. هه‌ندی له‌زانیان کاری باش به‌ پیی نه‌م یاسایه
ده‌که‌ن: (کار تا زۆرتر بی پاداشیشی زۆرتره).

٧١٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « يَا عَبْدَ اللَّهِ أَلَمْ أُخْبِرْ أَنَّكَ تَصُومُ النَّهَارَ وَتَقُومُ اللَّيْلَ ». فَقُلْتُ
بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ « فَلَا تَفْعَلْ، صُمْ وَأَفْطِرْ، وَقُمْ وَتَمْ، فَإِنَّ لِحَسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا،
وَإِنَّ لِعَيْنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِرَوْحِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِرِزْوِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ
بِحَسَبِكَ أَنْ تَصُومَ كُلَّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنَّ لَكَ بِكُلِّ حَسَنَةٍ عَشْرَ أَمْثَالِهَا، فَإِنَّ ذَلِكَ
صِيَامُ الدَّهْرِ كُلِّهِ ». فَشَدَّدْتُ، فَشَدَّدَ عَلَيَّ، قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً. قَالَ «

فَصُمُ صِيَامَ نَبِيِّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَا تَزِدْ عَلَيْهِ «. قُلْتُ وَمَا كَانَ صِيَامَ نَبِيِّ اللَّهِ دَاوُدَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ « نِصْفَ الدَّهْرِ ». فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَقُولُ بَعْدَ مَا كَبَّرَ يَا لَيْتَنِي قَبِلْتُ رُخْصَةَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ١٩٧٥، راجع رقم: ٥٦٤ ت + ١١٣١ ف، لمعرفة أطرافه): (٣٥)

عبداللّای گوری عهمر (پرمزای خوای لی بئی) فهرمووی: پیغهمبهری خوشهویست پیی فهرمووم: نهی عبداللّای بیستومه که تو سال دوانزه مانگه بهرؤزوو دهبیت و بهشهویش ناخهوی، همر شهو نویژ دهکهیت؟ گوتم: بهئی، نهی پیغهمبهری خودا! چۆن دمفهرمووی وایه، فهرمووی: وامهکه، ناو بهناو بهرؤزوو بهو ناو بهناویش بهرؤزوو مهبه، بهشهویش ههتا تاوی شهو نویژ بکهو، تاویکیش بخهوه، چونکه لهراستی دا لهشو جهستت مافی ههیه لهسهر تو که زور نهیرمنجینی و تارادهی پرووکان نهیرمتینی ومههرومها چاوهکانت مافیان ههیه لهسهر تو، وه ههرومها ژنهکمت مافی ههیه لهسهرتو، ومههرومها میوانهکمت مافی ههیه لهسهر تو، جا دهبی نهمانه رهچاو بکهی، ههریهکهی بهپیی خوئی، وهلهگشت مانگی تهنیا سی رۆژ بهرؤزوو به بهسته! چونکه چاکه یهک بهدمیه، نیتر نهوه وهک نهوه وایه که سال دوانزه مانگهی خودا بهرؤزوو بی.

عبداللّای (پرمزای خوای لی بئی) فهرمووی: بهلام من خۆم کارهکهه لهخۆم گران کردو باری خۆم قورس کرد، بۆیه لیم گران و قورس کراوه، گوتم: نهی پیغهمبهری خودا لهخۆم رادهبینم و بهخۆما رادهپهرمووم که زیاتر بفهرموو، فهرمووی: کهواته وهکوو پیغهمبهری خودا داوود بهرؤزوو به (دروودی خوای لهسهر بئی) وهلیی زیاد مهکه. عهرزیم کرد رۆزووی داود پیغهمبهمر (دروودی

خوای لهسهر بڼ) چوڼ بوو؟ فهرمووی: روژ نا روژي بهرپوژوو دمبوو، کهدهکاته نیوهی روژووی سال دوانزه مانگه. عهبدوللا (پرمزای خوای لی بڼ) کاتی پیر بوو بوو دمیفهرموو: خوژگایه م کاتی خوئی روخسته کهی پیغه مبهرم قه بوول بکردایه. (ریاض ۱/ ژماره ۱۵۰، تاج ۱/ ۴۹۴، ز ۱۸۱/ ف ۹، پروانه: ژماره ۵۶۴ که له بهرگی یه که می تجریددا رابوورد).

(مکرر) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي رِوَايَةٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « فَصُمْ صِيَامَ دَاوُدَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا، وَلَا يَفِرُّ إِذَا لَاقَى قَالَ: مَنْ لِي بِهَذِهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ عَطَاءٌ لَا أَذْرِي كَيْفَ ذَكَرَ صِيَامَ الْأَبَدِ، قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ ». مَرَّتَيْنِ. (الحديث ۱۹۷۷):

لهگیرانه ومیه کی تری دا فهرمووی: پیغه مبهرم (دروودی خوای لهسهر بڼ) فهرمووی: لهسهر شیوهی بهرپوژوو بوونی پیغه مبهرم داود (دروودی خوای لهسهر بڼ) بهرپوژوو به، دمستووری داود وابوو روژ نا روژي بهرپوژوو دمبوو، کاتیکیش له شهردا بهرمنگاری له شکری دوژمن دمبوو له بهری هه لنه دمهات.

عهبدوللا فهرمووی: جاکي دمبی به دمسته بهری نه وه بو من نهی پیغه مبهری خودا، پیغه مبهرم (دروودی خودای لهسهر بڼ) فهرمووی: روژووی نهو کهسه گیرا نه بی که سال دوانزه مانگه بهرپوژوو دمبی، دوو جار نه م نزیایه دوو باره کردموه. (ریاض ۱/ ژماره ۱۵۰: ز ۱۴).

۷۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: الْكَحْنِيُّ ابْنِي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) امْرَأَةً ذَاتَ حَسَبٍ فَكَانَ يَتَعَاهَدُ كُنْتَهُ فَيَسْأَلُهَا عَنْ بَعْثِهَا فَيَقُولُ: نِعَمَ الرَّجُلُ مِنْ رَجُلٍ لَمْ يَطَأْ لَنَا فِرَاشًا وَلَمْ يُفْتَشْ لَنَا كُنْفًا مُنْذُ اتَيْنَاهُ فَلَمَّا طَالَ ذَلِكَ عَلَيْهِ ذَكَرَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (الْقَنِي بِهِ فَلَقِيْتُهُ بَعْدُ فَقَالَ: كَيْفَ تَصُومُ؟ قَالَ: كُلَّ يَوْمٍ قَالَ: وَكَيْفَ تَخْتِمُ؟ قَالَ: كُلَّ لَيْلَةٍ).

قَالَ: (صُمْ فِي كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةً وَأَقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي كُلِّ شَهْرٍ) قَالَ: قُلْتُ: أَطِيقُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ قَالَ: (صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْجُمُعَةِ) قُلْتُ: أَطِيقُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ قَالَ: (أَفْطِرُ يَوْمَيْنِ وَصُمْ يَوْمًا) قَالَ: قُلْتُ: أَطِيقُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ قَالَ: (صُمْ أَفْضَلَ الصَّوْمِ صَوْمَ دَاوُدَ صِيَامَ يَوْمٍ وَأَفْطَارَ يَوْمٍ وَأَقْرَأِ فِي كُلِّ سَبْعٍ لَيَالٍ مَرَّةً) فَلَيْتَنِي قَبِلْتُ رُخْصَةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَذَاكَ أَنِّي كَبُرْتُ وَضَعُفْتُ فَكَأَنِّي يَقْرَأُ عَلَى بَعْضِ أَهْلِهِ السُّبْحَ مِنَ الْقُرْآنِ بِالنَّهَارِ وَالَّذِي يَقْرُؤُهُ يَغْرِضُهُ مِنَ النَّهَارِ لِيَكُونَ اخْفَافًا عَلَيْهِ بِاللَّيْلِ وَإِذَا ارَادَ أَنْ يَتَقَوَّى أَفْطَرَ أَيَّامًا وَأَخْصَى وَصَامَ مِثْلَهُنَّ كَرَاهِيَةً أَنْ يَتْرُكَ شَيْئًا فَارَقَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَيْهِ (الحديث ٥٠٥٢ - طرفه في : رقم : ٥٦٤ تجريد

١١٣١ فتح الباري = بهرگی یه کهم = لاپهره : ٥٤٢) : (٣٦١)

مه بهستی سهرمگی لهم فهرموودمیه رپوشت. بر : ژ : ٥٧٦ تجريد = ١١٥٢ فتح
= بهرگی یه کهم ل - ٥٥١ + ژ : ٩١٢ ت = ١٩٧٥فتح = بهرگی/ ٢ ل/ ٢٩٣ + ژ/ ٩١٢ م = ١٩٧٧
فتح = بهرگی/ ٢ ل/ ٢٩٤.

لیرهدا دمفهرموئ: باوکم ژنیکی خانه دانی هیئنا بوم، ناوبه ناو بووکه که هی
به سهر دمکرده و، له باره ی میردمکه یه وه که من بووم لئی دمپرسی. نه ویش
جاری عهرزی دهکا: پیاو هه روا دمبی، له وه چاکتر نابی، نه وه ته ی نسیم
که وتوومه لای نه پئی ناومه سهرنوینه کهم نه چمکی په رده که ی هه لداومه ته وه
واته هیشتا دروست نه بووه له گه لئاو به دهمستی نه گرتووم!

جا که نه م بارودوخه دریزه ی کیشا، باوکم نه مه ی عهرزی پیغه مبه ر کرد.
نه ویش (دروودی خودای لی بی) پئی دمفهرموا: (بییه نه بو لام). جا کاتی
چووم بو خزمه تی پئی فهرمووم: (چون چونی به رپوژو دمبی؟) گوتم:
(به رده وام سال دووانزه مانگه هه موو رپوژو به رپو ژو دمب) (فهرمووی :) نه ی

چۇن و به چەند رۆژ خەتمەيەكى قورئان دەكەى ؟) گوتەم : هەموو شەوئى خەتمئى دەكەم.

فەرمووى : (وامەكە بەلكوو لە هەموو مانگئى سئى رۆژ بەرۆژوو بە، بە مانگئىكىش خەتمەيەكى قورئان بكە). گوتەم لەمە زياتر دەتوانم ئەى پيغەمبەرى خودا! فەرمووى : (دەى كەوايە گشت هەفتەيەك سئى رۆژ بەرۆژوبە) گوتەم: زياتر دەتوانم. فەرمووى: (دەى كەوايە هەميشە دوو رۆژ بەرۆژوبە و رۆژئى بەرۆژو مەبە). عەرزيم كرد لەمەيش زياتر دەتوانم. فەرمووى: (دەى باشتري شئووى رۆژو گرتن ئەنجام بدە، كە شئووى بە رۆژو بوونى داوود پيغەمبەرە، كە بەم شئومىيە بەرۆژو دەبوو، تۆيش ئاوا بەرۆژو بە : رۆژيك بە رۆژو بە و رۆژيك بە رۆژو مەبە، وە بە حەوت شەوئىش خەتمەيەكى قورئان بكە). جاكاتئى عەبدوللا پىربوو، دەيفەرموو:(خۆزگە كاتى خۆى روخسەتەكەى پيغەمبەرم قە بوول دەكرد و، ئەو هەموو چەندو چۆنەم لە گەل نەكردايە، چوونكە ئىستا پىربووم و بئى هيزو زەبوون بووم و، ئەووى بە لاوى دەمتوانى بىكەم ئىستا بە ناسايى بۆم ناكرى).

موجاهيد (رحمەتى خوداى لئى بئى) فەرمووى: (كاتئى عەبدوللاى كورئى عەمرى كورئى عاص، پىر بوو بەردەوام بوو لە سەر ئەو شئووە خوا پەرەستىيەى كە لە سەردەمى پيغەمبەردا بەردەوام بوو لەسەرى، كە ئەووە بوو رۆژ نا رۆژئى بەرۆژو بئى و، خەتمئىكى قورئانئىش بە حەوت شەو لە شەو نويزدا بكات، بەلام لە كاتى پىريدا بۆ ئاسان كارى ئاواى دەكرد، بە رۆژ پشكى قورئان خویندەكەى شەوى، كە حەوت يەكى قورئان بوو، لە لاى يەكئى لە كەسوکارەكەى دەور دەكردەو، هەتا بەباشى رەوانى بكاتەو، مەبادا شتئىكى لئى لەبىرچوو بئى، هەتا بەشەو بەئاسانى و رەوانى لە شەو نويزەكەى دا بيخوئنى.

و مڪاتيكيش دميويست كه تۆزى تين و هيزو گورپكى تى بېتهوه، رۆژ نا رۆژه كه بهرۆژو نه دمبوو، وهك سهردهمى لاوى، بهلكو چمند رۆژى بهژماره دميشكان و، بهرۆژو نه دمبوو، نهوجا رېك بهژمارى نهو رۆژانهى كه بهرۆژو نهبوو بوو، نهومنده رۆژ بهسهریهكهوه بهرۆژو دمبوو. بهم شيوه په بهردموام بوو لهسهر نهو خوا پهرمستيهى كه لهسهردهمى ژيانى پېغه مبهردا نهنجامى دمد، چونكه هزى نه دمكرد كه نهوهى له ژيانى پېغه مبهردا كروويهتى له بهرستش و خوا پهرستى له پاش مهرگى نهو له هيچ قوناغيكى ژينى دا لىي كه م بكا تهوه!!

٧١٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ كَانَ يَقُومُ اللَّيْلَ فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ). (الحديث ١١٥٢): (٣٧)

عبداللّاي كورى عه مرى كورى عاص (رېمزاى خودايان لى بى) فهرمووى: پېغه مبهرد (دروودى خوداي لهسهر بى) پېي فهرمووم: (نهى عهبدوللّاي وهك فيساره كهس مهبه، كهشمونويژى دمكرد، بهلام نىستا وازى لى هيناوه). (رياض/ ١/ ١٥٥ ز- ١٥٤-).

٧١٨- حَدِيثُ عَمْرِو بْنِ عَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) بَلَغَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنِّي أَسْرُدُ الصَّوْمَ وَأُصَلِّي اللَّيْلَ ، فَإِنَّمَا أُرْسِلَ إِلَيَّ ، وَإِنَّمَا لَقِيْتُهُ ، فَقَالَ « أَلَمْ أَخْبَرَ أَنَّكَ تَصُومُ وَلَا تُفْطِرُ ، وَتُصَلِّي وَلَا تَنَامُ ، فَصُمْ وَأَفْطِرْ ، وَقُمْ وَتَمْ ، فَإِنَّ لِعَيْنِكَ عَلَيْكَ حَظًّا ، وَإِنَّ لِنَفْسِكَ وَأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَظًّا » . قَالَ إِنِّي لِأَقْوَى لِدَلِكَ . قَالَ « فَصُمْ صِيَامَ دَاوُدَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - » . قَالَ وَكَيْفَ قَالَ « كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا ، وَلَا يَفِرُّ إِذَا لَاقَى » . قَالَ مَنْ لِي بِهِدِهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَالَ عَطَاءٌ لَا أَذْرِي كَيْفَ

ذَكَرَ صِيَامَ الْأَبَدِ ، قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ » .
مَرَّتَيْنِ: (٧٨)

له ژماره (٧١٤) دا رابورد به ته واوی.

٧١٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ لِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « إِنَّكَ لَتَصُومُ الدَّهْرَ ، وَتَقُومُ اللَّيْلَ » . فَقُلْتُ نَعَمْ . قَالَ « إِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ هَجَمْتَ لَهُ الْعَيْنُ وَتَفَهَتْ لَهُ النَّفْسُ ، لَا صَامَ مَنْ صَامَ الدَّهْرَ ، صَوْمَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ صَوْمَ الدَّهْرِ كُلِّهِ » . قُلْتُ فَإِنِّي أَطِيقُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ . قَالَ « فَصُمْ صَوْمَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا ، وَلَا يَغْيُرُ إِذَا لَاقَى: (٧٩)

له ژماره (٧١٥) دا رابورد به ته واوی.

٧٢٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ: « وَأَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَيَّ اللَّهُ صِيَامُ دَاوُدَ ، وَكَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَنَامُ سُدُسَهُ ، وَيَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا: (٨٠)

واتاکه ی له ژماره کانی پیشترا رابورد.

٧٢١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو فَحَدَّثَنَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذُكِرَ لَهُ صَوْمِي فَدَخَلَ عَلَيَّ ، فَأَلْقَيْتُ لَهُ وِسَادَةً مِنْ أَدَمَ ، حَشَوَهَا لَيْفَ ، فَجَلَسَ عَلَيَّ الْأَرْضِ ، وَصَارَتِ الْوِسَادَةُ بَيْنِي وَبَيْنَهُ . فَقَالَ « أَمَا يَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ » . قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ « خَمْسًا » . قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ « سَبْعًا » . قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ « تِسْعًا » . قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ « إِحْدَى عَشْرَةَ » .

(٧٨) بخاری: ١٩٧٧، مسلم: ٢٧٢٦ شیخا.

(٧٩) له ژماره (٧١٨) دا ته خریج کرا.

(٨٠) بخاری. تهجد: ١١٣١، مسلم: ٢٧٣١.

ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « لَا صَوْمَ فَوْقَ صَوْمِ دَاوُدَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - شَطْرَ الدَّهْرِ ، صُمْ يَوْمًا ، وَأَفْطِرْ يَوْمًا »: (٧٣١)

لهژمارهکانی پێش خۆیدا و اتاو مه بهسته که ی رابورد، به تایبهتی له ژماره (٧١٤) دهمدا.

(٣٧) باب: صوم سرر شعبان

پۆژووێ ناوه پراستی مانگی کوئه مانگ

٧٢٢- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضي الله عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ لَهُ أَوْ لآخر: « أَصُمْتَ مِنْ سَرَرِ شَعْبَانَ؟ ». قَالَ: لَا. قَالَ: « فَإِذَا أَفْطَرْتَ فَصُمْ يَوْمَيْنِ ». {الحديث: ٢٧٤٣ = ٢٧٢٨ فم. تجريد البخاري/٢/٢٩٦، رقم: ٩١٤ = ١٩٨٣. أبو داود. صوم: ٢٣٢٨. تحفة الأشراف: ١٠٨٤٨: { (٧٣٢)

عیمرانی کوپی حوصهین (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) به خۆمی فهرموو، یا فهرمووی: به پیاویکی تری فهرموو: (نایا له ناوه پراستی مانگی کوئه مانگدا، ههچ به پۆژوو بووی؟) گوتی: نهه، فهرمووی: (دهی له جیاتی ئهوه، که ره مهزان تهواو بوو، دوو رۆژ به پۆژووبه).

(٧٣١) له ژماره (٧١٤) دا ته خریج کراوه.

(٧٣٢) تجرید/٢، ژماره: ٩١٤ - ١٩٨٣، مختصر صحیح مسلم/٢، ژماره: ٦١٧ = مسلم. شیخا: ٢٧٤٣.

(۴۰) فضل لیلة القدر والحث على طلبها وبيان محلها وأرجى أوقات طلبها

باسی که ووره بی و بیرقزی شهوی له یله تولقه در. وه کانه کی که یه؟ وه چی

شهوی هیوای که وره وایه که نهو شهوه شهوی له یله تولقه در بی

۷۲۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُرُوا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْمَنَامِ فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « أَرَى رُؤْيَاكُمْ قَدْ تَوَاطَّاتِ فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ، فَمَنْ كَانَ مُتَحَرِّيًا فَلْيَتَحَرَّهَا فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ ». (الحديث ۲۰۱۵): (۳۳۲)

نیبنو عومهر (رهمزای خویان لی بی) فهرمووی: چهند پیاوی له هاوه لانی
پیغه مبهه (دروودی خوی له سهه بی) له خه ونا پیان گوترا بوو که شهوی
له یله تولقه در ده که ویتته جهوت شهوه گانی دواپی رهمه زانه وه، جا پیغه مبهه
(دروودی خوی له سهه بی) کاتی نهه خه ونه ی پی گه یشته وه فهرمووی: واده زمانه
خه ونه که تان پیکاویه تی و ریک ده که ویت له گهل راستی دا، جا که وایی نهو
که سهی که دمی وهی مشووری نهه شهوه بخوات، با له جهوت شهوه گانی دواپی
رهمه زان دا مشوری بو بخوات. (تاج/۲/۱۷۶، ژماره: ۱۳۹۵ - ش/د/ن + ریاض/۳/۸۹۱
ف/۲ = ژماره: ۱۱۹۰، زنجیره: ۲۱۴).

۷۲۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) اعْتَكَفْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ مِنْ رَمَضَانَ، فَخَرَجَ صَبِيحَةَ عَشْرِينَ، فَخَطَبَنَا وَقَالَ « إِنِّي أُرِيتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، ثُمَّ أُنْسِيَتْهَا أَوْ نُسِيَتْهَا، فَالْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ فِي الْوُثْرِ، وَإِنِّي رَأَيْتُ أَلِّي أَسْجُدُ فِي مَاءٍ وَطِينٍ، فَمَنْ كَانَ اعْتَكَفَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلْيَرْجِعْ ». فَرَجَعْنَا وَمَا نَرَى فِي السَّمَاءِ قَرَعَةً، فَجَاءَتْ سَحَابَةٌ فَمَطَرَتْ حَتَّى سَالَ

(۳۳۲) تجرید/۲، ژماره: ۹۲۲ = ۲۰۱۵، مسلم: ۱۱۶۵ = تخريج/ محمد فؤاد عبدالباقي = ۲۶۵۲

سَقَفُ الْمَسْجِدِ وَكَانَ مِنْ جَرِيدِ النَّخْلِ، وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْجُدُ فِي الْمَاءِ وَالطِّينِ، حَتَّى رَأَيْتُ أَثَرَ الطِّينِ فِي جَبْهَتِهِ. (الحديث ٢٠١٦): (٧٢٤)

ئەبو سەعیدی خەوری (پەرزە خواى لى بى) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خواى لەسەر بى) لەدەشەوی یەكەمى رەمەزان دا لەمزگەوت خەلۆهێ دەكێشا، واتە ئیعتیکافی دەکرد لەپاشا لەدەشەوی ناوەراستیشتا خەلۆهێ كێشا، لەناو چاتۆلێكى لباد دا بوو، هەسیرێ پەردەى دەرگاگەى بوو، گوتى: جا هەزەرت (دروودی خواى لەسەر بى) بەدەستى خۆى هەسیرەگەى هەلگرت و لەگۆشەیهێكى چاتۆلەكەوه دوورى خستەوه، ئینجا بەیانى رۆژى بیستەمى رەمەزان لەدەرگاى چاتۆلەكەوه سەرى كێشا و تارىكى بۆمان دا و مقەسەى لەگەڵ خەلەكەكه كرد، ئەوانیش لى نزیك بوونەوه، فەرمووی: من پێم گوترا بوو كەشەوى لەیلەتولقەدر كام شەومیه لەمانگى رەمەزانا، بەلام دواىى لەبیرم براهەوه، من لەدهى یەكەما خەلۆم كێشا منەى شەوى لەیلەتولقەدرم دەكردو، بۆ ئەو شەوه دەگەڕام هەروەها لەدهى ناوەراستیشت دا كەجى جوبرائیل هاته لام فەرمووی: كەئەو شەوه لەدهى دواىى دایە، كەواتە: هەركەسەتان هەزەكەن كەئەم دەشەوى دواىیهیش خەلۆم بكێشن، ئەوا بۆ شەوى لەیلەتولقەدر بگەڕێن، ئێتر مەردوومەكەش لەگەڵ پێغەمبەر دا (دروودی خواى لەسەر بى) ئەو دەشەوهى تریشت خەلۆمیان كێشایەوه لەناو مزگەوتا، فەرمووی (دروودی خواى لەسەر بى): لەخەوما نیشانم درا كەشەوى بەرپز (لەیلەتولقەدر) شەویكى تاك دەبێ، وه لەبەیانى یەكەیدا كۆرپووش لەناو قورپو و باراناودا دەبەم بۆ خوا، جا وا رێكەوت شەوى بیست و یەك باران بارى، مزگەوتەكه دۆپەى كرد، بەچاوى

خۆم ناوو قورمه‌که‌م دی، پێغه‌مبەر (دروودی خوای له‌سەر بێ) که‌له‌نوێژی به‌یانی بوومه‌وه‌ جووه‌ دهرمه‌وه‌ ته‌وێڵ و سه‌ری لووتی ناوو قوریان پێوه‌ بوو، وه‌ خه‌ونه‌که‌ی پێغه‌مبەر (دروودی خوای له‌سەر بێ) هاته‌ دی، جا ته‌ماشامان کرد ئه‌مو شه‌وه‌ شه‌وی بیست و یه‌ک بوو، له‌ده‌شه‌وی دوایی رهمه‌زان. (تاج/٢/١٨، ژماره‌: ١٣٩٨، ج/٤ - ش/د/ن).

٧٢٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُجَاوِرُ فِي رَمَضَانَ الْعَشْرَ الَّتِي فِي وَسْطِ الشَّهْرِ ، فَإِذَا كَانَ حِينَ يُمَسِّي مِنْ عِشْرِينَ لَيْلَةً تَمْضِي ، وَيَسْتَقْبِلُ إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، رَجَعَ إِلَى مَسْكِنِهِ وَرَجَعَ مَنْ كَانَ يُجَاوِرُ مَعَهُ . وَأَنَّهُ أَقَامَ فِي شَهْرِ جَاوَرَ فِيهِ اللَّيْلَةَ الَّتِي كَانَ يَرْجِعُ فِيهَا ، فَخَطَبَ النَّاسَ ، فَأَمَرَهُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ ، ثُمَّ قَالَ « كُنْتُ أُجَاوِرُ هَذِهِ الْعَشْرَ ، ثُمَّ قَدْ بَدَأَ لِي أَنْ أُجَاوِرَ هَذِهِ الْعَشْرَ الْآخِرَ ، فَمَنْ كَانَ اعْتَكَفَ مَعِيَ فَلْيَثْبُتْ فِي مُعْتَكِفِهِ ، وَقَدْ أَرَيْتُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ ثُمَّ أُلْسِيْتُهَا فَأَبْتَغُوهَا فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ وَابْتَغُوهَا فِي كُلِّ وَتَرٍ ، وَقَدْ رَأَيْتُنِي أَسْجُدُ فِي مَاءٍ وَطِينٍ » . فَاسْتَهَلَّتِ السَّمَاءُ فِي تِلْكَ اللَّيْلَةِ ، فَأَمْطَرَتْ ، فَوَكَفَ الْمَسْجِدُ فِي مُصَلَّى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةً إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، فَبَصُرَتْ عَيْنِي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَنَظَرْتُ إِلَيْهِ انْصَرَفَ مِنَ الصُّبْحِ ، وَوَجْهُهُ مُمْتَلِئٌ طِينًا وَمَاءً: (٧٢٥)

ئه‌بو سه‌عیدی خودری (رمزای خودای لێ بێ) فه‌رمووی: ده‌ستووری پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بێ) وابوو، له‌ده‌ی ناوهراس‌تی مانگی رهمه‌زانا، له‌ناو مزگه‌وته‌که‌یدا خه‌لوه‌ی ده‌کیشا، واته‌: اعتکافی ده‌کرد، جا به‌رده‌وام بوو له‌سەر خه‌لوه‌که‌ی هه‌تا بیستی مانگ ته‌واو ده‌بوو، له‌شه‌وی بیست و یه‌کی مانگی رهمه‌زانا، کۆتایی به‌خه‌لوه‌که‌ی ده‌هیناو ده‌که‌رایه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ی، وه‌ ئه‌مو

که سانه‌یش که لهو ماومیه‌دا، خه‌لومیان له‌گه‌ل‌دا دم‌کیشا، که نهو ده‌گه‌رایه‌وه نه‌وانیش دم‌گه‌رانه‌وه بۆ مالی خۆیان.

جا ئەم حاله به‌رده‌وام بوو، هه‌تا سائی له رهمه‌زانا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌گه‌ل کۆمه‌لئی، وه‌ک سالا‌نی پێشوو، له‌سه‌رم‌تای ده‌ی ناوم‌پراستی رهمه‌زانه‌وه دم‌ستیان کرد به خه‌لوه‌کیشان، جا له‌شه‌وی بیست و یه‌کی مانگا، نه‌گه‌رایه‌وه بۆ ماله‌وه، به‌لکوو به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر خه‌لوه‌ کیشانه‌که‌ی و وتاریکی دا بۆ ناماده‌بوان و به‌وه‌ی هه‌زی خودای له‌سه‌ر‌بوو فه‌رمانی پێیان کرد، له‌پاشا فه‌رمووی: (من له‌مه‌وبه‌ر ئەم دهر‌پۆژه‌ی ناوم‌پراستی مانگی رهمه‌زان خه‌لوه‌م ده‌کیشا له‌ناو مزگه‌وته‌دا، به‌لام نیستا وا دهر‌که‌وتوووه‌ بۆم که ئەم ده‌ شه‌وه‌ی ناخ‌ری مانگی رهمه‌زان، له‌ناو مزگه‌وتا خه‌لوه‌م بکیشم، جا هه‌ر‌که‌سی له‌م ماومیه‌دا له‌گه‌ل مندا، له‌م مزگه‌وته‌دا، خه‌لوه‌ی کیشاوه، با له‌جی خه‌لوه‌که‌ی خۆیدا بمینی و له‌سه‌ر خه‌لوه‌کیشانه‌که‌ی به‌رده‌وام بی. له‌پراستیدا من پێم نیشان درا که ئەم شه‌وی له‌یله‌تول قه‌دره‌ کام شه‌ومیه، له‌ شه‌وه‌گانی مانگی رهمه‌زان، به‌لام له‌پاشا له‌بیرم ب‌رایه‌وه، ده‌ی نیوه‌ منه‌ی نه‌و شه‌وه‌ بکه‌ن و به‌شوینیا بکه‌رین، له‌ ده‌ی دوایی رهمه‌زانا، به‌تایبه‌تی له‌شه‌وه‌ تاکه‌گانی ده‌شه‌وی دوایی رهمه‌زانا منه‌ی بکه‌ن. وه‌ له‌خه‌وما نیشانم درا، که له‌کۆتایی نه‌و شه‌وه‌دا له‌ناو ناوو قور‌اودا کور‌پ‌نووش دمه‌بم، جا نه‌و شه‌وه‌ که شه‌وی بیست و یه‌کی رهمه‌زان بوو، بارانیکی خو‌ر‌پ‌ز‌م باری، سه‌ربانی مزگه‌وت د‌ل‌پ‌یه‌ی کرد، له‌جی‌که نو‌پ‌زه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)، جا به‌چاوی خۆم ته‌ماشای پیغه‌مبه‌رم کرد، که نو‌پ‌زی به‌یانی ته‌واو کردو جی‌که نو‌پ‌زه‌که‌ی به‌جی هیشت، قور‌اوو ناو ده‌م و چاوی داپۆشی‌بوو!).

٧٣٦- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يُجَاوِرُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ رَمَضَانَ ، وَيَقُولُ « تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ رَمَضَانَ »:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہ دہشہوی دواپی مانگی رہمہزاندہ، لہناو مزگہوتہکھی خویدا، لہ مہدینہی نازدار، خہلوہی دمکیشا، وہ دمیفہرموو: (بگہرین بؤ شہوی بہرپز، کہ ناودارہ بہشہوی لہیلہتول فہدر، لہ شہوہ تاکہکانی دہی دواپی رہمہزاندہ).

روونکردنہوہ:

لہکوٹای بیسی رۆژودا، پوختہی برپارہکانی نامہی رۆژوو، لہ شہرحی بلوغ المرامہوہ، بہرگی دووہم، کہوا لہپاش ژمارہ (٧١٤)ہی بلوغ المرامہوہ راگوپز دمکہین بؤ زیادہ بہہرمو سوودی گشتی:

پوختہی برپارہکانی نامہی رۆژوو

١- رۆژوو روکنی چوارہمہ لہپینچ روکنہی نیسلامو فہرزیکہ لہفہرزہ گرنکہ ئایینیہکانو ریزو پیرۆزی و پاداشیکی گہورہی ھہیہ، ھہرکەسی رۆژوو مانگی رہمہزان بہفہرزو پیویست نہزانئ پیی کافرو ناموسولمان دمبی. برپوانہ: (روونکردنہوہ)ی دوا ژمارہ: ٦٩٧ لہ بلوغ المرام.

٢- ریزو گہورمی مانگی رہمہزان.

٣- پارشیو سوننہتہ، چی بؤ رۆژوو فہرز بی، چی بؤ رۆژوو سوننمت، ھەتا پارشیو دوابخرئ خیرترہ، بہمہرجئ شہوی بمینئ، کہ پارشیو دمکری.

٤- نیازھینانی رۆژوو فہرز، لہپیش شہبہقدا فہرزہ.

٥- لہگەل شہبہقی بہیاننا، رۆژوو دمست پی دمکا، ھەتا بانگی شیوان.

۱۵- رۆژوووی نوؤی مانگی قوربان، بۆ کهسێ خه‌ریکی کردنی چه‌جو عه‌مه‌ نه‌ی، سوننه‌ته‌و خه‌ریکی گه‌وره‌ی هه‌یه‌.

۱۶- رۆزۈۋى عاشوراء سۈننەتە، كە دىيەمى مانكى مۇھەررەمە.

۱۷- رۆزۈۋى شەش رۆز لەمانكى شەشەلەن (شەعبان) سۈننەتە.

۱۸- رۆزۈۋى رۆزەكانى جەئزى رەمەزان و جەئزى قورىبان نادروستە و

دانامەزى و ھەرەمە.

۱۹- رۆزۈۋى دوو شەمە و يىنج شەمە سۈننەتە، ئەگەر كەسى ھەمۇ

ھەفتەيى، يان ناوبەناو، يىنج شەمەمان بەرۈزۈۋى نەبى و دوو شەمەمان بەرۈزۈۋى بى

ھەردەبى و سۈننەتە، يا بەيچەۋانەۋە يىنج شەمەمان بەرۈزۈۋى بى و دوو شەمەمان

بەرۈزۈۋى نەبى ھەر سۈننەتە، بەلام بەردەۋام بوون لەسەر گرتنى ئەو دوو رۆزە لە

ھەفتەدا، سۈننەتتىكى گەۋرەمە و درۈشى خواناسانە.

۲۰- بەتەنھا بەبى ھۆى رەۋا، گرتنى رۆزۈۋى ھەينى، بەنىيازى رۆزۈۋى

سۈننەت ناباشە. {بىروانە: ژمارە: ۷۰۸ لە بلوغ المرام}.

۲۱- كەسى رۆزۈۋى سۈننەت بگرى دمتوانى بيشكىنى، تەنانەت بۆى ھەيە

بەدروستبوون لەگەل ھەلال ۋ ھاۋسەرىدا بيشكىنى ۋ كەفارىتىشى ناكەۋىتە سەر.

۲۲- رۆزۈشكاندن، لەرەمەزان و لەغەيرى رەمەزانا، لەپاش بانكى شىۋان،

لەكاتى رۆزۈۋى شكاندندا، بەجىماع لەگەل ھەلال ۋ ھاۋسەردا درۈستە و ناباشى

نىيە.

۲۳- رۆزۈۋى سۈننەت بۆ رەگەزى مى، ئەگەر مىردى ھەبى و مىردەكەى

لەگەلىدا بى و لەكاروان و دىشت و دىر نەبى، بەبى رەزابوونى مىردەكەى ناباشە،

بەلام دادەمەزى. {بىروانە: ژمارە: ۷۰۳ لە بلوغ المرام}.

۲۴- بۆ ژنى مىرددار، رۆزۈۋى ھەرزو رۆزۈۋى نەرزو رۆزۈۋى قەزا،

پىۋىستى بەرەزا لەسەربوونى مىرد نىيە جا ژن دمتوانى بەبى رەزاى مىرد،

رۆزۈۋى سۈننەت بگرى، بەلام لە پىشا نەزرى بكا لەسەر خۆى.

۲۵- لەھەموو مانگی گرتنی سێ رۆژ سوننەتە، واباشە کەسیازدەو چواردەو

پازدە بن.

۲۶- لەشپیی رۆژووی پێ ناشکی. بڕوانە: شەرحی بلوغ المرام ژمارە: ۶۹۷

برگە ی ژمارە: ۱۹ لەروونکردنەومکە.

۲۷- خواردن و خواردنەو و چوونە لای ژن، بەپێش یان بەپاش، ھەروا خو

رەحەتکردن بەھەر شیویێ بێ و چوونە لای نازەڵ و مرۆف، چی بەپێش چی

بەپاش رۆژوو بەتال ئەکاتەو، بکەر و بدمر ئەگەر بەرۆژوو بن، رۆژووی

ھەردوولایان بەتال و پووج دەبێتەو، ئەگەر رۆژووی رەمەزان بێ و ئەدا بێ و

بەرۆژ بێ، بەس مێرد کەفارمتی دەکەوێتە سەر، کەفارمت لەسەر ژنە کە نییە.

گەر چی ھەندێ دەفەرموون: ژنە کەیش کەفارمتێکی تری لەسەرە. لەم جۆرە

شتانەدا لەبەر چوون کاریگەری ھەیە. {بڕوانە: تجربیدی بوخاری/ ۲ لاپەرە: ۲۶۲،

زنجیرە: ۳۱ لە ژمارە: ۸۷۱ ھەتا ۹۲۶ + تاج/ ۲، لاپەرە: ۷۰ ھەتا ۱۵۹ لە زنجیرە: ۲۵ و

ھەتا زنجیرە: ۷۷ لە ژمارە: ۱۲۹۵ و ھەتا ژمارە: ۱۴۶۹ + پوختە ی موسلیم لە ژمارە:

۵۷۱ و ھەتا ۶۲۸ لە زنجیرە: ۴۴۹ و ھەتا زنجیرە: ۵۰۸ نامە ی ھەشتەم = ۸ کتاب

الصیام + ریاض/ ۲، ژمارە: ۱۲۲۴ ھەتا ژمارە: ۱۲۶۷ لە زنجیرە: ۲۱۷ و ھەتا زنجیرە:

۲۳۱ لاپەرە: ۱۵۴ ھەتا لاپەرە: ۱۸۴}.

١٤- کتاب الاعتکاف

نامه‌ی خه‌لوه‌کیشان

(١) باب: اعتکاف عشر الأواخر من رمضان

له ده‌ی دوا‌یی مانگی ره مه‌زانا، خه‌لوه‌کیشان سونه‌ته‌و خیری زور گه‌وره‌یه
 ٧٢٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله
 علیه وسلم) يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّخِرَ مِنْ رَمَضَانَ: (٧٣٧)

عه‌بدوللای گوری عومهر (رمزای خودا له‌خوی و له‌باوکی) فه‌رمووی:
 دمستووری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) وابوو، له‌ دمشه‌وی دوا‌یی
 ره‌مه‌زانا، له‌ناو مزگه‌وتا خه‌لوه‌ی ده‌کیشا و له‌ماوه‌ی نه‌و ده‌ روژمدا له‌مزگه‌وت
 دمرنه‌ده‌چوو).

٧٢٨- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ
 يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ اعْتَكَفَ أَزْوَاجُهُ مِنْ
 بَعْدِهِ. {الحديث: ٢٧٧٦ = ٢٧٦٠ فم. تجرید ٣٠٧/٢، رقم: ٩٢٧ = ٢٠٢٦. أبو داود.
 صوم: ٢٤٦٢. تحفة الأشراف: ١٦٥٣٨: (٧٣٨)}

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: جاران پیغه‌مبه‌ری خودا
 (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌ ژیانیدا، کردبووی به‌ دمستوور، له‌ده‌ی دوا‌یی
 ره‌مه‌زانا، له‌ناو مزگه‌وتا خه‌لوه‌ی ده‌کیشا، هه‌تا نه‌و کاته‌ی خودا بریدیه‌وه‌ بولای
 خوی نه‌مه‌ی تهرک نه‌کرد. بویه له‌پاش خۆشی ژنه‌کانیشی له‌ مزگه‌وتا خه‌لوه
 ده‌کیشن). {تاج/٢/١٥٤، زنجیره: ٧٤، ژماره: ١٤٥٩ ج/٤}.

(٧٣٧) مسلم: ٢٧٧٢، شیخا بوخاری: ٢٠٢٥.

(٧٣٨) تجرید ٢/٢، ژماره: ٩٢٧ = ٢٠٢٦، مختصر صحیح مسلم/٢، ژماره: ٦٣٣ = مسلم: ١١٧٢ = ٢٧٧٦.

(۲) باب: متى يدخل من أراد الاعتكاف في معتكفه

كهسى بيهوى دهست بكا به خه لوه كيشان كهى برواته ناو خه لوه كاكهى

۷۲۹- عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرَادَ أَنْ يَعْتَكِفَ، فَلَمَّا انْصَرَفَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي أَرَادَ أَنْ يَعْتَكِفَ إِذَا أُخْبِتَ خِبَاءُ عَائِشَةَ، وَخِبَاءُ حَفْصَةَ، وَخِبَاءُ زَيْنَبَ، فَقَالَ « أَلْبَرُّ تَقُولُونَ بِهِنَّ ». ثُمَّ انْصَرَفَ، فَلَمْ يَعْتَكِفَ، حَتَّى اعْتَكَفَ عَشْرًا مِنْ شَوَّالٍ. (الحديث ۲۰۳۴): (۷۲۹)

له تاجول نوصولا نهم فهرموودميه ناوايه:

عائيشه (پرمزای خواى لى بى) فهرمووى پيغه مبهر (دروودى خواى له سهر بى) دهستوورى وابوو، كه دميويست خه لوه بكيشى له مزگهوتا نويزى بهياني دمكردو دهچووه ناو خه لوه خانه كه يه وه، جاريكيان له دهى دوايى رهمه زان دا ويستى خه لومبكيشى، جا فهرمانى كرد چاتوله كه يان له ناو مزگهوتا بو هله دا زمينه بيش گالى دا، چاتوله كهى خويان بو هله دا ژنه كانى تريشى وهك عائيشه وه حهفصه ههروا پيغه مبهر (دروودى خوداى له سهر بى) كه نويزى بهياني كرد، چاتوله كانى دى، ناو مزگهوته كه يان داگير كردبوو، جا فهرمووى: ئايا مه به ستيان كردنى كرده وهى چا كه يه، يا بو چاو لى كه رييه وه هيچى تر؟ نينجا پيغه مبهر (دروودى خواى له سهر بى) فهرمانى كرد چاتوله كهى نه ويان خست، وهله وه رهمه زانده دا خه لوهى نه كيشا، وهله دهى يه كه مى شه لانا خه لوهى كيشا. (تاج/۲/ ۱۴۵ ز/ ۷۴ ف/ ۳ = ژماره: ۱۴۶۱ - ش/د/ن).

له پوختهى موسليميشا ناوايه:

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَعْتَكِفَ صَلَّى الْفَجْرَ ثُمَّ دَخَلَ مُعْتَكَفَهُ، وَإِنَّهُ أَمَرَ بِخِبَائِهِ فَضُرِبَ، أَرَادَ

الاعْتِكَافَ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ رَمَضَانَ، فَأَمَرَتْ زَيْنَبُ بِخِبَائِهَا فَضُرِبَ، وَأَمَرَ غَيْرُهَا مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) بِخِبَائِهِ فَضُرِبَ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْفَجْرَ، نَظَرَ فَإِذَا الْأُخْبِيَّةُ، فَقَالَ: « أَلَيْسَ تُرَدْنَ؟ ». فَأَمَرَ بِخِبَائِهِ فَقَوَّضَ، وَتَرَكَ الْاعْتِكَافَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، حَتَّى اعْتَكَفَ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ شَوَّالٍ. {الحديث: ٢٧٧٧ = ٢٧٦١ فم. تجريد/٢، لاپره: ٣٠٧، زنجيره: ٣٨، رقم: ٢٠٢٩، ٢٠٣٣، ٢٠٣٤، ٢٠٤١، ٢٠٤٥. أبو داود. صوم: ٢٤٦٤. ترمذی. صوم: ٧٩١. نسائی. مساجد: ٧٠٨}:

عائیشه (خودای لی رازی بی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) دهستووری وابوو، که دهیویست خه لوه بکیشی، له مزگهوتا، نوئیزی بهیانی دهکردو دهچووه ناو خه لوه خانه کهیه وه، جاریکیان له دهی دواپی رهمه زاندا ویستی خه لوه بکیشی، جا فهرمانی کرد چاتوله کهیان له ناو مزگهوتا بو هه لدا، زمینه بی خیزانیشی گالیدا چاتوله کهی خویان بو هه لدا، ژنهکانی تریشی هه روا، پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) که نوئیزی بهیانی کرد چاتوله کهانی بیی، ناو مزگه و ته کهیان داگیر کردبوو، جا فهرمووی: (نایا مبههستان کردنی کردهوی چاکهیه، یا بو چاو لیکه ریبه و هیچی تر؟ نه نجا پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمانی کرد چاتوله کهی نهویان خست و لایان برد، وه لهو رهمه زاندها خه لوهی نه کیشا، وه له دهی یه که می مانگی شه شه لانا خه لوهی کیشا). {تاج/٢، زنجیره: ٧٦، ژماره: ١٤٦١}.

(٣) باب: الإجتهااد في العشر الأواخر من شهر رمضان

خوماندهو کردن به خودا په رستیبه وه له دهی دواپی مانگی ره مه زاندا

٧٣٠. عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ شَدَّ مِزْرَهُ، وَأَحْيَا لَيْلَهُ، وَأَيَّقَطَ أَهْلَهُ. (الحديث ٢٠٢٤): (٣٠)

عائیشه (پرمزای خوای لی بئ) فهرمووی: دمستووری پیغه مبه ر (دروودی

خوای له سهر بئ) و ابوو، که دهی دواپی رهمه زان دمها ت خوی گورج دمکرده وه بؤ

خوا په رستی و به شه و نوپزو یادی خودا شه وی خوی ئاومدان دمکرده وه،

و مکه سوکاری خۆشی خه بهر دمکرده وه بؤ هه مان مه به ست. (ریاض ١٠٧/١ ز ١١/ف

٩٩/ف + تاج ١١٥/٢ ف ١/ز ٥١ - ش/د/ت/ن، فیهی ئاسان ١٧٠-١٧٨).

بؤ به هره ی ته و او له بابته ی خه ئومکیشاندا ده ئیین:

پوخته ی بریاره گانی خه ئومکیشان:

١- باسی خه ئومکیشان له (بلوغ المرام) له سهرمتاوه تا کو تایی بریتیه له (٧٢٥

— ٧١٤ = ١١) یازده فهرمووده. که سی موراجعه ی بکا سوودی زوره.

٢- خه ئومکیشان (واته: نیعتیکاف) سوننه تیکی گه ورمیه، پیغه مبه رو

خیزان و هاوسه ره گانی و هاوه له به ریزه گانی و زورینه ی زانیان و خواناسان،

ماومیه کی باش له مرگه و تا، به نیازی په رستی راست و دروست، خه ئومیان کیشاوه.

٣- پیناسه یه کی کورت و پوخته خه ئومکیشان به کوردی په تی ئومیه:

(مانه وه به له شی پاکه وه، له ناو مرگه و تا، به نیازی خواپه رستی).

٤- خه ئومکیشان سال دوازه مانگ سوننه ته، له مانگی رهمه زانا خیرتره،

له دهی دواپی رهمه زاندا سوننه تره.

٥- خه لوهكيشان به وونده دپته دى: كه كه سى ده چى بؤ مزگهوت، نيت بهينى، بلى: ههتا ئهم نوپزى عهصره، يا ئهم نوپزى شيوانه، يان ئهم نوپزى خهوتنانه تهواو دمكه، نيتمه له مزگهوتهدا خه لومدهكيشم، يا ئيعتيكاف دمكه، يا بلى: ههتا تهراويحى ئهم شهو تهواو دمكه، له مزگهوتهدا خه لومدهكيشم وه ئهم نيتى جى به جى بكا.

٦- له رهمه زاندا گه ران به شوين شهوى لهيله تولقه دردا زور سوننهته، واباشه نهو شهوانه كه موسولمان به شوينى شهوى قه دردا دهگهري، له مزگهوتا خه لومبكيشى ههتا به يانى.

٧- احياء و زيندوو كردنه وهى شهوى لهيله تولقه درو شهوى ههينى و شهوهكانى دهى دوايى مانگى رهمه زان و دهى يه كه مى مانگى قوربان، يان هه ر شهويكى ترى سال، مهرج نيه كه هه ر به خه لوهكيشان بى، يان هه ر له مزگهوتا بى، له مائيشه وه دمبى، له دهشت و دمرو سه ر ئيش و كار و پيشه و شتى ترى و ايش دمبى، وهك شوان له لاي ران بى، يا كه سى له سه فه را بى، له ئوتىلا بى، له شه مه نده مه مردا بى، له فرۆكه دا بى، له كه شتيدا بى دمبى، له م كاتانه دا و له م شوينانه دا، سه رگه رمى يادى خودا بى، قورئان بخوينى، گوئى له قورئان بگرى، شه و نوپز بكا، نزا بخوينى، له خودا بپا رپته وه. به لام له م كاتانه دا، چونكه له مزگهوت نيه، نابى نيتى خه لوهكيشان و ئيعتيكاف بهينى، به لكوو ئهم جوړه كارانه نه نجام بدا، به نيازى زيندوو كردنه وهى ئهو بۆنه يه كه وا تيا دا. {بروانه: تاجول ئوصول. به رگى/٢، زنجيره: ٧٤ ههتا/٧٧، له ژماره: ١٤٥٩ - ١٤٦٩ + تجريدى بوخارى = مختصر صحيح البخارى/٢، زنجيره: ٣٨ نامه ي خه لوهكيشان له ژماره: ٩٢٧ ههتا ژماره: ٩٣٢ + فيقهى ئاسان، به رگى يه كه م، لا په ره: ٣٨٤، زنجيره: ١٥٧ + رياض الصالحين به كوردى/٣، لا په ره: ١٨٥، زنجيره: ٢٣٣، ژماره: ١٣٦٨، ١٣٦٩، ١٣٧٠ +

پوخته‌ی موسلیم/۲ - نامه‌ی خه‌لوه‌گیشان. زنجیره: ۵۰۰، ژماره: ۶۳۱ هه‌تا ژماره:

۶۳۳ + ۶۳۴ هه‌تا/۶۳۸ + پوخته‌ی موسلیم: ۳۹۸.